

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α

Τ Ω Ν

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

Τ Η Σ

ΒΟΥΛΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'. ΣΥΝΟ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1866—1867.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΗΣ Β'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Α'.
ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Τῆς 10 Δεκεμβρίου 1866.

Συνελθόντων περί τὴν ὁρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὥραν τῶν Κυρίων Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, παρέστη ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων, καὶ ψάλλας ἁγιασμὸν ἤγάσσε τοὺς τε βουλευτάς καὶ τοῦ Βουλευτηρίου τὴν αἴθουσαν.

Ἀνηγορεύθησαν μετὰ ταῦτα προσωρινὸς μὲν Πρόεδρος ὁ πρεσβύτερος τῶν βουλευτῶν Τριαντάφυλλος Λαζαρέτος, βουλευτὴς Κέας, γραμματεῖς δὲ προσωρινοὶ ἐκ τῶν νεωτέρων οἱ Δ. Βροντίσης βουλευτὴς Κυνourίας, Ἰωάννης Γ. Ἰωάννου βουλευτὴς Κορινθίας, Δ. Παπαλουκάς βουλευτὴς Λοκρίδος καὶ Τηλέμαχος Ρούκης βουλευτὴς Ξηροχωρίου.

Ἀκολουθῶς, ἀναγινωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὑρεθέντων παρόντων 68 βουλευτῶν, παρελθὼν εἰς τὸ βῆμα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς καὶ Πρωθυπουργὸς ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἀνέγνω τὸ ἐξῆς Βασιλικὸν Διάταγμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

« Έχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος, κηρύττομεν τὴν ἐνερῆν τῆς δευτέρας Συνόδου τῆς Α΄ Βουλευτικῆς Περιόδου. »

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἰπουργὸς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται νὰ κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὸν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Ἀπριλίου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ. »

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ ἐπευφημησάντων τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως διελύθη ἡ συνεδρίασις περὶ τὴν μεσημέριαν.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΤΡΙΑΝΤ. ΔΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Δ. Βροντίσης,
Ὁ θ. Μακρυγιάννης,
Δ. Παπαλουκάς,
Χ. Α. Χρηστόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α΄.

Τῆς 14 Δεκεμβρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. ἀεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς πραγματοποιημένης συνεδριάσεως καὶ ἐπικυρώθησαν.

Ἀγγεῖλαντος τοῦ προσ. προέδρου, ὅτι ἡ Βουλὴ προσεκληθῇ σήμερον ἵνα προβῇ εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ κανονισμοῦ ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου θεωρεῖται, κατ' αὐτόν, τὸ πρῶτον αὐτῆς ἔργον, λαβὼν τις τὸν λόγον παρατήρησεν, ὅτι, καίτοι φρονῶν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου εἶναι ζήτημα ὅλως ἐσωτερικὴν τῆς Βουλῆς ἢ μᾶλλον τῆς κυριαρχίας τῆς, καὶ δὲν περιβάλλεται ὑπὸ πολιτικοῦ τινος χαρακτῆρος, μολαταῦτα θεωρεῖ ἀναγκαῖον, ὅπως ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐκπηγάζῃ ἐκ τῆς ψήφου ὅσον οἶόν τε πλειοτέρων βουλευτῶν. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἕνεκα περιστατικῶν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως των δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, διὰ ταῦτα νομίζει δίκαιον νὰ μὴ στερηθῶσι καὶ οὗτοι ἐνὸς δικαιώματός των, ἐπομένως προτείνει νὰ ἀναβληθῶσιν αἱ ἀρχαιρεσίαι τῆς Βουλῆς μέχρις οὗ φθάσωσι τὰ καθ' ὅδον ἐπισκόμενα αὐτόπλοια, δι' ὧν θὲ ἔλθωσι καὶ οἱ ἐπίλοιποι βουλευταί. Ταῦτα δὲ λέγων ἐκφράζει τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ γνώμην μὴ ἀμφισβᾶλλον, ὅτι χάριν ἀπλῆς πρὸς τοὺς συναδέλφους ἀδροφροσύνης θέλει γίνεαι δεκτὴ.

Πρὸς ταῦτα ἀπαντῶν ἕτερος παρατήρησεν, ὅτι οὐδεὶς ἔχει σκοπὸν νὰ σποδῶσῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς σημασίαν αἰλὴν, ἢ ἐκείνην, ἥτις συνήθως καὶ παρ' ἡμῶν ἀπεδίδετο, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κοινοβουλίοις· ὡς πρὸς τὴν ἐτέραν ὁμῶς ἰδέαν, τὴν ἀναβολὴν δηλ. τῶν ἀρχαιρεσιῶν, δὲν συμφωνεῖ

παντάσας, διότι ἡ ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος ἀπουσία τοῦ κοινοβουλίου, ἣν θεωρεῖ πρᾶξιν πρωτοφανῆ εἰς τὰ χρονικά τῶν κοινοβουλευτικῶν πολιτευμάτων, ἐκδιᾶζει τὸν κατ'αρχὴν τῆς Βουλῆς, τῆς ὁποίας τὴν ἐκφρασιν καὶ τὰς πράξεις ἀνυπομόνως περιμένει τὸ ἔθνος· ἄλλως τε διὰ αἱ περιστάσεις εἰσὶ τοιαῦται σήμερον, ὥστε εἶναι συμφέρον νὰ μὴ ἀπώλλυται ἐπὶ ματαίῳ χρόνος πολυτίμος τῆς Βουλῆς, συκοφαντούμενης ἐξ ἄλλου μέρους πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ νὰ ἐξετασθῶσιν οὔτε τὰ αἷτια τῆς μακρᾶς ἀπουσίας τῆς Βουλῆς, οὔτε ἕτερόν τι ἀντικείμενον· τὸ ζήτημα, περὶ οὗ πρόκειται σήμερον, εἶναι μᾶλλον τοῦ κανονισμοῦ, κατὰ συνέπειαν ἡ Βουλὴ ἔχει καθῆκον νὰ προσέξῃ, χάριν τῆς ὑπολήψεώς της, ὅπως ἡ πρώτη αὐτῆς πρᾶξις ἢ νόμιμος. Κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, ἕκαστον ζήτημα πρέπει ἐκ προοιμίων νὰ ὀρίζεται, ἵνα οἱ βουλευταὶ ὧσιν ἐν γνώσει οὐ μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, μάλιστα σήμερον ἡ Βουλὴ συνεδριάζει κατὰ πρῶτον, διότι ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς συνεδρίασις. Πῶς δύναται λοιπὸν ἡ Βουλὴ νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας της, ἀπόντων 80 περίπου βουλευτῶν, οἵτινες ἠδύνατο νὰ εἶχον διάφορον τυχὸν γνώμην, ἐὰν ἦσαν παρόντες; Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐν τῷ συμφέροντι αὐτῆς τῆς Βουλῆς ὑποστηρίζει τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου εἰς ῥητὴν ἡμέραν ὁρισθησομένην ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐπειδὴ μάλιστα τετραήμερος ἀναβολὴ κατ' οὐδὲν θὰ ἐλάττω τὰ πράγματα.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἀποκρούει πᾶσαν ἀναβολὴν, διότι οἱ λόγοι, δι' ὧν ὑποστηρίζουσιν αὐτὴν, εἶναι ἀνίσχυροι. Καὶ πρῶτον ὁ λόγος, ὅτι οἱ ἀπόντες βουλευταὶ ἐκωλύθησαν ἀπὸ ἀνυπερβλήτους δυσκολίας, δὲν εἶναι βάσιμος, διότι οἱ βουλευταὶ εἶχον ἐνώπιόν των τὴν μεγίστην τῶν προθεσμιῶν, ἐξ ὧσιν προβλέπει τὸ Σύνταγμα. Ἐπίσης οὐδ' ὁ λόγος τῆς παραβιάσεως τοῦ κανονισμοῦ στηρίζεται εἰς θετικὰς διατάξεις, ἐξ ἐναντίας αἱ ἀρχαιρεσίαι τῆς Βουλῆς δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τοὺς περὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως περιορισμοὺς τοῦ κανονισμοῦ, καθόσον εἶναι πρᾶξις προκαταρκτικὴ καὶ ἀπαραίτητος διὰ τὸν νόμιμον καταρτισμὸν τοῦ σώματος. Ἀμφότεροι δὲ οἱ λόγοι οὗτοι ἀντιφάσκουσιν πρὸς ἀλλήλους, καὶ τοῦ ἐνὸς παραδεχομένου καθίσταται περιττός ὁ ἕτερος. Ἐκτός τούτου ἀποκρούει τὴν προταθεισάν ἀναβολὴν καὶ διότι φρονεῖ, ὅτι αἱ περιστάσεις εἶναι σο-

εφαρὰ καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ σπεύσῃ ὅπως ἐκφράσῃ τὴν γνώμην της πρὸς θεραπείαν τῶν κακῶς κειμένων.

Προσθέσαντος δὲ τινος, α) ὅτι ὁ κανονισμὸς εἶναι ἀνώτερος πάσης ἡμερησίας διατάξεως, ἡ δὲ ἐκλογὴ τοῦ προεδρίου τῆς Βουλῆς εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν κανονισμὸν, καὶ β) ὅτι λόγος ἀβροφροσύνης πρὸς τοὺς μηκέτι ἐλθόντας βουλευτὰς δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Βουλὴν νὰ καταρτισθῇ νομίμως, καθόσον ἄλλως τε αὐτοὶ οἱ ἀπόντες μᾶλλον παρέλειψαν τὴν πρὸς τοὺς παρόντας ἀβροφροσύνην, ἢ τε μὴ πραεσύντες ἐγκαίρως ὅπου τὸ καθῆκον ἐκάλει αὐτοὺς, ἀπήντησεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας βουλευτὴς Καλαβρύτων, ὅτι αὐτὸς, ἐπόμενος εἰς προηγουμένην ἐπὶ ὁμοίῳ ἀντικειμένῳ ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἑκτακτον Σύνοδον, ὑπέβαλε τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, ἐξαρκούντων οὕτως ἐν δικαίῳ ἀντιπροσωπείας τῶν ἀπόντων, κατὰ συνέπειαν φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει φανῇ συνεπὴς εἰς τὴν περυσινήν ἀπόφασιν της. Ἐν τούτοις ἐκ μέρους τινῶν προλαλητῶντων παρεσέδυσαν εἰς τὸ ἀπλοῦν ἀντικείμενον τῆς ἀναβολῆς καὶ προκλήσεις περὶ μακρᾶς ἀπουσίας τῆς Βουλῆς καὶ περὶ ἐκτάκτων περιστάσεων. Τὰς προκλήσεις ταύτας διχόμενος σπεύδει μὲν νὰ ἀνακαλέσῃ τοὺς προκαλέσαντας εἰς τὴν τάξιν, ἣν τὸ Σύνταγμα ἐχάραξεν, ἐπιφυλάττεται δὲ ἐν δέοντι νὰ ἀποδείξῃ ποῦ τὸ δίκαιον καὶ ποῦ τὸ ἀδίκον. Ἦδη δὲ, καὶ τοι μὴ ἀρνούμενος, ὅτι πᾶσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις τῆς Βουλῆς εἶναι ἐντὸς τοῦ δικαιώματός της, ἐπιμένει ὑποστηρίζων τὴν ἀναβολὴν ἐπικαλούμενος τὸ παρά τῆς Βουλῆς καθιερωθὲν προηγούμενον.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι μεταξὺ τῶν υποβληθεισῶν δύο προτάσεων ὑπάρχει προφανῶς ἡ ἀντίφασις. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ τυπικὸν ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου, ὁ κανονισμὸς δὲν ἐθῆκε προθεσμίαν, καὶ δικαίως διότι ἀνεῦ τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου, οὔτε ἡ Βουλὴ, οὔτε αἱ ἀποφάσεις της εἶναι νόμιμοι· διαφέρει ὅμως ἡ ἡμερησία διατάξις, διότι αὕτη κανονίζει τὰ ἀντικείμενα καὶ τὴν τάξιν τῆς συζητήσεως ἐκάστου αὐτῶν, ὅπως ἕκαστος βουλευτὴς ὧν ἐν γνώσει προμελετᾷ. Ἐρωτᾷ ὅμως, εἶναι ἀνάγκη μελέτης καὶ σκέψεως ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου; Κατ' αὐτὸν τοιαύτη ἰδέα, ἐὰν ὑπετίθετο ἀληθῆς, ἤθελε κλονίσαι τὰς πεποιθήσεις τοῦ κόσμου πρὸς τὰ άτομα τῶν βουλευτῶν. Ἐς πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν ζήτημα, ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν δηλ. σημασίαν, ἣν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου, τοῦτο οὐδεὶς ἐνταῦθα δύναται νὰ ὀρίσῃ, εἰμὴ ὡς ἄτομον· εἰς μόνην τὴν Κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ κρίνῃ

Διὰ δὲ τὰς θέσεις τῶν Γραμματέων

Ὁ Πολ. Κωσταντᾶς ψήφους 97

Ὁ Χ. Μαστραπᾶς » 97

Ὁ Χ. Στεργιόπουλος » 96

καὶ Ὁ Δ. Παπαλουκάς » 97.

Οὕτω δὴ, ἀνακηρυχθέντος τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος, αἱ μὲν Γραμματεῖς προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατέλαβον τὰς ἑδρας τῶν, εἰς δὲ ἐκ τῶν ἱσοψηφισάντων ἀντιπροέδρων, ὁ Γ. Μαυρογιάννης, ἀνεδείχθη διὰ κληρώσεως ὡς πρῶτος κατὰ τὴν τάξιν ἀντιπρόεδρος.

Κατόπιν ἐκλήρωθησαν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Κανονισμοῦ εἰς τὰ Τμήματα αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ Νέων Ψαρῶν καὶ Τήνου, γινομένης ἐξηγήσεως, ὅτι τὰ κατὰ τὴν πρώτην Σηνοδὸν κληρωθέντα τμήματα ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν παρούσαν, καὶ ἐλάχον ἡ μὲν πρώτη εἰς τὸ Β'. ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὸ Α'. Τμήμα.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπισύσεως ἔσται ἡ ἐκλογὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιτροπῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΔΥΚ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Μαστραπᾶς.

Πολ. Κωσταντᾶς.

Χ. Στεργιόπουλος.

Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 16 Δεκεμβρίου 1866.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγγέλλειν ὁ Πρόεδρος, ὅτι τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς παρουσιασθέν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὸν κανονισμὸν, ἀπέτεινε πρὸς τὴν Α. Μ. διὰ τοῦ Προέδρου τὴν ἀκόλουθον προτῶνυσιν:

• Βασιλεῦ!

• « Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων σπεύδει νὰ καταθέσῃ ἐνώπιον τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος, διὰ τοῦ Προεδρείου, τὸ

» ὁποῖον ὁμοψήφως ἐξελέξατο, τὰ καθὲν σεβασματὰ τῆς καὶ
» νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ὅτι θέλει ὁμο-
» φώνως ὑποστηρίξῃ πᾶν μέτρον ἀφορῶν τὸ μεγαλεῖον τοῦ
» Συνταγματικοῦ Ὁρόνου Σας καὶ τὴν εὐμερίαν τῆς Πατρίδος.
» Εὐχεται δὲ, Βασιλεῦ, ἵνα ὁ ἴψιστος ἐπιδαφίλευσιν τῇ ὑμε-
» τέρα Μεγαλειότητι πᾶσαν δόξαν καὶ εὐτυχίαν ».

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀπήντησε τάδε:

« Σας παρακαλῶ νὰ ἐκφράσῃτε εἰς τὴν Βουλὴν τὰς εὐχα-
» ριστίας μου διὰ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς εὐχάς, ὧν τὸ Προε-
» δρεῖον αὐτῆς ἐγένετο παρ' ἐμοὶ ὁ διερμηνεύς. Ἡ διαβε-
» βαίωσις, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους θέλουσι ὑποστηρίξει
» ὁμοψήφως πᾶν μέτρον ἀφορῶν τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ὁρόνου καὶ
» τὴν εὐμερίαν τῆς Πατρίδος, ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς δι-
» καίας προσδοκίας μου, διὸ καὶ ἀναμένω νὰ ἴδω τὴν τα-
» χεῖαν ἐπιψήφισιν τῶν μέτρων τούτων, καθόσον αἱ περιστά-
» εἱσι σπουδαταί ».

Τὴν ἀνάγνωσιν ταύτης παρεκολούθησαν ἐπευφημίαι ἐκ μέ-
ρους τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ἀκροατηρίου.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναβιβάσας διὰ τὴν αὐριαν, ἐπινύσσει τῆς Βουλῆς, τὴν ἐκλογὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτροπῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΔΥΚ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Στεργιόπουλος.

Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῆς 19 Δεκεμβρίου 1866.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀγγέλλοντος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὅτι, γενομένης δεκτικῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ Βουλγαρῆ, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐχερέστη διὰ Β. διαταγμάτων ἀπὸ χθισινῆς ἡμερομηνίας νὰ διορίσῃ Πρόεδρον μὲν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου,

ὑπουργὸν τῶν ἑσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τὸν βουλευτὴν Μεσσήνης Ἀλεξάνδρον Κουμουνδούρον, ὑπουργὸν δὲ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν τὸν βουλευτὴν Μισσολογίου Χαρίλαον Τριχοῦπην, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν βουλευτὴν Τριγωνίας Δημήτριον Βότσαρη, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν βουλευτὴν Ζακύνθου Κωνσταντῖνον Λομβάρδον, ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τὸν βουλευτὴν Ὀλυμπίας Χαράλαμπον Χριστόπουλον καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν βουλευτὴν Παρνασσίδος Εὐθύμιον Κεχαγιάν.

Παρελθὼν εἶτα ἐπὶ τὸ ἔθνος ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ Πρωθυπουργὸς εἰλεῖται ταῦτα.

Μετὰ συναισθήσεως ἀκριβεστάτης τοῦ θάρους καὶ τῶν δυσκολιῶν ἀνεδέχθημιν, εἶπε, τὸ φορτίον, εἰς ὃ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Βασιλέως ἐκάλεσεν ἡμᾶς, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος, καὶ ἡ ἐλπίς τῆς συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως τῆς Βουλῆς ἐπέβαλεν ἡμῖν θάρρος, καὶ τοι τοῦ ἔργου ὄντος ἀνωτέρου τῶν δυνάμεων μας.

Ἄν καὶ δὲν ἀγνοῇ ἡ Βουλὴ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, μολταυτὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ σκιαγραφήσω ἐν ὀλίγοις γεγονότα τινὰ, ἐφ' ὧν στριφίζεται ὁ δρόμος, ὃν ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἀκολουθήσῃ. Ἡ δημοσίαις ἀσφάλεια δὲν εἶναι ἀνθρώρα, διότι ἡ ἰσχὺς τῶν νόμων ἐχαλαρώθη. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις εἶναι ὥς δὲν ἐπιστεύομεν λυπηρὰ ὀλίγα χρήματα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ταμείῳ καὶ ἐν τούτοις μᾶς καταπλημμυροῦν τὰ χρεὴ καὶ αἱ ὀφειλαί. Ὁ στρατός, ὅστις εἶναι καταδεδεικασμένος νὰ φέρῃ εἰσέτι ὀπλισμὸν καὶ ἀποσκευὴν, τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιστήμη καὶ αἱ νεώτεραι ἀνάγκαι κατεδίκασαν ὡς ἀνεπαρκῆ, ὑφίσταται ἐν τούτοις παντοειδεῖς ἐλλείψεις. Ταῦτα δὲ λέγων δὲν διανοοῦμαι νὰ κατηγορήσω οὐδένα, διότι καὶ δὲν ἀρνούμεθα τὴν ἐπὶ τῆς τοιαύτης τῶν ἡμετέρων πραγμάτων καταστάσεως ἐπιρροὴν τῶν περιστάσεων καὶ στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἐνίοτε κατισχύουσιν τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως καὶ διανοίας.

Τοιαύτης οὗσης τῆς ἑσωτερικῆς ἡμῶν καταστάσεως, ἔχει καθήκον ἡ νέα Κυβέρνησις νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐπιθυμίας καὶ ἀπαιτήσεις τῆς Πατρίδος, αἱ ἀνάγκαι τῆς ὁποίας πρέπει νὰ θεραπευθῶσιν ὅσον ὅλον τε ταχιστα. Αἱ ἔλλογοι οἰκονομικαὶ καὶ ἡ ἐμπέδωσις τῆς δημοσίας πίστεως διὰ τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίων δανείων καὶ φόρων στρεφόμενων εἰς τὴν ἰσότητά καὶ εἰς τὴν παραγωγὴν, ἡ βελτίωσις τῆς διοικήσεως, ἡ εἰς παρὰλληλον θέσις πρὸς τοὺς λοιποὺς στρατοὺς τῆς Εὐρώπης ἀνύ-

ψωσις τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, ἡ πράγματι ἀπεκατάστασις τοῦ Συνταγματικοῦ θεσμοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἡ παγίωσις τῆς τάξεως διὰ τῆς ἰσχύος τῶν Νόμων, εἰσονται ἡ σπουδαιότατα μέρη καὶ φροντίς τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰ ἑσωτερικὰ ἡμῶν πράγματα.

Ὡς πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ δὲ, ἡ ἐπιθυμία ἡμῶν εἶναι νὰ διατηρήσωμεν φιλικὰς σχέσεις πρὸς ὅλας τὰς δυνάμεις, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει τείνει ἡ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ, καὶ τοι τοιαύτης οὗσης τῆς διαθέσεως ἡμῶν, μὴ ἐπιθυμούντων οὐδὲ προκαλούντων ταραχὰς, παρίστανται ὅμως περί τῶν συμβάντων ἀνεξόρτητα πάσης ἐνεργείας ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου, παρίστανται διαταραχαίς γειτονικῶν λαῶν, προερχόμεναι ἐκ λόγων ἐγγχωρίων, δι' οὓς ἡ Ἑλλὰς οὐδόλως εὐθύνεται, καὶ φέρονται εἰς κίνδυνον τὴν τάξιν ἐν τῇ ἑσωτερικῇ καὶ τὴν ἀρμονίαν τῶν ἐξωτερικῶν αὐτῆς σχέσεων. Πῶς δύναται καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ λαὸς νὰ μένωσιν ἀναλγητοι ἐνώπιον τοῦ βεβήματος τῶν ἀδυνάτων γυναικοπαίδων, σωζομένων καὶ μεταφερομένων εἰς τὸ ἡμέτερον ἔδαφος ὑπὸ τῆς φιλανθρωπίας τῶν προστατῶν δυνάμεων; Ἄν τὰ συμβάντα ταῦτα συνείκησαν τοὺς κραταίους ἡμῶν εὐεργέτας, πόσω μᾶλλον ἐπρεπε νὰ συγκινήσωσιν ἡμᾶς συνδεομένους μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς Κρήτης διὰ κοινὴς καταγωγῆς, κοινῆς θρησκείας καὶ γλώσσης;

Ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῶν αἰσθημάτων τούτων θιλομένη μείναι πιστῶς εἰς τὴν τήρησιν τῶν διεθνῶν ὑποχρεώσεών μας. Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ παραπονεθῇ ἂν παρέχωμεν τὸ ἐφ' ἡμῖν περιθάλψιν εἰς τοὺς πρόσφυγας, οὐδὲ νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις, ἐν ᾗ σέβεται ἀφ' ἐνὸς τὰ διεθνή δικαιώματα τῶν ἄλλων, νὰ περιφρονήσῃ ταῦτοχρόνως τὰ δικαιώματα τῆς οὐδετερότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, ἐνεκα τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Κρήτης, εἶναι λίαν δυσχερὴς, ἀλλ' ὁ ἀγὼν οὗτος δὲν ὑπεκινήθη παρ' ἡμῶν, διότι οὐδεμία Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐπιθυμήσῃ αὐξανόμενας τὰς δυσχερείας. Ὅπως δὲ οὐδ' ἐν Κρήτῃ, οὕτως οὐδ' ἐν ἄλλαις ἡμέραις ἐπαρχίας οὐδεμία Ἑλλ. Κυβέρνησις θέλει ὑποκινήσῃ ταραχὰς, εἰς ἐναντίαν ἔχομεν συμφέρον ὅπως, τὸ καθ' ἡμᾶς, διατηρηθῇ αὐτόθι ἡ ἡσυχία.

Πρὸ πάντων ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἔχει συμφέρον ὅπως ἡ πολιτικὴ τῆς αὐτῆς ἡ γνώστη εἰς τὰς δυνάμεις, διότι ἐπὶ πολὺν χρόνον ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Εὐρώπῃ διετέλει ἐξπατακμένη ὡς πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὰς αἰτίας τοῦ κινήματος τῆς Κρήτης,

αποδίδουσα αὐτὸ ἐν μέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἂν, ὅπως ἐν Κρήτῃ, οὕτω καὶ ἐν ταῖς ἑστέροις ἐπαρχίαις διαταραχθῇ ἡ τάξις, τότε ὅποια ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος; Τὸ προηγούμενον τῆς Κρήτης, καὶ ἡ πείρα, ἣν ἐλάβομεν, μᾶς ἀναγκάζει νὰ σκεπτόμεθα σπουδαίως καὶ νὰ κανονίσωμεν τὰ ἐσωτερικὰ ἡμῶν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ κινδύνου, διοργανίζοντες μὲν καὶ ἀναπτύσσοντες τὰ ἐσωτερικὰ ἡμῶν, ἀντερχόμενοι ὁμῶς ἀπὸ τοῦ δικαίου, ἐν ᾧ δυνάμεθα, τῆς ἀνάγκης ὑφισταμένης, νὰ ἐλπίζωμεν μὲν εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις, νὰ ἀξιώμεν δὲ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀρωγὴν τῶν φίλων ἡμῶν δυνάμεων καὶ ἰδίως τῶν ἐγγυητῶν. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δεῖν νὰ φροντίσωμεν ἵνα μὴ διαστραφῇ ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, ὅπως εἰς τὸ τῆς Κρήτης ζήτημα, ἡ θέσις ἡμῶν, δεῖν νὰ ἀποδεικνύωμεν, ὅτι, ὅπως εἰμεθα ἀμέτοχοι εἰς τὴν ἐκρηξίν τῆς ἐπαναστάσεως, οὕτως ἐξακολουθοῦμεν εὐλαδῶς διατελοῦντες ἐντὸς τοῦ στενοῦ κύκλου τῶν διεθνῶν ἡμῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἐνώπιον τῶν σκηνῶν, εἰς ἃς παριστάμεθα πλησιέστατοι γείτονες. Αἰὶ καὶ θέλομεν ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν σύστασιν ἐκτάκτων παρὰ ταῖς δυνάμεις ἀποστολῶν, ὅπως ἐξηγήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν οὐ μόνον τοῦ τόπου ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ ἡμῶν τελουμένων.

Ταῦτα ποιοῦντες θέλομεν ἀποσοθῆσαι πάντα ἀδικον κίνδυνον καὶ θέλομεν ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον ρθᾶσαι εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν εὐχῶν καὶ τῶν ἐλπίδων, τὰς ὁποίας ἡ πατρίς ἡμῶν καὶ ὁ Ἕλλην. Λαὸς ζωηρῶς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τρέφει.

Μετὰ ταῦτα ἀγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἐκλογή τῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 48 ἐπιτροπῶν, προσετέθησαν αἱ κάλπαι καὶ ἐγένετο ἡ ἐκλογή ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀντιπροέδρου Γ. Μαυρογιάννη καὶ τῶν βουλευτῶν Χρ. Α. Χρηστοπούλου καὶ Α. Χατζόπουλου.

Γενομένης εἰτα διαλογῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ψηφολέκτας, παρετήρηθη, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, διὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν εἰς αὐριον τὴν κέρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ

Οἱ γερματεῖς
Χρ. Μαστροπάκης
Π. Κωνσταντᾶς
Α. Παπαλουκάς
Χρ. Στεργιόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε΄.

Τῆς 20 Δεκεμβρίου 1866.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνωσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Κατόπιν ὁ πρόεδρος ἀπήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 48 τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτροπῶν, ἐλαχον δὲ οἱ ἐξῆς:

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1867.

1) Σ. Σωτηρόπουλος, 2) Σ. Λεονταράκης, 3) Εὐθ. Κανελόπουλος, 4) Α. Τσιτοῦρας, 5) Σ. Καραϊσκάκης, 6) Α. Τσαμόπουλος, 7) Στ. Στεφανόπουλος, 8) Α. Καλλιγρονᾶς, 9) Α. Μακρῆς, 10) Α. Στράτος, 11) Σ. Οικονομίδης, 12) Τριαντάφυλλος Αζαρέτος, 13) Π. Κυριακῆς, 14) Α. Μπότσας, 15) Σπ. Σπηλιωτάκης, 16) Α. Βροντίσης, 17) Κ. Δαρειώτης, 18) Α. Μπουκαούρης, 19) Α. Χατζόπουλος, 20) Γ. Περώτης, 21) Κ. Πεταλᾶς.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

1) Σ. Λεονταράκης, 2) Σ. Σωτηρόπουλος, 3) Ἰάκ. Παξιμάδης, 4) Περ. Μποῦτος, 5) Γ. Ἀντόπας, 6) Εὐθ. Δελιγιάννης, 7) Α. Ἀδέρωφ, 8) Π. Μοδινός, 9) Α. Λαμπρινίδης.

Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν

1) Γ. Γεροθανάσης, 2) Ἰω. Πλαίσας, 3) Α. Νοταρᾶς, 4) Κ. Δαρειώτης, 5) Α. Ἀννινος, 6) Ἀλέξ. Α. Κομουνδουράκης, 7) Σ. Καραϊσκάκης, 8) Κ. Εὐθυμίουπουλος, 9) Π. Γουζούτσος.

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας, τοῦ Ἐμπορίου κλπ.

1) Σπ. Σπηλιωτάκης, 2) Χ. Στεριόπουλος, 3) Δημ. Παπαλουκάς, 4) Α. Ζερβός, 5) Γ. Λάμπας, 6) Α. Σταυρόπουλος, 7) Α. Τσιριμώκος, 8) Ηλ. Β. Μαυρομιχάλης, 9) Ἀθ. Γρηγοριάδης.

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

1) Γ. Μπούμπουλης, 2) Μιλτ. Κανάρης, 3) Α. Καραλίθνης, 4) Στ. Κορίτζης, 5) Α. Θεοχάρης, 6) Μ. Γιαννούλης, 7) Ἀθ. Μιαούλης, 8) Ν. Βουδούρης, 9) Σπ. Καραμάνος.

Ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

1) Α. Ῥηγόπουλος, 2) Κ. Μανουσάκης, 3) Κ. Πανάρετος, 4) Ἰωάννης Γ. Ἰωάννου, 5) Σπ. Κριμιζῆς, 6) Α. Σταματό-

πouλoς, 7) Α. Καρλίθανος, 8) Δ. Παπανικολάου, 9) Ν. Λούβρος.

Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

1) Γερ. Μαυρογιάννης, 2) Ξεν. Λογοθέτης, 3) Κ. Μανουσάκης, 4) Διάκος Λογιωτατίδης, 5) Ἰωάννης Ζαλμης, 6) Ν. Παγκράτης, 7) Ἀλέξ. Βιλαέτης, 8) Λεων. Πετιμεζαί, 9) Πολ. Κωνσταντῆς.

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

1) Ἀρ. Μπαλάνος, 2) Κ. Κυπριάδης, 3) Ἀθ. Γόνδουκας, 4) Ἀναστ. Μιχαλόπουλος, 5) Α. Κοντόσταυλος, 6) Ἀθ. Χατζόπουλος, 7) Π. Μανωλίδης, 8) Ἀναστάσιος Δημητριάδης, 9) Α. Φωσκάδης.

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

1) Δ. Γρίδας, 2) Δ. Βότσαρης, 3) Τρ. Αζαρέτος, 4) Β. Σκαλτσόδης, 5) Δ. Τσιώρης, 6) Π. Λεωτσάκος, 7) Τ. Πλέσσος, 8) Ν. Κονταράτος, 9) Περ. Μαυρομιχάλης.

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

1) Χαρ. Τρικούπης, 2) Α. Κοντόσταυλος, 3) Ἰω. Προβιλέγιος, 4) Α. Κουντουριώτης, 5) Π. Ζάννος, 6) Δ. Μακρῆς, 7) Ἀχιλ. Μεταξῆς, 8) Α. Ραυτόπουλος, 9) Δ. Καλλιπρόδος.

Ἐπὶ τῶν Ἀναφορῶν.

1) Χ. Σακελλαριάδης, 2) Π. Καλαμαριώτης, 3) Εὐθ. Δεληγιάννης, 4) Κ. Οἰκοδόμος, 5) Ἰω. Μπαλάφας, 6) Δ. Πατέλης, 7) Θ. Ῥωμαίος, 8) Πλ. Β. Μαυρομιχάλης, 9) Ν. Κότσης.

Ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

1) Περ. Μπούτος, 2) Σπ. Μαλασπίνας, 3) Μιχ. Καίτης, 4) Γ. Μπουκίδης, 5) Σπ. Παπαδόπουλος, 6) Ἀντ. Ἀντωνόπουλος, 7) Τηλ. Ῥούκας, 8) Παναγ. Πετιμεζαί, 9) Γ. Ἀποστολίδης.

Ἀνιγνώσθη εἰτα καὶ παρεπέμθη εἰς τύπωσιν νομοσχεδίου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ ἀντιδασειῶν ἔχον οὕτω·

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ Ἀντιδασειῶν.

Ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ μελετωμένη προσεχὴς ἀπουσία τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους, δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ Ἀντιδασιλεία

διὰ Βασιλικῆς διατάγματος εἰς ἓνα ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως· τῆς Δευτέρας, πατρὸς τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἀφ' οὗ προηγουμένως πολιτογραφηθῇ Ἑλλήνι.

Ὁ Ἀντιδασιλεὺς, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα τῆς Ἀντιδασιλείας, θέλει δώσει ἐν τῇ Βουλευτῇ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς συνεδριαζούσης τὸν ἀδελφουθὸν ὅρκον·

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ τηρῶ πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐρησικίαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἔθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τῆς Βουλῆς θέλει δώσει ὁ Ἀντιδασιλεὺς τὸν ἀνωθὶ ὅρκον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, τῶν Ἱπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Βουλευτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 δεκεμβρίου 1866.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ
ΧΑΡΙΛ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ, ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ, Δ. Μ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ὁμοίως ἀνιγνώσθη καὶ παρεπέμθη εἰς τύπωσιν πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Χ. Σακελλαριάδου περὶ ἐράνου.

Ἀγγελλθέντος εἰτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι ἡ ἐκλογή τοῦ Ταυτοῦ τῆς Βουλῆς, παρετίθησαν αἱ κάλπαι καὶ ἕκαστος τῶν βουλευτῶν προσήρχετο καὶ ἐρίπτει εἰς τὴν μὲν τὴν ψῆφον, εἰς τὴν δὲ τὸν κύμιον, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀντιπροέδρου Γ. Μαυρογιάννη καὶ τῶν βουλευτῶν Δ. Παπανικολάου καὶ Μ. Καίτη. Διαλογῇ δὲ γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψυφολεκτῶν Εὐθ. Δεληγιάννη καὶ Τηλεμ. Ῥούκη, ἐξήχθη, ὅτι ἐξελέχθη παμψηφεί διὰ ψήφων 93 ταμίαις τῆς Βουλῆς ὁ βουλευτὴς Κυνοῦρίας Δ. Βροντίσης.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνιγγίλλει, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως ἐστὶν ἡ πρώτη συζήτησις τοῦ περὶ ἀντιδασιλείας νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος·

Α. ΚΡΗΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωνσταντῆς,

Χ. Μαστραπάς,

Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ'.

Τῆς 21 Δεκεμβρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι ἡ πρώτη συζήτης τοῦ περὶ ἀντιβασιλείας Νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη τοῦτο καὶ ἐγένοντο ἀντὶ ἀντιρρήσεως δεκτὰ ἡ, τε ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τὸ σύνολον.

Μετὰ ταῦτα, τοῦ προέδρου ἀγγεῖλαντος, ὅτι ἐκ τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν τῆς Βουλῆς Σύνοδον ὑπολειφθεῖσων ἐκκρεμῶν προτάσεων ἐξελέξατο τινὰ, ὡς τὸ περὶ ἐμφυτεύσεων, περὶ Κωπαῖδος, περὶ ζωοκλοπῆς κτλ. τὰ ὅποια ἐθετο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης ὡς συζητηθῶσι κατόπιν τοῦ περὶ ἀντιβασιλείας Νομοσχεδίου, παρετήρησέ τις, ὅτι νομίζει συμφέρον ἵνα προτιμηθῇ ἡ συζήτης ἐκείνων ἐκ τῶν ἐκκρεμῶν Νομοσχεδίων, ὅσα ἀφορῶσι τὴν δημοσίαν τάξιν σχετικῶς πρὸς τοὺς φυγοδίκους, οἵτινες κατέστησαν ἐπικίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἀσχολεῖται ἤδη εἰς τὴν κατάρτισιν τοιοῦτου Νομοσχεδίου, ὅπερ προσεχῶς θέλει παρουσιάσει εἰς τὴν Βουλὴν, προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐκ τῶν ἐκκρεμῶν προτάσεων θεωρεῖ σπουδαιότεραν τὴν περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν, ἣν ἡ Βουλὴ καθῆκον εἶχε νὰ συζητήσῃ καὶ ἐπιψηφίσῃ ἀπὸ τῆς πρώτης Συνόδου κατὰ τὴν ῥητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος, κατὰ συνέπειαν προτείνει, ὅπως ἡ πρότασις αὕτη προτιμηθῇ παντὸς ἐτέρου ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

Ἀντειπόντων δὲ τινῶν, ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος πρότασις ἐθεωρήθη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς ἀτελής καὶ ὡς τοιαύτη ἀπερρίφθη, ἰσχυρίσθη ἄλλος, ὅτι ὡς φρονεῖ, τὸ περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν νομοσχέδιον ὑποχρεοῦται ἡ Κυβέρνησις νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν, διότι ἐκ μέρους βουλευτῶν τοῦτο εἶναι ἀκατόρθωτον.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι δὲν συμφέρειται ποσῶς τὴν ιδέαν τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι μόνη ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθῆκον νὰ προτιμῇ εἰς τὴν Βουλὴν Νόμον περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν, διότι κατὰ τὸ Σύνταγμα ἕκαστος βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ υποβάλῃ πρότασιν Νόμου. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ τῆς παρελθούσης Συνόδου, κακῶς ποιούσα, οὐ

μόνον ἀπερρίψε τὴν τότε γενομένην περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν πρότασιν, ἀλλὰ καὶ κατηγόρησε τὸν προτείνοντα, καὶ ἐπειδὴ δὲν νομίζει ὀρθὸν ἡ ὑπόθεσις αὕτη νὰ παραταθῇ ἐπ' ἀόριστον, διὰ ταῦτα προτείνει ὅπως συσταθῇ εἰδικὴ ἐνεαμελὴς ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν νὰ παραπεμφθῇ ἐκ νέου ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος πρότασις.

Μετὰ τινὰς δὲ ἄλλας παρατηρήσεις, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει τινος, ἀπεφάνθη ὅπως ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ φέρῃ προσεχῶς ἐκθεσιν ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐκκρεμοῦς προτάσεως περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν.

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε τὰ ἐξῆς νομοσχέδια, συναδεδιομενά ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐκθέσεων.

Α) Περί κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δρ. 235, 162 02 τῆς χρήσεως τοῦ 1865, χορηγηθεῖσων διὰ Β. Διαταγμάτων ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου, 10 καὶ 31 Μαρτίου ε. ε.

Β) Περί κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχ. 432,891.80 τῆς χρήσεως 1866, χορηγηθεῖσων διὰ Β. Διαταγμάτων ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου, 12 Μαρτίου, 18 Ἀπριλίου, 22 Μαΐου, 16 Ἀγούστου, 14 Σεπτεμβρίου, 7 Ὀκτωβρίου, 21 καὶ 26 Νοεμβρίου ε. ε.

Γ) Περί χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 50,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1866, καταλογιζομένων ὑπὸ τὸ Κεφ. 11 «Βοήθεια προσφύγων Κρητῶν».

Καὶ τὸ μὲν Α' καὶ Β' παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν, τὸ δὲ Γ' περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 50,000 ἐκτράχθη, ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς, κατεπίγον καὶ ἐτέθη ἀμέσως εἰς συζήτησιν.

Μηδεμιᾶς δὲ ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ πρώτην φοράν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχέδιον.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγεῖλας εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης, διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Πολ. Κωνσταντᾶς

Δ. Παπαλουκάς

Χρ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Τῆς 22 Δεκεμβρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περί τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Παρελθὼν ὁ εἰσιγητὴς τοῦ Β'. Τμήματος ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, ἀνέγνω ἔχθρην ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Νέων Ψαῶν. Προτάσεις δὲ γενομένης, ἵνα συζητηθῇ αὐθημερόν, τινὲς ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ εἶπαι ἀνεπίδεκτον ἀντιρρήσεως, ἐπομένως ὅτι κατ' αὐτὸ πρέπει νὰ τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις καὶ μετὰ 24 ὥρας νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἐτέθη εἰτα ὑπὸ δευτέρου συζητήσιν τὸ περὶ ἰντιθασιλείας Νομοσχέδιον καὶ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν, ἀνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχει, γενομένης ἐξηγήσεως, ὅτι ἡ γράσις « ἰδόνται νὰ ἀνατιθῇ » τοῦ πρώτου ἐδαφίου ἔχει σημασίαν περιοριστικὴν ὡς πρὸς τὸ ὀριζόμενον πρόσωπον ἑνὸς τῶν θείων τοῦ Βασιλέως, ἀποκλειομένου παντὸς ἄλλου ἀτόμου.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη δευτέρου ἤδη φορὰν καὶ ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὸν Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως ὀρχυμῶν 50 χιλιάδων τῆς χρήσεως τοῦ 1866 ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου 11 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν « ἑσθραϊκὰ προσφύγων Κρητῶν. »

Προκειμένου δὲ εἰτα νὰ ἀναγινωσθῶσι τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει Νομοσχέδια περὶ ἐμφυτεῖσεων καὶ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐγένετο παρὰ πολλῶν βουλευτῶν παρατήρησις, ὅτι πρέπει ἐκ νέου νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν ἵνα προμελετήσῃ αὐτὰ ἕκαστος, τινὲς δὲ ἰσχυρίσθησαν, ἰδίως ἐπὶ τοῦ δευτέρου Νομοσχεδίου, ὅτι πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἐξ ὑπαρχῆς ἡ συζήτησις τοῦ. Τοῦ Προέδρου δὲ ἐπικαλεσθέντος τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Κανονισμοῦ, ἔπαυσε πᾶσα περὶ τούτου συζήτησις, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν ἐκ νέου εἰς τοὺς βουλευτάς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος Νομοσχέδια.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν Συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Κωνσταντῆς.
Χ. Μαστραπᾶς.
Χ. Στεργιόπουλος.
Α. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Τῆς 23 Δεκεμβρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περί τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορά τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας Γ. Μαρκοῦ παρατιμωμένου ἔνικα τῆς γερροντικῆς ἐλικίας τοῦ τῶν βουλευτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Προέδρου, ἂν συναινῇ νὰ ἀποφανθῇ αὐθωρεῖ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερμένου βουλευτοῦ, ἡ Βουλὴ ἀπήντησε καταφατικῶς ἐπομένως ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν ἡ εἰρημένη αἴτησις, καὶ μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον ὑπὲρ ἢ κατὰ, ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ εἰρημένου Γ. Μαρκοῦ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ βουλευτοῦ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐνεργηθῇ νὰ ἐκλυθῇ πρὸς ἀναπλήρωσιν του.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν δύο ἐκθέσεις τῆς πλειονότητος καὶ μειονότητος τοῦ Α'. τμήματος ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς. Τινὲς καὶ παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Παρελθὼν εἰτα ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνέγνω Νομοσχέδιον περὶ φυγοδικίων, ὅπερ ἐπίσης παρεπέμφθη κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἐτέθη ἀκολούθως ὑπὸ συζήτησιν ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Νέων Ψαῶν καὶ, μηδεμίαν γενομένης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ ὀνομαζόμενον βουλευτῆς Νέων Ψαῶν τὸν Γ'. Σταματάραν, ὅστις προσελθὼν ὡμοσε τὸν νενομισμένον ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν παρόντων πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ ἀντιβασιλείας Νομοσχέδιον, καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως ἔχον ὡς ἑξῆς:

« Ἐρ' ὅσον διερχεῖ ἡ μειωμένη πρὸς αἰχλὺς ἀπουσία τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους, δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ Ἀντιβασιλεία διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας, πατρὸς τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἀφ' οὗ προηγούμενος πολιτογραφηθῇ Ἕλλην.

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα τῆς Ἀντιβασιλείας, θέλει δώσει ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς συνάφριζούσης, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ομνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδελφαι-

« ρέτου Τριάδος νά τηρῶ πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, νά προστά-
 » τεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νά φυλάττω
 » τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νά
 » διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκί-
 » ραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. »

Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τῆς Βουλῆς θέλει δώσει ὁ Ἀντιβασιλεὺς τὸν
 ἄνωγθι ὄρκον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, τῶν Ὑπουργῶν, τῆς
 ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Βουλευτῶν. »

Ἀνεγνώσθη ὑστερον εἰς τρίτην συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ
 χορηγίας πιστώσεως 50 χιλιάδων δραχμῶν ὑπὸ τὸ Κεφ. 11
 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν
 « *βοήθεια προσφύγων Κρητῶν*. » Εγένετο δὲ δεκτὸν ὡς ἔχει
 μὲ τὴν ἐξῆς τροπολογίαν ἐπενεχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
 ἑσωτερικῶν « *βοήθεια προσφύγων ἐν γένει*. » ἔχει δὲ τὸ Νο-
 μοσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

« Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν
 ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1866, χορηγεῖται ἑκτακτος πίστωσης
 ἐκ δραχ. πενήκοντα χιλιάδων ἀριθ. 50,000, καταλογιζομέ-
 νων εἰς τὸ Κεφ. 11 « *βοήθεια προσφύγων ἐν γένει*. »

Ἐνταῦθα ἀναγνωσθέντα, τῇ προτάσει τοῦ προέδρου, τὰ μέ-
 χρι τοῦδε πρακτικὰ ἐνεκρίθησαν.

Προκειμένου δ' εἰτα νά ἀναγνωσθῇ εἰς δευτέραν συζήτησιν
 τὸ περὶ φορολογίας τῶν σκωσιῶν νομοσχέδιον, λαβὼν τις τὸν
 λόγον ἐζητήσατο τὴν ἀνάγκην τῆς συζητήσεως πρῶτον διότι
 δὲν διενεμήθη εἰς ὅλους τοὺς βουλευτάς, δεύτερον διότι ἀνε-
 κλήθη κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑκτακτον Σύνοδον ὑπὸ τοῦ τότε
 ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὡς ἀνεπαρκὲς καὶ τρίτον διότι ὁ
 ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν δὲν παρίσταται ὅπως ἐκτρασθῇ ἂν
 τὸ ὑλοθετῇ ἡ οὐ.

Εἰπόντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον
 ἐτέθη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπουργοῦ
 τῶν οἰκονομικῶν, τοῦ δὲ πρωθυπουργοῦ κηρύξαντος, ὅτι ἡ Κυ-
 βέρνησις ὑλοθετεῖ τὸ νομοσχέδιον, ἐπιφυλασσομένη νά ἐπιφέρῃ
 τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τρίτην συζήτησιν, ἡ Βουλὴ
 ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη νά τιθῇ ὑπὸ δευτέραν συζήτησιν.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθέντος τοῦ νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον
 ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς ἰσχυρίσθη διὰ μα-
 κρῶν, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ἀνεπαρκὲς καὶ ἐπομένως ἐπι-

πλαθεῖς εἰς τὸ δημόσιον, διότι αἱ μὲν ἀνακαμινεόμεναι σκω-
 ρίαι περιέχουσι μετὰ τοῦ μολύβδου καὶ ἀργυρον εἰς ποσότητα
 οὐκ εὐκαταφρόνητον, τὸ δὲ προκειμένον Νομοσχέδιον φρολογεῖ
 μόνον τὸν μολύβδον. Ὅτι δὲ περιέχεται ἀργυρος εἰς ποσότητα
 μεγάλην, τοῦτο ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης δοκιμῆς παρὰ
 τινῶν χυσοχόων καὶ χημικῶν ἐπὶ τούτῃ διουσιθείντων παρὰ
 τοῦ ὑπουργείου, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἐβδαιώθεν παρ' ἐ-
 πιστημόνων ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ἀλλ'
 ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις οὐδὲν ἐνέργησεν. Διὰ τὸν λόγον τοῦ-
 τον θεωρῶν τὸ Νομοσχέδιον ἐντελὲς ἀνεπαρκὲς προτείνει τὴν
 ἀπόρριψίν του ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νά ὑποβληθῇ νέον ὑπὸ συμρι-
 ρωτέρας διὰ τὸ δημόσιον χάσις.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι μελετῶν
 τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον εὕρισκε αὐτὸ διττῶς ὠφελῆσον
 τῷ ἔθνει, καὶ ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς. Ὑλικῶς μὲν διότι θέλει ἐπαυ-
 ξήσει τοὺς πόρους τοῦ Κράτους, ἠθικῶς δὲ διότι ἐνισχύει τὴν
 βιομηχανίαν καὶ προσελκύει ξένα κεφάλαια παρ' ἡμῖν, ὅπερ ἐκ
 παντὸς τρόπου πρέπει νά ἐπιδιώκωμεν. Ἦκουσε μὲν μετὰ προ-
 σαχῆς τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος, ἀπέχει ὅμως νά
 ἀναιρέτῃ ἡ ἐβδαιώσῃ αὐτάς, καθ' ὅσον φρονεῖ, ὅτι διὰ μίαν
 τροπολογίαν, ἣν σκοπεῖ νά προτείνῃ κατὰ τὴν τρίτην συζήτη-
 σιν τοῦ Νομοσχεδίου, δύναται νά προληφθῇ πᾶσα ἐνδεχομέ-
 νη ζημία τοῦ δημοσίου· ἡ τροπολογία τοῦ δὲ συνίσταται εἰς
 τοῦτο, ὅτι τὸ δημόσιον θέλει φορολογεῖ τὴν ἑταιρίαν Ροῦ, εἴτε
 εἰς εἶδος, εἴτε εἰς χρήματα κατ' ἐκλογὴν διὰ τοῦ μέσου δι' τοῦ-
 το, προληφθέντων πᾶσα ζημία.

Παρατηρησάντων δὲ τινῶν, ὅτι αἱ μακρὰ συζητήσεις ἐπὶ
 τοῦ προκειμένου δύνανται νά λάβωσι χώραν κατὰ τὴν τρίτην
 συζήτησιν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου παρεδέχθη
 δι' ἀναστάσεως τὴν τε ἀρχὴν καὶ τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ Νομι-
 σχεδίου ἀλλεπαλλήλως.

Ἐνταῦθα τῇ προτάσει τινὸς ἀπεφασίσθη ὅπως εἰς τὴν τρίτην
 τοῦ Νομοσχεδίου συζήτησιν ὑποβῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομι-
 κῶν πίνακα τοῦ ἀγορῆ τοῦδε ἐξαχθέντος παρὰ τῆς ἀνακαμινευ-
 τικῆς ἑταιρίας μολύβδου.

Ἀκολουθῶς ἀνεγνώσθη πρότασις βουλευτῶν τινῶν περὶ παρα-
 τάσεως τῆς προβιβάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἀγράφων καὶ γυν-
 κῶν ὑποθηκῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑπτανήσου καὶ παρε-
 πέμψῃ εἰς τύπωσιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

A. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ

Οἱ γραμματεῖς

X. Στεργιόπουλος

Δ. Παπαλουκάς

Π. Κωνσταντῆς.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ 1866 ἐκτοῦ ἐτους προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀναγνωρισθεὶς βουλευτὴς Νέων Ψαρῶν Κ. Γ. Δ. Σταματάρης ἔδωκε τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, νὰ φυλάξω πιστὴν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.

Ἐπὶ ταύτῃ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν γραμματέων, τοῦ ὀρκισθέντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ Πρόεδρος

A. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ

Οἱ γραμματεῖς

Ὁ ὀρκισθεὶς

Χρ. Μαστραπᾶς

Γ. Σταματάρης

Π. Κωνσταντῆς.

Ὁ ἱερεὺς

Ἰω. Κυριαζῆς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 6'.

Τῆς 27 Δεκεμβρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνωσθήσαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνωσθήσαν ἀνατοραὶ α') τῶν κατοίκων Φηῶν, Κοκκίνου, Θεσπιῶν καὶ Τυπόλιας, ἐξαιτουμένων τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἀποζητησέως τῆς Κωπαίδος νομοσχεδίου· β') τῶν κατοίκων Ναυπλίου περὶ ἐκδόσεως νόμου διὰ τὰ κοινοικητέα χρεὶα καὶ γ') κατοίκων τινῶν τῆς πρωτεούσης περὶ ἀναβολῆς τοῦ περὶ σκωριῶν νομοσχεδίου· παρεπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω τὰ ἐξῆς νομοσχέδια· α') περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 1,000,000 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείων τῆς χρήσεως τοῦ 1867 ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον προμήθεια ὀπλοῦ· β') περὶ χορηγίας ὁμοίας πιστώσεως δραχμῶν 250,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Εἰσωρετικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1867 ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον ἀποστολαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος ἐκηρύχθησαν ἀμφοτέρω κατεπίγονται· κατὰ συνέπειαν τεθίοντα εἰς πρώτην συζήτησιν ἀνεγνωσθήσαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἀλλοῦ ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Μετὰ ταῦτα, ἐρωτήσαντός τινος τὴν Κυβερνήσιν, διὰ ποῖον λόγον ἐπιτρέπη ἢ παρὰ τῆς ἀνακαμινευσούσης τὸν μόλυβδον ἐν Λαυρίῳ ἐταιρίας ἐξαγωγή αὐτοῦ ἐκνάντιον τῆς ἀπορρίψεως τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων, καὶ παρατηρήσαντος, ὅτι ὡς βλέπει ἐπισπεύδεται ἡ συζήτης τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ μόλυβδου νομοσχεδίου, ὅπως ἐγκαθιδρυθῇ ἐκείσε ἡ ἐταιρία ὀριστικῶς πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου, ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι, ὅτε αὐτὸς ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον, εἶχον ἐξαχθῇ τῇ ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως πενταχιχίλιοι τόνοι μόλυβδου, αὐτὸς δὲ ἐπέτρεψε νὰ ἐξαχθῶσιν 100 περίπου τόνοι, δι' οὓς ἔλαβεν ἐκ μέρους τῆς ἐταιρίας 100 χιλιάδας δραχμῶν, συμψηφισθησομένων εἰς ὅσα αὕτη μέλλει νὰ δώσῃ εἰς τὸν δημοσίον. Ἄλλως τε τὴν ἐταιρίαν ταύτην θεωρεῖ τὸ καθ' ἑαυτὸν περιγυωτέρα πάντες ἄλλης προσωπικῆς ἢ πραγματικῆς ἐγγυήσεως.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἐπισπεύδεται ἐπίτηδες ἡ ζήτησις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου, προσέθηκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι αὐτὸς οὐδόλως πρὸς τοῦτο συντρέχων, ἀλλὰ φυσικῶς καὶ ἀδιαστώτως ἐπῆλθεν ἡ συζήτησις τοῦ ἐν τούτοις ἐξελέγησε καὶ καὶ ἐξακολουθεῖ μελετᾶν αὐτὸ ὅπως σχηματισθῇ πεποίθησιν, διότι πολλὰ ὑπάρχουσιν αἱ περιπλοκαί, αἱ ὅποιας δεῖον νὰ ἀποκρουσθῶσιν ἐντὸς τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς ἐταιρίας, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον αἱ δυσκολίαι ἐπαυξάνουσιν ἀντὶ νὰ ἐκλείψωσιν.

Καὶ πρώτην δυσκολίαν εὗρισκε τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐξόδων τῆς παραγωγῆς τοῦ μόλυβδου, ὅπερ οὐδαμῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐξακριβωθῇ εἰμὴ δι' εἰδικῆς τινος ἐπιτροπῆς· δευτέραν τὴν ἀμφιβολίαν τῆς κατατάξεως τῶν σκωριῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν

μεταλλείων ἢ ὀρυκτῶν καὶ τρίτον τὴν ὑπέρογκον κατὰ τὴν ἑταιρίαν φορολογίαν τῶν ἐθνικῶν σκυριῶν καὶ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ διαχωρίσιν τούτων ἀπὸ τὰς ιδιοκτητῶν· πᾶσαι αὗται αἱ δυσκολίαι ὑφίστανται νῦν, ἐμποδίσασαι αὐτὸν νὰ σχηματίσῃ ὀριστικὴν γνώμην. Τούτων ἕνεκα θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προτείνῃ οὐ μόνον τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μέχρις οὐ μελετήσας σχηματίσῃ ὀριστικὴν γνώμην, ἀλλὰ καὶ τὴν παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῇ τῆς Βουλῆς, ὅπως αὕτη συλλέξῃ τὰς δεούσας πληροφορίες καὶ συνδράμῃ αὐτὸν διὰ τῶν φώτων τῆς, τόσῳ μᾶλλον, ὅσω οὐδεμίαν ἔδυνήθη νὰ εἴρῃ πληροφορίαν ἐν τῇ ὑπουργείῳ συλλεχθεῖσαν ἐκ τῶν προκατόχων του.

Προθέσαντος δὲ τινος, ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων δυσκολιῶν πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἡ παντελὴς ἀγνοία τῆς Βουλῆς ἐν τῷ προκειμένῳ ἀκροσφαλεῖ ζήτηματι, καὶ προτείναντος ἵνα ζητηθῶσι καὶ ἀλλαγθῶσι ἐπιστημονικαὶ πληροφορίες, ἐὰν δὲν ἐπαρκῶσιν αἱ τῶν ἡμετέρων ἐπιστημόνων, λαβὼν τὸν λόγον ἄλλος εἶπεν, ὅτι ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις ἀπέβλεψε μᾶλλον εἰς τὸ ζήτημα τῆς ιδιοκτησίας, καὶ ἔδωκε περισσότεραν ὥθειαν εἰς τὸν ὑφιστάμενον δικαστικὸν ἀγῶνα, διότι ἐφρόνει, ὅτι οὕτως ὑπερεῖ καλλίον τὰ δημόσια συμφέροντα· ἂν τῷ ὄντι ὠφελιμωτέρα εἶναι ἡ πορεία τῶν φρονούντων, ὅτι διὰ δικαστικῶν ἢ μᾶλλον νομοθετικῶν μέτρων λύεται συμφερότερον τὸ ζήτημα τῶν σκυριῶν, περὶ τούτου δὲ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ ὅμιλου ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις, ἥς ἀπετέλει μέρος. Ἐπράξε τὸ καθήκον τῆς, ὡς καλλίον ἐφρόνει· οὐδὲ δύναται νὰ κατηγορηθῇ, διότι ἐπέτρεψε τὴν ἐξαγωγὴν 500 τόνων μολύβδου, οὗς ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν οὐχὶ νομίμως κατέσχεν, ἐπιτραπέσιος τῆς κατασχέσεως μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, ὥστε ἡ παρούσα Κυβέρνησις δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ ἐπιφυλαχθῇ τῆς ἀποδείξεως ἐγγυήσεως, εἰς δύο ἑκατομμύρια περίπου ἀναξινούσης.

Μεταδαινὼν δὲ ἤδη εἰς τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἐξέθηκεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, φρονεῖ, ὅτι ἡ ἑλλειψίς πληροφοριῶν συνειλεγμένων ἐν τῇ ὑπουργείῳ δὲν εἶναι ἀληθής, διότι αὐτὸς ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν γνωρίζει, ὅτι οἱ πράξοντες διετάχθησαν νὰ πέμπωσι τεκνικῶς πληροφορίες περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν τιμῶν τοῦ πωλουμένου ἐν Βιρῳπῃ μολύβδου. Οὐδ' ὁ περὶ μεταλλείων Νόμος δύναται νὰ δεσμεύσῃ τὴν Βουλὴν ἀπὸ τοῦ νὰ νομοθετήσῃ εἰδικῶς περὶ τῶν σκυριῶν, τὰς ὁποίας

αὐτὸς θεωρεῖ ὡς λείψανα βιομηχανικά μᾶλλον, ἢ μεταλλεῖα καὶ ὀρυκτά. Τελειντῶν εἶπεν, ὅτι καὶ αὐτὸς παραδέχεται τὸ ἐπισφαλὲς τῶν ἐξαγομένων τῶν ἐπιτροπῶν, διὸ καὶ νομίζει ὀρθὸν ἵνα αἱ δοκιμαί γίνωνται ἐντὸς τῶν καμίνων τῆς ἑταιρίας καὶ εἰς ποσότητα μεγάλην.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἤθελε λάβει τὸν λόγον, ἂν δὲν παρεγνωρίζοντο αἱ ἐφορμαί τῆς πέρυσσι συσταθείσης ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ζήτηματος, ἥτις εἰργάσθη σπουδαίως, καὶ ἣν φαίνεται, ὅτι δὲν ἠνέχσαν οἱ μελετήσαντες τὰ ἐξαγόμενα αὐτῆς. Τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον καὶ ἀπαιτεῖ ἐπιστημονικὰς γνώσεις, ὅπως κατανοηθῇ, ἂν καὶ τὸ τέλειον δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον. Τούτου ἕνεκα ἡ συζήτης πρέπει νὰ γίνῃ κατ' ἑτασίαν ὅπως φωτισθῇ ἡ Βουλὴ, διότι ἄλλως τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου θέλουν βλαπθῇ οὐσιμῶς. Ἀποκρούων λοιπὸν πάντα ὑποθετικὸν ὑπολογισμὸν, ὅστις δὲν στηρίζεται εἰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῖνας, δέχεται τὴν παρά τοῦ ὑπουργοῦ προταθεῖσαν ἀναβολὴν, διότι φρονεῖ, ὅτι ὅσον αἱ πληροφορίες αὐξάνουσι, τόσον ἀσφαλέστερα λυθήσεται τὸ ζήτημα. Ἐπὶ τέλους μὴ δεχόμενος, εἶπε, τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Αἰγίου, παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ φέρῃ ἐν θέοντι ἀκριβὴ σημείωσιν τοῦ τε ἐξαχθέντος μολύβδου καὶ τῶν εἰσαχθέντων ἀνθράκων.

Ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι αἱ πληροφορίες, ὧν ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς Μεσολογγίου ἐμνημόνευσεν, ἀφορῶσι μᾶλλον τὴν τιμὴν τοῦ πωλουμένου μολύβδου, ἐν ᾧ ἡ δυσκολία αὕτη αἴρεται διὰ τῆς εἰς εἶδος φορολογίας· ἡ δυσκολία ἐγκείται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐξόδων τῆς παραγωγῆς, καὶ ταύτην θὰ ζητήσῃ ἐξ ἰσπανίας, διότι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει πληροφορίας ἄλλας, εἰμὴ ἐκείνας τῆς πέρυσσι συσταθείσης ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ ἧς τῶν προαγορευσάντων τις ἐποίησατο λόγον. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ὁ περὶ μεταλλείων Νόμος δὲν δεσμεύει τὴν Βουλὴν νὰ νομοθετήσῃ εἰδικῶς, ἀπαντᾷ, ὅτι πᾶς νόμος δὲν δύναται νὰ παραβῇ τῆς καθιερωθείσας ὑπὸ τινος προγενεστέρου ἀρχῆς, διότι ἄλλως οὐδεὶς πλέον ἤθελεν ἔχει πεπονησιν εἰς τὰ ἡμέτερα νομοθετήματα, ὅταν γνωρίζῃ, ὅτι καὶ τῶν κεκτημένων δικαιοματίων δὲν φαιδόμεθα.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἑταιρία εἶναι ἐλευθέρη νὰ ἀπέλθῃ, ἂν δὲν συμφέρωσιν αὐτῇ αἱ ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας θὰ τῇ ἐπιβάλλει τυχὸν εἰς Νόμος· ἄλλως τε αὕτη οὐδὲν ἐκτέλεσται

δικαίωμα, διότι αυθαίρετως και ολονει δι' απάτης ενεκαθιδρύθη εις Λαύριον και ωρελείται από τσούτου χρόνου προς ελάθην του δημοσίου.

Ενταύθα, περαιωθείσης της συζητήσεως, η Βουλή, έρωτηθείσα υπό του Προέδρου, παρεδέξατο την επί άόριστον ανάκληση της συζητήσεως του περί ου ο λόγος Νομοσχεδίου και την παραπομπήν αυτού εις την επί των Οικονομικών επιτροπήν.

Αρξάμενος είτα της συζητήσεως επί της βουλευτικής εκλογής Τήνου, λαβών τις τόν λόγον δέν έπαμβάινει, είπεν, εις τή έγκυρον ή άκυρον της εκλογής, διότι ως προς τή ζήτημα τούτο συντάσσεται μετά της γνώμης της πλειονοψηφίας δέν δύναται όμως νά παραλείψη τή ζήτημα της ηλικίας του επιτυχόντος υποψηφίου Μ. Κ. Παρίση, διότι αυτός δέν συνεπλήρωσεν επί τή 30 έτος της ηλικίας του κατά τή άρθρον 70 του Συντάγματος. Ίνα δέ πεισθή η Βουλή εις την αλήθειαν ταύτην, φέρει εις απόδειξιν τή ληξιαρχικήν βιβλίον του δήμου Τήνου, καθ' ή έπισήμως μαρτυρείται, ότι ο μέν Εύσταθ. Παρίσης πατήρ του επιτυχόντος έννομφύθη τή 1838, ή δέ υίός αυτού Μ. Παρίσης έγεννήθη τόν Αύγουστον του 1839, ώστε διατρέχει ήδη τή 27 έτος της ηλικίας του. Φρονεί όθεν, ότι η Βουλή, πειθομένη εις την έπίσημον ταύτην απόδειξιν, θέλει άκυρώσει την εκλογήν διά την έλλιψιν ενός των ούσιωδεδεστών προσόντων του επιτυχόντος.

Απήντησεν έτερος, ότι ο ισχυρισμός του προταγορεύσαντος δέν είναι βάσιμος διά τόν λόγον, ότι τή ληξιαρχικήν βιβλίον, όπερ έπεκαλέσθη, δέν έχει κάμμίαν έπίσημότητα, ου μόνον διότι κατ' εκείνην την έποχήν δέν υπήρχον ληξιαρχικά βιβλία, αλλά και διότι τή περί ου πρόκειται είναι άπλοής τις κατάλογος πλήρης σδυσμάτων και παρεσγραφών τή δέ μέγιστον, ότι, εάν είχαν έπίσημότητα, δέν ήθελε κομισθή ούτως έξαίφνης και ουχι διά της άρμυδίας έπίσημου άρχης, ήτις είναι έπιτετραμμένη την φύλαξιν τσούτου ούσιωδών δημοσίων έγγραφων, επομένως η Βουλή δέν οφείλει νά δώση πίστιν εις αύτό.

Αντεκόντος δέ τινος, ότι έκτός της απόδειξεως ταύτης υπάρχει και συμβολαιογραφικήν προικοσύμφωνον μαρτυρούν τή γεγονός, ότι τή 1838 έννομφύθη ο πατήρ του υποψηφίου Μ. Παρίση, και ότι η Βουλή οφείλει νά πεισθή εκ τούτου περί της ανηλικιότητος του είρημένου, η Βουλή έρωτηθείσα παρεδέχθη δι' άναστάσεως τή έγκυρον της εκλογής.

Κατόπιν τεθέντος εις ψηφορορίαν δι' όνομαστικής κλήσεως υπό τους ψηφολέκτας Ν. Κονταράτον και Π. Μανωλίδην, του θέματος, αν η γνώμη της μειονοψηφίας του τμήματος, ότι ο Μ. Παρίσης δέν έχει κατά τή Συνταγμα τή προσόν της ηλικίας, είσαι δεκτή ή ου, η Βουλή απήντησεν άποφατικώς διά ψήφων 65 κατά 28, άρνηθέντων ψήφον 5. Επομένως ο Πρόεδρος άνικέηριζε νόμιμον βουλευτήν της επαρχίας Τήνου, προς άντικατάστασιν του άποδυσάντος Εύστ. Παρίση, τόν Κ. Μ. Κ. Παρίσην, όστις και προσελθών ώμοσεν επί του 'Ιερο' Εύαγγελίου τόν νενομισμένον όρκον, κατά τή έν τέλει των παρόντων πρωτόκολλον όρκωμοσίας.

Μετά ταύτα παρελθών ή επί των Κωστερικών ύπουργός και πρωθυπουργός εξέθηκεν, ότι επί του έκκρεμούς και έν τή κμερησία διατάζει έγγεγραμμένου νομοσχεδίου περί άποξεράνσεως της Κωπαίδος έπιφέρει τάς εξής τροπολογίας, έκτός άλλων τινών έπουσιωδεδεστών, τάς όποιās παραλείπει: α) ότι αντί του Μομφεριέου συμβαλλόμενος παρουσιάζεται νύν ή Κ. Μπονέρ, όστις είναι και κεχαλιούχος και β) ότι έν τή νομοσχεδίω καθιροϋται ήδη η ύποχρέωσις του εργολάβου του νά συστήρη εταιρίαν καλλιεργείας έκτεταμένης, ής (εταιρίας) έσονται δύο κέντρα, ένταύθα τε και έν Παρισίαις, και τούτα όπως άπασχοληθώσι και κεφαλαια Ελληνικά.

Ούτω δέ τροπολογηθέν τή νομοσχεδίον παρεπέμθη εις τύπωσιν και διακινήν.

Ακολούθως άνεγνώσθη εις δεύτεραν συζήτησιν τή περί φυγοδίων νομοσχεδίον και έγινετο άνευ αντιρρήσεως δικτεν, ως έχει.

Επίσης άνεγνώσθησαν εις πρώτην συζήτησιν τά εξής νομοσχεδια: α) περί κυρώσεως έκτάκτου και αναπληρωτικής πιστώσεως όρ. 432,891, και 80/00 της χρήσεως 1866 χορηγηθεισών διά Β. Διαταγμάτων, και β) περί κυρώσεως αναπληρωτικής πιστώσεως της χρήσεως του 1865 εκ όρ. 265,162 και 2/00 χορηγηθεισών επίσης διά Β. Διαταγμάτων, και έγινετο δεκτά άνευ αντιρρήσεως.

Μετά ταύτα ο πρόεδρος διέλυσε συναινέσει της Βουλής την συνεδρίαν περί ώραν 3 Μ. Μ.

Ο Πρόεδρος
Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Οί Γραμματείς
Πολ. Κωνσταντάς,
Α. Παπαλουκάς.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐξόδομην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ 1866 ἔτους ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 2 Μ. Μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, συνεδριάζουσας δημοσίας, προσελθόντων ὁ ἄρτι ἀναγνωρισθεὶς βουλευτὴς ἐκ Τήνου Κ. Μιχ. Ε. Παρίσης ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἐξῆς ὅρον.

« Ὁμνῶν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ θεοουσίας καὶ ἀδικοῦ Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν, ὑπερὺπεγράφη ὡς ἔπεται:

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Μαστραπᾶς,

Ὁ ὀρκισθεὶς

Χ. Στεργιόπουλος,

Μ. Ε. Παρίσης,

Δ. Παπαλουκάς,

Ὁ τῆς Μητροπόλεως ἀρχιεπίσκοπος καὶ πνευματικὸς

Χαράλαμπος ἱερομόναχος Φωκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 28 Δεκεμβρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, δι' οὗ ἀναγγέλλεται, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς κηδεύει διὰ Β. Διαταγμάτων ἀπὸ 24 φθινοντος νὰ διορίσῃ ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν βουλευτὴν Βονίτζης Δ. Γρίξαν ἀντὶ τοῦ Κ. Λαμβάρδου, διορισθέντος ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 2/14 Δεκεμβρίου 1866 τῇ ἐνταύθα πρεσβευτῇ τῆς Ἰταλίας ἐπιδοθείσης δηλώσεως περὶ ἀμοιβαιότητος ὡς πρὸς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπηκόων ἀμφοτέρων

τῶν ἐπικρατειῶν ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ συνεισφέρειν εἰς κατανγκαστικὰ δάνεια, καὶ ἐξητήσατο τὴν ταχεῖαν ἐπιψηφίσιν αὐτοῦ, διότι πρόκειται περὶ συμφερόντων ὑπηκόων Ἑλλήνων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος, τὸ ἀναγνωσθὲν Νομοσχέδιον ἐκηρύχθη κατεπείγον· ἀναγνωσθὲν δὲ ἀμέσως εἰς πρώτην συζήτησιν ἐγένετο ὡς ἔχει δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀρξαμένης κατόπιν τῆς κατὰ σειράν συζητήσεως τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐγγεγραμμένων Νομοσχεδίων, ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ ἀποξενώσεως τῆς Κωπαίδος καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ περὶ φυγοδικίων Νομοσχέδιον, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξήτησε νὰ κατατιθῇ κατάλογος ὀνομαστικῶς τῶν φυγοδικίων, ὅπως διατελῇ ἐν γνώσει ἡ Βουλὴ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ἀτόμων, ὡς καὶ τῶν ἐξαιρουμένων ἐκ τῶν εὐεργετικῶν διατάξεων αὐτοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ὁ ζητούμενος κατάλογος εἶναι ὅλος περιττός, διότι δὲν ἔχει ἀνάγκην ἡ Βουλὴ νὰ καταφύγῃ εἰς πρόσωπα, ἐν ᾧ τὸ Νομοσχέδιον κανονίζει καὶ ἐξαιρεῖ ῥητὰς κατηγορίας ἐγκλημάτων.

Ἐνταῦθα ἐρωτηθεὶς ὁ ὑπουργός, διὰ ποῖον λόγον εἰσέτι δὲν ἐξεδόθησαν βουλευμάτα, ἀπήντησεν, ὅτι τοῦτο ἐγένετο ἕνεκα τῆς μὴ παρουσιάσεως εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν κατηγορουμένων, ὡς καὶ πολλῶν μαρτύρων, καθ' ὧν ἐξεδόθησαν ἐντάλματα συλλήψεως, οὔτε εἶναι δυνατόν, προσέθηκε, διὰ διοικητικῶν μέσων νὰ παύσῃ ἡ προφυλάξις.

Εἰπόντος δὲ τινος, ἂν τὸ Νομοσχέδιον ἐνοῇ, ὅτι μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας θέλουν προφυλακίζεσθαι οἱ εἰς πᾶσαν πρόσκλησιν τῆς ἀρχῆς ἐμφανιζόμενοι, ὁ ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν ἀπήντησε καταφατικῶς.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν εἶναι ποσῶς εὐεργετικόν, ἐξ ἐναντίας φαίνεται μεροληπτικόν, διότι δὲν συμπεριλαμβάνει ὅλα τὰ εἶδη τῶν κατὰ τὴν μεσοβασίλειαν ἐγκλημάτων· τοῦτων ἕνεκα, ἐπειδὴ εἶναι βέβαιος, ὅτι ὡς ἔχει τὸ Νομοσχέδιον κατ' οὐδὲν θέλει ἐλαττώσει τοὺς φυγοδικίους, θέλει προτείνει εἰς τὰς ἀκολουθίας τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσεις τροπολογίαν ἀπαλείφουσαν τὰς ἐξαιρέσεις καὶ παρέχουσαν τὸ εὐεργετικὸν τῆς μὴ προφυλάξεως εἰς πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Οὕτω δὴ, δεκτῆς γενομένης τῆς ἀρχῆς, ἀνεγνώσθησαν κατὰ ρεσιν τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀν-

τιρόρησας. Ἐπὶ τοῦ 4 μόνον ἀνθρώπου, γενομένου καὶ τούτου δεκτοῦ, ὡς ἔχει, ἐπρότεινέ τι τὴν προσθήκην τῶν λέξεων *ἐκ προμελέτης*, ὥστε ἡ ἐξαίρεσις νὰ ᾖ περιωρισμένη εἰς τὸν ἐκ προμελέτης φόνον. Τὴν προσθήκην ταύτην ἀπέκρουσεν ἕτερος, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι διὰ τῆς λέξεως *φόνος* ὁ ποιν. Νόμος ἐννοεῖ τὸν ἐκ προμελέτης, ἐπομένως ἡ λέξις εἶναι νομικὴ καὶ δὲν χρῆζει ἐπεξηγήσεως.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἑξῆς ν' *μοσχέδια*: α) περὶ κυρώσεως ἀναπληρωματικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων τῆς χρήσεως 1866 ἐκ δρ. 432,891,80, χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων· β) περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1866 ἐκ δραχ. 235,162,02, χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων· γ) περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 1,000,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1867 τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον *προμήθεια ὑλικού*, καὶ δ) ὁμοίως περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 250,000 τῆς χρήσεως 1867 τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ὑπὸ εἰδ. κεφάλαιον *ἀποστολαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν*.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ὤρισεν, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιούσης ἡμερησίας διατάξεως, διέλυσε τὴν συνεδρίσιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ γραμματεῖς

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ

Π. Κωνσταντᾶς

Δ. Παπαλουκάς

Χ. Μαστραπᾶς

Χ. Στεργιόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῆς 29 Δεκεμβρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μετῃδρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Βαρχακείου διαθήκης, ἐξαιτουμένων ἵνα ληθῇ πρόνοια περὶ διασώσεως τῆς περιουσίας τοῦ αἰοδίου ἐκείνου ἀνδρός, κινδυνεύουσας ἐν τοῖς δικαστηρίοις δι' ἑλλειψίν ὑπερασπίσεως. Ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου, ἀπεράνθη νὰ παραπεμπθῇ εἰς τὸ ὑπουρ-

γείον τῶν ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διὰ τὰ περικείμενα.

Ἀναγγεῖλαντος τοῦ προέδρου, ὅτι πρῶτον ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι ἡ *τρίτη* συζήτησις τῆς ἐκ δραχμῶν 250 χιλιάδων, ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, *ἐκτακτοὶ ἀποστολαὶ*, πιστώσεως, ἀνεγνώσθη τὸ Νομοσχέδιον, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβὼν τις τὸν λόγον ἀπέκρουσε τὴν πίστωσιν, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι, ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς ἡ πίστωσις αὕτη εἶναι ἐπιζήμιος ὑλικῶς εἰς τὸ ἔθνος, διότι ἀνοίγεται μία θύρα, ἐξ ἧς θέλουν ἐξέλθαι ἑκατομμύρια, ἀρ' ἑτέρου αἱ διὰ ταύτης συτηρηθσομεναι ἐκτακτοὶ ἀποστολαὶ οὐδεμίαν θὰ προξενήσωσιν ὠφέλειαν εἰς τὸ ἔθνος. Ὅτι δὲ ἡ οικονομικὴ τοῦ Κράτους κατάστασις δὲν ἐπιτρέπει τὴν κατ' αὐτὸν ἀσκοπον ταύτην δαπάνην, εἶναι ἀνατίρρητον, οὐδὲ χρῆζει ἐκτενῶν ἐξηγήσεων· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀποσιωπήσῃ καὶ τὴν ὑποψίαν, ἣν ἔχει, ὅτι αἱ ἀποστολαὶ εἶναι πρόφασις ὅπως οἰκονομηθῶσι πρόσωπα, διότι ἄλλως ὑπάρχουσιν εἰς Εὐρώπῃ πλούσιοι ὁμογενεῖς, εἰς οὓς ἡ Κυβέρνησις δύναται, ἐάν θέλῃ, νὰ ἀναθέσῃ πᾶσαν ἐκτακτὴν ἐντολήν.

Μεταβαίνων ἤδη εἰς τὴν ἰδίαν, ὅτι αἱ προσβῆται οὐδόλως ὠφελήσουσι, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν εἶναι καθαρῶς ὠρισμένη καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν προκίονα, ὥστε προσβῆται, μὴ στηριζόμεναι εἰς ὑλικὴν δύναμιν, δὲν δύναται κατ' οὐδὲν νὰ μεταβάλλωσι τὴν διπλωματίαν, ἥτις δὲν ἔχει καρδίαν, οὐδ' ἐμπνέεται ὑπὸ αἰσθημάτων καὶ τοῦ δικαίου.

Οὕτω δὲ ὁ ἀγορεύων ἐξηκολούθησε διὰ μακρῶν ὑποστηρίζων τὴν γνώμην του δι' ἱστορικῶν ἐπιχειρημάτων ἀρχαίων καὶ νωτέρων, ἐπὶ τέλους κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Βλῆλας δὲν ἔχει ὀνάνγκην ἀπεσταλμένων, ἀλλὰ προπαρασκευῆς, καὶ ἐπρότεινε τὴν ἀπόρριψιν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀντέλεξεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ὅτι μὲ ἐκπληξίν του ἤκουσε τὸν προαγορεύσαντα ζητοῦντα τὴν ἀπόρριψιν τοῦ Νομοσχεδίου καθ' ὃν καρὸν ἀνέρενε μᾶλλον νὰ ἀκούσῃ μουρῇν ἐπὶ τῇ θραδύτητι τῶν ἀπεσταλμένων ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὰς χρισίμους καὶ πλῆρεις κινδύνων αὐτὰς στιγμὰς. Καὶ τοι δὲ θεωρῶν ἀκαταλλήλῃον τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τὸν παρόντα ὅπως ἀποεῖχεν τὸ χρήσιμον καὶ ἐπωφελὲς τῶν προσβῆτων, καὶ ὅμως δὲν δύναται νὰ παραλείψῃ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ριθλὴν τὴν σημερινὴν μικροσκοπικὴν τῆς ἑκτασιν, ἔχει συμφέ-

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α' Περιόδου, Τόμος Α'.) 3

ροντα μεγαλύτερα και σπουδαιότερα πολλῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἐχόντων πλειότεραν ἔκτασιν καὶ πληθυσμὸν, καὶ τὰ συμφέροντα ταῦτα ὀφείλει νὰ ὑπερασπίζῃ σήμερον μάλιστα, ὅποταν πᾶσα ἡ Ἀνατολὴ κλυδωνίζεται. Ναι μὲν ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχε πρεσβείας κατὰ τὸ 1821, ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ἀρνήθῃ, ὅτι, εἰν ἐγένοντο δεκτοὶ οἱ ἀπεσταλμένοι της, τὰ ὄριά της θὰ ἦσαν ἀλλαχοῦ. Οὐδεὶς διατείνεται, ὅτι διὰ τῶν πρεσβειῶν τὰ πάντα κατορθοῦνται, ἀλλ' ἔμως οὐδεὶς πάλιν δύναται νὰ ἀρνήθῃ, ὅτι δι' αὐτῶν πολλὰι δυσκολίαι ἐξομαλύνονται καὶ πολλὰ σκοτεινὰ ζητήματα διαφωτίζονται. Καὶ ἡμεῖς δὲ διὰ τῶν πρεσβειῶν σκοποῦμεν νὰ διαφωτίσωμεν τὴν Εὐρώπην.

Νεποισὺς δὲ, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους δὲν θέλουν ἐπιτρέψῃ, ὅπως ὑποπέσῃ σήμερον ἡ Ἑλλὰς ἰκανοῖς εἰς τὴν ἑλλησπιν, ἢν ἰκανοῖς ὑπέστησαν οἱ ἄνδρες τοῦ 1821, νομίζει, ὅτι ὀφείλει νὰ ἀποκρούσῃ καὶ τὴν παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκφραστῆσαν ἰδέαν, ὅτι ἡ πίστῳσις αἰτεῖται ὅπως οἰκονομηθῶσι πρόσωπα, διότι φρονεῖ, ὅτι ἐνώπιον τῶν κινδύνων, οὓς διατρέχει ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ ἑλληνισμός, οὐδεὶς Ἕλλην ἐμπέσσει σήμερον ὑπὸ τοιούτων ποταπῶν σκέψεων. Εἰς ἧς τὸ ζήτημα τέλος τῆς οἰκονομίας, τὸ ὅποιον ἐθίζει ὁ προαγορεύσας, θεωρεῖ περιττὸν νὰ ἐνδιατρίβῃ ἐπὶ πολὺ, διότι φρονεῖ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶναι ἰκανὸν νὰ δικαιολογήσῃ ἢ νὰ ἀντισταθμίσῃ ζημίαις σπουδαίων ἐθνικῶν συμφερόντων, τὰ ὅποια δι' ἀσημάντου δαπάνης, οἷα ἡ αἰτουμένη, δυνάμεθα νὰ διασώσωμεν.

Μετὰ τινὰ δὲ ἐξήγησιν, προκληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ἐπανέλαθεν ὁ ὑπουργός, ὅτι οὐδεμίαν εἶχε πρὸς τὴν νὰ προσβάλῃ, οὐδὲ νὰ ἐπικρίνῃ καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς πρώην Κυβερνήσεως.

Ἐπαναλαβόντας κατόπιν τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ὅτι ἐπιμένει φρονῶν, ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν περιμένει νὰ φωτισθῇ παρ' ἡμῶν, καὶ ὅτι ἀντὶ ἐιδικῶν ἀπεσταλμένων ἡδυνάμεθα νὰ ἀντιπροσωπευθῶμεν ἀπὸ τοὺς ἐν ταῖς πρωτεύουσας τῶν δυνάμεων διαμένοντας ὁμογενεῖς, ἐπὶ ἡγεγμεν ἕτεροι, ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν θεωρεῖ ὡς τὴν σπουδαιότεραν ἑλλησπιν τῆς πεσοῦσης Κυβερνήσεως, ὅτι ἤρκεσθαι εἰς μόνον ὑπομνήματα, ἐν ᾧ ἡδύνατο νὰ φωτίσῃ τὴν Εὐρώπην δι' ἀπεσταλμένων καὶ παραστήσῃ ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν τὰ δίκαια ἡμῶν. Σήμερον τοιαῦτόν τι πρόκειται διὰ τῆς προκειμένης πιστώσεως νὰ γείνῃ, τοῦτο ἐστὶ νὰ παρασταθῶσι τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος ἀξιοπρεπῶς καὶ

νὰ ἀντιπροσωπευθῶσιν οἱ πάσχοντες ἀδελφοί μας· οὐδὲ πρέπει ἀπέναντι τοιοῦτου σκοποῦ νὰ φανώμεν φειδωλοί.

Ἐνταῦθα κηρυχθεῖς πειραιωμένης τῆς συζήτησεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρον μόνον.

«Χορηγείται ἑξακτος πίστῳσις ἐκ δραχμῶν διακοσίων πενήτηκοντα χιλιάδων, ἀριθ. 250,000, καταλογισθησομένη εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1867 ὑπὸ εἰδικῶν κεφάλαιον «Ἀποστολαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.»

Ἐπίσης ἀναγνωσθεῖσα εἰς τρίτην συζήτησιν ἡ πίστῳσις ἐξ ἐνὸς ἑκατομυρίου δραχμῶν τῆς χρήσεως 1867 ὑπὸ εἰδικῶν κεφάλαιον τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐγένετο δεκτὴ ἀνευ ἀντιρρήσεως· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρον μόνον.

«Χορηγείται ἑξακτος πίστῳσις ἐκ δραχμῶν ἐνὸς ἑκατομυρίου ἀριθ. 1,000,000, καταλογισθησομένη εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1867 ὑπὸ εἰδικῶν κεφάλαιον «Προμήθεια ὑλικού.»

Ἀκολούθως ἐτέθη εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος Αἰώνης Νομοσχέδιον, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ διάφορα αὐτοῦ ἀεθρα μὲ τὰς ἐξῆς τροπολογίας, ἐπενεχθεῖσας τῇ συγκατατίσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν· ἦτοι α) ἐπὶ τοῦ 10 § τοῦ ἀρθρου 3 ἡ λέξις κατὰσχισιν μετεβλήθη εἰς κατοχήν· β) ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 5 μετὰ τὸ τέλος τοῦ 2 εἰσαφύρου προσετέθησαν αἱ λέξεις μετὰ τὴν παρίλευσιν της προθεσμίας δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ τὴν ἐπιχειρήσιν εἰς ἄλλαν· γ) ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 8 μετὰ τὴν λέξιν ἐργασίαν προστίθεται ἡ λέξις «τὴν παραβίασιν» καὶ δ) ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 10 μετὰ τὴν λέξιν ἀρχαιοτάτητες προστίθενται αἱ λέξεις ἀπολιθώματα ἢ ἄλλα παλαιοντολογικὰ ἀντικείμενα.»

Οὕτω δὲ τροπολογηθέν τὸ Νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν εἰς δευτέραν ὡς εἴρεται συζήτησιν.

Μετὰ ταῦτα ἐπίσης ἀναγνώσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ὑπαρκτῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν κατ' ἀμοιβαίτητα τοῦ συνεισφέρειν εἰς καταναγκαστικὰ θάνατα Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως πα-

ρουσιασθείσης ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Τελευταίον ἀνεγνώσθη εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ φυγοδικίων Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ συζήτησει τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἀνέφερε τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπεισαν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ συνταξῇ τροπολογίαν ἔχουσαν οὕτως:

«Οἱ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς προσερχόμενοι καὶ εἰς πᾶσαν αὐτῶν πρόσκλησιν κατόπιν ἐμφανιζόμενοι φυγοδικοί κατηγορούμενοι διὰ παντὸς εἶδους ἐγκλημα, πλὴν τῶν ἀποκεκρυγμένων ληστῶν, πρᾶχθῆν ἐν τῇ ταυτοπαλίᾳ, ἐκτὸς τῆς ἑπτανήσου, ἀπὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1863, ἀπαλλάσσονται τῆς προφυλακίσεως μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ βριστικοῦ βουλεύματος.»

Ἰδὼν δὲ προσθέτει, ὅτι ἡ τροπολογία τοῦ εἶναι γενικὴ, διότι φρονεῖ, ὅτι πάντα τὰ εἶδη τῶν ἐγκλημάτων, ἐκτὸς τῶν ἀποκεκρυγμένων ληστῶν ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς προφυλακίσεως, οὐδὲ θέλει βλαπθῇ κατὰ τι ἡ κοινωνία ἐκ τοῦ εὐεργετήματος τούτου, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα πιεζομένη ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φυγοδικίων, ὅστις κατέστη δυστυχῶς μέγας, θέλει αἰσθανθῇ ἀνακούφισιν ἀπαλλακτομένη ἀπὸ τοῦ σμήνους αὐτῶ τῶν ἐνταλματιῶν, συγχρόνως δὲ θέλει ἐπέλθει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ταχέως περικώσεως τῶν δικῶν, ὅπερ εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἀσφάλεια διὰ τὴν κοινωνίαν ἀπέναντι ἰσως νέων ἐγκλημάτων, εἰς τὰ ὅποια εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ὠθηθῶσιν οἱ φυγοδικοῦντες· ἄλλως τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ὅπως περιττὸν, διότι τὰ πλημμελήματα δὲν ἐπισύρουν προφυλάκισιν.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι τὸ Σύνταγμα ἔδωκε τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Βασιλέα νὰ ἀπονέμῃ χάριτας καὶ ἀμνηστίας διὰ τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα, δὲν ἐπέτρεψεν ὅμως τὴν ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων τούτων. Διὰ τοῦ προκειμένου δὲ νομοσχεδίου ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν ἄλλο ζητεῖ ἢ νὰ χρηρηγῇ ἀμνηστίας καὶ εἰς ἰδιωτικά ἀδικήματα. Ναί, δίδονται ἀμνηστίας καὶ εἰς τοιαῦτα ἀδικήματα, ἀλλὰ δίδονται εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας οὐδὲ ἡ Βουλὴ εὕρεσκαται σήμερον, οὐδὲ ἡ Κυβέρνησις, ἄλλως τε δίδεται γενικὴ, ἐν ᾧ ἡ ζητούμενη εἶναι μερικὴ καθιερούσα οὕτως ἀνισότητά μεταξὺ τῶν πολιτῶν ἐναντίον τοῦ Συντάγματος, ὅπερ λέγει, ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες

εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου· καθιεροῦται δὲ ἀνισότης, διότι διὰ τοῦ Νόμου τούτου οἱ μὲν ἀπαλλάσσονται, οἱ δὲ οὐχί, καὶ δι' ἐγκλήματα μάλιστα ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ Συνέλευσις ὑφίστατο καὶ ἀμνηστίας δὲν ἔδωκεν. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὸ Νομοσχέδιον δύναται νὰ ἀποδῇ πρόξενον κακοῦ ἀντὶ καλοῦ, ἐπιτρέπον εἰς τοὺς κακοῦργους νὰ ἔλθωσι νὰ χορεύσωσιν ἐπὶ τῶν τάφων τῶν θυμάτων τῶν καὶ τῶν ἐρειπίων τῶν πράξεων τῶν, ὅπερ πολὺ ἐνδεχόμενον νὰ μὴ δεχθῶν οἱ παθόντες καὶ οὕτω νὰ προσέλθουν ἀντεκδικήσεις καὶ νέα ἀδικήματα. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ἀποκρούει τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι εἰς ἐποχὴν θυμολὴν ἡ πρότασις ἐξαιρετικῶν μέτρων ἔβλεπεν εἶσθαι ἀτοπος, ἀλλ' ἤδη πρόκειται περὶ ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐνεκα τῆς ἐπανάστασεως ἡ ἰσχύς τῶν νόμων εἶχε χαλαρωθῇ καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσιν οἱ δράσται τῶν ἀδικημάτων, διότι ἐδραπέτευσαν τὸ δὲ Σύνταγμα λέγον, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου, δὲν ἐννοεῖ τὴν προκειμένην περίστασιν, ἀλλὰ τὰ ἐν τοῖς πρώτοις ἀφῆροις αὐτοῦ χορηγούμενα δικαιώματα, οὐδὲ θέλει καθιερώσει ἀνισότητα ἐπιφεύγουμένην τὸ προκειμένον νομοσχέδιον. Ἀπέχων δὲ ν' ἀποδείξῃ τὴν διαφορὰν μεταξὺ χάριτος καὶ ἀμνηστίας καὶ προφυλακίσεως, λέγει μόνον ὅτι ἡ τελευταία πολὺ διαφέρει τῶν δύο πρώτων, διότι ἡ μὲν ἀμνηστία ἐξαλείφει ἐτελῶς τὸ ἀξιοποινιστικὸν τοῦτο διὰ τὰς προφυλακίσεως οὐκ ἐθίζεται καὶ. Ἡ ποιν. δικονομία ὡς πρὸς ἄλλος νόμος δύναται ὑπὸ τῆς Βουλῆς νὰ μεταβληθῇ ὁλόκληρος, πολὺ δὲ περισσότερον ἄθρα τινὰ αἰτῆς, ὅθεν οὐδόλως παραβιάζεται τὸ Σύνταγμα. Περὶ τῆς οὐσίας δὲ τοῦ νομοσχεδίου εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ αὐτὸ ἀναγκαῖον, τὴν ἀνάγκην δὲ ταύτην μάλιστα συνησθάνθησαν καὶ ἕτεροι συνάδελφοί του, πολὺ πρότερον αὐτοῦ, καὶ ὑπεβίβον νομοσχέδιον περὶ ἐντελοῦς ἀμνηστίας, ὅπερ καὶ ἐγκατελείφθη. Ἐν τῷ προκειμένῳ ὅμως δὲν βλέπει τοὺς αὐτοὺς κινδύνους, διότι τὸ νομοσχέδιον ἐξαιρεῖ τοῦ εὐεργετήματος τὰ βαρὴ ἀδικήματα, οἷα εἶναι ἡ ληστεία, ὁ φόνος κλπ. τὰ δ' ἀπαλλακτόμενα τῆς προφυλακίσεως εἶναι τὰ ελαφρότερα ἀδικήματα, διὰ τὰ ὅποια πάλιν οἱ δράσται αὐτῶν θέλουσι δώσει δίκην καὶ ὑποστῇ τὴν ἀνάλογον ποινήν.

Μετά τινα δὲ ἐξηγήσιν δοθείσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι καὶ οἱ προφυλακιζόμενοι δίδοντες ἐγγύησιν ἀπαλλάττονται τῆς προφυλακίσεως, ἀντέλεξε, ἄλλος, ὅτι τοιοῦτοι νόμοι, οἷος ὁ προκειμένος, προκαλοῦνται εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ γίνεταί τὸσον εὐκόλως καὶ μετὰ

σπουδῆς χρῆσις αὐτῶν, εἰμὴ εἰς πραγματικὰς ἀνάγκας, καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν βλέπει τοιαύτας. Τὸ τελευταῖον ἐδάριον τῆς ἐκθέσεως τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ ἀναφέρει ὅτι « τὸν σκοπὸν τῆς νομίμου τιμωρίας δὲν ματαίῃ ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς προφυλακίσεως, ἀλλὰ τότε ἔπρεπε νὰ εἰσχωρῇ νόμος γενικῶς περὶ τῆς προφυλακίσεως. Τὴν προφυλάκισιν ὅλοι θεώρησαν ὡς θεσμὸν ἀναγκαῖον, διότι ὁ κακοῦργος, ἐὰν δὲν προφυλακισθῇ, θέλει διαφύγει τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, ἐνῶ διὰ ταύτης δὲν τρέχει κίνδυνον τινά, τὸ κακὸν δὲ, τὸ ὁποῖον ὑφίσταται, εἶναι πολὺ μικρότερον τοῦ κακοῦ τῆς καταργήσεως τῆς προφυλακίσεως. Δὲν ἀναπληροῦν λοιπὸν αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου τὴν προφυλάκισιν, ἥτις ὑπάρχει διὰ τὰ κακοῦργήματα καὶ ἐλάχιστα πλημμελήματα. Ἡ φυγοδικία γίνεται πρὸς ἀποφυγὴν τῆς βαρείας ποινῆς τῆς συνεπαγομένης ὑπὸ τοῦ κακοῦργήματος· ὁ μὲν ἀθῶος φυσικῶ τῷ λόγῳ δὲν ἀποφεύγει τὴν δίκην, ὁ συναισθανόμενος ὅμως ἐκυτὸν ἔνοχον μόνος οὗτος δὲν τολμᾷ νὰ προσέλθῃ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης διὰ νὰ δικασθῇ, ἀλλὰ καὶ ἂν προσέλθῃ θέλει προσέλθῃ μεταμελημένος καὶ ἐσκεμμένος νὰ ῥαδιουργήσῃ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, διὰ νὰ τύχῃ ἀθωωτικοῦ βουλεύματος, καὶ ἂν μὲν τύχῃ τούτου καλῶς, τούναντίον θέλει ἔχει τὰ μέσα εἰσιμᾶσαι διὰ νὰ ἀνχωρήσῃ καὶ πάλιν.

Ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον τὸν ἐξέπληξε καὶ θέλει ἐκπλήξῃ ὅλον τὸν κόσμον, εἶναι τὸ διὰ τοῦ άρθρου 3 χορηγοῦμενον δικαίωμα εἰς τοὺς προφυλακισμένους καὶ ἐξέλθωσι ἐπὶ ἐγγυήσει· τοῦ μὲν προηγουμένου τὸν λόγον ἠδυνήθη νὰ ἐνιστάσῃ, τούτου δὲ οὐχί, διότι ἡ κοινωνία κρατεῖ αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῆς καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ὑποσχεθῇ ἀπαλλαγὴν διὰ νὰ προσέλθωσιν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης, οὐδὲ εἶναι πιστευτὴ ὅτι οἱ προφυλακισμένοι ἐξερχόμενοι τῶν φυλακῶν ἐπὶ ἐγγυήσει θέλουν προτιμήσει νὰ στερηθῶσι τὴν ἐλευθερίαν, ἀντὶ τῆς ἐγγυήσεως τὴν ὑποίαν ἤθελον δώσει, τοὺς λόγους δὲ τούτους ἔχων ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ μέτερος νομοθέτης ὁρθῶς δὲν ἐπέτρεψεν ἀπαλλαγὴν τῆς προφυλακίσεως ἐπὶ ἐγγυήσει. Διὰ ταῦτα ἀποκρούει τὸ νομοσχέδιον.

Ἀπήνησαν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι δὲν ἔχεται ἀληθείας τὸ ὑπὸ τοῦ προαγορευσάντος λεγθὲν, ὅτι ὁ συναισθανόμενος ἑαυτὸν ἔνοχον φυγοδικεῖ, διότι ὑπάρχουσι παραδείγματα, καθ' ὃ πολλοὶ φυγοδικοῦντες ἀπὸ τῆς μεσοδικαστικῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης καὶ ἠθωώθησαν· δὲν προσήρχοντο δὲ καίτοι ἀθῶοι ὄντες, διότι ἐποβύντο τὸ μακροχρόνιον τῆς προφυλακίσεως· διὰ τοῦ προκαί-

μένου δὲ νομοσχεδίου εἰς τοῦτο ἀπέβλεψεν ἡ Κυβέρνησις, νὰ καταστήσῃ δηλ. εἰς αὐτοὺς κίνδυνον τὴν προσέλευσιν, διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὄντες μάρτυρες πολλῶν διαπραχθέντων ἀδικημάτων θέλουσι καταστήσει εὐχερὲς τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως, πολλῶν ἀνακρίσεων μενουσῶν εἰσὶ ἐκκεμῶν ἕνεκεν τῆς ἑλλείψεως τῶν καταλλήλων μαρτύρων ἐμποδιζομένων καὶ ἀπειλουμένων ὑπὸ ἄλλων φυγοδικῶν. Ἔνεκα δὲ τῆς καταστάσεως ταύτης ἡ ἰσυχία δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἐντελής, οὐδ' εἶναι πρωτοφανὲς τὸ βῆμα, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ κάμῃ ἡ Βουλὴ, κανονίζουσα μίαν ἐκτακτον περίστασιν, διότι ἄλλα ἔθνη καὶ αὐτὴ ἡ ἑκπάνηρος πρὸς τῆς ἐνώσεως εἶχον παρῇ εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς προφυλακίσεως. Διὰ τοῦ 3 δὲ άρθρου τοῦ νομοσχεδίου ἀπαλλάττονται μὲν καὶ οἱ προφυλακισμένοι δι' ἀδικήματα τῆς αὐτῆς ἐποχῆς δίδοντες ἐγγυήσιν, ὑφείλουσιν ὅμως ἐν καιρῷ νὰ προσέλθωσι καὶ δώσωσι δίκην τῶν πράξεών των. Ἰπποστηρίζων δὲ τὰ περὶ οὗ πρόκειται νομοσχέδιον, τοῦ ὑποίου σκοπὸς εἶναι ν' ἀπαλλάξῃ τῆς προφυλακίσεως τοὺς δράστας τῶν μὴ περιεχόντων δολίαν προαίρεσιν ἐγκλημάτων, κηρύττει, ὅτι θέλει δεχθῇ πᾶσαν τροπολογίαν τείνουσαν πρὸς τὸν ἐκτεθέντα σκοπόν.

Ἄλλος λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι ἡ τιμὴ τῆς Κυβερνήσεως μάλλον οὐ τοῦ ἔθνους ἀπαιτεῖ, ὥστε κατὰ τὰς κρίσεις περιστάσεις νὰ μὴ υποβάλλωνται τοιαῦτα νομοσχέδια. Σήμερον εἴπερ ποτὲ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ μας ἔχει ἀνίγκην νὰ δεικνύῃ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας τάξεως, ἐν ᾧ τὸ νομοσχέδιον ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον, παριστᾷ δηλ. τὴν χαλάρωσιν τῶν νόμων καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸ τιμωρεῖν τὰς ἀξιοποίνους πράξεις. Ἄλλως τε καὶ ἄδικον εἶναι νὰ ἀπαλλάττονται τῆς προφυλακίσεως ἀδικήματα τινὰ εἰς ἐποχὴν ὠρισμένην πραχθέντα, ἄλλα δὲ τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ, ἐκτὸς αὐτῆς τῆς ἐποχῆς, νὰ μὴ ἀπαλλάττονται· λίαν δὲ ὁρθῶς παρητήρησέ τις τῶν προαγορευσάντων, ὅτι οἱ διαπραχζάντες ἀδικήματα φυγοδικοῦσι διὰ ν' ἀποφύγουν τὴν ἀντιστοιχοῦσαν ποινὴν τοῦ ἀδικήματος καὶ οὐχὶ τὴν προφυλάκισιν, ἥτις συνοδεύεται ἀπὸ τοσαύτας ἐγγυήσεις καὶ τύπου· ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ Βουλὴ προβαίνουσα εἰς τὸ βῆμα τοῦτο θρεῖ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς καὶ σκιεθῇ μήπως κηρύττουσα τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν τῆς δικαιοσύνης ὡς ἀνεπαρκῆ προξενήσῃ κακὸν τι ἀδικούσα μεγάλως τοὺς παθόντας ἐκ τῶν ἀδικημάτων διὰ τῆς χορηγίας ἀμνηστίας, ἣν οὐδ' αὐτὴ ἡ συνέλευσις ἔδωκεν.

Εἰς ταῦτα ἀντέλεξεν ἕτερος εἰπὼν, ὅτι ἀπορεῖ μὲ τὸν τρέπον τῆς συζητήσεως τοῦ προαγορεύσαντος προβαίνοντος μέχρι τοῦ άρθρου τοῦ ἐξαίρουντος τὰ ἀδικήματα καὶ μὴ ἀναφέροντος καὶ τὴν προτεινομένην ἐξαίρεσιν, ἐνῷ ῥητῶς ἀνέφερον ὁ προαγορεύσας ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτὰ ὡς ἐξαίρουμένα. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι καθιεροῦται ἀνισότης μεταξὺ τῶν ὑποδίκων διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου· ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἐπιδιώκεται ἰσότης, χορηγούμενης τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ εἰς τοὺς ἤδη προφυλακισμένους, διότι πραγματικῶς ᾔθελεν εἶσθαι ἀνισότης, ἐὰν εἰς τοὺς μὲν τῶν διαπραξάντων ἀδίκημα ἐχορηγείτο ἀπαλλαγή, εἰς τοὺς δὲ οὐχί, ἔσφαλε δὲ ὁ προαγορεύσας ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἡ ἀνάκρισις περαιούται διὰ τῆς ἐκδόσεως κατασχετηρίου, ἐνῷ πραγματικῶς περαιούται διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλευμάτος. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκδοθῇ τοῦτο, ὡς παρέστησε καὶ ὁ προαγορεύσας ὑπουργός, ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσιν αἱ μαρτυρίαι πληρεῖς, ὅπερ δὲν ἔδυνάτο νὰ λάβῃ χώραν, ἐμποδιζομένων καὶ ἀπειλουμένων ὑπὸ τῶν φυγοδίκων τῶν μαρτύρων.

Ἐνταῦθα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος συναινέσει τῆς Βουλῆς ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

ΛΥΚ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π ο λ. Κ ω ν σ τ α ν τ ᾱ ς.

Χ. Μ α σ τ ρ α π ᾱ ς.

Σ Γ Ν Ε Δ Ρ Ι Α Σ Ι Σ Ι Β'.

Τῆς 30 Δεκεμβρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν ἀνεγνωσθῆσαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐκυρώθησαν.

Ἀγγεληθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φυγοδίκων νομοσχεδίου, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ ἡ Βουλῆ δὲν ἔπρεπε νὰ ἀσχολῆται εἰς συζητήσιν νομοσχεδίων, δι' ὧν καταστρέφονται οἱ κείμενοι νόμοι χάριν ἀνθρώπων ἀναξίων τῆς προσοχῆς καὶ ἐπιεικείας τοῦ ἔθνους, οἵτινες εἶχον καιρὸν, ἐὰν ᾔθελον, νὰ προσέλθωσι πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν νόμων. Κατὰ τῶν ἀνθρώπων λοιπὸν τού-

των, οἱ πλείστοι τῶν ὁποίων συνελήφθησαν, καὶ μόλις ὀλίγοι ὑπολείπονται φυγοδικοῦντες, ἡ Κυβέρνησις, ἀντὶ νὰ προκαλῇ νόμους εὐεργετικούς, ὤφειλε μᾶλλον νὰ στρέψῃ τὸν πέλκυν τοῦ νόμου. Καὶ ἴσως μὲν κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον ἐδικαιολογεῖτο πᾶσα ὑπὲρ αὐτῶν ἐπιεικεία, σήμερον οὖτως, ὅτι σπουδαιότεραι φροντίδες ἔπρεπε νὰ ἐπασχολῶσι τὴν τε Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν, πολλοὶ δὲ τῶν, περὶ ὧν πρόκειται, φυγοδικῶν, ἢ προφυλακίσθησαν, ἢ ἀπῆλθον εἰς τὰ πεδία τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης, δὲν εἶναι οὔτε ὀρθόν, οὔτε μὲ τὴν ὑποληψὶν τῆς Βουλῆς σύμφωνον νὰ κοιμηθῶσι χάριν ὀλίγων τινῶν οἱ νόμοι ὑπὸ τοιούτων σχέψεων ὁρμώμενος πιστεύει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀναβάλλει τὸ νομοσχεδίου μέχρι νωτῆρα· καὶ ὠριμωτέρας σχέψεως ἐπὶ τούτῳ δὲ δὲν δυσιστάσσεται καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ προτεινομένην ἀναβολήν.

Μηδενὸς δὲ ζητούντος τὸν λόγον, ἐκκρίθη περικυμμένη ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις, μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, τὴν μὲν προταθείσαν ἀναβολὴν ἀπερρίψε μὴ ἀναστῆσαι, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀναγνωθέντος εἰς τὸ 1 ἄρθρου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἰσχυρίσθη, ὅτι αἱ ἐξαίρεσεις, αἱ περιεχόμεναι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, καθιστῶσι σχεδὸν ἀνωφελὲς αὐτὸ καὶ ἀδικον, ἀνωφελὲς μὲν, διότι δὲν θὰ συντελέσῃ ποσῶς εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας τάξεως, ἀδικον δὲ, διότι δι' αὐτοῦ παρέχεται εὐεργεσία εἰς πολλοὺς ἀληθῶς κακοίργους, καὶ πρωϊαιτίους ἴσως τῶν ἐγκλημάτων, στεροῦνται δὲ αὐτῆς οἱ ἄληθως ἄξιοι, ὅσοι δηλ. ἐν ἀμύνῃ εὐρεθέντες ἢ τὴν τιμὴν ἑαυτῶν ὑπερασπισθέντες τυχὸν ἐκακούρησαν. Ἐπιθυμῶν δὲ διὰ λόγου, ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἔκτακτον ἐπιεικείαν τοῦ νομοσχεδίου εἰς πάντας τοὺς ἐγκληματίσαντας, ἐξαίρεται τῶν ἀποκεκρουγμένων ληστῶν, ὑποβάλλει τὴν ἐξῆς τροπολογίαν παρακαλῶν τὴν Βουλὴν νὰ τὴν παραδεχθῇ.

οἱ ἐκτὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς προσερχόμενοι, καὶ εἰς πᾶσαν αὐτῶν πρόσκλησιν κατόπιν ἐμφανιζόμενοι εὐγόδιοι κατηγορούμενοι διὰ παντὸς εἶδους ἐγκλήμας, πλὴν τῶν ἀποκεκρουγμένων ληστῶν, πραχθέν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἐκτὸς τῆς Ἑπτανήσου, ἀπὸ τῆς 5 ὁρίου 1862 μέχρι 20 ὁρίου 1863, ἀπαλλάσσ-

σονται τῆς προφυλακίσεως μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὁριστικοῦ βουλεύματος.»

Μὴ συναίνεσαντο δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσπερικῶν εἰς τὴν τροπολογίαν ταύτην, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου δὲν παρεδέχθη αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα. Ἐγένοντο δὲ δεκτὰ κατὰ σειράν ἀνεγνωσθέντα τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου 1, 2, 3 καὶ 4 ὡς ὑπεβλήθησαν. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ συνολικὸν αὐτοῦ ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Οἱ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς προσερχόμενοι καὶ εἰς πᾶσαν αὐτῶν πρόσκλησιν μετὰ ταῦτα ἐμφανιζόμενοι φυγάδικοι, κατηγορούμενοι δι' ἐγκλήματα πραχθέντα ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἐκτὸς τῆς ἑπτανήσου, ἀπὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1862 μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1863, ἀπαλλάσσονται τῆς προφυλακίσεως διὰ τὰ ἐγκλήματα ταῦτα μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ διὰ δικαστικοῦ βουλεύματος εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον παραπεμφθέντες ἢ παραπεμφθῆσόμενοι ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω πράξεων καὶ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας προσελθόντες φυγάδικοι ἀπαλλάσσονται τῆς προφυλακίσεως δι' ἐγγυήσεως, διδομένης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ ἔχουσιν τὰς ἐν αὐτῇ ὁριζούμενας συνεπείας.

Τοιαύτη ἀπαλλαγὴ τῆς προφυλακίσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ κακουργημάτων τιμωρουμένων μὲ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, τῶν ἱσοφίων ἢ τῶν προσκαίρων δεισμών,

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 2 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς ἤδη προφυλακισμένους δυνάμει ἐνταλμάτων ἢ βουλεύματων καὶ κατηγορουμένων διὰ πράξεις τελειωθείσας κατὰ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἁρθρῷ ὁριζομένην ἐποχὴν.

Ἄρθρον 4.

Ἐξαιρουνται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τὰ κακουργήματα τῆς ληστείας, ἐκτὸς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 367 τοῦ Ποινικοῦ νόμου, τῆς πειρατείας, καὶ ναυτοπάτης, τῆς ἐκβιάσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 368 § 1 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ττρουμένης καὶ ἐνταῦθα τῆς ἐπὶ ληστείας ἀνωτέρω ἐξαίρεσις, καὶ τοῦ φονοῦ.»

Κατοπὶν ἀνεγνωσθῆν εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἀμοιβαίας τῶν Ἑλλήνων καὶ ἱταλῶν ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς

εἰς πᾶν ἀναγκαστικὸν δάνειον ὑποδουλῆς, ἐγένετο ἀνεῦ ἀντιρρήσεως δεκτὸν. ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον μόνον.

« Ἡ ἐπιδοθείσα τῷ ἐν Ἀθήναις Κυρίῳ Πρόσβει τῆς Ἰταλίας τῇ 2/14 Δεκεμβρίου 1861 δῆλωσις ἀμοιβαιότητος ὡς πρὸς τὴν ἀπλλαγὴν τῶν ὑπηκόων τῶν δύο ἐπικρατειῶν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ συνεισφέρειν εἰς καταναγκαστικὰ δάνεια, ἧς τὸ κείμενον ἔπεται ἐν μεταφράσει, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν. »

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΚΩΝ.

Πρὸς τὸν Κ. Κόμητα *Δέλλα Μιρένδα*, Πρόεδρον τῆς Ἰταλίας Ἐκτελεστικῆς.

Κύριε Κόμη!

Ὁ ἐν Φλωρεντίᾳ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐκαινοποιήσας μοι τὸ ἐγγράφον, ὅπερ τὸ Βασιλικὸν Ὑπουργεῖον τῶν ἑσπερικῶν εὐχρεστίθῃ νὰ τῷ ἀπευθύνῃ τῇ 5 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ὅπως γνωστοποιήσῃ αὐτῷ, ὅτι οἱ ἐν Ἰταλίᾳ διαμένοντες ἢ κατέχοντες ἰδιοκτησίας κινητὰς ἢ ἀκινήτους ὑπήκοοι Ἕλληνες ἠθέλουν ἀπαλλαγὴ τῆς υποχρεώσεως τοῦ νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸ ἰθνικὸν δάνειον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ ἀπολαύσῃ τῆς αὐτῆς ἐξαίρεσις, καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι διαμένοντες ἢ κατέχοντες ἰδιοκτησίας κινητὰς ἢ ἀκινήτους ὑπήκοοι τῆς Ἰταλίας.

ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σὰς γνωστοποιήσω σήμερον, Κύριε Κόμη, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραδεχομένη τὸν ὅρον τοῦτον ὑποχρεοῦται ἵνα χρηρήσῃ ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει ἀμοιβαιότητα ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων ἱταλῶν, οἵτινες διαμένουσιν ἐν Ἑλλάδι ἢ κατέχουσιν ἐν αὐτῇ ἰδιοκτησίας κινητὰς ἢ ἀκινήτους.

Κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος ἡ Κυβέρνησις τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν παρούσαν δῆλωσιν, καὶ θέλει σπεύσει νὰ πράξῃ τοῦτο κατὰ τὴν προσίτη Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Δεχθῆτε, Κύριε Κόμη, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2/14 Δεκεμβρίου 1866.

(Ὑπογρ.)

Ε. ΔΕΛΗΓΙΩΡΓΗΣ.

Μετὰ ταῦτα ἀνέθη εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ ἀποζητῶν

σεως τῆς Κωπαΐδος λίμνης Νομοσχεδίου. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς δὲ αὐτοῦ λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι θεωρεῖ ἀ-αγκαῖον νὰ δοθῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐξηγήσεις τινές πρὶν ἢ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου. Καὶ πρῶτον πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ὅρου τοῦ συναγωνισμοῦ, ἐξ οὗ καὶ ὁρος εἶχε τεθῇ ἐν τῇ συμφύσει τριμήνου προθεσμίας· ἀλλ' ὅτε ὕστερον ἀνεκλήθη ὁ ὁρος οὗτος, ἡ Βουλὴ τότε κατε-ξανέστη, καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ἀκόμη ἐκέρχουσε τὴν λήξιν τῆς ἐκτάκτου συνόδου. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐγένετο τότε καὶ ἡ παρα-τήρησις περὶ τῆς ἐκ τῆς συμβάσεως ἁλλειψέως τῆς υποχρεώσεως τοῦ ἐργολάβου ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῆς λίμνης. Ἐπιθυμεῖ λοιπὸν νὰ ἐξηγηθῇ ἐπὶ τούτου ὁ ὑπουργός, διότι, ὡς ἔλπει, οὐδεμία προσθήκη ἐγένετο ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τῷ ὑπὸ συζήτησιν. Ταῦτα δὲ λέγει πρὸ πάντων διότι ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ, ἂν ᾖ δεκταὶ τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, ἢ ἡ Βουλὴ εἶναι ὑπο-χρεωμένη νὰ ἀποφανθῇ ἂν δέχεται ἀπολύτως τὴν σύμβασιν ἢ οὐ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός καὶ πρωθυ-πουργός, ὅτι ἡ ἁλλειψὶς τοῦ ὅρου τοῦ συναγωνισμοῦ δὲν εἶναι οὐσιώδης, διότι, ὡς ἀπαδείχθη ἤδη πασιφανῶς, τοιοῦτος ὁρος εἶναι ἀπραγματοποιήτος διὰ τὴν ἁλλειψὶν ἐγγυρῶν κεφαλαίων, ἐπομένως ἐξηλείφθη ἐκ τῆς συμβάσεως, τῆς ὁποίας συμβαλλό-μενον μέρος εἶναι νῦν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ τελευταίου ἀρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, ὁ Μπονέρ, ὅστις μάλιστα ἀνεδέχθη τὴν υποχρέωσιν νὰ συστήσῃ ἐταιρίαν ἐκτεταμένης καλλιέργειας, ἀνοίγων καταλόγους μετοχῶν καὶ ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Ἀθήναις. Ὑπάρχουσιν ἀληθῶς περιορισμοὶ τινες, οὓς δὲν δυνάμεθα νὰ ἀνα-τρέψωμεν ἀνευ κινδύνου διαρρήξεως τῆς συμβάσεως, ἐὰν ὅμως ἐπινευχθῶσι τροπολογίαι μὴ ἀναιροῦσαι τὰς θάσεις αὐτῆς, αὗται θέλουσι ἐκτιμηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐκ τῶν προτέρων δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ ὀριστικῶς.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος, ἂν αἱ ἐπινευχθεῖσαι ἤδη οὐσιώδεις τροπολογίαι ἐπὶ τῆς συμβάσεως ἐγένοντο ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Μπονέρ, καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀπαντήσαντος κατωφθαλμῶς, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη εἴτα τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ ἐξῆς τροπολογία τῶν βουλευτῶν Λακρίδος.

« Ἐξαιροῦνται αἱ παραλίμνιαι γαῖαι κατεχόμεναι καὶ καλ-λιεργούμεναι ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Λαυρύνης τῆς Λα-κρίδος καὶ ἰδίως αἱ θέσεις Κάνταλος, Συρόπιον καὶ Μπερμπάτη. »

Τὴν τροπολογίαν ταύτην ἀντέκρουσεν ὁ Πρωθυπουργός εἰπὼν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη αὐτῆς, διότι μόνον αἱ ὑπὸ τῆς λίμνης πλημμυριζόμεναι γαῖαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐταιρίαν, κατὰ τὴν σύμβασιν, οὔτε δύναται νὰ ὑπάρξῃ κατοχὴ γαιῶν πλημμυρι-ζομένων κατ' ἑτος ὑπὸ τῆς λίμνης.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος ἂν ἡ περίμετρος ἔσται κυκλικὴ ἢ θά παρακολουθήσῃ τὰ φυσικὰ ὅρια τῆς πλημμύρας, ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἀπάντησις εἰσίσταται ἐν τῷ διαγράμματι τοῦ Σωδᾶζ, ὅπερ ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις εἰς τὴν σύμβασιν.

Προσέθηκεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι κατὰ τὴν περυσινήν σύμ-βασιν ὑπάρχον δύο ζῶναι, ἡ τῆς συνήθους καὶ ἐκτάκτου πλημ-μύρας· νῦν ὅμως ἐξηλείφθη ὁ ὁρος οὗτος, καὶ αἱ μεταξὺ τῶν δύο ζῶνων γαῖαι ἀππλάχθησαν τῆς παραχωρήσεως, μένουσαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κατόχων, ἡ δὲ ἐταιρία θέλει περιορισθῇ μέχρι τῆς συνήθους τῆς λίμνης πλημμύρας.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, ὅπως μὴ ὑπάρξωσιν εἰς τὸ μέλλον ἀμφισβητήσεις καὶ διενέξεις, εἶναι δίκαιον νὰ ὀρισθῶσιν ἐκ προοιμίων τὰ ὅρια τῆς συνήθους πλημμύρας, διότι εἰς τινα μέρη αἱ πλημμύραι τῶν ποταμῶν ἐκάλυψαν γαῖας, ἐρῶν ὑπάρχουσι τίτλοι ἰδιοκτησίας καὶ αἵτινες δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὑπὸ τῆς λίμνης καλυπθεῖσαι. Ἐὰν ἡ Βουλὴ δὲν ὀρίσῃ τὰ ὅρια ἀπὸ τοῦδε, τοῦλάχιστον ἂς ἐκφρασθῇ ὅτι ἡ συνήθης πλημμύρα εἶναι ἄνω τῶν ἰδιοκτησιῶν. Πρὸς τοῦτο δὲ ὑποβάλλει τὴν ἐξῆς τροπολογίαν·

« Ἐξαιροῦνται αἱ γαῖαι αἱ κατακλυζόμεναι ἐκ τοῦ ῥοῦ τῶν ποταμῶν καὶ χειμάρρων, τῶν εἰσβαλλόντων εἰς τὴν ἀποξηραν-θομένην λίμνην. Αἱ ἰδιόκτητοι γαῖαι ἐξαιροῦνται τοῦ δι-καιώματος τῆς παραχωρήσεως εἰς τὸν ἐργολάβον. »

Ἀπαντήσαντος δὲ τινος, ὅτι αἱ ἀμφισβητοίαι εἰσι λεγόμεναι διὰ τοῦ σχεδίου τοῦ Σωδᾶζ, καὶ πῶς αὐτοῦ ἡ Βουλὴ δὲν δύ-ναται νὰ προβῇ ἀνευ διαρρήξεως τῆς συμβάσεως, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ ἄρθρον εἶναι ἡλῆρες· σχετικῶς πρὸς τὰς ἀν-τιρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος, ὅστις ὥρειλε μάλλον νὰ προσβάλῃ τὸ διάγραμμα τοῦ Σωδᾶζ ἢ νὰ προτείνῃ τροπολο-γίας ἀτόπους. Ἐπειδὴ ὅμως λέξεις τινες τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἁρθρου δὲν εἶναι καλῶς ἐκπεφρασμέναι καὶ δύναται νὰ δώσωσι χώραν παρεξηγήσεων εἰς τὸ μέλλον, προτείνει (να α) ἡ λέξις τακτικῶν μετατραπῇ εἰς τὴν λέξιν συνήθων β) ἡ λέξις δικαιο-σύνης μετατραπῇ εἰς τὴν λέξιν δικαιούχους, καὶ γ) προστεθῇ

μετά την λέξιν *εργολάβου* ή φράσεις *ὡπως τροποποιείται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου*.

Συναίνεσαντος δὲ καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἰς τὰς λεκτικὰς ταύτας τροπολογίας, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν πρῶτον ἡ τροπολογία τῶν βουλευτῶν Λοκρίδος καὶ κατόπιν ἡ τοῦ βουλευτοῦ Λεβαδείας, καὶ δὲν ἐγένοντο δεκταὶ ἀμφότεραι παρὰ τῆς Βουλῆς μὴ ἀναστάσει.

Ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον ὡπὼς ἀνωτέρω ἐτροποποιήθη τῇ συγκαταθέσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ. ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρον 1.

« Ἡ παραχώρησις τῆς ἀποζηράσεως τῆς Κωπαίδος λίμνης καὶ τῶν γαιῶν τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνθῶν πλημμυρῶν ἡ γινομένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Κ. Σαρράζινον Μομφιερόν ἡ τοὺς δικαιούχους καὶ δικαιούχους αὐτοῦ, καὶ ἡ συντημένη ἐκ δεκαπέντε ἄρθρων σύμβασις, ἥτις ἐπὶ ταύτῃ συνωμολογήθη μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ μνησθέντος ἐργολάβου, ὅπως τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, ἐπικυρῶνται. »

Ἐντούθῃ ἐλαβε χώραν ἀμφισβήτησις ἀν' ἡ Βουλὴ πρέπη νὰ συζητήσῃ τὸ Νομοσχέδιον ἢ τὴν σύμβασιν κατὰ πρῶτον, καθ' ἣν ἐλάλησαν πολλοὶ ὑπὲρ ἑκατέας τῆς γνώμης· ἐπὶ τοὺς ἢ Βουλὴ ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως, ὅτι ἡ συζήτησις δεῖν νὰ γίνῃ ἐπὶ μόνου τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἀντιπαράβολῃ πρὸς τὴν σύμβασιν.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη τὸ 2 ἄρθρον τοῦ σχεδίου, ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῶν βουλευτῶν Λοκρίδος ἔχουσα οὕτως·

« Ἡ θέσις τοῦ λιμένος Λαρυμνῆς εἶναι ιδιόκτητος· ἐν αὐτῇ ὑπάρχει συνοικισμὸς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μαρτίου. Αἱ παραχωρήσεις πρὸς τὴν ἐταιρίαν κατὰ τὸν λιμένα Λαρυμνῆς θέλουν γίνεαι εἰς ἰδιαιτέραν μέσος καὶ ἰδίως τὴν ἀνατολ. πλευρὰν ἢ τὴν δυτικὴν τοῦ λιμένος, χωρὶς νὰ παραβλάπτονται τὰ δικαιώματα τοῦ ὑπάρχοντος συνοικισμοῦ τῶν ἰδιοκτητῶν κατοίκων Μαρτίου, προηγουμένης πάντοτε ἀποζημιώσεως τῆς ἰδιοκτησίας, δι' ἐπιτροπῆς προτεινομένης ὑπὸ τοῦ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μαρτίου καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐξ ἑσῶν μελῶν. Αἱ δὲ ἐγερθεσόμεναι ἀμφισβητήσεις θέλουν εἶσθαι ἀντικείμενον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. »

Τὴν τροπολογίαν ταύτην ἀντέκρουσεν ὁ Πρωθυπουργὸς εἰπὼν, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον μέρος αὐτῆς εἶναι παράλογον, διότι δημιουργεῖ ἰδιοκτησίας μὴ ὑπαρχούσας, τὸ δὲ δεύτερον μέρος

ὑπάρχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ὥστε καθίσταται ὅλως περιττὸν.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου ἀφαιρεῖται ἡ ἰδιοκτησία τῶν πολιτῶν καὶ ἐπομένως φρονεῖ ὀρθὸν νὰ περιορίσωσι τὰς εὐρείας διατάξεις αὐτοῦ. Τοῦτου ἕνεκα ὑποβάλλει τὰς ἐξῆς τροπολογίας· α) μετὰ τὴν λέξιν *ἐγείρη* νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις « *χάριν τῆς ἀποζηράσεως, τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς σχετικῆς μετ' αὐτῆς βιομηχανίας.* » β) μετὰ τὸ τέλος τοῦ 2 ἑδαφίου τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου νὰ προστεθῶσι τὰ ἐξῆς· « *ἂν ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπάρχῃσι κτίρια ἢ ἀσυγκόμιστοι καρποὶ θέλουν εἰς τιμῆσθαι ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν.* »

Ἀντιπρόσθετος δὲ τινος, ὅτι ἡ ἔκφρασις τοῦ ἄρθρου εἶναι γενικωτέρα καὶ κατὰλληλοτέρα, ἐπομένως ἰσχυρισθέντος, ὅτι εἶναι ὅλως περιττὴ ἡ τροπολογία τοῦ προλαλήσαντος, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι τὰ προνόμια τοῦ ἄρθρου τούτου πρέπει νὰ περιορισθῶσιν ἐντὸς δικαιοσύνης, πέραν τῆς ὁποίας νὰ μὴ ἦναι ἐπιτετραμμένον εἰς τὴν ἐταιρίαν νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς ἰδιοκτήμονας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ Πρωθυπουργός, ὅτι δὲν δυσκολεύεται νὰ ἀποδεχθῇ τὰς ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κέας τροπολογίας, ἐὰν καὶ ἡ Βουλὴ φαίνεται πρὸς τοῦτο σύμφωνος, ἀποκρούει ὅμως τὴν τοῦ βουλευτοῦ Γορτυνίας, δι' ἣς ζητεῖται ὁ ἀπαλλοτριωμὸς τῆς ἐταιρίας ὡς πρὸς τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν ἰδιοκτησιῶν πέραν τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ Γορτυνίας τὴν πρότασιν του καὶ ἀρκεσθέντος ὅπως σημειωθῇ αὕτη ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τὴν μὲν τροπολογίαν τῶν βουλευτῶν Λοκρίδος δὲν παρεδέχθη, παρεδέχθη δὲ τὸ 2 ἄρθρον μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀποδεχθείσας τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Κέας. ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον, ὡς ἐτροπολογήθη, οὕτως.

Ἄρθρον 2.

« Αἱ τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων ἀπαλλοτριώσεις, ὅσαι εἰσὶν ἀναγκαῖαι, εἴτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀποζηράσεως τῆς Κωπαίδος, εἴτε διὰ τὰ καταστήματα, ὅσα ἡ ἐργολάβουσα ἐταιρία ἀναγκασθῇ νὰ ἐγείρῃ χάριν τῆς ἀποζηράσεως, τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς σχετικῆς μετ' αὐτῶν βιομηχανίας, θέλουν ἐκδικασθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως· ἡ δὲ ἐταιρία εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρῶν τὰς ἀποζημιώσεις, αἵτινες ὅμως δὲν δύνανται ποτε νὰ ὑπερβῶσι τὴν πρὸ τῆς ἀποζηράσεως ἀ-

ξίαν τῶν ἀπαλλοτριουμένων γαιῶν, συγκεφαλαιουμένων ἐπὶ τῇ ἑκάστῃ προσόδῳ 5 τοῖς 0|0.

Ἐάν ἐπὶ τῶν γαιῶν ὑπάρχωσι κτίρια ἢ ἀσυγκόμιστοι καρποὶ θέλουσιν ἐκτιμᾶσθαι ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν.

Ἡ ἀποζημιωτικὴ θέλει λογισθῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς θάσεως, ἐάν ἡ ἐταιρία ἀναγκασθῇ προσωρινῶς νὰ ἐγείρῃ ἐργασταῖα, ἀποθήκας, ἢ νὰ ἀνοίξῃ διόδους ἐπὶ ἰδιοκτητῶν γαιῶν, ἢ δὲ ἀποζημιώσεις θέλει εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν κατεχομένην ἐπιφάνειαν, καὶ τὸν χρόνον τῆς κατοχῆς. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τούτων θέλει γινῇ καθ' ὅν τρόπον ὁρίζει τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.»

Κατόπιν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρῃσιν τοῦ ἀντιπροέδρου Γ. Μαυρογιάννη καὶ τῶν βουλευτῶν Κ. Εὐθυμιοπούλου καὶ Δ. Τσαμποπούλου ἡ κλήρωσις τῆς μεγάλης πρεσβεύσεως, ὅπως συγχάρῃ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους καὶ ἑλαχον οἱ ἐξῆς: Α. Χατζόπουλος, Σ. Κοριζῆς, Ὁθ. Μακρυγιάννης, Ξ. Λογοθέτης, Ι. Ἀλεξίου, Δ. Καραμάνος, Κ. Πατάλας, Ἀρ. Μπουκαύρης, Σ. Παπαδόπουλος καὶ Α. Κουντουριώτης.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναγγεῖλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως ἔσται ἡ ἐξακολουθήσις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῆς Κωπαίδος, ἔλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωνσταντᾶς.

Χρ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῆς 2 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρῆθησαν.

Ἀναγγεῖλεν ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, ὅτι τὸ πρεσβυτεῖον μετὰ τῆς πρεσβείας ἐμφανισθὲν χθὲς ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως πύχθη ἐπ' ἀνύματι τῆς Βουλῆς εἰς τὴν Α. Μ. τὸ νέον ἔτος εὐτυχῆς καὶ αἰσίου, ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἀποδεχάμενος εὐ-

μενὼς τὰς εὐχὰς ταύτας, ἀνέθηκεν εἰς τὴν μεγάλην πρεσβείαν νὰ ἐκφράσῃ τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν εὐγνωμοσύνην Του.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος ἂν ἡ προσηνέσῃς καὶ ἡ ἀντισηνέσῃς ἐγένοντο ἐγγράφως κατὰ τὰ εἰθιμμένα, ὁ ἀγορεύων ἀπήντησεν, ὅτι ἐγένοντο προφορικῶς.

Ἀνεγνώσθη εἰτα πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας Π. Κωνσταντᾶ περὶ ἐπιχωρίων καὶ κοινοτικῶν προσόδων Κερκύρας καὶ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν.

Ἐπίσης ὑπεβλήθησαν διάφοροι ἀναφοραὶ, αἵτινες παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἀναφορὰ τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας Φωκᾶ Γεωργακάτου, δι' ἧς ἀναγγέλλει εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἕνεκα ἰδιωτικῶν ἀσχολιῶν κωλύεται νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν παρούσαν Σύνοδον καὶ παρακαλεῖ αὐτὴν, ἵνα ἀποδεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ ἐκ τῶν βουλευτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ διαταχθῇ ἐκλογὴ ἄλλου βουλευτοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν του. Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς ἀνέβηκεν ἐπ' ἄριστον τὴν ἐπ' αὐτῆς σελήτησιν καὶ ἀψύρασιν τῆς.

Ἀκούων τις ὕστερον τὸν λόγον ὑπέβαλεν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος, αἰτοῦντων τὴν προσωρινὴν παῦσιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ δημοσίου δικῶν μέχρι τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φυτεῶν νομοσχεδίου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ὑπαχθῶσιν αἱ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ δημοσίου διενέξεις περὶ ἀμφισβητουμένων ἐλαιοφυτειῶν εἰς τὸ γενικὸν μέτρον, καὶ ἐξητήσατο ὅπως συστηθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη τῶν ἐντολέων του εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τινος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ ἐπέμῃ εἰς τὸ ὅλως δικαστικόν τοῦτο ζήτημα, οὐδὲ δύναται νὰ συστήσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν τὴν ἀναστολὴν τῶν δικῶν τοῦ δημοσίου, καὶ συναινέσαντος νὰ διαβιβασθῇ ἀπλῶς ἡ προκαμένη ἀναφορὰ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει ἄλλου βουλευτοῦ, παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀρξάμενης εἰτα τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῆς Κωπαίδος λίμνης Νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη τὸ 3 ἄρθρον αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Λοκρίδος ἐπὶ τοῦ 3ου ἐδαφίου ἔχουσα οὕτως.

«Οἱ ἐπαρχοὶ τῶν τριῶν ὁμόρων ἐπαρχιῶν, Θηβῶν, Λοκρίδος (Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδ. Τόμος Α'). 4

καὶ Λεβαθεῖς κοινοποιοῦσιν ἕκαστος ἰδίᾳ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν των διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τὴν ὑπουργικὴν διαταγὴν εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆτην, προσκαλούμενον νὰ διορίσῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸν ἐκτιμητὴν αὐτοῦ.»

Ἐπὶ τῆς τροπολογίας ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν εἶπεν, ὅτι δὲν ἀποκρούει μὲν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ δὲν τὴν παραδέχεται διὰ τὸν λόγον, ὅτι θέλει ἐπιτέξει οὐ μόνον σύγχυσιν καὶ θλάβην εἰς τὰ συμπερόντα τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ θραδύτητα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων κατὰ συνέπειαν προτιμᾷ τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου παραδεχομένου ἕνα μόνον ἐπαρχον, τὸν τῆς Λεβαθείας.

Ἀνακληθεὶς οὖν τῆς τροπολογίας, ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 3 ὑπὸ τινος τροπολογίας ἐπενεχθεῖσας τῇ συγκαταθείσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς ἐτροπολογήθη οὕτως.

Ἄρθρον 3.

αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐταιρίας, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ ὀριστικὰ διαγράμματα, τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ ἁρθρῷ τῆς συνημμένης συμβάσεως μνημονεύμενα, κρίνει δι' εἰδικῶν διαταγῶν τὰς γαίας, ὧν πρόκειται νὰ ἐκδιασθῇ ἢ ἀπαλλοτριώσιν.

Αἱ διαταγαὶ αὗται δημοσιεύονται ἀμέσως διὰ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ δὲ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαίαι δὲν δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθῶσιν ὑπὸ τῶν ἰδιοκτῆτῶν.

Ὁ ἐπαρχὸς Λεβαθείας κοινοποιεῖ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τὴν ὑπουργικὴν διαταγὴν εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆτην, προσκαλούμενον συγχρόνως νὰ διορίσῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸν ἐκτιμητὴν αὐτοῦ.

Ἄν ὁ ἰδιοκτῆτης δὲν πράξῃ τοῦτο ἐμπροθέσμως, ὁ ἐκτιμητὴς οὗτος θέλει διορισθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ.

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν διορίζει ἐπιμελεῖα τοῦ δημοσίου ἑτέρον ἐκτιμητὴν.

Ἡ ἐταιρία διορίζει καὶ αὐτὴ τρίτον ἐκτιμητὴν. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἐκτιμῶνται προσκαλούμενοι ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἐπαρχοῦ συνέρχονται εἰς τὸ κτᾶστημα τοῦ ἐπαρχείου, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὁρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ προσδιορίζουσι δι' ἡτιολογημένης γνωμοδοτήσεως, κατὰ πλειοψηφίαν, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸν μέσον ὅρον τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη ἐτήσιας καθαρᾶς προσόδου τοῦ εἰς ἀπαλλοτριώσιν ὑποκειμένου κτήμα-

τος. Ἄν ὁ παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ ἐργολάβου ἐκλεχθεὶς ἐκτιμητὴς δὲν ἐμφανισθῇ, ἢ ἀρνηθῇ νὰ συμπράξῃ, ἢ νὰ συνυπογράψῃ τὴν γνωμοδότησιν, οἱ δύο ἑτεροὶ προβαίνουν ἀκωλύτως εἰς τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ὑπογραφήν τῆς γνωμοδοτήσεως, ἥτις κατατίθεται παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ἑπαρχεῖον, συντασσομένης ἐκθέσεως.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐταιρίας, ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κλητεῖται τὸν ἰδιοκτῆτην ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὅπως ἀπορασιθῇ ἢ ἀπαλλοτριώσιν.

Ἡ κλήσις αὕτη εἶναι βραχυπρόθεσμος, δικάζεται δὲ ὡς κατεπίγουσα καὶ ἀνευ πράξεως τοῦ προέδρου κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, καὶ ἂν συμπέσῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν.

Τὸ δικαστήριον ἐκδίδει κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, δι' ἧς θέλει ἀναγνωρίζει, ὅτι τὸ κτῆμα, ἢ τὸ μέρος τοῦ κτήματος, ἀπαλλοτριούται λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, καὶ θέλει προσδιορίσῃ, ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἁρθρῷ καθιερωθείσης ἀρχῆς, τὴν ἀξίαν τῆς ἰδιοκτησίας, διατάσσον ἐν ταύτῃ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἀντιτίμου αὐτῆς εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν, καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς ἐταιρίας εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κτήματος, ἀμέσως μετὰ τὴν γενομένην κατάθεσιν.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν ὑπόκειται οὔτε εἰς ἀνακοπὴν, οὔτε εἰς ἄλλο ἐνδικον μέσον· εἶναι δὲ ἀνέκκλητος καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν.

Ἡ ἐφεσις δύναται νὰ ἀφορᾷ μόνον τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ἂν τὸ Πρωτοδικεῖον δὲν ᾔθελε συμμορφωθῇ μετὰ τὰς ἀνωτέρω τεθείσας ἐάσεις.

Ἡ ἐφεσις, ἥτις γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἐκδικάζεται ὡς κατεπίγουσα τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως.

Ἀλλὰ, καίτοι ὑπαρχούσης ἐφέσεως, ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις ἐκτελεῖται καὶ ἡ μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ κτήματος ἐγκατάστασις ἐνεργεῖται δαπάνῃ τῆς ἐταιρίας διὰ πρωτοκόλλου συντασσομένου ἐπιτοπίως παρὰ τοῦ εἰρκνοδίκου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἂν θελήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὡς καὶ ἡ ἀπόφασις μεταγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν.

Ἄμα ἡ ἐταιρία κατατίθῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ παρὰ τοῦ

πρωτοδικείου όρισθέν τμήμα, γίνεται άναμφισβητήτως κύριος τών άπαλλοτριωθεισών γαιών, ελευθέρων παντός θάρους· όρμει όμως, άν τό ποσόν τής άποζημιώσεως αύξηνη ύπό τοϋ Εφσταίου, νά καταβάλη και τό υπόλοιπον έντός δεκαπέντε ήμερών από τής επιδόσεως τής άποράσεως.

Επομένως οι έγγεγραμμένοι ύποθήκαι εξαλείφονται και τό πραγματικά δικαιώματα τών τρίτων δύνανται νά ένασκηθώσι μόνον επί τών κατατεθειμένων χρημάτων έντός τριών μηνών από τής ήμέρας τής επιμελείας τοϋ Επαρχού προς τοϋ ένοποθήκους δανειστάς κοινοποιήσεως τής καταθέσεως και τής καταχωρήσεως αυτής εις τήν έφημερίδα τής Κ. Βερνήσεως, έπιφυλακτομένης πάσης προσωπικής άγωγής κατά τοϋ πρώτου ιδιοκτήτου.

Μετά τήν λήξιν τής τριμήνου ταύτης προθεσμίας, ή έθνική Τράπεζα, μη ύπαρχουσών κατασχέσεων ή άναγγελιών, δύναται νά άπαλλαχθή καταβάλλουσα τά κατατεθέντα χρήματα εις τήν πρόην ιδιοκτητήν, επί τή προσαγωγή έπιστήμου αντίγραφου τής όριστικής άποράσεως και τών αποδεικτικών τών εμφανιόντων, ότι αυτή κατέστη τελεσίδικος. »

Άνεγνώσθη κατόπιν τό άρθρον Α' τοϋ νομοσχεδίου, έρ' ου λάβων τις τόν λόγον παρετήρησεν, ότι νομίζει άτοπον, έν ώ άρ' ενός εις τό δημόσιον και εις τήν έταιρίαν επιτρέπεται νά διορίζουν έμπειροτέχνας, περί τών ενδιαφερομένων ιδιοκτητών ουδείς νά μη γίνεται λόγος, τούτου ένκα προτείνει ή νά τελεθής και ή έταιρία τοϋ δικαιώματος τούτου, ή νά επιτραπή εις έκαστον ενδιαφερόμενον νά διορίζη άτέρους δύο, επομένως οι έμπειροτέχναι νά αύξηθώσιν εις έννέα αντί έπτά.

Απήντησεν ό Πρωθυπουργός, ότι οι ιδιοκτήται, περί ών ελάλησεν ό παραγευγώς, ουδένως ενδιαφέρονται άμέσως και σπουδαιώς εις τάς εργασίας τών έμπειροτεχνών, ετιναι ουδέν άλλο καθήκον έχουσιν, ή νά θέσωσι τά όρια και προσδιορίσωσι τήν περίμετρον τής συνήθους πλημμύρας, έντός τής όποιας ιδιοκτησίαι ιδιωτικά δέν ύφίστανται, και εις τούτο άμέσως ενδιαφέρονται τό, τε δημόσιον και ή έταιρία. Πόδνατο, άν επέτρεπιν ή Βουλή, νά συναινίση όπως τά δημοτικά συμβούλια τών παρακειμένων δήμων διορίσωσι δύο έμπειροτέχνας, ίνα περιστάνται εις τας εργασίας τών λοιπών, αλλ' επειδή οι περίξ δήμοι είναι πολλοί και πάντες θά αντιποιηθώσι τοϋ δικαιώματος τούτου, εις δε τήν εκτέλεσιν τών έργων θά παρεμπόπτουν άναβολαι επί ματαίω, θεωρεί και τήν παραχώρησιν ταύτην άνωφελή.

Μετά τά λεχθέντα ή Βουλή, έρωτηθείσα, δέν παρεδέχθη τήν ειρημένην τροπολογίαν μη άναστάς.

Παρατήρησεν, άλλος, ότι επειδή ή εργασία τών έμπειροτεχνών είναι έλαστική, και μία πλάτυσις ή εις περιορισμός δύναται νά δώσ η χώραν εις κατασχρήσεις προς ζημίαν τοϋ δημοσίου ή τής έταιρίας, έφαλκυε τήν προσοχήν τής τε Κυβερνήσεως και τής Βουλής επί τούτου, νομίζων, ότι δύναται νά διορθωθής ή έλλειψις αυτή τοϋ νομοσχεδίου, περιοριζόμενος τής επιτροπής, περί ής γίνεται εις τό προκειμένον άρθρον λόγος, εις τό νά θέσ η άπλώς τά σημεία τής περιμέτρου, ακολουθούσα πιστώς τό διάγραμμα τοϋ Σωβάξ συμφώνως με τό 1 άρθρον τής συμβάσεως, προς ήν πρέπει έντελώς νά συμφωνή και τό νομοσχέδιον· τρένει δε, ότι προλαμβάνεται πών άτοπια, εάν ό 5 § τοϋ συζητούμενου άρθρου Α' τοϋ νομοσχεδίου τροποποιηθής καταλλήλως, μετρενουμένου ρητώς έν αύτῳ, ότι οι έμπειροτέχναι οδηγούμενοι ύπό τοϋ διαγράμματος τοϋ Σωβάξ θέλουν προσδιορίσει τήν περίμετρον τής συνήθους πλημμύρας κατά τό 1 άρθρον τής Συμβάσεως.

Απήντησιν ό ύπουργός τών Εσωτερικών, ότι ό προαλήτης σύγχισις και παρεξήγησι τήν έννοιαν τοϋ 10 άρθρου τής Συμβάσεως, όπως καθορίζει όχι δικαιώματα άλλα τόν τρόπον τής θέσεως τών όροτήμων, ώστε πών λάθος είτε εϊς άμελεία· είτε εκ προθέσεως κατ' ουδέν επηρεάζει τά συμφέροντα τοϋ δημοσίου, τό όποιον δύναται πάντοτε νά επικαλεσθής τό διάγραμμα τοϋ Σωβάξ, και νά απαιτήσ η ακρίβη και πιστή εκτέλεσιν αυτού. Επειδή όμως ή τροπολογία τοϋ προλαλήσαντος δέν μεταβάλλει ποσώς τό πνεύμα τοϋ προκειμένου έδχρίου, δε, δυσκολεύεται νά αποδεχθής τήν προθήκην, άν και θεωρή αυτήν πλεονάζουσαν, διότι τό άρθρον 10 τής συμβάσεως άπηλείρηθη καθ' όσον άφορά τήν ύπαρξιν τών δύο περιμέτρων.

Επενεγκότος δε άλλου, ότι εις τό έδάφιον 9 τοϋ υπό συζήτησιν άρθρου θεωρεί άναγκαίον νά προστεθής ή διασκήψις, ότι δέν περιλαμβάνονται εις τήν κατηγορίαν τοϋ άπαράδεκτου αξιώσεις ανήκουσας εις άναμφισβητήτους ιδιοκτητάς γαιών και μένων έντός τής συνήθους πλημμύρας, κατά δε τό πνεύμα τούτο απαιτήσαντος νά τροπολογηθής τό έδάφιον τούτο, απήντησεν ό πρωθυπουργός, ότι ή τροπολογία τοϋ προλαλήσαντος αντίκειται διαρρήθην εις τόν περί διακρίσεως κτημάτων νόμον, καθ' όν αι κατακλυζόμεναι ύπό λιμνών ή θαλασσών γαιαι δέν υπόκεινται εις τήν κυριότητα ιδιωτών· κατά συνέπειαν δε και επί τοϋ

προκειμένου ιδιοκτηῖται δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀναγνωρισθῶσιν ἐντὸς τῆς συνήθους πλημμύρας τῆς λίμνης.

Υποστηρίζεται καὶ παρ' ἄλλων τῆς γνώμης ταύτης τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπερρίψα τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Λεβαδείας, παραδέχθη δὲ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νομοσχεδίου μὲ τὰς συναινέσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἐπενεγκθεῖσας τροπολογίας. ἔχει δὲ τὸ μνησθὲν ἄρθρον, ὡς ἐτροποποιήθη, οὕτως:

Ἄρθρον 4.

« Αἱ παρὰ τοῦ ἀπαλειφόμενου δεκάτου ἁρθροῦ τῆς συμβάσεως ὁρίζομεναι ἐργασίαι τροποποιούμεναι ἐκτελοῦνται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον ἐπιτροπὴ ἐξ ἐπὶ ἐμπειροτεχνῶν συγκειμένη, διορίζεται ὅπως μεταβῇ εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Κωπαίδος καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Λαρυμνάν ».

« Καὶ εἰς μὲν τὴν πεδιάδα τῆς Κωπαίδος οἱ ἐμπειροτέχνηται θέλουν προσδιορίσει ὁριστικῶς καὶ νομίμως δαπάνη τῆς ἐταιρίας τὴν περίμετρον τῆς συνήθους πλημμύρας ».

« Εἰς Λαρυμνάν δὲ θέλουν ὁρίσει ἐπὶ τύπου διὰ νομίμων ὁροσῆμων, δαπάνη ἐπίσης τῆς ἐταιρίας, τὴν θέσιν καὶ τὰ ὅρια τῶν παρὰ τῷ λιμένι τούτῳ παραχωρήσεων. »

« Δύω μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζονται παρὰ τῆς ἐταιρίας, δύο παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐφετῶν, δύο παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τὸ ἐβδόμον, ὅπερ προεδρεύει τῆς ἐπιτροπῆς, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. »

« Οἱ ἐμπειροτέχνηται ὁδηροῦμενοι ὑπὸ τοῦ διαγράμματος τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ Σωβάξ ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ἐράχων σταθερῶν ἰχνῶν καὶ ἐκ πάσης ἄλλης ἀναμφιλέκτου ἀποδείξεως, θέλουν ἐνεργῆσαι χωροσταθμίσεις καὶ θέλουν στήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δαπάνη τῆς ἐταιρίας σταθερὰ σήματα ἱκανὰ ὅπως ὁρισθῇ θετικῶς ἡ περίμετρος τῆς συνήθους πλημμύρας κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς συμβάσεως. »

« Ἀφ' οὗ δὲ τοιοῦτοτρόπως ἐξακριβωθῇ ἀμετακλήτως ἡ εἰρημένη περίμετρος καὶ ὁρισθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συντάξῃ λεπτογραφικὸν χάρτην τοῦ Κωπαϊκοῦ πεδίου, ἐφ' οὗ θέλει διαγράψῃ τὴν νόμιμον περίμετρον, πρὸς δὲ καὶ χάρτην τῆς Λαρυμνῆς, ἐφ' οὗ ἐπίσης θέλει διαγράψῃ τὰ ὅρια τῆς κατὰ τὸν λιμένα τούτον παραχωρήσεως. »

« Οἱ ἐμπειροτέχνηται θέλουν ἀκολουθῶς συντάξῃ πρωτόκολλον ὁρίζον ὅσον ἔνεστιν ἀκριβέστερον καὶ λεπτομερέστερον τὰς σχετικὰς

θέσεις τῶν σημάτων, τῶν ἐνδείκνυνόντων τὰς γραμμὰς τῆς νομίμου περιμέτρου. »

« Τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον θέλει περιλάβῃ καὶ τὴν σχετικὴν θέσιν τῶν ὁροσῆμων τῆς ἐν Λαρυμνῇ παραχωρήσεως. »

« Πᾶσα ἀξίωσις ἐπὶ γαιῶν καίμενων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῆς συνήθους πλημμύρας εἶναι ἀπαράδεκτος. »

« Ἀντίγραφα ἴσα ἀπαράλλακτα τῶν τε διαγραμμάτων καὶ πρωτοκόλλων θέλουν παραδοθῇ πρὸς τὴν ἐταιρίαν ὡς τίτλοι ιδιοκτησίας πρὸς ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς. »

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ νομοσχεδίου, παρετήρησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ 8 τοῦ νομοσχεδίου, εἶναι σχετικὰ, αἱ τροποποιούμενα τὴν σύμβασιν, νομίζει ὁρθὸν νὰ συναρθῶσιν εἰς ἓν, διότι ἐντὸς αὐτοῦ θέλει ἐπιφέρει ὅσας τροπολογίας νομίζει ἀναγκαίας ἐπὶ τῆς συμβάσεως καὶ τὰς ὁποίας καταθέτει ὅπως τὰς ἐκτίμησῃ ἡ Βουλὴ.

Μηδεμίαν δὲ ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ συνήνεκε μὲν νὰ συνταχθῇ τὸ 8 ἄρθρον μετὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν 5, παραδέχθη δὲ τὰς ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ ὑποβληθείσας καὶ ἀναγνωσθείσας προτάσεις. ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον 5 ὡς ἐτροποποιήθη οὕτως:

Ἄρθρον 5.

« Α'. Αἱ §§ 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἁρθροῦ 1 τῆς συμβάσεως ἀπαλείφονται. »

Β'. Ἡ 2 § τοῦ ἁρθροῦ 6 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: »

« Ἡ ἐγγύησις θέλει κατατεθῇ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ἐν τῷ διαστήματι εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ψήφισις τοῦ περὶ ἀποζηρήσεως τῆς Κωπαίδος νομοσχεδίου, ἡ δὲ Τράπεζα θέλει καταβάλλει αὐτὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀμέσως μετὰ τὴν Βασιλικὴν κήρυξιν αὐτοῦ. »

« Ἡ Κυβέρνησις θέλει πληρῶναι διὰ τὴν κατάθεσιν ταύτην ἐνιαύσιον τόκον 6 0/0 ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καταθέσεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως γεννησομένης ἀμέσως μετὰ τὴν πληρὴ ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ἀποζηρήσεως. »

Ἡ § 6 τοῦ ἁρθροῦ 3 τῆς Συμβάσεως τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

« Τὴν χρήσιν τῶν ὑδάτων, τῶν ποταμῶν καὶ τῶν χειμάρρων, ὅσοι εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν ἀποξηρανθησομένην πεδιάδα, ἀλλ' ὅσοι αἱ (ιδιοκτετοὶ ἢ κατεχόμεναι γαῖαι, ὅσαι ποτίζονται ἐκ τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν καὶ χειμάρρων, τῶν εἰσβαλόντων εἰς τὴν Κωπαῖδα, διατρουῖν ἀπαραιμείωτον τὸ δικαίωμα τῆς ἀρδεύσεως, ἀλλὰ νῆα δικαιώματα ἢ ἐπέκτασις κ.

κτημένων δικαιωμάτων δὲν θέλουν εἰς τὸ ἐξῆς παραχωρηθῆ. »

Γ'. Ἡ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἀρθροῦ 7 ἐξάμηνος προθεσμία περιορίζεται εἰς δύο μηνάς. Εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς § 2 προστίθεται τὸ « ἢ ἄλλης τινὸς περιουσίας ἐθνικῆς. » Ἡ δὲ § 3 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς. « Ἡ Κυβέρνησις θέλει πληρῶναι ἐτήσιον τόκον 7 ἐπὶ τοῖς 0/0 ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως. Ἡτις θέλει γενῇ ἐντὸς δένα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς. »

Δ'. Ἡ § 2 τοῦ ἀρθροῦ 8 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

« Ἐὰν αἱ ἐργασίαι δὲν ἀρχίσωσιν ἢ δὲν ἀποπερατωθῶσιν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, ἢ ἐὰν δὲν γίνῃ ἐμπροθέσμως τὸ δάνειον, ἢ δὲν κατατεθῇ ἡ ἐγγύησις ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δικαιούται νὰ κηρύξῃ δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως ἐκπτώτον τὴν ἐταιρίαν. »

Ε'. Τὰ ἀρθρα 10 καὶ 11 τῆς συμβάσεως ἀπαλείφονται.

Γ'. Ἡ § 1 τοῦ ἀρθροῦ 13 τῆς συμβάσεως τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

« Ἀφ' οὗ ἡ ἐταιρία συλλέξῃ τοὺς καρποὺς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ἐπικαρπίας ἐκ τῶν προσκαίρως παραχωρουμένων αὐτῇ γαιῶν, αἱ γαῖαι αὗται ἐπανερχονται εἰς τὴν ἐπικράτειαν μεθ' ὅλων ἐν γένει τῶν ἔργων τῆς ἀποξήρανσεως, τῆς ἀρδεύσεως καὶ τῶν οἰκονομικῶν οἰκοδομῶν, τιθεμένων ἀπάντων παρὰ τῆς ἐταιρίας ἐν καλῇ καταστάσει χωρὶς νὰ ἔχῃ αὕτη οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως. »

Μετά δὲ τὴν 3 § τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ προστίθεται καὶ 4 ἔχουσα οὕτως.

« Ἡ ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον ὑπηρεσίας, οὗ τὴν σύστασιν θέλει ἐπίσημως γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν ἐναντία περιπτώσει πᾶσα πρὸς αὐτὴν ἀπευθυνομένη κοινοποιήσις ἰσχύει γινώμενη παρὰ τῷ εἰσαγγελεῖ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀρωτοδικῶν. »

Ζ'. Τὸ 14 ἀρθρον τῆς συμβάσεως τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

« Πᾶσαι αἱ ἀμφισβητήσεις, αἱ τυχόν ἐξηρησόμεναι μεταξύ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐταιρίας ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν, παραβίασιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, θέλουσι δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν δι' ἀγωγῆς συνοπτικῆς, ἐξαιρεσιμῆς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 8. »

Ἀνεγνώσθη ὕστερον τὸ ἀρθρον 6 καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνεπιφύσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἀρθροῦ 7, παρετήρησέ τις, ὅτι τὸν ὅρον τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ δανείου διὰ τῆς προσόδου τῶν ἀλικῶν θεωρεῖ ὡπλιστὸν ἐξεντελιστικὸν διὰ τὴν Κλάδα, διὰ ταῦτα προτείνει τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ.

Ἐκπὸντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι θέλει προσπαθῆσαι ἵνα περὶ τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον μέρος ὅπως συνανέστη εἰς τὴν ἀπάλειψιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὅρου, καὶ παρακαλέσαντος τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ ὡς ἔχει τὸ ἀρθρον, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ ἀρθρον 7 ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν ἀνεπιφύσεως καὶ τὸ ἀρθρον 9, γινόμενον ἢ τῆς 8 ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ομοίως ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν καὶ τὰ ἐπόμενα ἀρθρα 10 καὶ 11 γινόμενα τῶν 9 καὶ 10 καὶ ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσι, προσθεσίων εἰς τὸ ἐννατον τῶν λέξεων « καθὼς καὶ παρ' ἀντικείμενον τῆς ἡσυχῆς ἱστορίας καὶ ἐρεῖται ἡρχαίων πόλεως, » καὶ εἰς τὸ ἐνδέκατον τὸ μὲν δικαιούχῳ μετεβλήθη εἰς τὸ δικαιούχοι, μετὰ δὲ τὴν λέξιν ἐποίησατο, προσετέθησαν τὰ ἐξῆς « διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1865 (ν. ε.) συμβαλλόμενον ἐν Παρίσις. »

Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν προσετέθη καὶ ἐγένετο ἀνεπιφύσεως δεκτὸν καὶ 11 ἀρθρον ἔχον ὡς ἔπειτα.

Ἀρθρον 11.

« Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8 τῆς συμβάσεως κηρυχθῇ ἡ ἐταιρία ἐκπτώτος, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἔργον εἰς πάντα ἄλλον κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. »

Μετά ταῦτα, ἀναβλήθη τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου διὰ τὴν ἐπιούσαν κατὰ τὸν κανονισμόν, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος

Γ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωνσταντίνος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ΄.

Τῆς 3 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνε-
γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐκυρώθησαν.

Ανεγνώσθη 1) Ἐγγραφοῦν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, δι' αὐτῇ
πρέπει εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ἰσολογιαμὸν τῆς 6. Ἐξαμηνίας τοῦ
ληξάντος ἔτους.

2) Αναφορά του Ιατροῦ Ἀρεντουλῆ, δι' ἧς ἀφ' ἐνὸς ἐκθέτει τὰς περὶ κατασκευῆς ἐθνικοῦ στόλου ιδέας του, ἀφ' ἑτέρου δὲ προσφέρει ὁμαρκεῖς τὸ βουλευτήριον ἕνα ὑδρογραφικὸν χάρτην τοῦ ἀρχιπελάγους. Εἰπὶ τῇ προτάσει δὲ τίνος ἡ Βουλὴ συνήνεσε νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορά.

3) Ομοία II. Κοιναῖα, παριστῶντος, ὅτι χηδίκηθη μὴ λαβῶν τὸν χαρμόν τοῦ ἀνθοπασιπτοῦ ὅτε ἐξῆλθε τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς, καὶ ἐξακολουθεῖν τὴν θεραπείαν τῆς ἀδιδίας ταύτης. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην ἡ Βουλὴ παρέπεμψε, ἐπὶ τῇ προέσει τινός, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν.

Ζητήσαντος εἰτα τινός πληροφορίας περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν, ἐπὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Νάπα, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός καὶ πρῶτο-
πουργός ἀπάντησεν, ὅτι τὸ κληροδοτήμα, περὶ οὗ πρόκειται, ἀμειψιθεῖται παρὰ τῶν κληρονόμων τοῦ κληροδοτήσαντος, καὶ γιγέρθη ἤδη τὸ ζήτημα τῆς ἀρμοδιότητος. Ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ ἀποσταλῇ εἰς Βλαχίαν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου δικηγόρος, ἡ διορισθεῖσα ἐπὶ ταύτῃ ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησεν ὁμοῦ ὡς νὰ ἀποσταλῇ ὡς τοιοῦτος ὁ Ἐμ. Κόκκινος διακρι-
νόμενος διὰ τὴν νομομαθειάν του, ὅστις καὶ διωρίσθη καὶ προκη-
ταί κατ' αὐτὰς ὡς ἀναχωρῶν.

Πορεύων κατόπιν ἄλλος εἶπεν, ὅτι, καθ' ὅς πληροφορίας ἔλαβεν, ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἀποστείλῃ εἰς Λαύριον ἐπιτροπὴν ἐξ ἐπιστημόνων, συγκειμένην ἐκ τῶν αὐτῶν προσώπων, τὰ ὅποια καὶ πέμψι πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἐστάλησαν. Ἐν ταῦτοις αἱ δοκιμαί, τὰς ὁποίας ἐνέργεισαν ἐμπειροτέχναι τινεῖ, διαφέρουν οὐσῶς τῶν αποτελεσμάτων τῶν ἐπιστημόνων, καὶ τοῦτο φαίνεται διότι οἱ ἐπιστήμονες στεροῦνται τῆς ἀπαιτουμένης πείρας. Διὸ, καίτοι μέλλομεν νὰ ἀμοιβαζήτῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ ἐπιτροπὰς ἐξ οἰωδῆ- ποτε προσώπων ἤθελεν ἐγκρίνει, οὐκ ἤττον, ἐπειδὴ πάντες πρὸς τὸ

αὐτὸ σημεῖον ἀφοσιῶσι, τὴν εὐρεσιν δηλ. τῆς ἀληθείας, παρακα-
λεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραλάβῃ καὶ δύο ἐμπειροτέχνους, ὅπως
καὶ οὗτοι ἐκτελέσωσι δοκιμαῖας.

Απάντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι οὕτε ὁ τοῦ προλαλήσαντος ἰσχυρισμός, ὅτι ἡ ἀποσταλησομένη εἰς Λαυρίον ἐπιτροπὴ σύγ-
κεται ἐκ τῶν αὐτῶν προσώπων, ἐξ ὧν συνέλειτο καὶ ἡ πέρυσιν
ἀποσταλίσαι, στήριζεται εἰς καλὰς πληροφορίες, διότι, ἐκτός
τοῦ κ. Βουγιόκα, πάντα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εἰσὶ νέα,
οὔτε ἡ γνώμη αὐτοῦ, περὶ προσθήκης καὶ ἐμπειροτεχνῶν, εἶται
κατορθωτή, διότι οἱ ἐπιστήμονες δὲν θὰ συναινέσωσι νὰ συνε-
ργασθῶσι μετὰ χρυσογῶν, καθ' ὅσον ἄλλας θάσεις καὶ ἰδέας ἔχει
ἡ ἐπιστήμη, καὶ ἄλλας ὁ ἐμπειρισμός. Ἐπιμεινάντος δὲ τοῦ
προλαλήσαντος βουλευτοῦ, ἡ Βουλὴ συνέχισεν, ὁ δὲ πρωθυπουργός
ὑπεσχέθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ὑστάσιν
τοῦ προαγορεύσαντος καὶ θέλει ἐνεργῆσαι τὰ δέοντα.

Παρελλών εἶτα ἄλλος ἐξήθηκεν, ὅτι πρὸ τριῶν μηνῶν δύο ἀνθυπασισταὶ τοῦ στρατοῦ ἐξήτησαν καὶ ἔλαβον ἀδειαν διὰ τὸ ἐξωτερικόν· ἐπανελθόντας δὲ τούτους ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν πρῶτον μὲν τοὺς προεφυλάκισε, κατόπιν δὲ τοὺς ἀπέλυσε τῆς ὑπηρεσίας δι' ἀνάγκηστον δῆθεν διαγωγὴν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος οὗτος τῆς ἀπολύσεως ἐπισύρει μᾶλλον παραπομπὴν εἰς τὰ στρατοδικεῖα, κατὰ τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους, ἢ ἀπόλυσιν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, ἐπιθυμεῖ νὰ ἔλθῃ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς καὶ δώσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου διασαφήσεις.

Η Βουλή συνέχισε να εμφανισθή ο άρμόδιος υπουργός την επομένη.

Ανεγνώσθη ὑστερον εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δευτὴ
ἀνευ ἀντιβλήσεως πρότασις νόμου περὶ χορηγήσεως νέας προ-
θεσμίας πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιταγῇ ἀγραφῶν
ἢ γενικῶν ἐγγραφῶν.

Μετά ταῦτα ὁ πρόεδρος, ἀναγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως ἔσται ἡ ἐπιτήρσις τοῦ συνέλου τοῦ περὶ ἀποζηράσεως τῆς Κωπαιδος Νομοσχεδίου, καὶ ἡ συζήτης τῶν λοιπῶν ἐκκρεμῶν τῆς ἡμερησίας διατάξεως νομοσχεδίων, διέλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3. Μ.Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΡΕΤΕΝΙΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Β. Κωνσταντῆς,
Χρ. Μαστραπῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'.

Τῆς 4 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περί τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐκυρώθησαν.

Ἀνεγνώσθη πρότασις τῶν βουλευτῶν Κερκύρας περί υποχρεωτικῆς χρηματικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀκαθαρίστων ἐπιτίμων παροχῶν Κερκύρας, παρεπέμφθη δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἐτέθη εἴτα εἰς δευτέραν συζήτησιν πρότασις νόμου περί παρατάσεως τῆς προθεσμίας τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ἑπταήμερῳ ἀγγράφων καὶ ἐγγράφων ὑποθηκῶν καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀντιρρόησις δεκτῇ, ὡς ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος εἴτα εἰς τρίτην συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περί κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1865, χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων, ἀδελφίαι τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι, ἐπειδὴ αἱ πιστώσεις αὗται ἐλήφθησαν καθ' ὑπερβάσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865, νομίζει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὄφειλε νὰ συνοδεύσῃ αὐτάς μετὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, ὅπως γένηται γνωστὴ ἡ αἰτία, δι' ἣν προσκλήθη ἡ περί ἡς ὁ λόγος δαπάνη. Φρονεῖ διὰ τοῦτο ὅσον ὅπως τὸ ἀναγνωσθέν Νομοσχέδιον, ὡς καὶ εἴτι ἕτερον τοιοῦτον, παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν, ἵνα ἐξετασθῶσι τὰ δικαιολογητικὰ τῶν πιστώσεων ἐγγράφα.

Μηδενὸς δὲ ἀντειπόντος εἰς τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἀποδέχεται αὐτὴν καὶ ἀπεράνθη ὅπως τὸ ἀνωτέρω. Νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὸ περί κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχμῶν 432,894,80 τῆς χρήσεως τοῦ 1866, χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων, παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐντελλομένην νὰ μελετήσῃ καὶ φέρῃ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῶν εἰρημένων πιστώσεων.

Ἦρξατο ἀκολουθίας ἡ ἀνάγκη τῶν συνόλων τοῦ συναρμολογηθέντος Νομοσχεδίου περί ἀποζημιώσεως τῆς Κωπαίδος λίμνης, ἐφ' οὗ παρετηρήθησαν τὰ ἑξῆς.

1) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 3 εἰδ. 8 παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ λέξις πέντε κατ' αἰχμαῖν του εἶχε μεταβληθῇ ἐν καιρῷ τῆς συζητήσεως εἰς δέκα, ἐπομένως ἐζήτησε τὴν διόρθωσιν τοῦ ἐδαφίου τούτου. Ἀντειπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅτι ἡ τοιαύτη μεταβολὴ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ εἰδ. 12, προκειμένου περί τῆς ἐφέσεως, ἑτέρου δὲ προσθέντος, ὅτι πᾶσα συντομία ὡς πρὸς τὴν

ἐκδίκασιν τῶν δικῶν εἶναι ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἡ Βουλὴ δὲν συνήνεσεν εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐδαφίου, ἐδέχθη δὲ τῇ συναινέσει τοῦ πρωθυπουργοῦ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ προσθήκην καὶ τοῦ ἐπαρχοῦ Λακρίδος.

2) Ἐπὶ τοῦ εἰδ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι καθ' ἣν περίπτωσιν, μὴ ἐκφανισθέντος τοῦ ἐνός τῶν τριῶν ἐκτιμητῶν, ὑπολειφθέντων δὲ τῶν δύο, δὲν συμφωνήσωσιν αὐτοί, τί θέλει γίνεαι; Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης ἰσχύουν οἱ κείμενοι Νόμοι τῆς ἐπικρατείας, οὐδεμία ἐγένετο ἀντίρρησης.

3) Ἐπὶ τοῦ εἰδ. 10 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τοῦτο ὅπως ἔχει εἶναι ἀντιρατικόν, διότι ἐν ᾧ ἀφ' ἐνός ἀναίρει πᾶν ἐνδικον μέσον, ἀφ' ἑτέρου ἐπιτρέπει τὴν ἐρεσιν καὶ ἀναίρει μόνον αὐτὴν ὅταν πιάσῃται περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκφρασις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐδαφίου εἶναι νομικῶς σάλοικος, διὰ τούτα καὶ πρὸς ἀποτροπὴν μελλουσῶν ἀμφισβητήσεων προτείνει ὅπως καταρτισθῇ καλλίτερον διὰ νὰ ἐκφράξῃ σαφῶς τὴν ἐννοίαν, ἣν ἡ Βουλὴ εἶχεν ὑπ' ὄψιν.

Ἀντειπόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι οὐδεμίαν μεταβολὴν θέλει εἰς τὸ Νομοσχέδιον, ὅπως ἦδη εἶναι καθηρησμένον, καὶ προσθεταντος, ὅτι, ὅπως καὶ ἂν ἐκφράζηται τὸ 10 ἐδαφίον, συνδυαζόμενον ὅμως μετὰ τοῦ ἐπομένου 11 ἐδαφίου ἔχει τὴν ἐξῆς ἐννοίαν, ὅτι πᾶσα ἀπόφασις εἶναι ἀνέκλητος καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διατάξεις, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἀπορριπτῶν τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ὁ προλαλήσας ἐκτίθη εἰς τὰς ἐξηγήσεις ταύτας τοῦ ὑπουργοῦ.

4) Ἐπὶ τοῦ 6 ἀρθροῦ παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὸ ἀρθρον τοῦτο καθιστᾷ σχεδὸν περιττὸν τὸν § 1 τοῦ 13 ἀρθροῦ τῆς συμβάσεως, διότι ἡ ἐταιρεία δύναται μεταπεμπομένη ἐξ Εὐρώπης χωρικοὺς νὰ παραχωρήσῃ αὐτοῖς τὰ πάντα, ὥστε νὰ μὴ ὑπολειφθῇ οὐδὲν, ὑπὲρ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐξηγήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅτι τὸ ἀρθρον 6 ἐννοεῖ αἰκίαις γαροφύλας, ἐν ᾧ ἡ σύμβασις ἐννοεῖ καταπλάματα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐταιρίαν, οὐδεμία ἐγένετο ἀντίρρησης.

Μετὰ τὰς εἰρημέναις παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν διαφόρων ἀρθρῶν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον αὐτως.

Ἀρθρον 1.

« Ἡ παραχώρησις τῆς ἀποζημιώσεως τῆς Κωπαίδος λίμνης καὶ

τῶν γαιῶν τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέ-
τρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν, ἡ γενομένη ὑπὸ τῆς Κυβερνή-
σεως πρὸς τὸν Κ. Σαρράζινον Μομφρεϊέρον ἢ τοὺς δικαιοῦχους
καὶ τοὺς δικαιοδόχους αὐτοῦ, καὶ ἡ συνημμένη ἐκ δεκαπέντε
ἄρθρων σύμβασις, ἥτις ἐπὶ τούτῳ συνωμολογήθη μεταξὺ τῆς
Κυβερνήσεως καὶ τοῦ μνησθέντος ἐργολάβου, ὅπως διὰ τοῦ πα-
ρῶντος νόμου τροπολογεῖται, ἐπικυροῦνται.

Ἄρθρον 2.

Αἱ τῶν ιδιωτικῶν κτημάτων ἀπαλλοτριώσεις, ὅσαι εἰσὶν ἀ-
ναγκαστικαὶ εἴτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀποξηράν-
σεως τῆς Κωκαλίδος, εἴτε διὰ τὰ κατὰσκήματα ὅσα ἡ ἐργολά-
βουσα ἐταιρία ἀναγκασθῇ νὰ ἐγείρῃ, χρήσιμα πρὸς τὰς ἐργασίας
τῆς ἀποξηράνσεως, τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς πρὸς ταύτην σχε-
τικῆς βιομηχανίας, θέλουν ἐκδοκῆθαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ
ἐταιρία εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρῶνῃ τὰς ἀποζημιώσεις, αἰτίνες
ὁμοῦ δὲν δύνανται ποτὲ νὰ ὑπερβῶσι τὴν πρὸ τῆς ἀποξηράν-
σεως ἀξίαν τῶν ἀπαλλοτριουμένων γαιῶν συγκεφαλαιουμένην
ἐπὶ τῇ ἑκάστῃ προσόδῳ 5 τοῖς 0/1.

Ἄν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ὑπάρχωσι κτίρια ἢ ἀσυγκόμιστοι
καρποί, ταῦτα ἐκτιμῶνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν.

Ἡ ἀποζημιώσις θέλει λογισθῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως, ἐὰν ἡ
ἐταιρία ἀναγκασθῇ προσωρινῶς νὰ ἐγείρῃ ἐργαστάσια, ἀποθή-
κας, ἢ νὰ ἀνοίξῃ διόδους ἐπὶ ἰδιοκτητῶν γαιῶν, ἡ δὲ ἀποζη-
μίων θέλει εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν κατεχομένην ἐπ' αὐταῖς
καὶ τὸν χρόνον τῆς κατοχῆς. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τού-
των θέλει γινῆ καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐται-
ρίας, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ ὀριστικὰ διαγράμματα, τὰ ἐν τῷ
δευτέρῳ ἄρθρῳ τῆς συνημμένης συμβάσεως μνημονεύμενα, ὁρί-
ζει δι' ἐδικῶν διαταγῶν τὰς γαίας, ὧν πρόκειται νὰ ἐκδοκῶσιν
ἢ ἀπαλλοτριώσιν.

Αἱ διαταγαὶ αὗται δημοσιεύονται ἀμέσως διὰ τῆς ἐπισήμου
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ δὲ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τῆς δημοσιεύσεως αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαίαι δὲν δύνανται ν' ἀ-
παλλοτριωθῶσιν ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν.

Οἱ ἐπαρχοὶ Λεβαδείας καὶ Λοκρίδος κοινοποιοῦν διὰ δικα-
στικοῦ κλητῆρος τὴν ὑπουργικὴν διαταγὴν εἰς ἕκαστον ἰδιοκτη-
τὴν τῆς περιφέρειας τοῦ προσκαλούμενον ὀυγγχόνως νὰ διορίσῃ
ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸν ἐκτιμητὴν αὐτοῦ.

Ἄν ὁ ἰδιοκτήτης δὲν πράξῃ τοῦτο ἐμπροθέσμως, ὁ ἐκτιμητῆς
οὗτος θέλει διορισθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχοῦ.

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν διορίζει ἐπιμελιὰ
τοῦ δημοσίου ἑτερον ἐκτιμητὴν.

Ἡ ἐταιρία διορίζει καὶ αὐτὴ τρίτον ἐκτιμητὴν. Οἱ τρεῖς οὖ-
τοι ἐκτιμῶνται, προσκαλούμενοι ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τοῦ ἀρμο-
δίου ἐπαρχοῦ, συνέρχονται εἰς τὸ κατὰσκήμα τοῦ ἐπαρχοῦ
κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὁρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ προσδιο-
ρίζουσι δι' ἡτιολογημένης γνωμοδοτήσεως κατὰ πλειονοψηφίαν,
ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, τὸν μέσον ὅρον τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα
δέκα ἔτη ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου τοῦ εἰς ἀπαλλοτριώσιν
ὑποκειμένου κτήματος. Ἄν ὁ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐρ-
γολάβου ἐκλεχθεὶς ἐκτιμητῆς δὲν ἐμφανισθῇ, ἢ ἀρνήθῃ νὰ συμ-
πράξῃ, ἢ νὰ συνυπογράψῃ τὴν γνωμοδότησιν, οἱ δύο ἑτεροι προ-
βαίνουσιν ἀκωλύτως εἰς τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ὑπογραφήν τῆς
γνωμοδοτήσεως, ἥτις κατατίθεται παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ἑπαρ-
χείον, συντασσομένης ἐκθέσεως.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐταιρίας, ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιω-
τίας κλητεῖται τὸν ἰδιοκτήτην ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Ἀθη-
νῶν ὅπως ἀποφασισθῇ ἡ ἀπαλλοτριώσις.

Ἡ κλήσις αὕτη εἶναι βραχυπρόθεσμος, δικάζεται δὲ ὡς κα-
τεπίγουσα κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν πέντε
ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, καὶ ἂν συμπέσῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν
τῶν δικαστικῶν διακοπῶν.

Τὸ δικαστήριον ἐκδίδει κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν τὴν ἀ-
πόφασιν αὐτοῦ, δι' ἧς θέλει ἀναγνωρίσει, ὅτι τὸ κτῆμα, ἢ τὸ
μέρος τοῦ κτήματος, ἀπαλλοτριεῖται λόγῳ δημοσίας ὠφελείας,
καὶ θέλει προσδιορίσει, ἐπὶ τῇ ἑκάστῃ τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν
ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθιερωθείσης ἀρ-
χῆς, τὴν ἀξίαν τῆς ἰδιοκτησίας, διατάσσον ἐν ταύτῳ τὴν κατὰ-
θεσιν τοῦ ἀντιτίμου αὐτῆς εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, καὶ τὴν
ἐγκατάστασιν τῆς ἐταιρίας εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κτήματος,
ἀμέσως μετὰ τὴν γενομένην κατάθεσιν.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν ὑπόκειται οὔτε εἰς ἀνακο-
πὴν, οὔτε εἰς ἄλλο ἐνδικον μέσον εἶναι δὲ ἀνέκκλητος καθ' ὅσον
ἀφορᾷ τὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν.

Ἡ ἔρεσις δύναται νὰ ἀφορᾷ μόνον τὸν προσδιορισμὸν τῆς
ἀποζημιώσεως, ἂν τὸ Πρωτοδικεῖον δὲν ᾔθελε συμμορφωθῇ με-
τὰς ἀνωτέρω τεθείσας ἐλάσεις.

Ἡ ἔρεσις, ἥτις γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἐκδικάζεται ὡς

κατεπείγουσα τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως.

Ἀλλὰ καίτοι ὑπαρχούσης ἐφέσεως, ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις ἐκτελεῖται, καὶ ἡ μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ τιμήματος ἐγκατάστασις ἐνεργεῖται δαπάνη τῆς ἐταιρίας διὰ πρωτοκόλλου συντασσομένου ἐπιτοπίως ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἂν θελήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὡς καὶ ἡ ἀπόφασις μεταγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν.

Ἄμα ἡ ἐταιρία καταθέσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ παρά τοῦ πρωτοδικείου ὀρισθὲν τίμημα, γίνεται ἀναμφισβητήτως κύριος τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν γαιῶν, ἐλευθέρων παντὸς ἔθνους· ὀφείλει ὅμως, ἂν τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως αὐξηθῇ ὑπὸ τοῦ Εφετείου, νὰ καταβάλῃ τὸ ὑπόλοιπον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἐπομένως αἱ ἐγγεγραμμέναι ὑποθήκαι ἐξαλείφονται καὶ τὰ πραγματικά δικαιώματα τῶν τρίτων δύνανται νὰ ἐνασκηθῶσι μόνον ἐπὶ τῶν κατατεθειμένων χρημάτων ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιμελείας τοῦ Ἐπάρχου πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς κοινοποιήσεως τῆς καταθέσεως καὶ τῆς καταχωρήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιφυλαττομένης πάσης προσωπικῆς ἀγωγῆς κατὰ τοῦ πρώτου ἰδιοκτῆτου.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς τριμήνου ταύτης προθεσμίας, ἡ Ἐθνικὴ τράπεζα, μὴ ὑπαρχουσῶν κατασχέσεων ἢ ἀναγγελιῶν, δύναται νὰ ἀπαλλαχθῇ καταβάλλουσα τὰ κατατεθέντα χρήματα εἰς τὸν πρῶτον ἰδιοκτῆτην, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐπισήμου ἀντιγράφου τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν τῶν ἐμφαινόντων, ὅτι αὕτη κατέστη τελεσίδικος.

Ἄρθρον 1.

Αἱ παρὰ τοῦ ἀπαλειφομένου δεκάτου ἄρθρου τῆς συμβάσεως ὁριζόμεναι ἐργασίαι τροποποιούμεναι ἐκτελοῦνται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· ἐπιτροπῇ, ἐξ ἑπτά ἐμπειροτεχνῶν συγκειμένη, διορίζεται ὅπως μεταβῇ εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Κωπαίδος, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Λάρυμναν.

Καὶ εἰς μὲν τὴν πεδιάδα τῆς Κωπαίδος οἱ ἐμπειροτέχναι θέλουν προσδιορίσει ὀριστικῶς καὶ νομίμως δαπάνη τῆς ἐταιρίας τὴν περίμετρον τῆς συνήθους πλημμύρας.

Εἰς Λάρυμναν δὲ θέλουν ὀρίσει ἐπὶ τόπου διὰ μονίμων ὁρο-

σῶμων, δαπάνη ἐπίσης τῆς ἐταιρίας, τὴν θέσιν καὶ τὰ ὅρια τῶν παρὰ τῷ λιμένι τούτῳ παραχωρήσεων.

Δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζονται παρὰ τῆς ἐταιρίας, δύο παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐρετῶν, δύο παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ τὸ ἑβδόμου, ὅπρι προσδρεύσει τῆς ἐπιτροπῆς, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Οἱ ἐμπειροτέχναι ὁδηγούμενοι ἐκ τοῦ διαγράμματος τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ Κ. Σωδᾶ, ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ὁράγων σταθερῶν ἰχνῶν, καὶ ἐκ πάσης ἄλλης ἀναμφιλόκτου ἀποδείξεως, θέλουν ἐνεργῶς χωροσταθμίσει καὶ θέλουν στήσει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, δαπάνη τῆς ἐταιρίας, σταθερὰ σημεῖα ἱκανὰ ὅπως ὀρισθῇ θετικῶς ἡ περίμετρος τῆς συνήθους πλημμύρας κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς Συμβάσεως.

Ἀφ' οὗ δὲ τοιοῦτατρόπως ἐξακριβωθῇ ἀμετακλήτως ἡ εἰρημένη περίμετρος καὶ ὀρισθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συντάξει λεπτογραφικὸν χάρτην τοῦ Κωπαϊκοῦ πεδίου, ἐφ' οὗ θέλει διαγράψῃ τὴν νύκταν περίμετρον, πρὸς δὲ καὶ χάρτην τῆς Λαρυμνῆς, ἐφ' οὗ ἐπίσης θέλει διαγράψῃ τὰ ὅρια τῆς κατὰ τὸν λιμένα τούτου παραχωρήσεως.

Οἱ ἐμπειροτέχναι θέλουν ἀκολούθως συντάξει πρωτόκολλον ὁρίζον ὅσον ἐνεστὶν ἀκρόεστερον καὶ λεπτομερέστερον τὰς σχετικὰς θέσεις τῶν σημάτων, τῶν ἐνδεικνυόντων τὰς γραμμὰς τῆς νομίμου περιμέτρου.

Τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον θέλει περιλαβεῖν καὶ τὴν σχετικὴν θέσιν τῶν ὁρησθῆναι τῆς ἐν Λαρυμνῇ παραχωρήσεως.

Πᾶσα ἀξίως ἐπὶ γαιῶν κυρμένων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῆς συνήθους πλημμύρας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἀντίγραφα ἑκτὰ ἀπαράλλακτα τῶν τε διαγραμμάτων καὶ πρωτοκόλλων θέλουν παραδῶθαι πρὸς τὴν Ἐταιρίαν ὡς τίτλοι ἰδιοκτησίας πρὸς ἐξάσκειν αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ σύμβασις τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

α) Αἱ §§ 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαλείφονται.

β) Ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 6 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

« Ἡ ἐγγύτης θέλει κατατεθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐν διαστήματι εἰκοσίων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ψήφισις τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῆς Κωπαίδος Νομοσχεδίου, ἡ δὲ Τράπεζα θέλει καταβάλλει αὐτὴν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ὁρίσας μετὰ τὴν Βασιλικὴν κύρωσιν αὐτοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει πληρῶναι διὰ τὴν κατάθεσιν ταύτην ἐνιαύσιον τόκον 6 0/0 ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καταθέσεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως, γεννησμένης ἀμέσως μετὰ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως.»

Ἡ § 6 τοῦ ἀρθροῦ 3 τῆς συμβάσεως τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

« Τὴν χρῆσιν τῶν ὑδάτων, τῶν ποταμῶν καὶ τῶν χειμάρρων, ὅσοι εἰσβάλλουσιν εἰς ἀποξηρανθεῖσαν πεδιάδα, ἀλλ' ὅλαι αἱ ιδιόκτητοι ἢ κατεχόμεναι γαῖαι, ὅσαι ποτίζονται ἐκ τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν καὶ χειμάρρων, τῶν εἰσβάλλοντων εἰς τὴν Κωπαΐδα, διατηροῦν ἀπαραιεῖστον τὸ δικαίωμα τῆς ἀρδεύσεως· ἀλλὰ νέα δικαιώματα ἢ ἐπέκτασις κικτημένων δικαιωμάτων δὲν θέλουσιν εἰς τὸ ἐξῆς παραχωρηθῇ.

γ) Ἡ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἀρθροῦ 7 ἐξάμηνος προθεσμία περιορίζεται εἰς δύο μῆνας· εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς § 2 προστίθεται τὸ «ἢ ἄλλης τινὸς περιουσίας ἐθνικῆς.» Ἡ § 3 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς. «Ἡ Κυβέρνησις θέλει πληρῶσαι ἐτήσιον τόκον 7 ἐπὶ τοῖς 0/0 ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως, ἥτις θέλει γενῇ ἐντὸς δεκαετῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς.»

δ) Ἡ § 2 τοῦ ἀρθροῦ 8 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς·

« Ἐὰν αἱ ἐργασίαι δὲν ἀρχίσωσιν ἢ δὲν ἀποπερατωθῶσιν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἢ ἔαν δὲν γίνῃ ἐμπροθέσμως τὸ δάνειον, ἢ δὲν κατατεθῇ ἡ ἐγγύχαις ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δικαιούται νὰ κηρύξῃ δι' ἀνικλήτου ἀποφάσεως ἐκπτώτον τὴν ἐταιρίαν.»

ε) Τὰ ἀρθρα 10 καὶ 11 τῆς συμβάσεως ἀπαλείφονται.

ς) Ἡ § 1 τοῦ ἀρθροῦ 13 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

« Ἀφοῦ ἡ ἐταιρία συλλέξῃ τοὺς καρποὺς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ἐπικαρπίας ἐκ τῶν προσκαίρως παραχωρουμένων αὐτῇ γαιῶν, αἱ γαῖαι αὗται ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἐπικρατείαν μετ' ὅλων ἐν γένει τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως, τῆς ἀρδεύσεως καὶ τῶν οἰωνδῆποτε οἰκοδομῶν, τιθεμένων ἀπάντων παρὰ τῆς ἐταιρίας ἐν καλῇ καταστάσει, χωρὶς νὰ ἔχῃ αὕτη οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως.»

Μετὰ δὲ τὴν § 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθ. προστίθεται καὶ λέγουσα οὕτως·

Ἡ ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον ὑπηρεσίας, οὗ τὴν σύστασιν θέλει ἐπισχῶνως γνωστοποιήσει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πᾶσα πρὸς αὐτὴν ἀπευθυνομένη κοινοποίησις ἰσχύει γινομένη παρὰ τῇ εἰσαγγελαίᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν.»

ζ) Τὸ 14 ἀρθρον τῆς συμβάσεως τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

« Πᾶσαι αἱ ἀμφοτερότεροι, αἱ τυχόν ἐγερθεῖσάναι μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν, παραβίασιν καὶ ἐπιτέλεισιν τῆς συμβάσεως, θέλουσιν διὰζέσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν δι' ἀγωγῆς συνοπτικῆς, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 8 τῆς συμβάσεως.»

Ἀρθρον 6.

Οἱ χωρικοὶ οἱ ἀποκαταστησόμενοι ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐταιρίαν προσωρινῶς παραχωρουμένων γαιῶν θέλουσιν ἀπολαύσει μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐξῆς πλεονεκτημάτων.

Αἱ παρ' αὐτῶν οἰκοδομηθεῖσαι ἢ παρὰ τῆς ἐταιρίας πρὸς αὐτοὺς δωρηθεῖσαι οἰκίαι (ἀν ἡ δωρεὰ αὕτη ἔγινε δέκα ἔτη τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐπικαρπίας) γίνονται ιδιοκτησίαι αὐτῶν ἀναφαίρετοι μετὰ συνεχόμενων τριῶν στρεμμάτων δι' ἐκάστην οἰκογένειαν.

Πρὸς ἀπόκτησιν δὲ ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν, κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμους, οὗτοι ἀπολαμβάνουσι τὰ πλεονεκτήματα τῶν κατόχων.

Ἀρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δανεισθῇ παρὰ τῆς ἐταιρίας, τῆς ἀναλαβούσης τὴν ἀποξηράνσιν τῆς Κωπαΐδος, δραχ. ἐν ἑκατομμύριον ἑπτακοσίας χιλιάδας κατὰ τοὺς ἐξῆς ὅροι.

Ὁ τόκος ὀρίζεται εἰς ἑπτὰ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως.

Ἡ καταβολὴ τοῦ δανείου γενήσεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ δανείου ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς προσόδου τῶν ἀλικῶν τοῦ Κράτους ἢ ἄλλης τινὸς περιουσίας ἐθνικῆς, θέλει δὲ γενῇ ἐντὸς δεκά ἑτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς· ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ κανονίσῃ μετὰ τῆς ἐταιρίας τοὺς τύπους τῆς ἐγγυήσεως τοῦ δανείου τούτου.

Ἀρθρον 8.

Ὅτε ὁ ἐπιτυχὴν τὴν παραχώρησιν καὶ οἱ δικαιολόγοι αὐτοῦ περατώσωσι τὴν ἀποξηράνσιν καὶ προδῶσιν εἰς σύστασιν ἐταιρίας πρὸς καλλιέργειαν τῶν ἀποξηρανθεῖσων γαιῶν ἡ δημοσία ἐγγραφὴ ματοχῶν τῆς ἐταιρίας ταύτης θέλει ἀρχίσει ταυτοχρόνως ἐν Παρίσι καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Ἐὰν δὲ τὸ καταγραφισμένον κεφάλαιον εἴναι ἀνώτερον τοῦ

ζητούμενου, αἱ ὑπὸ Ἑλλήνων πολιτῶν γενησόμεναι ἐγγραφαὶ δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς μείωσιν.

Ἄρθρον 9.

Δι' ἐπὶ τοῦ παραχωρημένου ἐν γένει πρὸς τὴν ἑταιρίαν ἐδά-
ρους, εἴτε διαρκουσῶν τῶν πρὸς ἀποξήρανσιν ἐργασιῶν εἴτε καὶ
κατ' ἄλλην ἐποχὴν, ἀνευρεθσόμεναι ἀρχαιότητες οἰκισθῆναι,
καθὼς καὶ πᾶν ἀντικείμενον τῆς φυσικῆς ἱστορίας καὶ ἐρείπια
ἀρχαίων πόλεων, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτος.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἐγκώρησις, ἣν ὁ Κ. Σαρδάρης Μουρερρέδης ἐποιήσατο
διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ἀυγούστου 1865 ε. ν. συμβουλίου γενομένου
ἐν Παρισίοις, πρὸς τὸν Κ. Εἰρήκιον Βονναίρ ἱππότην τῆς Λεγεῶνος,
τῆς τιμῆς, πρῶτον οἰκονομικὴν ἐπιθεωρητὴν, ἐκρίνεται ὅθεν ὁ
Κ. Βονναίρ καὶ οἱ δικαιοδόχοι αὐτοῦ κηρύσσονται ἀπὸ τῆς σή-
μερον ὡς λαβόντες τὴν παραχώρησιν εἰς αὐτοὺς διὰ καὶ εἰς τὴν
ἐρχομένην ἑταιρίαν ἀφορῶσιν εἰς τὸ εἶναι τὰ δῶκα καὶ τὰ
ὠφελήματα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς 22 Ἰουλίου
1865 καὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 11.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν συμπτῶσις πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ
ἁρθρου 8 τῆς συμβάσεως κηρυχθῇ ἡ ἑταιρεία δευτέρως, ἡ Κυβερ-
νήσις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἔργον εἰς πάντα ἄλλον κατὰ τοὺς
ὅρους τῆς συμβάσεως καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.».

Παραλθὼν εἴτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω τὰ
ἑξῆς Νομοσχέδια συστήσας τὸ καταπεῖγον αὐτῶν.

1) Περὶ τῆς καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1867 παρατάσεως τῆς ἰσχύος
τοῦ Νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν
δημοσίων ὑπαλλήλων.

2) Περὶ χορηγίας διμηνῶν πιστώσεως ἑσῆς πρὸς δύο δικα-
τημοῖα τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1866
καὶ δι' εἰδικῶν πιστώσεων ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὰς δα-
πάνας τῶν μηνῶν Ἰαννουαρίου καὶ Φεβρουαρίου ε. ε.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος ἡ Βουλὴ κινήσασα αὐτὰ κατε-
πίγοντα περιδεῖν κατὰ τὴν πρώτην ἀνάγκησιν.

Μετά ταῦτα ὁ Πρόεδρος διαλύει, συνεκρίσει τῆς Βουλῆς, τὴν
συνεδρίαν περὶ ὧραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Π. Κωσταντῖνος.

Χρ. Μαστραπῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 17.

Τῆς 9 Ἰαννουαρίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνε-
γνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐκυριεύσαν.

Ανεγνώσθησαν διάφοροι ἀναφοραὶ, παραπεμπθεῖσαι κατὰ τὸν
κανονισμὸν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ, ἐπιτροπὴν, παραγγελλομένην ἵνα
ἐπιφέρει, ὅσον οἶόν τε τάχιστα τὴν ἐπ' αὐτῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν
προγενεστέρων γνώμην τῆς.

Παραλθὼν εἴτα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε
νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ περὶ συστά-
σεως προεδρίων νόμου τῆς 25 Οκτωβρίου 1853· εἰήτησε δὲ
νὰ κηρυχθῇ καταπεῖγον καὶ τεθῇ ἀμέσως εἰς πρώτην συ-
ζήτησιν.

Συναινεσάσης εἰς τοῦτο τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη τὸ περὶ οὗ
ὁ λόγος νομοσχέδιον εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν
ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Ανεγνώσθησαν ὑστερον.

Α') Πρώτης νόμου τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος Δ. Χατζί-
σκου περὶ συστάσεως ἐθνικοῦ ταμείου ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐκτέ-
λεσιν τοῦ περὶ ἐθνολογικῆς νόμου.

Β') Νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ περὶ
τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐθνολογικῆς νόμου.

Γ') Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας.

Δ') Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περὶ συντηρήσεως τῶν τηλεγραφικῶν
γραμμῶν.

Παραπεμбήθησαν εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Παραλθὼν τις εἴτα εἰβήκειν, ὅτι, ὡς ἐπληροφόρηθη, οὐ μόνον
δὲν παρεχωρήθησαν τὰ μέσα εἰς τοὺς ἐμπειροτεχνῆς ἵνα κατὰ
τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς μεταβῶσιν εἰς Λαύριον καὶ ἐνεργή-
σωσιν ἀνακατασκευάς, ἀλλὰ παραδόξως καὶ ἡ αὐτὴ μεταβῶσα
ἐπιτροπὴ τῶν ἐπιστημόνων ἐκακοποιήθη παρὰ τῆς ἑταιρίας
καὶ ἐξεδιώχθη. Τούτου ἕνεκα ἐπιθυμεῖ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ δώσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πλε-
ροφориᾶς.

Συναινεσάσης δὲ τῆς Βουλῆς ἵνα προσκληθῇ ὁ ὑπουργὸς, ἀ-
νεγνώσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ περὶ διμηνῶν πιστώσεως
νομοσχέδιον καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένετο ἀνευ

αντιρρήσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ καθ' ὅσον τὸ ἔτος 1867 παρατάσσει τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐνταῦθα ἐμφανισθέντος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐπαναλαβὼν τὸν λόγον ὁ προκατοῦσας βουλευτὴς Γορτυνίας ἠρώτησεν αὐτὸν ἂν ἡ εἰς Λαύριον ἀποσταλεῖσα ἐπιτροπὴ ἢ μέλος αὐτῆς ἐρραπίσθη καὶ ἐξειδιώχῃ καὶ ὅ' ἂν ἐσταλάσῃ αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς οἱ ἐμπειροτέχναι.

Εἰς τὰς ἐπερωτήσεις ταύτας ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι καθ' ἃ ἐκ Λαυρίου ἔγραψαν αὐτῶ τινὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀρξάμενος τοῦ ἔργου αὐτῆς, ἐν τῶν μελῶν, ὁ κ. Βουτσάκης, ἦλθεν εἰς λόγους μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἐταιρίας, ὅστις καὶ ἐπέβαλε χεῖρα κατὰ τοῦ προειρημένου μέλους· ὅτι ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου ἀγανακτήσασα ἡ ἐπιτροπὴ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο, ἀλλ' ὁ ἐπίτροπος τῆς ἐταιρίας κ. Σερπίερος μαθὼν τοῦτο σπεύσας ἐξέφρασε τὴν λύπην τοῦ ἐπὶ τοῖς γινόμενοις καὶ παρεκάλει τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τῆς ὑποσχεθείς, ὅτι θέλει ἀπομακρύνει τὸν ἐπιστάτην· κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ ἐπανῆλθεν εἰς Λαύριον καὶ ἐπανελάβε τὸ ἔργον τῆς.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐμπειροτεχνῶν, προσέθηκεν ὁ ὑπουργός, παρηγγέλλησαν πρὸ 4 ἡμερῶν δύο τῶν ἐνταῦθα χρυσοχόων νὰ μεταβῶσιν εἰς Λαύριον· καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι οὗτοι δὲν προσέφθασαν νὰ ἀπέλθωσι διὰ τοῦ κομίσαντος τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπιτροπὴν ἀτμόπλοιου, ἀλλὰ κατόπιν προσεκάλεσεν αὐτοὺς καὶ τοῖς ἀνήγγειλεν, ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ χορηγήσῃ αὐτοῖς τὰ μέσα ὅπως τάχιστα μεταβῶσιν εἴτε διὰ ξηρῆς εἴτε διὰ θαλάσσης, ὥστε σήμερον φρονεῖ, ὅτι θὰ εἶναι ἔτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι, καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας, ἐκ τῶν περυσινῶν δοκιμῶν οἱ ἐμπειροτέχναι ἐξήγαγον, ὅτι 11,000 ὀκταδὲς σκωριῶν ἀνακαμινεύονται παράγουσιν ἓνα τόνον μολύβδου, 4 ὀκάδας ἀργύρου καὶ 30 δράμια χρυσοῦ, ἐξ ὧν ἐμφαίνεται, ὅτι ἡ ἐταιρία προσπορίζεται ἐνταῦθεν κερδὴ κολοσοεῖα, προσέθηκεν ὁ ὑπουργός, ὅτι πᾶσας τὰς πληροφορίες ταύτας διεβίβασεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῶν δοκιμῶν θέλουν φέροι εἰς φῶς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι ὁ ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν οὐ μόνον ἀπεμακρύνθη τῶν γεγονότων, ἀλλὰ καὶ δὲν διετήρησε τὴν ὑπουργικὴν ἀξιοπρέπειαν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως,

διότι ὄφειλε νὰ μὴ ἀνεχθῇ οὐδὲ τὴν ἐλάχιστην προσβολὴν κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ μετὰ τὸ συμβεβηκός ἔπρεπε νὰ δεῖξῃ τὴν ὑπεροχὴν τῆς Κυβερνήσεως πείμων στρατῶν πρὸς φρούρησιν αὐτῆς καὶ προκαλῶν τὴν αὐτήρην τιμωρίαν τοῦ τολμητοῦ· ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἐκ τούτων ἐγένετο, νομίζει, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πτοηθεῖσα ἅπασι δὲν θὰ τολμήσῃ ὅπως ἐκπληρώσῃ ἀδεῶς τὴν ἀποστολὴν τῆς.

Ἡ, πρὸς τὸ δεύτερον μέρος, ἦτοι τὴν ἀποστολὴν τῶν χρυσοχόων, παρατηρεῖ, ὅτι, ὡς ἐξάγει ἐκ τοῦ πρὸς αὐτοὺς ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου, (ὅπερ ἀνέγνω), ἡ πρόβις τοῦ ὑπουργοῦ ὑπερξεν ὅπως κωλύσῃ μᾶλλον ἢ ὅπως ἀποστείλῃ αὐτοὺς, καθόσον μάλιστα οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα προκατεβάλεν αὐτοῖς.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι οὐδεμίαν ἀντίστασιν παρετήρησεν ἐκ μέρους τῆς ἐταιρίας, ἀλλὰς ἤθελε λάβει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι ὁ παρεκτραπέας ὑπάλληλος θέλει καταγγελλῆ εἰς τὰ δικαστήρια, ἐπαύσατο ἐνταῦθα πᾶσα περικτιρὼ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησιν.

Ἐτέθη εἴτα εἰς τρίτην συζήτησιν ἡ περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἀνανέωσιν τῶν εἰς τὰς ἰονίους νήσους ἀγράφων ἢ γενικῶν ὑποθηκῶν. Μηδεμιᾶς δὲ ἀντιρρήσεως γενομένης, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἀρθρον, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἡ διὰ τοῦ νόμου ΡΝΒ' χορηγηθεῖσα προθεσμία ἐνός ἔτους, πρὸς ἐγγράφῃ τῶν ἀγράφων ἢ ἐγγεγραμμένων γενικῶν ὑποθηκῶν εἰς τὰς ἰονίους νήσους, παρατείνεται ἐπὶ τρία ἔτη μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἤδη ὁρισθέντος ἔτους.»

Τιθεὶςτος ἀκολουθῶς εἰς πρώτην συζήτησιν τῆς προτάσεως περὶ ὑποχρεωτικῆς γραμματικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀκαθαρστῶν ἐκκρίων πορῶν Κερκύρας, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ διατελεῖ ἐν πληρεστάτῃ ἀριθμῷ οὐ μόνον τῆς ἐκνοίας τῆς προκειμένης προτάσεως, ἀλλὰ, ὅπερ καὶ τὸ σπουδαιότερον, καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὅποια μέλλει νὰ ἐπιφέρει εἰς τὸ δι' αὐτῆς κανονιζόμενον ἀγροτικὸν ζήτημα τῆς νήσου Κερκύρας. Ταῦτα ἐννοεῖται προτείνει νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν, ἥτις μελετήσῃ αὐτὴν νὰ φωτίσῃ δι' ἐκθέσεως τὴν Βουλὴν.

Ἀπάντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ προκειμένη πρότασις εἶναι μία ἀνάγκη τῆς νήσου, διότι δι' αὐτῆς ἐξομαλύνονται αἱ μεταξύ ἀ-

γροδοτών και ἀγροληπτῶν διενέξεις καὶ προπαρασκευάζεται ἡ ἐντελής καὶ ἐκτελεστικὴ λύσις τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ καὶ ἀπασχολεῖ τὴν Κυβέρνησιν. Ἀλλ' ἐὰν ἀρεσκέτως ἡ Βουλὴ θεωρῇ ὡς ἀπόλυτον ἀνάγκην τὴν γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς τινός, προτείνει νὰ μὴ παραπεμφθῇ ἡ πρότασις τοῦ εἰς καμμίαν τῶν ὑπαρχουσῶν, ἀλλὰ νὰ συστηθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ὅπως μετῴχῃ τὸ ἀντικείμενον καὶ πρὶν τὴν γνώμην τῆς πρὸς θώπυσιν τῆς Βουλῆς.

Παρατηρήσαντες δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι ἡ δικαστικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι κατάλληλος ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐν εἰς αὐτὴν προτεθῶσι καὶ δύο ἐκ τῶν βουλευτῶν Κερκύρας ἀντιπροσωπεύοντες τὰ ἀντιμαχόμενα μέρη, ἡ γνώμη αὕτη ἀπεκρούθη παρὰ πολλῶν, ἰσχυρισθέντων, ὅτι εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ἡ τύχη ὅλης τῆς λαοῦ, δεῖ ἀντὶ τῆς νὰ συντελέσῃ παντάπασιν ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, ἐπομένως εἶναι ἀνάγκη νὰ συστηθῇ ἄλλη εἰδική, μὴ περισπωμένη ἀπὸ ἄλλας ἐργασίας.

Επὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἀνέθηκεν εἰς τὸν πρόεδρον τὴν σύστασιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν νὰ παραπεμφθῇ ἡ πρότασις.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ἀναγγείλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιτροπῆς συνεδριάσεως, διέλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωσταγιάννης,

Χρ. Μαστραπαῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

Τῆς 10 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐγγεγραμμένα ἐκκρεμῇ νομοσχέδια, ἐτέθη εἰς πρώτην συζήτησιν τὸ περὶ διμῆλου πιστώσεως Νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργοῦ. Μεθυσίας δὲ δὲ ἀντιρρήσεις γενομένης, ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ

κατὰ σειράν τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ σύνολον, δι' ἀναστάσεως· ἔρει δὲ οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους· τῶν μνημῶν ἱκανοαρίου καὶ Φιλομαρίου ε. ε. καὶ εἰς λ. τὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1867 χρησιμεῖται εἰς τὴν Κυβερνησιν πιστώσις ἰση πρὸς δύο δι' ἑκατὸμύρια τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ δι' εἰδικῶν Νόμων ψαρισθεῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1866.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄλλα διανηκτὰ τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως ἐνεργηθήσεται ἐπὶ τῇ ὅσῃ χρηματικῇ αἰτήσῃ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων ἐγκατεμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως·.

Εἰσὶς ἀναγνωσθὲν εἰς πρώτην συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐγένετο δεκτὸν διὰ ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἔπεται.

Ἄρθρον μόνον.

«Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1864 ὑπὸ στοιχ. ΚΗ'. Νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παρατείνεται καὶ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1867.»

Ἀρξάμενης εἶτα τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. Α. Ἐπὶ τοῦ 1 ἁρθρου «ἀποζημιώσεις βουλευτῶν καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον ἡρώτας τις ἂν τὸ ποσὸν τοῦτο συμπεριλαμβάνῃ ὁλόκληρον τὴν ἀποζημίωσιν ἐκαστοῦ βουλευτοῦ, ἢ ἀφηρέθησαν ὅσα λαμβάνουσιν τινες ἐκ τοῦ ταμεῖου τῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν συντάξεων. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἀφηρέθησαν καὶ ὅτι ἐσημειώθη μόνον τὸ ὑπερῷον, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἀναγνωσθὲν κεφάλαιον.

Ἐνταῦθα ἐγένετο παρὰ τινος ἡ ἐνστάσις, ὅτι δὲν διανεμήθη κατὰ τὸν κανονισμὸν πρὸ 24 ὥρων ὁ προϋπολογισμὸς, καὶ ἐπρωτάνθη ἡ ἀναβολή, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδίδθη αὐτὴν κατὰ συνέπειαν ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐπόμενα κεφάλαια Β'. Γ'. Δ'. καὶ Ε'. καὶ ἐγένοντο δεκτὰ κατ' ἄρθρον ἀντιρρήσεις.

Προκειμένου δὲ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ συνόλου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Κεφ. Β'. ἄρθρ. 1 «μισθὸς διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ἄρχ. 3980» ἐζήτησε τὴν ἐλάττωσιν αὐτοῦ κατὰ ἀρχ. 380, διότι ἡ αὐξήσις αὕτη ἀντιβιβάνει εἰς τὸν κανονισμὸν.

Απαντήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἡ αὐξήσις αὕτη ἐγένετο πρὸς συμπλήρωσιν τῆς κατὰ τὸν Νόμον τῶν πολ. Συντάξεων κρατήσεως, ἣν ἡ Βουλὴ ἀναδέχεται ὡς ἀμείψῃ τρόπον τινὰ τοὺς κόπους, οὓς καταβάλλει ὁ ὑπάρχων διευθυντὴς, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι κακῶς γίνονται τοιοῦται κρατήσεις, διότι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς κρατήσεως.

Απαντήσαντος δὲ ἄλλου τινός, ὅτι ὁ προαλήσας δὲν ἔχει δικαιον, διότι ὑπάρχει Νόμος ἐξομοίων τινὰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς πρὸς τοὺς ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους, καὶ προσέθεσαντος, ὅτι ἡ αὐξήσις ἀντιβαίνει εἰς τὸν κανονισμόν, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀνιχνῇ ἐξαιρέσιν δι' ἓν μόνον ἄτομον, ὅταν πάντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλάττωσε τοὺς μισθοὺς πρὸ ὀλίγων στιγμῶν.

Πολλῶν δὲ εἰτα ἀγορευμάτων ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς αὐξήσεως, ὁ Πρόεδρος ῥώτησε τὴν Βουλὴν, κατ' αἵτησιν τινῶν, δι' οὐμαστικῆς κλήσεως ἥς γενομένης ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Κονταράτον καὶ Α. Γόντικαν, ἐξήχθη, ὅτι δὲν ἐσχηματίζετο ἀπορτίχ, διότι τινὲς ἐκ τῶν βουλευτῶν ἀπεχώρησαν ἐν τοῖς δωματίοις καὶ ἤρουντο νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ τούτῳ τοῦ Προέδρου ἀναγγειλάντος, ὅτι ἐδόθη αὐτῷ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου παραίτησις ἐγγυητος τῆς γενομένης εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσθῆκης τῶν δραχ. 30 κατὰ μῆνα, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἐτήσια μισθοδοσία τοῦ διευθυντοῦ εἰς 3600 δραχμάς.

Μετὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον οὕτως.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν

Β'. Σύνοδον τῆς Α'. Βουλευτικῆς Περιόδου.

Τοῖς προϋπο- λογισμ.	Διασφίσεις Κοινοβουλίου	Ποσά κατ' ἄρθρον
1	Αποζημιώσεις τῶν Κοινῶν βουλευτῶν καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον	332000
Α'. 2	Δι' ἐκτάκτους δαπάνας τοῦ Προέδρου . .	600

Β'. 1	Μισθὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ἐπὶ ἐν ἔτος	3600
2	Ὁμοίως ἐνδὸς Συντάκτου καὶ ἐνδὸς βουλευτοῦ ἐπὶ ἐξ μῆνας	2400
3	Ὁμ. δύο βοηθῶν ἀνὰ 200 ἐπὶ ἐξ μῆνας .	2400
»	Ὁμ. τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ »	2000
4	Ὁμ. τῶν κλητῶν »	7260
Γ'. 1	Στενογραφικὸν γραφεῖον.	
1	Μισθὸς τεσσάρων στενογράφων »	6000
2	Ὁμοίως ἐνδὸς διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων καὶ ἐνδὸς βοηθοῦ τῶν ἐντύπων τοῦ γραφείου	2040
3	Ὁμοίως τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ στενογραφείου	1920
Δ'. 1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	600
2	Διὰ δεικτὰ τῶν πρακτικῶν, τῶν ἐφημε- ρίδων κλπ	650
3	Διὰ χάρτην πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν νομο- σχεδίων, προτάσεων κλπ	750
4	Δι' ἀγορὰν δύο θερμαστῶν, ἐπισκευῶν καὶ τοποθετήσεων τῶν ὑπηρεσιῶν . .	400
5	Διὰ φωτισμὸν τοῦ βουλευτηρίου καὶ ἀγορὰν καυσόξυλων	450
6	Διὰ φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν τοῦ φυλα- κείου τῆς φρουρᾶς	180
7	Δι' ἀγορὰν καθελῶν καὶ ἐπένδυσιν τεσ- τάρων ἀνακλιντῶν ἐφορμῶν . . .	250
8	Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ κηπουροῦ τῆς Βουλῆς	120
Ε'. 1	Μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τῆς Βιβλιο- θήκης ἐπὶ ἐξ μῆνας	2760
2	Δι' ἐνοίκιον τῆς βιβλιοθήκης ἀνὰ 140 τὸν μῆνα ἐπὶ 9 μῆνας	1260
3	Δι' ἐξόδα καθαριότητος τοῦ βουλευτηρίου	260
Τὸ ὅλον		367900

Περελθὼν εἰτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ δασμολογίου παρατηρήσας, ὅτι διὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης α) ἐπέρχεται ἐτήσια αὐξήσις τῶν ἐσόδων κατὰ 1,100,000 δραχμάς· β) ἀπλοποιεῖται ἡ ὑπηρεσία καὶ ἐξαλείφονται αἱ δυσκολίαι, τὰς ὁποίας ὑ-

φύσσεται ἄχρι τοῦδε τὸ ἐμπόριον· παροκάλυψε δὲ τὴν Βουλὴν ἵνα (πισπεύσῃ ὅσον οἶόν τε τάχιον τὴν ἐπιψήφισίν του ἵνα μὴ ἐν τῷ μεταξὺ προλάβῃ ἡ κερδοσκοπία καὶ εἰσαγάγῃ ἐμπορεύματα πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου.

Ἡ Βουλὴ συνένεκε νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις αὐτοῦ μετὰ τὴν τύπωσιν καὶ διανομήν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη εἰς *Πεντέραν* συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ περὶ συστάσεως πρεσβείων νόμου. Ἑρωτημάτων δὲ τινῶν διατὶ καὶ ἐξαίρεσιν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο δὲν ἐτυπώθη, τοῦ δὲ προέδρου ἐπικαλεσθέντος τὴν ἐπὶ τούτῳ χθεσινήν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἐγένετο ἀνεὺ ἀντιρρήσεως δεκτὸν ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον.

Ταθέντος κατόπιν εἰς *πρώτην* συζήτησιν τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας νομοσχεδίου, ἐπρότεινέ τις τὴν παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιτροπὴν, ἵνα μελετήσῃ αὐτὸ συντάξῃ ἐκθεσιν καὶ φωτίσῃ τὴν Βουλὴν. Ἀντιπρόεδρος δὲ ἄλλος, ὅτι ἡ ἐνστάσις τῆς παραπομπῆς δὲν ἔχει πρακτικὴν σημασίαν, διότι τὸ νομοσχέδιον συνδιέεται ἀπὸ ὑπουργικῆς ἐκθεσιν, ἄλλως τε δὲ θεωρεῖται μία κοινωνικὴ ἀνάγκη, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι αὐτὴ αὕτη ἡ σπουδαιότης τοῦ νομοσχεδίου ἐνισχύει τὴν ἐνστάσιν τῆς παραπομπῆς, διότι ἀπαιτεῖται περισκεμμένη καὶ ὥρμος μελέτη ἵνα μὴ συμβῶσι κατασχόμενοι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του.

Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν παραπομπὴν τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὰς ἐπιτροπὰς μὴ ἀναστάσα, παρεδέχθη δὲ τὰ διάφορα αὐτοῦ ἄρθρα, ἀναγιγνωσθέντα κατὰ σειρὰν, δι' ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι σπουδαῖον καὶ ἐγγίζει στενῶς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, ὅστις ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιφέρει τὴν γνώμην του. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις του ἐπὶ 15—20 ἡμερας, νὰ σταλῶσιν ἀντίγραφα αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπαρχίας, νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τῶν Νομαρχῶν καὶ Δημάρχων καὶ κατόπιν νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν. Τὰς παρατηρήσεις του ταύτας περὶ ἀναβολῆς ὑποβάλλει σήμερον, ἵνα γίνωσι γνωσταὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅπως, εἴν τὸ θεωρήσῃ ὀρθόν, ἀναβαλῇ ὁ ἴδιος τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τινὰς ἡμέρας.

Κατόπιν ἐτέθη εἰς *πρώτην* συζήτησιν τὸ περὶ συντηρήσεως τηλεγραφικῶν γραμμῶν νομοσχέδιον καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνεὺ ἀντιρρήσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ἀναγγέλλας τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐποῦσης, διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνιδρύασιν περὶ ὧραν 3. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Χρ. Μαστροπαδάς,

Π. Κωνσταντάς,

Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ III'.

Τῆς 11 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσομυθρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίας καὶ ἐνικρίθησαν.

ὑποβλήθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

α) Πρότασις Νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Π. Κωνσταντᾶ περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν χρεῶν τῆς Ἀἰῶνις Κεραύρας.

β) Ἀναφορά ὑγειονομικῶν τινῶν φιλανθρωπικῶν καὶ γυμνασιακῶν τῆς πρώην Ἰονίου πολιτείας, ἀπεστάτων τῆς συντάξεως των.

Παραπεμμένησαν δὲ ἡ μὲν πρώτη εἰς τύπωσιν καὶ παραπομπὴν εἰς τὴν συστάσεως εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν.

Ἀρξάμενης εἰτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθη ὑπὸ *δεύτεραν* συζήτησιν τὸ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας Νομοσχέδιον, ἐφ' ᾧ λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργός καὶ πρωθυπουργός ἐξέθηκεν, ὅτι ὑποβάλλων τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ἀπέβλεπεν εἰς μίαν κοινωνικὴν ἀνάγκην, ὅπως ἀρθῶσιν ἐκ τῆς κοινωνίας τὰ ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῆς ληστείας κτλα, ἡ ὅποια σπουδαίως ἐπιπροσθεῖ εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ τόπου καὶ διαταράττουσα τὴν δημοσίαν τάξιν κωλύει τὴν εὐημερίαν τῆς πολιτείας. Ἀλλὰ, καίτοι νομίζων ὅτι ὥρμως ἐσκέρθη εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ Νομοσχεδίου, μοιχεύεται ἐπικαλεσθεὶς ὅτι μόνον τὴν σκληρομυθίαν ἐν γένει τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ ρῶτα καὶ τὴν πείραν ἐκάστης ὁδῆς τῶν βουλευτῶν ὅπως κατάρτισθῃ εἰς νόμος ὅταν κλονετὶ τέλειος πρὸς ἀνακούφισιν τῆς κοινωνίας ἐκ τῆς ἀποτροπαιῶς μάστιγος. Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐπειδὴ τὴν εὐημερίαν τῆς κοινωνίας ἔχει πάντοτε ὑπ' ὄψιν,

προτείνει την αναβολήν της συζητήσεως και παρακαλεί τους Κ. Κ. βουλευτάς νά υποβάλωσιν εγκαίρως όσας πρατηρήσεις ή τροπολογίας νομίζει αναγκαίας και έπωφελείς έκαστος, όπως μελέτης, αυτές ή Κυβέρνησις και εύρεθ ήν καιρῷ της συζήτησεως εἰς θέσιν ή νά τάς παραδεχθ ή νά τάς ἀποκρούσῃ. Επειδή ἀφ' ἑτέρου ή σπουδαιότης τοῦ Νομοσχεδίου και αἱ ἀφορμαί, ἐξ ὧν αὐτό προσελήθη, δέν λανθάνουσι τήν Βουλήν, συνιστᾷ ἀνάλογον τῶν περιστάσεων ταχύτητα, διότι ἐκτὺς ὑφισταμένης καταστάσεως διακινδυνεύουσι σπουδαία συμφέροντα τοῦ τόπου.

Επίνεγκεν ἕτερος, ὅτι οὐ μόνον ἀναγνωρίζει και αὐτός τήν σπουδαιότητα τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλά και ἀσπάζεται και ἐπαινεῖ τήν μετριοπάθειαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, και ὑποστηρίζει τήν παρ' αὐτοῦ προταθεῖσαν ἀναβολήν. Διὰ νά γείνη ὅμως ἐπωφελεστέρα και ἀποτελεσματικωτέρα αὕτη και συντελέσῃ εἰς τήν σκοπόν, ὃν ἐπιδιώκουσι πάντες, φρονεῖ ἀναγκαίαν τήν σύστασιν ἐιδικῆς τινος ἐπιτροπῆς, εἰς ἥν νά παραπεμφθῇ τό Νομοσχεδίων ὅπως φωτίσῃ διὰ μίαν ἀναλυτικῆς ἐκθέσεως τῆς τήν Βουλὴν. Τόσω δὲ μάλλον φρονεῖ ἀναγκαίαν τήν σύστασιν τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον ή ἐκθεσίς, ή συνοδευούσα τό Νομοσχεδίων, εἶναι πολὺ ἐλλιπής. Ἐκτὺς δὲ τούτου ἀσάφειαι τινες και αὐθαίρετοι διατάξεις, ὥς εὐρίσκει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ἐμβάλλουσιν ἀμφιβολίας και φόβους συνάμα εἰς τό πνεῦμα αὐτοῦ, δυσπιστοῦντος εἰς τό ἐλαστικόν τῶν διατάξεων αὐτοῦ και ὑποπιέοντος, ὅτι εἰς τινας αὐτῶν ὑπολανθάνουσι πλάγιοι σκοποί, ὡς ἀπορεύει σήμερα νά ἐκθῇ. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπαναλαμβάνει ὑποστηρίζων τήν σύστασιν ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς, ἐντελλομένης τήν μελέτην και ἀνάλυσιν τοῦ Νομοσχεδίου.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅτι, μὴ ὑπαρχούσης οὐσιαστικῆς συζήτησεως, ἦσαν ὅλως περιττοὶ οἱ ὑπαινιγμοὶ τοῦ προλαλήσαντος, ή Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δέν παρεδέχθη τήν σύστασιν ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα εἰπόντος τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅτι δέν εἶναι ἐναντίος νά παραπεμφθῇ τό Νομοσχεδίων εἰς τινὰ τῶν τακτικῶν ἐπιτροπῶν τῆς Βουλῆς, ἀρκεῖ μόνον αὕτη νά ἐργασθῇ μὲ ταχύτητα, ἐπίνεγκεν ἄλλος, ὅτι δέν εἶναι ἀρκετὴ μία και μόνη ἐπιτροπὴ, ἐπομένως φρονεῖ ὠφελιμώτερον νά συνέλθωσι τρεῖς ὁμοῦ, ή τῶν Στρατιωτικῶν, τῆς Δικαιοσύνης και τῶν ἑσωτερικῶν, και νά προσυζητήσωσι τό Νομοσχεδίων.

Ἀντίειπεν ἕτερος, ὅτι κατόπιν τῆς ἐξηγήσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ

γού ἤτο περιττός πᾶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου λόγος, διότι τό Νομοσχεδίων συντάχθη ἐπὶ ὁάσεων λίαν ὀρθῶν και εἶναι εὐεργετικόν διὰ τήν κοινωνίαν μετὰ τινὰς τροπολογίας, τάς ὁποίας και αὐτός θέλει υποβάλλει ἐν καιρῷ τῷ δεόντι. Καί αὐτός μὲν θεωρεῖ περιττόν ὅλως νά σταλῇ εἰς ἐπιτροπὴν τινὰ, διότι αἱ ἐπιτροπαί δέν ἔχουν περισσότερας γνώσεις ἐκάστου ἰδία βουλευτοῦ και πάσης τῆς Βουλῆς ἐν συνόλῳ, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ πρωθυπουργός, συμβιβαστικῶς φερόμενος, πρώτος ἐδέχθη τήν παραπομπήν, δέν ἐναντιοῦται, ἀποκρούει ὅμως τάς πολλὰς ἐπιτροπὰς, διότι φρονεῖ, ὅτι αἱ προτείνοντες τούτο ἐπιθυμοῦσι τήν ματαίωσιν τοῦ ὠφελιμοτάτου τούτου νομοθετήματος.

Προθέοντας δὲ ἄλλου, ὅτι πρέπει νά ὁρισθῇ προθεσμία εἰς τήν ἐπιτροπὴν, και ὡς τοιαύτην αὐτός προτείνει 20 τό πολὺ ἡμέρας, ἄλλου δὲ ζητήσαντος νά περιορισθῇ ή ἐπιτροπὴ μέχρι τῆς ἐπιούσης δευτέρας (16 τρέχοντος), ἐπίνεγκεν ἕτερος, ὅτι καθ' ὥς ἔχει θετικὰς πληροφορίες εἰς τῆς ἐπαρχίας του, ληστρικὴ συμμορία ἐσχηματίσθη εἰς τινὰ γειτονικὴν ἐπαρχίαν, ὑποθαλπομένη και ἀπὸ τινὰς ἀκόμη δυνάμεως και ἀπειλοῦσα τοὺς πλουσιωτέρους τῶν κατοίκων. Επειδὴ δὲ ή κατάσταση αὕτη δέν εἶναι πλέον ἀνεκτὴ, νομίζει, ὅτι πᾶσα ἀναβολὴ εἶναι ἐπιβλαβής, και θεωρεῖ ἀναγκαίον νά συστήσῃ εἰς τήν Βουλὴν νά ἐπισπεύσῃ τήν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, θεταία οὖσα, ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας· τό καθ' ἑαυτὸν δὲ συνιστᾷ ὃ ή 6 τό πολὺ ἡμερῶν ἀναβολήν, και τούτο ἵνα λάθῃ καιρὸν ή ἀρμοδίᾳ ἐπιτροπὴ νά φέρῃ μίαν ἐκθεσιν.

Παραιωθεῖσης ἐνταῦθα τῆς συζήτησεως, ή Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τήν παραπομπήν τοῦ νομοσχεδίου εἰς τήν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν, ἐντελλομένην νά φέρῃ τήν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσιν τῆς ἐντὺς βραχυτάτης προθεσμίας.

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός ὑπέβαλε τὰ ἑξῆς Νομοσχεδία.

α) Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμ. 125,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1866, και

β) Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 1,002,000 εἰς τό ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τῆς αὐτῆς χρήσεως.

Ἀμρότερα δὲ παραπέμφθησαν εἰς τήν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν διὰ τὰ περαιτέρω.

Κατόπιν ἐτέθη εἰς τὴν ἐξήγησιν Νομοσχεδίων περὶ τροποποιήσεως τοῦ 2 άρθρου τοῦ περὶ συστάσεως Πρεσβειῶν Νόμου,

ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν εἰς τὸν ὑπουργόν, ὅτι οἱ διορισθησόμενοι εἰς τὰς σπουδαίας καὶ ἐμπιστευτικὰς θέσεις τῶν γραμματέων τῶν ἀποσταλμένων πρέπει νὰ ἔχωσιν ὥριμον ἡλικίαν, νὰ ὦσιν ἐξεσκημένοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ γνωρίζωσι τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου, πρὸς ὃν ἀποστέλλονται, καὶ τὴν σύγγρονον ἱστορίαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Ἐρωτήσαντος δὲ τίνος ποιοὶ λόγοι παρεκάλουν τὴν τροποποίησιν τοῦ Νόμου ὡς πρὸς τοὺς γραμματεῖς τῶν πρεσβειῶν, ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ ἐν ἰσχύϊ Νόμος εἶναι ἀτελής, διότι, περιορίζων τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκλεῖγῃ εἰς στενὸν κύκλον ὀλίγων βαθμολόγων τοὺς γραμματεῖς τῶν ἀποσταλμένων, αποκλείει ἐκ τῆς ὑπηρεσίας πρόσωπα, ἔχοντα μὲν ἰδιάζοντά τινα προσόντα ἀπαιτούμενα σήμερον, στερούμενα δὲ τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου. Ὅπως ἀποφυγῇ λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προσδίδῃ πρόσωπα πρὸς ἐλάττω κατεχόμενων δικαιωμάτων, ἐπρωτίμῃς νὰ ἐπιτείνῃ τὸν κύκλον τοῦ βαθμοφόρων, τῶν δυναμέων νὰ ἐκπληρώσῃσι καθήκοντα γραμματέων πρεσβειῶν, καθ' ὅσον ἄλλως τε τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι γενικὸν καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς οἰκονομικόν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδίδετο τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως. ἔχει δὲ ὡς ἑπείτα.

Ἄρθρον μόνον.

«Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1853 νόμου περὶ συστάσεως πρεσβειῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ.

Οἱ γραμματεῖς τῶν πρεσβειῶν ἔχουσι βαθμὸν τμηματάρχου πρῶτης ἢ δευτέρας τάξεως, ἢ ὑπουργικῶν γραμματέων πρῶτης ἢ δευτέρας τάξεως, ὅπως ἂν ὁρισθῇ ἐν τῷ Β. Διατάγματι τοῦ διορισμοῦ τῶν.»

Ἀναγνώσθην κατόπιν εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ περὶ συντηρήσεως τηλεγραφικῶν γραμμῶν Νομοσχέδιον ἐγένετο δικτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ, μὲ τὴν ἐξῆς μόνον αἰστώσιν, γενομένην πρὸς τινος, ἵνα οἱ διορισθησόμενοι μὴ στερῶνται τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ δασολογικοῦ Νομοσχεδίου, θεωρηθείσης περὶ τῆς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ συνεδριούτος αὐτὸ πίνακος, καὶ ἐγένετο δεκτὰ τὰ διάφορα αὐτοῦ ἄρθρα κατὰ σειράν ἀνεὶ ἀντιρρήσεως, ὡς ἔχουσιν ἐν σχεδίῳ.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν πρότασις Νόμου περὶ συστάσεως οἰκονομικῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Βαλ-
του καὶ ἐγένετο ἀνεὶ ἀντιρρήσεως δεκτὴ.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ὁρίσας συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΡΕΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Χρ. Μαστραπᾶς,

Π. Κωσταντᾶς,

Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 10'.

Τῆς 12 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀναφοραὶ τινες, παραπεμφθεῖσαι εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Ἐπίσης ὑπεβλήθη πρότασις ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ 1. Ἀλεξίου περὶ τῆς κατασχέσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν παρεπείμνη δὲ εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Λαβὼν τις ὕστερον τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ὡς πληροφορεῖται ὁ ἐνταῦθα εἰσαγγελεὺς τῶν ἐρετῶν δὲν παρεστάθη οὐδ' ἀπαξ εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν κατοίκων γενομένας δίκας περὶ τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου ἐκ τῆς ἀπουσίας δὲ αὐτοῦ κατεγράψαν τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου. Ἐπειδὴ ὁ εἰσαγγελεὺς εἰς τοῦτο κέκληται, ἵνα ὅχι, ὑποστηρίξῃ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὸν νόμον, ἐπιθυμεῖ νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτοῦ τὰ δέοντα, ἢ τοὐλάχιστον ἀντικατασταθῇ δι' ἐπιμελεστοῦ ὑπαλλήλου.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός ἀπάντησεν, ὅτι θέλει ζητήσῃ πληροφορίας καὶ ἐνεργῆσαι τὰ δέοντα.

Ἀρξαμένης εἰτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτίθη εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ συντηρήσεως τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν νομοσχέδιον. Ἀναγνώσθηντος δὲ τοῦ 1 ἁρθροῦ, κρώτησέ τις, ἂν διὰ τῆς πράξεως ἀνά παραχωρῇ ἐπὶ δεκαετίαν ἐνοῖται, ὅτι πέραν τοῦ χρόνου τούτου ἐκπνέει ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου, ἢ ἄλλως ἢ λέξις δεκαετίαν ἀναφέρεται μόνον εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐργολαβίας. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ,

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου Τόμος Α'.) 6

ὅτι ὁ νόμος ἰσχύει ἐφ' ὅσον δὲν ἀκυρωθῇ ὑπὸ ἄλλου, ἡ δὲ λέξις δικαιοσύνη ἐννοεῖται ὡς ὁ ἀνώτατος χρονικὸς ὅρις τῆς παραχωρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον 2, δι' ἀναστάσεως, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἀνεγνώσθη ὑστερον τὸ ἄρθρον 3 ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρον 3. Οἱ πρὸς φύλαξιν καὶ συντήρησιν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν μισθούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ὑπηρεταί, γνωστοποιούμενοι εἰς τὸ σχετικὸν τηλεγραφεῖον, ἔχουσι τὸ ὑπὸ ἁρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1861 νόμου δικαίωμα τῆς ἐξισιώσεως τῶν ἀξιοποίνων πράξεων. »

Ἰπομνήσαντος δὲ τοῦ προέδρου πρὸς γνῶσιν τοῦ ὑπουργοῦ, τὴν ἐπ' αὐτοῦ γενομένην παρὰ τινος χθὲς παρατήρησιν, ὅτι οἱ φύλακες πρέπει νὰ μὴ ἐστερήθωσιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, προσέθηκε τις, ὅτι, ἐπειδὴ εἰς τοὺς φύλακας ἀνατίθεται ἡ ἐξισίωσις ἀξιοποίνων πράξεων, εἶναι ὀρθὸν νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ὁρκωδοσίαν κατὰ συνέπειαν προτείνει νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθρου ἡ ἐξῆς φράσις « ἀπὸ προηγουμένως δώσωσι τὸν γενομοιομένον ὅρκον ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. »

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶναι παντάπασιν ὀρθὸν νὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς ὑπηρετας τῶν ἐργολάβων ἐξουσία ἐξισιώσεως ἀξιοποίνων πράξεων, ὑπαγομένων εἰς τὰς γενικάς διατάξεις, οὐδὲ πρωτόκολλα, συνταττόμενα ὑπὸ ἀνθρώπων, μὴ περιβαλλομένων μὲ τὸν τίτλον ὑπαλλήλου καὶ ἐχόντων συμπτὸν νὰ ἀπομακρύνωσιν ἀπ' ἐαυτῶν τὴν εὐθύνην τῶν τυχόν γεννησόμενων ζημιῶν, νὰ ἔχωσι δύναμιν δημοσίων ἐγγράφων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Τοῦτου ἐνεκα θεωρεῖ περιττὸν ὅπως τὸ ἄρθρον καὶ προτείνει τὴν ἀπάλειψίν του.

Προσθέντος δὲ τινος, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄχρι τοῦδε παράδειγμα ἐκ προθέσεως καταστροφῆς τῶν τηλεγραφικῶν καλῶν καὶ συρμάτων· καὶ ὅτι πᾶσα καταστροφὴ ἀποδοτέα εἰς τὴν σφῆν καὶ κατὰπτωσιν τῶν εἰρημένων καλῶν, περὶ ὧν δέον νὰ γίνῃ προνοητικὴ ἐκ κατασκευᾶς, ἐκ ξύλου δρυὸς, ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι οὐ μόνον τὸ ἄρθρον, ὡς ἔχει εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ὑπάρχῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ παρὰ τινος προπαγορεύσαντος γενομένη προσθήκη εἶναι ὠφελιμοτάτη, διότι ἐνδέχεται ἐμπορικὸς ἢ πολιτικὸς λόγος νὰ προκαλέσῃ ποτε τὴν ἐκ προθέσεως καταστροφὴν τῶν καλῶν καὶ συρμάτων, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ἐγγὺς οἱ ἐξισιώσαντες τὸ ἔγκλημα, ὅπερ δυνατόν νὰ ᾖ καὶ πλημμέλημα καὶ κακούργημα ἀναλόγως τῆς βλάβης. Ἐάν οἱ φύλα-

κες θεωρῶνται ὡς ἰδιῶται, ἐννοεῖται, ὅτι θὰ συμβαίνουν μὲν ἀτοπήματα καὶ θὰ μένωσιν ἰσως ἀτιμώρητα τὰ ἐγγλήματα παρὰ τῶν δικαστηρίων· τούναντίον δὲ, ἐάν ἐπιτραπῇ αὐτοῖς νὰ συντάττωσι πρωτόκολλα ἐξισιῶντα ἐνώπιον μαρτύρων πᾶσαν ἀξιοποίνων πράξιν, ὡς γίνεται καὶ παρὰ τῶν ἀγροφυλάκων, οἱ τηλεγράφοι θὰ ᾖ ἐξοφλισμένοι. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει τὸ ἄρθρον μετὰ τῆς εἰρημένης προσθήκης τοῦ βουλευτοῦ Νέων Ψαρῶν.

Ἀπήντησεν ὁ προλαλήσας βουλευτὴς Γορτυνίας, ὅτι οἱ ἀγροφυλάκες εἶναι δημοτικοὶ ὑπαλλήλοι, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ φύλακες εἶναι ἰδιῶται, ὥστε ὑπάρχει καθαρὰ ὀντινομία. Ἐκτός δὲ τούτου οἱ φύλακες δέον νὰ γνωρίζωσι γράμματα, ὅπερ εἶναι εἰς περιορισμὸς εἰς τὸν ἐργολάβον μὴ δυνάμενον νὰ εὐρίσκη γραμματισμένους ἀνθρώπους δι' εὐτελοῦς μισθοῦ.

Ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἂν καὶ δὲν δίδῃ τόσον μεγάλην ἀξίαν εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον, ὅπερ ἐτέθη μᾶλλον ὡς ἀπειλὴ παρέχουσα εὐκολίαν εἰς τοὺς ἐργολάβους, καὶ ὅμως τὰ ὑπὸ τῶν προαγορευσάντων λεχθέντα εἰς ἀντίκρουσιν αὐτοῦ δὲν ἔχουν ὑπόστασιν, διότι, ἐάν οἱ φύλακες ὦσιν ἀγράμματοι, τοῦτο εἶναι πρὸς βλάβην τοῦ ἐργολάβου· ἐπίσης καὶ κατὰ τῶν πρωτοκόλλων δύναται τις ἐν τοῖς δικαστηρίοις νὰ φέρῃ μάρτυρας ἀπίδεικνύων δι' αὐτῶν τὸ ἐναντίον. Μολαταῦτα διὰ νὰ ᾖ πᾶσαν ἀμφισβήτησιν, δέχεται τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἁρθρου.

Οὕτω δὲ ἀπαλειφθέντος τοῦ ἁρθρου 3, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδίχθη δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον 1.

« Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραχωρῇ ἐπὶ δεκαετίαν τὴν φύλαξιν, συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν εἰς ἰδιώτας διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ οἱ ἄροι τῆς ἐργολαβίας θέλουσι κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος. »

Ἐτέθη ἀκολουθῶς εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ δασμολογίου νομοσχέδιον, καὶ ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ 1, 2, 3 καὶ 4 ἄρθρα αὐτοῦ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 5, ἐζήτησέ τις τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσαγωγῆς εἰδικῶν τινῶν

ἐμπορευμάτων εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὸ εὐπόριον καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν ἐνείκων, ἐξ ὧν θέλει ἀπαγορευθῆ ἓν γένει ἢ ἐν μέρει, καὶ ὡς περὶ αὐτοῦ φέρει τὸ ὑποτελωνεῖον τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου, ἐνθα πολλάκις καὶ εἰς ὁμοίους ἐπετρέπη εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων χρησίων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ άρθρου τούτου εἶναι ἡ πρόληψις τῶν λαθρεμποριῶν ἄλλως τε εἶναι ἀσύμφωνον καὶ μετὰ τὴν ἀρχαίαν τελωνιακὴν ἡμῶν νόμον, καθ' ὃν εἰς μόνον τὰ τελωνεῖα ἐγένετο ἡ εἰσαγωγὴ κατόπιν δὲ δι' εἰδικῶν νόμων ἐπετρέθη αὕτη καὶ εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς βλέπει τὸ ἀδίκον ἂν ἐξαρθῶσιν ἅπαντα τὰ ὑποτελωνεῖα, διὰ ταῦτα συγκατατίθεται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ταῦτα ἡ εἰσαγωγὴ, ἐξαίρεται τῶν τῆς γ'. τάξεως διὸ προτείνει νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον μετὰ τὴν λέξιν «*ὑποτελωνεῖα*» ἡ λέξις «*γ'. τάξεως*».

Οὕτω δὲ μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 5, ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11, ὡς ἔχουσιν ἐν σχεδίῳ, ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ.

Ἐπὶ τέλους ἀνεγνώσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν ἡ περὶ συστάσεως οἰκονομικῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου πρότασις. Ἐπὶ ταύτῃ λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παπετήρησεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἀσχολουμένη ἤδη εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1867, ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς προτάσεως μέχρι οὐ σκεφθῇ ἂν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Κράτους ἐπιτρέπη τὴν ἐπαύξησιν τῶν δαπανῶν. Ἐν τῇ συζητήσει δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ θέλει προτείνει τὴν προσθήκην δαπάνης, ἥτις ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν σύστασιν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν οὐ μόνον ἐν Βάλτῳ, ἀλλὰ καὶ ἀλλοῦ.

Ἀπάντησεν ὁ προτείνων, ὅτι καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ π. ε. εἶχε σημειωθῇ ἡ δαπάνη αὕτη, καὶ ὁμοίως δὲν ἐξετελέσθη ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς· σήμερον δὲν ζητεῖ ἄλλο τι ἢ τὴν ἐπιλήψιν τοῦ νόμου· ἂν δὲ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποδειχθῇ, ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους δὲν ἐπιτρέπουσι κατὰ τὸ παρὸν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου, πρῶτος θέλει συναινέσει νὰ ἀναβληθῇ ἡ σύστασις διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Ἐκπελάσθη ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ προκαταρκτικὸς τοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ συστήσῃ νέας ἀρχάς, ἀρ' οὐ κατήργησε διὰ λόγους οἰκονομίας πολλὰς ὑπαρχούσας καὶ λίαν ἀναγκασίας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους. Ἀληθῶς δὲν ἀποκρούει κατ' ἀρχὴν τὴν πρότασιν, ἀλλὰ δὲν δύναται σήμερον ἀπὸ τοῦδε νὰ συναινέσῃ εἰς δημιουργίαν νέων θέσεων, ἀρ' οὐ δὲν δύναται οὐδὲ τὴν περὶ ἐπιθεωρητῶν νόμον νὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν, ἐνεκα τοῦ ὁποίου ἡ βεβαίωσις τῶν ἐσόδων ἐνεργεῖται ἀνεξελέγκτως. Διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὸν προκαταρτέοντα νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς ὁριστικῆς ἐπιψηφίσεως τῆς προκειμένης προτάσεως μέχρι τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀντειπόντος δὲ τινος, ὅτι οὐδὲν κωλύει ἐὰν ἐπιψηφισθῇ ἡ πρότασις, ἀρ' οὐ οὐδεὶς εἶναι ἐναντίος εἰς τὸ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς, ἀπάντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ὅταν νόμος τις ψηφισθῇ, καὶ μάλιστα νόμος καθιερώων δικαιοδοσίαν, ὡς ὁ ὑπὸ συζήτησιν, οὐδεὶς ὑπουργός ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναστῇ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ αὐθαριέτως δι' οἰονδήποτε λόγον. Τὸ καθ' αὐτὸν δὲν θέλει συγκατατεθῇ ποτὲ νὰ καταργήσῃ νόμους αὐθαριέτως, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιθυμεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς προκειμένης προτάσεως μέχρι οὐ σκεφθῇ ἡ Κυβέρνησις ἂν δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτήν.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος ἐνταῦθα, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη, ὡς ἐκκρεμὴς οὕσα ἀπὸ τῆς παρελθούσης συνόδου, ἔπρεπε νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ καὶ εἰς τοὺς βουλευτάς, πρὶν δ' ἢ τοῦτο γένηται, δὲν ἔπρεπε νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς, τοῦ δὲ προέδρου ἀπάντησαντος, ὅτι παρ' οὐδενὸς ἐζητήθη ἡ ἀνατύπωσις τις καὶ ὅτι ἡ ἡμερησία διάταξις, εἰς ἣν καὶ γὰρ εἶχε σημειωθῇ, ἦτο γνωστὴ εἰς τὴν Βουλὴν, παρελθὼν ἕτερος ἀπίκουσε κατ' ἀρχὴν τὴν πρότασιν ὡς ἀπαράδεκτον, διότι, εἶπεν, οὐ μόνον δὲν συνοδεύεται ἀπὸ ἑλθεσιν αἰτιολογούσαν τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου συστάσεως οἰκονομικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ πρὸ πάντων οὗτε ἐπίσημος προσάγεται βεβαίωσις, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη ἔχει εἰσοδήματα τοσαῦτα, ὅσα νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου δαπάνην. Ἄλλως τε δὲ παρετήρησεν, ὅτι προσήχθησαν ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν Βουλὴν ἀναπληρωτικαὶ καὶ ἑκτακτοὶ πιστώσεις τῆς παρελθούσης χρήσεως πλέον τῶν 2 ἑκατομμυρίων, ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι οὐκ ὀλίγα ποσὰ δαπανῶνται καθ' ὑπερβολὴν

τοῦ προϋπολογισμοῦ. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀποκρούει τὴν πρότασιν ὡς ἀπαράδεκτον.

Ἐπανέλαθεν ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς Βάλτου, ὅτι οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ προλαλήσαντος δὲν στηρίζονται παντάπασιν εἰς τὴν ἀλήθειαν, διότι καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως ἐν Βάλτῳ οἰκονομικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἐπὶ τῇ θύσει τῶν εἰσδημάτων τῆς ἐπαρχίας ταύτης δικαιολόγησις τῆς συστάσεως δεδιαιούται δι' ἐπισημῶν ἐγγράφων, ἐρισκομένων εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν διαφόρων ὑπουργείων, εἰς ᾧ τὸν παρκεπέμπει ὅπως πεισθῇ, ἀλλὰ ταῦτα οὐδὲν σημαίνουν, διότι ἐνταῦθα ζητεῖται ἡ σύστασις τῶν ἀρχῶν τούτων δυνάμει τῆς δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος. Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ἡ μεθόριος θέσις τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐπαρχίας καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῆς εἶναι ἀρκούσα δικαιολόγησις ὅπως ἀπολαύσῃ ἑκείνη, τὸ ὅποιον πᾶσαι τοῦ Κράτους αἱ ἐπαρχίαι ἔχουσιν.

Συναινέσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν βωιωτικῶν ὑπουργοῦ νὰ γείνη μὲν δεκτὴ καὶ δεύτερον ἡ πρότασις, νὰ ἀναβληθῇ δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν τρίτην συζήτησιν μέχρις οὗ σκεφθῇ ἡ Κυβέρνησις περὶ αὐτῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν πρότασιν, ὡς καὶ τὴν περαιτέρω ἀναβολὴν αὐτῆς, δηλώσαντος τοῦ Προέδρου, ὅτι μετὰ 10 ἡμέρας θέλει τὴν ἐγγράψαι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ὁρίσας, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

A. ΚΡΕΣΤΕΝΤΙΤΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωσταντάς,

A. Παπαλουκάς,

X. Μαστραπάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

Τῆς 13 'Ιανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεράας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ανεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν ἀποστράτων αξιωματικῶν Τζάνη, Κυριακίδου καὶ Πανᾶ, αἰτουμένων τὴν πραγματοποίησιν τῆς

αποφάσεως τῆς Συνελεύσεως ὅπως ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 6 τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ μονίμου στρατοῦ νόμου.

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξήθηκεν, ὅτι ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀναφορῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνθεσιν γνωρίζει τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, διότι οἱ ἀναφερόμενοι ἀνηνέχθησαν καὶ τότε, ἡ δὲ ἀναφορὰ τῶν παρεπέμθη με σύστασιν τῆς Βουλῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα δικαιώσῃ αὐτοὺς σύμφωνα μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως. Διὰ ταῦτα προτείνει ἵνα παρατηρηθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, παραγγελλόμενον νὰ πληροφορήσῃ ταχέως τὴν Βουλὴν τί ἐνηργήθη ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος.

Ἀγγελθέντος εἴτα, ὅτι πρῶτον ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι ἡ τρίτη συζήτησις τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου Νομοσχεδίου, παρελθὼν τις ἐξητήσατο τριήμερον ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ταύτης, ὅπως ἐντὸς αὐτῶν δυνηθῇ ἕκαστος τῶν βουλευτῶν νὰ μελετήσῃ τὸν πῖνακα τοῦ δασμολογίου κατ' ἀντιπαρόδον πρὸς τὸν νῦν ἰσχύοντα, ὥστε ἡ Βουλὴ νὰ ᾔναι ἀρκούντως φωτισμένη ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου Νομοσχεδίου.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἂν καὶ παρέστησεν ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν τὸν λόγον, δι' οὗ ζητεῖ τὴν ταχείαν ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου, μολαταῦτα, ἐπειδὴ ἡ ζητούμενη ἀναβολὴ εἶναι ἐξαχχρόνιος καὶ ὡς τοιαύτη δὲν καθίσταται ἐπιζήμιος εἰς τὰ δημόσια συμφέροντα, δὲν ἐναντιοῦται.

Μετὰ τὰ λεγθέντα, ἡ Βουλὴ συνέχευσε εἰς τὴν αἰτηθεῖσαν τριήμερον ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ἀρχομένην ἀπὸ σήμερον.

Προκειμένου εἴτα νὰ ἀναγνώσθῃ εἰς πρώτην συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς Νόμου, παρετήρησέ τις, ὅτι μετὰ λύπης βλέπει, ὅτι τὰ ἄρθρα 36 καὶ 48 τοῦ κανονισμοῦ κινδυνεύουσι νὰ πέσωσιν εἰς ἀχρησίαν, διότι ἡ Βουλὴ ἐπισπεύδει πάντα τὰ νομοσχέδια χωρὶς νὰ προβασανισθῶσιν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς· οὐδὲ δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὸν λόγον τῆς σπουδῆς ταύτης σήμερον, ὅτε δὲν ὑπάρχει ἕτερον Νομοθετικὸν Σώμα, καὶ τὸ τοιοῦτον θεωρεῖ ἐπιβλαβέστατον εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηρεῖ, ὅτι νομοσχέδιον ἔχον ὡς ἀντικείμενον τὴν ἐπιβολὴν ὑποχρεώ-

σεων εις τους πολίτας, και κατά την ιδέαν του πλημμελώς συντεταγμένον έπρεπε να παραπεμφθῇ εις την αρμοδίαν επιτροπήν προς έπεξεργασίαν, και τοῦτο έρχεται προτείνων ήδη, πεποιθώς, ότι και η Κυβέρνησις δεν θα εναντιωθῇ.

Απήντησεν άλλος, ότι ο προλαλήσας δεν έχει δικαίον να μένεται την Βουλὴν, διότι δεν παραπέμπει πάντα τὰ Νομοσχέδια εις τὰς επιτροπὰς, διότι τὸ άρθρον 36 ῥητῶς ορίζει, ότι μένει εις τὴν θέλησιν τῆς Βουλῆς να παραπέμπῃ ἢ μὴ ἐκαστον Νομοσχέδιον. Ἀλλ' ἐν ᾧ ἀποκρούει τὴν κατὰ τοῦ Σώματος ἀπειθυνησάν μομφὴν δεν ἐναντιοῦται εις τὴν περὶ παραπομπῆς πρότασιν τοῦ προκαγορεύσαντος, ἐὰν συναινῇ και ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός.

Ἰπολαβόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ότι δέχεται τὴν προτεινομένην παραπομπὴν τοῦ προκαίμενου Νομοσχεδίου εις τὴν αρμοδίαν επιτροπήν, ἀρκεῖ μόνον να περιορισθῇ αὕτη ὑπὸ προθεσμίαν, ἡ Βουλὴ συνήνεσε να παραπεμφθῇ τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον εις τὴν επιτροπὴν τῶν ἑσωτερικῶν, ἐντελλομένην ἐντὸς ὀκταήμερου προθεσμίας να φέρῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς συγγρόνως δὲ ἀπεφασίσθη να ἀποσταλῇ εις τὴν αὐτὴν επιτροπὴν και ἡ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κ. Μαστραπᾶ εἰσαχθεῖσα πέρυσι πρότασις περὶ ἐθνοφυλακῆς, ὡς και πᾶσι ἄλλη ἐκθεσις σχετικὴ. Εἰς τὴν αὐτὴν δὲ επιτροπὴν παρεπέμφθη, τῇ προτάσει τινῶν, και ἡ πρότασις περὶ συστάσεως ἐθνικοῦ ταμείου ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς Νόμου, ὅπως ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας προδασανισθῇ.

Μετά ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας, ότι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης ἔσται ἡ εἰσαγωγὴ διαφόρων τῆς Κυβερνήσεως Νομοσχεδίων, διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Χρ. Μαστραπᾶς
Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

Τῆς 16 Γενουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως και ἐνεκρίθησαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν ὁ πρόεδρος προτεκάλεσε τὰς διαφόρους επιτροπὰς τῆς Βουλῆς, και ἰδίως τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἵνα συνέρχωνται ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 ὥρας καθ' ἑκάστην διὰ τὴν ἐκπεραίωσιν τῶν ἀνατεθεισῶν αὐταῖς ἐργασιῶν.

Λαβὼν τις ὑστερον τὸν λόγον, ἀρ' οὗ παρετήρησεν, ότι, ἐν ᾧ εἰσὶν ἐν Ἀθήναις πλέον τῶν 140 βουλευτῶν, μόλις κατορθοῦται ἀπαρτία, διότι τινὲς οὔτε ἀπαξ ἐμφανίσθησαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνόδου. ἐξέθηκεν, ότι, ὑποβληθεῖσιν ἤδη ἐνὶ οὐρανῷ τῆς Βουλῆς διαφόρων ἐκτάκτων και ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, ἔπρεπε να ᾖται ὑποβελημένως και ὁ ἀπαληγισμὸς ὅπως ἐκτιμᾶται ἡ Βουλὴ τὴν ἀνάγκην, ἐξ ἧς προσκλήθησαν αἱ δαπάναι. Ταῦτα εἰπὼν παρεκάλεσε τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν να ἀπαντήσῃ εις τὴν περὶ τοῦ ἐνταῦθα εἰσαγγελίῳ τῶν ἐρετῶν ἐπερώτησιν του.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ότι ὁ εἰρημένος εἰσαγγελεὺς ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του κατὰ τὴν νόμον, ἐπανελάσεν ὁ προκαγορεύσας, ότι δύναται να διαβεβαιώσῃ τὴν Βουλὴν, ότι ὁ περὶ οὗ πρόκειται εἰσαγγελεὺς οὐδέποτε παρέστη εις τὸ δικαστήριον ἵνα ὑποστηρίξῃ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου. Εἰς ταῦτα δὲ ἀπαντήσαντος τοῦ ὑπουργοῦ, ότι κατὰ τὴν ἑνεκκ κωλύματος ἀπουσίαν του ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἡ Βουλὴ ἤκεσθη εις τὰ λεχθέντα.

Ἰπεβλήθη εἴτα τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου Α. Κουμουνδουράκη ἐπὶ τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς Νομοσχεδίου και παρεπέμφθη εις τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν επιτροπὴν.

Μετά ταῦτα πηρέλθων ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός ὑπέβαλε Νομοσχέδιον περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ ἑκράν στρατοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1867, ἐπιτιπὼν, ότι διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου Νομοσχεδίου ὁ στρατὸς αὐξάνεται εις τριάκοντα και μίαν χιλιάδας ἀνδρας μετὰ τινι ἀξιοματικῶν.

Δύω τινὰ παρατηροῦνται, εἶπεν, ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ἡ αὐξῆσις τοῦ στρατοῦ και ἡ διαίρεσις τῆς ὅλης αὐτοῦ δυνάμεως εις δύο μέρη, εις τὴν τακτικὴν και ἐκτακτον. Καὶ ἡ μὲν τῆς τακτικῆς δυνάμεως αὐξῆσις προσκλήθη ἀπὸ τὴν προσθήκην τῆς ἑπτανήσου και ἀπὸ τὴν ἐκφυγὸν κατάστασιν τῆς δημοσίας ασφαλείας ἕνεκα τῆς ὑπάρξεως τῆς ληστείας. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἰσάγεται ἤδη εις τὴν τακτικὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ και ἡ καινοτομία τῆς προσθήκης διςχιλίων ἐθελοντιῶν, εις οὓς θέλει επιτραπῇ ἡ φρούρησις τῆς μεθορίου γραμμῆς και ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τὰ ἔργα, εις 2 σήμερον ἐναντίον τοῦ προσ-

ρισμού του έναρξεται, ώστε ούτως συγκεντρωθείς να εὐρεθῇ ἑτοίμος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προορισμοῦ του.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ σημερινὴ δύναμις τοῦ στρατοῦ δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ οὔτε εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τῆς ὑπάρξεως τοῦ στρατοῦ σκοπὸν, ὅστις εἶναι ἡ εἰσυχυσις τῶν νόμων, οὔτε εἰς τὸν ἐξωτερικόν, ὅστις εἶναι ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ἔθνους καὶ ἡ υποστήριξις τῶν μετὰ ταύτης συνδεομένων ἐθνικῶν συμφερόντων, ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ διπλασιάσῃ ἐκτάκτως τὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ, ὥστε ἡ ἐκτακτὸς αὕτη προσθήκη νὰ χρησιμεύσῃ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης πρὸς τὸν δεύτερον προορισμὸν αὐτοῦ.

Τὰ μέτρα δὲ ταῦτα λαμβάνονται πρὸ πάντων ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ γνωρίζει ἐκ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ γενομένης ἀγορεύσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ καθ' ὃν καιρὸν ἡ παρούσα Κυβέρνησις ἔλαβε τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους. Καὶ θεωρεῖ μὲν περιττὸν νὰ ἐπαναλάβῃ ταύτας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ παραλείψῃ, ὅτι αἱ ἕνεκα τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος προελθοῦσαι δυσχέρειαι ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραστήσῃ δι' ἐκτάκτων ἀπισταλμένων ἐνώπιον τῶν φίλων καὶ προστατῶν δυνάμεων τὴν ἀληθὴ κατὰστασιν τῶν πραγμάτων. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει πλήρη πεποίθησιν, ὅτι αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις θέλουν συμδουλεύσει τὴν γείτονα ἐπικράτειαν τὰ δέοντα καὶ φωτίσει αὐτὴν περὶ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς. Ἐλπίζει πρὸς τούτοις εἰς τὴν σύνεσιν τῶν διεπόντων τὴν τύχην τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους· ἀλλ' ὅμως τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτεῖ, ἵνα, ἐνεργοῦσα ἐν Εὐρώπῃ τὸ πρέπον, μὴ παραλείψῃ ἐνταῦθα τὸ ἀναγκαῖον.

Ἡ Πύλη δυσπιστοῦσα εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ παρεξηγοῦσα τὰ φυσικὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, φοβουμένη δὲ μήπως τὸ παράδειγμα τῆς Κρήτης εὖρῃ μιμητὰς καὶ ἄλλους δυσχεστευμένους λαοὺς τῆς ἐπικρατείας τῆς, λαμβάνει ἐκτακτὰ μέτρα, ἐξοπλιζομένη καὶ προπαρασκευαζομένη πανταχοῦ μὲν, ἰδίως ὅμως ἐν τοῖς μεθορίοις, ἐνθα ἐνισχύει τὰ ὑπάρχοντα φρούρια καὶ ἀνεγείρει νέα, τὸ δὲ δεινότερον ἡ συμπεριφορὰ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τῆς πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἡμετέρους ὑπηκόους δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς σχέσεις δύο φιλικῶν ἐθνῶν. Ἡ Ἑλλὰς κηρύξασα πλήρη οὐδετερότητα ἐνώπιον τῶν συμβαινόντων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ τὰ ἴσα, ἐπειδὴ ὅμως παρατηρεῖ παρὰ τῇ γείτονι ἐπικρατείᾳ τάσεις καὶ αἰσθήματα ἀντίθετα καὶ ἐνεργείας μὴ φιλικὰς, δὲν δύναται

παρὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἑαυτῆς ἀσφαλείας ἀπέναντι ἀδικαιολογητῶν ἀπειλῶν.

Οὕτω δὲ διακειμένων τῶν πραγμάτων, ἡ Κυβέρνησις πέποιθεν, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει διαφωνία, ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ προετοιμασθῇ οὐχὶ ἵνα προκαλέσῃ περιπλοκάς, ἀλλ' ἵνα ἀποκρούσῃ ἐνδεχομένους κινδύνους καὶ ὑπερασπίσῃ τὰ νόμιμα συμφέροντά της. Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις, καίτοι ἐλπίζουσα εἰς τὴν μεσολάβησιν τῶν προστατῶν δυνάμεων, ἐνόμισε καθῆκόν της νὰ προτείνῃ τὰ δέοντα μέτρα εἰς τὴν Βουλὴν, δι' ὧν θέλει καταστῇ τὸ ἔθνος ἱκανὸν νὰ ἐπιυάλῃ σεβασμὸν καὶ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Ἐν δὲ τῶν ἀναγκαίων μέτρων σκοπεῖ καὶ τὸ ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐλπίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει κηρύξει καταπεύγον.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ἡ Βουλὴ ἐκήρυξε καταπεύγον τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εἰς πρώτην συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχει.

Προκειμένου δὲ ὑστερον νὰ τιθῇ ὑπὸ τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ Τελωνιακοῦ δασμολογίου Νομοσχέδιον, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Σύρου ἐζητήσατο δι' ἀναφορὰς του ἵνα πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἀκουσθῇ καὶ ἡ γνώμη αὐτοῦ. Ἄν καὶ ἔχῃ πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις κατήρτισε τὸν ὑπὸ συζήτησιν πῖνακα τοῦ δασμολογίου, μόλαταῦτα δὲν δυσκοιλεύεται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς νέαν ὀκταήμερον ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπὶ δύο εἰδῶν ὁ δασμὸς σχεδὸν διπλασιάζεται, οἷον τοῦ καφέ καὶ τῆς ζαχαρώσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐντὸς τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν ἐνδεχόμενον νὰ γίνῃ ἐκτακτὸς εἰσαγωγὴ ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὑπάρχοντος δασμοῦ πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου, ἐξαίτεται ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὴν τρίτην ἐπιψήφισιν τοῦ μέρους τούτου τοῦ δασμολογίου, τὸ ὁποῖον διατυπῶι ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον μοναδικόν.

α Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῆς μὲν ζαχαρώσεως (εἰς κόνιν ἢ εἰς κώνους) ὀρίζεται εἰς λεπτά 25 κατ' ὄγκον, τοῦ δὲ καφέ εἰς λεπτά 45. v

Μηδεμιᾶς δὲ ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἵτην μὲν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου ἀνέβαλεν ἐπὶ 8 ἡμέρας, παρεδόχθη δὲ ἀνευ ἀντιρρήσεως εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου ἀποσπασθὲν μέρος ὡςον ἀφορᾷ τὴν ζάχαριν καὶ τὴν

καφέν, διατυπωθέν ἐν εἰδὲι νομοσχεδίου, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη.
 Ἀνεγνώσθη ἐπὶ τέλους Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ
 περὶ ἐκποιήσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων Νόμου, καὶ παρεπέμ-
 φθη εἰς τύπων κατὰ τὸν κανονισμόν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλιξε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν
 συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 Μ. Ν.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Χ. Μαστραπᾶς,
 Η. Β. Κωστάντας,
 Χ. Στεργιόπουλος,
 Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 17 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνε-
 γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

α) Ἀναφορά τοῦ ζαχαροπλάστου Σ. Παυλίδου ἐξαίτουμένου
 τὴν ἐπιβολὴν μεγάλου εἰσαγωγικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξωθεν εἰσα-
 γομένων ζαχαρωτῶν, τζοκολάτας καὶ κακάου.

β) Ὁμοία Ν. Στρατηγοπούλου ζητούντος τὴν ἀδείαν τῆς
 Βουλῆς καὶ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην ἵνα ἐνεργήσῃ ἀνακαμίνου-
 σιν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου ἐξωθεν τοῦ βουλευτηρίου.

γ) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Κέας Τ. Λαζαρέτου ἐπὶ τοῦ
 περὶ στρατολογίας νομοσχεδίου καὶ

δ) Ἐκθεσίς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ νομο-
 σχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας.

Παρεπέμφθησαν δὲ ἡ μὲν ὑπὸ στοιχ. α' ἀναφορά εἰς τὴν ἐ-
 πιτροπὴν τῶν οἰκονομικῶν, ἡ δὲ ὑπὸ στοιχ. β'. εἰς τὴν ἐπὶ
 τῶν ἀναφορῶν καὶ αἱ ὑπὸ στοιχ. γ' καὶ δ'. εἰς τύπων καὶ
 διανομήν.

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε
 νομοσχέδιον περὶ ναυτολογίας διὰ τὸ 1867, προτείνων, ὅτι οἱ
 λόγοι, οὓς ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς χθὲς ἐξέθηκεν εἰς
 τὴν Βουλὴν, οἱ αὐτοὶ προεκάλεσαν τὴν αὐξήσιν τῆς στρατιωτι-
 κῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ε. ε. περὶ ἧς ἡ Κυβέρνησις

ᾤφειλε νὰ λάβῃ σπουδαίαν φροντίδα, διότι δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι τὰ
 περὶ ἡμᾶς συμβαίνοντα ἀπαιτοῦσι τὴν ἐξστράλειαν τῶν παρα-
 λίων τῆς Ἑλλάδος, περικυκλωμένης σχεδὸν ἀπὸ θάλασσαν, καὶ
 ἐχούσης μὲν ναύτας δραστηρίους καὶ τολμηροὺς, ἀλλ' ὀλίγον
 ἐξ αὐτῶν ὠρελουμένους διὰ τὴν ἑλλειψίν πλοίων, περὶ ὧν θέλει
 ληρῆθαι τάχιιστα φροντίς. Ἐπὶ τέλους συνεστήσατο τὸ κατεπείγων
 τοῦ νομοσχεδίου.

Μηδεμίαν ἀντιρροήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ
 τοῦ προέδρου ἐκάρυξε τὸ εἰρημένον νομοσχέδιον κατεπείγων καὶ
 παρεδέχθη διὰ πρώτην φοράν τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ διάφορα αὐτοῦ
 ἄρθρα, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ περὶ τῆς δυ-
 νάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ ἔτος 1867
 νομοσχέδιον, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθεκεν, ὅτι καὶ τὴν
 ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου ἀσπάζεται καὶ τὰ καθέκαστα αὐτοῦ
 οὐδόλως ἀποκρούει, ἀλλὰ δὲν δύναται ποτε τὸ καθ' ἑαυτὸν
 νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν περὶ ἐθελοντῶν διάταξιν τοῦ 1 ἄρθρου,
 διότι ἐκ τῆς ἱστορίας γινώσκει, ὅτι οἱ ἐθελονταί, οἱ ἄλλως
 λεγόμενοι μισθοφόροι, πάντοτε ἐπέφερον μεγάλα κακὰ εἰς τὰ
 ἔθνη ἐκείνα, ὅσα τὴν ἀνεξαρτησίαν των εἰς αὐτοὺς ἐνεπιστεύ-
 θησαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου φρονεῖ, ὅτι οἱ ἐθελονταί θέλουν
 εἶσθαι φάρμακον διαφόρων ἐθνικοτήτων καὶ ὡς τοιοῦτοι θέλουν
 διαρθεῖραι τὸν στρατόν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἑλλὰς σήμερον δύναται
 νὰ χορηγήσῃ ἀγογγύστως καὶ μεγαλείτερον πᾶσιν ἑατοῦ, ἐάν
 ζητηθῇ, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις εἶναι δυσχο-
 λον νὰ στρατολογηθῶσιν ὡς ἐθελονταί ἄνθρωποι ἀνεπλήρητοι,
 ἀφ' οὗ καὶ ἐν τῇ χωροφυλακῇ εἰσεχώρησαν ἄλλοθενεῖς ἄνδρες,
 ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν του ὅπως ἀπαλειφθῇ ἡ περὶ ἐθελοντῶν
 διάταξις. Παρατηρήσας δ' ἐπὶ τέλους, ὅτι, πρὶν ἢ εἰσαχθῇ τὸ
 νομοσχέδιον τοῦτο ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ ὁ προϋπολογισμὸς ἵνα
 φανῇ ἂν τὰ ἔσοδα ἐπιτρέπωσι τὴν αὐξήσιν τοῦ στρατοῦ, πα-
 ρήνεσε τὸν ὑπουργὸν νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ προδιδασμοῦς ἐαυτοῦ, ὡς
 διότι ἡ τακτικὴ, ἣν πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἠκολούθησαν οἱ
 πρῶτοι ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐξώγκωσεν τὰς δαπάνας
 τοῦ Κράτους εἰς ἐαυτὸν ἀπίστευτον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, ὅτι, καὶ τοὶ
 ἀγνοῶν τὰς αἰτίας, ἐξ ὧν προέρχονται οἱ ἐκ τῶν ἐθελοντῶν
 φόβοι τοῦ προλαλήσαντος, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι καὶ εἰς τὸν
 τέως ισχύοντα περὶ στρατολογίας νόμον ὑπάρχει ἡ διάταξις

αὕτη, καὶ ἐν τοσοῦτοις οὐδὲν κακὸν ἐπῆλθεν οὔτε εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους, οὔτε εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, διότι καὶ εἰ ἐθέλονται εἶναι ἑλληνεὶς πολῖται. Ἐκρίθη δὲ ἀναγκαῖα ἡ διαταξὶς αὕτη, ὅπως ἀνακουρισθῇ ὁ πῶτος ὁ λαὸς ἀπὸ τὸν φόρον τοῦ αἵματος, καλουμένων εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἀνδρῶν ἐξησκημένων καὶ τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ὡς ἐπαγγελμα ἀσπασθέντων.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος, ἐν περιπτώσει, καὶ ἂν δὲν ἤθελον προσέλθαι διασχίλοι ἐθέλονται, πῶθεν θὰ πληρωθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀπάντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι θέλει ἀναπληρωθῇ ὑπὸ κληρωθέντων στρατευσίμων κατ' ἀναλογίαν.

Ἐπὶ νεγκεν ἕτερος, ὅτι ἀναγνωρίζει εἰπερ τις καὶ ἄλλος τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ στρατοῦ χάριν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, καὶ ἀσπάζεται κατ' ἀρχὴν τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, ἀλλὰ φρονεῖ, ὅτι καὶ τὸ ζητούμενον ποσὸν δὲν ἀρκεῖ, ἵνα παρουσιασθῇ ἐν δέοντι ἡ ἑλλάς μετὰ θάρρους εἰς τὸ στάδιον τῆς τιμῆς, καὶ ἡ περὶ ἐθέλοντων διάταξις εἶναι πλημμελής, διότι πρέπει νὰ συνειθίσωμεν τὸ ἔθνος νὰ εὐρίσκη ἐν ἑαυτῷ τὴν ἰσχὺν, καὶ οὐχὶ νὰ ζητῇ αὐτὴν εἰς ἐθελοντάς, τίς οἶδε πῶθεν καὶ πῶς συλλεγομένους διὰ ταῦτα ὑπέβαλε τροπολογίαν, ἣν συνιστᾷ εἰς τὴν μελέτην τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τῆς Βουλῆς, ἵνα ἐν τῇ τρίτῃ τοῦ νομοσχεδίου συζητήσῃ ληφθῇ ὑπὸ σκέψιν, καὶ ἣν ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀναπτύξῃ τότε. Σήμερον ὁμοῦ δρᾷται τῆς εὐκαιρίας νὰ παρατηρήτῃ εἰς τὸν ὑπουργόν, ὅτι ὤφειλε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν τροπολογίαν τοῦ περὶ στρατευσίμων νόμου, ὅστις κατὰ τὴν ἰδέαν του ἔχει πολλὰς πλημμελεῖς διατάξεις, ἰδίως ὡς πρὸς τὰς ἐξαίρεσεις, διότι, μὴ τροποποιηθέντος τοῦ εἰρημένου νόμου, τὸ προκείμενον νομοσχέδιον οὐδένα θέλει φέρει καρπὸν, καὶ μόνον θέλει πιέσει, ὡς μέχρι τοῦδε, τὴν γεωργικὴν τάξιν, ἐν ᾗ εἰς τὸν στρατὸν πρέπει νὰ συνεισφέρωσι πάντες ἐξ ἴσου.

Ἀηλώσαντος ἐνταῦθα τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις προπαροσκευάζει ἤδη νομοσχέδιον περὶ στρατευσίμων ἀνάλογον τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν καὶ περιστάσεων, καὶ ὅτι πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου θέλει εἰσάγαγε αὐτὸ πρὸς ἐπιφάνειαν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ διάφορα κατὰ σειράν ἀρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἔχουσιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ὀρίσας, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν

ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης δέλλου· τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 1 καὶ 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Κωνσταντῆς,
Χ. Μαντραπᾶς,
Δ. Παπαλοῦκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΥ'.

Τῆς 18 Ιανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

α) Ἀναφορὰ ἀποστράτων τινῶν ἀξιωματικῶν ἐξαιτουμένων νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως καὶ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ μόνιμου στρατοῦ νόμου.

β) Ὁμοία τῶν κατοίκων Ἀμαλιάδος τῆς Ἠλείας, ἐξαιτουμένων ἵνα διατεθῇ εἰς κατασκευὴν τοῦ πυρποληθέντος ναοῦ τῶν μέρος τῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Κυλλήνης εἰσπρατμένων λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Καὶ ἡ μὲν πρώτη παρεκρίθη κατὰ τὸν κανονισμὸν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν ἐπὶ δὲ τῇ δευτέρᾳ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξήθηκεν, ὅτι ἡ αἵτησις τῶν ἀναφερομένων εἶναι δικαιολογητὴ, διὸ καὶ προτείνει ὅπως ἀποσταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν, παραγγελλόμενον ἵνα εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον τροποποιῶν τὸν ὑπάρχοντα νόμον πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς εἰρημένης κοινότητος, μὴ δυναμένης ἕνεκα τῆς ὑρισταμένης ἀχρηματίας νὰ ἀνεγείρῃ τὸν πυρποληθέντα ναὸν τῆς. Ἐλπίζει δὲ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει δυσκολευθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς πόθους μιᾶς κοινότητος, καθόσον δὲν πρόκειται περὶ δημοσίας, ἀλλὰ περὶ ἰδιωτικῆς περιουσίας.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ὑποχρέωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς εἰσαγωγὴν νομοσχεδίου, ὅταν ἕκαστος βουλευτὴς ἔγῃ τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τοιούτων κατὰ τὸ Σύνταγμα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ ἡ ἐπαρχία, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ ἀναφερόμενοι, ἔχει βουλευτάς, οἵτινες δύναται νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ δικαιωμάτων τῶν.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι διὰ τῆς προτάσεως τοῦ δὲν ἐσκόπει νὰ ἐπιβάλλῃ ὑποχρεώσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον,

διότι επιφυλάσσεται ὁ ἴδιος νὰ υποβάλλῃ τροποποιεῖσιν τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐπιθυμῇ μόνον νὰ λάβῃ γνώσιν καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς αἰτήσεως τῆς ἀναφερομένης κοινότητος, καὶ εἶναι βέβαιος, ὅτι ἀναγνωρίζουσα τὸ δίκαιον αὐτῆς δὲν θὰ ἀπαξιῶσιν νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα πρὸς θεραπείαν, παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι συμφωνεῖ μὲν νὰ ἀποσταλῇ ἡ προκειμένη ἀναφορά εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρει νὰ δώσῃ τοῦτο ἐντός προθεσμίας τινὸς τὰς δεούσας πληροφορίας.

Τῆς τελευταίας ταύτης προτάσεως ἀποκρουσθεῖσας παρὰ πολλῶν, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τέλους παρεδέχθη νὰ παραπεμφθῇ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀναφορά εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Λυγγιθέντος εἶτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ τριτὴ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ ἔτος 1867, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἐξέθηκεν, ὅτι ἀνακαλῶν εἰς τὴν μνήμην τοῦ τοῦ λόγου, οὗς ὁ πρωθυπουργὸς ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκτιθέμενος τὰ περὶ ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, ἐννοεῖ τὴν ἀκροσφαλῆ θέσιν τοῦ ὑπουργείου, ἐκτιμᾷ δεόντως τὴν ἀνάγκην, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἐστάθμισε πᾶσαν λέξιν καὶ φράσιν του, καὶ ἐπαινεῖ τὴν σύνεσιν καὶ τὰς προφυλάξεις αὐτοῦ. Ἐν τούτοις τὰ προυγγεληθέντα τότε ὡς ἀναποφευκτα ἐκτακτα μέτρα ἤρξαντο ἀλλεπαλλήλως υποβαλλόμενα, ἡ δὲ Βουλὴ, κατὰ τὴν ἰδέαν του, δὲν δύναται παρὰ νὰ τὰ ἐπιψηφίσῃ, καίτοι βλέπουσα, ὅτι προφανῶς τείνουσιν εἰς τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τοιοῦτον δὲ θεωρεῖ καὶ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς καὶ τὸ χθὲς κατὰ πρῶτον ἀναγνώσθεν ὁμοιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ.

Ἀλλ' ὁμως, καίτοι ἀποδεχόμενος ἀνενδοιάστως πάντα τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, αἰσθάνεται μολοντοῦτο τὴν ἀνάγκην νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ψῆφόν του ἐνώπιον τῶν ἐντολέων του, διότι φρονεῖ, ὅτι ἐν εἰρηνικῇ ἐποχῇ, ἥρμα ἀναπτυσσομένου τοῦ ἔθνους, ἡ εὐθύνη τοῦ βουλευτοῦ εἶναι σχεδὸν ἀνεπαίσθητος· προκειμένου ὁμως περὶ ἐθνικῶν συμπεράντων μεγίστης σπουδαιότητος, ἡ εὐθύνη αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτον μεγαλύνεται, ἐφ' ὅσον καὶ αἱ περιστάσεις εἰσὶ μεγάλαι. Τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲ εὐχαρίστως ἀναδέχεται τὴν εὐθύνην ταύτην.

Ἀφ' οὗ δὲ κατόπιν ὁ ἀγορεύων διὰ μακρῶν ἐξέθηκεν ἱστορικῶς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων ἀγῶνας τοῦ Ἑλλη-

νισμοῦ, τὸν προορισμὸν καὶ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' οὗ ἀπέδειξεν, ὅτι αὐτὴ, ὡς ἐσηματίσθη παρὰ τῆς διπλωματίας, δὲν δύναται οὔτε ἐσωτερικῶς νὰ εὐμενέσῃ, οὔτε εἰς τοὺς πᾶσιν ὁμοφύλους αὐτῆς λαοὺς νὰ τείνῃ χεῖρα βοηθείας ἢ κἂν νὰ ἀπειθῇ λόγους παρηγορίας, ἀφ' οὗ παρέστηκε τὸ δυσχερὲς αὐτῆς κυμαινόμενος μεταξὺ τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ αἰσθημένου, ἀφ' ἑνὸς, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, εἰς ἃς προστίθενται καὶ τὰ ἀδικαιολόγητα παρὰ τὴν καὶ ἡ ἀπειλητικὴ διαγωγή τῆς Ρωσικῆς, ἐπὶ τέλους ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει ἀνενδοιάστως νὰ ἐκλέξῃ τὸν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς καὶ νὰ παρασκευασθῇ ἀντὶ πάσης θυσίας ὅπως ὑποστηρίξῃ θεράπευτος τὰ δικαιώματα ἑαυτῆς καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ἀποδεδειγμένων ὁμοφύλων, ἡμιμέσων καὶ ἡμιγλώστων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Τοιοῦτα φρονῶν, εἶπεν ἐπὶ τέλους ὁ ἀγορεύων, ἐν πεποιθῆσει θίλει ὑποστηρίξει πᾶν μέτρον συντελούν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, ὅν ἀνωτέρω ἐξέθηκε, καὶ θέλει συντρίβει δυνάμεις πᾶσαν Κυβέρνησιν ἔχουσαν ὡς πρόγραμμα τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἐνότητά τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐνταῦθα τῇ προτάσει τινῶν ἐγένετο διακοπὴ ἐπὶ δέκα λεπτά τῆς ὥρας.

Ἐπαναληφθεῖσας δὲ τῆς συνεδριάσεως, ἐτέθη εἰς ψήφωσιν ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ 1 ἄρθρον τοῦ σχεδίου, ὁποῦ δὲ καὶ ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Κέας, ἔχουσα οὕτως.

α Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὀρίζεται διὰ τὸ 1867 ἔτος εἰς τριάκοντα τέσσαρας χιλιάδας καὶ πεντακοσίους τριάκοντα ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, μουσικούς καὶ στρατιώτας, καὶ διαιρεῖται εἰς τακτικὴν καὶ ἐκτακτον.

Ἡ μὲν τακτικὴ θέλει εἶσθαι ἀπὸ εἰκοσι μίαν χιλιάδα πεντακοσίους τριάκοντα, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, μουσικούς καὶ στρατιώτας.

Ἡ δὲ ἐκτακτο: θέλει εἶσθαι ἐκ δεκατεσσάρων χιλιάδων ἀνδρῶν, ἥτοι, ἐκ κληρῶν τριῶν χιλιάδων, ἐκ τῶν καθυπερρεπέντων τοιοῦτων ἀπὸ τὰς παρελθούσας κληρώσεις, ἐκ τῶν τακτικῶν ἐφεδρῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐξυπηρετησάντων ὑποχρεωτικὴν θητείαν, μὴ ὑπερβαίνοντων κατὰ μέγιστον ὅσον τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, καλουμένων εἰς τὰ ὅπλα ἐν περιπτώσει ἀπολύτου ἀνάγκης τοῦ Κράτους.

Ἡ στρατολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ 1867 ἔτος εἰς δώδεκα χιλιάδας ἀνδρας διὰ τὴν τακτικὴν δύναμιν. Οἱ κληροῦχοι διανεμη-

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α' Περιόδου, Τόμος Α'.)

θήσονται ἐντὸς τεσσαράκοντα τὸ πολὺ ἡμερῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν, ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν Ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους. »

Τὴν τροπολογίαν ταύτην λαβὼν τὸν λόγον ἀπέκρουσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, εἰπὼν ὅτι αὕτη οὐ μόνον αὐξάνει ὑπερμέτρως τὸν στρατὸν, ἀλλὰ καὶ τὴν τακτικὴν αὐτοῦ δύναμιν ἀναδιβάλλει εἰς 21 χιλιάδας ἀνδρῶν, τὸ δὲ σπουδαιότερον ἀναδιβάλλει τὴν στρατολογίαν τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς δωδεκακισχιλίους ἀνδρας, ὅπερ ἐστὶ βαρὺτατον εἰς τὸν λαόν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν, καὶ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ ἀποφύγῃ, διότι νομίζει, ὅτι οὔτε οἱ πόροι τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέπουσιν, οὔτε ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τὸ ἀπαιτεῖ.

Ἀπήντησεν ὁ προτείνων τὴν τροπολογίαν, ὅτι δὲν ὤρμηθη εἰς τοῦτο ἀπὸ πλάνου τινὰ σκοπὸν, ἐξεναντίας ἐπιθυμεῖ νὰ διευκολύνῃ τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ πολυχρόνιος αὐτοῦ στρατιωτικὴ πείρα τὸν πείθει, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ ζητουμένου διὰ τοῦ Νομοσχεδίου στρατοῦ, καὶ ὁ τρόπος τῆς κατατάξεως αὐτοῦ, δὲν θὰ φέρωσιν ἀποτελέσματα ἀνάλογα τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων. Ἰδίως τὸν ἀπειλπίζει ἡ περὶ ἐθελοντῶν διάταξις, διότι φρονεῖ, ὅτι μόνον διὰ τακτικοῦ στρατοῦ, διὰ κλήρου καταρτιζομένου, θέλει ἐπιτευχθῇ ἡ εὐημερία τοῦ ἔθνους καὶ τὸ μεγαλεῖος αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ ἐθελονταὶ οὔτε ἄλλοτε ἐφάνησαν χρήσιμοι, οὔτε εἰς τὸ μέλλον ἐσονται τοιοῦτοι, διότι τοιοῦτος εἶναι ὁ περιορισμὸς τῶν.

Ἀντιεπὼντος δὲ τινος, ὅτι δὲν συμφωνεῖ ποσῶς εἰς τὰς περὶ ἐθελοντῶν ιδέας τοῦ προαγορεύσαντος, διότι καὶ οὗτοι ὑπάγονται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς Νόμους ὥς καὶ οἱ κληροῦχοι, καὶ ἰσχυριζέμενος, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐθελοντῶν ἐθεωρήθη καὶ θεωρεῖται ὡφελιμωτέρα τῆς τῶν κληροῦχων, πολλάκις λειποτακτούντων, ἐπήνεγκεν ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι δὲν ἀγνοεῖ ἡ Βουλὴ τὸ βαρὺ τῆς νεοσυλλέξιας, καὶ ὅτι διὰ τῆς κληρώσεως ἐνίοτε καταστρέφονται ὁλόκληροι οἰκογένειαι, ἀφαιρουμένων τῶν σπληνισμῶν αὐτῶν. Τὰ ἄλλα ταῦτα τοῦ λαοῦ θέλουσα νὰ ἀντακουσθῇ ὅπως οὖν ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησε καλλιετέραν τὴν συμπλήρωσιν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ δι' ἐθελοντῶν, πολιτῶν Ἑλλήνων, ὑπαγομένων εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς Νόμους καὶ τὴν πειθαρχίαν. Συναινῶν λοιπὸν εἰς τὴν προσθήκην τῶν λέξεων *πολίται Ἕλληνες*, δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὸν προαγορεύσαντα βουλευτὴν Κέας, δυσπιστοῦντα εἰς αὐτούς, ἐξ ἐναντίας, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοὺς τὰς ὑπηρεσίας τῶν

κατὰ τὸ ἔτος 1837 ἐξ ἐθελοντῶν σχηματισθέντων Λακωνικῶν λεγομένων ταγματῶν, φρονεῖ ἐν πεποιθήσει, ὅτι καὶ νῦν θέλουν εἶσθαι ὡφελίμοι εἰς τὸ ἔθνος, καὶ διαβεβαιεῖ, ὅτι κατ' οὐδὲν θὰ διαφέρωσι τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος ἐνταῦθα ἂν ἡ ἐθελουσία κατὰ τάξιν, ἢ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἀναφερομένη, ἔχη οἷαν σημασίαν καὶ ἐν τῷ περὶ ἀπογραφῆς νόμῳ, ἢ τούναντίον θὰ ἔχωσι προνόμια οἱ ἐθελονταί, ἀπήντησεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐννοεῖ νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτοὺς ἄλλα προνόμια, ἢ ὅσα παραχωροῦσιν εἰς πάντα τὸν στρατὸν οἱ κείμενοι Νόμοι.

Ἄλλου δὲ ἐρωτήσαντος, ἂν οἱ ἐθελονταὶ θὰ ἀποτελέσωσιν ἰδία σώματα, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, ὅτι τοῦτο εἶναι ἔργον κυβερνητικόν, οὔτε δύναται νὰ γείνη περὶ τούτου λόγος ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Προτείναντος δὲ τινος νὰ ἀπαλειφθῶσιν ἀπὸ τοῦ 2 ἰδαφίου τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀρθροῦ αἱ λέξεις α μὴ ὑπαγοσμένοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου, » ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἀποκρούει τὴν ἀπάλειψιν, διότι οἱ ἐθελονταὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπάγονται εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου, ὡς ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς ἡλικίας.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἀπάντησις, ἣν ἀνωτέρω ἔδωκεν ὁ Πρωθυπουργός, εἰς τὴν ἀπευθυνθείσαν παρ' αὐτοῦ ἐρώτησιν, δὲν τὸν εὐχαρίστησε ποσῶς, διότι φρονεῖ, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πληρωθῶσι τὰ κενὰ τῆς τακτικῆς δυνάμεως δι' ἐθελοντῶν, καθόσον ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἡ ἐθελουσία κατὰ τάξιν δὲν ἐξετιμῆθη, καὶ ὡς παράδειγμα φέρει τὴν χωροφυλακίαν, εἰς ἣν δὲν ὑποδόκησε τὸ σύστημα τοῦτο. Ἐκ τούτου δὲ συμπεραίνει, ὅτι εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου ἐννοουμένους ἐθελοντάς θέλουν παρμωρηθῇ περισσότερα δικαιώματα, ἀλλὰ τότε ἀναγεύεται τὸ καταδικασθέν ἤδη σύστημα. Ὅφειλε κατὰ τὴν ιδέαν τοῦ νὰ ἐξηγηθῇ ἡ Κυβέρνησις ἂν ἐννοῇ νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ διαλυθέντα ἄλλατε ἄτακτα σώματα, διότι ἄλλως δὲν καταλαμβάνει διὰ τί νὰ ἐπαναληρθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διάταξις ὑπάρχουσα εἰς τὸν περὶ ἀπογραφῆς Νόμον, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ σκοπὸς νὰ καθορισθῇ στρατός μὲ ἐιδικὸν κανονισμόν, τὸ ὅποιον θεωρεῖ ἀσύμφορον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργός, ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν ὑπῆρξεν ἰδέα τις διοργανώσεως νέου ἐιδικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος, ἀλλ' αὕτη ἀρχικῶς ἐσκόπευε τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐκ τῆς κληρώσεως προσερχομένων κενῶν, φρονούσα, ὅτι ἡ δύναμις, ἀναθέτουσα εἰς ἕν μέρος στρατοῦ τὴν φρου-

ρψιν τῶν ὀρίων, νὰ διοργανώσῃ τὸ ἐπίλοιπον, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ αὐτῷ τὸ δικαίωμα τοῦτο· οὔτε δύναται νὰ προὖσῃ ἀπὸ τοῦδε τί αἱ περιστάσεις θὰ ἀπαιτήσωσι. Κυρίως ἡ ἐπιθυμία τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ συμπληρώσῃ τὴν τακτικὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ δι' ἐθελοντῶν καὶ νὰ ἀνακουφίσῃ ἐν μέρει τὸν λαόν ἀπὸ τοῦς κληρούχους, οὐδέποτε ὁμῶς νὰ συστήσῃ σῶμα τι προνομιοῦχον.

Ἐπανελάβεν ἄλλος, ὅτι οὐδέποτε ἐσχέθη νὰ ἀμφισβητήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διοργανώσῃ ὅπως αὐτὴ κρίνῃ ἀναγκαῖον ὑπὸ ἰδίαν τῆς εὐθύνῃν τὸν στρατὸν, ἠθέλησεν ὁμῶς νὰ μάθῃ ἂν θὰ τεθῶσιν ὅρια μεταξὺ τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ἡ ἀμφισβολία του διελύθη ἀπὸ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ὑπουργοῦ, εὐχεται δὲ νὰ μὴ διαχωρισθῶσιν οἱ ἐθελονταὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς στρατιώτας, ἀλλὰ νὰ ὑπάρξῃ πλήρης καὶ ἐντελής ἀνάμιξις, διότι τοῦτο θεωρεῖ συμφέρον καὶ ἐπωφελεὲς εἰς τὴν πειθαρχίαν.

Ἐνταῦθα, περαιωνθείσης τῆς συζήτησεως, ἐτέθη εἰς ψήφωρρίαν ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Κέας καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης, ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1 ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ μετὰ τὴν παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπινεχθεῖσαν, ὡς εἴρηται, προσθήκην τῶν λέξεων «κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς μερίδος λαοῦ τοῦ δήμου» πρὸς περισσώτερον σαφένειαν.

Ἐπίσης ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ, προσθεθεισῶν μόνον, τῇ αἰτήσῃ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 μετὰ τὴν λέξιν «δύναμιν, τῶν λέξεων «κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς μερίδος λαοῦ τοῦ δήμου» πρὸς περισσώτερον σαφένειαν.

Ὁμοίως ἐγένετο ἀντὶ ἀντιρρήσεως δεκτὸν καὶ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τέλους ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον ὡς ἑπεται.

Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας δια τὸ ἔτος 1867.

« Ἄρθρον 1 Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ 1867 ἔτος εἰς τριάκοντα μίαν χιλιάδας, καὶ τριακοσίους αξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, μουσικοὺς καὶ στρατιώτας, καὶ διαιρεῖται εἰς τακτικὴν καὶ ἑκτακτον.

Καὶ ἡ μὲν τακτικὴ θέλει εἶσθαι ἐκ δεκαεπτάρων χιλιάδων τριακοσίων ἀνδρῶν, ἐξ ὧν δισχιλίοι ἐθελονταὶ πολῖται Ἕλληνες

μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου. Ἡ δὲ ἑκτακτὴ θέλει εἶσθαι ἐκ δεκαεπτὰ χιλιάδων ἀνδρῶν, ἥτοι ἐκ κληρούχων μέχρι δισχιλίων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ νόμου στρατοῦ τῆς γραμμῆς, ἐκ τῶν τακτικῶν ἐθελοντῶν, ἐξ ἐθελοντῶν, καὶ ἐν ἐλλείψει τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ταιούτων, ἐξ ἀπάντων τῶν ἐυπηρετησάντων τῶν μὴ υπερβαίνοντων τὸ τεσσαρακαστὴν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, καλουμένων εἰς τὰ ὅπλα πρῶτον τῶν τῆς μικροτέρας ἡλικίας.

Ἄρθρον 2. Ἡ στρατολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ 1867 ἔτος εἰς τέσσαρας χιλιάδας πεντακοσίους ἀνδρας, ἥτοι 2,500 διὰ τὴν τακτικὴν δύναμιν καὶ 2,000 διὰ τὴν ἑκτακτον. Οἱ κληροῦχοι διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν, ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἑπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους.

Οἱ 2,500 τῆς τακτικῆς δυνάμεως λαμβάνονται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς μερίδος ἐκάστου δήμου ἐκ τῶν λαχόντων τῶν μικροτέρων υποχρεωτικῶν ἀριθμῶν, οἱ δὲ λοιποὶ δισχιλίοι ἐκ τῶν λαχόντων τῶν μετὰ τοὺς ἀνωτέρους υποχρεωτικῶν ἀριθμῶν, ἀλλ' ἐκ τούτων θέλουσι κληθῆ καὶ εἰς τὴν τακτικὴν δύναμιν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς μερίδος ἐκάστου δήμου κατ' ὅσον δὲν ᾔθελον συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν δισχιλίων ἐθελοντῶν τῆς τακτικῆς δυνάμεως.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 μέχρι τοῦ 11, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ 1867, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας φ.β'. Νόμον, τ.ε. 19 Μαΐου 1860. »

Παραβλῶν κατόπιν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε Νομοσχέδιον μετ' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως περὶ κυρώσεως ταχυδρομικῆς συμβάσεως μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Γαλλίαν, καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐκτίμησιν κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναβάντων τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως διὰ τὴν ἐπιούσαν, διέλυσε, συνεκίνησε τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Π. Λ. Κωνσταντῆς,

Χρ. Μαστραπᾶς,

Χ. Στεριόπουλος,

Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ΄.

Τῆς 19 Ιανουαρίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνε-
γνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη πρότασις νόμου τῶν βουλευτῶν Ηλείας Α. Ἀγά-
λου καὶ Α. Βιλαέτου περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ δημωφελῶν
ἔργων ἐν Πύργῳ νόμου, καὶ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν
κανονισμόν.

Ἀρξαμένης εἴτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθη ὑπὸ δευτέραν
συζήτησιν τὸ περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ
καὶ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1867 ναυτολογίας νομοσχεδίου καὶ ἐ-
γένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως ἢ τε ἀρχῇ καὶ τὰ διάφορα ἄρθρα
αὐτοῦ κατὰ σειράν.

Ἐνταῦθα παρτήρησέ τις, ὅτι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ γίνεται λό-
γος καὶ περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς, ἐν ᾧ νόμος τοιοῦτος σήμερον
δὲν ὑφίσταται, διὸ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν νὰ
σπεύσῃ νὰ πληρώσῃ τὸ ὑπάρχον κενόν, διότι ἄλλως τὸ προκει-
μενον νομοσχεδίον δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ.

ὑπολαβόντος τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ὅσον
οὕτω θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίον περὶ ναυτικῆς
ἀπογραφῆς, ἐπίνεγκεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ διαβεβαί-
ωσις τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλὰ πρέπει νὰ γείνη ῥητὴ μνεία ἐν τῷ
νομοσχεδίῳ. Διὰ ταῦτα προτείνει νὰ προστεθῇ ἡ ἐφεξῆς διά-
ταξις ὡς πρόθετον ἄρθρον 5.

Ἄρθρον 5.

«Νόμος εἰδικὸς θέλει κανονίσαι τὰ περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς»
Συναινέσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὴν προσθήκην τῆς εἰρη-
μῆς διατάξεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστά-
σεως τὸ εἰρημένον πρόθετον 5 ἄρθρον, ὁμοῦ δὲ τὸ σύνολον τοῦ
νομοσχεδίου ὡς ἐτροποποιήθη.

Προκειμένου δὲ ἕτερον νὰ τεθῇ ὑπὸ δευτέραν συζήτησιν
τὸ περὶ καταδυνάξεως τῆς ληστείας νομοσχεδίον, λαβὼν τις
τὸν λόγον παρτήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ πολλὰ τῶν ὑποβληθεισῶν
τροπολογιῶν δὲν ἐτυπώθησαν, κατὰ συνέπειαν δὲν περιήλθον εἰς
γνώσιν τῶν βουλευτῶν, προτείνει τὴν ἀναβολὴν τῆς δευτέρας
συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, διότι τὸ νομοσχεδίον εἶναι μεγάλως
σπουδαϊότητος.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ μὴ τύπωσις τῶν

τροπολογιῶν δὲν εἶναι λόγος ἀναβολῆς ἐνὸς νομοσχεδίου, τὸ
ὅποιον ὠρίμασεν ἤδη ὡς διελθόν καὶ διὰ τῆς θασάνου τῆς ἐπὶ
τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῆς, ἐπομένως νομίζει δίκαιον ἵνα ἡ
Βουλὴ προβῇ εἰς τὴν δευτέραν συζήτησιν τοῦ, ἀπ' οὗ πρόκειται
κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ συζητηθῇ καὶ τριτὴν φοράν.

Ἐπίνεγκεν ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν,
ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ δεχθῇ ὡς ἀρχὴν, ὅτι ἅμα ὑποβάλ-
λονται τροπολογίαι ᾧ ἐνὸς νομοσχεδίου, νὰ ἀντιβάλληται
τοῦτο ἀφεύκτως, διότι τὸ πραγματοποιεῖται τοῦτο δύναται νὰ ἔχῃ
πολλὰ ἄτοπα· ἄλλως τε καὶ ἀνευ τῆς προτάσεως ταύτης ἡ Βουλὴ
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναβάλῃ ἕκαστον νομοσχεδίον· ἐπὶ τοῦ
προκειμένου ὅμως δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς συ-
ζητήσεως διὰ τὴν ἐπαύριον, ὅταν τινὲς ἰσχυρίζονται, ὅτι δὲν
εἶναι ἐτοιμοὶ πρὸς συζήτησιν.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς
συζητήσεως τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου διὰ τὴν αὔριον.

Ἀναστὰς εἴτα τις ἐξέθηκεν, ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὰς διατάξεις
τοῦ ἄρτι κυρωθέντος περὶ φυγοδικίων νόμου πολλοὶ τούτων ἐ-
πιθυμοῦσι νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὰς ἀρχάς ὅπως διακωθῶσι,
παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἵνα διατάξῃ τὴν
παράτασιν τῆς διαρκείας τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑφισταμένου ἤδη κα-
κουργιοδικείου.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τινος, ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
οὐδεμίαν ἔχει ἀρμοδιότητα ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι ὁ νόμος
κατέστησε κύριον τῆς πράξεως ταύτης τὸν εἰσαγγελεὰ τῶν ἐ-
φετῶν, ἀκούοντα ἐνίοτε καὶ τὴν γνώμην τοῦ προέδρου τοῦ αὐ-
τοῦ δικαστηρίου, ἐπίνεγκεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι καθ' ὅς ἔχει ἐκ
τῆς ὑπηρεσίας πληροφορίας θὰ συστήνῃ ἐν Ἀθήναις μετὰ τὴν
λήξιν τοῦ ὑφισταμένου καὶ ἑτέρου δικαστηρίου τῶν κακουρ-
γιοδικίων.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἀναφορὰ τῶν εἰς Αὐτὸν ἀποσταλέντων
ἐμπειροτεχνῶν, παραπονουμένων, ὅτι ἐξεδιώχθησαν παρὰ τοῦ
Διευθυντοῦ τῆς ἐταιρίας Σερπικίου καὶ δὲν ὑπεστηρίχθησαν παρὰ
τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐπιστημόνων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστα-
λῆς των.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκο-
νομικῶν ὑπουργὸς παρτήρησεν, ὅτι γινώσκει, ὅτι οἱ ἐμπειρο-
τέχναι ἐμείλλον νὰ ἀνενοχώσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ἄλλως ἢ
θελε φέροι μὲθ' αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐπιβίον
τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, ἢ ἢ ἀποδεικνύεται, ὅτι οἱ ἀπὸ

πειροτέχναι ἀπέφυγαν νά ἐνεργήσωσιν ἀνακαμινεύσεις καί νά υποδείξωσι τὰ τυχόν υπάρχοντα εἰς τὰς καμίνους δοχεῖα, ἐν οἷς διαχωρίζεται ὁ χρυσός καί ὁ ἄργυρος ἀπὸ τοῦ μολύβδου. Τὰ γεγονότα ταῦτα ῥηματολογοῦσι καί οἱ ἴδιοι εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν δικαιολογούμενων, ὅτι ἡ μὲν ὑπόδειξις τῶν δοχείων, ὡς εἶρηται, εἶναι κατασκοπία, ἡ δὲ ἀνακαμινεύσεις εἶναι ἀσύμφορος. Ὅθεν τὰ παράπονα τῶν ἀναφερομένων εἶναι ἀνυπόστατα καί ἀποδεικνύουσι μᾶλλον, ὅτι ἡ ἀγνοοῦσιν οὗτοι τὸ ἔργον τῆς ἀνακαμινεύσεως, ἢ πλᾶγιον τινὰ ἔχουσι σκοπὸν, ἐν ᾧ ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ δημοσίᾳ καὶ οὐχὶ ἐν κρυπτῷ τὴν ἀλήθειαν.

Ἀπάντησεν ἄλλος, ὅτι ματαίως καὶ ἀγαθῇ τῇ πίστει ἀγανακτεῖ ὁ ὑπουργὸς κατὰ τῶν ἐμπειροτεχνῶν, διότι οὗτοι δὲν εὗρον τὴν δέουσαν ὑποδοχὴν παρὰ τοῖς ἐπιστήμοσι, παρ' οἷς, ὡς φαίνεται, ὑπάρχει ἡ πρόληψις, ὅτι πάντες οἱ πρακτικοὶ εἰσιν ἀγύρται. Ἀφ' οὗ δὲ οὕτε παρὰ τῇ εἰρημένῃ ἐπιτροπῇ εὗρον ὑποστήριξιν, παρὰ δὲ τοῦ Σερπίδου ἀπεδιώχθησαν, τί ἡδύνατο νά πράξωσιν ὅλγοι ἄνθρωποι ξένοι εἰς αὐτὰ τὰ μέρη; Ἐν τούτοις ἡ διακωμῆ τῆς ἐταιρίας τὸν πείθει, ὅτι αὕτη ἔχει μέγα συμφέρον νά μὴ ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια, διὰ τοῦτο καὶ ἐκ προθέσεως παρεμβάλλει ἐμπόδια. Ὅθεν προτείνει νά συνοδευθῶν μὲ ἀκούσαν στρατιωτικὴν δύναμιν οἱ ἐμπειροτέχναι καὶ νά ἀποσταλοῦν ἐκ νέου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν, ἢν δύνανται νά ἐνεργήσωσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἢ καὶ ἄλλων.

Ἀπάντησαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι οἱ ἐμπειροτέχναι ἔχουν τὴν ἀξίωσιν νά ἐργασθῶσιν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὅτι τὰ μυστήρια σήμερον δὲν εἶναι ἀποδεκτά, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, ἀφ' οὗ δὲν δύναται ὁ ὑπουργὸς νά ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, ὅτι δηλ. δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς σκωρίας χρυσός καὶ ἄργυρος εἰς μεγάλῃν ποσότητι, καὶ ἀφ' οὗ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐταιρίας ἐνισχύει τὰς ὑποφίας τοῦ κόσμου, φρονεῖ διὰ ταῦτα, ὅτι πρέπει νά ἐνεργηθῶσιν οὐχὶ ἅπασι, ἀλλὰ ἰδίᾳ καὶ πολλάκις δοκιμασίαι.

Ἐνταῦθα, γενομένης τῆς ἐρωτήσεως, τί ἔδῃ ζητοῦσιν οἱ ἐμπειροτέχναι, ἀπάντησεν τις τῶν προβαλλομένων, ὅτι ζητοῦσιν, ἵνα ἐνεργήσωσιν ἀνακαμινεύσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς βουλευτῶν.

Ἐπλήθυνεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπιστήμη τῶν γεγονότων ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως παρέχει αὐτῷ πολλὰς ὑπονοίας, διότι ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅτι καὶ ὁ ὑπουργὸς μετὰ δυσκολίας παρέσχεν εἰς τοὺς ἐμπειροτέχναις τὰ μέσα, καὶ οἱ ἐπιστήμονες ἐχλεύασαν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀδιαφορίας τῶν, ἀντι

νά τοὺς παράσχῃσι συνδρομὴν πρὸς ἀνακαμινεύσειν, καὶ ἐπὶ τέλους ἡ ἐταιρεία διὰ τοῦ Σερπίδου τοὺς μετεχειρίσθη θαναύσας. Ἐν τούτοις οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν ἐπιθυμοῦσι νά ἐπιδείξωσι τὴν τέχνην τῶν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, καὶ ἐντεῦθεν πηγάζουν ὅλα τὰ γεγονότα. Θυμολογῶν ὅμως μὲ τὴν θερμὴν τοῦ ὑπουργοῦ ὑπεράσπισιν μιᾶς ἐταιρίας, ἥτις ζημοῖ τὸ ἔθνος τοσοῦτον καὶ ἤρπασε τοὺς δημοσίους πόρους χωρὶς καὶ οὕτε ἀπλὴν ἄδειαν νά ζητήσῃ, ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐν τίνι δικαιώματι καταφρονήσας δικαστικὰς πράξεις ἐπέτρεψε τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ μολύβδου; ἔχομεν τῷ ὄντι ἀνάγκην χρημάτων, καὶ δὲν πρέπει νά ἀφίνωμεν τοὺς πόρους τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἀπώλειαν. Τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀναγκάζεται νά ἐγκαταλίπῃ τὴν δυστογίαν ταύτην ὑπόθεσιν, ὑπὲρ ἧς τοσαῦτα εἶπε καὶ ἐπράξε, διότι βλέπει ὅτι κατ' αὐτὸν ὥφελει.

ὑπολαβόντος δὲ τινος, ὅτι ἡ καλλιτέρα καὶ ἀσφαλειστέρα μέθοδος εἶναι νά μετενεχθῶσιν ἐνταῦθα σκωρίαί καὶ νά γείνωναι αἱ δοκιμασίαι ὑπὸ τῶν ἐμπειροτεχνῶν, ὅπερ καὶ οὗτος ἐσκήπει, ἐάν ἔμενεν ὑπουργός, νά πράξῃ, ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι μολονότι σήμερον δὲν πρόκειται νά γείνη ἔρευνα ὅπως εὐρεθῇ ἡ σχέσις τῶν πολυτίμων μετάλλων πρὸς τὸν μολύβδον, διότι ἡ ὑποψία αὕτη αἰρεται διὰ τῆς εἰς εἶδος φορολογίας, μολονότι πρόκειται νά ἀνακαλυφθῇ ἡ δαπάνη τῆς παραγωγῆς, μολαταῦτα δὲν δυσκολεύεται νά διατάξῃ τὴν ἐνταῖθα μεταφορὰν ἱκανοῦ ποσοῦ σκωριῶν διὰ νά ἐνεργηθῶσι δοκιμαίαι.

Τὴν ἰδέαν ταύτην ὑπεστήριξαν πολλοὶ προσθέσαντες, ὅτι νά ληφθῶσι σκωρίαί ἐξ ὅλων τῶν ἐν Λαυρίῳ σωρῶν, νά ἐνεργηθῶσιν ἀνακαμινεύσεις δημοσίᾳ, διότι τὰ μυστήρια δὲν δύνανται νά ὦσιν ἀποδεκτά, καὶ νά μὴ ἀποτραπῇ ἕκαστος τῶν βουλομένων νά δοκιμάτωσι.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν μεταφορὰν σκωριῶν ἐν Ἀθήναις, ὅπως δημοσίᾳ ἐνεργηθῶσι δοκιμαίαι.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωνσταντᾶς,

Χρ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

Τῆς 20 *Ἰανουαρίου* 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Ἀναφορά τοῦ λοχαγοῦ Κουτράκου Μαυρομιχάλη, αἰτοῦντος τὰ μέσα νὰ μεταβῇ εἰς Εὐρώπην ὅπως τεθῇ ὑπὸ ἰατρικὴν θεραπείαν, ἐπειδὴ ἀπώλεσε τὸ φῶς θατέρου τῶν ὀφθαλμῶν καὶ κινδυνεύει νὰ ἀπολέσῃ καὶ τὸ τοῦ ἄλλου.

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τις τὸν λόγον, ἀρ' οὗ ἐξέθηκεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀναφερομένου, ἐπρότεινε νὰ συστηθῇ στενῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ αἴτησίς του. Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συστηθῇ στενῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ προκειμένη ἀναφορά.

β) Ὁμοίᾳ τῆς ἐφορίας τῆς ἐν Κορθίῳ τῆς Ἄνδρου ἑλλ. Σχολῆς, αἰτούσης νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ ἐπὶ τῆς Μονῆς «*Ζωοδόχος Πηγή*» δικαίωμα κυριότητος τῆς σχολῆς, στηριζόμενον ἐπὶ Σιγγιλιώδους Πατριαρχικοῦ γράμματος, καὶ παραχωρηθῇ αὐτῇ ἡ ῥηθείσα Μονὴ ὡς ἀφαιρεθεῖσα διὰ Β. Διατάγματος. Παρεπέμφθη δὲ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν.

γ) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων Σ. Πετιμεζᾶ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας. Ἀμφότεραι δὲ παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν.

δ) Ἐκθεσίς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς παραπεμφθεῖσα ἐπίσης εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν καὶ

ε) Ἀναφορὰ Αἰκατερίνης Β. Κολοκοτρώνη, ἐξαιτουμένης νὰ ὑπαχθῇ καὶ αὕτη εἰς τὸν τελευταῖον περὶ συντάξεως τοῦ μονίμου Στρατοῦ Νόμον.

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι οὐ μόνον ἡ ἀναφερομένη, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι οἰκογενεαὶ ἀγωνιστῶν εἶναι ἡδικοιμένοι τὴν δ' ἀδικίαν ταύτην ἀναγνωρίσασα ἡ Συνέλευσις εἶχεν ἀποφασίσαι τότε νὰ δοθῇ ὀπισθενεργὸς δύναμις εἰς τὸν παρ' αὐτῆς ψηφισθέντα νόμον, διότι δὲν ἐπρόκειτο παρὰ περὶ ἐτησίας δαπάνης 800 περίπου δραχμῶν. Προτείνει λοιπὸν νὰ παραπεμφθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορά εἰς τὸ ἀρκόδιον ὑπουργεῖον, ὅπως ὑποβάλῃ Νομοσχέδιον ἀποδίδον δικαιοσύνην εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας οἰκογενεάς.

Μηδανὸς ἀντιπῶντος εἰς ταῦτα, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρῶτην τοῦ προλαλήσαντος.

Παρελθὼν κατόπιν ἄλλος ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν διὰ τί ἄχρι τοῦδε ἡμέλησεν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς νὰ δώσῃ τὰς πληροφορίες, τὰς ὁποίας εἰς τινα προηγουμένην ἐπερώτησιν τοῦ διευτύωσε περὶ τῶν παρὰ τοῦ προκατόχου τοῦ ἀνευ λόγου ἀπολυθέντων δῶα ἀνθυπασπιστῶν. Τὴν σιωπὴν τοῦ ὑπουργοῦ θεωρεῖ καταφρόνησιν πρὸς τὴν Βουλὴν, καθότι ἄλλως τε ἰδιαίτερος ἐξεφράσθη, ὅτι ἡ πράξις τοῦ προκατόχου τοῦ ἦτον παράνομος, καὶ ἐζήτησε καιρὸν νὰ σκεφθῇ. Ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὰς αἰτίας τῆς μεροληπτικῆς ταύτης πράξεως τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Χ. Ζιμπρακάκη, διότι, ἐὰν ὑπάρχωσι τῶν ὄντι παραπτώματα εἰς τοὺς περὶ ὧν πρόκειται ἀνθυπασπιστὰς, πρῶτος θέλει συμφωνήσῃ, εἰδὲ μὴ ἀξιοῖ ὅ,τι τάχιστα τὴν ικανοποιήσιν τῶν προσκληθέντων καὶ τὴν ἀποδοκιμασίαν τοῦ παρανομήσαντος ὑπουργοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν προλαλήσαντα κατ' οὐσίαν, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐξωδίκως ὁ συνάδελφός του ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργός, ἀρκεῖ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ ἐλάλησεν ὁ προλαλήσας, δὲν δύναται νὰ γείνη, τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ζήτημα δημοσίας συζητήσεως. Ἰσως νομικῶς ἔχει δίκαιον ὁ προαγορεύσας, ἀλλ' ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, ὁ ἀρκόδιος ὑπουργός εἶναι ἔτοιμος νὰ δώσῃ τὰς ζητούμενας πληροφορίες, εἰδὲ μὴ, ὡς ἀφελθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ πράξῃ, ὅ,τι θεωρεῖ συμφέρον, καὶ ἔστω βεβαίᾳ ὅτι οὐδεὶς θέλει ἀδικηθῇ.

Ἀρκεσθεύσης τῆς Βουλῆς εἰς τὰς ἐξηγήσεις τοῦ ὑπουργοῦ, ἐτέθη εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ καὶ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1867 ναυτολογίας νομοσχεδίου τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν. Μηδεμίας δὲ ἀντιφρόσεως γενομένης, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ. Ἀναγνωσθέντα εἶτα κατὰ σειρὰν τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ 1, 2, 3 καὶ 4 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσαντος 5 ἄρθρου, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι πολλάκις εἰς τὴν κατάταξιν, ἐν τῇ τῷ στρατῷ τῆς ἡμετέρας καὶ τῷ Ναυτικῷ, ἐγένοντο καταχρήσεις, ὥστε κατετάχθησαν μὴ πολῖται Ἕλληνες. Ἐπειδὴ δὲ ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ τοιοῦτον, προτείνει νὰ τεθῇ ἄρθρον νέον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, δι' οὗ ἀπειλείται ποινὴ τις εἰς τοὺς παραβάτας τῶν νόμων. Ἡ προσθήκη, ἥτις ἐπαυσιμασθῇ καὶ παρὰ τῶν προτε-
ταῖς τῶν νομοσχεδίων ὑπουργῶν, ἔχει αἰτίαν

Άρθρον 5.

«Πᾶς δήμαρχος, ὅστις ὅπως δέποτε ἤθελεν εὐκολόνοι τὴν εἰς τὰς τάξεις τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ κατὰ ταξιν μὴ πολίτου Ἑλλήνος, ἐν καιρῷ εἰρήνης, καὶ πᾶς ἀξιωματικός ὅστις ἤθελε κατατάξει τοιοῦτον ἄνευ πιστοποιήσεως τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστου ἐνὸς ἔτους.»

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἀπακροῖται τὴν ἀναγνωσθεῖσαν προσθήκην οὐχὶ κατ' οὐσίαν, διότι πρῶτον ἤδη εἰσαγμένον δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ τὴν συνδυάσῃ πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, ἀλλὰ κατὰ τύπους, ἰσχυριζόμενος, ὅτι ἡ θέσις αὐτῆς δὲν εἶναι ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐν τῷ παγίῳ περὶ ἀπογραφῆς Νόμῳ.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ προτείναντος, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι καινοφανές, ἀλλ' ἔλαβε χώραν καὶ εἰς ἄλλους Νόμους, καὶ δὴ καὶ εἰς τὸν περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας Νόμον τοῦ 1852, τοῦ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀντιπρόντος, ὅτι, προκειμένου νὰ ὑποβληθῇ ὅσον εὐπὼ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου, θεωρεῖ περιττὴν τὴν διάταξιν, περὶ ἧς πρόκειται, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ὁ ψηφιζόμενος ἤδη Νόμος εἶναι ἐτήσιος, αἱ δὲ διατάξεις αὐτοῦ θεωροῦνται μὴ ἰσχύουσαι πέραν τοῦ ἔτους 1867, ἐπομένως θεωρεῖ ἄτοπον εἰς προσωρινόν Νόμον νὰ προτεθῇ διάταξις διαρκῆς, ὡς εἶναι αἱ ποινὰς ἐπιβάλλουσαι διατάξεις.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν προσθήκην τοῦ εἰρημένου ἁρθροῦ, παρεδέχθη δὲ τὸ κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν γενόμενον δεκτὸν πρόθετον 5 ἄρθρον. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον ὡς ἑξῆς.

ἄρθρον 1.

Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ὀρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1867 εἰς δύο χιλιάδας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, μηχανικούς, θερμαστας καὶ ναῦτας, καὶ διαιρεῖται εἰς τακτικὴν καὶ ἑκτακτον.

Καὶ ἡ μὲν τακτικὴ θέλει ἀποτελεῖται ἐξ ὀκτακοσίων ἀνδρῶν, ἡ δ' ἑκτακτος ἐκ χιλίων διακοσίων.

ἄρθρον 2.

Ἡ στρατολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ 1867 ἔτος εἰς χιλίους ἐξακοσίους ἀνδρας, ἥτοι εἰς τετρακοσίους διὰ τὴν τακτικὴν δύναμιν καὶ εἰς χιλίους διακοσίους διὰ τὴν ἑκτακτον.

ἄρθρον 3.

Αἱ κεναὶ τάξεις τῆς τε τακτικῆς καὶ τῆς ἑκτακτοῦ δυνάμεως θέλουσι πληρωθῇ κατὰ τῆς ὑπηρεσίας τὰς ἀνάγκας ἐφ' ἑθελόντων καὶ ἐκ τῶν τῆς ναυτικῆς ἀπογραφῆς.

ἄρθρον 4.

Οἱ ἐκ τῆς τακτικῆς ἀπογραφῆς λαμβάνονται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς μερίδος ἐκάστου ναυτικοῦ δῆμου ἐκ τῶν λαχόντων τοὺς μικροτέρους ὑποχρεωτικούς ἀριθμούς. Καλοῦνται δὲ ἐπὶ τὰ ὅπλα οἱ ἐπιλαχόντες, ἂν οἱ τὸν στρατεύσιμον κλῆρον λαβόντες ἀποδημῶσιν.

ἄρθρον 5.

Νόμος ἐιδιχὲς θέλει κανονίσει τὰ τῆς ναυτικῆς ἀπογραφῆς. »

Κατόπιν ἀνεγνώσθησαν εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν καὶ τὰ καθέκαστα ἄνευ ἀντιρρήσεως τῶν ἑξῆς.

Α') Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων Νόμου, καὶ

Β') Πρότασις Νόμου περὶ ἐκτελέσεως δημωφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ τῆς Πλείας.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 1/2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Χ. Μαστραπαῖς,

Χ. Στεριόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ΄.

Τῆς 21 Ιανουαρίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὶ ἑξῆς ἔγγραφα.

α) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Π. Κωνσταντᾶ ἐπὶ τῆς πρότασεως περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν παροχῶν ἢ εἰσφορῶν Κερκύρας.

β') Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σπηλιωτάκη περὶ δημωφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ.

γ) Ὁμοία τοῦ βουλευτοῦ Α. Ζιτουνίτου περὶ ζωοκλοπῆς.

Παραπέμφθησαν δὲ εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀγγελλέντος εἶτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι ἡ δευτέρα συζήτης τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας νομοσχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον δὲν εἶναι τῆς ὁμαλῆς καὶ ἀταράχου καταστάσεως τῆς πολιτείας, ἀλλ' ὅλως ἐκτακτον καὶ ἀποτέλεσμα ἀνάγκης ἕνεκα τῆς μακρίζουσας τινὰς ἐπαρχίας ληστείας. διὰ ταῦτα καὶ οὔτε διαρκὲς εἶναι.

Δύω ἰδέαι ἐπεκράτησαν, εἶπεν, εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου, ἡ τῶν ἀμοιβῶν καὶ ἡ τῆς ἐκφοβίσεως καὶ τιμωρίας. Τὸ μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς καταδιώξεως τῆς ληστείας ἀπέθῃ ἀτελεσφόρητον, καὶ πᾶσαι αἱ προσπάθειαι ἐναυάγησαν ἀπέναντι τῆς ἀδρανείας τῶν κατοίκων καὶ πολλῶν ἐκ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ἐν ᾧ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι ἀνευ τῆς θελήσεως καὶ δραστηρίας ἐνεργείας τούτων ἡ ληστεία δὲν ἐξαλείφεται. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἄχρι τοῦδε ἰσχύον σύστημα τῶν ἀμειβῶν ἀπεδείχθη ἀνεπαρκὲς καὶ ἀτελὲς ἐνεργεῖτο, ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησε καταλληλότερον νὰ ὀρίσῃ σαφῶς καὶ καθαρῶς, οὐ μόνον τὰς ἀμοιβὰς καὶ ἀποζημιώσεις, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ποινὰς κατὰ τῶν ὑποθαλουσῶν τοὺς ληστὰς, ἡ ὅπως δῆποτε μὴ συνεργουσῶν ἐκ προθέσεως εἰς τὴν καταστροφὴν αὐτῆς δημοτικῶν ἀρχῶν ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπῆλθεν ἀμέσως ὁ φόβος μὴ καταστραφῇ ἀρδὴν τὸ δημοτικὸν σύστημα καὶ αἱ ἐλευθερίαι, ἡ Κυβέρνησις ἐθηκεν αὐτὸ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν δικαστηρίων, ἀφαιρέσασα αὐτὸ ἀπὸ τὰς αὐθαιρεσίας τῆς διοικήσεως· ὁμοίως δὲ μὲ ἀρκούσας ἐγγυήσεις περιεφρούρησε καὶ τὸ πρῶτον ἤδη εἰσαγόμενον σύστημα τῶν ἐκτοπίσεων τῶν βλαχοποιμένων.

Τῷ ὄντι τὰ μέτρα ταῦτα εἶναι ὅπως οὖν αὐστηρὰ καὶ αὐστηρὰ, ἐθεωρήθησαν ὅμως ἀναγκαῖα, καὶ συγκρινόμενα πρὸς ὅσα σήμερον ἡ ἰταλία λαμβάνει ἐπὶ ὁμοίας ὑποθέσεως φαίνονται λίαν ἐπιεικῆ. Ἡ θεωρία ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδὲν συμβάλλεται, ὅσον ἡ πείρα. διὰ ταῦτα, ἐν ᾧ διακηρύττει, ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ δεχθῇ καταλληλοτέρως γνώμας ὅθεν καὶ ἂν προέρχωνται, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιστήσῃ σύντονον προσοχὴν ὅπως τάχιστα δοθῇ ἐν πέρας εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι, ὅταν τὰ νομοσχέδια βασανίζωνται δι' ἄλλεπαλλήλων προσυζητήσεων, τὸ ἀποτέλεσμα πάντως ἔσται εἶναι ἐπωφελεὲς διὰ τὸν τόπον, διότι πάντες ἔχουσι τὴν αὐτὴν πρό-

θεσιν καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπιδιώκουσιν, ἀλλὰ διαφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὰ μέτρα, δι' ὧν θὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἐπιζητούμενον. Καίτοι ἐπαινῶν τὸν πρωθυπουργόν, διότι δραστηρίως καὶ εἰλικρινῶς ἠργάσθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅμως δὲν συμφωνεῖ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ ἐκφρασθεῖσαν ἰδέαν, ὅτι, ἂν δὲν θελήσῃ ὁ λαὸς, ἡ ληστεία δὲν ἐξαλείφεται, διότι αὕτη δὲν εἶναι παρὰ πλῆγία τις μορφή καὶ ἀδικεῖ τις τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μεμφόμενος αὐτοῦ τοιαῦτα. Καὶ ἄλλοτε μὲν ἀπεδίδοτο ἡ ληστεία εἰς πολιτικούς σκοποὺς καὶ διαφοροτρόπως ἐδικαιολογεῖτο, ἀλλὰ δύναται νὰ διαθεσθαιώσῃ, ὅτι οὐδέποτε ἐκ προθέσεως οἱ κάτοικοι ὑπέβαλψαν ληστείαν, εἰμὴ ἐνίοτε ἐξ ἀνάγκης. Ὁ λαὸς ἐπιθυμεῖ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν, ἐπιζητῶν πάντοτε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτῆς στρατοῦ πρὸς τοῦτο. Ἐπανερχόμενος ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου παρατηρεῖ, ὅτι ὑπάρχουσι πολλὰ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαι καὶ εἶναι ἀδύνατον οὕτω νὰ κατορθωθῇ σελήκησις καθαρὰ. Τούτου ἕνεκα προτείνει νὰ συνέλθωσιν οἱ προτείναντες τὰς τροπολογίας μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ ὑπουργείου, ἵνα παρόντος καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐπιχειρήσῃσιν τὴν συγγώνευσιν αὐτῶν καὶ τὴν κατάρτισιν ἐνὸς νομοσχεδίου ὅσον ἐφικτὸν τελείου, ἐφ' οὗ εὐχερέστερον νὰ γείνη ἡ συζήτης.

Ἀποκρούσαντος τοῦ πρωθυπουργοῦ πᾶσαν δι' οἰονδήποτε λόγον ἀναβολὴν, ὡς μὴ ἔχουσιν πρακτικὸν ὄφελος, ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι, προκειμένου νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐξάλειψις ἐνὸς κακοῦ, ἀπαιτεῖται προσοχὴ μεγίστη μήπως ἀναφυῶσιν ἄλλα, διότι ἐκ τῆς κακῆς διαγνώσεως μιᾶς νόσου γενῶνται ἄλλαι μείζονες καὶ ἀθεράπευτοι. Θαυμάζει διὰ τί ὅλα τὰ κακὰ ἀποδίδονται εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τοὺς δημοτικούς ἀρχοντας, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀπείροι δημόσιοι ὑπάλληλοι διαφόρων κλάδων· πότε οὗτοι ἐτιμωρήθησαν καὶ ἔμειναν μόνον οἱ δήμαρχοι, καθ' ὧν ἐκστρατεῖαν σήμερον νομοθετοῦμεν; Ἡ ληστεία σήμερον δὲν ἔχει εὐτυχῶς πολιτικὸν χαρακτῆρα, ὥστε δὲν δύναται νὰ ὦσιν ὑπεύθυνοι οἱ δήμαρχοι. Συνομολογεῖ μὲν, ὅτι, ὅταν ὁ λαὸς θέλῃ, οὔτε ληστεία δύναται νὰ ὑπάρχῃ, οὔτε ἄλλο τι κακὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ νὰ ὑφίσταται, ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι ὁ λαὸς δὲν εἶναι ἐν εἰδὲι στρατοπέδου συντεταγμένος, καὶ ἀρκεῖται μόνον νὰ παρέχῃ φόρους καὶ ἄλλα μέσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ζητῇ παρ' αὐτοῦ πλέον τι;

Ἄν καὶ δὲν πολεμῇ ἐν γένει τὸ Νομοσχέδιον, ἀλλὰ διατάξῃς τινὰς αὐτοῦ, ἐκείνο ὅμως, ὅπερ παρέχει αὐτῷ φόβον,

είναι ἡ κατάχρησις τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἢν οὔτε τῶν δικαστηρίων ἢ ἐγγυήσις θέλει καταστῇ ἐπαρκὴς νὰ καταστείλῃ. Διὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦδε συμβουλευεῖ νὰ ληφθῇ φροντίς ἵνα μὴ ταπεινωθῇ τὸ δημοτικὸν σύστημα, διότι ἐπ' αὐτοῦ στηρίζεται ἡ ἐλευθερά ἀντιπροσωπεία τοῦ ἔθνους.

Μετὰ τὰ ληθέντα, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντος εἴτα τοῦ 1 ἄρθρου, παρελθὼν τις εἰέθηκεν, ὅτι οἱ προτείναντες τὰς διαφόρους τροπολογίας, καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀναβολὰς ἐπ' ἀναβολῶν ἐπικαλεσθέντες, ἐὰν ἠρνοῦντο τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἦτοι τὸν νόμιμον λόγον αὐτοῦ, θὰ ἦσαν συνεπεῖς, καὶ θὰ ἐσυμφωνεῖ μετ' αὐτῶν· δυστυχῶς ὁμως, ἐν ᾧ δὲν ἦσαν ἐναντίοι τῆς ἀρχῆς, ὑπέβαλον ἐν τοσούτῳ τροπολογίας, ἐξ ὧν τινὲς εἶναι ἐναντίοι τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, ὡς ἡ τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρυτινῶν, ἥτις, ἐν ᾧ στερεῖται τοῦ νόμιμου λόγου, εἶναι παρανομωτάτη καὶ αὐθαίρετος ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, καθ' ὅ οὐδεὶς ἄλλως εὐθύνεται διὰ τὰ ἐγκλήματα τῶν ἐνόχων· διὰ ταῦτα καὶ ἀποκρούει τὴν τροπολογίαν ταύτην, ἢν οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν θέλει παραδεχθῇ. Ἐπίσης ἀποκρούει καὶ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Εὐρυτανίας, ὡς παραβιάζουσαν τὸ 24 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν κανονισμόν τῆς Βουλῆς. Περὶ τῶν λοιπῶν τροπολογιῶν δὲν ἐκτείνεται σήμερον, διότι δὲν ἀποκρούει αὐτὰς ἐν γένει, ἀλλὰ συμφωνεῖ πρὸς τινὰ μέρη αὐτῶν, ἰδίως τὴν τοῦ βουλευτοῦ Κέας. Ἐπὶ τέλους κηρυχθεὶς ὑπὲρ τοῦ 1 ἄρθρου ἐξητήσατο ὁ ἀγορεύων τὴν ἀπάλειψιν τῆς λέξεως πασιγνώστων, διότι φρονεῖ, ὅτι αὕτη δύναται νὰ δώσῃ χώραν εἰς καταχρήσεις.

Ὑπελαβεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, ὅτι διὰ τῆς λέξεως *βραβεύονται* δὲν ἐννοεῖται χορηγήσεις χρημάτων ἢ βαθμῶν, ἀλλὰ παραστήμων ἢ εὐχαριστηρίων, συγχωρουμένων ἀπὸ τοῦς κειμένους νόμους· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀπάλειψιν τῆς λέξεως *πασιγνώστων* παρατρεῖ, ὅτι, ἐκτὸς τῶν κεκρυγμένων, ὑπάρχουσι καὶ ὑποκεκρυμμένοι λησταί, μόλις ἀποδυσθέντες εἰς τὸ στάδιον τοῦτο, καὶ δι' ἐγκυκλίων τῆς Κυβερνήσεως ὑποδεικνυόμενοι, καὶ τούτους ἐννοεῖ ἡ προκειμένη λέξις, ἐπομένως ἀποκρούει μὲν τὴν ἀπάλειψιν τῆς λέξεως ταύτης, ἀλλὰ δέχεται τὴν ἀπάλειψιν τῆς λέξεως *δημοτικοί* καὶ τὴν προσθήκην τῶν λέξεων *πᾶς πόλεως*, κατὰ τινὰ τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Κέας.

Ἀντιπρόντος δὲ τινος, ὅτι θεωρεῖ ἀπαλαιπτεόν τὸ ὑπὸ συζή-

τησιν ἄρθρον, διότι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν δικαίωμα ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων νὰ ἀπονέμῃ βράβεια ἢ παράσημα, ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἐθεώρησεν ὡς εὐεργέτηα τὴν προκειμένην Νομοσχεδίον καὶ ὑπεσχέθη νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ μετὰ τινὰς τροπολογίας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μὴ οὐολογήσῃ, ὅτι ἡ ληστεία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς διοικητικῆς ἀνεπάρκειας μᾶλλον ἢ ὑποβάλλει τῶν δημάρχων. Εἰς τὴν ὑπαρξίν τῆς ληστείας ἔχουσι μείζονα ἐπὶρροὴν τὰ ἀδικήματα τῶν ἀρχόντων καὶ ἡ ἑλλειψὶς δικαιοσύνης. Ἄς ἀποδοθῇ δικαιοσύνη, ἄς ἐνισχυθῇ ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ ἀρετὴ, καὶ οὐδέποτε θὰ φανῇ ἐπὶ τοῦ εὐάρους τῆς Ἑλλάδος ληστής. Ἀποκρούων μόνον τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἐπιβάλλον ποινὰς, δι' ὧν αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ θὰ καταστραφῶσι, ἰσχυρίζεται ἐπὶ τέλους, ὅτι διὰ νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ ληστεία πρέπει νὰ ἐκλεχθῶσι κατὰλληλα διοικητικὰ ὄργανα καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ νὰ ὑπακούσιν εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς διαταγὰς αὐτῶν. Ὅταν δ' ἀρᾷ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον, δὲν εἶναι ἐναντίος, ἐξ ἐναντίας φρονεῖ, ὅτι αὐτὸ θέλει κωλύσει τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ τοῦ νὰ φανῇ ἄδικος εἰς τὰς χορηγουμένας ἀμοιβάς, ἵνα οὕτω κατασταλῇ πᾶσα μεροληψία.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι θὰ ἦτον προχειρότερον εἰς αὐτὸν, πειθόμενον, ὅτι τὰ ὑφιστάμενα μέσα καὶ οἱ κείμενοι νόμοι ἐπαρκέουσιν εἰς ἐξάλειψιν τῆς ληστείας, νὰ πολεμήσῃ τὴν βᾶσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐπειδὴ παρατρεῖ, ὅτι ἀνυπεύθυνος ἀνάγκη εἶναι τὴν Βουλὴν νὰ προέλθῃ εἰς μίαν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, ἔρχεται νὰ προτείνῃ, ἵνα προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον καὶ ἡ λέξις *βουλεύεται*, διότι φρονεῖ, ὅτι καὶ οὗτοι δικαιοσύνη νὰ ἔχουσι μέρος εἰς τὰς ἀμοιβάς, ἐὰν ἐμπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις, αἵτινες ἐπιβάλλονται, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνήθῃ, ὅτι οὗτοι εἶναι μᾶλλον εἰς θέσιν νὰ ἐπενέγκωσιν ἀποτελέσματα αἵσια, ὅταν θέλωσιν, ἢ τάναντία, ὅταν δὲν θέλωσιν.

Ἀντιπρόντων δὲ ἄλλων, ὅτι διὰ τῶν λέξεων πᾶς πολιτικὸς ἐννοοῦνται καὶ οἱ βουλευταί, ἐτέθη εἰς ψήφωσιν ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς προτείνουσης τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς μὴ ἀναστάσης, ἐγένετο δὲ δεκτὴν τὸ ἄρθρον ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον οὕτως.

«Δήμαρχοι, δημαρχικοί καὶ εἰσικοί πάριχοι ληστές, πᾶς πολιτικὸς, οἵτινες εἴτε διὰ καταβίβειν εἴτε δι' αἵματος κατὰδωρίως συνετέλεσαν εἰς ἐπίτευξιν ἀποτελεσμάτων κατὰ τῆς ληστείας, βραβεύονται κατ' ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνή-

σεως, ανεξαρτήτως τῶν προσδιορισμένων χρηματικῶν ἀμοιβῶν, αἵτινες ἀπονέμονται ἕνεκα τῆς συλλήψεως, τοῦ ὄνου, ἢ τῆς ἀποτελεσματικῆς κατὰδείξεως κεκρυγμένων ἢ πασιγνώτων ληστῶν.»

Ανεγνώσθη εἰτα τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἡ μὲν ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινύσης τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀπονεμομένης συντάξεως ἀπὸ 50 εἰς 40 δραχμὰς, δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, ἡ δὲ τοῦ βουλευτοῦ Κέας τροπολογία, δι' ἣς προτείνεται ἡ ἀπάλειψις τῆς μιᾶς τῶν ὀκτὼ λέξεων *πολίτης ἢ ἐθνοφύλαξ*, καὶ ἡ προσθήκη τῶν λέξεων *ἢ στρατιώτης*, ἀπεκρούσθη παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰπόντος, ὡς πρὸς μὲν τὴν ἀπάλειψιν, ὅτι κατὰ τὸν περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμον πάντες οἱ πολῖται, οἷον οἱ κάτω τοῦ 18 καὶ ἄνω τοῦ 50 ἔτους, δὲν εἶναι ἐθνοφύλακες, ὡς πρὸς δὲ τὴν προσθήκην, ὅτι ὁ στρατιώτης εἶναι κεκλημένος ἐπὶ τούτῳ πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος ἐν πολέμῳ, ἄλλως τε δὲ οἱ στρατιωτικοὶ νόμοι προβλέπουσι περὶ τούτων, ὡς δύνανται νὰ βεβαιώσωσι καὶ οἱ παριστάμενοι βουλευταὶ ἀξιοματικοί.

Ἰπολαβόντος δὲ τινος τούτων, ὅτι οὕτως μὲν ἔχει τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὀρθόν, καὶ προσέσαντος, ὅτι ὅπως ἐλέγξῃ πᾶσα κατάχρησις θεωρεῖ ὀρθὴν τὴν προσθήκην τῶν λέξεων ἐν διατεταγμένῃ ἐπιμερίᾳ, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι, γνωρίζων καὶ αὐτὸς πόσον συντελεῖ μία μικρὰ ἀποζημίωσις νὰ φιλοτιμηθῇ τοῖς χωρικοῖς, προτείνει μετὰ τῆς λέξεως *ἢ ἐθνοφύλαξ* τὴν προσθήκην τῶν λέξεων καὶ *λαμβάνει ἀμοιβὴν δραχμῶν πενήκοντα*.

Επὶ τοῦ ἁρθροῦ τούτου ἔλαβον καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὸν λόγον ἰσχυριθέντες οἱ μὲν, ὅτι πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ οἱ στρατιῶται ὡς δυνάμενοι ἕνεκα τούτου νὰ φιλοτιμηθῶσιν, οἱ δὲ, ὅτι, ἐὰν γίνῃ τούτο, ἀνατρίπονται ἐκ θαθρον πάντες οἱ κανονισμοὶ τοῦ στρατοῦ, καὶ καταστρέφεται ὁ σκοπὸς τῆς πολιτείας. Ἐπὶ τέλους, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρῶτος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Η. Β. Κωσταντάς,

Χ. Στεριόπουλος,

Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

Τῆς 23 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ανεγνώσθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

α) Πρότασις Νόμου τοῦ βουλευτοῦ Κριζώτου περὶ ἐγγυοδοσίας τοῦ δημοσίου εἰς τὸν δῆμον Χαλκίδος ὅπως συνομολογήσῃ οὗτος δάνειον.

β) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Πηλαῦ ἐπὶ τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου.

γ) Ὁμολία τοῦ βουλευτοῦ Χ. Στεργιοπούλου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου, καὶ

Δ) Ἀναφορὰ Κ. Θ. Βαλέτα περὶ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν κατὰ τὰ συμβάντα τῆς Κύθνου ἀπώλεια τοῦ πληρίου του.

Παραπέμφθησαν δὲ ἡ μὲν πρότασις καὶ αἱ τροπολογίαι εἰς τυπωσιν καὶ διανομήν, ἡ δὲ ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναρρῶν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀρξαμένης εἰτα τῆς γῆς διακοπείσης *δευτέρας* συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας Νομοσχεδίου, παρετήρησεν, ὅτι φρονεῖ ὀρθόν, ὅπως προληφθῇ πᾶσα κατάχρησις, νὰ γίνῃ μνεία ἐν τῷ ἁρθρῳ, ὅτι ἡ σύνταξις θέλει διδασθαι « ἂν ὁ προσηγορευόμενος θεωρηθῶσιν οἱ αἰτοῦντες παρὰ τῆς ἁρμοδίου ἐγχειρομικτῆς ἀρχῆς. » διότι τούτο γίνεται ἤδη καὶ ἐν τῷ στρατῷ.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τρεῖς κυρίως ἰδίαις ἐξέφερον ἐν τῇ τροπολογίᾳ τοῦ α) ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ποιεῖ διάκρισιν μεταξὺ ἐθνοφύλακος καὶ πολίτου, ἐν ᾧ κατ' αὐτὸν οὐδεμία ὑπάρχει β) ὅτι χάριν τῆς ἰσότητος, πρὸ πάντων δὲ ὅπως φιλοτιμηθῶσι καὶ οἱ στρατιῶται, καὶ μάλιστα οἱ χωροφύλακες, δὲν πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι, διότι ἄλλως οὔτε ζῆλον καταβάλλουσιν, οὔτε εἰς σύγκρουσιν ἐρχονται ποτε μετὰ ληστῶν. Τὸ συμφέρον τοῦ τόπου εἶναι νὰ γενικευθῇ τὸ μέτρον τῶν τε ἀμοιβῶν καὶ τῶν ποινῶν, διότι τότε τὰ ἀποτελέσματα ἔσονται εὐάρεστα καὶ ὁ νόμος εἶναι προσωρινός γ) ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ καθαρῶς τί ἐννοεῖ τὸ ἐδ. 2 τοῦ συζητούμενου ἁρθροῦ, τούτέστιν ὁλόκληρος ὁ σύνταξις ἢ τὰ 3/4 αὐτῶν θέλουν δοθῇ εἰς τὴν χῆραν καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ συνταξιούχου. Ἐπὶ τέλους φρονεῖ δίκαιον νὰ μεταβιῇ ἡ σύνταξις τῶν ἀγᾶμων εἰς τοὺς γονεῖς.

Αντίπιν ἄλλος, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκατειμένου ὅμοι αἰσθημάτων διεγείρονται ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ καὶ συγκρατοῦνται πρὸς ἄλληλα, τὸ τῆς φιλοφροσύνης καὶ τὸ τοῦ καθήκοντος, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑπερισχύει, διότι δὲν δύναται νὰ λησμονήσῃ, ὅτι ὁ στρατιώτης ἐπὶ τούτῳ κίκληται, ἐπὶ τούτῳ μεθυσθόσεται καὶ περιθάλπεται ὑπὸ τῆς πολιτείας, ὅπως ὑπερασπίζῃ αὐτὴν κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν. ἴσως εἶναι πεινχρὰ ἡ συνταξίς τοῦ στρατιώτου, ἀλλὰ μήπως δὲν δύναται νὰ προταθῇ ἀριστερίως ἢ αὐξήσει τῆς ἐν δυνάμει; Ἀλλὰ καὶ τούτου οὕτως ἔχοντος, δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἀνατροπὴ τῶν κειμένων Νόμων, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πρέπει νὰ ληρῇ φροντίς καὶ περὶ τῶν ναυτικῶν, καὶ τότε ποῦ θὰ σταθώμεν; Διὰ τοῦ; λόγους τούτους, ἀποκρούει πᾶσαν περὶ ἀναμείξεως τοῦ στρατοῦ πρότασιν.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι δὲν τῷ φαίνεται ὀρθὴ ἡ γνώμη τοῦ προαλείσαντος, διότι ἡ ἀνισότης τῶν ἀμοιβῶν πάντοτε ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀποτυχίαν τοῦ σκοποῦ, ὅστις ἐπιδιώκεται ἄλλως τε φρονεῖ, ὅτι, ὅταν τὰ μέτρα εἰσὶν ἐκτακτά, ἐκτακτοὶ πρέπει νὰ ὦσι καὶ αἱ ἀμοιβαί.

Ἐνταῦθα καταλιπὼν ὁ Πρόεδρος τὴν ἑδρὰν αὐτοῦ εἰς τὸν πρῶτον ἀντιπρόεδρον καὶ λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ἐρχόμενος εἰς τὸ θέμα δὲν προτίθεται νὰ λαλήσῃ οὔτε ὑπὲρ, οὔτε κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλὰ ἀκοπὴ νὰ ἐκθέσῃ ἰδέας τινάς, ὅσας πολυετὴς πείρα τῷ ἐδίδασκεν ὡς ὀρθῆς. Ἐρρίθησαν πολλὰ, καὶ μεταξύ ἄλλων ὅτι οἱ ἀρχαγοὶ καὶ οἱ κάτοικοι ὑποβάλλουσιν τὴν ληστείαν αὐτοῦ ὁμοῦ, ὅστις καὶ ὡς δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ὡς ἰδιώτης πολὺ συντέλει κατὰ τῆς ληστείας, δύναται νὰ ἐκβαιώσῃ, ὅτι οἱ λησταὶ θεωροῦνται παρὰ τῶν κατοίκων ὡς ἄνθρωποι ὡς δ' αὐτοὶ ἐσθασμένοι ὄντες ρυπαίνουσι, πεπυρακτωμένοι δὲ κτενοῦσι, οὕτω καὶ οἱ λησταί, ἐάν μὲν τύχωσιν ὄντες φίλοι τινος χωρικοῦ, τὸν μουντζουρώνουσιν, ἐάν δὲ ἐχθροί, τὸν πιέζουσιν καὶ τὸν ζημιώνουσιν ὥστε, κατ' αὐτὸν, οἱ κάτοικοι εἶναι πρόθυμοι πάντοτε εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν ληστῶν, ἀρκεῖ νὰ ἔχουσιν μετὰ ταῦτα ἀσφάλειαν καὶ νὰ χρησιμῶνται αἱ ὑπερχημέναι ἀμοιβαὶ ἐγκαιρως. Δὲν θεωρεῖ μεγίστην ζημίαν ἐὰν χρηρηθῇ καὶ εἰς τοὺς στρατιώτας ἡ αὐτὴ ἀποζημιώσις, ἀρκεῖ τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ καταπιέζωσι τὸν λαόν, ἐν ᾧ ἤδη, ἀντὶ νὰ ἰγνηλατώσιν τοὺς ληστὰς, ἰγνηλατοῦσι τὰς ὀρνίθας, ἀντὶ δὲ νὰ ὀδοιποροῦσιν εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς παράγγας, ἐνθα δικαιτῶνται οἱ λησταί, ἐκλέγουσι τὰς οἰκίας τῶν πολιτῶν καὶ ἐκεῖ συνεχῶς διημέ-

ρεύουσι καὶ νικητερεύουσιν. Εἰς τοῦτο ἐφελκίζει τὴν προσηλὴν τῆς τοῦ Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς.

Ἀπήντησεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι τὰ παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος λεγόμενα δυστυχῶς εἶναι ἐν πολλοῖς ἀληθῆ, καὶ ἡ Κυβέρνησις πρὸ πολλοῦ μελετᾷ καὶ φρονεῖ περὶ διορθώσεως τῶν κακῶς ἐχόντων. Καὶ πρῶτον ἐτέθη ἐν ἐνεργείᾳ εἰς πολλὰ μέρη τὸ μέτρον τοῦ νὰ ἀπέχῃσι τὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰ οἰκίσματα μέρη, διότι ἐδόθησαν αὐτοῖς τροφαὶ ἀνάλογαι δι' ἓνα μῆνα. Δεύτερον συζητεῖται ἤδη τὸ μέτρον τοῦ νὰ συσπῇσιν εἰς ὁρισμένα μέρη στρατιωτικοὶ σταθμοί, διότι οὕτως οὐ μόνον εἶναι προχειρὸς πανταχοῦ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις, ἀλλὰ καὶ οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων ἀπαλλάσσονται ἐκ τῶν ἐσθῶν.

Μεταβαίνων ἤδη εἰς τὸ περὶ ἀποζημιώσεως ἢ ἀμοιβῆς καὶ τῶν στρατιωτῶν, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ἐλαττέριον τοῦ στρατιώτου εἶναι καὶ πρέπει νὰ ᾖναι ἡ ἰδέα τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, καὶ κακῶς ἐκτιμῶσιν αὐτὸν οἱ νομιζόντες, ὅτι ὀρνᾶται ἀπὸ ὕλικῆς ἀμοιβῆς, διότι, ἐάν τοῦτο ᾖτον ἀληθές, ἡ ὑπαρξίς τῆς κοινωνίας θὰ ἐτίθετο ἐν ἀμφιβολίᾳ, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀπορρομὰς νὰ πιστεύῃ ταῦτα, διὰ τοῦτο καὶ οὕτε τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τοῦτο ἔλαβεν οὐδὲ πρέπει νὰ προσπαθῶσι τινὲς νὰ κατασχῶσι τὰ πάντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ ταύτῃ ὄντα. Ἄν ἡ Βουλὴ νομίῃ, ὅτι ἐξ ὁλοκλήρου ἐξέλιπε πᾶν εὐγενὲς αἰσθημα, ὡς παραδειχθῇ τὴν πρότασιν τῶν προκαταρτυσάντων, διότι ἡ Κυβέρνησις, ὡς φρονούσα, ὅτι οἱ κάτοικοι καὶ οἱ ἄγωνες τοῦ στρατοῦ δὲν δύναται νὰ ἐκτιμηθῶσιν ἀντὶ χρημάτων, δὲν ἔδωκε νὰ προτείνῃ αὐτῷ ἀμοιβάς, τόσω μᾶλλον, ὅσην τοιοῦτον προηγουμένον δύναται νὰ ἔχῃ μεγίστην ἐπιρροὴν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ στρατοῦ καὶ νὰ φέρῃ ἴσως ὀλέθρια ἀποτελέσματα.

Εἰς πρὸς δὲ τὴν ἀπονουὴν τῶν συντάξεων, ἡ μᾶλλον τὴν μεταθέσιν αὐτῶν, ἐκλούθησε τὸν περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων Νόμον, καὶ οὕτω δέον νὰ μεταβιβᾷται εἰς τὴν κατὰ τὴν, ὅτι, ἐάν ἀπεβλέψῃ τις εἰς τὴν φιλοφροσύνην καὶ τὴν προσηλὴν, διὰ τί νὰ ἐξαλειφῶσιν αἱ ἀγαθαὶ αἰτίαι τοῦ τοιουτοῦτος; ἀλλὰ τότε ποῦ θὰ εὕρεθῇ τὸ ἄκρον; Τὰ πλείεστα ἐν τῷ κόσμῳ ταύτῳ εἰσὶν ἀτελῆ, καὶ πληρεστέραν τελειότητα δὲν πρέπει νὰ ζητῇ τις ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τούτῳ, ὑποστηρίζεται εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκείνας, ἐν αἷς πᾶσα κοινωνία πρέπει νὰ στηρίζεται.

Ἐρωτήσαντες δὲ τιος ἐνταῦθα, ἂν ἡ μετὰ ληστῶν σύγκρουσις συμβῇ ἀπροσπαράσκευα καὶ τυχαίως, ἐκ δὲ τῆς συμπλοκῆς

πάθῃ πολίτης τις, υπάγεται οὗτος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, καὶ πῶς θὰ δεδαιούται τὸ γεγονός, ἀπέναντον ὁ ἀγορεύων πρωθυπουργός, ὅτι ἡ μὲν ἐδαιούσις δὲν δύναται νὰ υπαχθῇ εἰς ὁρισμένους κανόνες, ὅπως δῆποτε ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἐνόησεν, ὅτι ὅπως καὶ ὅπου δῆποτε ἂν γένηται ἡ συμπλοκή, εἴτε τυχαία, εἴτε προμελετημένη, ὁ πολίτης ὁ ἀντισταθεὶς, ὁ πολεμήσας καὶ πληγωθεὶς, ἀναντιρρήτως πρέπει ν' ἀμείβεται.

Ἐπανελάθει ἄλλος, ὅτι ὥραίαν εὐρίσκει τὴν παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐκφραθεῖσαν ἰδέαν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος τοῦ στρατιώτου καὶ εὐχεται νὰ τὴν ἴδῃ ἐμπεδωμένην πανταχοῦ, ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ πολῖται ἀπαλλάττονται τῆς υποχρεώσεως ταύτης; Ἐπειδὴ δὲ εἰς μὲν τὸν στρατιώτην ἀποδίδεται ἀποκλειστικῶς ἡ τιμὴ αὕτη, εἰς δὲ τὸν πολίτην ἡ τὸν ἐθνοφύλακα ἐπιφυλάσσεται μόνος ὁ κλῆρος τῆς ὕλικῆς ὠφελείας, διὰ ταῦτα ἐπὶ μᾶλλον ἀποκρούει τὴν ἀνισότητά ταύτην.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ παρούσα συζήτης, ἥτις εἶχε τὸν χαρακτήρα τοῦ διαφωτισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἔφερε τὰ ἀποτελέσματα τῆς, διότι πολλὰ ἰδέαι προέκυψαν εἰς τὸ μέσον καὶ πολλὰ ἀπορία διελύθησαν. Ἐν τούτοις παρατηρεῖ, ὅτι ὅσον ἐγχοιτεύθη ἀπὸ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τοιοῦτον ἐλυπήθη μανθάνων ἔδῃ παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅτι πρῶτον ἔδῃ τίθεται εἰς ἐνέργειαν ὁ Κανονισμὸς τῆς χωροφυλακῆς οἷον ἔττον ἀπορεῖ πῶς τὸ Σώμα τοῦτο, καίτοι τοσαῦτα δυσαναλόγως αὐξήθην, δὲν ἐτέθη εἰς τὸν προορισμὸν του. Εἰσρόμνος ὅπως δῆποτε νὰ καθαρῇ καὶ ἐπανελθῇ εἰς τὰ καθήκοντά του, παρατηρεῖ, ὅτι ἀντὶ αὐτοῦ οὐδεμία ἐλπίς εἶναι νὰ καταστραφῇ ἡ ληστεία ἄλλως πως. Ἐν τούτοις, ἐπιφυλασσόμενος νὰ λαλήσῃ ἐν ἐκτάσει εἰς τὴν τρίτην συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου τὰ δέοντα, δὲν δύναται νὰ παραλείψῃ, ὅτι χθὲς, ὅτε ὠμίλησε, δὲν προέκειτο περὶ ἀμοιβῶν, ἀλλὰ περὶ συντάξεων, οὔτε ἔδυνάτο δὲ, οὔτε δύναται νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν στρατιωτικῶν Νόμων· ἐξ ἄλλου δὲ μέρους αὐτὸς δὲν δίδει μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὰς προκειμένας διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἐξετασθῇ μᾶλλον ἐν συνόλῳ καὶ σχετικῶς πρὸς τοὺς κειμένους Νόμους.

Ἐπῆνε γὰρ ἄλλος, ὅτι, κατὰ τὴν ἰδέαν του, ὅταν ἡ ληστεία λαμβάνῃ χαρακτήρα ἐπίσημον, διακρίνεται τοῦ σταθμοῦ τῶν τακτικῶν μέτρων καὶ τῶν καθήκοντων τῆς χωροφυλακῆς, τὸ δὲ Σώμα τοῦτο, καὶ μετ' ὅσα ἔχει τοῦδε ἐκτεταστο πρῶτον

καὶ ἐνισχύσει, δὲν ἐπαρκεῖ νὰ καταστρέφῃ τὴν ληστείαν, καὶ πρέπει ἀπὸ τοῦδε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἀποστολὴν ταύτην εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν, τοῦ ὁποῦ τὰς ἐπιτυχεῖς ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐκδουλεύσει κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ 1856 πάντες ἐνθυμούμεται. Ἀλλὰ ταῦτα λέγων δὲν δύναται παρὰ νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τὰς ἰδέας τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὡς πρὸς τὰς ὕλικας ἀμοιβάς, περὶ ὧν πολλοὶ ἐποίησαντο λόγον, ἀγνοοῦντες, ὡς φαίνεται, τὴν διαφορὰν, ἥτις ὑφίσταται μετὰ τῶν καθήκοντων τοῦ πολίτου καὶ τοῦ στρατιώτου, καὶ μὴ ἀναλογιζόμενοι, ὅτι οἱ ὑπηρεσίαι τοῦ στρατοῦ δὲν ἀμολιούνται ποτὲ ἐπαρκῶς δι' ὕλικῶν ἀποζημιώσεων. Ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῷ, δὲν θὰ συμφωνῇ μήτε εἰς τοὺς πολίτας κἂν νὰ ἀποδοθῶσι ἀμοιβὰς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν μίαν πρὸς τὸ ἔθνος ἐκτάκτου ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἂν ἡ ἀνάγκη προκαλῇ νὰ υποσχεθῶν ὅπως δῆποτε ἀμοιβὰς καὶ συντάξεις, οὐδέποτε πρέπει νὰ γένηται λόγος περὶ τοῦ στρατοῦ, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀποστολὴ εἶναι ἡ τιμὴ καὶ τὸ καθήκον.

Μετὰ τὰ λεγόμενα ἐτέθη εἰς ψήφισιν ἡ πρότασις περὶ προσθήκης τῶν στρατιωτῶν καὶ χωροφυλάκων καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς μὴ ἀναστάντες, ἐγένοντο δὲ δεκταί, τῇ συναινέσει καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ, αἱ ἑξῆς προσθήκαι· α) μετὰ τὴν λέξιν ἐκείνης προστετέθησαν αἱ λέξεις καὶ *la plume* ἀπαξ ἀμοιβῇ *ψαχμῶν* 50—100· β) εἰς τὸ τέλος τοῦ 2 ἐδαφίου προστετέθησαν αἱ λέξεις *αὐτὸν δὲ ἔχει ἀγαμος, ἡ σύνταξις μεταβαίνει εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ.* Οὕτω δὲ τὸ ἄρθρον 2 τροποποιήθη ἔχει ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 2. Πολίτης ἡ ἐθνοφύλαξ, πληγωθεὶς ἐν συμπλοκῇ μετὰ τῶν ληστῶν, ἀποζημιούται δ' αὖ τὰ ἑξῆς τῆς ἰσσεως καὶ λαμβάνει ἀπαξ ἀμοιβῇ δρ. 50—100· καὶ ἂν κατασταθῇ ἀνίκωνος πρὸς ἐργασίαν, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, εἰ μὴν ἡ ἐργασία, μικραίαν οὖν τοξὴν δραχμῶν 50, εἰ δ' ἀγαμος δραχ. 30.

Ἡ σύνταξις αὕτη μεταβαίνει εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα τοῦ συνταξιούχου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου. Εἰ μὴ ἔσται ἀγαμος ἡ σύνταξις μεταβαίνει εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ.»

Ἡ πρόταξις ἐγένετο δεκτὴ καὶ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου, ἀποζημιώσεων δέον τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροποποιητῶν, μετὰ τὴν προσθήκην μόνον εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τῶν λέξεων, *καὶ λαμβάνει μετὰ τὸν ἐκτεταστο τοῦ πρώτου*

Ἐνταῦθα παρελθὼν τις ὑπέβαλε τὴν ἐξῆς προσθήκην, ἐξαι-
 τισάμενος τὴν τύπωσιν τῆς, καὶ ἐπιφυλαχθεὶς νὰ ὑποστηρίξῃ
 αὐτὴν ὡς ἡ ἄρθρον κατὰ τὴν εἰρήμην τοῦ Νομοσχεδίου συζή-
 τησιν· ἔχει δὲ ἡ ραβδία προσθήκη οὕτως·

Ἄρθρον 4.

«Πᾶς, ὅστις τυχόν, συνένειμα προηγουμένης αποτελεσματικῆς
 καταγγελίας ληστῶν εἰς τὴν ἀρχὴν, ἢ ἐνικα φόνου ἢ συλλήψεως
 ταιούτων, ἤθελε ληστευθῇ ἢ καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν
 ὑπὸ ληστῶν, ἀποζημιούται κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν ἀπὸ τοῦ δημο-
 τικῶν ταμείου, ὡς εἰς αὐτοὶ οἱ δὲ δημόται οἱ λησταί, κατὰ
 δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἀπὸ τοῦ δημοτικῶν ταμείου τοῦ δήμου,
 ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποῦ ἔλαβε χώραν ἡ ληστεία, ἀφοῦ
 προηγουμένης ὁρισθῇ ἡ ζημία· εἰ δὲ ὅμοιοι ἔχουν τὸ δικαίωμα
 τῆς ἀποζημιώσεως ἐκ τῆς περιουσίας τῶν ληστῶν, ἢ ἐκ τῆς
 περιουσίας τῶν πατέρων των κατὰ τὸ ἀναλογικὸν αὐτοῖς μέρος,
 ἐὰν διατελώσιν εἰσὶν ὑπὸ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν».

Συναινέσας τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐκτίπωσιν τῆς εἰρημένης
 τροπολογίας, ἀνεγνώσθη τὸ 4 ἄρθρον τοῦ σχεδίου. Ἐπὶ τούτου
 παρατήρησεν τις, ὅτι ἡ λέξις *δημοτικοί* εἶναι ἀπαλείπτεα δι' ὅν
 λόγον ἀπαλείφθη εἰς τὸ 1 ἄρθρον. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἀόριστον
 ὅποια μέτρα θεωρεῖται ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσιν ἐκ μέρους τῶν
 δημάρχων, ἔδωκε νὰ προστεθῇ φράσις τις σαφηνίζουσα τὰ κεί-
 μενον, καὶ ὡς τοιαύτην προτείνει τὴν ἐξῆς «ἀναλόγως τῶν
 εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ἐπαρχόμενων μέσων». Ὁμοίως δέον
 νὰ προστεθῇ καὶ ἡ φράσις «μὲ γρηγορικὴν ποιεὶν δραχμὰς
 100—500» καὶ τοῦτο ὅπως ἐπέρχεται ὡς συνέπεια τῆς
 ποιεῖν ταύτης ἢ παρὰ τοῦ άρθρου ἀναφερομένη παύσις.

Συναινέσας τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς τὰς προσθήκας ταύτας
 ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ἵνα κατὰ τὴν τρίτην
 συζήτησιν ἐκφρασθῇ ὁριστικὴν γνώμην ἐπ' αὐτῶν, ἐσημειώθη
 ἐνταῦθα, τῇ προτάσει τινῶν, ὅτι ἡ ὑπ' ἀλλήλοις οὗτοι ἐννοεῖται
 καταδικάζονται ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τινά.

Οὕτω δὲ τροποποιήθη ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 4 ἄρθρον ἔχον
 ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον 4.

Δημάρχου, δημοτικοὶ καὶ εἰδικαὶ πάρεδροι καὶ Ἀστυνόμοι,
 ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν ἐπὶ αὐτῶν ὑποκρίπτονται καὶ δικαιοῦν-
 ται ὁμογενῶς, ὡς λησταί, γινώσκοντες τοῦτο καὶ μὴ λαμβά-
 νοντες τ' ἀναγκαῖα μέτρα ἀναλόγως τῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν των
 μέσων πρὸς ἐγκλίρον καὶ αποτελεσματικὴν κατάδειξιν καὶ κα-

ταδείωξιν αὐτῶν τιμωροῦνται ἕνεκεν ἀσυγνώστου ὀλιγωρίας
 διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχ. 100—500 καὶ διὰ προσωρινῆς
 παύσεως δύο μέχρις ἑξ μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' ὁριστικῆς
 παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ στερήσεως τῆς ἱκανότητος
 τοῦ ἀνακτῆσαι δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τρεῖς ἕως
 ἑξ μηνῶν.»

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς προστεθῇ ὡς 5 ἄρθρον ἡ
 ἐξῆς προσθήκη, ἐκ τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας ἀπο-
 σπασθεῖσα, ἐφ' ἧς ὁ πρωθυπουργὸς οὐδεμίαν ἐπ' ἀντιρ-
 ρῆσιν ἐπιφυλαχθεὶς ἐπὶ τῆς τρίτης συζήτησεως νὰ φέρῃ τὴν
 γνώμην του. ἔχει δὲ οὕτω οὕτως·

Ἄρθρον 5.

«Οἱ διοικητικοί, δικαστικοί, στρατιωτικοί ἢ δημόσιοι ὑπα-
 ρέται ἐπιτετραμμένοι τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας, ἢ προσκα-
 λούμενοι ἀρμοδίως εἰς ἐνέργειαν μέτρων ἀναγομένων εἰς τὴν
 ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὀλιγοῦσιν, ἢ ὅπως δὴ ποτε ἄλλως παραμε-
 λούσιν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, τιμωροῦνται, οἱ μὲν
 διοικητικοὶ καὶ δικαστικοὶ ὑπ' ἀλλήλοις καὶ ὑπηρετῶν διὰ παύ-
 σεως καὶ στερήσεως καὶ ἱκανότητος τοῦ ἀνακτῆσαι δημοσίαν
 ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ δικαστίαν, οἱ δὲ στρατιωτικοὶ τιμω-
 ρούμενοι κατὰ τοὺς στρατιωτικὸς νόμους τίθενται εἰς ἀπο-
 στρατίαν.»

Ἡ στερήσις τῆς ἱκανότητος πρὸς ἀπόκτησιν ὑπηρεσίας ὡς
 καὶ ἡ εἰς ἀποστρατίαν μεταβάσις ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ
 ἀρμοδίου ἐφεστίου, ὑποκειμένης τῆς ἀποφάσεως εἰς ἐφῆμερὸν ἐνώ-
 πιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.»

Τελευταῖον ἀναγνωσθέντα ἐγένετο ἀνεῦ ἀντιρρήσεως δεκτὰ
 κατὰ σειράν καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα τοῦ σχεδίου 5, 6, 7, 8,
 9, 10, 11 καὶ 12 μεταβληθέντα εἰς 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12
 καὶ 13.

Ἐνταῦθα ἐπρότεινεν τις νὰ συναρμολογηθῇ τὸ ψηφισθὲν νομο-
 σχέδιον καὶ τυπωθὲν διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτάς ἵνα ἔχωσιν
 αὐτὸ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν τρίτην συζήτησιν. Ἀντιπρότερος δὲ τινος,
 ὅτι ἡ συναρμολογία τῶν Νομοσχεδίων γίνεται μετὰ τὸ πέρας
 τῆς τρίτης συζήτησεως κατὰ τὸν κανονισμόν, ἡ Βουλὴ δὲν πα-
 ρεδέχθη τὴν αἰτιθεῖσαν συναρμολόγησιν κλπ. τῶν ἐπιψηφισθέν-
 των ἄρθρων.

Ἀνεγνώσθη ὑπερὸν εἰς δευτέραν συζήτησιν Νομοσχεδίου
 περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν φθορῶν κτημά-
 των Νόμου καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνεῦ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχει.

Μετά ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε, συναίνεσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντάς,

Χ. Στεριόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'.

Τῆς 16 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ανεγνώσθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

α) Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν περὶ κυρώσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν νέων τηλεγραφικῶν γραμμῶν.

β) Πράτασις Νόμου τοῦ βουλευτοῦ Σ. Χ. Στεφανοπούλου περὶ χορηγίας δραχμῶν 15 χιλ. εἰς τὴν κοινότητα Ἀμαλιάδος (Δερβιτζελιπῆ) τῆς Ἠλείας ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ ΦΜΑ. Νόμου εἰσπραττομένων πρὸς ἀνάγεσιν ἱεροῦ Ναοῦ.

Παραπέμφθησαν δὲ εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Ἀρξάμενης εἶτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθη, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως ἀρθρῶν τινῶν τοῦ περὶ ἐκποιήσεως φθορῶν κτημάτων 12'. Νόμου καὶ ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν τὰ διάφορα ἀρθρα αὐτοῦ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως. Ἐπίσης δι' ἀναστάσεως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἔχον ὡς ἔπεται.

Ἄρθρον 1.

«Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ 12'. Νόμου εἰκοσθημορίου τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τοῦ τιμήματος τῶν κτημάτων, υποχρεοῦνται οἱ θέλοντες νὰ συναγωνισθῶσιν εἰς τῆς δημοπρασίας νὰ προκαταβῶσι τὸ δικατημόριον.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ αἰρημένου Νόμου ὁ μὲν τελευταίος πλειοψήφη ἀπώλῃς τὸ δεκατημόριον, αἱ δὲ προειρηγμένη δημοπρασία διεκρίθη καὶ ὡς μετ' ἐλάττωσιν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ περὶ ἐκποιήσεως διακηρύξις δημοσιεύεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τῆς μὲν πρώτης δημοπρασίας εἰς τὰς πρωτεύουσας ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖται τὸ κτήμα, τῆς δὲ δευτέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν μόνον τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Καὶ ἡ μὲν πρώτη δημοπρασία ἐνεργεῖται μετὰ 30 ἡμέρας, ἡ δὲ δευτέρα μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ὡς ἀνωτέρω, δημοσιεύσεως τῶν διακηρύξεων.

Ἄρθρον 3.

Ἰππότες εἰς τὴν προκαταβολὴν τοῦ δεκατημορίου θεωροῦνται καὶ οἱ μέλλοντες νὰ συναγωνισθῶσιν εἰς δημοπρασίας, κηρυχθείσας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ δημόσιον δὲν ἐγγυᾶται οὔτε διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ κτήματος, οὔτε διὰ τὸ ποσὸν τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῷ δένδρων, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς κατὰ τὰ διαγεγραμμένα ὄρια ταυτότητος τῶν κτημάτων.

Πᾶσα προαυθεύσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀκυροῦται. »

Ἀκολούθως ἐτέθη εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαθῶν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι πᾶσαι σχεδὸν αἱ διατάξεις αὐτοῦ, πλην ἡ περὶ δυνάμεως, δὲν εἶναι νεοφανεῖς, ἀλλ' εὐρίσκονται εἰς τοὺς κειμένους Νόμους, ὥστε δὲν εἶναι παρὰ μία ἐπανάλυψις παλαιῶν διατάξεων· ἀλλὰ τὸ ἐπανερχεῖσθαι εἰς τὰ αὐτὰ καὶ αἰωνίως νομοθετεῖν εἶναι σύστημα ὀλίθιον, ἔχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σύγχυσιν. Δύο συστήματα ἐπικρατοῦσιν ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ, τὸ τῶν ἀρειθῶν καὶ τὸ τῶν ποινῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον οὐδὲν ἢ ἐλάχιστον ὠφέλιμον ἄχρι τοῦδε, αἱ δὲ ποιναὶ δὲν εἶναι ποτὶς καινοφανεῖς, ἐκτὸς τῆς περὶ ἐκτοπίσεως, ἥτις ἄλλοτε οὐσα εἰς ἐργίαν ἐπρόξενετο μείζονα κακὰ τῆς λαρείας. Τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀποκροῖε κατ' ἀρχὴν τὸ Νομοσχέδιον, διότι, ἐν ᾧ παντάπασιν δὲν θὰ συντελέσῃ πρὸς ἐξόντωσιν τῆς λαρείας, ἀρ' ἐτίθει οὐ μόνον θέλει ἀνατρέψῃ τὸ δημοτικὸν σύστημα, ἀλλὰ θέλει ἐπιφέρει καὶ τὴν παραλυσίαν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ προσθέλει τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν, καὶ τὸ μέγιστον θέλει μηδενίσει τὴν ἀπονομήν τῆς δικαιοσύνης. Κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ, ὁ Κυβερνήτης ὤρετο νὰ ἀρχοληθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτίων τῆς ὑπάρξεως τῆς λαρείας, διότι τότε θέλει δυναθῇ νὰ ἐπελέγῃ τὴν ἀρκαιότερον τὴν ἀπὸ τῶν αἰτίων καὶ αὐτῶν, ἥτις

συντηρείται παρά τῶν κομματαρχῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἀνέχεται ὑπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εὐχεται ὅπως ἐπιβληθῇ τις μεταβολὴ εἰς τὴν κοινωνίαν, πρὸ πάντων διὰ νὰ εὐριθῇ ὁ ἱκανὸς ἄνθρωπος νὰ ἀναλάβῃ τὴν μεγίστην ταύτην ἀποστολὴν τῆς καταστροφῆς τῆς ληστείας, ὡς περ ἄλλοτε ὁ Πομπήιος κατέστρεψε ἄρδην τὴν πειρατείαν ἐκ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, διότι διὰ τοῦ ψυχρῶμένου Νομοσχεδίου οὐδὲν ἀποτελεσμα αἰσιον ἐλπίζει.

Ἀπαντήσαντος δὲ ἄλλου, ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε γεγονότα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι πάντοτε ἡ ληστεία ἐν Ἑλλάδι κατεδιώχθη καὶ κατεστράφη ἀποτελεσματικῶς δι' αὐστηρῶν μέτρων, καὶ εἰπόντος, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον μέλλει νὰ ἐπιφέρει εὐάρεστα ἀποτελέσματα, καθόσον πολλοὶ δῆμαρχοι ὑποθαλάμους, τὰ δεινοπαθήματα τῶν ἐπαρχιῶν, ἐτέθη εἰς ψήφορρίαν ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος εἰτα τοῦ 1 ἄρθρου ὡς ἐτροποποιήθη εἰς τὴν δευτέραν συζήτησιν, παρετήρησέ τις, ὅτι ὅπως μὴ ἡ λέξις *θραβεύονται* ὑποτεθῇ, ὅτι ἐννοεῖ ὑλικὴν ἀμοιβήν, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ μετ' αὐτὴν ἡ λέξις *τιμητικῶς* ἢ *ἠθικῶς*. Εἰπόντος δὲ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, οἱ ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς λέξεως ταύτης ἐννοεῖ νὰ χορηγῇ παράσημα ἢ ἐγκαρτετήρια καὶ ὄχι χρηματικὰς ἀμοιβάς, ὥστε θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν προσθήκην, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον ἀντὶ τῆς προσθήκης· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρον 1.

« Δῆμαρχοι, δημοτικοὶ καὶ εἰδικοὶ Πάριδροι, Ἀστυνόμοι καὶ πᾶς πολίτης, οἵτινες εἴτε διὰ καταδείξεως, εἴτε δι' ἀμέσου καταδιώξεως συντέλεσαν εἰς ἐπίτευξιν ἀποτελεσμάτων κατὰ τῆς ληστείας, θραβεύονται κατ' ἰδιαιτέραν ἀπόρριψιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀνεξαρτήτως τῶν προσδιορισμένων χρηματικῶν ἀμοιβῶν, αἵτινες ἀπονέμονται ἐνταῦθα τῆς συλλήψεως, τοῦ θύτου, ἢ τῆς ἀποτελεσματικῆς καταδείξεως κερκρυγμένων ἢ πασιγνώστων ληστῶν. »

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ 2 ἄρθρου, ἐπρότεινέ τις τὴν ἀπάλειψιν τῆς ἐξῆς κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν γενομένης προσθήκης. « Ἐάν δὲ ἡ ἀρχὴ, ἡ σύνταξις μεταβῇ εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, » διότι, εἶπεν, ἐάν προκύβῃ νὰ λαμβῇ ὑπ' ὄψιν ἡ φιλανθρωπία, δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται μόνον μέχρι τῶν γονέων· ἄλλως τε καὶ διὰ τῆς προσθήκης ταύτης παραβιάζονται αἱ ἀρχαὶ αἱ διέπουσι τοὺς περὶ σύνταξιν

νόμους, οἵτινες προνοοῦσι μόνον περὶ τῶν κατιόντων ἢ τε θυγατέρων νὰ τύχουσιν ἀνελίκων, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀδυνάτου χήρας τοῦ τυχόν ἀποθανόντος συνταξιούχου.

Ἀντιπρότεινον δὲ ἄλλων, οἱ ἐνίοτε οἱ γονεῖς τοῦ ἀποθνήσκοντος δὲν ἔχουσιν ἕτερον προστάτην, καὶ ὅτι ἡ πατὴρ οὐδεὶς νὰ προνοήσῃ καὶ περὶ αὐτῶν, ὅταν ὁ μόνος ἴσως υἱὸς τῶν προσέφρων ἐαυτὸν θυσιᾷ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ ἀπαλειψῆς πρότασιν, μὴ ἀναστῶσα, παρεδέχθη δὲ τὸ ἄρθρον 2 ὡς κατηρτίσθη κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν. Εἰσέτης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν· ἔχουσι δὲ ἀμφότερα τὰ ἄρθρα οὕτως.

Ἄρθρον 2.

« Πολίτης ἢ ἐθνοφύλαξ, πληγθεὶς ἐν συμπλοκῇ μετὰ ληστῶν, ἀποζημιούται διὰ τὰ ἐξόδα τῆς ἰάσεως καὶ λαμβάνει ἀπᾶς ἀμοιβὴν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δραχμὰς 50—100· καὶ ἂν κατασταθῇ ἀνέλικος πρὸς ἐργασίαν, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐάν μὲν ἦ ἑγγαμὸς, μηνιαίαν σύνταξιν δραχμῶν 50, ἐάν δ' ἄγαμος, δραχμ. 30.

Ἢ σύνταξις αὕτη μεταβαίνει εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα τοῦ συνταξιούχου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ σύνταξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων Νόμου· ἐάν δὲ ἦ ἄγαμος, ἡ σύνταξις μεταβῇ εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Πολίτου ἢ ἐθνοφύλακος φονευθέντος ἐν συμπλοκῇ μετὰ ληστῶν, ἢ ἀποθανόντος, ἐκ πληγῆς, ἢ ἐν τοιαύτῃ συμπλοκῇ ὑπέστη, ἡ μὲν σύζυγος ἐνόσω μένει ἐν τῇ γυναικί λαμβάνει μηνιαίαν σύνταξιν δραχμῶν τριάκοντα, τὰ δὲ τέκνα τὰ ἄρρενα μέχρι τῆς ἐνηλικιότητος καὶ τὰ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου, ἀνά δραχμὰς 15 ἑκάστον.

Τὰ θήλεα προικίζονται προσέτι παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ δραχμῶν 500 ἑκάστον, πληρωτέων μετὰ τὴν τέλει τοῦ γάμου.

Ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη ἡ κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν ὑποβληθεῖσα πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἀθωαῖδος, ὅστις λαβὼν τὸν λόγον ἐκτίθεσθαι ἵνα τεθῇ αὕτη ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὡς ἡ ἄρθρον. Ἀλλήθως, εἶπεν, ἡ πρότασις τοῦ εἶναι δρακόντειος, ἀλλὰ μήπως καὶ τὸ νομοσχέδιον δὲν περιέχει τοιαύτας διατάξεις· ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ μεμρῇ αὐτόν, διότι δὲν σκοπεῖ ἄλλο ἢ νὰ συντελεσθῇ τὸ κατ' αὐτόν εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς ληστείας.

Κατὰ τὴν ιδέαν του, ἥ πρέπει νὰ ἀπορρίψωσιν ἐκ βάσεως τὸ Νομοσχέδιον, ἡ τὸναντίον πρέπει νὰ τεθῶσιν ἐν αὐτῷ διατάξεις αὐστηραί, ὅπως μᾶλλον ὁ κόσμος, ὅτι τὸ ἔθνος σπουδαίως ἀπαιτεῖ τὴν ἐξάλειψιν τῆς μάστιγος ταύτης.

Ἀντιπρόεδρος δέ τινος, ὅτι ἀληθῶς τὸ Νομοσχέδιον ἔχει δρακοντεῖους διατάξεις, ἀλλὰ τὰς ἀπευθίνει κατὰ τῶν ἐνόχων, ἐν ᾧ ἡ πρότασις τοῦ προλαλήσαντος ἀπευθίνει αὐτάς κατὰ τῶν ἀθώων, καὶ προσθέσονται, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη εἶναι ἐν γὰρμα, διότι τὰ δημοτικά Ταμεία δὲν εἶναι εἰς θέσιν ὅπως ἀποζημιώσωσι τοὺς παθόντας, προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη εἶναι καλὴν μὴ ἀναγκαῖον, εἶναι ἀσφαλές, θὰ γεννηθῇ δίκαια μεταξὺ δημοσίου καὶ τῶν κακοποιουμένων ὑπὸ τῶν ληστῶν, καὶ θέλει ἀνατρέψῃ τὸ πᾶν, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν καυτὸτητα τῶν ληστῶν ἢ τὴν καταγωγὴν των, εἰμὴ αὐτοὶ οὗτοι οἱ λησταί.

Ἰπέλαβεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι δὲν παραδέχεται ἐν γένει τὸ ἐν τῇ προσθήκῃ τοῦ βουλευτοῦ φθιώτιδος σύστημα, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποκρούει ἐντελῶς καὶ καθ' ὅλα τῆς τὰ μέρη τὴν τροπολογίαν, ἐξ ἐναντίας, ἐπειδὴ θεωρεῖ δίκαιον, ὅτι ὁ ἀποτελεσματικῶς καταδεικνύων τοὺς ληστές καὶ κακοποιούμενους τυχὼν ἀκολουθῶν διὰ τὴν πράξιν του ταύτην πρέπει νὰ τυγχάνῃ ἀποζημιώσεως, δέχεται τὴν προσθήκην 1 ἄρθρου ἀλλ' οὕτως τροποποιούμενον.

« Τὰ περὶ συντάξεως καὶ ἀποζημιώσεως ἀναφερόμενα ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 3 ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἀποτελεσματικῶς καταδείκτας ληστῶν, παθόντας ἐνεκὸν τῆς καταδείξεως ».

Ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι οὔτε τὴν προσθήκην τοῦ βουλευτοῦ φθιώτιδος παραδέχεται, διότι θεωρεῖ αὐτὴν ἀδικον εἰς τὴν ἐκτασίαν τῆς καὶ παράνομον, οὔτε εἰς τὴν τοῦ προλαλήσαντος Πρωθυπουργοῦ τροποποίησιν συναινέει, διότι ὁ λόγος αὐτῆς δὲν εἶναι ἠθικός, καὶ διότι φρονεῖ, ὅτι οἱ καταδείκται ἐκτελοῦσιν οὐδὲν ὀλιγώτερον ἢ προδοσίαν.

Ἀντιπρόεδρος δέ τινος, ὅτι ἡ κατάδειξις τῶν ληστῶν δὲν εἶναι προδοσία, ἀλλ' εὐεργεσία πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ ὅτι ὁ προλαλήσας παρεδέχθη ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ὅτι κατακρίνεται ἐν τῇ προσθήκῃ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ὡς 1 ἄρθρον τὴν εἰρημένην τοῦ πρωθυπουργοῦ προσθήκην, ἀνγκληθείσης τῆς τοῦ βουλευτοῦ φθιώτιδος.

Κατόπιν παρελθὼν τις ἐξέθηκεν, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνήσῃ τὸ μέγα κράτος τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, δυναμένου πάντοτε νὰ καταστρέφῃ πᾶν κακὸν ἐκ τῆς πολιτείας. Διὰ τῆς ὑποβληθείσης καὶ ἤδη ὑπὸ συζητήσιν τεθείσης τροπολογίας του ἐν καὶ μόνον σκοπεῖ, ταυτέστιν ἀνακινεῖ τὸ συμφέρον παρὰ τῷ λαῷ, διότι σήμερον ἡ ληστεία ὡς ἀπευθυνόμενη κατὰ τῶν πλουσίων οὔτε τὸν πιεῖ, οὔτε τὸν ζημιώνει, διὰ τοῦτο καὶ ἀνέχεται αὐτὴν ἐν ἀδιαφορίᾳ. Αἱ διατάξεις ὅμως τῆς τροπολογίας του, ἐὰν γείνωσι δικταί, θέλουν κεντῆσαι τὸ συμφέρον ἐκάστου δήμου καὶ θέλουν τὸν ἐξαγάγει ἐκ τῆς ἀδιαφορίας. Τὸ πνεῦμα τῆς τροπολογίας του εἶναι σχεδὸν ὅμοιον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἄλλοτε ποτε ἰσχύσαντος περὶ δεινδροτομίας Νόμου ὥσπερ ἐκεῖνος κατέστησεν ὑπόχρεον τὸν ἄνθρωπον, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἡ δεινδροτομία ἐλάμβανε χώραν, εἰς ἀποζημιώσιν, καὶ ἔφερεν ἀποτελέσματα αἰσία σώσας τὰς ιδιοκτησίας τῶν πολιτῶν, οὕτω πρέπει καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ γείνω, διότι τότε ἡ ὑπαρξὶς καὶ ἡ συντήρησις τῶν ληστῶν ἔσται πράγματι κακὴ.

Ἀπάντησεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι ἡ ἐν τῇ τροπολογίᾳ τοῦ προλαλήσαντος ἐκφραζομένη ιδέα ὑπεβλήθη αὐτῷ καὶ παρ' ἄλλων σπουδαίων ἀνδρῶν καὶ εἶναι τῷ ὄντι ἀξία μελέτης. Τὸ ζήτημα εἶναι πῶς νὰ πολεμηθῇ ἡ νέα τακτικὴ τῶν ληστῶν καὶ νὰ διεγερθῇ κατ' αὐτῶν τὸ αἶσθημα τοῦ λαοῦ, ταυτέστι πῶς νὰ διεγερθῶσιν ὅσον οἶον τε πλείονες ἐγθροὶ τῶν ληστῶν, οἵτινες σήμερον πολλοχοῦ εὐρίσκουν ἀνοχίαν, διότι καταδιώκουσι μόνον τοὺς πλουσίους. Καὶ ὁ μὲν προλαλήσας νομίζει, ὅτι διὰ τῆς πρὸς ἀποζημιώσιν ὑποχρεώσεως τοῦ λαοῦ θέλει διεγερεῖ αὐτόν, ἡ δὲ Κυβέρνησις διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς φρονέουσα, ὅτι, ἐν ἐπὶ τῆς δεινδροτομίας εὐδοκίμοις τὸ παρὰ τοῦ προλαλήσαντος προταθὲν σύστημα, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον ἀνωφελές, ἐφ' ὅσον ὁ σκοπὸς τῆς δεινδροτομίας διαφέρει τοῦ τῆς ληστείας, διότι ὁ πρῶτος εἶναι ἡ ἐλάττω καὶ ἡ ἐκδίκησις, ὁ δεύτερος ὅμως εἶναι τὸ συμφέρον, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου οὔτε ἡ ληστεία προλαμβάνεται, καὶ ὁ αἰγμάλωτος διατρέχει τὸν μέγιστον κίνδυνον νὰ φονευθῇ. Τὸ σύστημα τῆς προκειμένης τροπολογίας θὰ ᾖναι ἐπωφελές μόνον ἐὰν ἐφαρμόζετο κατὰ τῶν δήμων ἐκείνων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐμφωλεύουσιν ἀνέναντι οἱ λησταί, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀνευ κινδύνων, ἐπομένως θεωρεῖ ἀνγκραίαν τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζητήσεως ἵνα μελετηθῇ ἐμβριθῶς ἡ ιδέα αὕτη.

Συναινέσαντος δὲ καὶ τοῦ προτείναντος τὴν τροπολογίαν εἰς τὴν ἀναβολὴν, παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ περὶ δεινδοτομίας νόμος, καίτοι νομοθετηθεὶς ἀπὸ μίαν ἀνθαίρετον Κυβέρνησιν, εἶχεν ὁμως τὸν λόγον του, ἄλλως τε τότε τὰ παράπνομα τοῦ λαοῦ δὲν εἰσκαλοῦντο· σήμερον ὁμως, ὅτε οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ πρόκειται νὰ νομοθετήσωσι περὶ αὐτοῦ, ἀπορεῖ πῶς τολμήσι τινὲς νὰ προτείνωσι διατάξεις ἀπληροφαισώμενας καὶ μὴ συμβιβασζομένας οὔτε μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, οὔτε μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Ἀποκρούων λοιπὸν τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, θαυμάζει διὰ τὴν εὐστροφίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, μὴ διττάζοντος πολλάκις νὰ παραδεχθῇ ἰδέας, αἵτινες εἰσὶν ἱκαναὶ νὰ κινήσωσιν τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἔθνους. Ἄλλως τε δὲ ὁ σκοπὸς τῆς τροπολογίας διαφέρει οὐσιωδῶς τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου, διότι οὗτος μὲν σκοπεῖ τὴν ἐξόντωσιν τῆς ληστείας, ἐκείνη δὲ τῆς ἀποζημιώσιν τῶν ληστευομένων· ἂν δὲ περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἐπρόκειτο, αὐτὸς ἤθελε προτείνει νὰ ἀποζημιωθῇ τὸ δημόσιον αὐτοῦ καὶ οὐδέποτε οἱ πτωχοὶ τοῦ Κράτους δῆμοι.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς τροπολογίας ἐπὶ τὴν αὔριον.

Ἀναγινωθέντος ὕστερον τοῦ Α' ἀρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἠρώτησέ τις ὅποια μέτρα ἐννοεῖ τὸ ἄρθρον ὡς ἀναγκαῖα, τὰ ὅποια μὴ λαμβάνοντες οἱ δῆμαρχοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι θέλουσι τιμωρεῖσθαι; Εἰπόντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι αὐτὸς ἐννοεῖ νὰ συγκαλῶσι τὴν ἐθνοφυλακὴν, τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐξέρχονται καὶ οἱ ἴδιοι πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν, ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι νομίζει δίκαιον καὶ ὀρθὸν ἵνα προστεθῶσι καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ βουλευταί.

Ἐνταῦθα πολλοὶ ἐζήτησαν τὴν διακοπὴν τῆς συζητήσεως ὡς παρελθούσης τῆς ὥρας. Κατὰ συνέπειαν ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν εἰς αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωνσταντῆς,

Χρ. Μαστροπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 25 'Ιανουαρίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας εἰς τοὺς βουλευτάς Ζερβόν, Γ. Ἰακωβάτον καὶ Ν. Κονταράτον τῇ αἰτήσει των.

Ἀνεγνώσθη τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Α. Κουμουνδουράκη ἐπὶ τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς νομοσχεδίου καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν πρῶτην.

Ἀρξαμένης εἴτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἀρθρου Α' (ἡδη γενομένου Β') τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδίωξεως τῆς ληστείας, ἠρώτησέ τις, ἂν καταργῶνται αἱ διατάξεις τοῦ ποιν. νόμου τιμωροῦντος διὰ βαρύτερων ποινῶν τοὺς ἐνεκα ἰδιοτελείας ἢ κοινότητος ἀμελοῦντας τὰ καθήκοντά των δημάρχους.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι οὐ μόνον δὲν καταργεῖται ὁ ποιν. νόμος, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου συμπληροῦται, καθόσον ἐπιβάλλεται αὐτοῖς ποινὴ βαρεῖα διὰ τὴν παράλειψιν τῶν καθήκοντων των.

Παρατηρήσαντος δὲ τις, ὅτι πρὸς περισσότεραν σαφήνειαν πρέπει νὰ γείνη μνηεὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ, ὅτι αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ποιν. νόμου ἐπιβαλλομένων, ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι οὐδεμία μνηεὶ πρέπει νὰ γείνη περὶ τοῦ ποιν. νόμου, διότι ἄλλας περιστάσεις τιμωρεῖ οὗτος καὶ περὶ ἄλλων προβλέπει τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐμφαινόμενη σύγχυσις προέχεται ἐκ τῆς μετατοπίσεως δικαιωμάτων ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν δικαστικὴν. Τὸ κατ' αὐτὸν δὲν θά ἦτον ἐναντίος, εἰάν ἐπειθετο, ὅτι ἡ ὑφισταμένη νομοθεσία δὲν περιεῖχε διατάξεις καθιστώσας περιττὰς τὰς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ἐκείνο ὁμως, τὸ ὅποσον φοβεῖται μᾶλλον, εἶναι ὅτι ἡ μεταβολὴ αὕτη θά παραλύσῃ ἐντελῶς οὐ μόνον τὸ δημοτ. σύστημα, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὰ δικαστήρια, διότι οὐδεμία ὑπάρχει, κατ' αὐτὸν, ἐγγύησις, ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν θά εἰσδύσῃ μέχρις αὐτῶν ἐπιρράζουσα ἐπιβλαβῶς τὴν δικαιοσύνην, ὅπερ θά εἴναι μέγιστον κακὸν εἰς τὴν κοινωνίαν. Συμπιραίνων ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ παραδώσῃ τὸ δημοτ. σύστημα εἰς τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀντεκδικήσεων, οὐδὲ νὰ ἀνμείξῃ τὰ δικα-

στήρια εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν καὶ ἐπιμένει εἰς τὴν ἀλοσυρὴν ἀπαλείψαν τοῦ ἀρθροῦ τούτου.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τινὰς, ὅτι τὰ ὑπὸ συζήτησιν ἀρθρὸν σώζει τὸ ὄχι. σύστημα ὡς ἀναθετὸν τὸ δικαίωμα τῆς παύσεως τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ ὅτι ἐρείζεται εὐγνωμοσύνη εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, παραιτήσαντα οὐκ ἐκνευρώτως τὸ παρὰ τῶν κοιμένων νομῶν χορηγούμενον αὐτῷ δικαίωμα τῆς παύσεως ἐπὶ ἀνεγκλινῶν ὁ Πρωτοπυργός, ὅτι αἱ ἀρχαί, αἱ προκαλέσαντες τὴν σύνταξιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀρθροῦ εἶναι ἴσταν σπουδαίαι. Καὶ πρῶτον ὁμολογεῖ, ὅτι δὲν εἶναι ὑπαδὸς τῆς συγκεντρώσεως, κατὰ συνέπειαν ἐπιθυμεῖ ὅσον τὸ ἐρικτὸν τὴν χαλάρωσιν αὐτῶν· δεύτερον, πεποιθὺς, ὅτι οὐδὲν ἔθνος δύναται νὰ εὐδαμονήσῃ, εἰ μὴ δὲν ἔχῃ ἀνεξαρτήτων δημοτ. σύστημα, ἀλλ' αἱ δημοτικά αὐτοῦ ἀρχαί εἶναι ἐρμῶν τῶν πολιτικῶν παθῶν, ἐνόμισεν, ὅτι συντελεῖ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀπαλλάττων ἐν μέρει τοὺς δημοτικούς ἀρχοντας ἀπὸ τῆς ἐπιρροῆς τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν καὶ ἐν γένει τῆς διακρίσεως. Ταῦτα δὲ ἐπραξεν οὐχὶ διότι φοβεῖται τὴν εὐθύνην τῆς ἐνασχέσεως ἐνὸς δικαιώματος, ἀλλὰ διότι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπικρατήσῃ, καιροῦ προϊόντος, αἱ δύο αὐταὶ ἀρχαί, ἐλπίζων, ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ, μηδαμῶς ἀμφιβαλλούσα, ὅτι τὰ δικαστήρια παρεχόντων μεζονας ἢ τὴν διοίκησιν ἐγγυήσεις, θέλει ἀποδεχθῇ αὐτάς, εὐχομένη ὅπως ἐντελῶς, καιροῦ προϊόντος, χειραφετηθῶσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ καταστῶσιν ἀνεξαρτήτοι πάσης διοικητικῆς ἐπηρεάσεως, διότι τότε θὰ ὑπηρετήσῃ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα καὶ τὴν πρόοδον τῆς κοινωνίας. Καὶ ὑπὸ νομικὴν δὲ ἐποψίν τὸ ἀρθρὸν ἔχει καλῶς, διότι ὁ μὲν ποιν. νόμος ὁμιλεῖ περὶ ἰδιοτελείας καὶ ἀποθέσεως, τὸ δὲ νομοσχέδιον περὶ παραβάσεως καθήκοντος, ὥστε συμπληροῦται ἀντὶ νὰ ἀκυροῦται, ὡς ὑπενόησαν τινες, ὁ ποιν. νόμος· τὸ δὲ σπουδαιότατον διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀρθροῦ κλειεῖται προσωρινῶς ἡ θύρα τῆς δημοτ. ἐξουσίας εἰς τοὺς λήγῃ ἀσυγγνώστου ὀλιγωρίας παυθόντας.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἐτέθη εἰς ψήφοφορίαν ἡ περὶ ἀπαλείψεως τοῦ προκειμένου ἀρθροῦ πρότασις καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς μὴ ἀναστάσης, ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ ἀρθρὸν μὲ τὰς ἐξῆς τροπολογίας, ἐπανεχθείσας ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κέας, συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν· α) μετὰ τὰς λέξεις «ἐπηρεάσει» προσετέθησαν αἱ λέξεις «ὡς καὶ τοὺς υποκρίπτοντας, ὑποθάλλοντας καὶ τροφδοτούντας αὐτούς» β) μετὰ τὴν λέξιν «ὀλιγωρίας» προσετέθησαν αἱ λέξεις «διὰ χρη-

ματικῆς ποινῆς 50—100 δραχμῶν καὶ γ) μετὰ τὴν λέξιν «ἀποστρεφῶν» προσετέθησαν αἱ λέξεις «διὰ χρηματικῆς ποινῆς διπλασίας καὶ»· ἔχει δὲ τὸ ἀρθρὸν ὡς ἐτροπολογήθη αὐτῶς.

Ἀρθρὸν 5.

«Δήμαρχοι, δημαρχικοὶ καὶ εἰδικοὶ πάρεδροι καὶ Ἀστυνόμοι, ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν ὁποίων υποκρίπτονται καὶ διακρίπτονται ὁμολογούμενως λησταί, γινώσκοντες τοῦτο ὡς καὶ τοὺς υποκρίπτοντας, ὑποθάλλοντας καὶ τροφδοτούντας αὐτούς, καὶ μὴ λαμβάνοντες τ' ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐγκρίαν καὶ ἀπαταλειατικὴν κατάδειξιν καὶ καταθίωξιν αὐτῶν, τιμωροῦνται ἐνέκιν ἀσυγγνώστου ὀλιγωρίας διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50—100 δραχμ. καὶ διὰ προσωρινῆς παύσεως δύο μετρητῶν ἐξ μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ χρηματικῆς ποινῆς διπλασίας καὶ δι' ὀριστικῆς παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ στερήσεως τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ ἀνακτῆσαι δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τρεῖς ἔξ μηνας.»

Ἀναγνωσθὲν ἀκολούθως τὸ ἀρθρὸν 5 τοῦ Νομοσχεδίου, ἡδὴ μεταβληθὲν εἰς 6, ἐγένετο δεκτὸν τροπολογηθὲν, συγκαταθέσει τοῦ ὑπουργοῦ, ὡς ἐξῆς, ἐξηγηθέντος, ὅτι αἱ περὶ ἀνακρίσεως διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας μένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ἀρθρὸν 6.

«Ἡ χρηματικὴ ποινὴ, ὡς καὶ ἡ προσωρινὴ καὶ ἡ ὀριστικὴ παύσις, ἀποφασίζονται, ἡ μὲν προσωρινὴ ἀνακρίσεως, ἡ δὲ ὀριστικὴ ὑπὸ τὸ ἐνδίκιον μέσον τῆς ἐρεσεως, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου πλημμελειοδικείου διὰ προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως ἢ δι' ἀπ' οὐθείας κλήσεως. Ἡ ἐρεσις εἰσάγεται ἐνώπιον τῶν ἐρετῶν καὶ ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικίων ἐρεσιν τῶν πταισματοικῶν ἀποφάσεων.»

Ἀναγνωσθὲν εἰτα ἡ ὡς 6 ἀρθρὸν κατὰ τὴν τακτικὴν τοῦ Νομοσχεδίου συζήτησιν παραδεχθεῖσα προσήκῃ τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας, ἥτις καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὡς 7 ἀρθρὸν μὲ τὰς ἐξῆς τροπολογίας, ἐπανεχθείσας συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν· α) μετὰ τὰς λέξεις «ἐπηρεάσει» προσετέθησαν αἱ λέξεις «ὡς καὶ τὴν καταθίωξιν τῆς ἀμαρτίας» β) αἱ λέξεις «ἐπὶ δεκαετίαν» μετετράπησαν εἰς «ἐπὶ 1—5 ἔτη» γ) ἡ λέξις «ἀποστρεφῶν» μετετράπη εἰς «ἀποστρεφῶν» ἔχει δὲ ὡς ἐτροπολογήθη αὐτῶς.

Ἀρθρὸν 7.

«Οἱ διοικητικοί, δικαστικοί, στρατιωτικοὶ ἢ δημοῖοι ὑπε-

ρέται επιτετραμμένοι τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας, ἢ προσκαλούμενοι ἀρμοδίως εἰς ἐνέργειαν μέτρων ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας, ὀλιγωροῦντες, ἢ ὅπως δὴ ποτε ἄλλως παραμελοῦντες τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, τιμωροῦνται, οἱ μὲν διοικητικοὶ καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετοὶ διὰ παύσεως καὶ στερήσεως τῆς ἰκανότητος τοῦ ἀνακτῆσαι δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ 1—5 ἔτη, οἱ δὲ στρατιωτικοὶ τιμωροῦμενοι κατὰ τοὺς στρατιωτικούς νόμους τίθενται εἰς ἀπόταξιν.

Ἡ στερήσις τῆς ἰκανότητος πρὸς ἀπόκτησιν ὑπηρεσίας ὡς καὶ ἡ εἰς ἀπόταξιν μετάδοσις ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου, ὑποκειμένης τῆς ἀποφάσεως εἰς ἐφιστὶν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοσχεδίου, ἡδὴ μεταβληθέντος εἰς 8, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξητήσατο τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ, διότι ἡ ἐπιβαλλομένη δι' αὐτοῦ ποινὴ τῆς ἐκτοπίσεως, ὅτε παρακλύουσα τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν καὶ οἶονε δήμεύουσα τὴν περιουσίαν τοῦ πολίτου, μένουσαν μετὰ τὴν ἐκτόπισιν ἐκταθειμένην, ἀπαγορεύεται ἀπὸ τοῦ Σύνταγμα, ἄλλως δὲ εἶναι καὶ ἀσυνήθης εἰς τὰ Συνταγματικὰ ἔθνη καὶ ἄξια ἀπολύτων καὶ αὐθαϊρέτων Κυβερνήσεων.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι ἡ τροπὴ, καὶ οἷον εἶπεν, ἡ ὑπαρξίς τῆς ληστείας εἶναι οἱ λησταποδόχοι λεγόμενοι, καθ' ὧν πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν ἀνάγκῃ τὸ μέτρον τῆς ἐκτοπίσεως, καὶ ἰσχυρισθέντος, ὅτι ἐάν δὲν ληθῶσι μέτρα κατ' αὐτῶν αὐστηρὰ, ὅλοι οἱ νόμοι καὶ ὅλαι αἱ προσπάθειαι ἀποβαίνουσιν ἄχρηστοι, προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι γίνεταί τοσοῦτος θόρυβος, ἐπειδὴ παρεξηγείται ἡ ὀλίγον αὐστηρότερα τοῦ δεόντος διάταξις τοῦ προκειμένου ἄρθρου, ἀλλ' ἥτις δὲν εἶναι ἄλλο τι, παρ' ἓν εἶδος ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως, ἐπιτερουμένης ἀπὸ τοὺς κειμένους Νόμους. Ἐάν δὲ συνέκρινε τὴν με ἀρκούσας ἐγγυήσεις περιβαλλομένην διάταξιν τοῦ προκειμένου ἄρθρου μετὰ τὴν δυνάμει τοῦ Νόμου ἐνεργουμένην ἐπὶ ἀπλῇ ὑποψίᾳ προφυλάκισιν, ἥτις παρατείνεται ἐνίοτε ἐπὶ διετίαν, βεβαίως δὲν θὰ κατέκρινεν ὁ προλαλήσας αὐστηρῶς αὐτήν. Ἐπειδὴ ὅμως θεωρεῖ πιθανόν, ὅτι ἡ κακὴ ἔκφρασις τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς καὶ τοῦ ἐπομένου, ἔδωκε χώραν εἰς ἀμυρισθήτην, κηρύττει, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐννοεῖ, ὅτι ὁ κατηγορούμενος δικαιούται νὰ εἰσάγεται εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον καὶ μετὰ τὴν συνήθη διαδικασίαν νὰ ἀποφασίζεται ἡ ἐκτόπι-

σίς του, καὶ φρασεῖ, ὅτι οὕτως ἡ μὲν ἀθωότης ἐξασφαλίζεται, ἡ δὲ ἐνοχὴ τιμωρεῖται. Σχετικῶς λοιπὸν πρὸς τὰς ἐξηγήσεις ταύτας δέχεται τὴν παρὰ τινος ἐπιδοθείσιν αὐτῷ τροπολογίαν τῶν δύο τούτων ἄρθρων 8 καὶ 9, διότι νομίζει, ὅτι οὕτως σαφηνίζεται ἡ ἀληθὴς ἐννοια αὐτῶν.

Ἐνταῦθα ἐρωτήσαντός τινος, τί ἐννοεῖ ἡ λέξις ἐξομοιουμένου ἀπάντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι διὰ ταύτης ἐννοοῦνται οἱ σκηνίται.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἀνεγνώσθησαν κατὰ σειρὰν τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ σχεδίου, μεταβληθέντα εἰς 8 καὶ 9, ὡς ἐτροπολογήθησαν καὶ ἐγένοντο δεκτά. ἔχουσι δὲ οὕτως:

Ἄρθρον 8.

«Εἰς τοὺς ἐλαχιστοιμένους καὶ τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐξομοιουμένους καθὼς καὶ εἰς τοὺς μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συγγενεῖς κεκοινημένων ληστῶν, ἐάν παρέχῃσι θασείας περὶ λησταποδόχης ὑπονοίας, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἀστυνομικὴ ἐπιτηρήσις καὶ ν' ἀπαγορευθῇ ἡ ἐντὸς ὁρισμένης ἐπαρχίας διαμονή.

Ἐάν οἱ συγγενεῖς οἷσι δήμεχοι, δήμεχοι καὶ εἰδικοί πάρεδροι ἢ ἀστυνόμοι, τὸ ἀνωτέρω μέτρον ἐπιβάλλεται διὰ τῆς καταγινωσκούσης τὴν ὁριστικὴν παύσιν ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 9.

Τὴν κατὰ τὸ ἐδ. 8. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀστυνομικὴν ἐπιτηρήσιν καὶ ἀπαγορεύσιν καὶ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας αὐτῆς μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἔτος, οὔτε εἰσάσσειν τῇ ἐξαμηνίᾳ, ἐπιβάλλει τὸ ἀρμοδίον πλημμελειοδικεῖον συνεπείᾳ καταγγελίας τῆς διοικητ. καὶ στρατιωτικῆς ἀρχῆς καὶ κατηγοροῦντος τοῦ εἰσαγγελέως.

Προσελθόντων, συλληφθέντων, ἢ φονευθέντων τῶν ληστῶν, ἐπὶ ὑποβάλλει τῶν ὑποίων ὑπάρχον αἱ ὑπόνοιαί, ἡ ἀπαγορεύσις διακόπτεται καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ διὰ τῆς ἀπόφσεως τοῦ πρωτοδικείου ὁρισθέντος χρόνου.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰ τὴν περιπτώσιν τοῦ ἐδ. 8. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.»

Ἀναγνωσθέντα ἀκολουθῶς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 8, 9, 10 καὶ 11 τοῦ σχεδίου, μεταβληθέντα ἤδη εἰς 10, 12, 13 καὶ 14 ἐτίθεντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως, προτεθέντος τῇ συγκαταθείσει τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ 11 ἄρθρου. ἔχουσι δὲ οὕτως:

Ἄρθρον 10.

«Ὁ τροποδοτῶν συνήθως ληστὴν ἢ ληττικὴν συμμορίαν τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν 1—3 ἐτῶν.

Άρθρον 11.

Πᾶς λαθὼν γινώσκειν τοῦ τόπου τῆς διατριβῆς ληστοῦ ἢ ληστρικῆς συμμορίας ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ταχύτερον τὴν ἐντὸς τοῦ ὅμιου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς ληστείας ἀξιωματικόν ἢ ὑπαξιωματικὸν ἢ τὴν ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ ὅμιου διοικητικὴν ἢ στρατιωτικὴν ἀρχήν. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἀπὸ 3—6 μηνῶν.

Άρθρον 12.

Ὁ ἐκ προθέσεως ἀνταγινώσκων εἰς ληστοὺς ἢ ληστρικὰν συμμορίαν τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα τῆς ἀρχῆς, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν 2—5 ἐτῶν.

Άρθρον 13.

Ὁ ἐρχόμενος ἀντὶ ὠσολογημένης ἀνάγκης εἰς ἐκουσίαν μετὰ ληστοῦ ἢ ληστρικῆς συμμορίας συνέντευξιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι ἑξὸς ἐτους.

Άρθρον 14.

Ἡ ὑπὸ ληστῶν ἀπαγωγή καὶ ἀπελευθέρωσις διὰ λύτρων τιμωρεῖται μὲ θάνατον.

Ἐνταῦθα λαθὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι δυνατόν νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι αἱ ἐν τοῖς εἰρημένοις ἄρθροις τοῦ νομοσχεδίου μνημονευόμεναι ἀξιοποιοὶ πράξεις δὲν ὑπάγονται εἰς ἄλλας ποινάς, καὶ ὅτι ὡς πρὸς αὐτάς καταργεῖται ὁ ποιν. νόμος. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἐν τοῖς ὁμιαθῶν ἐξηγήθη, ὅτι ὁ ποιν. νόμος καὶ ἡ δικονομία δὲν καταργουμένη, ἀλλὰ συμπληροῦνται διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νόμου, πρὸς τὴν σχετικὴν τινα πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦτο προσθήκην, ἣν παρῆκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἵαν συναινῇ καὶ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς νὰ δεχθῇ ὡς 15 ἄρθρον ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Συναινέσαντες δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ μετέωρος ἄλλοι, βουλευτοῦ ἀντιπροστάτου, ἡ Βουλὴ παρέσχεν ὡς 15 ἄρθρον τὴν εἰρημένην προσθήκην, εἰχουσαν, ὡς ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ Κέας κατακρίσθη, οὕτως:

Άρθρον 15.

«Οἱ ἐνοχοὶ τῶν εἰς τὰ προηγουμένα ἄρθρα ἀξιοποιούντων πράξεων τιμωροῦνται καὶ μὲ ἑκατέρωτα ποινάς, ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐάν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῶν διατάξεων αὐτοῦ.»

Προκειμένον δὲ νὰ ἀναγινώσῃ, τὸ ἀκοιτελεύτιον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, λαθὼν εἰς τὸν λόγον, ἐξηγήσατο νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν ἡ τροπολογία του, ἣν ᾔθεε δια μακρῶν ἀνέπτυξαι καὶ

καθ' ἧς καθόλου μὲν ἐν ἐναντιότητι ὁ πρωθυπουργός, ἀλλ' ἐξή-
τησε ν' ἀναβληθῇ διὰ τὴν σήμερον, ὅπως τὴν μελετήσῃ.

Ἀπάντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι γῆς ἀπεκούσε τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος τροπολογίαν τοῦ προηγουμένου βουλευτοῦ Καλαβρύτων, δὲν ἦτον ὁμῶς ἐναντίος καὶ εἰς τὴν ιδεάν ἐν γένει τὴν ἐν αὐτῇ ἐκφραζομένην· σκεπθεὶς ὁμῶς κατόπιν ἰδίᾳ καὶ μελετήσας αὐτήν, δὲν ἠδυνάθη νὰ σχηματίσῃ ὀριστικὴν γνώμην, οὐδ' ἀνα-
δέχεται νὰ τροποποιήσῃ αὐτήν, τῶν καλλόν, ὅσοι φησὶ, ὅτι
διὰ μίαν τοιαύτην τροπολογίαν οὐκ ἔστι νὰ τεθῇ ἐν κινδύνῳ πάλιν ἀναλίσκον αὐτὴν μεθυστικῶν ὀφειλῶν. Τούτων ἐννοῶν, κριτὸς μὲν δὲν ἀναδέχεται τὴν ἀπερρίθμισιν, δύναται ὁμῶς
ὅτις ὅποτε τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἀν θέλῃ νὰ τὴν μετασκευάσῃ,
ὅπως αὐρίον συζητηθῇ.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ὁ πρόεδρος ἀναβλῶν διὰ τὴν αὐρίον τὴν συζήτησιν τοῦ τελευταίου ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, διέλυσεν, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Β. Κωσταντῆς,

Χρ. Μαστραπῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῆς 26 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεταβίβαν, ἀνα-
γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγνώσθη εἰς αὐτὴν τὸ βουλευτῶν Ν. Σερρα-
ποῦλου περὶ χρηματικῆς ἀρχαίων 15 χρημάτων εἰς ἀρχαίαν
πρωτεύουσταν τοῦ ὅμιου Μορταντίου ἐκ τῶν δυνάμεων τοῦ
ΦΜΑ' νόμου εἰσπραττομένου διὰ τῆς προκομίας Κυλλίνης
ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ μεταβληθῇ πρὸς τὴν ἰδίαν εἰς τὴν εἰρημέ-
νῳ κοινότητι, καὶ παρεβλήθη κατὰ τὴν συνουσίαν.

Παραβίων ὅτι οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀπέβη-
λε τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

α) Πρὸς χρηματικῆς πιστώσεως 10 χρημάτων εἰς τὴν
ἐννοίαν προπαρασκευαστικῶν ὑποκατασκευῶν τῶν
χρηματικῶν 1867 καὶ τῶν ἐννοίαν ἀποκατασκευῶν τῶν
παρασκευῶν.

β') Περί προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ ἔτος 1867.

γ') Περί προσδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

δ') Περί τροποποιήσεως τοῦ περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου.

ε) Περί ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15/27 Ὀκτωβρίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ παροχῆς προθεσμιῶν εἰς τοὺς ἀφελίτας τοῦ δημοσίου καὶ

ς') Περί συστάσεως ταμείου τοῦ δημοσίου χρέους.

Μετὰ μακράν δὲ ἀνάπτυξιν αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ ὑποβαλόντος αὐτὰ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρέπεμψε τὰ εἰρημένα νομοσχέδια εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀγγελεθέντος εἴτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας νομοσχεδίου, παρελθόν τις ἐξέθηκεν, ὅτι βελτιώσας τὴν τροπολογίαν του, περὶ ἧς εἰς τὴν χθεσινήν συνεδρίαν ἐγένετο λόγος, καταθέτει αὐτὴν καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἐπ' αὐτῇ συζήτησιν, ἀπεκδεχόμενος ἐκ μέρους εἰδημονεστέρων πᾶσαν ἀλλήν βελτίωσιν αὐτῆς. Ἡ πρότασις του ἔχει οὕτως·

Ἄρθρον 16.

« Οἱ δημόται τοῦ δήμου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου συλληφθῇ αἰχμαλώτος ὑπὸ ληστῶν, καὶ οἱ δημόται τοῦ δήμου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου ἐπληρώθησαν τὰ πρὸς ἀπολύτρωσιν λύτρα, ἀποζημιώνουσι δι' ἑράνου κατὰ τὰ δύο τρίτα τὸν αἰχμαλωτισθέντα, μένοντος τοῦ ἐνὸς τρίτου εἰς ἑᾶρος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 17.

Εἴαν ἡ αἰχμαλωσία λάβῃ χώραν εἰς τὰ ὅρια δύο ἢ περισσότερων δήμων ἢ τὰ λύτρα ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ληστῶν εἰς τὰ ὅρια ἐπὶ τῇ δυνάμει ἢ πλείοντων δήμων, οἱ δημόται ὅλων τούτων τῶν δήμων ἀποζημιοῦσι δι' ἑράνου τὸν αἰχμαλωτισθέντα, εἰς ἑᾶρος τοῦ ὁποίου μένει ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν δήμων συναριθμημένου καὶ τοῦ αἰχμαλώτου.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἐπιβαλλόμενον μὲρος ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δημότας τῶν δήμων, ἐν αἷς ἡ ληστεία ἐλαβὲ χώραν, μετρίεται εἰς τοὺς προσλογισμένους δημότας ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν βεβαιωθέντων ἐρῶν τοῦ ἀμείωτος παρελθόντος ἔτους, διὰ πρωτοκόλλου συντασσόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ, τῆς ἐφόρου καὶ τοῦ οικείου δημάρχου.

Ἄρθρον 19.

Ἡ εἰσπραξὶς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ ἑᾶσει τοῦ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ταμίου ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν παραδόσεως τοῦ πρωτοκόλλου, ὅπῃ συντάσσεται μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 20.

Εἴαν τὰ πρὸς ἀπελευθέρωσιν λύτρα πληρωθῶσιν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, ὁ δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ αἰχμαλωσία, ὑποβάλλεται εἰς τὸ 1/2 τῆς ἀποζημιώσεως, τὸ δὲ ἕτερον 1/2 μένει εἰς ἑᾶρος τοῦ αἰχμαλώτου.

Ἄρθρον 21.

Πᾶς δῆμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἰνδικοῦ τῶνται λησταί, ὑποβάλλεται εἰς ὑποχρεωτικὸν ἑᾶνον ὑπὲρ τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν τῆς σχετικῆς ἐπαρχίας ἀπὸ 50 μέχρι 80 χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 22.

Κατὰ τῶν δήμων ἡ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴ κινεῖται παρὰ τοῦ αἰχμαλωτισθέντος, ὅταν ἡ ἀποζημιώσις ἀποβλέπῃ αὐτόν, κατὰ δὲ τῶν δήμων, οἵτινες ὑποβάλλονται εἰς ἑᾶνον, ὅτε ἐντὸς αὐτῶν ἐνδικαίωται λησταί, ἡ ἀγωγὴ κινεῖται ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ σχετικοῦ νομοῦ. Αἱ τοιαῦται δίκαι θέλουν προτιμᾶσθαι καὶ ἀπὸ τὰς συνοπτικὰς δίκαι· αἰτήσις δὲ ἀναιρέσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 23.

Τὰ περὶ ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τῶν δήμων τούτων ἀποφάσεων ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1838 περὶ τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν νόμου.

Ἄρθρον 24.

Οἱ αἰχμαλωτισθέντες ὑπὸ τῶν ληστῶν καὶ διὰ λύτρων ἀπελευθερωθέντες ὡς καὶ οἱ δήμοι ἔχουσι δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἐκ τῆς περιουσίας τῶν ληστῶν καὶ τῶν λησταιποδῶν.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀντίκρουσεν ἄλλος ὡς παράλογον ἰσχυρῶς, ὅτι οἱ δήμοι ὡς πρόσωπα ἠθικὰ δὲν ὑπάρχοντες εἰς εὐθύνας ἐνεκα ἀξιοπονήτων πράξεων, αὐτοὶ εἶναι δίκαιον νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς ἀποζημιώσεις· τὸ σῶλον τῶν ἀθῶν χάριν ὀλίγων ἐνόχων. Τὸ καθ' ἑαυτὸ φρονεῖ, ὅτι διὰ τῆς τροπολογίης δὲν ἐξαλείφεται ἡ ληστεία, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται καταλλήλα πρὸς καταδίωξιν αὐτῆς πρόσωπα, καὶ ἐπὶ τούτου προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιδοκιμάζον τὸ νομοσχέδιον ὡς παρά-

χον ικανήν εξουσίαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ καταδιώξῃ δραστη-
ρίως οὐ μόνον τοὺς ληστές, ἀλλὰ καὶ τοὺς υποβάλλοντας
αὐτοὺς.

Ἰπέλαθεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ὀπισθοχωρήσῃ
ἀπέναντι οὐδενὸς μέτρου, ἀρκεῖ μόνον νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἀπο-
τέλεσμα τῆς ἐξοντώσεως τῆς ληστείας. Τὸ καθ' ἑαυτὸν, καίτοι
ὢν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, ὅμως φρονεῖ, ὅτι ὅπως ἐπέβη αἴσιον
ἀποτέλεσμα πρέπει νὰ ἐξυρεθῇ ἡ πηγὴ τῆς μάστιγος ταύτης,
ἥτις εἶναι ἡ φυγοδικία, ἡ ἐκ τῶν ἐγκλημάτων τῆς μεσοδου-
λείας προσελθούσα. Οἱ φυγοδικοὶ οὗτοι, ἐξ ὧν τρέφεται καὶ αὐ-
ξάνει ἡ ληστεία, ἢ τοῦλάχιστον οἱ πλείστοι αὐτῶν ἐρησυχά-
ζουσι πρὸς τὸ παρὸν, καταδοκῶντες τὴν ἐπὶ τῆς ἀμνηστίας
ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἀρκεῖ δὲ αὐτοῖς, ἐν περιπτώσει ἀπελπι-
σίας, νὰ κάμωσι τὸ τελευταῖον βήμα, ὅπερ ἀπὸ τῆς ληστείας
τοὺς διαχωρίζει, καὶ νὰ διασπείρῳσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας τὸν
τρόμον καὶ τὴν ἐρήμωσιν. Τὴν πηγὴν λοιπὸν τῶν ληστῶν ἐπι-
θυμῶν νὰ στερεώσῃ προτείνει νὰ προστεθῇ ἐν τῷ συζητούμενῳ
νομοσχεδίῳ συμπληρωτικὸν ἄρθρον χορηγοῦν ἀμνηστείαν εἰς τὰ
κατὰ τὴν μεσοδουλείαν διαπραχθέντα ἐγκλήματα, ἐξαιρέσει τῆς
ληστείας, πειρατείας, ἀπιστίας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τινῶν
ἄλλων. Εἴαν προβῇ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἡ Βουλὴ, ἔστιν ἐξέτα
ὅτι τάχιστα καὶ εὐκόλως θὰ μηδενίσῃ πᾶσαν ληστρικὴν συμμο-
ρίαν, τὴν αὐτὴν δὲ θὰ ἐνισχύσῃ αὐτὰς εἰς τρόπον ἐπικίνδυνον
διὰ τὸ Κράτος. Ὅσον δ' ἄρρη τὴν τροπολογίαν τοῦ προαλη-
σαντος βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ὑποστηρίζει αὐτὴν, εἶπεν, ἐπὶ τῷ
βῶν νὰ ἐξαίρεθῶσιν οἱ δῆμοι, ἐν οἷς δίδονται τὰ λύτρα, καὶ νὰ
ὕποχρεωθῶσιν εἰς τὴν ἡμίσειαν ἀποζημίωσιν οἱ ἐν οἷς γίνεται ἡ
αἰχμαλωσία, καὶ τοῦτο ὅπως πεζόμενος ἐξεγερθῇ ἡ λαὸς καὶ
καταδιώξῃ πάντα ληστὴν. Συμπεριχίνων συνιστᾷ τὴν τροπολο-
γίαν τοῦ βουλευτοῦ οὕτως.

«Χορηγεῖται ἀμνηστία εἰς ὅλας τὰς ἀξιοπούνουσας πράξεις
τὰς ἀπὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1862 μέχρι 20 Ὀκτωβρίου 1863 δια-
πραχθείσας.

Ἐξαιροῦνται αἱ πράξεις τῆς ληστείας, ναυταπάτας, πειρα-
τείας καὶ ἀπιστίας περὶ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.»

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι οὐδετέρω τῶν δύο ἐρημικῶν τροπολο-
γιῶν, οὔτε ἡ τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, οὔτε ἡ τοῦ τῆς
Τριφυλίας εἶναι συναφὴς πρὸς τὸ νομοσχεδίον, τοῦ ὁποῦν ἡ
σκοπὸς δὲν εἶναι οὔτε ἡ ἀποζημίωσις τῶν αἰχμαλωτισθέντων,
οὔτε ἡ ἀμνηστία τῶν ἐγκλημάτων, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέρριπται.

ἀποκρούει, τὴν μὲν πρώτην ὡς μὴ στηριζομένην εἰς νόμιμον
λόγον καὶ διότι καθιστᾷ ἐνόχους καὶ ὑποχρούους πρὸς ἀποζη-
μίωσιν ἀνθρώπους ἀθώους καὶ μάλιστα οὔτε καὶ δικασθέντας
ἐπὶ ἐγκλημάτων οἰσθηθέντες, τὴν δὲ δευτέραν ὡς μεροληπτικὴν καὶ
περιοριζομένην εἰς μίαν τάξιν ἀνθρώπων ἐλπίζει, δὲ, ὅτι καὶ ἡ
Βουλὴ θέλει ἀποκρούσει τὰς τροπολογίας ταύτας.

Ἐνταῦθα, προσελθούσης τῆς ὥρας, ἡ πρόεδρος ἀναβάντων τὴν
ἐξακαλοῦσθαι τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὐρίον, διεξῆλθε, συνει-
νέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 π. μ.

ἡ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντῆς,

Α. Παπαλαζαῖς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑΪ.

Τῆς 27 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσοδυρίαν, ἀνε-
γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐκερύθησαν.

Ἀρ' αὐμένης εἰτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ
καταδιώξεως τῆς ληστείας, λαθῶν τις τὸν λόγον ἐξεθέσθαι, ὅτι
καίτοι μὴ συμμερίζομενοι ἐν γένει τὴν ὑπὸ συζητήσιν τροπο-
λογίαν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ὅμως θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ
τεθῇ διάταξις τις ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ἱκανὴ νὰ ἐξεγείρῃ ἐκ τῆς
ἀδιανορίας τοὺς χωρικοὺς, οὐδόπως ἢ μικρὸν σήμερον ἐνδιαφε-
ρομένους ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς ἀσφαλείας. Οὐδὲ συμμερίζεται τὰς
ιδεᾶς τινῶν ἀντιπροσώπων, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁ νόμιμος λόγος
εἰς τὴν περὶ τῆς προκειμένης τροπολογίαν, διότι, κατ' αὐτὴν, ἡ
ὕποχρεωσις, ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς τοὺς δῆμους ἐν γένει, καὶ εἰς
τοὺς πολίτας ἰδίᾳ, τοῦ νὰ ἐρευνῶσιν περὶ τῆς ἀσφαλείας
ἑαυτῶν τε καὶ τῶν διερχομένων ἐπεροδικοτήτων, καὶ νὰ ἐρχόν-
ται εἰς ἐπικουρίαν τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι ἰσχυρὸς νόμιμος λό-
γος· κατὰ συνέπειαν ἡ προκειμένη πρότασις δὲν ἀντιβαίνει εἰς
τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου.

Ἀνταδανῶν δὲ ἔδη εἰς τὰ καθήκοντα δὲν συμφωνεῖ, εἶπεν, εἰς
τὴν ἰδέαν, ὅτι οἱ δῆμοι, ἐν οἷς πληροῦνται τυχαίως τὰ λύτρα
τοῦ αἰχμαλωτισθέντος, ὡς καὶ ἐκεῖνοι, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπράχθη
ἡ ληστεία, πρέπει νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς ἀποζημίωσιν, διότι οἱ

τοιοῦτοι μὴ ὄντες ἐν γνώσει τῆς μεταβάσεως τῶν ληστῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῶν, δὲν δύνανται νὰ προλάβωσι τὰ γεγονότα ταῦτα· παραδέχεται ὁμοίως, ὅτι εἶναι ὑπόχρεοι εἰς ἀποζημίωσιν οἱ δῆμοι ἐκεῖνοι, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐνδιατιτῶντο καὶ ὑπεβάλλοντο οἱ λησταί, διότι ὤφειλον, ὅτε δῆμαρχος καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου ἐκείνου νὰ ὀπλισθῶσι καὶ καταδιώξωσιν αὐτοὺς, καὶ οὕτως ἐὰν ἐπραττον πάντες οἱ δῆμοι τοῦ Κράτους, οἱ λησταὶ δὲν θὰ εἶχον μέρος νὰ σταματήσωσιν ἀνέτως. Τὸ μέτρον τοῦτο ὑποστηρίζων ἰσχυρίζεται, ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς δικαιοσύνης δικαιολογεῖται καὶ εἰς τὰς συνθηλαίας τοῦ τόπου δὲν ἀντίκειται, διότι ἐπὶ πολλὰ ἔτη καθιερώθη ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐπέφερον αἰσία ἀποτελέσματα, ὡς ἀποδεικνύει τὸ ἀπὸ τοῦ 1836—1841 ἰσχύσαν περί εὐθύνης τῶν δῆμων εἰς τὰς γενομένας ληστείας Β. Διάταγμα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀποκρούων ἐν μέρει τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ὑποβάλλει ἐπ' αὐτῆς τὴν ἐξῆς τροπολογίαν, συνιστῶν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισίν της.

« Πᾶς συλληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν καὶ διὰ λύτρων ἀπολυθεὶς δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν κατὰ τὰ δύο τρίτα παρὰ τοῦ δήμου, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποῖον ἐνεφώλευον καὶ ἐνδιατιτῶντο συνεχῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐπὶ ἡμέρας πρὸ τῆς συλλήψεως οἱ συλλαβόντες αὐτὸν λησταί.

Συνυπεύθυνοι λογίζονται καὶ οἱ συνήθως τροποδοτοῦντες τὴν διαπράξαν τὴν αἰχμαλωσίαν ληστρικὴν συμμορίαν.

Ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν εὐθύνη τῶν δῆμων ἐκτελεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀρθρ. 13, 14 συνδ. μετὰ τὴν § 2 τοῦ ἀρθρ. 1, 15, 16, 17 καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου 1836 Νόμου περί εὐθύνης τῶν δῆμων ὡς πρὸς τὰς ληστείας, ὅστις κατὰ τὰς διατάξεις του ταύτας ἀνελήμψαν τὴν ἰσχύν του.

Ἡ πρὸς τὸν ψευδῶς παραστῆσαντα αἰχμαλωσίαν ὑπὸ ληστῶν καὶ πληρωμὴν λύτρων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 11 τοῦ αὐτοῦ Νόμου. »

Ἀντιπρόντος δὲ τινος, ὅτι ἀποκρούει ἀσφατέρας τὰς τροπολογίας ὡς ἀσυμβιβάστους πρὸς τοὺς κειμένους Νόμους καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, πρὸς δὲ καὶ διότι ἐξ ἄλλου μέρους μετὰ τοιαύτη καταπιεστικὴ φρολογία θέλει ἐμποιήσει λυγρὰν ἐντύπωσιν εἰς τὸν λαόν, ἐπὶ νῆγκον ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἀγίνει εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς νὰ ἐκτιμῇται τὰς περὶ τὴν πρόκειται τροπολογίας, καὶ τὴν ἀπόφασιν της ἐπὶ τούτων εὐχαριστικῶς θέλει ἀποδεχθῆ ὁιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ αὕτη. Ἀλλὰ, καὶ ἂν οὐδατέραν τῶν

τροπολογιῶν ταύτων μὴ ἀποδεχθῇ, οὐχ' ἥττον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ διατάξεις ὑποχρεοῦσα εἰς ἀποζημίωσιν πάσης ληστείας τοὺς ἐκ προθέσεως τροποδοτοῦντας ἢ ἄλλως πως ὑποβάλλοντας τοὺς ληστές.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, προκειμένου νὰ τεθῶσιν εἰς ψηφοφορίαν κατὰ σειράν ἐκάστη τῶν τροπολογιῶν τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων καὶ Κέας, παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι σύνθετον· ζητήσας δὲ τὴν διαίρεσιν αὐτοῦ, ἐπρότεινε, ἵνα ἡ Βουλὴ ἐρωτηθῇ ἂν παραδέχεται κατ' ἀρχὴν τὴν εὐθύναν τῶν δῆμων.

ὑποστηριχθεὶς καὶ παρ' ἄλλων τῆς γνώμης ταύτης, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς ψηφοφορίαν τὸ ἀκόλουθον θέμα· « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύστημα τῆς ἐκ τῶν δῆμων ἀποζημιώσεως τῶν ληστευομένων; » Ἐκ ταύτης δὲ, γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἀθ. Χατζόπουλον καὶ Π. Λεωτσάκον, ἐλήχθη, κατὰ τὸ ὡςδε πρὸς αὐτῶν πρῶτον καλὸν ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρέδεχθη τὴν ὑποχρέωσιν τῶν δῆμων διὰ ψήφων 54 κατὰ 33, ἀρνηθέντων ψήφον 6.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύστημα τῆς ἐκ τῶν δῆμων ἀποζημιώσεως τῶν ληστευομένων, ναι ἢ όχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Γ. Γεροθανάσης	Ν
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ο	Παν. Πετιμέζης	
Αἰάκος Λογιωτατίδης	Ο	Εὐθ. Δεληγιάννης	
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Ο	Γ. Πλαπούτας	Ο
Μιχ. Δ. Καίρης	Ο	Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Ν. Π. Καίρης	Ν	Ἀθ. Γόνδικας	Ο
Δημ. Τσόκρης	Ν	Χ. Σακελλαριάδης	
Α. Αμπερινίδης		Ἡλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ο
Κωνστ. Μανουσάκης		Α. Πετροπουλάκης	
Ὀθων. Μακρυγιάννης		Χρ. Μιστραπᾶς	Ο
Περ. Ἀναρ. Πετράκης		Ιω. Σαφάκης	Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς		Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	
Παναγ. Κυριακός	Ο	Γ. Ζουμπουλάκης	
Ἀριστ. Μπαλάνος		Ἀντ. Μήτσας	Ο
Σπυρ. Καραϊσκάκης		Π. Γουζούσης	Ο
Ἀνδρέας Στράτος	Ο	Δημ. Τσιτσάρας	Ν
Δημήτριος Γρίβας		Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ο

Πάνος Μανωλάκης	Ο	Γερ. Μαυρογιάννης	ἀρν.
Α. Ζώτος	Ν	Νικ. Γεωργακόπουλος	
Κ. Λομβάρδος		Αναστ. Αννίνος	
Δημ. Ιω. Πατέλλης		Α. Τσουγανάτος	
Σπυρ. Αζονταράκης	Ο	Γεράσι. Αντύπης	
Ιωάννης Πλαίσας	Ν	Αντώνιος Ζερβός	
Ανδρ. Γαίτας Φωσκάκης		Γεώργιος Φλωριάς	
Λουκυργος Κρεστενίτης	Ο	Γ. Ιακωβάτος	
Στέρ. Σταφανόπουλος	Ο	Χ. Ιακωβάτος	
Χ. Στεριόπουλος		Γ. Λειβαδάς	
Αλ. Βιλαέτης		Αναστ. Δημητριάδης	Ο
Αλέκος Αχολός		Ανδρ. Νουταράς	ἀρν.
Λουκάς Κατσίνης		Ευθ. Κανελλόπουλος	Ο
Αναγν. Δημητρίου		Ιω. Γ. Ιωάννου	
Πέτρος Ζάνης		Ευστ. Οικονομόπουλος	Ν
Ιωάννης Βλαβιανός		Γεώργιος Αρώνης	Ν
Σπυρ. Μαλασπίνας		Εμμανουήλ Κοντολέων	
Κωνστ. Πεταλάς	Ο	Κοσμάς Πανάρετος	Ν
Αναστ. Μιχαλόπουλος	Ο	Δημ. Βροντίσης	Ο
Ιωάννης Ζαΐμης	Ν	Χαρ. Α. Χριστόπουλος	
Σωτ. Πετιμεζάς	Ν	Σπ. Παπαδόπουλος	
Λεων. Πετιμεζάς	Ν	Δημ. Παπανικολάου	
Ανδρ. Οικονομόπουλος	Ο	Ιω. Βαλκασόπουλος	Ν
Ιω. Παπαδόπουλος	Ν	Σπ. Σπηλιωτάκης	
Ιωάννης Φλέσσας		Σπ. Κοπανίτσας	
Περ. Μαυρομιχάλης		Ιω. Α. Κορριωτάκης	Ο
Γ. Περίωτης		Α. Κορριωτάκης	
Κωνστ. Δημητριάδης		Γεώργιος Λαμπάς	
Αλ. Κοντοσταυλός		Βασίλειος Σπυρόπουλος	
Ιω. Μπαλάρας	Ν	Αλέξ. Σταματόπουλος	
Τριαντ. Αλαζάνης		Αριστοτέλης Βαλαωρίτης	
Κωνστ. Κυπριάδης	Ν	Γεράσι. Σερβός	
Στ. Παδούχης	ἀρν.	Δημήτριος Τσαμύπουλος	Ο
Σωκράτης Κουρής	Ο	Δημήτριος Παπαλουκάς	Ο
Θεόδωρος Ζερβός		Γεώργιος Μπουκίδης	Ο
Νικόλαος Καρύδης	ἀρν.	Χρήστος Α. Χριστόπουλος	Ο
Νικόλαος Παγκράτης	ἀρν.	Βασ. Δημητριάδης	Ν
Πολ. Κωνσταντάς	Ν	Αναγν. Σταυρόπουλος	Ο
Θεόδωρος Ρωμαίος		Σπυριδών Οικονομίδης	Ο
Νικ. Λουβρός		Αθανάσιος Σινανιώτης	Ν

Ασθμ. Ζακουνίτης	Ο	Εφάνος Καντακάρης	Ν
Ξανθών Λογοθέτης		Αθαν. Μησουλής	Ο
Ιωάννης Αλεξίου		Κωνστ. Διατριώτης	
Εστ. Αεληγεωργής		Ιω. Δουλιός	Ο
Χαρίλαος Τριαντάκης		Κωνστ. Μελαχρινός	
Αλέξ. Κουμουνδούρος	Ν	Γεώργιος Μπουμπουλής	
Περ. Μπούτος	Ο	Δημ. Θεοχάρης	Ο
Η. Καλαμαριώτης		Κωνστ. Πιάτης	
Ιω. Προβελέγιος		Αχιλλεύς Μεταξάς	
Η. Μαδινός	Ο	Μιλτιάδης Κανάρης	
Αριστ. Ραυτόπουλος	Ν	Ιακωβός Παξιμάδης	Ν
Εμ. Ναυπλιώτης		Ματθαίος Γιαννούλης	Ν
Α. Κονταράτος		Μιχ. Παρίσης	Λ
Α. Φαρμάκης	Ο	Σωτ. Σωτηρόπουλος	ἀρν.
Ιω. Πρωτοπαπας	Ο	Αθ. Γρηγοριάδης	Ο
Ν. Καναβός	Ο	Τσίκος Μαυροειδής	Ο
Κωνστ. Εύθυμιόπουλος	Ο	Β. Σκαλτσόδημος	
Τηλέμαχος Ρούκης	Ο	Α. Βότσαρης	
Κίμων Χριστοδούλου		Σπυρ. Καραμάνος	Ν
Αντών. Α. Μαυρομιχάλης	Ν	Σταμ. Κορίνης	Ν
Ιω. Κατράκος		Δημ. Βούλγαρης	
Η. Λεωτσάκος	Ν	Αθανάσιος Μιαούλης	
Αλ. Κουμουνδουράκης	Ο	Ανδρέας Κουντουριώτης	
Χ. Χριστόπουλος		Τασ. Πλέσσας	Ο
Κ. Κανελλόπουλος		Αθ. Χατζόπουλος	Ο
Κ. Οικονομόπουλος	Ο	Α. Τσιριμώκος	Ο
Δημ. Μκερής		Α. Χατζίσκος	Ν
Ευθύμιος Κεχαγιάς	Ο	Α. Κριζώτης	Ν
Λουκάς Καραλίανος		Ν. Βουδούρης	Ν
Σπυρ. Κριμζής		Αγγ. Αβέρωφ	Ο
Α. Ρηγόπουλος		Δημ. Βαλαδάνας	
Μπενιζέλος Ρούφος		Γ. Σταματάρας	
Αρ. Μπουκαούρης			

Ανεγνώσθη εἰτα ἡ ἐξῆς προσθήκη υποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὡς ἀπόρρεια τῶν ἀνωτέρω ἀγορεύσεών του.

«Οἱ ἐκπροθέσεις τροφοδοτοῦντες καὶ υποθαλάποντες ληστές εἰσὶν ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς ληστευθέντας ὑπὸ τῶν ἰδίων ληστῶν.»

Εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι εἶναι ὀρθώτερον νὰ τιθῇ ἀντὶ τῶν

λέξεων ἐκ προθέσεως ἢ λέξεις ἐκουσίως, ἄλλων δὲ ἐπανεγκόντων ὅτι πρέπει νὰ προσταθῶσιν αἱ λέξεις «μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν συγγενῶν τῶν ληστῶν, ὑπέλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι ἡ λέξις ἐκουσίως εἶναι γινικὴ καὶ δύναται νὰ δώσῃ χώραν εἰς παρεξηγήσεις, ἐν ᾧ τὸ ἐκ προθέσεως εἶναι νομικὸς ὅρος καὶ παριστᾷ τὴν ἀληθῆ ἐννοιαν, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, ὅτι εἰς τὰς λέξεις αἰροϋδοϋντες ἢ ὑποβάλλοιτες» ἐννοεῖ καὶ τοὺς συγγενεῖς τῶν ληστῶν.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀνωτέρω προσθήκην, τεθεῖσαν ὡς 16 ἄρθρον ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνώσθη εἰτα ἡ ἐξῆς τροπολογία τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς.

« Αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ χορηγῶσι καταλύματα εἰς τοὺς πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας διαβαίνοντας στρατιώτας καὶ ἐθνοφύλακας, εἰς οὓς ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰς ἰδιωτικὰς οἰκίας πρὸς στάθμευσιν, ὅταν αἱ Δημοτικαὶ ἀρχαὶ χορηγῶσιν αὐταῖς Δημόσια ἢ δημοτικὰ καταστήματα πρὸς τοῦτο.

Ἡ παραβίασις τῆς παρούσης διατάξεως τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν 1 μέχρι 6 μηνῶν, ἐπιβαλλομένην παρὰ τοῦ ἀρμοδίου πληρμελειοδικείου συνοπτικῶς δικάζοντος, ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τῆς Διοικητικῆς ἢ Δημοτικῆς ἀρχῆς »

Ταύτην ἀναπτύξας εἰς τῶν ὑποβαλόντων ἐξητήσατο τὴν παραδοχὴν τῆς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ὡς προλαμβάνουσας τὰς καταγρήσεις τῶν μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων καὶ τὴν πίεσιν τῶν πολιτῶν.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι τὰ χωρία καὶ αἱ κομπολόγιαι στεροῦνται καταλλήλων καταστημάτων εἰς κατάλυσιν τῶν ἀποσπασμάτων, ἐπήνεγκεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι ἡ εἰρημένη τροπολογία καταστρέφει τὸν ψηφιζόμενον νόμον, διότι θὰ κατὰ τὴν ἀδύνατον ἢ ἐκτέλεσίς του, ὅταν ὑποβληθῇ εἰς τοιοῦτους περιορισμοὺς ἢ ἐξουσία τῆς Κυβερνήσεως, αἱ δὲ κινήσεις τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων ὑπόκεινται εἰς ἀμφισβητήσεις ὅσας καθιεροῖ ἢ πρότασις ἐν ᾧ ἄλλως τε τὸ ζήτημα, περὶ οὗ πρόκειται, εἶναι λελυμένον διὰ Β. Διατάγματος, τὸ ὅποιον ἐκτελεῖται ὅσον εἶναι ἐφικτόν.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης τροπολογίας μακρὰ ἔλαβε χώραν συζήτησις, καθ' ἣν πολλοὶ ἔλαβον τὸν λόγον ὑπὲρ καὶ κατὰ, ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

Κατόπιν ἀναγνώσθη τὸ 12 καὶ τελευταῖον ἄρθρον τοῦ σχε-

δίου, ἥδη μεταβληθὲν εἰς 17, ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως ἔχον ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 17.

« Ἡ ἐσχὴς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου πᾶσι μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, πλὴν ἂν διὰ νόμου παραταθῇ. Διατηροῦνται δὲ ἀνέπαφα τὰ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῶν διατάξεων τούτων ἀποκτηθέντα δικαιώματα. »

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως ἔσται ἡ ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ ἄρτι περιαιθέντος Νομοσχεδίου καὶ ἡ συζήτησις τῶν λοιπῶν τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀντικειμένων, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Δ. ΠΑΠΑΛΟΥΧΑΣ,

Η. ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΒ'.

Τῆς 28 Ἰανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἀνεκρίθησαν.

Ἀναγνώσθησαν καὶ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Εἰδοποιητήριον τοῦ πρυτάνεως τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου περὶ τῆς κατὰ τὴν 30 τρ. μ. τελέσεως τοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν τοῦ καθιδρύματος τούτου.

β) Ἀναφορὰ Εὐθυμίας γῆρας Λεονάρδου ἐξαπομμένης ὅπως ὑποβληθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὸν περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τελευταῖον Νόμον.

γ) Ὁμοία Ν. Πανταλέοντος ἐξαπομμένης νὰ ἐκτυπωθῇ δημοσίᾳ δαπάνη καὶ νὰ πωληθῇ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἐν τοπογραφ. σχέδιον τοῦ Λαυρίου συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ Γουλ. Ἐνίγκεν.

δ) Ὁμοίου Χρήστου Πεταλά ἀπαγγέλλου παραπονομένου, ὅτι ὁ διευθυντὴς τῆς Αστυνομίας Δ. Βατζάνος ἐναντίον τῶν Νόμων τὸν ἐφύλακισε καὶ τὸν ἐλαχοποίησε.

Παραπέμφθησαν δὲ ὡς ἐξῆς.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. γ' καὶ δ' ἀναφοραὶ παραπέμφθησαν εἰς τὴν (Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περίδου Τόμος Α'.) 10

ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ἡ δὲ ὑπὸ στοιχ. 6'. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Παρελθὼν ἀκολουθῶς ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς καὶ ἀναγγέλλας τὰ ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ λυπηρὰ συμβεβηκότα, ἐξ ὧν πολλοὶ οἰκογένειαι ἐπαθον, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 100 χιλιαδῶν ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1867 ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον α. βοηθία τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ ἐζητήσατο ὅπως κηρυχθῇ καταπεύγων καὶ συζητηθῇ αὐθωρεὶ διὰ πρώτην φοράν.

ὑποστηρικθεὶς δὲ τῆς γνώμης ταύτης τοῦ ὑπουργοῦ καὶ παρ' ἄλλων, ἀνεγνώσθη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχέδιον διὰ πρώτην φοράν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως, ὡς ἔχει.

Λαβὼν τις εἰς τὸν λόγον παρατήρησεν, ὅτι τὸ 1858, ὅτε συνέβησαν καταστρεπτικοὶ σεισμοὶ εἰς τὴν Αἰγιάλειαν καὶ εἰς ἄλλα μέρη, ἐγένοντο συνδρομαὶ ὑπὲρ τῶν παθόντων δυστυχῶς, ἐν ᾧ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τὰ βοηθήματα διανεμήθησαν, τὸ ἀναλογοῦν μέρος τῶν συνδρομῶν τῆς Αἰγιαλείας δὲν διανεμήθη, οὔτε εἰ.αι γνωστὸν πῶς διετέθη τοῦτο ἄχρι τοῦδε. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὴν Κυβέρνησιν νὰ δώσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληροφορίας.

ὑποσχθέντος τοῦ πρωθυπουργοῦ νὰ ἐξετάσῃ καὶ δώσῃ τὰς δεούσας πληροφορίας, ἤρξατο ἀκολουθῶς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ περὶ ληστείας Νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ ἐγένοντό αἱ ἐξῆς παρατηρήσεις.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 5 ὁ πρωθυπουργὸς παρατήρησεν, ὅτι διὰ τῶν λέξεων «γινώσκοντας τοῦτο, ὡς καὶ τοὺς ὑποκρύπτοντας κλπ.» ἐννοοῦνται δύο περιστάσεις χωρισταί, τοῦτέστιν οἱ περὶ ὧν γίνεται λόγος ὑπαλλήλοι τιμωροῦνται οὐ μόνον γινώσκοντας, ὅτι διακίῳνται καὶ ὑποκρύπτονται λησταὶ καὶ δὲν ἐνεργοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ὅταν γινώσκωσι τοὺς ὑποκρύπτοντας καὶ ὑποθάλλοντας κλπ.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 7 μετὰ τὴν λέξιν δημόσιοι ἐτέθη ἡ λέξις ὑπάλληλοι ἢ, ἡ δὲ λέξις ἔγχεαι μετετράπη εἰς ἀπαίρειν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 8 αἱ λέξεις ὁρισμένης ἐπαρχίας μετετράπησαν εἰς ὁρισμένου τόπου.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ἔχον ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 1.

«Δήμαρχοι, δημαρχικοὶ καὶ εἰδικοί Πάρεδροι, Αστυνόμοι καὶ πᾶς πολίτης, οἵτινες εἴτε διὰ καταδείξεως εἴτε δι' ἁμέσου καταδωξέως συνείλεσαν εἰς ἐπίτευξιν αποτελεσμάτων κατὰ τῆς ληστείας, ἐραδύνοντι κατ' ἰδιαιτέραν ἀποφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀνεξαρτήτως τῶν προαδιαρισμένων χρηματικῶν ἀμοιβῶν, αἵτινες ἀπονέμονται ἐνεκα τῆς συλλήψεως, τοῦ φόνου, ἢ τῆς αποτελεσματικῆς καταδείξεως κεκρυγμένων ἢ πασιγνώστων ληστῶν.

Ἄρθρον 2.

Πολίτης ἡ ἐθνοφύλαξ, πληρωθεὶς ἐν συμπλοκῇ μετὰ ληστῶν, ἀποζημιούται διὰ τὰ ἐξόδα τῆς ἰατρικῆς, καὶ λαμβάνει ἀπᾶς ἀμοιβὴν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δραχμὰς 50—100· καὶ, ἐὰν κατασταθῇ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, εἰ μὲν ἡ ἔγγραφος, μηνιαίαν σύνταξιν δραχ. 50, ἐὰν δ' ἄγραφος, δραχ. 30.

Ἡ σύνταξις αὕτη μεταβαίνει εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα τοῦ συνταξιούχου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων Νομοῦ, ἐὰν δὲ ἡ ἄγραφος, ἡ σύνταξις μεταβαίνει εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Πολίτου ἡ ἐθνοφύλακος, φανευθέντος ἐν συμπλοκῇ μετὰ ληστῶν, ἡ ἀποθνήσκοντος ἐκ πληγῆς, ἢ ἐν τοιαύτῃ συμπλοκῇ ὑπέστη, ἡ μὲν σύζυγος, ἐνόσφῃ μένει ἐν τῇ χρεῖᾳ, λαμβάνει μηνιαίαν σύνταξιν δραχμῶν τριακοντα, τὰ δὲ τέκνα τὰ ἄρρενα μέχρι τῆς ἐνηλικιότητος καὶ τὰ θήλια μέχρι τοῦ γάμου, ἀνὰ δραχμὰς 15 ἑκάστον.

Τὰ δε θήλια προικίζονται προσέτι παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου, διὰ δραχμῶν 500 ἑκάστον, πληρωτέων μετὰ τὴν τέλεισιν τοῦ γάμου.

Ἄρθρον 4.

Τὰ περὶ συντάξεως καὶ ἀποζημιώσεως ἀναφερόμενα ἐν τοῖς ἀρθροῖς 2, καὶ 3 ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἀποτελεσματικῶς καταδείκτας ληστῶν, παθόντας ἐνεκα τῆς καταδείξεως.

Ἄρθρον 5.

Δήμαρχοι, δημαρχικοὶ καὶ εἰδικοί Πάρεδροι καὶ Αστυνόμοι, ἐν ταῖς περιφερειαῖς τῶν ὁποίων ὑποκρύπτονται καὶ διακίῳνται ὁμολογουμένως λησταὶ, γινώσκοντας τοῦτο, ὡς καὶ τοὺς ὑποκρύπτοντας, ὑποθάλλοντας, καὶ τροφοδοτοῦντας αὐτοὺς, καὶ μὴ λαμβάνοντες τ' ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐγκαιρον καὶ ἀποτελεσμα-

τικήν κατάδειξιν καὶ καταδίωξιν αὐτῶν, τιμωροῦνται ἕνεκεν ἀσυγγνώστου ὀλιγωρίας διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50—100 δραμῶν καὶ διὰ προσωρινῆς παύσεως δύο μετρίως ἐξ μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ χρηματικῆς ποινῆς διπλασίας καὶ δι' ὀριστικῆς παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ στερήσεως τῆς ἱκανότητος τοῦ ἀνακτῆσαι δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τρεῖς ἔως ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ χρηματικὴ ποινὴ, ὡς καὶ ἡ προσωρινὴ καὶ ὀριστικὴ παύσις, ἀπορρίζονται ἢ μὲν προσωρινὴ ἀνεκκλητῶς, ἢ δὲ ὀριστικὴ ὑπὸ τῷ ἐνδίκῳ μέσῳ τῆς ἐρέσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου πλημμελειοδικείου διὰ προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως, ἢ δι' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ ἀκροατηρίου κλήσεως. Ἡ ἐρεσις εἰσάγεται ἐνώπιον τῶν ἑφετών, καὶ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς ποινικῆς Δικονομίας, αἱ ἀφορώσαι τὴν ἐνώπιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐρεσιν τῶν πταισματοκῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 7.

Οἱ διοικητικοί, δικαστικοί, στρατιωτικοί ἢ δημοῖοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρετοὶ, ἐπιτετραμμένοι τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας ἢ προσκαλούμενοι ἀρμοδίως εἰς ἐνέργειαν μέτρων ἀναγκασμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ὀλιγοῦντες, ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως παραμελοῦντες τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός των, τιμωροῦνται οἱ μὲν διοικητικοί καὶ δικαστικοί ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετοὶ διὰ παύσεως καὶ στερήσεως τῆς ἱκανότητος τοῦ ἀνακτῆσαι δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, οἱ δὲ στρατιωτικοί, τιμωροῦνται κατὰ τοὺς στρατιωτικὸς νόμους, τίθενται εἰς ἀπόταξιν.

Ἡ στέρησις τῆς ἱκανότητος πρὸς ἀπόκτησιν ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ἡ εἰς ἀπόταξιν μετάβασις, ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐφετέλου, ὑποκειμένης τῆς ἀποφάσεως εἰς ἀναίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τοὺς ἐλαχοποιούμενας καὶ τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐξομοιούμενους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συγγενεῖς κληρονομημένων ληστῶν, ἐν παρέχῃσι βαρείας περὶ λησταποδογῆς ὑπονοίας, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις καὶ ν' ἀπαγορευθῇ ἡ ἐντὸς ὁρισμένου τόπου διαμονή.

Ἐν οἱ συγγενεῖς ὡς Δῆμαρχοι, δημαρχικοὶ ἢ εἰδικοί πάρεδροι, ἢ ἀστυνόμοι, τὸ ἀνωτέρω μέτρον ἐπιβάλλεται διὰ τῆς καταγενοσκαύσεως τὴν ὀριστικὴν παύσιν ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 9.

Τὴν κατὰ τὸ ἐδάφειον α. τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἀπαγορεύσιν καὶ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας αὐτῆς, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἔτος, καὶ οὔτε ἐλάσσονα τῆς ἑξαμηνίας, ἐπιβάλλει τὸ ἀρμοδίον Πλημμελειοδικεῖον, συνεπεία καταγγελίας τῆς διοικητικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀρχῆς καὶ καταγοροῦντος τοῦ εἰσαγγελέως.

Προσελθόντων, συλληφθέντων ἢ φρονευθέντων τῶν ληστῶν, ἐπὶ ὑποθαλψῇ τῶν ὁποίων ὑπάρχον αἱ ὑπόνοια, ἡ ἀπαγορεύσις διακόπτεται καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου ὁρισθέντος χρόνου.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου β'. τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 10.

Ὁ τροφοδοτῶν συνήθως ληστὴν ἢ ληστρικὴν συμμορίαν τιμωρεῖται μετ' φυλάκισιν 1—3 ἐτῶν.

Ἄρθρον 11.

Πᾶς, λαβὼν γνῶσιν τοῦ τόπου τῆς διατρίβης ληστοῦ ἢ ληστρικῆς συμμορίας, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ταχύτερον τὸν ἐντὸς τοῦ δήμου ἐπὶ τῆς καταδίωξεως τῆς ληστείας ἀξιωματικὸν ἢ ὑπαξιωματικὸν, ἢ τὴν ἐν τῇ εἰρᾷ τοῦ δήμου διοικητικὴν ἢ στρατιωτικὴν ἀρχήν. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μετ' φυλάκισιν ἀπὸ 2—6 μηνῶν.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ἐκ προθέσεως ἀναγγέλλων εἰς ληστὴν ἢ ληστρικὴν συμμορίαν τὰ καταδιωκτικὰ μέτρα τῆς ἀρχῆς τιμωρεῖται μετ' φυλάκισιν 2—5 ἐτῶν.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἐρχόμενος ἀνευ ὁμολογημένης ἀνάγκης εἰς ἐκουσίαν μετὰ ληστοῦ ἢ ληστρικῆς συμμορίας συνέντευξιν τιμωρεῖται μετ' φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μετρίως ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ὑπὸ ληστῶν ἀπαγωγή καὶ ἀπελευθέρωσις διὰ λύτρων τιμωρεῖται μετ' θάνατον.

Ἄρθρον 15.

Οἱ ἐνοχοὶ τῶν εἰς τὰ προηγουμένα ἁρθρα ἀξιοποιούνων πράξεων τιμωροῦνται καὶ μετ' βαρυτέρας ποινῆς, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐὰν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῶν διατάξεων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

Οἱ ἐκ προθέσεως τροφοδοτοῦντες καὶ ὑποθαλπόντες ληστὰς

είσιν ἀλληλεγγύως υπόχρεοι νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς ληστευθέντας ὑπὸ τῶν ἰδίων ληστῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου παύει μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ, πλὴν ἂν διὰ νόμου παρὰ αὐτῆς διατηροῦνται διὰ ἑπάρκειαν τὰ ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῶν διατάξεων τούτων ἀποκτιθέμενα δικαιώματα.

Ἐτέθη εἴτα ὑπὸ δεύτεραν συζήτησιν ἡ πρότασις περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὅπου λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ δὲν πρέπει νὰ μεταβάλλωνται τοσοῦτον ἐνδόλωρ οἱ κείμενοι Νόμοι, καὶ μάλιστα ὅταν αὐτοὶ κανονίζωσι τὴν κατασκευὴν λιμένων, οὐδὲ νὰ δικτιθέμεναι τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων εἰσπραττόμενα χρήματα εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις.

Ἐνταῦθα καταλιπὼν ὁ Πρόεδρος τὴν εἶδαν τοῦ εἰς τὸν πρῶτον ἀντιπρόεδρον καὶ λαβὼν τὸν λόγον ἀπήντησεν, ὅτι σήμερον πρόκειται οὐχὶ περὶ καταρτίσεως Νόμου μεταβάλλοντος τὸν σκοπὸν ἑτέρου, ἀλλὰ περὶ τροποποιήσεως τινος τοῦ πέμψιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τούτης ψηφισθέντος Νόμου, καθ' ὃν τὸ τεταρτημόριον τῶν διὰ τὸν λιμένα κατακόλου εἰσπραττομένων δαπανηθῆσεται εἰς ἔργα δημοφελῆ τῆς πόλεως Πύργου, ὡς ἡμικοτομίσιν αὐτῆς καὶ εἰς κατασκευὴν μιᾶς ὁδοῦ καὶ γιγῆρας καὶ κατασκευῶν. Ἡ προκείμενη δὲ πρότασις τροποποιεῖ κατὰ τοῦτο μόνον τὸν ἰσχύοντα Νόμον, καθ' ὅσον προσδιορίζει ἀκριβεστερον τὰ κατασκευασόμενα δημοφελῆ ἔργα καὶ προλαμβάνει τὰς καταγρήσεις, αἰτιναις ἐνεκα κακῆς ἐμπνεύσεως τοῦ Νόμου ἐλαβὼν χώραν, δαπανηθέντος τοῦ τεταρτημορίου τούτου εἰς ἔργα ἐπιουσιώδη, καὶ συγχρόνως κανονίζει τὸν τρόπον τῆς διαχειρίσεως καὶ δαπάνης αὐτοῦ.

Εἰπόντος δὲ ἄλλου, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ὀφείλει νὰ δώσῃ τῆς ἀνγκαύσας πληροφορίας πρὸς φωτισμὸν τοῦ σώματος, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι δὲν εἶναι ἔτιμος σήμερον νὰ δώσῃ ταύτας, ἐπομένως παρεκκάλει τὴν Βουλὴν νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως ἐπὶ τῇ αὔριον.

Μετὰ τὰ λεγόμενα ἡ Βουλὴ συνέστη ἐν τῇ ἀναβολῇ.

Ἀκούσας εἴτα ὑπὸ τριττὴν συζήτησιν περὶ τροποποιήσεως τοῦ τελευταίου κασμολογίου νομοσχεδίου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ ἐγένετο ὡς καὶ νὰ ἀρχῇ αὐτοῦ ἀντιπρόεδρος. Παρακείμενον δὲ νὰ ἀναγινώσῃ τὸ 1 αἴτιον, ἐλάβε χά-

ραν ἀμφισβήτησις, ἰσχυρισθέντων τινῶν, ὅτι πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ άρθρου τούτου ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ συζητήσῃ τὸν πῖνακα τοῦ δασμολογίου, διότι πιθανόν νὰ ἐπενεχθῇ μεταβολαὶ εἰς τὰ διαφορὰ αὐτοῦ εἶδη, ἐν ᾧ, εἰς ἐπιψηφισθῇ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ μεταβολὴ τις εἰς τὰ ἐξαγωγικά τέλη τῶν διαφορῶν ἐμπορευμάτων.

Συναίνεσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, λαβὼν τις τὸ λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ δασμολόγιον εἶναι ἄξιον σπουδαίας προσοχῆς ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς διότι μετ' αὐτοῦ συνδέονται σπουδαία ἐθνικά ἐσωτερικά καὶ ἐξωτερικά συμφέροντα. Ταῦτα δὲ φρονῶν μετὰ λύπης παρατηρῶν, ὅτι τοῦτο συνετάχθη μετὰ μεγίστης σπουδῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως· ἐντεῦθεν, μὴ ζητηθῆσιν προηγουμένως καὶ τῆς γνώμης τῶν διαφορῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, δὲν ἐφυλάχθη εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἡ ἐπιφανὴς διὰ τὴν βιομηχανίαν τοῦ τόπου ἐξουσία, οὐδὲ ὁ οὐσιώδης ὅρος τῆς ἰσῆς διανομῆς τῶν φόρων· πρὸ πάντων δὲ πολλὰ ἀντικείμενα τῆς πρώτης ὕλης ἐτέθησαν εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν μετὰ τῆς πολυτελείας, πολλὰ δὲ τῆς πολυτελείας δὲν ἐφιφυλογήθησαν ἀκούοντες. Ἐνεκα τῶν ἐλπίσεων τούτων ἐλαβὼν ἐντολὴν ἀπὸ σπουδαίου ἐμπορεύου τῆς Σύρου νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν τροπολογίας τινάς, ἐφ' ἃν ἐπικαλεῖται οὐ μόνον τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς, διότι φρονεῖ ὅτι εἶναι ὠφέλιμον νὰ προστατευθῇ ἐν μένῃ ἡ βιομηχανία τοῦ τόπου.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι οὐδόλως ἀληθεύει ἡ παρὰ τοῦ προλαλήσαντος ἐκφρασθεῖσα ἰδέα, ὅτι μετὰ σπουδῆς συνετάχθη τὸ δασμολόγιον, διότι ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι ἔργον πολλῶν προκατόγων τοῦ, αὐτὸς δὲ ἐτακτοποιήσῃ καὶ ἐξούνηται αὐτὴν καὶ δὲν δύναται μὲν νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἐν αὐτῷ εὐρίσκειται ἡ τελειότης, διὰ ταῦτα καὶ ἀπεκδέχεται τὰς παρατηρήσεις τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ δὲν βλέπει τὸν λόγον, δι' ὃν ἐπρεπε νὰ ζητηθῇ προηγουμένως ἡ γνώμη τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, σφ' οὗ ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἐπιβαρύνει τοὺς καταναλωτὰς, καὶ οὐχὶ τοὺς ἐμπόρους· μολεταῖα δὲν ἐλαβε νὰ προδῇ καὶ εἰς τὸ ἔκμα τούτου, καὶ ἔχει ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀναφορά, τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων Πάτρων καὶ Σύρου ἐπιδοκιμασίαν· ἐπιφυλαττόμενος ἐν ταῦτοις νὰ ἀποδείξῃ ἐν τῇ συστάσει τῶν καθέκαστα, ὅτι οἱ τῶν παρατηρήσαντες ἰσχυρισμοί, περὶ τῆς ἰσῆς διανομῆς τῶν φόρων, δὲν εἰσπῶν ὑποστάσει, ὀφείλει νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι γνώμῃ τῆς ἐργασίας τοῦ

είχεν οὐχί τὴν προστασίαν βιομηχανίας τινός, ἀτε ὡν ὁπαδὸς τοῦ ἐλευθερίου συναγωνισμοῦ καὶ παραδεχόμενος τὴν φορολογίαν ἐκάστου εἶδους κατὰ λόγον τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἕτερος, ὅτι, κατὰ τὴν ἰδέαν τὴν, εἰς τὰ καθέκα-στα τῆς συζητήσεως δύο θέσεις πρέπει νὰ δεχθῇ ἡ Βουλὴ· α) ὅτι ἐκεῖνα ἐκ τῶν ἀντικειμένων πρέπει νὰ μὴ ὑποστῶσιν αὐξη-σιν εἰσαγωγικοῦ τέλους, ὡν τὴν ἀκατέργαστον πρῶτην ὕλην δὲν μᾶς παρέχει ὁ τόπος· καὶ 2) ὅτι πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς μεγαλῆτερον εἰσαγωγικὸν τέλος τὰ τεχνουργήματα ἐκεῖνα, ὡν ἡ βιομηχανία δὲν εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ παρτεχει ἐλπίδα ἀναπτύξεως. Μετὰ τα λεγθέντα ἤρξατο ἡ συ-ζήτησις κατ' ἄρθρον τοῦ Κερ. Β'. τοῦ πίνακος «εἰσαγωγῆ» ἀνταποκρινομένου, ὡς εἴρηται, πρὸς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχε-δίου. Ἀναγινωσθέντα δὲ πρῶτον τὰ ὑπὸ στοιχ. Α' ἐμπορεύματα ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔουσιν ἐν τῷ ἀλφαριθμητικῷ πίνακι μὲ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις· α) τὸ ἄρθρον «ἀεμιστήρια, (ρίπιδια) πρὸς χρῆσιν τῶν κυριῶν ἐν γίνῃ ἡ δωδεκάς δραχ. 6.» μετεβλήθη ὡς ἐξῆς.

Ἀεμιστήρια, (ρίπιδια) ζωγραφιστὰ, μὲ λαβὴν ἐλεφαντίνην, ἢ ἐκ χελωνείου (μπαρᾶ) ἢ ἐκ πετρῶν τῆς Αἰγύπτου ἡ δωδε-κάς δραχ. 15

Κοινὰ παντὸς ῥέους 6

Υάθυνα τῆς Μελίτης, ἢ ἐκ πετρῶν κοινῶν τῆς Αἰγύπτου λεπτὰ 30

β) Τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν ἀμαξῶν νύξθη ἀπὸ 200 εἰς 250 δραχμάς ἐκάστης· γ) ἐπίσης τὸ τέλος τῶν τεχνιτῶν ἀν-θίων πάσης ποιότητος νύξθη ἀπὸ 12 εἰς 15 δραχμάς ἡ ὁκά· δ) ὁμοίως τῶν θουρτζῶν τῶν ὀδόντων, ὀνύχων, ξυραφίσματος καὶ κενίων ἀπὸ 50 λεπτὰ εἰς δραχμὴν μίαν· ἡ δωδεκάς· ε) ὁμοίως κατρινιστῶν γλωσσῶν ἀπὸ 30 εἰς 60 λεπτὰ ἡ ὁκά· ς) τῶν δι-στακίων ἀπὸ δρ. 2,50 εἰς δραχ. 3· ζ) δ' ἤρθη τὸ 1 εἰσάφισμα τοῦ ἁρθροῦ Νῶα κ.τ.λ. εἰς δύο μέρη ὡς ἐξῆς.

Βουβάλια καὶ ἑσες κατὰ κεφαλὴν δραχ. 15

Ἀγελάδες καὶ οἱ μάτχοι αὐτῶν πᾶσις ἡλικίας .. » 10

Οὕτω δὲ, προέβλεπε τῆς συζητήσεως μέχρι τοῦ ἀλφαριθμη-τικοῦ στοιχείου Η, συμπειλαμβανόμενος καὶ τούτου, παρε-τηρήθη ὑπὸ τινος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης. Κατὰ συνέπειαν ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναβλέπων εἰς αὐριον τὴν

ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Γ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωσταντᾶς,

Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΓ'.

Τῆς 31 Ιανουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνε-γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεράιας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

1) Ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νο-μοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου τῆς ἐθνοφιλακῆς.

2) Τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Α. Γόνδικα ἐπὶ τοῦ Νομο-σχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου τῶν ἐπιτηδευσμάτων.

Παρεπιμφοθήσαν δὲ εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν Κανονισμόν.

3) Ἀναφορά Ἰωάννου Σούλη ἀξιωματικοῦ, παραπονουμένου, ὅτι δὲν ἐξετελέσθη ἡ περισυνὴ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ὡς πρὸς τὴν ὑπαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὰ εὐεργετήματα τοῦ Α'. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις Α'. τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, καὶ ἐξαιτου-μένου νὰ τῷ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη.

4) Ὁμοία ἐνοικιαστῶν τινων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, ἐξαι-τουμένων τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τόκων διὰ τὰ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων, ἀφ' οὗ τὸ δημόσιον ἔλαβε τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον.

Ὁμοία ἐνοικιαστῶν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἐξαιτουμένων νὰ ἀνασταλῇ ἡ κατ' αὐτῶν καταδίωξις τοῦ δημοσίου, διότι παρέ-δωκαν εἰς τὸν οἶκ. ἔφορον διπλότυπα καλύπτοντα τὴν ὀφει-λὴν των.

6) Ὑπόμνημα τοῦ δικηγόρου Ν. Πανταλέοντος ἐπὶ τῆς ὑπο-θέσεως τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου.

7) Ἀναφορά Γ. Μαρσιλοπούλου ἐκδότη τοῦ Νομικῆς ἐφημε-ρίδος, ἐξαιτουμένου νὰ τῷ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκδοσις αὐτῆς εἰς τὸ ἔθν. τυπογραφεῖον δωρεάν· καὶ

8) Όμοια τῶν κατοίκων Γυθείου ἐξαιτουμένων νὰ ἔλθῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς συνδρομὴν τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου, ὅστις στερεῖται τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων τροφῶν.

Ἐκ τῶν ἀναφορῶν τούτων ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 3 παρεπέμφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα δώσῃ πληροφορίας, αἱ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Οἰκονομικῶν· τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ὑπόμνημα ἀπεφασίσθη νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον ἵνα λάβωσι γνῶσιν αὐτοῦ οἱ βουλευταί, καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 7 ἀναφορὰ παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν.

Ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας λαθὼν τις τὸν λόγον ἐξήγησεν ἐκτενέστερον τὴν αἰτησὶν τῶν κατοίκων καὶ ἐπρότεινεν ὅπως συστηθῇ αὕτη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα παραχωρήσῃ ἐπὶ ἐπιστροφῇ εἰς τοὺς ἀναφερομένους 20 χιλ. κοιλὰ σίτου.

Ἀντιπρόντων δὲ ἄλλων, ὅτι καὶ ἄλλαι ἐπαρχίαι τοῦ Κράτους ὑφίστανται ἐφέτος τοιαύτας στερήσεις, καὶ ὅτι τὸ δημόσιον δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς συνδρομὴν σὺνδεμίας, ἐτέρου δὲ προσθέσαντος, ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφισβητήσεως προτείνει νὰ διαβιβασθῇ ἀπλῶς καὶ ἄνευ συστάσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ προειμένη ἀναφορὰ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην.

Ἀνεγνώσθη εἰτα εἰς δευτέραν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως δραχ. 100 χιλιάδων ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1867 καὶ ὑπὸ εἰδικῶν κεφάλαιον α' χορηγία τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἐν Ἑπτανήσῳ α' καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀρξάμενος ὕστερον τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου, ἀνεγνώσθησαν τὰ ὑπὸ στοιχ. 9. ἐμπορεύματα τοῦ πίνακος τῆς ἐξαγωγῆς καὶ ἐγένοντο δεκτά ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν σχεδίῳ, ἐλαττωθέντος μόνον τοῦ δασμοῦ τοῦ ἄρθρου α' θεῖον εἰς μασοῦρα, εἰς κομμάτια ἢ εἰς κόβιν β' ἀπὸ 2 εἰς 1 λεπτὸν ἢ ὀκτά.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει καὶ τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ στοιχ. 1. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ στοιχ. Κ. ἐγένοντο αἱ ἐξῆς μεταβολαί, συγκαταθέντι καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν·

α') Ἀνεβιδάσθη ὁ δασμὸς τοῦ ἄρθρου α' Καντίλια (μάστιγες) ἐκ χαρδῶν· ἐκ καλάμου θερτικομένης ὡς καὶ τὰ τῶν παίδων α' ἀπὸ δρ. 1 καὶ λεπ. 50 εἰς δραχ. 3 ἢ δωδεκάς.

β') Ἀνεβιδάσθη ὁ δασμὸς τοῦ κομποῦ ὡς ἐξῆς· εἰς ἀγάρρα

παντὸς τόπου ἀπὸ δρ. 1 καὶ 50|00 εἰς δρ. 2 καὶ 50|00 κατ' ὀκτάν, εἰς φύλλα ἢ κομμένους εἰς κυλίνδρους (ρόλουι) καὶ καπνιστὸς (τουμπέκι) ἀπὸ 60 λεπ. εἰς δρ. 1 50|00 κατ' ὀκτάν.

γ') Ἀνεβιδάσθη ὁ δασμὸς τῆς μὲν πρώτης ποιότητος τῶν κλωστίων ἀπὸ δρ. 3, 50 εἰς δρ. 4 ἐκάστη, τῶν δὲ τῆς κατωτέρας ἀπὸ δρ. 1 καὶ 25|00 εἰς δρ. 2.

δ') Τῆς μὲν μαλλίνης κτλ. κλωστῆς ὁ δασμὸς ἀνεβιδάσθη ἀπὸ δρ. 3 εἰς δρ. 4 ἢ ὀκτά, τῆς δὲ μεταξωτῆς κτλ. ἀπὸ 12 εἰς 20 δραχμάς ἢ ὀκτά.

ε') Ὁ δασμὸς τοῦ ἄρθρου Κορίλλαι ἀνεβιδάσθη τῆς πρώτης ποιότητος ἀπὸ 14 εἰς δρ. 16 κατ' ὀκτάν, τῆς δευτέρας ἀπὸ 4 εἰς 5 δραχμάς καὶ τῆς τρίτης ἀπὸ 1, 50|00 εἰς δρ. 2.

Μετὰ τὰς μεταβολὰς ταύτας, ἐγένοντο δεκτά τὰ λοιπὰ εἶδη, τὰ ὑπὸ στοιχ. Κ. σημειούμενα, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ πίνακι. Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτά ἄνευ τινὸς μεταβολῆς καὶ τὰ ὑπὸ τῷ στοιχ. Α' σημειούμενα ἐμπορεύματα· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ὑπὸ στοιχ. Μ, ἀναβιδασθέντος μόνον τοῦ δασμοῦ τῶν μοναδικῶν ἀπὸ 1 καὶ 50|00 εἰς 2 δρ. ἢ ὀκτά.

Ἀναγνωσθέντων ὕστερον τῶν ὑπὸ στοιχ. Ν. ἐμπορευμάτων, παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ δασμὸς τῶν ἀλευκάστων ἢ λευκασμένων, ἐστρ. μμένων ἢ οὐ κλπ. νημάτων εἶναι ὑπερβολικὸς, ἐνῶ τὰ νηλατὰ χρῶσι μόνον ὡς πρώτη ὕλη εἰς τὴν μικρὰν βιομηχανίαν καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐνδυμάτων τοῦ λαοῦ, ἐπομένως ἐπρότεινε τὴν ἐλάττωσιν αὐτοῦ εἰς 40 λεπτά. Ἀντιπρόντως δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ δασμὸς ὑπελογίσθη ἐπὶ τῇ θήσει τῆς αγοραίας αὐτοῦ ἀξίας πρὸς 10 τοις 0/0, ὥστε δὲν θεωρεῖ αὐτὸν ὑπερβολικόν, ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι, συστηθέντων ἤδη ἐντὸς τοῦ Κράτους πολλῶν νηματοργείων καὶ προκειμένου νὰ συστηθῶσι καὶ ἕτερα, φρονεῖ δικαίον ἵνα χάριν προστασίας τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας αὐξήσῃ εἰς 60 λεπτά κατ' ὀκτάν ὁ δασμὸς ἐπὶ τῶν ἐξωθεν ἐρχομένων νημάτων. Ἐπὶ τέλους, συναψάσαντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ἡ Βουλὴ ἡλάττωσε τὸν δασμὸν τοῦ προκειμένου εἶδους ἀπὸ 50 εἰς 45 λεπτά κατ' ὀκτάν. Μετὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην ἐγένοντο δεκτά τὰ λοιπὰ εἶδη τοῦ στοιχείου τούτου, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντων ὕστερον κατὰ σειράν τῶν ὑπὸ στοιχ. Ξ ἐμπορευμάτων, ἐπὶ τοῦ ἄρθρου ἐνδικῇ λαθὼν τις τὴν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ἡ Νευπερία ἦν ἔτι ἀναπτυσσομένη ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ παρέχουσα τροφὰς εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους.

επομένως πρέπει, κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ, νὰ ἐνισχυθῇ, ἐλαττωμένου τοῦ δασμοῦ τῆς ξυλείας ἐκείνης, ἥτις χρησιμεύει ὡς πρώτη ὕλη εἰς αὐτήν· διὰ ταῦτα προτείνει νὰ ἐλαττωθῇ ὁ δασμὸς ἀπὸ 10 εἰς 5 τοῖς 0/0.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι, ἂν καὶ ἀναγνωρίζῃ τὸ δίκαιον τῶν λόγων τοῦ προλαλήσαντος, μολαταῦτα δὲν δύναται νὰ κρύψῃ καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀφ' ὧν δὲν πρέπει νὰ ἀπομακρύνεται ἡ Βουλὴ. Ἐν τούτοις δέχεται τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ναυπηγήσιμον ξυλείαν εἰς 8 τοῖς 0/0 κατ' ἐκτίμησιν.

Οὕτω δὴ τὸ 9 ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου *Ξυλεία διηρέθη* εἰς δύο μέρη οὕτως.

«*Ξυλεία ναυπηγήσιμος κατ' ἐκτίμησιν 8 τοῖς 0/0.*

» *οἰκοδομήσιμος* » 10 τοῖς 0/0.»

Μετὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην ἐγένοντο δεκτὰ ὅπως ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ τὰ λοιπὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὑπὸ τὸ ἀλφαριθμητικὸν στοιχ. Σ. σημειούμενα, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τὸ στοιχ. Ο.

Ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ ἐπομένου στοιχ. Π ἐπενέχθησαν αἱ ἐξῆς μεταβολαί. α) τῇ προτάσει μὲν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἀντιβίασθη ὁ δασμὸς τοῦ ἄρθρου *Παπούτσια κατὰ τὸν ἐξῆς πίνακα.*

Παπούτσια μεταξωτὰ γυναικεῖα κτλ. ἀπὸ 12 εἰς δραχ. 20

» *ἐξ ἄλλων ὑφασμάτων κτλ.* » 6 » 12

» *ἐκ μαροκινῶν κτλ.* » 4 » 6

» *ἀνδρῶν κλπ.* » 3 » 4

» *ἐκ δερμάτων κτλ.* » 1 » 2

» *ἐξωπάπουτ'ζα κτλ.* » 75 » 1

» *παντόφλαι κτλ.* » 3,50 » 5

» *κεντημέναι κτλ.* » 10 » 12

» *συρτά κτλ.* » 1 » 2

2) Τῇ προτάσει δὲ τοῦ βουλευτοῦ Σύρου καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ ὑπουργοῦ ἀντιβίασθη ὁ δασμὸς τῶν ἐξῆς ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου *Ποτὶ*.

Οἶνος πάσης ποιότητος εἰς φιάλας ἀπὸ λ. 80 εἰς δραχ. 1

Ζύθος (μπίρα) ἐν γένει κλπ » λ. 20 εἰς λεπ. 25

Σοῦμα ρακῆς καὶ οἰνόπνευμα μέχρις (λ. 20 εἰς λεπ. 15

20 ἐσθμῶν)

Μετὰ τὰς μεταβολὰς ταύτας ἐγένοντο δεκτὰ τὰ λοιπὰ ἐμπορεύματα τοῦ στοιχ. Π ὡς ἐν τῷ πίνακι σημειοῦνται. Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ὑπὸ στοιχ. Ρ ἀνευ τινὸς μεταβολῆς.

Ἐπὶ τῶν ὑπὸ στοιχ. Σ ἐμπορευμάτων ἐπενέχθησαν αἱ ἐξῆς παρατηρήσεις καὶ μεταβολαί· α) ἐπὶ τοῦ ἐδάφ. α. τοῦ ἄρθρου *Σιδηρὸς κατεργασμένος* παρατηρήσεται, ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ σημειούμενα εἰσὶ χρήσιμα εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ ὅποια ἐπιβαρύνονται καὶ μὲ ἄλλους φόρους· διὰ ταῦτα θεωρῶν δίκαιαν τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ εἰς 5 λεπτά κατὰ τὸ παλαιὸν δασμολόγιον, καθόσον ἄλλως τὸ θάρυ τῆς φορολογίας θέλει προκαλέσει λαθρεμπορία πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ δημοσίου. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ αὔξησις αὕτη ὑπεργорούθη ἀπὸ λόγου· δικαιοσύνης, καὶ συναινέσαντος χάριν τῆς ναυτιλίας εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ ἀπὸ 8 εἰς 7 λεπτά κατ' ὅκον, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ.

6) Ἐπὶ τοῦ ἐδ. α. τοῦ ἄρθρου *Σιτηρὰ καὶ ἀλεύρα*, παρατηρήσαντος τινος, ὅτι ἐπιθυμῇ νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ἂν ἐννοῇ ὁ ὑπουργός, ὅτι πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ποσοῦ τῶν σιτηρῶν πρέπει νὰ ζυγίζεται τὸ ὅλον τοῦ φορτίου, ἢ ἂν ἐννοῇ, ὅτι ἐν μόνον καλὸν θὰ ζυγίζεται, καὶ τὸ λοιπὸν φορτίον τῶν σιτηρῶν θὰ καταμετρηθῇ εἰς κοιλὰ καὶ ἀκολουθῶς θὰ υπολογίζεται τὸ ὕλκον θάρος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σταθμισθέντος ἐνὸς κοιλοῦ, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐν μόνον κοιλὸν θὰ ζυγίζεται, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ θάρους αὐτοῦ θὰ γίνεται ἡ ἀναγωγή εἰς ὀκάδας τοῦ ὅλου καταμετρομένου εἰς κοιλὰ φορτίου.

γ) Ἐπὶ τοῦ ἐδ. β'. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λαθὼν τις τὸν λόγον ἐξήγησε τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀλεύρων, διότι ἡ ἀναβίβασις τοῦ δασμοῦ θὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσαγωγὴν πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ λαοῦ πολλῶν ἐπαρχίων, ὃ δὲ ὑπουργός συνήνεσε καὶ ἡ Βουλὴ ἐδέχθη τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ τῶν ἀλεύρων, τοῦ μὲν σίτου ἀπὸ 8 εἰς 5, τῶν δὲ λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν ἀπὸ 4 εἰς 3 λεπτά κατ' ὅκον.

Μετὰ τὰς μεταβολὰς ταύτας, ἐγένοντο δεκτὰ τὰ λοιπὰ εἶδη τοῦ στοιχ. Σ. Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ὑπὸ στοιχ. Τ ἐμπορεύματα, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ πίνακι ἀναβιβασθέντος τοῦ δασμοῦ, τοῦ μὲν *Ταμβάκου* ἀπὸ 2 εἰς 3 δραχμάς ἢ ὀκά, τῆς δὲ *τ'ακολάνας* ἀπὸ λεπτά 80 εἰς δραχμάς 2 ἢ ὀκά.

Ἡ ἔατο ἀκολουθῶς ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὑπὸ τὸ στοιχ. Υ ἐμπορευμάτων, καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἅπαντα τὰ ἄρθρα αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἄρθρου *ὕδατος*. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἄρθρου ἐγένοντο αἱ ἐφεξῆς μεταβολαί ἐπενεχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, συναινέσας τῆς Βουλῆς· α) μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ 3 καὶ 4 τοῦ ἐδ. Α'. *Βαμβάκερά* προσετέθησαν αἱ ἐξῆς κατηγο-

ὕψασμάτων « Βασιότα, μουσελίαι, ζακονέτα, τουβία, ἄ-
παιτα τὰ σαγκουλιὰ, ἐξαιρουμένων τῶν δι' ὑπερθύματα καὶ
παραπετάσματα, καὶ ταρλατάντια ἢ ὁκά δρ. 3. » ὁ δὲ ἀριθ.
4 τοῦ αὐτοῦ ἑδαφίου γενόμενος ἔδη 5 μετεβλήθη ὡς ἐξῆς· « ἄ-
παντα τὰ λοιπὰ ἢ ὁκά δρ. 1. »

6) Ὁ ἀριθμὸς 2 τοῦ ἑδαφίου Γ'. μετεβλήθη ὡς ἐξῆς.

« Τσόχαι λεπταὶ (λεία) Δρά δι Δάμ καὶ λεπτά κασμίρια
(κασμιράκια) ἢ ὁκά δρ. 3. »

« Σημ. ὡς τοιαῦτα χαρακτηρίζονται ὅταν τὸ ἔσρος κατὰ
μέτρον δὲν ὑπερβαίῃ τὰ 180 δράμια ἐπὶ διπλοῦ πλάτους,
καὶ τὰ 100 δράμια ἐπὶ μονοῦ πλάτους. »

Εἰς δὲ τὸν ἀριθμὸν 3 τοῦ αὐτοῦ ἑδαφίου Γ'. προσετέθησαν
μετὰ τὴν λέξιν ἀλμπαγάδες τὰ ἐξῆς· « μάλλινοι, φανέλαι
χρωματισμένοι μάλλινοι, ὡς καὶ πᾶν ὕφασμα ἐκ μαλλίων
δρ. 3.50 » ἀπαλειφθεῖσάν τῶν λέξεων « καὶ τὰ τοῦτοις ὅμοια. »

Οἱ ἀριθμοὶ 4 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ ἑδαφίου Γ'. συγχωνεύονται
εἰς ἓνα ὡς ἐξῆς.

« Α. Ὅμοια τοῦτοις μαλλινοβάμβακα, φανέλαι, λευκαὶ ἢ
πλεκταὶ μάλλινοι ἢ μαλλινοβάμβακι, καρματίουλα μάλ-
λινα ἢ μαλλινοβάμβακα, ἀλμπαγάδες καὶ πᾶν ὕφασμα μαλ-
λινοβάμβακον ἔχον γραμμᾶς ἢ ποικίλματα ἐκ μετάνης, ἢ
ὁκά δρ. 1.90. »

γ) Ἐκ τοῦ ἑδαφ. Δ'. ἀπηλείφθη ἡ ἐξῆς κατηγορία. « Μαρ-
σελίαι, τοχαρίσια, ἀτάλια, μοναρέδες, γκάλοι καὶ ἐν γένει
πᾶν μεταξωτὸν ὕφασμα ἢ ὁκά δρ. 15 » καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐτέ-
θησαν αἱ ἐξῆς δύο κατηγορίαι.

« Μεταξωτὰ ὕφασματα μαῦρα ἢ ὁκά δρ. 16

« Ἀπαντα τὰ λοιπὰ μεταξωτὰ » » 20

δ) Ἐπὶ τοῦ ἐδ. Ε'. ἀπηλείφθησαν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 1 αἱ λέ-
ξεις ἢ μαλλινοβαμβάχομεταξὰ καὶ παρακατιὸν αἱ λέξεις « ἢ
ἐκ τριῶν τοιούτων ἑλῶν » καὶ ἐσχηματίσθη δευτέρα κατη-
γορία ἢ ἐξῆς.

« 2. Μαλλινοβαμβάχομεταξὰ ἢ πᾶν ὕφασμα σύνθετον
ἐκ τριῶν τοιούτων ἑλῶν ἢ ὁκά δρ. 3.50.

ε) Ἐπὶ τοῦ ἑδαφίου ς'.

Βεβλήθη ἡ ἐξῆς κατηγορία. « Καλεμεκιά δρ. 10 » καὶ
ἀντ' αὐτῆς ἐτέθησαν αἱ ἀκόλουθοι δύο.

« Καλεμεκιά τυπωμένα δρ. 3.

« Ὅμοια κατειργασμένα διὰ τῆς χειρὸς » 10.

Ἐτέθη εἰς τὴν 2 κατηγορίαν « Βαρέλια κτλ. » ὁ ἐλλείπων
δασμὸς δραχ. πέντε.

Ἀπηλείφθη ἐκ τῆς 3 κατηγορίας ἡ λέξις μάλλινοι καὶ προ-
σετέθησαν μετὰ τὴν λέξιν μαλλινομέταξοι τὰ ἐξῆς « καὶ Βελ-
λα μεταξωτὰ » συγχρόνως δὲ ἀνεβιβάσθη ὁ δασμὸς αὐτῶν ἀπὸ
10 λεπτά τὸ δράμι εἰς 30, καὶ προσετέθη νέα κατηγορία ἢ
ἐξῆς.

« Ὅμοια μάλλιναι, μαλλινοβάμβακοι καὶ βαμβακεραὶ καὶ
ἀπομίμησιν τῶν λινῶν, τὸ δράμι λ. 10. »

Ἀπηλείφθησαν δὲ ἐκ τῆς ἐφεξῆς κατηγορίας αἱ λέξεις « ταν-
τίλαι κτλ. μέχρι τῆς λέξεως Γερμανίας. »

Ἀνεβιβάσθη ὁ δασμὸς τῆς τρίτης κατηγορίας τοῦ ἀριθμοῦ 4
ἀπὸ 1, 30/00 εἰς 1, 50/00 ἢ ὁκά.

Ὁ 7. ἀριθμὸς τοῦ προκειμένου ἑδαφίου μετεβλήθη ὡς ἐξῆς.

« 7 Μανδήλια βαμβακερά, ἐλαιοβαφῆ καὶ κοκρὰ λινὰ ἢ ὁκά
δραχ. 1.50. »

Προσετέθησαν μετὰ τὰς λέξεις μανδήλια μεταξωτὰ αἱ λέ-
ξεις « τῆς χειρὸς ἢ » καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ δασμὸς ἀπὸ 14 εἰς 16
δραχμᾶς.

Ἐπίσης προσετέθη μετὰ τὰς λέξεις ἐκ βατίστης λινῆς καὶ ἡ
λέξις ἢ βαμβακερῆς. »

Ἐκ τῆς κατηγορίας τοῦ ἀριθ. 11 ἀπηλείφθησαν αἱ λέξεις
« κλινῶν ἢ » ἀνεβιβάσθη ὁ δασμὸς τῶν ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 12
ἐμπορευμάτων, τῆς μὲν πρώτης κατηγορίας ἀπὸ 14 εἰς 20 δρ.
τῆς δευτέρας ἀπὸ 7 εἰς 10 δραχμᾶς καὶ τῆς τρίτης ἀπὸ 3 εἰς
4 δραχμᾶς κατ' ὁκάν. Ὁμοίως ἀνεβιβάσθη ὁ δασμὸς καὶ τῆς
κατηγορίας τοῦ ἀριθμοῦ 14 ἀπὸ 1, 50/00 εἰς δρ. 4 κατ' ὁκάν.

Ἐνταῦθα, παρελθούσης τῆς ὥρας, παρετηρήθη ὑπὸ τινων, ὅτι
ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης· κατὰ συνέπειαν ὁ πρόεδρος
ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὐριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπὶ τοῦ δα-
σμολογίου συζητήσεως διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν
4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωσταντάς,

Δ. Παπαλουκάς,

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΣΙΣ ΑΔ'.

Τῆς 1 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

1) Βάσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ συστάσεως ταμείου ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἣτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

2) Ἀναφορά Π. Σούτζου ἐξαπομπένου ἵνα διαταχθῇ ἡ ἐν τῷ ἐθνικῷ τυπογραφίῳ δωρεὰν ἐκτύπωσις τῆς διὰ στίχων παραφράσεως τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὀμήρου, κατὰ βραβυδίαν, ἐπὶ τῷ ὄρῳ τῆς παραχωρήσεως ἐνὸς ἀντιτύπου εἰς ἕκαστον τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τοῦ Κράτους καὶ τεσσάρων εἰς ἕκαστον γυμνάσιον.

Τὴν αἴτιον ταύτην ὑπεστήριξαν πολλοὶ τῶν βουλευτῶν, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτήσασα ὑπὸ τοῦ προέδρου παρεδέξατο νὰ τυπωθῇ, κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, δημοσίᾳ δαπάνῃ ἡ περὶ ἧς πρόκειται παράφρασις τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὀμήρου.

Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Χ. Σακελλαριάδου περὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ Ζ. Βάλβη καὶ τῶν συνυπουργῶν αὐτοῦ, Ἀ.δρ. Λύγερινου, Χ. Ζυμπρακῆ, Π. Καλλιγᾶ, Ι. Παπαζαφειροπούλου καὶ Μ. Κ. Κανάρη.

Ταύτην λαβὼν τὸν λόγον ὁ προτείνων ἀνέπτυξεν ἐκτενῶς καὶ ἐπὶ τέλους ἐξητήσατο νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν, παραγγελλομένην, ἀφ' οὗ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ σχετικά ἐγγράφα ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν ἐταιρίαν Ροῦ τῶν σκυριῶν τοῦ Λαυρίου, νὰ φέρῃ ἐπὶ τῆς προκειμένης προτάσεως γνωμοδοτικὴν ἐκθεσιν.

Μηδενὸς δὲ ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρὶδέχθη νὰ παραπεμφθῇ ἡ πρότασις εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπὸν.

Ἀνεγνώσθησαν ὕστερον εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς.

Α) Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Β) Πρότασις Νόμου περὶ ἐγγυηδοσίας τοῦ δημοσίου εἰς τὸν δῆμον Χαλκιδέων πρὸς συνομολόγησιν δανείου.

Γ) Ὁμοίᾳ περὶ χορηγίας 15 χιλιάδων δραχμῶν, ἐκ τῶν

διὰ τὸν λιμένα Κυλλήνης εἰσπραττομένων λόγῳ συνδρομῆς εἰς Χωρίον Λερδιτζελεπῇ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐμπροσθέντος ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ.

Δ) Ὁμοίᾳ περὶ διαθέσεως τῶν εἰσπραχθέντων καὶ εἰσπραχθησάμενων χρημάτων ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Σπάρτης.

Ἀναγνωσθέν μετὰ ταῦτα εἰς τρίτην συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως δρ. 100 χιλιάδων ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1867, ἐγένετο δέκτον ἀνευ ἀντιρρήσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν εἰσόδων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1867 χορηγεῖται ἐξαπλοῦς πιστώσις δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων ἀριθ. 100 000, καταλογιζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον «Βοήθεια τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων ἐν Ἑπτανήσῳ.»

Ἀρξομένης ἀκολουθίας τῆς συζητήσεως τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου, ἀνεγνώσθη ὁ 17 ἀριθμὸς τοῦ ἐδαφ. τ' τοῦ άρθρου ὑγᾶσματα, τοῦ ὁποῦ ὁ δασμὸς κατ' αἰτίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἀνεδιδάσθη ἀπὸ δραχ. 18 εἰς δραχ. 24 κατ' ὀκάν. Τῇ προτάσει δὲ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ ἡ ἐφεξῆς καταχωρῖα ὁμοίᾳ ἐκ μαλλίου κτλ.» μέχρι τῶν λέξεων ἀπαιτήτως εἰδοῖς δρ. 4,50/00 ἀπαιτήθη, ἀντ' αὐτῆς δὲ ἐτίθεσαν αἱ ἐξῆς τρεῖς κατηγορίαι.

«Σπατάλα λαγορένια ἐρώτης κατὰ μνηστῆ τῶν Περσικῶν μαλλίνα καὶ μαλλινοβάμβακα καθὼς καὶ βαρέλια ἡ ὀκᾶ δρ. 8

«Ὁμοίᾳ ἐκ μνηστῆ, ὡς καὶ σπατάλα καὶ τοῦ λαγορένια τῶν μαλλίων » 5

«Τὰ λωπά ἐκ κοίτου μαλλίου καὶ μαλλινοβάμβακα 3,25.

Ἐπίσης κῶξθη ὁ δασμὸς τοῦ ἀριθ. 18 τῆς μὲν πρώτης κατηγορίας ἀπὸ 7 εἰς δραχ. 9, τῆς τετάρτης ἀπὸ 20 εἰς 24, τῆς πέμπτης ἀπὸ δραχ. 1 εἰς 1,50. Τῆς πρώτης κατηγορίας τοῦ ἀριθμοῦ 20 ἀπὸ 1 εἰς 1,50, εἰς δὲ τὴν δευτέραν κατηγορίαν μετὰ τὴν λέξιν βαλεντίαι προσετέθησαν τὰ ἐξῆς μαλλινοβάμβακοι ἢ λινοβάμβακοι.» Τῆς δευτέρας κατηγορίας τοῦ ἀριθμοῦ 21 ὁ δασμὸς ἐπίσης κῶξθη ἀπὸ 60 εἰς 80 λεπτά, προστέθη δὲ καὶ τρίτη κατηγορία, ἡ ἐξῆς.

«Ὁμοίᾳ ἐκ καναβῶν ἡ ὀκᾶ λεπτ. 40»

Τοῦ ἀριθμοῦ 23 ὁ δασμὸς κῶξθη ἀπὸ 25 εἰς 35 λεπτά. Εἰς τὸν ἀριθ. 25 αἱ λέξεις ἐνὸς ἐτάριον μετεβλήθη εἰς τὰς

λέξεις ενός τρίτου· εἰς τὴν σημείωσιν «φορηματὰ γυναικεῖα κτλ.» προστέθη μετὰ τὴν λέξιν *χρησώμεντα* ἡ φράσις «καὶ τὰ πρὸς βάπτισιν παιδῶν.» Ὁ δασμὸς τοῦ ἀριθμοῦ 26 ᾠξήθη ἀπὸ 20 εἰς 40 δραχμὰς κατ' ὅκαν, καὶ τέλος τὸ δεύτερον μέρος τῆς γενικῆς σημειώσεως, ἧτοι ἀπὸ τὴν λέξιν *ὅταν* καὶ καθελθῇς μέχρι τέλους ἀπὸλείφθη ὁλοσχερῶς.

Μετὰ τὰς εἰρημένους μεταβολὰς ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον ὑφάσματα ὡς ἔχει κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ μὴ μεταβληθέντα αὐτοῦ μέρη.

Κατόπιν ἀνεγνώσθησαν τὰ ὑπὸ το στοιχ. Φ ἐμπορεύματα καὶ ἐγένοντο δεκτὰ, αὐξηθέντος μόνον, τῆ αἰτήσεως τινῶν καὶ τῆ συγκαταθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ, τοῦ δασμοῦ τῆς πρώτης κατηγορίας τοῦ ἄρθρου α *Φέσια* ἀπὸ 7 εἰς 8 δραχμὰς ἡ ὁκά.

Ἐπὶ τῶν εἰδῶν τοῦ στοιχ. Χ. ἐπηνέχθησαν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ αἱ ἐξῆς μεταβολαὶ ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ καὶ τῶν χειροκτίων.

α) Χαλκὸς παλαιὸς κτλ.	ἡ ὁκά ἀπὸ λ. 10 εἰς λ. 15
» νέος κτλ.	» — 25 — 30
» εἰς ἀγγεῖα κτλ.	» — 40 — 50
» εἰς σκυῖη κτλ.	» — 70 — 80

2) Χειρόκτια μεταξωτὰ τὸ δράμι ἀπὸ λ. 5 εἰς λ. 6	
Δερμάτινα κτλ. τὸ ζεύγος	— 35 — 45

Κατὰ τὰ λοιπὰ ὁ Πίναξ ἔμεινεν ὡς εἶχεν. Ἐπίσης ἀναγνώσθησαν κατὰ σειρὰν ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ὑπὸ τὰ στοιχ. Ψ καὶ Ω ἐμπορεύματα ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Πίνακι, μεταβληθέντος μόνον τοῦ ἄρθρου α *ψαλίδια κτλ.* ὡς ἐξῆς.

«*Ψαλίδια ἐν γένει ἕκαστον κατ' ἐκτίμησιν 10 τοῖς 0|0*»

Οὕτω δὲ, περατωθέντος τοῦ πίνακος τῆς ἐξαγωγῆς, ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ. Ἐπίσης ἀναγνώσθη καὶ τὸ ἄρθρον 2 μετὰ τοῦ πίνακος τῆς ἐξαγωγῆς ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει, προστεθεισῶν μόνον μετὰ τὴν λέξιν *εἰς τὸς* τῶν λέξεων *αὐτὰ* τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας π.λὴν τῆς *Ἐπικρατείας*.

Ἀναγνώσθησαν τοῦ ἐπομένου ἄρθρου 3, ἡρώτης τις τί ἐννοεῖ ἡ φράσις *ἀποφαίνεται ὀριστικῶς ὁ ἐπιδικαιτητής.* Ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι θέλει συμφωνῆσαι μὲ μίαν τῶν γνωμῶν τῶν διαφωνούντων πραγματογνομόνων καὶ ἡ ἀπόφασίς του εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

Ἐπηνέγκεν ἕτερος, ὅτι τὸ νὰ διορίζεται καὶ ὁ ἐπιδικαιτητής παρὰ τοῦ δημοσίου, ἐν ᾧ εἶναι ἀνδιαφερόμενον μέρος, τοῦτο

εἶναι προφανὲς παραβίασις τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου, διὰ ταῦτα προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τῶν λέξεων *αὐτὸς τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς* ἢ *ἐν ἐλλειψι τοιαύτην* ὥστε ὁ ἐπιδικαιτητής νὰ διορίζεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἀντειπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν του παρέχει περισσότερον ἐγγύησιν ἡ διοικητικὴ ἀρχή, διότι ἡ διάταξις αὕτη ὑπῆρχε καὶ εἰς τὸν παλαιόν Νόμον καὶ οὐδὲν ἐνεκα τοῦτον ἠγάθη παράπονον, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπερρίψε τὴν περὶ ἀπαλείψεως πρότασιν· παρεδόθη δὲ τὸ ἄρθρον 3 ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 ἀναγνωσθέντος ἐπρότεινέ τις αἰ τὴν μεταβολὴν τῶν λέξεων *οἱ πρώτοι ὅλοι εἰσῆλθον* εἰς τὰς λέξεις *καὶ πρώτοι ὅλοι εἰσῆλθον*.

2) Μετὰ τὴν λέξιν *ἐπιστροφή* τὴν προσθήκην τῶν λέξεων *ὀφείλων ὀφείσθαι διὰ νόμον*. Συνανέσταντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς μεταβολὰς ταύτας καὶ προσθεσάντος εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου τὰς λέξεις *οἱ πρώτοι* τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδόθη τὸ ἄρθρον 4 οὕτως μεταβλημένον.

Ἄρθρον 4.

«Ὅταν ἐξαχῶνται τοῦ Κράτους προϊόντα ἐγχωρίου βιομηχανίας, τῶν ὁποίων αἱ πρώται ὕλαι εἰσῆλθον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπιστρέφεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος, ὑπερ ἐπληρώθη ἐπὶ τῆς ἀναλόγου πρὸς τὸ ἐξαγόμενον προϊόν πρώτης ὕλης. Τὰ εἶδη, ἐξ ὧν θέλει γίνεσθαι ἡ τοιαύτη ἐπιστροφή, θέλουν ὀρίζεσθαι διὰ Νόμον· ἡ δὲ ἀναλογία μεταξὺ τῶν πρώτων ὕλων καὶ τῶν μετὰ τὴν κατεργασίαν ἐξαγομένων ὀρίζεται διὰ Β. Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.»

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ὃ μετὰ τὴν εἰς προηγουμένην τινα συνεδρίαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπανεγχεῖσιν προσθήκην τῶν λέξεων *περὶ τῶν τήξεων*.

Ἀναγνώσθησαν ὑστερον τοῦ 4 ἄρθρου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ δι' αὐτοῦ ἐπιζητούμενη παρὰ τῶν ἐμπορῶν ἀποδείξις εἶναι πολὺ καταπιεστικὴ καὶ θέλει παρεμβάλλει δυσκολίας ἀνυπερβλήτους εἰς τὰς συναλλαγὰς· διὰ τοῦτον τὸν λόγον προτείνει τὴν ὁλοσχερῆ ἀπάλειψιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου.

Ἐπέλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι αὐτοί, οὕτω

ἀπέδωκεν, οὔτε ἀποδίδει τοιαύτην. ἔννοειν εἰς τὸ προκείμενον ἄρθρον, ἐπεὶ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὡς προλάβη τὴν λαθραῖαν εἰσαγωγὴν ἐμπορευμάτων εἰς ἀποκέντρους πόλεις καὶ τὴν ἐκεῖθεν εἰς τὰς κεντρικὰς ἀγορὰς μεταφορὰν αὐτῶν πρὸς καταναλωσιν, ὅπερ πολλάκις συνέβη πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου μο-
λατεύοντα, ἡ ἀπάλειψις τῶν ἐμπορίων ἐν μέρει ἀπὸ τὰς δυσκολίας, ἃς ὑπὸ τὴν ἐκτέλεσιν, περιορίζει τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου τούτου εἰς μόνον πάντα εἶδη ἐμπορευμάτων, τῆς ζαχαρώδους, τοῦ καφέ, τῶν παιγνιοχάρτων, τοῦ ρουμιῦ καὶ τῶν σιγάρων ἢ καπνοῦ.

Μετὰ ἐκτακτικῶν δὲ περαιτέρω συζητήσεων ἐπὶ τοῦ προκείμενου, καθ' ἣν τινὲς μὲν ὑπεστήριζαν τὴν ἀπάλειψιν τοῦ άρθρου διὰ διαφορῶν ἐπιχειρημάτων, ἄλλοι δὲ ὑπεστήριζαν τὴν γνῶμην τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ἄλλοι ἐπικουρικῶς ἐπρότειναν τὴν ἀπάλειψιν τοῦ δευτέρου ἑδαφίου τοῦ άρθρου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νῦν ἐφαρμοσθῆ καὶ ἡ διάταξις αὐτοῦ εἰς πάντα τὰ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα τοῦ Κράτους, ἢ Βουλὴ ἐρωτήσας ὑπὸ τοῦ Προέδρου δὲν παρεδίδετο οὔτε τὴν ὁλοσχερῆ ἀπάλειψιν τοῦ άρθρου, οὔτε τὴν μερικὴν ἀπάλειψιν τοῦ δευτέρου ἑδαφίου· περιδίδετο δὲ τὸ ἄρθρον μὲ τὴν ἐπενεχθεῖσαν τροποποίησιν ἐν μέρει τοῦ ὑπουργοῦ, μεταβληθείσης δηλ. τῆς λέξεως «ἐκείνων» εἰς τὰς λέξεις «καφὲ, ζαχαρώδεις, παιγνιοχάρτων, ρουμιῦ, σιγάρων καὶ καπνοῦ ἐν γένει».

Κατόπιν ἀναγνωσθέντα τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 7, 8, 9 καὶ 10 ἐγένοντο διατὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, προσθεθεῖσαν μόνον ἐπὶ τοῦ άρθρου 7 μετὰ τὴν λέξιν Διατάγματος τῶν λέξεων «ἡ προτάσις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον».

Ἐπὶ τέλους ἐγένετο δικτὺν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως. Ἐγὼ δὲ ὡς ἐτροποποιήθη αὐτός.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου.

Ἄρθρον 1.

«Τὰ εἰσάγομενα εἰς τὴν ἑπικρατέειαν ἐμπορεύματα ὑποβάλλονται εἰς τέλος κατὰ τὸ προσσητημένον τελὸν. Δασμολόγιον.

Ὅσα τούτων δὲν κατονομάζονται ἐν τῷ Δασμολογίῳ καὶ δὲν δύνανται κατ' ἀναλογίαν νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τινὰ τῶν γενικῶν κατηγοριῶν, ὑποβάλλονται εἰς τέλος 10 τοῖς 0/100 ἐπὶ τῆς εἰς

τὸν τόπον τῆς εἰσαγωγῆς τρεγούσης κύτων ὕψους κατ' ἐκτί-
μην.

Ἄρθρον 2.

Τῶν ἐξαγομένων διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν ὑποβάλλονται εἰς τέλος διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας πλὴν τῆς Ἑπτανήσου, ἢ μόνον τὰ ἐν τῷ δασμολογίῳ σημειούμενα τὰς προϊόντα μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1867.

Ἄρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει διενέξεως μεταξὺ ἐμπορίου καὶ τελωνιακῆς ἀρχῆς ὡς πρὸς τὰ κατ' ἐκτίμην τελωνιζόμενα ἐμπορεύματα, ἀποφαίνονται δύο πραγματοποιήσαντες διοριζόμενοι ὁ μὲν παρὰ τοῦ ἐμπορίου, ὁ δὲ παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας καὶ τούτων ἀποφαινέται ὁριστικῶς εἰς ἐπιδικαι-
τητῆς διοριζόμενος ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 4.

Ὅταν ἐξάγονται τοῦ Κράτους προϊόντα ἐγγράσιον διομηχανίας, τῶν ὁποίων αἱ πρώται ὕλαι εἰσάχθησαν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, πιστοποιεῖται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος, ὅπερ ἐπληρώθη ἐπὶ τῆς ἀναλόγου πρὸς τὸ ἐξαγόμενον προϊόν πρώτης ὕλης. Τὰ εἶδη, ἐφ' ὧν ἔλπει γίνεσθαι ἡ τοιαύτη ἐπιστροφή θέλουν ὀρίζεσθαι διὰ Νόμου, ἢ δὲ ἀναλογία μεταξὺ τῆς πρώτης ὕλης καὶ τῆς μετὰ τὴν κατεργασίαν ἐξαγομένης ὀρίζεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τινὰ ὑποτε-
λωνεῖα γ'. τάξεως ἡ εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων ἐν γένει ἢ μόνον εἰδῶν τινῶν ὅπως καταναλωμένων.

Ἄρθρον 6.

Ὅταν ὁ αἰτῶν τὴν πρὸς με ἀρρῶν εἰς ἄλλους τοῦ Βασιλείου λιμένας) ἐπιβίβασιν καφὲ, ζαχαρώδεις, παιγνιοχάρτων, ρουμιῦ, σιγάρων καὶ καπνοῦ ἐν γένει, μόνον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κομίζο-
μένων, δὲν δύναται διὰ τελωνιακὴν ἐγγράσιον νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ταῦτα εἰσπληρώθησαν ἢ μεταπνεύθησαν ἐξ ἄλλου λιμένος τοῦ Βασιλείου τελωνισμένα, ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν αὐτῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν κατὰ τὴν μεταφορὰν.

Ἐἰς τὴν ὑπαχθεῖσαν ταύτην δὲν ὑποβάλλονται οἱ φορτηγόν-
τες εἰς τοὺς λιμένας, παρ' οἷς ἐδρεύει τελωνεῖον Α' τάξεως.

Άρθρον 7.

Εν απουσίᾳ τῆς Βουλῆς δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ Δι. σμολόγιον διὰ Β. Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐκδιδόμενον, ὅπερ ἐντός δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐναρ. ξείας τῆς προσαχούς Συνόδου ὑποβάλλεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιψηφισίν.

Άρθρον 8.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἀποταμίσεως μένει, ὡς μέχρι τοῦδε· δικαίωμα δὲ μεταφοράς ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον δὲν εἰσπράτ. τεται.

Άρθρον 9.

Τὰ περὶ ἀποσταλείτων (τάρας) κανονίζονται ἐν γένει διὰ Β. Διατάγματος.

Άρθρον 10.

Ἀκυροῦται ὁ ἀπὸ 10 Ιουνίου 1857. Νόμος περὶ τελῶν, Λι. σμολογίου, ὡς καὶ πᾶσι καὶ ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν παρὸντα Νόμον διατάξεις.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ὤρισας, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τῇ ἀντικείμενῃ τῆς ἡμερησίας διατάξεως διὰ τὴν ἐπιούσαν, διελυ. γε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΙΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Ν. Ρ. Μ. α. σ. τ. ρ. α. π. α. ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΕ.

Τῆς 2 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρης γενόμενης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνε. γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως καὶ ἐνεπρίθησαν.

Ἀναγνώσθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

α) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Τριφυλίου ἐπὶ τοῦ 7 ἁρθρου τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἡμερησίου ὅρου διὰ τὸ ε. ε. καὶ παρ. ἐμνήσθαι εἰς τυπικὴν καὶ διανομὴν κατὰ τὸν κανονισμὸν.

β) Ἀναφορά τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Ναυπλίου κρατούμε. νων ὑποδικῶν, παρὰ τὸν μὲν, ὅτι ἀεὶ ἀλλοτεῖται ἐπ' ἀφίστατον ἡ ἐκδίκασις τῶν κατ' αὐτῶν ὑπαρχουσῶν κατηγοριῶν καὶ ἐπο. μένως ἐνεκα τούτου, παρατείνεται ἡ προφυλάκισις τῶν, καὶ ἐ.

ξαιτουμένων νὰ ληρθῇ πρόνοια περὶ ἐελτιώσεως τῆς καταστα. σεως τῶν. Παρὲπέμνη δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινῶν.

γ) Ὁμοῖα τῶν ἐμπειροτεχνῶν Τασόγλου, Μιτξοπούλου καὶ Βαρτέρ, δι' ἧς ἐβλήτοναι, ὅτι οὗτοι δὲν προσεκληθῶσαν ἵνα λάβωσι μέρος εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν ἐκ Λαυρίου σκυριῶν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀδεύχονται τὴν εὐθύναν τῆς ἀνακατασκευῆς τῶν.

Εἰπὶ τῆς ἀναφοράς ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰ. κονομικῶν ὑπουργός· ἐξέθηκεν, ὅτι, καὶ τοι μὴ ὑποχρεούμενος ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς νὰ πείσῃ εἰς Ἀχέρων ἐνα τῶν ἐμπειροτεχνῶν ὅπως παρκαταθῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν σκυριῶν, μακαταῦτα προσεκάλεσεν αὐτοὺς νὰ μεταβῇ εἰς ἐξ αὐτῶν· καὶ ὅμως οὐδεὶς αὐτῶν ᾔβηλεσε νὰ μεταβῇ· τούτου ἐνεκα διετάξε τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπιτροπὴν καὶ μετέφερεν ἐνταῦθα 1000 ὀκά. κάδας εἰς ὕλῳν τῶν σκυριῶν θάσεων· χθές δὲ προσεκάλεσε τοὺς ἐμπειροτέχνους νὰ σχολιαθῶσιν εἰς τὴν ἀνακατασκευὴν ἐ. νώπιον ἐπιτροπῆς εἰς ἐπιστημονῶν συγκαταμενῆς.

Εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι, διὰ νὰ μὴ μείνῃ οὐδεμία ἀρρομή παραπόνου εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, νομίζει καλὸν νὰ χορη. γηθῶσι τὰ μέσα ἵνα μεταφέρωσιν οἱ ἴδιοι σκυρία, ἀντίπῃν ἄλ. λος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἄγεται ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις παρ' αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀρνήσεων καὶ ὑπεκφυγῶν τῶν, φαίνεται, ὅτι ἔχουσι σκοπὸν δολίον, ἢ ἴσως ἀπὸ κουφότητα χρησιμεύουσιν ὡς ὄργανα ἐτεροκίνητα.

Ἐνταῦθα λαβὼν τὸν λόγον ἄλλος, ὡς μέλος τῆς εἰς Λαυ. ριον ἀποσταλείσης ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, ἐξήγησεν ἐκτενῶς τὴν ἐκεῖ διαγωγὴν τῶν ἐμπειροτεχνῶν καὶ τὰς ὑπεφυγὰς αὐ. τῶν καὶ ἀρνήσεις· παρέστησεν, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀμαθεῖς ὄντες, ἀγνοοῦσι τί λέγουσι καὶ τί ἐπιζητοῦσι, καὶ ὅτι ἡ ἐπι. στημονικὴ ἐπιτροπὴ ἐξπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν τῆς καὶ ὅταν ὑπὸ ὑποβάλλῃ ἐκτετακέναν καὶ πλήρη ἐκθέσιν· ἐπὶ τελείῃς συνεπέρας λέγων πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι χάριν τῶν δημοσίων συμφερόντων ὀρεῖται νὰ ἀρchieθῇ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς εἰ. ρημένης ἐπιτροπῆς, μεθόλως ἀκρωμένῃ τὰς ἀγρυπίας τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου.

Εἰπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἀρchieθείσα εἰς τὰ ἐσθέντα μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Προτεθέντος δὲ ὕστερον εἰς δευτέραν συζήτησιν τοῦ πρώτου ἀντικείμενου τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἦτοι τῆς προστασίας περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ,

ὁ Πρόεδρος καταλείπων τὴν ἑδραν του εἰς τὸν πρεσβύτερον τῶν βουλευτῶν, ἀπόντων τῶν ἀντιπροέδρων, καὶ λαβὼν τὸν λόγον εἰσήλθεν, ὅτι σκοπὸς τῆς προ-ειμένης προτάσεως εἶναι νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν ἐν ἰσχύϊ ΡΚΒ' νόμον, τὸ πρῶτον τοῦ ὁποῦ αὐτοῦ παρέρχεται, ὑπὸ τοῦ Διμαρχοῦ Λετρίνων δόντος εἰς αὐτὸ ἀναδραμικὴν δύναμιν. Κατὰ τὴν ρητὴν ἐκφράσιν τοῦ νόμου τούτου, πορεύεται περὶ τοῦ τεταρτημορίου τῶν εἰσπραττομένων καὶ ὅχι τῶν εἰσπραχθέντων διὰ τὸν λιμένα Κατακώλου χρημάτων, διότι ἄλλως ὁ λιμὴν θὰ καταστρέφετο, καὶ τοῦτο οὐδεὶς ἐπέδωκεν, οὔτε οἱ προτείναντες περὶ τὸν νόμον, οὔτε ἡ Βουλὴ, οὔτε ἡ Κυβέρνησις. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ νόμος οὕτως παρεξηγήθη καὶ κατὰ τὴν προτίμησιν τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων, διότι ἀντὶ τῆς δημοτικῆς, ἥτις τίθεται ὡς πρῶτον ἔργον, ἐπιχειρήσῃ ἡ διοχτετεύσις ἐπιδίκου ὕδατος, εἰς τὴν ἐδαπανήθη ὁλόκληρον τὸ τεταρτημόριον, ἐν ᾧ μέρος αὐτοῦ ἔπρεπε κατὰ τὸν νόμον νὰ δαπανηθῇ εἰς ἔργα παρακειμένον δόχμον.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἀποδειχθῇ διὰ δημοσίων ἐγγράφων ἡ καταβολὴ τοῦ νόμου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ μὴ ἐκτελεσθῇ οὔτε ἐν ἔργον δημοτικόν, ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως καὶ παρακαλεῖ τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α.) Τὸ Β. Διάταγμα, δι' οὗ δίδεται ἡ σθεῖα νὰ γείνη συνεταιρισμὸς μετόχων διὰ μεταφορὰν ὕδατος, καὶ πόσας μετοχὰς ἔλαβε τὸ λιμενικὸν ταμεῖον.

β.) Ἀντίγραφον τοῦ μετὰ τοῦ ἐργολάβου τῆς διοχτετεύσεως τοῦ ὕδατος συμβολαίου.

γ.) Τὰ ἐγγράφα τοῦ νῦν ἐπαρχοῦ Ηλείας, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ καλὴ ἢ κακὴ πίστις τοῦ προκοτόχου του ὡς πρεσβ. τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκδοσιν τοῦ χρηματικῷ ἐντάλλματος, δυνάμει τοῦ ὁποῦ ὁ δήμαρχος Λετρίνων ἔλαβε 16 χιλ. δραχμῶν.

δ.) Νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἐὰν τὸ λιμενικὸν ταμεῖον καὶ οἱ μέτοχοι ἐπλήρωσαν τὰς μετοχὰς τῶν ἐγκαίρων καὶ

ε.) Ἴνῃ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Πύργου περὶ τῆς παρὰ νόμου ἀνεῖ δημοπρασίας ἐργολαβῆς τῆς μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος.

Μετὰ τὴν καταθέσιν τῶν ἐγγράφων καὶ πληροφοριῶν τούτων ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἀντικείμενον ἐκτενέστερον

ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου, συγχρόνως δὲ καὶ ὡς ἔπεται ἐπὶ τῶν ἐγγράφων ἵνα χρησιμεύσωσιν ἐν τῇ προσηγείᾳ ταύτῃ καὶ

συζητήσῃ: α) ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδικείου Πάτρων περὶ τοῦ ἐπιδίκου ὕδατος, καὶ β) πράξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Λετρίνων, δι' ἧς εἰσάγεται εἰς δίκην ὁ νῦν δήμαρχος ἐπὶ καταχρήσει.

Συναινέσει δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μέχρι τῆς καταθέσεως τῶν εἰρημένων ἐγγράφων.

Κατόπιν, ἀναλαβόντος τοῦ προέδρου τὴν ἑδραν του, ἀνεγνώσθησαν εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνεῖ ἀντιφρόσεως.

Α) Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ταχυδρομικῆς συμφάσεως.

Β) Πρότασις Νόμου περὶ ἐγγυοδοσίας εἰς τὸν δῆμον Χαλκιδέων πρὸς συνομολόγησιν δανείου.

Γ) Ὁλοία περὶ χορηγήσεως συνδρομῆς ἐκ δρ. 15 χιλιάδων ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὴν κοινότητα Λεβιδιζελειῆς ἐκ τῶν διὰ τὸν λιμένα Κυλλήνης εἰσπραττομένων χρημάτων πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐμπρησθέντος ἱεροῦ ναοῦ τῆς καὶ

α) Ὁμοία περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Σπάρτης εἰσπραττομένων χρημάτων.

Εἰς πρώτην δὲ συζήτησιν ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνεῖ ἀντιφρόσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

Α) Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 10,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικῷ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1867 ὑπὸ εἰδικῶν κεφάλαιον «ἐκτακτοὶ ἀπενταλῆς»

Β) Περὶ κυρώσεως συμφάσεως μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῆς εταιρίας I. H. Pállh καὶ W. P. Binney, πρὸς σύστασιν ὑποδρυκίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν.

Παραπέμφθη δὲ ἐπὶ τῇ αἰτῇ πολλῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἐπιτροπὴν πρότασις Νόμου περὶ ζωοκλοπῆς.

Λαβὼν τις ὑπερὸν τὸν λόγον ἐπρότεινε νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὰ κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνδοτον ἐκκερμη μείναντα νομοσχέδια περὶ διανομῆς τῆς γῆς καὶ περὶ φυτειῶν.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἐγένετο μικρὰ συζήτησις, καθ' ἣν οἱ μὲν ὑπεστήριξαν, οἱ δὲ ἀπέκρουσαν αὐτήν. Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἵνα λαβῶσι θέσιν τὰ εἰρημένα νομοσχέδια εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπίσης μετὰ τὰ φορολογικὰ, ὁμοῦ δὲ

ὁ Πρόεδρος καταλιπὼν τὴν ἔδραν του εἰς τὸν πρεσβύτερον τῶν βουλευτῶν, ἀπόντων τῶν ἀντιπροέδρων, καὶ λαβὼν τὸν λόγον εἰσήλκεν, ὅτι σκοπὸς τῆς προ-ειμένης προτάσεως εἶναι νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν ἐν ἰσχύϊ ΡΚΒ' νόμον, τὸ πρῶτον τοῦ ὁποίου ἄρθρον παρερμηνέυθη ὑπὸ τοῦ Διευτῆρος Λατρίνων δόντος εἰς αὐτὸ ἀναδριμικὴν δυνάμιν. Κατὰ τὴν ῥητὴν ἐκφράσιν τοῦ νόμου τούτου, προκρίνεται περὶ τοῦ τεταρτημῆρου τῶν εἰσπραττομένων καὶ οὐχὶ τῶν εἰσπραχθέντων διὰ τὸν λιμένα Κατακόλου χρημάτων, διότι ἄλλως ὁ λιμὴν θὰ καταστρέφετο, καὶ τοῦτο οὐδεὶς ἐπέδωκεν, οὔτε οἱ προεῖναιτες πέψαι τὸν νόμον, οὔτε ἡ Βουλὴ, οὔτε ἡ Κυβέρνησις. Ἐκτός δὲ τούτου ὁ νόμος οὕτως παρερμηνήθη καὶ κατὰ τὴν προτίμησιν τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων, διότι ἀντὶ τῆς ῥηματομίας, ἣς τίθεται ὡς πρῶτον ἔργον, ἐπεχειρήσθῃ ἡ διοχετεύσις ἐπιδίκου ὕδατος, εἰς τὴν ἐδαπανήθη ὀλόκληρον τὸ τεταρτημῆριον, ἐν ᾧ μέρος αὐτοῦ ἐπρεπε κατὰ τὸν νόμον νὰ δαπανηθῇ εἰς ἔργα παρακειμένον δήμων.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἀποδριμύνη διὰ δημοσίων ἐγγράφων ἡ καταβολήσιν τοῦ νόμου ἐπὶ τῇ τέλει τοῦ νὰ μὴ ἐκτελεσθῇ οὔτε ἐν ἔργον δημοτικόν, ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως καὶ παρακαλεῖ τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α.) Τὸ Β. Διάταγμα, δι' οὗ δίδεται ἡ ἄδεια νὰ γείνη συνεταιρισμὸς μετόχων διὰ μεταφορὰν ὕδατος, καὶ πόσας μετοχὰς ἔλαβε τὸ λιμενικὸν ταμεῖον.

β.) Ἀντίγραφον τοῦ μετὰ τοῦ ἐργολάβου τῆς διοχετεύσεως τοῦ ὕδατος συμβολαίου.

γ.) Τὰ ἐγγράφα τοῦ νῦν ἐπάρχου Ἠλείας, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ καλὴ ἢ κακὰ πίστις τοῦ προκατόχου του ὡς πρεσβυτέρου τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκδοσιν τοῦ χρηματικῆς ἐντάλματος, δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ δήμαρχος Λατρίνων ἔλαβε 16 χιλ. δραχμῶν.

δ.) Νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἐὰν τὸ λιμενικὸν ταμεῖον καὶ οἱ μετοχοὶ ἐπλήρωσαν τὰς μετοχὰς των ἐγκαιρῶς καὶ

ε.) Τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀποφάν τῶν κατοίκων Πύργου περὶ τῆς παρανόμου ἀνευ δημοφροσύνης ἐργολαβίας τῆς μεταφοράς τοῦ ὕδατος.

Μετὰ τὴν ἀπόθεσιν τῶν ἐγγράφων καὶ πληροφοριῶν τούτων ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἀντικείμενον ἐκτενέστερον

ῥητορικῶς ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου, συγχρόνως δὲ καὶ ὡς ὑποβλήσῃ τὰ ἐξῆς ἐγγράφα ἵνα χρησιμεύσωσιν ἐν τῇ προαρχῇ ταύτῃ καὶ

συζητήσει· α) ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδικείου Πατρῶν περὶ τοῦ ἐπιδίκου ὕδατος, καὶ β) πράξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Λατρίνων, δι' ἧς εἰσάγεται εἰς δίκην ὁ νῦν δήμαρχος ἐπὶ καταχρήσει.

Συναινέσει δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως μέχρι τῆς καταθέσεως τῶν εἰρημένων ἐγγράφων.

Κατόπιν, ἀναλαβόντος τοῦ προέδρου τὴν ἔδραν του, ἀνεγνώσθησαν εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Α) Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Β) Πρότασις Νόμου περὶ ἐγγυοδοσίας εἰς τὸν δῆμον Χαλκιδέων πρὸς συναμολόγησιν δανείου.

Γ) Ὁλοία περὶ χορηγήσεως συνδρομῆς ἐκ δρ. 15 χιλιάδων ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὴν κοινότητα Λεωβιζελεπῇ ἐκ τῶν διὰ τὸν λιμένα Κυλλήνης εἰσπραττομένων χρημάτων πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐμπρησθέντος ἱεροῦ ναοῦ τῆς καὶ

Δ) Ὁμοία περὶ διαθήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν οἰκπέδων τῆς πόλεως Σπάρτης εἰσπραττομένων χρημάτων.

Κί: πρῶτην δὲ συζήτησιν ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

Α) Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 10,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1867 ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον «ἐκκαταὰ ἀπισταταί».

Β) Περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῆς εταιρίας I. P. Rάλλη καὶ W. P. Binney, πρὸς σύστασιν ὑποβρυχίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν.

Παραπέμφθη δὲ ἐπὶ τῇ αἰτήσει πολλῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἐπιτροπῇ πρότασις Νόμου περὶ ζωοκλοπῆς.

Λαβὼν τις ὕστερον τὸν λόγον ἐπρότεινε νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὰ κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον ἐκκρεμῇ μέναντα νομοσχέδια περὶ διανομῆς τῆς γῆς καὶ περὶ φυτειῶν.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης γένετο μικρὰ συζήτησις, καθ' ἣν οἱ μὲν ὑπεστήριξαν, οἱ δὲ ἀπέκρουσαν αὐτήν. Ἐπὶ τέλος ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἵνα λαβῶσι θέσιν τὰ εἰρημένα νομοσχέδια εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης μετὰ τὰ φορολογικὰ, ὁμοῦ δὲ

καὶ ἡ πρότασις περὶ καταμετρήσεως τῶν πλοίων κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν τρόπον.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Κ. Η. Μανουσάκης, } νεώτεροι
Μιχ. Ε. Παρίσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α΄.

Τῆς 3 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα

α) Ἀναφορά Α. Δουρούτη καὶ λοιπῶν ἐξαίτουμένων τὴν ὁλοσχερῇ κατάργησιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῆς μεταξὺς πρὸς ἐπίσχυσιν τῆς παρ' ἡμῖν μεταξουργίας. Παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Οἰκονομικῶν.

β) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Στράτου ἐπὶ τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς Νόμου, ἣτις παρεπέμφθη εἰς τύπωνιν.

Λαθὼν τις ὕστερον τὸν λόγον ἐξήθεικεν ὅτι παρενεβλήθησαν πολλὰ προσκόμματα ἐκ μέρους τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν εἰς τὸ νὰ ἀποδοθῶσι τοῖς κίχμαλωτίσασιν αὐτὸν λησταῖς τὰ ζητηθέντα λύτρα, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ὁ τότε ἐπαρχος Ἠλείας, ὡς ἐξάγεται ἐκ τινος ἐγκυκλίου εἰδοποιήσεως τοῦ δημάρχου Θαλπούσης, ἐξέδωκεν ἔγγραφον, δι' οὗ ὑπέσχετο εἰς τοὺς συλλαβόντας τοὺς ληστές ἢ ὅπως δέητε ἐνεργήσαντας κατ' αὐτῶν, 50 χιλιάδας δραχμῶν, ὡς δέθεν κεφαλικὴν τιμὴν, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὰς 80 χιλιάδας, τὰ λύτρα τοῦ αἰχμαλώτου. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη, ἐν ᾗ ἄρ' ἐνὸς εἶναι καθαρὰ δήμευσις ἰδιωτικῆς περιουσίας, ἀφ' ἐτέρου ἐξήσκησεν ἐπιρροὴν τοιαύτην, ὥστε ἐθηκεν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν αὐτοῦ, αἰχμαλώτου ὄντος, καὶ ἀνέβαλε τὴν ἀπόλυσίν του ἐπὶ 20 ἀκόμη ἡμέρας, καθ' ἣς ὑπέστη τὰ πάνδεινα. Ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται πράξεις εἶναι ἐναντίαι οὐ μόνον τῇ ἠθικῇ, ἀλλὰ καὶ τοῖς καίμοις νόμοις, ἐπιθυμεῖ τὴν τιμωρίαν τοῦ ἐπαρχοῦ ἐκείνου πρὸς ικανοποίησιν τῆς κοινωνίας. Συγχρόνως δὲ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν, πρὸς τὴν ἰδιαιτέρως ἀνεκκλίνουσαν τὰ ἀνωτέρω, νὰ πληροφορήσῃ τί ἐνέργησε

πρὸς εὐρεσιν τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου καὶ πρὸς τιμωρίαν παντὸς ἐνόχου.

Ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ πρωθυπουργός, ὅτι ἅμα λαθὼν γνώσιν τῆς ὑποθέσεως ἔγραψεν εἰς τὸν νομάρχην Ἀρκαδίας ζήτησιν πληροφορίας· ὁ νομάρχης ἀπάντησεν, ὅτι δὲν πιστεύει ὅτι εὗρεθῃ διοικητικὸς ὑπάλληλος ἐκδοῦς τοιοῦτον ἔγγραφον, ἐσχάτως ὅμως ἐν περιοδείᾳ ᾧ ἀνεκάλυψεν, ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀληθές· κατὰ συνέπειαν κατασχὼν τὴν ἡμιεπίσημον διαταγὴν τοῦ πρώην ἐπαρχοῦ Ἠλείας Τ. Δημητράκοπου· λου ὑπέβαλεν αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Εἰσέτι δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ ἐγκύψῃ εἰς τῆς ὑποθέσεως ταύτης, μολεταῦτα αὖριον θέλει φέρει αὐτὴν, καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἀρξαμένης εἴτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀνεγνώσθησαν εἰς τρίτην συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, τὰ ἐξῆς

α) Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συνομολογηθείσας ταχυδρομικῆς συμβάσεως, ἔχον ὡς ἔπεται.

Ἄρθροι μόνον.

« Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συνομολογηθεῖσα ἐν Παρισίοις τὴν 29 Νοβρίου/11 Δεσίου 1866 ταχυδρομικὴ σύμβασις, συγκειμένη ἐξ άρθρων 35, ἧς τὸ καίμενον ἔπεται, θέλει ἔχει πληρὴ καὶ νόμιμον ἰσχύν ».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ἐπιθυμῶντες νὰ διευρύνωσι διὰ νέας συμβάσεως τὴν τῶν ἀνταποκρίσεων ὑπηρεσίαν μεταξὺ Ἑλλάδος, καὶ Γαλλίας διώρσαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον Πληρεξουσίου των.

Ἡ μὲν Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Φηκιάνα Πρὸς πληρεξουσίου του, ἱππότην τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος καὶ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τῆς Αεγείας τῆς τιμῆς κ.τ.λ.

Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων τὸν Κύριον Λισιέ· Μορξέσσον Μουτιέ, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Τάγματος τῆς Αεγείας τῆς τιμῆς, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, κ.τ.λ. Ὑπουργὸν καὶ Γραμματέα

της Ἑπικρατείας ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν, οὕτως ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνεκρίνωσαν ἀλλήλους τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, εἰς τὸ ἐν καλῇ τάξει, συμφωνήσαν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Αἱ δύο Γεν. Διευθύνσεις τῶν Ταχυδρομικῶν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος δύνανται ν' ἀνταποστέλλωσιν ἀμοιβαίως γράμματα, δειγμάτων ἐμπορευμάτων καὶ παντὸς εἴδους ἐντυπα διὰ τῶν ἐπομένων ὁδῶν, ἥτοι:

1ον. Διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῶν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων, εἴτε τῆς Γαλλίας εἴτε τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τούτῳ διατηρουμένων, ναυλονομένων ἢ χορηγίαν χρηματικὴν λαμβανόντων πρὸς μετακινήσεις τῶν ἀνταποκρίσεων ἐν τῇ Μεσογείῳ.

2ον. Διὰ τῶν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων, τῶν μεταξὺ τῶν Γαλλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν λιμένων πλεόντων.

Αἱ δύο διευθύνσεις δύνανται ν' ἀνταποστέλλωσιν ἐπίσης γράμματα καὶ παντὸς εἴδους ἐντυπα διὰ τε τῶν Ἰταλικῶν Ταχυδρ. Ἀτμοπλοίων καὶ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Αὐστριακοῦ Λόβδ, τῶν μεταξὺ τῶν λιμένων τῆς Αὐστρίας ἢ τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος πλεόντων.

Ἄρθρον 2.

Ὅπως χορηγῆται πᾶσα εὐκολία πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν λιμένων τῶν δύο Ἑπικρατειῶν, εἰς οὓς καταπλέουσιν ὑπὸ Γαλλικὴν ἢ Ἑλληνικὴν σημαίαν τακτικὰ ἀτμόπλοια, διὰ τὴν μετακώμισιν τῶν ἀνταποστέλλομένων φακέλων μεταξὺ τῶν διευθύνσεων τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, καθὼς καὶ διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐνθα ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρ. γραφεῖα, τίθεται κινήτων γραμματοκιβωτίων παρὰ τὸν μεγάλον ἰσθμὸν ἐκάστου τῶν ἀτμοπλοίων τούτων, εἰς ὃ ῥίπτονται τὰ γράμματα, ἅτινα τὸ κοινὸν θέλει ν' ἀποστείλῃ κατὰ τὸ μετὰ τὸ κλείσιμον τῶν ταχυδρομικῶν φακέλων καὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοπλοίου χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διευθύνσις τῶν ταχυδρομικῶν τῆς Γαλλίας κανονίζει καὶ ἀποστέλλει τὰ ἑξῆς.

1. Τὴν δαπάνην τὴν προερχομένην ἐκ τῆς μετακώμισις διὰ τῶν ὑπὸ Γαλλικὴν σημαίαν πλοίων, τῶν δι' αὐτῶν ἀποστέλλομένων ἀνταποκρίσεων, ἐκ τε τῆς Γαλλίας, Ἀλγερίας καὶ τῶν λιμένων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐνθα ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχ. γραφεῖα, διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀλγερίαν καὶ τοὺς

λιμένας τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐνθα ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχ. γραφεῖα.

2. Τὴν ἐκ τῆς μετακώμισις διὰ τῶν ὑπὸ τρίτην σημαίαν πλοίων δαπάνην τῶν ἀποστέλλομένων δι' αὐτῶν ἐκ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀλγερίας εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἀνταποκρίσεων.

3. Τὴν προερχομένην ἐκ τῆς μεταφοράς, μεταξὺ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ συνόρου, τῶν ἀποστέλλομένων ἐκ τῆς Γαλλίας διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀνταποκρίσεων, διὰ τε τῶν Ἰταλικῶν ταχ. ἀτμοπλοίων καὶ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Αὐστριακοῦ Λόβδ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ δὲ διευθύνσις τῶν ταχυδρ. τῆς Ἑλλάδος κανονίζει καὶ ἀποστέλλει τὰ ἑξῆς.

1. Τὴν ἐκ τῆς μετακώμισις διὰ τῶν ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν πλοίων δαπάνην, τῶν δι' αὐτῶν ἀποστέλλομένων ἀνταποκρίσεων ἐκ τε τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀλγερίαν, καὶ ἐκ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀλγερίας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

2. Τὴν ἐκ τῆς μετακώμισις διὰ τῶν ὑπὸ τρίτην σημαίαν πλοίων δαπάνην τῶν ἀποστέλλομένων δι' αὐτῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀλγερίαν ἀνταποκρίσεων.

3. Τὴν προερχομένην ἐκ τῆς μετακώμισις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ συνόρου, τῶν ἀποστέλλομένων ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Γαλλίαν ἀνταποκρίσεων, διὰ τε τῶν Ἰταλικῶν ταχυδρ. ἀτμοπλοίων καὶ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Αὐστριακοῦ Λόβδ.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἀτμόπλοια τῶν δύο διευθύνσεων εἰσέρχονται εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Ἑπικρατειῶν καὶ εἰσέρχονται κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός. Δύνανται ὡσαύτως, χωρὶς νὰ ἀγκυροβολήσωσιν, ἐν τῷ κρινῶσιν ἀρμόδιον, νὰ πέμψωσιν, νὰ λαμβάνωσιν ἐν τῷ λιμένι, ἢ πλησίον αὐτοῦ, τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τοὺς ἐπιβάτας, τηρούντα τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει καὶ ἐκτελεῖ ἐν ἀνάγκῃ τὰ δρομολόγια ὡς καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως τῶν ἀτμοπλοίων, τὰ ὅποια ἤθελε κρίνει εὐλογον νὰ διατηρῇ, νὰ ναυλῶν, ἢ εἰς ἃ ἤθελε δίδει χρηματικὰς χορηγίας, πρὸς ἐνέργειαν τῆς μεταφοράς τῶν ἀνταποκρίσεων εἰς τὴν Μεσόγειον.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα τηρεῖ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὡς πρὸς τὰ ἀτμόπλοια, τὰ ὅποια ἤθελε κρίνει εὐλογον νὰ διατηρῇ, νὰ ναυλόνῃ, ἢ εἰς ἃ ἤθελε δίδει χρηματικὰς χορηγίας, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀνταποκρίσεων ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Αἱ δύο διευθύνσεις ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδικοποιῶσιν ἀλλήλας εἰκοσὶν ἡμέρας τοῦλάχιστον πρότερον, περὶ τῶν ῥηθρισῶν τροποποιήσεων.

Ἄρθρον 7.

Οἱ πῶμποντες συνήθη γράμματα, ἢτοι μὴ συστημένα, εἴτε ἐκ τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀλγερίας καὶ τῶν πόλεων τῆς Ἀνατολῆς, ἐνθα ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρ. γραφεῖον, εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν Ἀλγερίαν καὶ τὰς πόλεις τῆς Ἀνατολῆς, ἐνθα ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρ. γραφεῖα, δύνανται, κατ' ἐκλογὴν, ἢ ν' ἀφίσωσι τὸ τέλος τῶν μνησθέντων γραμμάτων εἰς ἕναρος τῶν ἐπιγραφομένων, ἢ νὰ προπληρώσωσι μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὄρου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ τιμὴ τοῦ τέλους τῶν διευθυνομένων ἐκ μίαις τῶν δύο ἐπικρατειῶν εἰς τὴν ἑτέραν ἐπιστολῶν, κανονίζεται κατὰ τὸ ἐξῆς τιμολόγιον.

Προσδιορισμός των γραμμάτων	Τιμή πληρωτέου τέλους δι' ἑκάστον γράμμα καὶ ἑκάστην ἑκατομ. ἢ τοῦ κλάσματος 10 γραμμαρίων			
	ὑπὸ τῶν κα- τοίκων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀλγερίας		ὑπὸ τῶν κα- τοίκων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος	
1	2		3	
	φρ.	ἑκ.	Δρ.	Λ.
Γράμματα προπληρωμένα	Ἐκ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀλγερίας διὰ τὴν Ἑλλάδα	» 60	»	»
	Ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀλγερίαν	»	»	70
Γράμματα ἀπλήρωτα	Ἐκ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀλγερίας διὰ τὴν Ἑλλάδα	»	»	90
	Ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀλγερίαν	» 80	»	»

Πληρωτέα πλοῦτος δι' ἑκατομ. γράμμα καὶ ἑκάστην ἑκατομ. ἢ τοῦ κλάσματος 10 γραμμαρίων.							
ὑπὸ τῆς διεύθυνσεως τῶν τα- χυδρομείων τῆς Γαλλίας εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρο- μείων τῆς Ἑλλάδος				ὑπὸ τῆς διεύθυνσεως τῶν τα- χυδρομείων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας			
Γράμματα διεκομιζό- μενα μεταξὺ τοῦ Γαλλι- κοῦ καὶ Ἑλ- ληνικοῦ συ- νόρου δι' ἐ- ξόδων τῆς Γαλλίας		Γράμματα διεκ- κομιζόμενα με- ταξὺ τοῦ Γαλ- λικοῦ καὶ Ἑλ- ληνικοῦ συνόρου δι' ἐξόδων τῆς Ἑλλάδος		Γράμματα διεκ- κομιζόμενα με- ταξὺ τοῦ Γαλ- λικοῦ καὶ Ἑλ- ληνικοῦ συνόρου δι' ἐξόδων τῆς Γαλλίας		Γράμματα διεκ- κομιζόμενα με- ταξὺ τοῦ Γαλ- λικοῦ καὶ Ἑλ- ληνικοῦ συνόρου δι' ἐξόδων τῆς Ἑλλάδος	
4		5		6		7	
Φρ.	ἑκατ.	Φρ.	ἑκ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
»	09	»	39	»	»	»	»
»	»	»	»	»	58. 3	»	23. 3
»	»	»	»	»	75	»	30. 5
»	13. 3	»	53. 3	»	»	»	»

Άρθρον 9.

Η τιμή του τέλους των γραμμάτων των ανταλλάσσομένων μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και των πόλεων της Ανατολής, ενθα η Γαλλία διατηρεί ταχυ γραφεία διὰ των γαλλικών ταχ. ατμοπλοίων, προσδιορίζεται δι' έκαστον γράμμα, εἰς 40 ἐκατοστά του φράγ. ἢ 45 λεπτά, διὰ πᾶν ἔαρος 10 γραμμάτων ἢ τοῦ κλάσματος των 10 γραμμάτων.

Τὰ δυνάμει του παρόντος άρθρου εἰσπραττόμενα τέλη διανέμονται μεταξύ των δυο διευθύνσεων των ταχυδρομείων, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ελλάδος, κατ' ἀναλογίαν των μὲν δύο τρίτων πρὸς ὄφελος τῆς διευθύνσεως των ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας, τὰ δὲ ἑνὸς τρίτου πρὸς ὄφελος τῆς διευθύνσεως των ταχυδρομείων τῆς Ελλάδος.

Άρθρον 10.

Τὰ ἀποστελλόμενα γράμματα διὰ τῆς Γαλλίας, εἴτε ἐκ των σημειομένων ἐν τῷ ἐπισυναπτομένῳ ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει πίνακι, ὑπὸ στοιχ. Α. χωρῶν, εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ελλάδος, εἴτε ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ελλάδος εἰς τὰς χώρας ταύτας, ἀνταλλάσσονται μεταξύ τῆς διευθύνσεως των ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς διευθύνσεως των ταχυδρομείων τῆς Ελλάδος κατὰ τοὺς ἐν τῷ ῥηθέντι πίνακι ὅρους.

Συμπεριληφθὲν δὲ ὅτι οἱ ἀρτισθίντες διὰ τοῦ μνησθέντος ὑπὸ στοιχ. Α. πίνακος ἀνταλλαγῆς ὅροι, δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι διὰ κοινῆς συναινέσεως μεταξύ τῆς διευθύνσεως των ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς διευθύνσεως των ταχυδρομείων τῆς Ελλάδος.

Άρθρον 11.

Η διευθύνσις των ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας δύναται νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν των ταχυδρομείων τῆς Ελλάδος γράμματα συστημένα διὰ τὴν Ελλάδα. Επίσης καὶ ἡ διευθύνσις των ταχυδρομείων τῆς Ελλάδος δύναται νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν των ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας γράμματα συστημένα διὰ τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀλγερίαν καὶ τὰς πόλεις τῆς Ανατολῆς, ἐνθα ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρ. γραφεῖα, καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, καὶ διὰ τὰς χώρας, εἰς αἷς ἡ Γαλλία χρησιμεύει ὡς τόποι διελεύσεως.

Τὸ τέλος των συστημένων γραμμάτων προπληρώνεται πάντοτε μέχρι τοῦ πρὸς ὄν ὅρου· εἶναι δὲ διπλάσιον τοῦ των συνήθων γραμμάτων.

Άρθρον 12.

Ὅσακις ἀπολεισθῇ γράμμα συστημένον, ἡ διευθύνσις των ταχυδρομείων, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἑποίας ἔλαβε χώραν ἡ ἀπόλας, ἀποτίει πρὸς τὸν ἀποστολῆα λόγῳ ἀποζημιώσεως τὴν ποσότητα πενήτηκοντα φράγκων ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαιτήσεως. Εὐνοεῖται ὅμως ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις δεν γίνονται παραδεκταί, εἰμὲν ἐντὸς των 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεως τῆς ἐπιστολῆς παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ ἀπαιτῶν στερεῖται παντὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως.

Άρθρον 13.

Πᾶν δέμα ἐμπεριέχον δαίγματα ἐμπορευμάτων, ἐφημερίδας, περίοδικα συγγράμματα, βιβλία χαρτοδετεῖα, βιβλία δεδεμένα, φυλλάδια, τεμάχια μουσικῆς, καταλόγους, προγράμματα, ἀγγελίας καὶ εἰδήσεις διαφόρους, ἐντύπους, χάλκογραφημένας, λιθογραφημένας, ἢ αὐτογράφους, στελλόμενον ἐκ τῆς Γαλλίας ἢ τῆς Ἀλγερίας εἰς τὴν Ελλάδα, προπληρώνεται μέχρι τοῦ πρὸς ὄν ὅρου, πρὸς 12 ἐκατοστά τὰ 40 γραμμάτια, ἢ τὸ κλάσμα 40 γραμμάτων. Ἐπίσης δὲ πᾶν δέμα περιέχον ἀντικείμενα τῆς αὐτῆς φύσεως, ἀποστελλόμενον ἐξ Ελλάδος εἰς τὴν Γαλλίαν ἢ τὴν Ἀλγερίαν προπληρώνεται μέχρι τοῦ πρὸς ὄν ὅρου πρὸς 14 λεπτά τὰ 40 γραμμάτια ἢ τὸ κλάσμα των 40 γραμμάτων.

Η διευθύνσις των ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας πληρώνει εἰς τὴν διεύθυνσιν των Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων δι' ἑκάστον δέμα, προερχόμενον ἐκ Γαλλίας ἢ Ἀλγερίας καὶ προπληρωμένον μέχρι τοῦ πρὸς ὄν ὅρου, δυνάμει τοῦ παρόντος άρθρου, τὴν ποσότητα 2 ἐκατοστῶν διὰ 40 γραμμάτια ἢ τοῦ κλάσματος 40 γραμμάτων, ἐὰν τὸ δέμα διεκκομίζεται μεταξύ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ συνόρου δι' ἐξόδον τῆς Γαλλίας, καὶ τὴν ποσότητα 8 ἐκατοστῶν ὡσαύτως διὰ 40 γραμμάτια, ἢ καὶ κλάσμα 40 γραμμάτων, ἐὰν ἡ διεκκομίσις αὕτη γίνεται δι' ἐξόδον τῆς Ελλάδος.

Ὡσαύτως ἡ διευθύνσις των Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων πληρώνει εἰς τὴν διεύθυνσιν των ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας δι' ἑκάστον δέμα καταγομένον ἐξ Ελλάδος καὶ προπληρωμένον μέχρι τοῦ πρὸς ὄν ὅρου, δυνάμει τοῦ παρόντος άρθρου, τὴν ποσότητα πέντε λεπτῶν διὰ 40 γραμμάτια ἢ τὸ κλάσμα 40 γραμμάτων, ἐὰν τὸ δέμα διεκκομίζεται μεταξύ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Γαλλικοῦ συνόρου δι' ἐξόδον τῆς Ελλάδος, καὶ τὴν ποσότητα 11 λεπτῶν ἐπίσης διὰ 40 γραμμάτια, ἢ τὸ κλάσμα 40 γραμ-

μαρίων, εάν η διακρίσεις αὐτὴ γίνῃται δι' ἐξόδων τῆς Γαλλίας.
Ἄρθρον 14.

Τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων δὲν ἀπολαύουσι τῆς ἀπονεμομένης αὐτοῖς ἐλαττώσεως τοῦ τέλους ὑπὸ τοῦ προηγουμένου 13 ἁρθρου, εἰμὴ καθ' ὅσον δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἀξίαν, προσηγορεύουσι τὸ τέλος καὶ τίθενται ὑπὸ ταυτίαν ἢ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀφίνωσι μηδεμίαν ἀντιβολίαν ὡς πρὸς τὸ εἶδος των, καὶ δὲν φέρουν οὐδὲν ἄλλο χειρόγραφον εἰμὴ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιγραφομένου, σημεῖόν τι τοῦ τεχνουργίου ἢ τοῦ ἐμπορίου, αὐξοῦντας ἀριθμούς καὶ τὰς τιμὰς. Τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων, ἅτινα δὲν εκπληρώσωσι τοὺς ὅρους τούτους διατιμῶνται ὡς γράμματα.

Ἄρθρον 15.

Πάν ὅσα περιέχον ἐφημερίδας, περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία χαρτοδεμένα, βιβλία δεδεμένα, φυλλάδια, τεμάχια μουσικῆς, λαταλόγους, προγράμματα, ἀγγελίας καὶ εἰδήσεις διαφόρους ἐντύπους, χαλκογραφημένας, λιθογραφημένας, ἢ αὐτογράφους, στελλόμενον ἐκ μίαις τῆς ἀνατολῆς πόλεως ἔνθα ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχ. γραφεῖα διὰ τὴν Ἑλλάδα, διὰ Γαλλικοῦ ταχ. ἀτμοπλοίου, προπληρώνεται μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρου πρὸς 6 ἑκατοστά ἀνὰ 40 γραμμάρια, ἢ τοῦ κλάσματος 40 γραμμάριων, καὶ ὡσαύτως, πᾶν ὅσα περιέχον ἀντικείμενα τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ἀποστελλόμενα ἐκ Ἑλλάδος εἰς πόλιν τῆς ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχ. γραφεῖον διὰ Γαλλ. ταχ. ἀτμοπλοίου, προπληρώνεται μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρου, πρὸς 7 λεπτὰ ἀνὰ 40 γραμμάρια, ἢ τὸ κλάσμα 40 γραμμάριων.

Τὰ εἰσπραττόμενα τέλη, δυνάμει τοῦ παρόντος ἁρθρου, διανέμονται μεταξὺ τῶν Διευθύνσεων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἀναλογίαν, τῶν δύο τρίτων μὲν πρὸς ὄφελος τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας, τοῦ ἑνὸς τρίτου δὲ πρὸς ὄφελος τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 16.

Τὰ πάντῃς εἶδους ἔντυπα, τὰ διὰ τῆς Γαλλίας ἀποστελλόμενα εἴτε ἐκ τῶν μνημονευομένων ἐν τῷ προσηγομένῳ εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν πίνακι, ὡς ὁ στοιχ. Β. χωρὶν διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἴτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς εἰρημένους χώρας, ανταλλάσσονται μεταξὺ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τοὺς ἐν τῷ ῥηθέντι πίνακι ἀναφερομένους ὅρους.

Οἱ ὁρισθέντες διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. Β'. μνημονευθέντος πίνα-

κος, ἀνταλλαγῆς ὅροι, δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι διὰ κοινῆς συνκινήσεως μεταξὺ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 17.

ἵνα ἀπολαύσωσι τὰ ἔντυπα τῶν διὰ τῶν προηγουμένων ἁρθρῶν 13, 15 καὶ 16 χορηγομένων ἐλαττώσεων τῶν τελῶν, προπληρώνονται μέχρι τῶν ὑπὸ τῶν μνησθέντων ἁρθρῶν διαγεγραμμένων ἀμοιβαίων ἑρίων, τίθενται ὑπὸ ταυτίαν καὶ δὲν φέρουσιν οὐδὲν χειρόγραφον, αἰθερὸν ἢ σημεῖον ὅποιονδήποτε διὰ τῆς χειρὸς, εἰμὴ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιγραφομένου, τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀποσταλέως καὶ τὴν ἡμερομηνίαν.

Ὅσα δὲ ἔντυπα δὲν εκπληρώσωσι τοὺς ὅρους τούτους θεωροῦνται καὶ διατιμῶνται ὡς γράμματα.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ περιχόμεναι εἰς τὰ μνησθέντα ἄρθρα διατάξεις, κατ' οὐδὲν ἀλλοιῶσι τὸ δικαίωμα, ὅπερ κέκτανται αἱ Διευθύνσεις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, τοῦ νὰ μὴ πραγματοποιήσωσι τὴν διὰ τῆς χώρας των μεταφορὰν καὶ τὴν διανομὴν ἐκείνων ἐκ τῶν ἐμφαινόμενων εἰς τὰ μνησθέντα ἄρθρα εἰδῶν, ἅτινα ἀντιδίδουν εἰς τοὺς νόμους, τὰς διατάξεις ἢ ψήφισματα, τὰ κανονίζοντα τοὺς ὅρους τῆς τε δημοσιεύσεως καὶ τῆς κυκλοφορίας των ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Βασιλείῳ.

Ἄρθρον 18.

Διομοιοεῖται ὁριτῶς μεταξὺ τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν, ὅτι τὰ γράμματα, τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων, καὶ τὰ πάντῃς εἶδους ἔντυπα, τὰ ἐκ μίαις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν εἰς τὴν ἐτήριαν διευθύνουσαν καὶ προπληρομένη μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρου, συμφωνίως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, δὲν ὑπόκεινται ἐπὶ οὐδεμιᾷ προτάσει καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἰς τέλος ἢ δικαίωμα οἰονδήποτε ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προσωρισμοῦ των εἰς ἑκτὸς τῶν ἐπιγραφομένων.

Ἄρθρον 19.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεῖται νὰ μεταφέρῃ εἰς κεικλισμένους φακέλους διὰ τῶν διαπλεόντων ἐν τῇ Μισογείῳ Γαλλικῶν Ταχυδρ. Ἀτμοπλοίων, τὰς ανταποκρίσεις, τὰς ὁποίας τὰ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καθιερῶμένα ἐλλ. ταχ. Γραφεῖα δύνανται νὰ ἀνταλλάσσῃσι διὰ τοῦ μέτου τοῦτου, εἴτε μεταξὺ αὐτῶν, εἴτε μεταξὺ τῶν ταχ. γραφείων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, καὶ τοῦ Παιπικοῦ Κράτους.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων πλεονεῖ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν Γαλλικῶν Ταχυδρομείων.

1. Τὴν τιμὴν, κατὰ μέσον ὅρον 12 φράγκων καὶ 50 ἑκατοστῶν διὰ πᾶν καθαρὸν βάρος 1,000 γραμμαρίων διὰ τὰ γράμματα, καὶ τὴν τιμὴν κατὰ μέσον ὅρον 30 ἑκατοστῶν διὰ πᾶν καθαρὸν ὡσαύτως βάρος 1,000 γραμμαρίων διὰ τὰ ἐντυπα, ἀμφότερα περιλαμβανόμενα ἐντὸς τῶν ἀπὸ καὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν βασιλεῖον φακέλων.

2. Τὴν τιμὴν κατὰ μέσον ὅρον 40 φράγκων διὰ πᾶν καθαρὸν βάρος 1,000 γραμμαρίων διὰ τὰ γράμματα καὶ τὴν τιμὴν κατὰ μέσον ὅρον ἑνὸς φράγκου διὰ πᾶν καθαρὸν ὡσαύτως βάρος 1,000 γραμμαρίων διὰ τὰ ἐντυπα, ἀμφότερα περιλαμβανόμενα εἰς τοὺς ἀπὸ καὶ διὰ τὰ ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ καθιδρυμένα ἑλληνικά ταχ. Γραφεῖα φακέλων.

3. Τὴν ποσότητα 10 μὲν ἑκατοστῶν διὰ πᾶν καθαρὸν βάρος 1,000 γραμμαρίων, διὰ τὰ γράμματα, ἐνὸς δὲ τετάρτου τοῦ ἑκατοστοῦ, διὰ πᾶν καθαρὸν βάρος 1,000 γραμμαρίων διὰ τὰς ἐφημερίδας καὶ λοιπὰ ἐντυπα, κατὰ πᾶν χιλιόμετρον ἀφιστάμενον, εὐθείᾳ γραμμῇ, μεταξὺ τοῦ λιμένος τῆς ἐπιβίβασης καὶ τοῦ λιμένος τῆς ἀποβίβασης, διὰ τε τὰ γράμματα καὶ τὰ ἐντυπα, τὰ περιληφθέντα εἰς τοὺς φακέλους, τοὺς ὁποίους τὰ ἑλληνικά ταχ. γραφεῖα δύνανται νὰ ἀνταλλάσσωσι μετὰ τῶν ταχ. γραφείων τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλείου, ἢ τοῦ Παπικοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 20.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεούται νὰ μεταφέρῃ εἰς κεκλεισμένους φακέλους διὰ τῶν διαπλεόντων ἐν τῇ Μεσογείᾳ ἑλληνικῶν ταχυδρ. ἀτμοπλοίων τὰς ἀνταποκρίσεις, τὰς ὁποίας τὰ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῇ ἑξωτερικῇ καθιδρυμένα γαλλικά ταχ. γραφεῖα δύνανται νὰ ἀνταλλάσσωσι διὰ τοῦ μέσου τούτου εἴτε μεταξὺ αὐτῶν εἴτε μεταξὺ ταχ. Γραφείων τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλείου καὶ τοῦ Παπικοῦ Κράτους.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας πληρύνει εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

1. Τὴν τιμὴν, κατὰ μέσον ὅρον 12 φράγκων καὶ 50 ἑκατοστῶν διὰ πᾶν καθαρὸν βάρος 1,000 γραμμαρίων διὰ τὰ γράμματα, καὶ τὴν τιμὴν, κατὰ μέσον ὅρον, 30 ἑκατοστῶν διὰ πᾶν καθαρὸν βάρος 1,000 γραμμαρίων διὰ τὰ ἐντυπα, ἀμφότερα περιλαμβανόμενα ἐντὸς τῶν ἀπὸ καὶ διὰ τὴν γαλλικὴν αὐτοκρατορίαν φακέλων.

2. Τὴν τιμὴν κατὰ μέσον ὅρον 40 φράγ. διὰ πᾶν καθαρὸν

βάρος 1,000 γραμμαρίων διὰ τὰ γράμματα καὶ τὴν τιμὴν κατὰ μέσον ὅρον ἑνὸς φράγκου διὰ πᾶν καθαρὸν βάρος 1,000 γραμμαρίων διὰ τὰ ἐντυπα, ἀμφότερα περιλαμβανόμενα ἐντὸς τῶν ἀπὸ καὶ διὰ τὰ ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ καθιδρυμένα γαλλικά ταχ. Γραφεῖα φακέλων.

3. Τὴν ποσότητα 10 μὲν ἑκατοστῶν διὰ πᾶν καθαρὸν βάρος 1,000 γραμμαρίων διὰ τὰ γράμματα, ἐνὸς δὲ τετάρτου τοῦ ἑκατοστοῦ διὰ πᾶν καθαρὸν ὡσαύτως βάρος 1,000 γραμμαρίων διὰ τὰς ἐφημερίδας καὶ λοιπὰ ἐντυπα, κατὰ πᾶν χιλιόμετρον ἀφιστάμενον, εὐθείᾳ γραμμῇ, μεταξὺ τοῦ λιμένος τῆς ἐπιβίβασης καὶ τοῦ λιμένος τῆς ἀποβίβασης, διὰ τε τὰ γράμματα καὶ τὰ ἐντυπα τὰ περιληφθέντα ἐν τοῖς φακέλοις, τοὺς ὁποίους τὰ γαλλικά ταχυδρ. γραφεῖα δύνανται νὰ ἀνταλλάσσωσι μετὰ τὰ ταχ. γραφεῖα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας ἢ τοῦ Παπικοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 21.

Τὸ βάρος τῶν παντὸς εἶδους ἐνταχυκρίσεων, αἰνιγες μένουσιν ἀχρηστοί, ὡς καὶ τὸ τῶν φύλλων εἰδοποιήσεων καὶ ἄλλων λογιστικῶν ἐγγράφων, τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν μεταφερομένων εἰς κεκλεισμένους φακέλους ἀνταποκρίσεων ὑπὸ τῆς μίας τῶν δύο διευθύνσεων διὰ λισμῶν τῆς ἐτέρης, καὶ μνημονευομένων ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθρ. 19 καὶ 20, δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸ ζήτημα τῶν γραμμάτων, ἐφημερίδων καὶ παντὸς εἶδους ἐντύπων, αἵτινα θέλουσι διατιμᾶσθαι κατὰ τὰ μνησθέντα ἀρθρα.

Ἄρθρον 22.

Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ ἀπὸ καὶ διὰ τὴν μίαν τῶν δύο ἐπικρατειῶν, καὶ τοὺς λιμένες τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἐνθα ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχ. γραφεῖα, γράμματα, τὰ ἀποσπασθέντα ἐν τοῖς κεντρικοῖς κεντρικοῖς ταῖς τεθειμένους ἐντὸς τῶν αἰσιλαίων ἀτμοπλοίων, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρθρ. 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, διεκδικεῖνται ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοίων τούτων, συμφωνίᾳ πρὸς τὰς τιμὰς καὶ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρων 7, 8, 9, 10, 19 καὶ 20 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 23.

Εἰς τὰς ἐξέως ἐκάστου μὲν αἱ δύο διευθύνσεις τῶν ταχδρ. τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, καταστράφηται τοῖς ταχυγράφου λογισμοῦ ἐκ τῆς μεταφοράς τῶν ἀνταποκρίσεων, καὶ τῶν κεκλεισμένων φακέλων, τὰ ὅποια αἱ δύο διευθύνσεις θέλουσι ἀμοιβαίως παραδίδει ἀλλήλοις, ὡς καὶ τὴν διακρίσιν τῆς

παρέχοντες συμβάσεις, οἱ δὲ λ/σμοὶ αὗτοι ἀφοῦ ἐκατέρωθεν συ-
ζητήσῃσι, καὶ γίνωσιν διαιστικῶς παραδεκτοί, ἐξέρχονται ὑπὸ
τῆς ἀναγνωρισθείσης πρὸς τὴν ἑτέραν ἐπιλέτιδος διευθύν-
σεως, ἐπὶ τῶν ἐπομιμῶν αὐτῶν μνημῶν μετὰ τὸν μῆνα, εἰς ὃν ὁ
λ/μὸς ἀνατίθεται.

Τὰ ὑποδύοντα τῶν ἀντίστοιχων μνημονευθέντων λ/μῶν θέλει
προσθερισθῇ εἰς γὰρ μὲν ὁρίσματα. Ἐπὶ τούτῳ δὲ αἱ εἰς Ἑλλη-
νικὰν νομισμὰς σημειωθεῖσαι ποσοτικαὶ ἐν τοῖς ῥηθείσι λ/μοῖς,
ὑπολογίζονται εἰς φράγκα καὶ δραχμὰς πρὸς 5 δραχ. ἀνὰ 4
φράγκα καὶ 50 ἐκατοστά.

Ἄρθρον 24.

Τὰ συνθήκη ἢ συστημένα γράμματα, τὰ δείγματα ἐμπορευ-
μάτων καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἐντυπα, κακῶς ἐπιγραφόμενα ἢ
κακῶς διευθύνενα, ἀντεπιστέλλονται ἀνεῦ ἀναβολῆς διὰ τῶν
ἀμοιβαίων ἀνταλλακτικῶν γραμμῶν κατὰ τὸ ἔαρος καὶ τὴν
τιμὴν, καθ' ἣν ἀποστέλλονται ὑπερσία ἢ ἔλαττε παραδίδωσι ταῦ-
τα εἰς λ/μὴν εἰς τὴν ἑτέραν.

Τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, αἵτινα διευθύνονται εἰς
ἐπιγραφόμενους, ἀλλοχρῶντας διαμονὴν, παραδίδονται ἀμοιβαίως
καὶ ἐπιστρέφονται ἐκβαρυνμένα μετὰ τὸ τέλος, ὅπερ ὀφείλουεν νὰ
πληρώσωσιν οἱ ἐπιγραφόμενοι.

Τὰ συνθήκη γράμματα, τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ τὰ
παντὸς εἶδους ἐντυπα, αἵτινα κατὰ πρῶτον παραδίδονται εἰς τὴν
διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας, ἢ τὴν διευθύνσιν
τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων παρ' ἄλλων διευθύνσεων, καὶ τὰ
ὅποια ἐνεκα τῆς ἀλλαγῆς τῆς τῶν ἐπιγραφόμενων διαμονῆς, ἀ-
ποστέλλονται ἐκ νέου πρὸς τῆς μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν εἰς
τὴν ἑτέραν, παραδίδονται ἀμοιβαίως ἐκτεβαρυνμένα μετὰ τὸ ἐν
τῷ τόπῳ τοῦ πρῶτου ὅρου απαιτούμενον τέλος.

Ἄρθρον 25.

Τὰ συνθήκη ἢ συστημένα γράμματα, τὰ δείγματα ἐμπορευ-
μάτων καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἐντυπα, ἀνταλλασσόμενα ἐν σωρείᾳ
μεταξὺ τῶν δύο ταχ. διευθύνσεων τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος,
αἵτινα ὅτε μὲν μὲναι φράγκα, ὅτε εἰς ὑπόστασις αἰτίαν, ἀντεπι-
στέλλονται ἐκτεβαρυνμένα εἰς τὸ τέλος ἐκαστοῦ μηνὸς καὶ εἰ ὅ-
ταν τὸ ταχ. ταχ. ὅτε δὲ ἐκ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἤθελον
παραδοθῇ εἰς λ/μὸν ἐπιστρέφονται κατὰ τὴν τιμὴν, εἰς ἣν
ἤθελον εἰς τὴν καταγωγὴν τοῦ ὑπολογισθῆντος ὑπὸ τῆς ἀποστέλλουσας
ἐπικρατείας ὅσα δὲ παραδοθῇσι πληρωμένα μέχρι τοῦ πρὸς ὃν

ὅρου, ἢ μέχρι τοῦ ὁρίου τῆς ἀντεπιστελλούσης ἐπικρατείας, ἀν-
τεπιστέλλονται ἀνεῦ τέλους ἢ ἐκπτώσεως.

Εἰς πρὸς τὰς μὴ προπληρωμένας ἀνταποκρίσεις, τὰς μενού-
σας ἀρχήτους, αἵτινες διεκκομίζονται ἐν κεκλεισμένοις φα-
κέλλοις ὑπὸ μιᾶς τῶν δύο διευθύνσεων διὰ λ/σμὸν τῆς
ἑτέρας, αὗται γίνονται δεκταὶ κατὰ τὸ ἔαρος καὶ τὴν τιμὴν,
καθ' ἣν συμπεριελήφθησαν εἰς τοὺς λ/σμοὺς τῶν ἀμοιβαίων διευ-
θύνσεων, ἐπὶ τῇ ἀπλῇ δηλώσει ἢ τῇ προσαγωγῇ ὀνομαστικῶν
καταλόγων, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐκπτώσεων, ὅσας αὗται
αἱ ἰδίαι ἀνταποκρίσεις, δὲν δύνανται νὰ προσαχθῶσιν ὑπὸ τῆς
ἐπιβαρυνμένης τὸ ποσὸν τῶν τελῶν αὐτῶν ἐπικρατείας πρὸς
τὴν ἀνταποκρινομένην ἐπικρατείαν.

Ἄρθρον 26.

Αἱ δύο διευθύνσεις τῶν ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς
Ἑλλάδος δὲν δέχονται πρὸς ἀποστολὴν εἰς ἑκατέραν τῶν δύο
ἐπικρατειῶν, ἢ εἰς τὰς χώρας, αἵτινες δανείζονται τὸ μέσον
αὐτῶν, γράμμα, περιέχον χρυσόν, ἀργυρὸν κατεργασμένον, ἀδά-
μαντας, πολύτιμα εἶδη, ἢ πᾶν ἄλλο ἀντικείμενον ὑποκει-
μενον εἰς τελωνιακὰ τέλη.

Ἄρθρον 27.

Πρὸς ἀμοιβαίαν ἐξασφάλισιν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ προϊόν-
τος τῶν μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν ἀνταλλασσόμενων ἀντα-
ποκρίσεων, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὑπο-
χρεοῦνται νὰ ἐμποδίσωσι δι' ὅλων τῶν μέσων, αἵτινα κέκτληται,
ὥστε αἱ ἀνταποκρίσεις αὗται νὰ μὴ διέρχωνται δι' ἄλλης ὁδοῦ
ἢ διὰ τῶν ἀμοιβαίων ταχυδρομείων.

Οἱ κυβερνήται τῶν ἀτμοπλοίων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν
μεταφορὰν τῶν ἀμοιβαίων φακέλλων ἀμφοτέρων τῶν διευθύν-
σεων ἐπαγρυπνοῦσιν, ὥστε νὰ μὴ μεταφέρονται γράμματα θα-
λίως ὑπὸ τῶν πληρωμάτων ἢ ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν, καταγγέλ-
λοντες εἰς ὅντινα ἀνήκει τὰς διαπραχθισμένας παραβάσεις.

Ἄρθρον 28.

Ἐκαστος πλοίαρχος πλοίου, ἀποπλεύσας εἴτε ἐξ ἑνὸς τῶν
λιμένων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀλγερίας διὰ τὸ Βασιλεῖον τῆς
Ἑλλάδος, εἴτε ἐξ ἑνὸς τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
διὰ τὴν Γαλλίαν ἢ τὴν Ἀλγερίαν, ὀφείλει·

1. Νὰ δηλώσῃ εἰς τὸ Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον τὴν ἡμέραν
καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, τὸν τόπον τοῦ προτῆ-
ρισμῶς του, καὶ τὰ μέρα, εἰς ἃ θέλει προσκομισθῇ.

2. Νά παραλάβῃ τοὺς φακέλλους, τοὺς ὁποίους τὸ Γραφεῖον τοῦτο ἤθελεν ἐγχειρίσει αὐτῷ.

Ἄρθρον 29.

Ἡ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ αἰτουμένη δήλωσις γίνεται δύο ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ πάσης ἀναχωρήσεως διὰ τὰ μὴ ἐνεργοῦντα τακτικὴν ὑπηρεσίαν πλοῖα.

Εἰς τὰ ἐνεργοῦντα περιοδικὰ καὶ τακτικὰ ἀναχωρήσεις πλοῖα, ἀρκεῖ μία μόνη δήλωσις, γνωστοποιούσα ἅπαξ διὰ παντὸς τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τὰ ὑπηρετούμενα ὑπὸ τῶν πλοίων τούτων μέρη.

Ἄρθρον 30.

Πᾶς πλοίαρχος τοῦ ὁποίου τὸ πλοῖον θέλει ἀποπλεύσει, διαρκούσης τῆς ἡμέρας, ὑποχρεῖται νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον διὰ νὰ παραλάβῃ ἐκεῖθεν τοὺς φακέλλους του, δύο ὥρας τὸ ταχύτερον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του.

Εἰς μέρη ὅμως ἐνθα ἡ διοργάνωσις τῆς ὑπηρεσίας τὸ συγχωρεῖ, ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ὥστε οἱ φακέλλοι νὰ ἐγχειρίζωνται ἐντὸς τοῦ πλοίου ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 31.

Οὐδὲν ἐμπορικὸν πλοῖον ἀρεῖλον νὰ ἀποπλεύσῃ ἐξ ἑνὸς τῶν λιμένων τῆς Γαλλίας ἢ τῆς Ἀλγερίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον, εἴτε ἐξ ἑνὸς τῶν λιμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου εἰς τὴν Γαλλίαν ἢ τὴν Ἀλγερσίαν, δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν του οὔτε τὴν ἄδειαν τῆς ἐξόδου, ἐὰν ὁ πλοίαρχος δὲν παρουσιάσῃ εἰς τὰς ἐπιφορτισμένας τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἐγγράφων τούτων ἀρχὰς πιστοποιητικὸν τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ Διευθύνοντος τὸ Ταχυδρομεῖον, θεβαιόνοντος τὴν ἐγχείρισιν τῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τοῦ πλοίου τούτου Διευθυνομένων φακέλλων, ἢ ὅτι δὲν εἶχε νὰ τοῖ ἐγχείρισιν τοιούτους.

Ἄρθρον 32.

Οἱ ἀποστελλόμενοι ἐκ μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν εἰς τὴν ἑτέραν φακέλλοι δι' ἐμπορικὸν πλοῖον παραδίδονται εἰς τὴν πρῶτην ὑγειονομικὴν λέμβον τῆς μέλλουσας νὰ συγκοινωνήσῃ μετὰ τὸ φέρον πλοῖον, ἢ μετὰ τὸ ὑγειονομικὸν γραφεῖον, ὅπῃ θέλει δεχθῇ τὴν πρῶτην δήλωσιν τοῦ πλοίαρχου, κατὰ τὴν συνήθειαν ἐκάστου τόπου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρακατατίθενται ἐντὸς βραχείας διαστήματος, εἰ δυνατόν, καιροῦ, εἰς τὸ ταχυδρ. γραφεῖον τοῦ λιμένος τῆς ἀφίξεως.

Ἄρθρον 33.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας καὶ ἡ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, προσδιορίζουσιν ἐκ συμφωνίας τὰ γραφεῖα, δι' ὧν γίνεται ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀμοιβαίων ἀνταποκρίσεων, κανονίζουσι τοὺς τε ὅρους, εἰς οὓς θέλουν ὑποβάλλεσθαι αἱ ἐκατέρωθεν ἀποστελλόμεναι ἀνταποκρίσεις αἱ ἀνεπαρκῶς διὰ γραμματοσήμεν προπληρωθεῖσαι, καὶ τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἀμοιβαίως διαβιβαζομένων ἀνταποκρίσεων, καὶ ἀποφασίζουσι τὰς ἀφορώσας τὸν τόπον τῶν μνημονευθέντων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἁρθρῷ 23 λ/μῶν διατάξεις, καὶ πᾶν ἄλλο μέτρον λεπτομερείας ἢ τάξεως ἀναγκαίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐννοεῖται ὅτι τ' ἀνωτέρω ὁρισθέντα μέτρα δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ὑπὸ τῶν δύο Διευθύνσεων, ἅμα ἀναγνωρίσωσιν αὐταὶ ἐκ συμφωνίας τὴν ἀνάγκην ταύτην.

Ἄρθρον 34.

Ἡ παρούσα σύμβασις τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν συμφωνήσωσι τὰ δύο μέρη, ἅμα γενήσεται ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς, κατὰ τοὺς εἰδικούς ἐκάστης τῶν δύο ἐπικρατειῶν νόμους, θέλει δὲ ἰσχύει ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἑτοῦς, μέχρις οὗ τὸ ἓν ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν ἀναγγελεῖ πρὸς τὸ ἕτερον, ἀλλ' ἐν ἑτοῦς πρὶν, τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ παύσῃ ἡ ἰσχὺς τῆς συμβάσεως. Κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἑτος, ἡ σύμβασις ἐξακολουθεῖ νὰ ᾔναι ἐν πληρεστικῇ ἐνεργείᾳ, ἀνευ βλαβῆς τῆς ἐξοφλήσεως, καὶ τοῦ ὑπολοίπου τῶν λ/μῶν μεταξὺ τῶν δύο Διευθύνσεων τῶν ταχυδρ. τῶν δύο ἐπικρατειῶν, μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης.

Ἄρθρον 35.

Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς ἀνταλλαχθῆσανται ὅσον οἶοντε τάχιον.

Εἰς πίστωσιν τούτου οἱ ἀμοιβαῖοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν σύμβασιν καὶ ἔθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο ἐν Παρίσι εἰς διπλῶ πρωτοτύπῳ, τῇ ἐικοστῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς $\frac{\text{Νοεμβρίου}}{\text{Δεκεμβρίου}}$ ἐν ἑταί σιωτηρίῳ χιλιεστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἐξακοστῷ ἑκτῷ.

ΦΩΚΙΩΝ ΡΟΚ.

(Γ. Σ.)

ΜΟΥΤΙΕΡ.

(Γ. Μ.)

Α. Πίναξ ἐμφαινών τοὺς ὅρους καθ'οὓς θέλουν ἀνταλλάσσεται μεταξύ

Καταγωγή ἢ ὁ πρὸς ὃν

1

Νομοὶ Ἑλβετίας, Βέλγιον, Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμ-
Μεγάλη Βρετανία, Πορτογαλλία, Ἀσέραι
Δανία, Σουηδία, Νορβηγία, Ῥωσσία, Πολωνία, Πρωσσία, Ἑ-
Μαρτινίκη, Γουαδελούπη, Γαλλικὴ Γουιάνη, Νῆσοι τοῦ
Πονδύερη, Χανδερναγὸρ, Καρικάλ, Ῥανίου, Μαχέ, Νῆσοι
τῆς Μαδαγασκάρ, Γαλλικὰ κατεστῆκατα ἐν Κογγολίνῃ
σοι, ΧαγγΧαί, Ῥοχοάμα, Γρενάδα, Ἀγγλικὴ Γουιάνα, Ἰα-
Βρετανικαὶ Ἀνατολικαὶ Ἰνδοὶ, Κεϋλά, Πινάγγη, Σαγκαπόρε,
σημδρινὴ Οὐαλλία, Βικτωρία, Κικουαλάνδι, Ἀυστικὴ Ἀυστρα-
νήσοι, Νῆσοι τῆς Κοινωνίας, Ὀλλανδικοὶ Ἰνδοὶ, ἀκρωτήριον
Γιόρκαλτάρ
Μεσημβρινὴ Ἀυστραλία, Τασμανία (διὰ τοῦ Σουέζ)
Σανδουικαὶ Νῆσοι
Αυστικαὶ ὄχθαι τῆς Ν. Γρενάδος, Δημοκρατία τοῦ Ἰσημερι-
Γράμματα ἐξ Ἑλλάδος
Γράμματα διὰ τὴν Ἑλλάδα

τῶν δύο Γενικῶν Διορθώσεων τῆς Ἑλλάδος τὰ ἐκ τῶν χωρῶν εἰς ἃ

ὅρος τῶν Γραμμάτων

2

Εὐρώπου, Κάτω Χῶραι, Γερμανικαὶ ἐπικρατεῖαι, Προαιρετικ.
πικράται τῆς Θερείου Ἀμερικῆς, Προζηλία
Ἄγ. Πέτρου καὶ Μικελῶνος, Σενεγάλη, Γορέα, ὁμ.
τῆς Ἑνώσεως, Μαγιώτα καὶ Ἐξαρτήσεις, Ἄγ. Μα-
Νέα Καλλιδονία, Νῆσοι τῶν Πένη, Λογιάντη νῆ-
μάϊκα, Ἄγ. Λουκία, Ἄγ. Βινκέντιος, Τριάς, Ἄδεν, ὁμ.
Κογγόγγ, νῆσοι Μαυρίκιος, Σιγχέλλες, Νέα Με-
λία Νέα Ζελανδία, Μαρκέσιοι Νῆσοι, Χαμελαὶ
τῆς χρηστῆς Ἑλπίδος (διὰ τοῦ Σουέζ) Ἰσπανία,
ὁποχρεωτ.
νοῦ, Περού, Πολυβία, Χιλί (διὰ τοῦ Παναμά)
ὁμ.
ὁμ.
ὁμ.
ὁμ.

ἡ Γαλλία χρησιμεύει ὡς μέσον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Βασιλεῖον καὶ τὰ

ὅριον τῆς προπληρωμῆς		ὅλικόν τῶν πληρωτέων ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος τελῶν διὰ τε τὰ ἐξ Ἑλλάδος καταγόμενα προπληρωμένα καὶ διὰ τὰ μὴ προπληρωμένα διὰ τὴν Ἑλλάδα γράμματα	
3	4		
Μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρου	Δραχ. 1	Λεπ. »	
ὁμ.	1	10	
ὁμ.	1	60	
ὁμ.	1	50	
Μέχρι τοῦ Γαλλοῖσπανικοῦ ὁρίου	»	90	
Μέχρι τῶν λιμένων τοῦ μεγάλου Αὐστριακοῦ ὠκεανοῦ τῶν ὑπηρετουμένων ὑπὸ τῶν Βρετανικῶν ἀτμοπλοίων	1	50	
Ἅγιος Φραγκίσκος	1	60	
Μέχρι τῶν λιμένων τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, τῶν ὑπηρετουμένων ὑπὸ τῶν Βρετανικῶν ἀτμοπλοίων	1	80	
Μέχρι τοῦ λιμένος τῆς ἀποδιβάσεως τῶν πρὸς ὃν ὅρου χωρῶν	1	50	
ὁμ. ὁμ. Ἐπιδιβάσεως τῶν χωρῶν τῆς καταγωγῆς	1	50	

νέπολιν Γρῆμματα.

Δικαιώματα ἢ ταχ. τέλη πληρωτέα ὑπὸ				Δικαιώματα ἢ ταχ. τέλη πληρωτέα ὑπὸ			
Τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τε τὰ ἀποστελ- λόμενα ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὰς ση- μειούμενας ἐν τῇ 1 στήλῃ χώρας προπληρωμένα καὶ διὰ τὰ ἐκ τῶν εἰρημένων χωρῶν εἰς Ἑλλάδα ἀποστελλόμενα ἀπλήρωτα, ἢ ἐν μέρει προπληρωμένα γράμματα				Τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν Ἑλληνι- κὴν ὑπηρεσίαν, διὰ τε τὰ ἐξ Ἑλ- λάδος εἰς τὰς σημειούμενας ἐν τῇ 1 στήλῃ χώρας ἀποστελλόμενα ἀπροπλήρωτα καὶ διὰ τὰ ἐκ τῶν εἰρημένων χωρῶν εἰς Ἑλλάδα προπληρωμένα μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρου γράμματα			
Πληρωτ. ποσό- της δι' ἑκάστον γράμμα καὶ διὰ πάν ἑάρος 7 1/2 γραμμάρων, ἢ τοῦ κλάσματος 7 1/2 γραμμα- ρίων, διὰ τὰ δι- εκκομιζόμενα μεταξὺ τοῦ Ἑλ- λην. καὶ Γαλλικ. ὁρίου γράμ. δι' ἐ- ξ ὁδ. τῆς Ἑλλάδ.		Πληρωτέα ποσό- της δι' ἑκάστον γράμμα καὶ διὰ πάν ἑάρος 7 1/2 γραμμάρ. ἢ τοῦ κλάσματ. 7 1/2 γραμμάρων, διὰ τὰ διεκκομιζόμε- μεταξὺ τοῦ Ἑλ- ληνικοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ ὁρίου γράμ. δι' ἐξ ὁδ. τῆς Γαλλίας		Πληρωτ. ποσό- της δι' ἑκάστον γράμμα καὶ διὰ πάν ἑάρος 7 1/2 γραμμάρ. ἢ τοῦ κλάσματ. 7 1/2 γραμμάρων, διὰ τὰ διεκκομιζόμε- μεταξὺ τοῦ Ἑλ- ληνικοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ ὁρίου γράμ. δι' ἐξ ὁδ. τῆς Γαλλίας		Πληρωτέα ποσό- της δι' ἑκάστον γράμμα καὶ διὰ πάν ἑάρος 7 1/2 γραμμάρ. ἢ τοῦ κλάσματ. 7 1/2 γραμμάρων, διὰ τὰ διεκκομιζόμε- μεταξὺ τοῦ Ἑλ- ληνικοῦ καὶ Γαλλικοῦ ὁρίου γράμ. δι' ἐξ ὁδ. τῆς Ἑλλάδος	
5		6		7		8	
Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Φράγκα	Ἑκατ.	Φράγκα	Ἑκατ.
»	35	»	90	»	09	»	39
»	65	1	»	»	09	»	39
1	15	1	50	»	09	»	39
1	05	1	40	»	09	»	»
»	45	»	80	»	»	»	»
1	05	1	40	»	»	»	»
1	15	1	50	»	»	»	»
1	35	1	70	»	»	»	»
1	05	1	40	»	»	»	»
1	05	1	40	»	»	»	»

Β' Πίναξ ἐμφαίνων τοὺς ὅρους καθ' οὓς θέλουν ανταλλάσσεσθαι μεταξύ εἰς ἃς ἡ Γαλλία χρησιμεύει ὡς μέσον ἀποστελλόμενα εἰς τὸ Ἑλ-

Καταγωγῇ, ἢ ὁ πρὸς θυ ὁρος τῶν ἐν τῷ πῶν

1

Μεγάλη Βρετανία · · ἔντυπα καταγόμενα ἐξ Ἑλλάδος · ·
ἔντυπα διὰ τὴν Ἑλλάδα · · · · ·

Ἰσπανία, Γιβραλτάρ · · · · ·

Αὐτικαὶ ὄχθαι τῆς Νέας Γρενάδης, Δημοκρατία τοῦ Ἰσημε-
ρινοῦ, Περού, Πολυβία Χιλί (διὰ τοῦ Παναμά) · · · · ·

Ἑτεροι χῶροι ὑπερθαλάσ- } ἔντυπα καταγόμενα ἐξ Ἑλλάδος
σαι ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σε- } ἔντυπα διὰ τὴν Ἑλλάδα · · · ·
μειουμένων · · · · ·

Εὐρωπαϊκαὶ ἐπικράτειαι } ἔντυπα καταγόμενα ἐξ Ἑλλάδος
μὴ σημειούμεναι ἐν τῷ πα- } ἔντυπα διὰ τὴν Ἑλλάδα · · · ·
ρόντι πίνακι · · · · ·

τῶν δύο διευθύνσεων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος τὰ ἐκ τῶν χωρῶν
ληνικὸν Βασίλειον παντὸς εἴδους καὶ ἀνάπαι.

Ὅριον τῆς ὑποχρεωτικῆς
προπληρωμῆς

Ὀλικὸν
τῶν πλη-
ρωτέων
ὑπὸ τῶν
κατοίκων
τῆς Ἑλλά-
δος τελῶν
δι' ἑκαστον
δῆμα ἐν-
τύπων καὶ
ἀνὰ 40
γραμμάρια
ἢ τοῦ
κλάσμα-
τος 40
γραμμάρ-
ριων.

Τιμὴ πληρωτέα ὑπὸ
τῆς Ἑλληνικῆς πρὸς
τὴν Γαλλικὴν ὑπε-
ρεσίαν δι' ἑκαστον
δῆμα καὶ ἀνὰ 40
γραμμάρια διὰ τὰ
μεταφερόμενα με-
ταξὺ τοῦ Γαλλικοῦ
καὶ Ἑλληνικοῦ συνό-
ρου ἐντυπα.

Δι' ἐξόδων
τῆς
Γαλλικῆς
ὕπηρεσις

Δι' ἐξόδων
τῆς
Ἑλληνικῆς
ὕπηρεσις

2

3

4

5

	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
Μέχρι τοῦ πρὸς θυ ὁρου · ·	»	20	»	17	»	11
» τοῦ συνόρου τῆς ἐν Γαλλία εἰσόδου · ·	»	15	»	12	»	06
» τοῦ Γαλλοῖσπανι- κοῦ συνόρου · · · · ·	»	15	»	12	»	06
» τοῦ λιμένος τοῦ εὐ- ρωπαϊκοῦ ὠκεανοῦ τοῦ ὑπηρετομένου ὑπὸ τῶν Βρετ. κ- τισπολείων · · · · ·	»	40	»	37	»	31
» τοῦ λιμένος τῆς ἀ- ποβιβάσεως τῶν πρὸς θυ ὁρον χωρῶν · · · ·	»	30	»	27	»	21
» τοῦ λιμένος τῆς ἀ- ποβιβάσεως τοῦ τό- που τῆς καταγωγῆς ·	»	30	»	27	»	21
» τοῦ συνόρου τῆς ἐκ Γαλλίας εἰσόδου · ·	»	15	»	12	»	06
» τοῦ συνόρου τῆς ἐκ Γαλλίας εἰσόδου · ·	»	15	»	12	»	06

Β') Πρότασις Νόμου περί χρηγίας συνδρομῆς ἐκ δεκαπεντακισχιλίων δραχμῶν εἰς τὴν κωμόπολιν Ἀμαλιάδα τοῦ δήμου Ἡλίδος, ἔχουσα ὡς ἔπεται.

Ἄρθρον 1.

α Ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ ΦΜΑ' Νόμου διὰ τὴν κατασκευὴν πικρυναίαι εἰς τὸν ὅρμον Κυλλήνης εἰσπραττομένων φόρων θέλουν χρηρηθῇ ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν, λόγω συνδρομῆς, δεκαπέντε χιλιάδες δραχμῶν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐμπροσθέντος ἱεροῦ ναοῦ τῆς κωμοπόλεως Ἀμαλιάδος (Δερβιτζελεπή) τοῦ δήμου Ἡλίδος.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Β. διατάγματός θέλουν κανονισθῇ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω μέτρου η.

Ἀκολουθῶς ἐτέθη εἰς τριετην συζήτησιν ἡ πρότασις περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐν Σπάρτῃ οἰκοπέδων εἰσπραττομένων χρημάτων, ἐφ' ἧς λαβὼν τις τὸν λόγον, ἀρ' οὗ ἐν συνόδῳ ἐξέθηκε τὰ περὶ τοῦ συνοικισμοῦ Σπάρτης, συνεπέρανε προτείνας, ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ προτάσει καταστημάτων πρέπει νὰ διορισθῇ μία ἐπιτροπὴ, τὰ δὲ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα νὰ ὁρισθῶσιν ἐν τῷ νόμῳ.

Ἐπὶνεγκαν ἄλλος, ὅτι καὶ αὐτοί, ἰδόν τὸ ὑπάρχον ὡς πρὸς ταῦτο κενὸν ἐν τῷ νόμῳ τοῦ 1856, σπεύδει νὰ συμπληρώσῃ τὴν συζητιομένην πρότασιν τοῦ διὰ προσθίκης ἀφορώτης τὸν σχηματισμὸν ἐπιτροπῆς.

Ἐπαναλαμβάνοντας δὲ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι αὐτὸς προτείνει τριμελὴ ἐπιτροπὴν συγκατεμένην ὑπὸ τοῦ δημάρχου, προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ νομάρχου, ἢ τοῦ ἀρχιερέως, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς, ὅτι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ διορίζωνται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον γνωρίζει τὰ καταλλήλα πρόσωπα, ὃ δὲ νομάρχης νὰ ἐπιβλέπῃ. οὐδέποτε ὁμοῦς πρέπει νὰ ἐμπιέκεται ὁ κληρὸς εἰς ὑποθέσεις. ἕνας τῆς ἀποστολῆς του, οὐδὲ τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα πρέπει νὰ ὁρισθῶσιν ἐν τῷ νόμῳ, διότι μόνον τὸ δημοτικὸν συμβούλιον γνωρίζει ὅποια ἔργα κοινωφελεῖ πρότει νὰ προηγηθῶσιν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τῆς προκειμένης προτάσεως, ἐπίσης παρεδέχθη ὡς δευτέρον αὐτοῦ ἄρθρον τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν προσθήκην. Ἐπὶ τέλος δι' ἀναστάσεως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. αὐτὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐν Σπάρτῃ οἰκοπέδων εἰσπραχθέν μετρί τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς εἰσπραχθησόμενον ἀντίστοιχον θεῖαι κατατίθεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ ὑποκαταστήμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ νὰ χρηματοδοτῇ συμφωνὰ πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1856 Νόμου εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἀναφερομένων κοινῶν ἐν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 2. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ἐκτελεσθησόμενα ἔργα, τῶν ὁποίων τῇ τάξιν τῆς προτεραιότητος ὁρίζει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου Σπάρτης, ἐφαρμόζει τριμελὴς ἐπιτροπὴ, συγκατεμένη ἐκ τοῦ νομάρχου, ὡς προέδρου αὐτῆς, καὶ ἐκ δύο μελῶν ἐκλεγομένων παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ εἰρημένου δήμου.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ὁρισθῶσιν διὰ Βασιλ. Διατάγματος.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη εἰς δευτέραν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ χρηγίας πιστώσεως δρ. 10,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1867 ὑπὸ εἰδικῶν κεφάλαιον ἀετακτοῦ ἀποστολῆς. Ἐπ' αὐτοῦ παρέρχεται, ὅτι συμφωνῶν εἰς τὴν ἐπιφέρεισιν τῆς πιστώσεως συνιστᾷ μόνον εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅπως συστήσῃ ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδημόνων ναυτικῶν, ἥτις τὰ διαγραφὰ ἀντιθεῖν τὴν πορίαν τῶν ἀποσταλμασμένων αξιωματικῶν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὅτι ἐπάρθαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα περὶ ὧν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Ἐτέθη ὑστερῶν εἰς τριετην συζήτησιν ἡ πρότασις περὶ ἐγγυοδοσίας τοῦ δημοτικοῦ πρὸς τὸν δήμον Χαλκιδίων, πρὸς συνοικισμὸν δακτύλου εἰς 120 χιλ. δραχμῶν.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀνέπτυξεν ἐκτενῶς ὁ προτείνας, παρέστρεψεν τὴν ἐλπίφιν οὐκ ὅπως ὑπάρχει παρὰ τῇ πόλει Χαλκίδος, εἰς τὸ παρῶναι εἰ καίτοι καὶ μάλιστα κατὰ τὸ θέρος, καὶ ἐπὶ τέλος συνίσταται εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως ὡς δικαιοσύνη.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι καὶ τοῖς συμπεριλαμβανοῦς θέας τῶν παρελθόντων, περαιτέρει ὁμοῦς, ὅτι ἡ πρότασις, περὶ ἧς πρὶντα, εἰσήχθη διὰ ἀκαταλλήλους, ὥστε, ἐάν γαῖον δεκτὴ, θὰ ἔστιν καὶ πρὸ ἄλλων δόμων τοῦ κράτους τὸ αὐτὸ, καὶ ὁποῖοτε οὐδὲ γινώσκωσι παράπαν, ἐπομένως θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἀποκριθῇ διὰ τοῦτον καὶ μόνον τὸν λόγον τινὲς πρότασιν.

Επί του προκειμένου ελάττω χώρον εκτεταμένη συζήτηση, καθ' ἣν πολλοὶ ἐγόρευον ὑπερὶ καὶ κατὰ τῆς προτάσεως. Ἐπὶ τέλους, εἰπόντος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν εἶναι εἰς κατὰστατον ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἀναλάβῃ ἐγγυήσεις, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει σκεφθῇ περὶ τοῦ χρησίου διὰ τὴν πάλιν Χαλκίδος ὑδάτος, ὁ πρῶτος τὴν πρότασιν βουλευτῆς Χαλκίδος εἰσήγαγε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως μετὰ τὸ τέλος τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτήν.

Ἀνεγνώσθησαν εἰς αἵματι πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκάτῃ ἀντὶ ἀντιρρήσεως τὰ ἑξῆς.

Α) Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου τῆς ἔθνοφυλακῆς.

Β) Πρότασις Νόμου περὶ συστάσεως ταμείου ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐκτελείαν τοῦ περὶ ἔθνοφυλακῆς Νόμου.

Προκειμένου ὕστερον νὰ τεθῶσιν εἰς πρώτην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἐπεξεργασίαν ἕνα λαβὼν καὶ ἕνα τῶν βουλευτῶν καὶ μελετήσας αὐτὰ ὑποβάλῃ ἐπ' αὐτῶν οἰασθῆποτε τροπολογίας. Ἀντιπρόεδρος δὲ τις, ὅτι κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ τὰ νομοσχέδια εἶναι κατεπεύγοντα καὶ πρέπει νὰ συζητηθῶσιν, καθίσταν ἄλλως τε καὶ ἡ ἐπεξεργασία τῆς ἐπιτροπῆς κατ' αὐτὸν θὰ συντελέσῃ πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς, ἐπήγαγεν ἄλλος, ὅτι θεωρεῖ ἀνεγκλίαν, ἐὰν μὴ ὅχι τὴν παραπομπὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν προκειμένων νομοσχεδίων, τοῦλάχιστον ὅμως τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως μέχρι τῆς υποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ ε. ε. εἰ οὐ θέλει μάθῃ ἡ Βουλὴ ὑποὶ δαπάναι ἀναπόρρευτοι καθιῶσιν ἀναγκάσιαν τὴν ἐπιβολὴν τῶν φόρων, ἄλλως ἡ Βουλὴ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ ψηφίζουσα ἰσχυρισμένως τὰ νομοσχέδια ταῦτα.

Ἀπαντήσαντος δὲ ἄλλου, ὅτι κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ πρέπει πρῶτον νὰ ἐπιψηφισθῶσι τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους καὶ ἐπ' αὐτῶν νὰ κανονισθῶσι καὶ αἱ δαπάναι, ἐπήγαγεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι δὲν δυσκολεύεται πῶς ἡ Κυβέρνησις νὰ δεχθῇ τὴν συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀσχολεῖται ἤδη ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, θεωρεῖ εἰς κρι ὕστερον τὸ σύστημα τῆς ἀναβολῆς καὶ τῶν νομοσχεδίων τοσούτω δὲ ὡς ἄλλου συντάσσεται καὶ ἡ Κυβέρνησις μετὰ τοὺς ζητούντας τὴν ἀναβολὴν, ὥστε ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίσῃ καὶ

ἡ Βουλὴ καὶ τὸ ἔθνος ἀκέραια καὶ ὅχι ἡμιτελῆ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅπως φέρωσι τὴν ἐτυμηγορίαν των.

Μετὰ τὰ λεγόμενα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν παραπομπὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων κλπ. νομοσχεδίων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴν.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ γερματεῖς

Π. Β. Κωσταντῖν,

Χ. Στερεόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΖ'.

Τῆς 4 Φεβρουαρίου 1867.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μισσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερῆς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα' α) ἀναφορὰ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Κυλλήνης μετὰ συνημμένους πράξεως τῆς ἀποκορυφώσεως τὴν πρότασιν τοῦ νὰ διδῇ εἰς τὴν κοινότητά Δερβιτζίεπιπὶ ἡ ποσότης δραχ. 15,000 ἐκ τοῦ ταμείου τῆς διεδίδασθαι δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν. β) πρότασις νόμου βουλευτῶν Κερκυραίων Λευκάδος καὶ Ἰθάκης περὶ τισσαρχικῶν μέρων δικαστῆς τῶν δικαστικῶν προθεσμιῶν καὶ παραγραφῶν κατὰ τὰς νήσους ταύτας ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινῶν ἐκτρώθη κατεπεύγουσα καὶ τεθείσα ἀθωορεῖ εἰς πρώτην συζήτησιν ἐγένετο δεκάτῃ ἀντὶ ἀντιρρήσεως.

Ἀρξαμένους ἀκολουθῶς τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀνεγνώσθησαν αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν ὡς ἑξῆς.

α) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 ἀναφορᾶς κατοίκων τινῶν Τοπῶν τοῦ Ἰλίου Παρνασίων ἐξαιτουμένων νὰ θεωρηθῶσιν αἱ ὑπ' αὐτῶν ἐμφυτευθεῖσαι γαῖαι ὡς ἐθνικοιδιόκτητοι καὶ πάσης πύσεως τοῦ Ἀθηναίου κατ' αὐτῶν ἀπαίτησις. Ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκάτῃ ἡ γνωμοδοτικὴ τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως.

α) Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐμφυτευ-

των εις εθνικὰς γαίας, εάν υπάγονται εις τὴν αὐτὴν κατηγορίαν καὶ εἰσὶν τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

β) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 ὁμοίας τῶν πρῶτων χωροφυλάκων τῶν Ἰονίων Νήσων ἐξαιτουμένων ν' ἀπονεμηθῇ αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως σύμφωνα με τοὺς ἐν ἰσχύϊ ἐν Ἑπτανήσῳ Νόμους. Μετὰ ἐργασίας συζήτησιν ἐπ' αὐτῆς ἡ Βουλὴ παρεδόχθη νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

γ) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17 τῶν δικε δόμων τῶν Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων ἡμετελλήνας ἐξαιτουμένων τὴν αἵτιαν τοῦ δικηγόρου καὶ ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικῶν, ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον.

δ) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 16 ἀναγραφῆς τοῦ Π. Κοσκινᾶ παραπονεμένου, ὅτι δὲν τῷ ἐδόθη ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀνθυπασισταῦ τοῦ Μηχανικοῦ μετὰ τὰς ἀπαιτήσεις ἐξετάσεως του, ἀλλὰ μετὰ καὶρὸν ἐδόθη αὐτῷ ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀνθυπασισταῦ εἰς τὸ πειζικὸν σῶμα, καὶ ἐξαιτουμένων νὰ συσταθῇ ἡ αἵτις τοῦ εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, ἡ Βουλὴ παρεδόχθη τὴν παραπομπὴν αὐτῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

ε) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21 τοῦ Α. Καταπόδη ζητούντος νὰ τῷ πληρωθῶσιν ὅσα κατέβαλεν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, ἐπίσης καὶ αὐτὴν παρεδόχθη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

ς) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11 τοῦ Κ. Παπασιλιώτου πρῶτον ὑφηγικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ζητούντος συντάξιν ὡς παθόντος ἐν τῇ υπηρεσίᾳ, ἡ Βουλὴ παρεδόχθη τὴν παραπομπὴν αὐτῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον.

ζ) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 τῶν ἀποστράτων Γκέκα, Σίτα, Ἰωάννου καὶ Ρούσου, ἐξαιτουμένων ὅπως ὑπαχθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ μονίμου στρατοῦ Νόμου, ἡ Βουλὴ παρεδόχθη τὴν παραπομπὴν αὐτῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον καί.

η) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 14 τοῦ Ἀναστ. Μαυροκαράλου ζητούντος νὰ ληθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ πρόνοια ὡς ἀγωνιστοῦ καὶ ἐπιπλέον ἡ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐπιτροπὴ τῶν ἀποστράτων ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων του. Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος ἐκθέσαντος τοῦδε ἀγῶνος τοῦ ἀφαιρουμένου ἡ Βουλὴ παρεδόχθη μετὰ συστάσεως παραπομπὴν τῆς ἐν λόγῳ ἀναφορῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Παρατηρηθέντος δὲ ἐξ ἑνὸς, ὅτι ταῦτα τοῦ προϋφθέντος Μηχανικοῦ ζῆσι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἡδικημένοι ἀγνοῦνται, ὅν τὰ ἐνόματα ἀνεγνώρισεν ἡ συσταθείσα ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ καὶ αἰτήσαντος ὅπως ζητηθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἡ ἀναγκαία πί-

στωσις πρὸς ἀμοιβὴν τῶν τουούτων, ἄλλου δὲ ἐκθέσαντος, ὅτι ἡ ἐννεμένη ἐπιτροπὴ διεκώλυε τὰς ἐργασίας τῆς ἐνεκα ἐλλείψεως μέσων, ἡ Βουλὴ νύχθη τὴν ἐξακολουθεῖν καὶ τὴν περαιώσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐννεμένης ἐπιτροπῆς.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη διὰ τρίτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνεῦ ἀντιρρήσεως τὸ περὶ χορηγίας ἐκτακτοῦ πιστώσεως δραχμῶν 10,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1867 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν Νομοσχεδίου, ἔχον ὡς ἐξῆς.

Ἀρθρον μόνον.

Ἐπὶ τῆς χρήσεως 1867 καὶ εἰς θάρος τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἐκτακτος πιστώσεως δέκα χιλιάδων δραχμ. ἀριθ. 10,000, καταλογιζομένων ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον ἀντὶ τῆς ἐκτακτοῦ.

Ἐσταθῆ ἡ Βουλὴ ἀπεδόχθη τὸν ὑπὸ τοῦ Ν. Πανταλέοντος προσφερθέντα διὰ τινος Βουλευτοῦ Τοπογραφικὸν χαρτὴν τοῦ Ιαυρίου.

Ἀνεγνώσθη εἰτα εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου τῆς Ἐνοφυλακῆς Νομοσχεδίου, ἐπιφυλαχθέντων τῶν ὑποβαλλόντων τροπολογίας ν' ἀναπτύξωσιν αὐτάς εἰς τὴν τρίτην συζήτησιν.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὴ εἰς πρώτην συζήτησιν πρότασις νόμου περὶ συστάσεως Κεντρικοῦ Ταμείου πρὸς ἐκτελέσειν τοῦ περὶ ἐνοφυλακῆς Νόμου.

Μετὰ ταῦτα, ἀναβλήθεισα, τῆς δευτέρας συζητήσεως τῆς προτάσεως Νόμου περὶ χορηγίας 15,000 εἰς τὸν ἄμυνον Μαρτυρικῶν πρὸς μεταφορὰν ὕδατος ἐκ τοῦ ταμείου τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Κυλλήνης μέχρις οὗ τὸ Συμβούλιον τοῦ Δήμου τούτου ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ Π. βέδρος ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, περὶ ὧν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωστανοῦδας,

Χ. Στεφιδόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΔΗ΄.

Τῆς 6 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐχορηγύθη εἰς τοὺς Βουλευτάς Δ. Θεοχάρην καὶ Ν. Κατῆν μηχανικὰ ἄλεια ἀπουσίας ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ των.

α) Πρῶταις Νόμου τοῦ Βουλευτοῦ Π. Κωνσταντᾶ, μετ' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἐπαρχιακοῦ δυνειστηρίου.

β) Ὑμνοῖα τοῦ Βουλευτοῦ Γ. Λαζαρέτου περὶ ὑποχρεωτικῆς συνεισφοράς τῶν πολιτῶν.

γ) Τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Δουλίδου ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου κλπ. διὰ τὸ ἔτος 1867.

Παραεῖμθησαν δὲ εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν κατὰ τὸν κανονισμόν.

δ) Ἀναφορά πολλῶν κατοίκων Κεφαλληνίας παθόντων καὶ πασχόντων ἤδη ἐκ τοῦ ἐκείσε ἐπισυμβάντος σεισμοῦ, δι' ἧς ἐξαίτουνται νὰ ληφθῶσι νομοθετικὰ τινα ἔργα ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς πρὸς περίθαλψιν αὐτῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταυτῆς λαβὼν τις τὸν λόγον, ἀρ' οὐ ἐξέθηκε τὰ δεινὰ, τὰ ὅποια ὑφίστανται οἱ κάτοικοι, ὑπεστήριξεν ὡς δικαίως τὰς αἰτήσεις των καὶ ἐπὶ τέλους ὑπέβαλεν ἐπὶ τούτῳ προτάσεις τινὰς νόμων σχετικῶς πρὸς τὰς περὶ ὧν πρόκειται ἀπαιτήσεις τῶν κατοίκων, ἐφελκύσας τὴν ἐπ' αὐτῶν σύντονον μέρειναν τῆς Βουλῆς.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ἡ Βουλὴ τὴν μὲν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων παρέπεμψεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, τὰς δὲ προτάσεις εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Παραίθων τις ὑπερὶ ἐπὶ τὸ ὅπμα ἐξέθηκεν, ὅτι χθὲς ἔλαβε χώραν συνάροισις τις πολιτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν, ὡς ἐλέγετο, νὰ σκερθῶσιν ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος Νομοσχεδίου περὶ μεταρρύθμισις τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀλλ' ὅτι τὴν συνάροισιν ταύτην παρενόηθησαν ὁρῶντες τινες ἀνθρώπων ἀνιστίων ἰσως καὶ φλυαρίων, οἵτινες ἐτάραξαν τὴν ἡσυχίαν τῆς πόλεως καὶ πολλὰ καταλάλῃσαν ἐναντίον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Αὐτόπτης ὢν τῶν γεγονότων δὲν δύναται παρὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀγανάκτησίν του κατὰ τῆς παρεκτροπῆς ταύτης, καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν εἰς τὸ μέλλον πρόληψιν τοιοῦ-

των σκηνῶν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ φρονεῖ ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσιν ἐκτακτα μέτρα νομοθετικῶς πρὸς τιμωρίαν τῶν αὐτῶν ἐκείνων, τὰ ὅποια θέλουσι πειραθῆ, ἐκ νέου νὰ ταράξωσι τὴν τάξιν καὶ νὰ ἀσυνέχῃσιν εἴτε καθ' ὅλης τῆς Βουλῆς ἐν γένει, εἴτε κατὰ βουλευτῶν ἰδίᾳ.

Ἐπὶ τούτῳ φρονεῖ, ὅτι ὁ προλαλήσας παρεξήγησε τὰ χθὲςινὰ γεγονότα, τὰ ὅποια δὲν ἦσαν ἡ εἰρηνικὴ τις ἐξάσκσις τοῦ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἐπιτρεπομένου δικαιώματος τοῦ συνέχεσθαι, καὶ ὅτι οἱ συνελθόντες δὲν ἦσαν ἀνέστιοι ἢ φλυαριοί, ἀλλὰ πολλοὶ εἰσαγγέλονται καὶ τίμιοι, ὅτι ἐξ ἄλλου μέρους κατ' οὐδὲν διεκινδύνευσεν ἡ τάξις, μολονότι, ὡς ἐπληροφορήθη, εἶχον ἐξαπατηθῆ, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὑπερόγκου αὐξήσεως τῶν φόρων, ἐν ᾧ τὸ νέον περὶ ἐπιτηδευμάτων Νομοσχέδιον ὀλίγον διαφέρει τοῦ ὑπάρχοντος, καὶ τέλος, ὅτι ἡ συνάροισις αὕτη συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ φωτισθῶσιν οἱ ἐξαπατηθέντες περὶ τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων.

ὑπέλαθεν ἄλλος, ὅτι μετὰ λύπης παρατηρεῖ τὴν ἐκνομον παρεκτροπὴν ὀλίγων τινῶν αὐτῶν, διότι δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ, ὅτι οἱ φιλήσυχοι καὶ εἰρηνικοὶ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς συμπεριφέρονται τὰς παρεκτροπὰς τινῶν κακοθῶν ἀνθρώπων, ταρκατόντων διὰ διακλώσεων τὴν κοινὴν τάξιν καὶ πειρωμένων ἐκστοτε νὰ πείσωσι τὰς πεποιθήσεις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους. Ἀποδοκιμάζων ἐπομένως ταῦτα παρατηρεῖ ἀρ' ἑτέρου, ὅτι δὲν ἔχουσι δικαίον τινὲς ἐξανιστάμενοι κατὰ τῶν μέτρων, εἰς τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ θεωροῦσιν ἀναγκαῖον νὰ προέλθωσι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους καὶ πρὸς τὴν εὐθυρίαν τῆς πατρίδος, τοσούτω μᾶλλον, καθόσον αἱ περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἔθνος εὐρίσκεται, εἰσὶν ἐκτακτοί, καὶ ἀπαιτοῦνται θυσίαι τινες, ἵνα ἀποσοβῇσιν ἐνδεχόμενοι κίνδυνοι. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει δικαίωμα νὰ καταμετρήσῃ τοὺς κινδύνους καὶ νὰ ψηφίσῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀποσόβησιν αὐτῶν, πρὸς μόνον οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, φρονεῖ, ὅτι οἱ μονομερῶς ἐκτρεπομένοι τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ, ὅπως ἐπιβάλλωσι τὰς θελήσεις των, πείζοντες τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βουλῆς, εἶναι ἄξιοι τῆς ἀσθηρότητος τῶν Νόμων. Τὸ καθ' ἑαυτὸν συνιστᾷ τὴν ὁμόνοιαν καὶ προκαλεῖ ἑαυτὸν νὰ ασχοληθῇ εἰς τὰ ἔργα ἐκείνα, εἰς ἃ ἐκλήθη.

Ἐνταῦθα λαβὼν ἄλλος τὸν λόγον ἤρξατο ἀγορεύων ἐπὶ τοῦ

προκειμένου, ἀλλ' ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος θόρυβος μέγας ἤγερθη καὶ ἐρίδες προεκληθήσαν, ὧν διαρκουσῶν, ὁ ἀγορεύων δικαίως διεκόπη.

Ἐπανελθούσης τῆς ἡσυχίας, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ προβῇ εἰς ἕτερον ἀντικείμενον πρὶν ἢ ἀποδοκιμάσῃ τὰ λυπηρὰ γεγονότα, ὃ δὲ πρωθυπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθεκεν, ὅτι τὰ συμβάντα κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν εἶναι δυσάρεστα καὶ λυπείται διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ πρότερον τὸν λόγον ὅπως καθησυχάσῃ τὰς ἐξάψεις.

Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τὴν ιδέαν του, πᾶν ὅτι τείνει νὰ ταραξῇ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, εἶναι λίαν δυσάρεστον καὶ ἐπιβλαβές διὰ τὴν πατρίδα, φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην τῆς διὰ τὰ γεγονότα. Τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀποστρέφεται τὰς ὀχλαγωγίας καὶ τὰς ἐκδόμους διαδηλώσεις καὶ ἀπόφασιν ἔχει νὰ προβῇ, κατὰ τὸ καθήκον του εἰς τὴν αὐστηρὴν τιμωρίαν τῶν διενεργούντων αὐτάς.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ, ἐπιδοκιμάσασα τοὺς λόγους τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀπεράνθη, ὅτι ἐκφράζοντα τὴν λύπην τῆς ἐπὶ τοῖς γενομένοις μεταδίδει εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν.

Κατὰ συνέπειαν ἐτέθη εἰς δευτέραν συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς εταιρίας I. H. R. Binney τηλεγραφικῆς συμβάσεως, τὸ ὁποῖον ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ὑπέβαλλεν οὕτως μεταβεβλημένον, τῇ συναινέσει καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς εταιρίας.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἄρθρον 1.

«Ἡ μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν κυρίων I. H. R. Binney ἀφ' ἑτέρου, συναμολογηθεῖσα ἐνταῦθα τὴν 1 Δεκεμβρίου 1866 σύμβασις, περὶ παραχωρήσεως ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος πρὸς σύστασιν ὑποβρυχίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐξ ἄρθρων 24, καὶ τὸ ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1867 συμπληρωτικὸν πρωτόκολλον ἐξ ἄρθρων 4, καὶ ὧν τὸ καίμενον ἔπεται, ἔχουσι πλῆρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εταιρία ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ὑποβρυχίους τηλεγραφικὰς γραμμὰς καὶ μεταξὺ τῶν νήσων Πόρου, Σπετζῶν, Ἰθάρας, Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας, καὶ νὰ συνδέσῃ αὐ-

τάς μετὰ τῶν ἐναερίων γραμμῶν τοῦ Κράτους, ἐὰν βανῶσιν αὐτῇ συμφέρουσαι αἱ γραμμαὶ αὗται.

Τὰ δια τὰς γραμμὰς ταύτας τέλη δὲν θέλουν εἶσθαι ἀνώτερα τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 § α. καὶ β'. ὀριζομένων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 § α. γραμμὴ θέλει διέρχεσθαι καὶ διὰ τῆς Καρύστου, ἐνθα θέλει συστήθῃ, ἐπίσης κατὰ τοὺς δροὺς τῶν ἁθέρων 14, 15 καὶ 17, τηλεγραφεῖν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ πρωτοκόλλου δημόσια τηλεγραφήματα ἀναβ. βαζονται εἰς 300 κατὰ μῆνα.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθέν ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον τοῦ ἀναγνωσθέντος Νομοσχεδίου ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 2 ἄρθρου, ἐξέθεκέ τις, ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαίαν νὰ συμπεριλ. φῇ εἰς τὴν σύμβασιν καὶ ἡ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Πόρου, ἐνθα ὑπάρχει ὁ ναύσταθμος, τηλεγραφικὴ συγκοινωνία. Ἐκτὸς δὲ τούτου προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τῶν λέξεων «ἵνα γινώσκων αὐτῇ συμφέρουσαι αἱ γραμμαὶ αὗται» διότι αὗται καθιστοῦν ἀδύνατον τὴν ἐκτίλεισιν τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἀντειπώντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, ὅτι δὲν συναινεῖ εἰς τὴν ἀπάλειψιν τῶν λέξεων μονομερῶς καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς συμβαλλομένης εταιρίας, ἀλλ' ὅτι θέλει συνεννοηθῇ ἐκ νέου μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς εταιρίας περὶ τούτου, ἡ Βουλὴ παρεδύθη καὶ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου 3 καὶ 4 ὡς ἔχουσιν, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ σύνολον αὐτῶν.

Ἐτέθη ὕστερον εἰς τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου τῆς ἐθνοφυλακῆς. Ἐπ' αὐτοῦ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον ὅπως μελετηθῶσιν αἱ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαι ὠριμώτερον. Ἀντειπώντος δὲ τινος, ὅτι δι' αὐτὸ τοῦτο πρέπει νὰ ἀρτίσῃ ἀπὸ τοῦδε ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου ἵνα ἀναπτύξῃ ἕκαστος τὴν τροπολογίαν του καὶ γείνη ἡ συζήτησις κατ' ἑκτάσιν, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδύθη τὴν προταθείσαν ἀναβολὴν.

Οὕτω δὲ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐξέθεκεν, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του εὕρισται πολλὰς ἀτελείας ἐν αὐτῷ, ἐξ ὧν ἡ σπουδαιότερα εἶναι, ὅτι οὐδένα ποιεῖ

λόγον περί τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν, καί ἐνταῦθα εὐρίσκει τὸ ἀνεφάρμοστον τοῦ ὑπάρχοντος νόμου. Ἡ πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑπαξιωματικῶν ὑπὸ τῶν ἐθνοφυλάκων καθιστᾷ τοὺς πρώτους συγκαταθεταίους, πρὸς τοὺς τελευταίους. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἀτέλειαι ὑπάρχουσιν εἰς τὸν νόμον, φρονεῖ ἀναγκάσιον νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ συστηθῇ μία ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἀξιωματικῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς ἵνα γνωμοδοτήσωσιν ἐπὶ τῆς ιδέας ταύτης.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι τῷ ὄντι ἡ παρὰ τοῦ προλαλήσαντος ἐκφρασθεῖσα ἰδέα προσβέβηται παρὰ τινῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ πολλοὶ ἄλλοι προσβέβησιν τὸ ἐναντίον, ὅτι δηλ. ὁ νόμος ἔχει καλῶς. Ἐν ταῦτοις εἶναι περιττὴ πᾶσα νέα σύσκεψις ἢ γνωμοδότησις· τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι γνωστὸν καὶ ἡ Βουλὴ θὰ ἀποφανθῇ περὶ αὐτοῦ ἂν τὸ παραδέχεται ἢ ὄχι, ἀφοῦ ἀναπτυχθῇ κατ' ἐκτασιν, ὥστε ἐκ προοιμίων καθίσταται ἀνωφελὴς ἡ προτεινομένη ἐπιτροπὴ.

Ἐνταῦθα ἀναβάντες ἀλληλοδιαδόχως τὸ ῥήμα τινὲς ἀνέπτυξαν διὰ μακρῶν τὰς ὑποβληθείσας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τροπολογίας τῶν, ἄλλοι δὲ τινες προέτεινε προφορικῶς ἐπιφυλαγθεῖς νὰ ὑποβάλῃ καὶ ἐγγραφὸν τροπολογίαν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ καὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν πρέπει νὰ γίνηται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐθνοφυλάκων.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινοῦσης τὴν συγχώνευσιν τοῦ 1 καὶ 2 ἄρθρου καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς ἡλικίας τῆς ἐνεργοῦ ἐθνοφυλακῆς ἀπὸ τοῦ 21 εἰς τὸ 18 ἔτος, καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης.

Μετὰ βραχεῖαν δὲ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1, παρετηρήθη ὑπὸ τινῶν, ὅτι παρήλθεν ἡ ὥρα καὶ ἡ Βουλὴ δὲν ἦτον πλήρης. Κατὰ συνέπειαν ὁ πρόεδρος, ἀναβάντων τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζήτησεως εἰς τὴν ἐπιούσαν, διέλιπε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Χ. Μαστραπᾶς,

Χ. Στεριόπουλος,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΘ.

Τῆς 7 Φεβρουαρίου 1867.

Πληρὺς γενομένης τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν μεσημέριαν, ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγνώσθη α) περίληψις ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τῆς νήσου Ἑρεϊκούσσης (ἐξαρτήματα Ἑρεϊκούσσης), ἐξαιτουμένων τὴν ἐν τῇ Νήσῳ τῶν σύστασιν Τελωνιακοῦ σταθμοῦ.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης λαβὼν τις τὸν λόγον ὑπεστήριξε τὸ δίκαιον τῆς αἰτήσεως τῶν κατοίκων τῆς εἰρημένης νήσου, ὡς καὶ τῶν περὶ αὐτῆς κατοικοῦντων ὑπὸ δυσχλίων καὶ πλεον ψυχῶν, καὶ ἐπὶ τέλος προέτεινε νὰ συσταθῇ στενῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ συντάξει τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐιπόντος δὲ τινος, ὅτι πρέπει νὰ σταλῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἡ Βουλὴ παρεδέρχθη νὰ συσταθῇ ἡ περὶ τῆς πρόκειται ἀναφορᾶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

β) Πρώτασις νόμου τοῦ βασιλευτοῦ Α. Στρατοῦ περὶ τοῦ ἐνοικίου τῶν ἐν ταῖς δόμοις στρατῶνων τῆς γωροφυλακῆς, ἧτις παρεπιμνήθη εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀγγελθέντος εἰτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συζήτησεως εἶναι ἡ κρίσις συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ε. λ. Κυβερνήσεως καὶ τῆς εταιρίας Ι. Π. Ράλλη καὶ W. Ρ. Βίννιου τηλεγραφικῆς συντάξεως, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοὶ ἐξέθηκαν, ὅτι τὸ πρόσθετον τῇ ἀρχικῇ Συμβάσει πρωτόκολλον εἶναι, κατὰ τὴν ιδέαν τοῦ, τὰ μάλιστα ἐπιβλαβὲς καὶ ἐπιζήμιον α) διότι προσδιορίζονται τὰ ἐπίσημα τηλεγραφήματα εἰς 240, ἐν ᾧ κατὰ τὴν ἀρχικὴν Σύμβασιν ἦσαν ἀόριστα, καὶ β) ἀναλαμβάνει τὸ δημόσιον εἰς μέρος αὐτοῦ τὰς ἐναερίους τηλεγραφικὰς γραμμάς. Ἐκ τῶν μεταβολῶν ταύτων προέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ζήμια δύο περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐκφορῶν ἄρα τὴν ἀπορίαν τοῦ πῶς ἡ Κυβέρνησις ἐξυπατάσθῃ οὕτως παρὰ τῆς εταιρίας, προτείνει τὴν ἀπόρριψιν τοῦ προσθέτου πρωτοκόλλου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ μείνῃ μόνον ἡ ἀρχικὴ Σύμβασις.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ πρωθυπουργός, ὅτι τὸ πρωτόκολλον, καθ' οὗ ὁ προλαλήσας κατηύχθη, οὐδὲν ἀπεμακρύνθη τῶν ἀρχῶν, εἰς ἃς στηρίζεται ἡ Σύμβασις. Ἀπαρτίζων τὴν ἐκφραστείαν μομφὴν τῆς ἀπάτης διαδεδομένης, ὅτι συνωμολόγησεν ἐν πληρεστάτῃ γνώσει τὸ περὶ οὗ πρόκειται

πρωτόκολλον, διότι επεθύμει αληθώς τὴν σύστασιν τῶν επιδικωμένων υποβρυχίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν, μὴ θεῖων νὰ ματαιωθῇ καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ὡς ἄλλῃ. Καὶ πρῶτον οὐδόλως ἐζημιώθη τὸ δημόσιον διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ποσού τῶν ἐπισήμων τηλεγραφημάτων, διότι 300 τηλεγραφήματα κατὰ μῆνα ἐκ 40 λέξεων εἶναι ἀρκετὰ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καθόσον μάλιστα ταῦτα θὰ ὦσι διπλάσια, ὅταν σύγκληται ἐξ 20 λέξεων, ἐξ ἐναντίας διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ ἀπεμακρύνθησαν αἱ καταχρήσεις· ὡς πρὸς τὸ δεύτερον παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἐπεώρασε συμφέρον νὰ ἀπαλλοτριώσῃ μονομερῶς ἐναερίους γραμμάς, ἴσως τὰς ἐπικερδοστέρας, καθόσον μάλιστα καὶ ἡ ἀρχικὴ Σύμβασις ἄφινεν ἐκλεκτικὸν τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ἑταιρίαν, ἐὰν εὑρίσκετο συμφέρον, νὰ ἀναλάβῃ εἰς ὅρος της καὶ ἐναερίους γραμμάς. Καὶ ὑπὸ τὸν ἐποῦν τὴν οἰκονομικὴν αἱ ἐναερίαι γραμμαὶ εἶναι συμφέρον νὰ μένωσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπαναλαβόντος τοῦ προαγορευσαντος, ὅτι, καθ' ἃς πληροφορία· ἔχει, ἡ ἑταιρία ἐπὶ τοῦ ὑπουργ. Βουλγαρὶ ἐπέσπευδε τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Συμβάσεως, ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι εὑρίσκειν ἐν αὐτῇ τὸ συμφέρον της, διὰ δὲ τοῦ πρωτοκόλλου ἤδη ἐδιπλασίασεν ἴσως τὰ κέρδη της, διότι αἱ ἐναερίαι γραμμαὶ πρὸς οὐλομένην ὀλιγώτερα κέρδη καὶ πλείονας δαπάναις, ἃς ἀνεδέχθη τὸ δημόσιον, προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, ἐπικειμένης ἤδη μεγάλης συζήτησεως τῶν φόρων, ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐπιφέρει οἰκονομίαν εἰς πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὑρίσκει παράδοξον τὴν μεταβολὴν τῆς ἀρχικῆς Συμβάσεως, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν του, ὅτι πᾶς ἔμπορος οὐδέποτε μεταβάλλει τὰ ἀπᾶς συμφωνημένα, εἰμὴ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, συμπεραίνει δικαίως, ὅτι αἱ μεταβολαὶ ἐγένοντο πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου, καὶ δὲν ἐπίστεινε ποτὲ νὰ παραδεχθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐν τοιοῦτον αὐτῷ ἐμπροσθεῖσα ἴσως ἀπὸ τινος ἰδέαν, ὅτι ἴσως ἔδυνάτο νὰ ναυαγήσῃ καὶ ἡ ἑταιρία αὕτη. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀποκρούει καὶ αὐτὸς τὸ πρόσθετον πρωτόκολλον.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι τὸ πρόσθετον πρωτόκολλον οὐδόλως ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸ 13 ἄρθρον τῆς Συμβάσεως, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου καὶ ἕτερος οὐσιώδης λόγος τὸν ἀνάγκασε νὰ ἀποπάσῃ ἐκ τῆς ἑταιρίας τὰς ἐναερίους γραμμάς, καὶ οὗτος εἶναι, ὅτι ἤθελε νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς τηλεγραφικοὺς ὑπαλλήλους ἀπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἑταιρίας. Πρὸ πάντων δὲ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ προταχθῇ καὶ νὰ τελειώσῃ ὅσον οἷον τε τάχιστα ἡ γραμμὴ Κερκύρας τὴν παρεκίνησεν οὐ μόνον νὰ ἀφαιρῇ ἐκ τῆς ἑται-

ρίας τὴν ἐναερίον γραμμὴν μεταξὺ Βονίτης καὶ Παλαιοχαλῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῆς ἐγγύησιν 25,000 δραχμῶν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ ἀπορρίψασα τὴν πρότασιν περὶ ἀπαλειψῆς τοῦ προσθέτου πρωτοκόλλου, παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀνεγνώσθη εἰς αὐτὴν καὶ ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ὅπως εἶχεν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἀνεγνώσθη εἰς αὐτὴν καὶ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν. Ἐπ' αὐτοῦ λαβὼν τὸν λόγον ὁ Πρωθυπουργός παρετήρησεν, ὅτι δὲν εἶναι καλῶς ἐκφρασμένον καὶ ἀντ' αὐτοῦ προτείνει τὴν ἐξῆς τροποποίησιν.

Ἄρθρον 2.

« Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ συνδέσῃ τηλεγραφικῶς ἐντὸς τριῶν ἐτῶν τὰς Νήσους Σπετζῶν καὶ Ἰθάκης, τὴν μὲν μετὰ τῆς ἀντικρῆς ξηρᾶς τῆς Πελοποννήσου, τὴν δὲ μετὰ τῆς Λευκάδος καὶ Κεφαλληνίας· τὰς δὲ νήσους Πόρου καὶ Ἰδρας μετὰ τῶν ἐναερίων γραμμῶν τοῦ Κράτους, ἐὰν φανῇ αὐτῇ συμφέρουσα ἡ γραμμὴ αὕτη.

Τὰ διὰ τὰς γραμμάς ταύτας τέλη δὲν θέλουν εἶσθαι ἀνώτερα τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 § α. καὶ β. ὀριζομένων ».

Οὕτω μεταβεβλημένον τὸ ἄρθρον 2 ἐγένετο δεκτὸν ἀντὶ ἀντιρρήσεως· ὁμοίως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 3 ἄρθρον, ὡς ἔχει ἐν τῷ κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν παραδεχθέντι σχεδίῳ, ἀπαλειφθεῖσων μόνον ἐξ αὐτοῦ τῶν λέξεων· « *ἐνθα θέλει συσκιωθῇ ἐπίσης, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρ. 14, 15 καὶ 17 τοῦ Διαγράμματος.* »

Ἀναγνωσθέν ὑστερον καὶ τὸ 4 ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει. Ἐπὶ τέλος ἀναγνωσθέν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἐτροποποιήθη, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως· ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς·

Ἄρθρον 1.

« Ἡ μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑνωτικῶν ὑπουργῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν κυρίων I. P. Ράλλη καὶ W. P. Binney ἀφ' ἑτέρου, συνυμολογηθεῖσα ἐντὸς 14 μηνῶν τὴν 1 Δεκεμβρίου 1866 σύμβασις, περὶ παραχωρήσεως ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος πρὸς σύστασιν ὑποβρυχίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐξ ἁρθρῶν 24, καὶ τὸ ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1867 συμπληρωτικὸν πρωτόκολλον, ἐξ ἁρθρῶν 4, καὶ ὧν τὸ κείμενον ἐπεταί, ἔχουσι πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ συνδέσῃ τηλεγραφικῶς ἐντὸς

τριών ἐτῶν τὰς νήσους Σπετζῶν, καὶ Ἰθάκης, τὴν μὲν μετὰ τῆς ἀντικυρῆς ξηρᾶς τῆς Πελοποννήσου, τὴν δὲ ἰὲ τὰς νήσους Λευκάδος καὶ Κεφαλληνίας· τὰς δὲ νήσους Πόρου καὶ Ἰδρας, μετὰ τῶν ἐναεσίων γραμμῶν τοῦ Κράτους, ἐὰν φανῇ αὐτῇ συμφέρουσα ἡ γραμμὴ αὕτη.

Τὰ διὰ τὰς γραμμὰς ταύτας τέλη δὲν θέλουν εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 17 § α. καὶ β'. ὁριζομένων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 4 § α. γραμμὴ θέλει διέρχεσθαι καὶ διὰ τῆς Καρύστου.

Ἄρθρον 4.

Τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ πρωτοκόλλου δημόσια τηλεγραφήματα ἀναδίδονται εἰς 300 κατὰ μῆνα».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εταιρίας I. Π. Ράλλη καὶ W. P. Binney.

Ἡ Α. ἐξουχὺς ὁ Κύριος Δημήτριος Γ. Βούλγαρης, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' ἑνός, καὶ οἱ ΚΚ. I. Π. Ράλλης (διὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ Κ. Γ. Ν. Μαντζαβίνου, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6477 τῆς 4ης 7θρίου ε. ε. ἐπιτροπικοῦ, γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἑρμοσφόλου Κυρίου I. Ἀθανασίου) καὶ W. P. Binney ἀφ' ἑτέρου, συνωμολόγησαν τ' ἀκόλουθα, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τὴν εταιρίαν I. Π. Ράλλη καὶ W. P. Binney ἀποκλειστικὸν δικαίωμα νὰ κατασκευάσῃ ἰδίαις δαπάναις καὶ ἰδίοις κινδύνοις ὑποβρύχιους τηλεγραφικὰς γραμμὰς, συνδεούσας τὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος, ὡς κατωτέρω ὀρίζεται, καὶ ταῦτα μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς, μὴ παραβλαπτομένης ὁμοῦς οὐδαμῶς ἐκ τῆς παραχωρήσεως ταύτης τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Mediterranean Extension telegraph» Εταιρίας.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιφυλάσσεται τοῦ δικαιώματος ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ κατασκευάσῃ καὶ ἄλλας ὑποβρύχιους τηλεγραφικὰς γραμμὰς, πλὴν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ὁριζομένων, δι' ἄλλης εταιρίας, μεταξὺ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ Κράτους, ἢ καὶ μέρους

τινὸς τοῦ Κράτους πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, ὅσαςκις ἡ εταιρία I. Π. Ράλλη καὶ W. P. Binney μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν ἤθελεν ἀρνηθῇ τούτο.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάρκεια τοῦ ἀποκλειστικοῦ τούτου δικαιώματος ὀρίζεται εἰς τεσσαράκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ΚΚ. I. Π. Ράλλης καὶ W. P. Binney ὑποχρεοῦνται νὰ συστήσωσιν ἐντὸς μὲν ἑξ ἑβδομάδων ἢ τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν, κατὰ τὸ ἀρθρον 5ον τῆς παρούσης συμβάσεως, τὴν μεταξὺ Σουνίου, Κύθνου καὶ Σύρου ὑποβρύχιον τηλεγραφικὴν γραμμὴν, ἐντὸς δὲ ἐνὸς ἔτους τὰς ὑποβρύχιους γραμμὰς οἷον

α'. Σύρου, Ἀνδρου, Τήνου καὶ Χαλκίδος, ἐὰν φανῇ αὐτοῖς συμφέρουσα ἡ γραμμὴ αὕτη.

β'. Κερκύρας, Λευκάδος, Βονιτσῆς καὶ

γ'. Ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, Λευκάδος καὶ Κεφαλληνίας, καὶ Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου.

Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι ἑξ μηνῶν, ἐνὸς ἔτους καὶ τριῶν ἐτῶν λογιζονται ἀπὸ τῆς ἐπιλήψεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐπιφυλάσσεται τῇ ῥηθείᾳ εταιρίᾳ τὸ δικαίωμα νὰ συστήσῃ, ἐντὸς ὁκτὼ ἐτῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, τηλεγραφικὴν ὑποβρύχιον γραμμὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀσίας ἢ Ἀφρικῆς, διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν Ἰνδιῶν παρελθούσης δὲ τῆς ὀκταετίας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔσται ἐλευθέρᾳ νὰ συνεννοηθῇ μετ' ἄλλης εταιρίας πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, μὴ δυναμένων τῶν ΚΚ. « I. Π. Ράλλη καὶ W. P. Binney » νὰ φέρωσιν ἀντίρρῃσιν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ἀρθρου 3 παραχωρεῖ τὴν χρῆσιν εἰς τὴν εταιρίαν « I. Π. Ράλλης καὶ W. P. Binney » τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀγορασθέντων καλωδίων μεταξὺ Σύρου, Κύθνου καὶ Σουνίου καὶ Σύρου καὶ Χίου, ὅπως ἐπισκευάσῃ αὐτὰ δι' ἰδίων τῆς ἐξόδων καὶ κινδύνων, ἡ δὲ εταιρία « I. Π. Ράλλης καὶ W. P. Binney » ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἑξ ἑβδομάδων ἢ τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν συμφώνων μὲ τὸ ἀρθρον τέταρτον, ν' ἀποπερατώσῃ τὴν μεταξὺ Σύρου, Κύθνου καὶ Σουνίου τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν.

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α'.) 14

Άρθρον 6.

Ἡ εταιρία I. H. 'Ράλλης καὶ W. P. Binney ὑποχρεοῦται, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς παρούσης συμβάσεως, νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ κεντρικὸν Ταμεῖον δραχ. 25,000 ὡς ἐγγύτησιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ὑποχρεώσεων αὐτῆς.

Άρθρον 7.

Ἡ ἐγγύτης αὕτη θέλει περιέλθῃ εἰς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως αὐτοδικαίως, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ἀντὶ δικαστικῆς τινος μεσολαβήσεως, εὐθὺς ὅτε ἡ εταιρία παραβῇ τινὰ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ὑποχρεώσεων τῆς.

Θέλει δ' αὕτη συνάμα στερεθῇ καὶ παντὸς δικαιώματος, παραχωρηθέντος παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον 8.

Ἡ ἐγγύτης αὕτη θέλει ἐπιστραφῇ εἰς τὴν ᾗθεισαν εταιρίαν, ἅμα αὕτη θέσῃ εἰς τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν τὴν Σύρον μετὰ τοῦ Σουνίου καὶ ἐπομένως τὸ καλωδίου τοῦτο μετὰ τοῦ Σουνίου, Κόθνου καὶ Σύρου θέλει ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐκ δραχμῶν 25,000 ἐγγύτησιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, πρὸς ἀκριβῆ καὶ ἐγκαιρὸν ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν ὑποχρεώσεων τῆς ᾗθεισης εταιρίας.

Άρθρον 9.

Ἡ εταιρία «I. H. 'Ράλλης καὶ W. P. Binney» ὑποχρεοῦται διὰ πᾶσαν διακοπὴν ἢ ἐνέχυρον τινὸς τῶν καλωδίων τῆς νὰ ἀποκαθιστᾷ δι' ἰδίων τῆς ἐξόδων καθ' ὅσον τὸ τεσσαρεκονταετὲς χρονικὸν διάστημα, ἢ δι' ἐπισκευῆς, ἢ δι' ἐγκαταθέσεως νέου καλωδίου ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας. Ἐν ἐναντία δὲ περιπτώσει ἡ παρούσα σύμβασις ἀκυροῦται αὐτοδικαίως.

Άρθρον 10.

Ἡ εταιρία θέλει ἀπολαμβάνει τὰ αὐτὰ δικαιώματα, οἷα ἀπνεμόνται δυνάμει τῶν κειμένων νόμων καὶ ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔργων τοῦ Κράτους.

Άρθρον 11.

Ἄμα ἀποκατασταθῆσιν τῆς μετὰ τοῦ Σύρου, Κόθνου καὶ Σουνίου ὑποβρυχίου τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ ἐν Σουνίῳ τηλεγραφικὸν ὑπάλληλον μετὰ τῶν ἀναγκαίων συσκευῶν καὶ τοὺς ἀνγκαιοῦντας ἐκτάκτους ἱππεῖς διὰ τὴν εἰς Ἀθήνας καὶ τ' ἀνάπαιλιν μετα-

φορὰν τῶν τηλεγραφημάτων, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς μετὰ τοῦ Σουνίου καὶ Ἀθηνῶν ἐναερίου τηλεγραφικῆς γραμμῆς, ἀποπερατωθησόμενης δαπάνης τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μετὰ τοῦ Σύρου καὶ Σουνίου τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας.

Άρθρον 12.

Ὡς ἐποτὲ ἡ εταιρία Novall θέλει κερυχθῇ ἐκπτώτος τοῦ δικαιώματος τῆς μετὰ τοῦ Σύρου καὶ Σύρου ὑποβρυχίου τηλεγραφικῆς γραμμῆς, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει παραχωρῆσαι τὸ ἀπαιτητικὸν δικαίωμα τῆς χρήσεως τοῦ καλωδίου τοῦτου πρὸς τὴν εταιρίαν «I. H. 'Ράλλης καὶ W. P. Binney» ἀπολαμβάνοντα τὸ ἥμισυ τῶν ἐκ τοῦ καλωδίου τοῦτου προερχομένων εἰσπράξεων.

Άρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται τῇ εταιρίᾳ νὰ παρατείνῃ τὴν προηγουμένην συγκατάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ τῆς ἑκείνης τῆς ὑποβρυχίου γραμμῆς καὶ συνδέσῃ αὐτὰς μετὰ τῶν ἐναερίων γραμμῶν τοῦ Κράτους, ἢ φυλάξῃ ὅπως αὐτῶν καὶ συντήρησις θέλει ἐπιβαρύνει τὴν εταιρίαν.

Αἱ συνδετικαὶ αὗται γραμμαὶ, ὡς καὶ τ' ἄλλα τῶν καλωδίων, ἅτινα θέλουσιν ἐφαπτεσθαι τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους θέλουσι διατελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἑλληνικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν ὡς ἂν ᾗσαν κτῆμα δημοσίων. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ δημόσιον δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς κατ' αὐτῶν παρὰ τρίτων γενομένας βλάβας.

Άρθρον 14.

Ἡ εταιρία δύναται, ἂν τῇ συμφέρῃ, νὰ συστήσῃ τηλεγραφεῖα μόνον ἐπὶ τῶν νήσων Κόθνου, Τήνου καὶ Ἀνδρου. Τὰ τηλεγραφεῖα ταῦτα θέλουσι χραισμεύεσθαι ἐπίσης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν εἰς αὐτὰ καταληγουσῶν ἄλλων τοῦ Κράτους τηλεγραφικῶν γραμμῶν, καὶ θέλουσι διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς διευθύνσεως τῶν τηλεγραμμάτων τῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑποχρεοῦται ἡ εταιρία νὰ διατηρῇ ἰδίᾳ δαπάνη παρ' ἐκάστη τῶν τηλεγραφείων τούτων ἓνα τοῦλάχιστον ὑπάλληλον Ἕλληνα.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ τηλεγραφεῖα ταῦτα δι' ἰδίων αὐτῆς σταθμῶν καὶ ἐξουλοῦσθαι ἰδίαις δαπάναις τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τῆς πληρωμῆς τῆς αἰτίας τῶν συσκευῶν καὶ ἄλλων τηλεγραφικῶν ἐργαλείων εἰς τὴν εταιρίαν, ἅτινα θέλουσι μεταβῇ εἰς τὴν κυρίῳ

τητα της Κυβερνήσεως. Εν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ δύναται ἡ ἑταιρεία νὰ διορίσῃ ἴδιον ὑπάλληλον, ἰδίᾳ αὐτῆς δαπάνῃ εἰς τὰ γραφεῖα ταῦτα καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τηλεγραφείων, ἐνθα ἀπολήγουσι τὰ καλωδία της, διὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν τελῶν τῶν διαβιβαζομένων τηλεγραφημάτων καὶ τὴν ἐπιθεψιν τῶν καλωδίων της. Δύναται προσέτι ἡ ἑταιρεία νὰ αἰτῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐκείνου, οὗτινος ἡ ὑπηρεσία φέρει βλάβην εἰς τὰ καλωδία της.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ ἐν Κύνῳ, Τήνῳ καὶ Ἀνδρῶν παρ' ἐκάστῳ τῶν τηλεγραφείων τούτων τῆς ἑταιρείας, ἐὰν συστηθῶσιν ἰδίᾳ δαπάνῃ, ὑπάλληλον ἐπιτετοχιμένον τὴν ἐφορείαν καὶ ἐξέλεγχιν τῶν ἐργασιῶν των καὶ δυνάμενον νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν πάντων τῶν διὰ τῶν γραμμῶν τῆς ἑταιρείας διαβιβαζομένων τηλεγραφημάτων.

Διὰ Βασιλικοῦ δὲ Διατάγματος θέλει κανονισθῇ ἡ ἀρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

Πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν παρὰ τῆς ἑταιρείας γεννηομένων ἐργασιῶν καὶ δαπανῶν, ἅτινα ἀναλαμβάνει αὐτὴ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως, καὶ ἐπὶ τῷ ῥητῷ ὅρῳ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν δι' αὐτῆς ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων, παραχωρεῖ αὐτῇ ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπράττῃ τέλη τῶν διὰ τῶν γραμμῶν της διερχομένων τηλεγραφημάτων.

Τὰ καθαρῶς ἐπίσημα τηλεγραφήματα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καθὼς καὶ τὰ τηλεγραφήματα τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας ἀπολαύουσιν ἀτελείας.

Ἄρθρον 17.

Τὸ τέλος τηλεγραφήματος 1—20 λέξεων δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς τρεῖς διὰ τὰς γραμμὰς Σουνίου, Κύνου, Σύρου καὶ Λευκάδος—Κερκύρας· διὰ δὲ τὰ διεθνῆ τηλεγραφήματα τὰ πρᾶγμα τρία. Ορίζεται δὲ εἰς 1 1/2 δραχμῶν διὰ τὰς γραμμὰς.

α) Σύρου—Τήνου—Ἀνδρου.

β) Λευκάδος—Κεφαλληνίας καὶ Κεφαλληνίας—Ζακύνθου καὶ διὰ τὰ διεθνῆ εἰς 1 1/2 πρᾶγμου.

Ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων γραμμῶν (ὕπὸ στοιχ. β.) ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει εἰσπράττει πρόσθετον τέλος μιᾶς δραχμῆς, διὰ τὰ διεθνῆ δὲ τηλεγραφήματα ἐν πρᾶγμον, δι' ἐξόδα συντηρήσεως τῶν τηλεγραφείων.

Τ' ἄνωτέρω τέλη θέλουσιν αὐξάνει κατὰ λόγον τοῦ μήκους τῶν τηλεγραφημάτων.

Ἄρθρον 18.

Ὁ ἀμοιβαῖος κανονισμὸς τῶν λογαριασμῶν γίνεται κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, ἡ δὲ ἐκκαθάρισις καὶ ἐξόφλησις αὐτῶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νυμισματικοῦ τιμολογίου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἑταιρεία θέλει ὑπάκεισθαι εἰς πάντας τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ κανονισμοὺς, ὡς καὶ εἰς πάσας τὰς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν διετούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις. Οἱ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν γραμμῶν αὐτῆς ἀφορῶντες κανονισμοὶ θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι προηγουμένως ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 20.

Τὰ διὰ τῶν γραμμῶν τῆς ἑταιρείας διαβιβαζόμενα τηλεγραφήματα δύνανται νὰ ᾖσι γεγραμμένα ἑλληνιστί, γαλλιστί, ἀγγλιστί, γερμανιστί καὶ ἰταλιστί.

Ἄρθρον 21.

Αἱ κανονιστικαὶ διατάξεις τῆς ἐν Παρισίῳ τηλεγραφικῆς συμβάσεως τοῦ 1865 θεωροῦνται ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τὴν διαβίβασιν τῶν τηλεγραφημάτων διὰ τῶν καλωδίων τῆς ἑταιρείας, ὡς ἂν ἦσαν αὐτολεξεὶ καταγεγραμμένα εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἑταιρεία ἐκλέγει ὡς ἐδρὸν αὐτῆς τὴν Σύρον ὡς πρὸς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὰ ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως πηγάζοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις αὐτῆς. Ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωπον, ἔχοντα πληρεξουσιότητα νὰ συνεννοῖται μετὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ Τηλεγράφου ἐπὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 23.

Αἱ μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρείας ἀναμφισπόμεναι διαφοραὶ, πλὴν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ ἐξόδῳ, θέλουσι διακρίεσθαι ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς ἐν Σύρῳ ὑπὸ δύο διαιτητῶν, ἐξ ὧν τὸν μὲν ἓνα θέλει διορίζει ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τὸν δὲ ἄλλον ἡ ἑταιρεία. Ἐν περιπτώσει δὲ διχοφρεσίας ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν θέλει διακρίει ὀριστικῶς ὡς ἐπιδικαιητής ἐπὶ τῆς διχοφρεσίας.

Ἄρθρον 24.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τοῦ διὰ τῆς παρούσης συμ-

θάσειως παραχωρουμένου αποκλειστικού δικαιώματος, τὰ καλώδια καὶ τὸ ὕλικόν τῶν τηλεγραφίων τῆς εταιρίας καθίστανται ιδιοκτησίᾳ τοῦ Κράτους, ἐπὶ ἀποζημιώσει, ὁρισθησομένη ὑπὸ πραγματογνομόνων, ὡς ὁ-ίει τὸ προηγουμένον ἄρθρον.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶς καὶ τὰ συναρτοῦντα τὴν εταιρίαν μέλη ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Συμβασιν καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς ἐαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν τὴν πρώτην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἐαυτοῦ ἔτους.

(Γ. Σ.)

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΙΗΣ.

Δ' ἐπιτροπῆς: Γ. Η. Ράλλη, Γ. Ν. Μαντζαβίνος,
W. P. Binney.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Συμπληρωτικὸν τῆς ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1866 τηλεγραφικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εταιρίας Γ. Η. Ράλλη καὶ W. P. Binney.

Σήμερον τὴν 19 Ἰανουαρίου τοῦ 1867, συνεφωνήθησαν μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ προέδρου τοῦ ὑπουργείου Κυρίου Ἀλεξ. Κουμουνδούρου ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν ΚΚ. Γ. Η. Ράλλη, διὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ Κ. Γ. Ν. Μαντζαβίνου καὶ W. P. Binney ἀφ' ἑτέρου, αἱ ἐξῆς τροποποιήσεις ἐπὶ τῆς ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1866 τηλεγραφικῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 1.

Τ' ἄρθρα 2, 3, 4, 8, 14 καὶ 17 τροποποιῶνται ὡς ἐξῆς: οἶον

Ἄρθρ. 2. Ἐπιφυλάσσεται τοῦ δικαιώματος ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ κατασκευάσῃ καὶ ἄλλας ὑποδουχίους τηλεγραφικὰς γραμμὰς, πλὴν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ὁριζομένων, δι' ἄλλης εταιρίας, μεταξὺ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ Κράτους, ἢ καὶ μερῶς τινός τοῦ Κράτους πρὸς τὸ ἐξωτερικόν, ὡσάκις ἡ εταιρία «Γ. Η. Ράλλης καὶ W. P. Binney» μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν ᾗθελεν ἀρνηθῇ τοῦτο, ἢ δὲν ᾗθελεν ἀπαντήσῃ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πρόσκλησεως.

Ἄρθρ. 3. Ἡ διάρκεια τοῦ αποκλειστικοῦ τούτου δικαιώματος ὁρίζεται εἰς τεσσαράκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως τοῦ ἐγκρίνοντος τὴν παρούσαν σύμβασιν Νόμου.

Ἄρθρ. 4. Οἱ ΚΚ. Γ. Η. Ράλλης καὶ W. P. Binney ὑποχρεοῦνται νὰ συστήσωσιν ἐντὸς μὲν ὁκτῶ μηνῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τῆς παρούσης συμβάσεως, τὰς μεταξὺ τῶν νήσων Κερκύρας καὶ Λευ-

κάδος, ἐντὸς δὲ ἐνὸς ἔτους τὰς μεταξὺ Σουνίου, Κόθνου καὶ Σύρου ὑποδουχίους τηλεγραφικὰς γραμμὰς, καὶ Σύρου Ἀνδρου, Τήνου καὶ Χαλκίδος, ἐὰν φανῇ αὐτοῖς συμφέροντα ἡ γραμμὴ αὕτη. Ἐντὸς τριῶν ἔτων τὰς μεταξὺ τῶν νήσων Λευκάδος καὶ Κεφαλληνίας καὶ Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου.

Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι ὁκτῶ μηνῶν, ἐνὸς ἔτους καὶ τριῶν ἔτων λογίζονται ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως τοῦ ἐγκρίνοντος τὴν παρούσαν σύμβασιν Νόμου.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἐγγύησις αὕτη θέλει ἐπιστραφῇ εἰς τὴν ρηθείσαν εταιρίαν ἢ καὶ αὕτη θέλει εἰς τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν τὴν Λευκάδα μετὰ τῆς Κερκύρας, καὶ ἐπομένως τὸ καλώδιον τοῦτο μεταξὺ Λευκάδος καὶ Κερκύρας θέλει ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐκ διαγραμῶν 25,000 ἐγγύησιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἰδαίου, πρὸς ἀκριβῆ καὶ ἐγκαιρὸν ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν ὑποχρεώσεων τῆς ρηθείσης εταιρίας.

Ἄρθρ. 14. Ἡ εταιρία δύναται, ἂν τῇ συμφέρῃ, νὰ συστήσῃ τηλεγραφεῖα μόνον ἐπὶ τῶν νήσων Κόθνου, Τήνου καὶ Ἀνδρου. Τὰ τηλεγραφεῖα ταῦτα θέλουσι χρησιμεύειν ἐπίσης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν εἰς αὐτὰ κατὰλλήγουσιν ἄλλων τοῦ Κράτους τηλεγραφικῶν γραμμῶν καὶ θέλουσι διατελεῖν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς διευθύνσεως τῶν τηλεγράφων τῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ὑποχρεοῦται ἡ εταιρία νὰ διατηρῇ ἰδίᾳ δαπάνη, πικρ' ἐκάστῳ τῶν τηλεγραφείων τούτων, ἓνα τοῦλάχιστον ὑπάλληλον Ἕλληνα.

Ἡ κυβερνήσις δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ τηλεγραφεῖα ταῦτα δι' ἰδίων αὐτῆς τηλεγραφεῶν καὶ ἐξακολουθήσῃ ἰδίαις δαπάναις τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τῆς πληρωμῆς τῆς ἀξίας τῶν οὐσκευῶν καὶ ἄλλων τηλεγραφικῶν ἐργαλείων εἰς τὴν εταιρίαν, ἅτινα θέλουσι μεταβῇ εἰς τὴν κυριότητα τῆς κυβερνήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ δύναται ἡ εταιρία νὰ διορίσῃ ἰδίον ὑπάλληλον, ἰδίᾳ αὐτῆς δαπάνη, εἰς τὰ τηλεγραφεῖα ταῦτα καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τηλεγραφείων, ἐνθα ἀπολήγουσι τὰ καλώδιά της, ὅστις νὰ ἐπιβαρῇ τὴν κατάστασιν τοῦ καλωδίου, νὰ κανονίσῃ τὸ τεχνικὸν μέρος τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἐπισιν τοῦ ρεύματος τῶν ἡλεκτρικῶν στηλῶν.

Ἄρθρον 17. Τὸ τέλος τηλεγραφήματος 1—20 λέξεων δὲν θέλει υπερβαίνει τὰς δραχμὰς τρεῖς διὰ τὰς γραμμὰς Σουνίου, Κόθνου, Σύρου καὶ Λευκάδος μέχρι Κερκύρας· διὰ δὲ τὰ διεθνή τηλεγραφήματα τὰ προῖκα τρία. Ὁρίζεται δὲ εἰς 1 1/2 δραχμῶν διὰ τὰς γραμμὰς.

α. Σύρου, Τήνου μέχρις Άνδρου.

β. Αευκάδος μέχρι Κεφαλληνίας και Κεφαλληνίας μέχρι Ζακύνθου και διά τὰ διεθνή εις 1 1/2 φράγκον.

Επί των τελευταίων τούτων γραμμών (υπό στοιχ. β.) η Ελληνική Κυβέρνησις θέλει εισπράττει πρόσθετον τέλος μιας δραχμής, δια τὰ διεθνή δε τηλεγραφήματα εν φράγκον, δι' έξοδα συντηρήσεως των τηλεγραφείων. Τ' ανωτέρω τέλη θέλουσιν αυξάνει κατά το ήμισυ διά πᾶσαν μέχρι δέκα λέξεων επαύξησιν του άπλου τηλεγραφήματος.

Άρθρον 2.

Τὰ υπό των τηλεγραφείων της εταιρίας δωρεάν μεταβιβαζόμενα τηλεγραφήματα της Ελληνικής Κυβερνήσεως, κατά τὸ άρθρον 16 § 2 της συμβάσεως, δεν δύναται νά υπερβαίνωσι τὰ 240 κατά μήνα, ούτε έκαστον αὐτῶν νά υπερβαίη τὰς 40 λέξεις.

Άρθρον 3.

Τὰ ἐξ ἰνδίων προερχόμενα τηλεγραφήματα διαβιβάζονται ὡς τὸ δυνατόν ἀπ' εὐλείας (par translation), γωρίς ἐκ τούτου νά διακόπτηται ἡ ἀπαξ τυχόν γινομένη ἐναρξίς της μεταβιβάσεως ἐτέρων τηλεγραφημάτων δημοσίων, της υπηρεσίας, ἢ ιδιωτικῶν.

Άρθρον 4.

Ἡ ἀνω μνησθεῖσα Σύμβασις ἀφορᾷ μόνον τὴν ὑπὸ της εταιρίας κατασκευὴν των υποδρυχίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν· των δὲ ἀπὸ των καλωδίων ἐναερίων ἡ κατασκευὴ βαρύνει πάντοτε τὴν Ελληνικὴν Κυβέρνησιν, ὑποχρεομένην νά ἔχῃ αὐτὰς ἐτοιμοὺς ἐντός τεσσάρων μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡ εταιρία ἐγκαταθέτει τὸ καλώδιον ἢ τὰ καλώδια αὐτῆς διὰ μίαν οἰαυδήποτε γραμμὴν, εἰς αὐτὴν παραχωρηθεῖσαν, ὑποχρεομένης της εταιρίας νά προεξοποιῇ πάντοτε τὴν Ελληνικὴν Κυβέρνησιν ἕνα μῆνα πρὸ της ἐγκαταθέσεως ἐκάστου των καλωδίων της.

Εἰς πίστωσησιν τούτων ὁ Κύριος ἐπὶ των Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ οἱ ΚΚ. Γ. Ν. Μαντζαβῖνος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ιδιότητα αὐτοῦ καὶ W. P. Binney ὑπέγραψαν τὸ παρὸν συμπληρωτικὸν πρωτόκολλον.

Ἦγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τὴν δεκάτην ἐνάτην Ἰανουαρίου τοῦ 1867 ἔτους.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Αἰ' ἐπιτροπῆς Γ. Ν. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ,

Γ. Ν. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ,
W. P. BINNEY

Μετὰ ταῦτα ἤρχετο ἡ ἐξακολούθησις της συζητήσεως τοῦ 1 άρθρου τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς Νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ λαβὼν τὸν λόγον ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς των Ἑσωτερικῶν παρατήρησεν, ὅτι σὺνδῶως παραδέχεται τὴν γῆρας ἀναπτυχθεῖσαν τροπολογίαν τοῦ Βουλαι-τοῦ Βαλτου, διότι τὸ Πρωσσικὸν σύστημα, ἐφ' ᾗ αὐτὴ στηρίζεται, καὶ ταὶ ἐκ των καλλιτέρων της Εὐρώπης, δεν δύναται νά ἐραρμολογή εἰς οὐδὲν ἔθνος εὐρωπαϊκόν, πολὺ ὀλιγώτερον παρ' ἡμῖν, πρὸς τὰ ἥθη των ὁποίων μάλλον συμβιβάζεται τὸ ἐν ἰσχύι σύστημα.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ δεύτερον, ἀνευ ἀντιρρήσεως, ὡς ἔχουσιν.

Επὶ τοῦ 3 άρθρου ἀναγνωσθέντος λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι πολλὰ ἐμπόδια ἔφερον τὴν ἀποτυχίαν τοῦ θεσμοῦ της ἐθνοφυλακῆς, ἐξαιρέτως ὅμως ἡ ἐλλείψις τοῦ ὀπλισμοῦ καὶ της πειθαρχίας· ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ὁ τρόπος των ἐκλογῶν των ἀξιωματικῶν ἐνέσπειρε τὴν διαίρεσιν εἰς τὰς τάξεις της καὶ ἐματαιώσε τὴν προόδὸν της, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ πείραις. Ἐὰν ἐξωμαλύνοντο τὰ ἐμπόδια τοῦ ὀπλισμοῦ καὶ της πειθαρχίας, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἔθελε φανῇ συγκρατατωτέρως, καὶ ἤθελε προτείνει, ἵνα, μετ' ἐπιτυχίαν ἐκλογῆς τινος, ἡ Κυβέρνησις διορίξῃ τοῖς ἀνωτέροις βαθμοφόροις της ἐθνοφυλακῆς.

Ἀντίπευ ἄλλος, ὅτι, ἀποκρούων τὰς περὶ διορισμοῦ των ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ιδέας τοῦ προλαλήσαντος, δεν δέχεται πᾶν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον, ἀλλὰ προτείνει τὴν ἀπόλειψιν τοῦ μέρους, δι' αὐτὴν αὐξάνεται ἡ μισθοδοσία των ἐλεγομένων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, διότι τούτο ἀντιβαίνει εἰς τὸν σκοπὸν καὶ εἰς τὴν ιδιότητα τοῦ θεσμοῦ, καὶ θὰ γεννήσῃ σκάνδαλα εἰς τὰς τάξεις της ἐθνοφυλακῆς.

Ἐπήνεγκεν ὁ ὑπουργὸς των Ἑσωτερικῶν καὶ πρωθυπουργός, ὅτι τὸ προκείμενον ἄρθρον προεβλήθη ὑπὸ της ιδέας της ἀντικαταστάσεως των προϋπομνησθέν· ἐὰν δὲ δι' ἐκλογῆς τίθενται ἐπὶ κεφαλῆς των ταγματῶν ἀξιωματικοὶ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, φρονεῖ, ὅτι οὕτως ἡ ἀξία της ἐθνοφυλακῆς αὐξάνει ἐπὶ μάλλον, διότι εἰσάγεται ἐν αὐτῇ ἡ πειθαρχία καὶ ἐμπεδούται τὸ καθήκον πρὸς ὑπεράσπισιν των σημαίων. Ἀποκρούων εἰς ἄλλου μέρους τὴν ιδέαν του ἐκ μέρους της Κυβερνήσεως διορισμοῦ των βαθμοφόρων, ὡς καταστρέφουσιν ἐντελῶς τὴν βάσιν τοῦ θεσμοῦ της ἐθνοφυλακῆς, φρονεῖ, ὅτι πρέπει νά διακριθῶσιν ἐκ των ἐν ἀργίᾳ οἱ ἐνεκα παραπτωμάτων ἢ πειθαρχικῶν λόγων

μεταβαίνοντες εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, ὡς καὶ οἱ ἀποστράτοι. Δὲν θεωρεῖ δὲ σπουδαίαν τὴν ἀντίρρησην περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν τυχόν ἐκλεγομένων ἀξιωματικῶν, διότι ἀμισεῖ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θέλει δεχθῆναι ἢ ὑπερετῆσθαι.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τινος ἐκ τῶν προκληθέντων, ὅτι, τὸ καθ' ἑαυτὸν, ὡς σύνδεσμον ἀπαικτικῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀξιωματικῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς θεωρεῖ μόνον τὴν ἀμισθον ὑπορρεσίαν, ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι οἱ ἐθνοφυλάκες εἶναι ἐλευθεροὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν, ἀλλ' ἂν τυχόν ἐκλέξωσιν ἀξιωματικούς τοῦ στρατοῦ, θεοδαίως δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ὑπόψια τις κυβερνητικῆς ἐπικρείας, ἐξ ἐναντίας δ' ἐκλεγθεὶς, τὴν ἐμπιστοσύνην δικαίων τῶν ἐκλογέων, θέλει ἐκπληρώσει τὸ καθήκον του ἀνεξαρτήτως. Ἄλλως τε ἔχων παράδειγμα τὴν Πρωσσικὴν ἐθνοφυλακὴν, ἣτις, διοικουμένη ὑπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, κατ' οὐδὲν ἐφάνη ἐλαττωμένη ἐν τῷ τελευταίῳ πολέμῳ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, νομίζει, ὅτι ἡ ἐθνοφυλακὴ θέλει ἐξασηκῆθαι ὅπως πρέπει καὶ θέλει καταστῆ χρήσιμος εἰς τὴν πατρίδα.

Ἀντιπρόσθεντος δὲ τινος, ὅτι οὐδεὶς ἀποκρούει τὴν ἐκλογὴν ἀξιωματικῶν ἐν τῇ ἐθνοφυλακῇ, ἀλλὰ τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲν δέχεται τὸ ἐμμισθον αὐτῶν, οὐ μόνον διότι καταστρέφει τὴν ἀρχὴν τῆς συντάξεως τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους οἰκονομίας, καθόσον θέλει ἀνοιχθῆναι θύρα, ἐξ ἧς θὰ ἀναστῇ νένον κοινὸν δαπανῶν εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἐτέρου δὲ πρῶτοντος, ὅτι λόγοι οἰκονομίας μόνον καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀναγκάζει αὐτὸν καὶ τὸν προκληθέντα συναδέλφον του νὰ ζητήσωσι τὴν ἀπάλειψιν τοῦ περὶ ἀντιμισθίας ἐδαφίου διὰ τροπολογίας ἐιδικῆς ἐπ' ὅλου τοῦ ἄρθρου, ἐπήνεγκεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι τὸ προκείμενον ἄρθρον 3 πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ καλῶς, διότι εἶναι ὀλίγον σκοτεινόν. Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἐν τῇ ἐθνοφυλακῇ, δὲν εἶναι ἐναντίας, οὐδὲ προσβάλλεται κἀν ἐκ τούτου ἡ ὑπόθεσις τοῦ θεσμοῦ, λυπεῖται ὅμως, ὅτι ὀλίγοι μόνον ἀξιωματικοὶ θέλουσι τύχει τῆς τιμῆς, διότι ἐπαυόμενοι νὰ ἐκλεγθῶσιν ὅσον μῖον τε πλείστοι, ἵνα ἡ ἐθνοφυλακὴ λάβῃ στρατιωτικώτερον χαρακτῆρα. Δεύτερον παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῶν ἀξιωματικῶν, ὡς εἴρηται, ἐν τῇ ἐθνοφυλακῇ, φέρει τὴν ἀπορίαν τί θὰ πράξουν οὗτοι, ὅταν χρειωσθῶσιν ἐν τῷ στρατῷ αἱ θέσεις τῶν; Ἐὰν οὐδὲνα λαμβάνῃ ἐν τῇ ἐθνοφυλακῇ μισθόν, θὰ ἐπανέλθῃ τάχιιστα ἐν τῷ στρατῷ τοῦτου ἕνεκα φρονεῖ, ὅτι, ἐὰν ἄλλως δὲν ὑπερισχύσωσι λόγοι οἰ-

κονομίας, ἢ ἐν τῇ ἐθνοφυλακῇ θέσεις τῶν ἀξιωματικῶν πρέπει νὰ θεωρῇται θέσεις ἐνεργείας.

ὑπέλαβεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι, ὅτι οἱ ἐκλεγθέντες ἀξιωματικοὶ δὲν ἀπολλύουσι τὰς ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ θέσεις τῶν· οὐδὲ ἀντίκειται δὲ εἰς τὴν οἰκονομίαν, περὶ ἧς γίνεται πολὺς λόγος ἐνταῦθα, διότι εἰς τὴν προϋπολογισμόν σημειοῦται σήμερον κεφάλαιον ἐκ ὧν 160 χιλ. διὰ προγυμναστὰς· τούτων λοιπὸν τὴν ὅσον ἐνεστί ἐξάλειψιν ἐπιδιώκει τὸ ἄρθρον, ἡ δὲ Βουλὴ εἶναι ἐλευθερὰ νὰ ἀποδεχθῇ ἢ ὅχι αὐτό.

Ἀντίπεν ἕτερος, ὅτι, καὶ τοὶ γνωρίζων, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, δὲν ὑφίσταται ἐθνοφυλακὴ, μόλις αὐτὰ ἰσχυρίζεται, ὅτι ὁ θεσμός πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, ἀπαιτεῖται ὁμοῦ προσοχὴ μεγάλη, ἵνα μὴ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου καταστραφῇ, διότι ἡ εἰσαγωγὴ ἀξιωματικῶν ἐμμίσθων θὰ προκαλέσῃ τὸν φθόνον καὶ θὰ ἐγείρῃ σκάνδαλα, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐνθα δὲν ὑφίσταται ἐθνοφυλακὴ, θὰ ἐπιφέρει καταχρήσεις. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐπειδὴ πρόκειται δι' αὐτοῦ νὰ θιγῇ ἡ Βουλὴ τοὺς στρατιωτικούς νόμους, προτείνει τὴν ὁλοσχερῇ ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ἀναστάσεως ἡ πρὸς ἀπαλείψεως πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς.

Προκείμενο· δὲ εἴτα νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀνω μνημονευθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τροπολογία τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς, λαβὼν τις ἐκ νέου τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὴν ιδέαν τοῦ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ πρέπει νὰ ἀφειθῶσιν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν, ἀλλὰ πρὸς ἐκγύμνασιν τῆς ἐθνοφυλακῆς πρέπει νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τοὺς ἀποστράτους ἢ συνταξιούχους, οὓς δυνάμεθα νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς ἐνεργεσίαν ἐν τῇ ἐθνοφυλακῇ μεμραν τινὰ ἀντιμισθίαν.

Τὴν ιδέαν τοῦ προκληθέντος παρελθὼν ἄλλος ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν καὶ ὑπεστήριξεν ὡς δυναμένην νὰ καταστῇ ἐπιωφελῆς, ἀπέκρουσε δὲ ἐπίσης διὰ μακρῶν τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τροπολογίαν τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς, ὡς τεινύουσαν νὰ ἐξουδετερώσῃ πλῆγίως τὸ ἄρθρον, τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ὁποίου δὲν παρεδέχθη ἡ Βουλὴ. Ἐπὶ τέλους δὲ, κρυγθεὶς ὑπὲρ τοῦ ἄρθρου, ὅπως ἐτροπολογῇται τοῦτο ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὑπέβαλε ἐπὶ τῶν περὶ ἀποστράτων ἀναπτυχθείσης ιδέας τοῦ τὴν ἐξῆς προσθήκην.

«Οἱ ἀπόστρατοι, ἐκλεγόμενοι διοικηταὶ ταγμάτων καὶ φαλάγγων, λαμβάνουν ἀντιμισθίαν δρ. 100 κατὰ μῆνα καὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ προγυμνάζουν κατ' ἰδίαν τοὺς ἀξιωματικούς, οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διοικητῶν των τοὺς ὑπαξιωματικούς, ἕως οὗ οὗτοι κατασταθῶσιν ἱκανοὶ νὰ προγυμνάζουν τοὺς ἐθνοφυλάκας».

Τὴν νέαν ταύτην προσθήκην ἀπέκρουσεν ἄλλος ἰσχυρισθεὶς, ὅτι οἱ ἀπόστρατοι εἶναι ἀνίκανοι ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας των, ἀλλ' ἂν καὶ τινες ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἐτι ἱκανοί, οὗτοι δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται τὴν πατρίδα των ἀμισθί' ὡς πρὸς δὲ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα περὶ οὗ ἐγένετο ἀνωτέρω λόγος, παρατηρεῖ, ὅτι οὐδόλως ἐπέσθη ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ διὰ ταῦτα ἐπιμένει εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τροπολογίας του.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐτέθη εἰς ψήροφίαν ἡ περὶ τῶν ἀποστράτων ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσα προσθήκη, ὡς ἀνωτέρω, καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης. Παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως ἡ τροπολογία τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς, ἥτις μεταβληθεῖσα εἰς 3 ἄρθρον ἔχει οὕτως.

Ἄρθρον 3.

«Διοικηταὶ τῶν φαλάγγων καὶ τῶν ταγμάτων τῆς ἐθνοφυλακῆς δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ μεταξὺ τῶν ἐν διαθεσιμότητι καὶ ἐν ἀργίᾳ ἕνεκιν καταργήσεως θέσεως ἢ διαλύσεως σώματος τεθέντων εἰς αὐτὴν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ. Διοικηταὶ ταγμάτων δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ λοχαγοί. Οἱ οὕτως ἐκλεγόμενοι λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς καταστάσεώς των, οὐδεμίαν δὲ ἄλλην ἐπιχορήγησιν».

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναβάντων τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 καὶ 1/2 Μ. Μ.

Ο Ἐπίεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντάς,

Χ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Τῆς 8 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

α.) Πρότασις Νόμου τοῦ βουλευτοῦ Γ. Πλαπούτα περὶ συστάσεως πρωτοδικείου ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας.

β.) Ὁμοίᾳ τῶν βουλευτῶν Ἀργούς περὶ συστάσεως γ'. τάξεως ὑποτελωνείου ἐν Μύλαις τῆς ἐπαρχίας Ἀργούς.

Παραπεμπθήσαν δὲ εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Λαβὼν τις ὕστερον τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν εἶχεν ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ τότε καὶ νῦν ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατάλογος τῶν κατὰ καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς 10 Ὀβρίου 1862 διαρπαγέντων δημοσίων καρπῶν καὶ χρημάτων. Ἐπιθυμεῖ λοιπὸν νὰ μάθῃ ἤδη τί ἐγένετο ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἐπομένως παρακαλεῖ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ πληροφρήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν κατεδιώχθησαν οἱ ἐνοχοὶ τῶν γενομένων διαρπαγῶν, συγχρόνως δὲ νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν κατάλογον ὀνομαστικῶν τῶν ὀφειλετῶν τούτων, ληρθῇ δὲ φροντίς περὶ τῆς εἰσπραξέως τοῦ πεσοῦ τούτου, ὅπερ, ὡς πληροφορεῖται, δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητον, διότι υπερβαίνει τὰς 800 χιλ. δραχμάς.

ὑποστηρικθείσης τῆς ἐπερωτήσεως ταύτης καὶ παρ' ἄλλων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅπως δώσῃ τὰς ἀνηκούσας πληροφορίες.

Προκειμένου εἰτα νὰ ὀρχίσῃ ἡ συζήτησις τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς νομοσχεδίου, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἐπρότεινε νὰ προτιμηθῇ ἡ τρίτη συζήτησις τῆς ἐκκρεμοῦς προτάσεως περὶ διακοπῆς τῶν δικαστικῶν προθεσμιῶν καὶ παραγραφῶν κατὰ τὰς νήσους Κεφαλληνίαν καὶ Λευκάδα, διότι, ὡς γράφει αὐτῷ ὁ ἐκεῖ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, ὑφίσταται πλήρης ἀνωμαλία εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἕνεκα τῶν ἐπισυμβάντων δυστοχημάτων καὶ ὡς ἐκ τούτου κινδυνεύουσιν ἀπειρα συμφέροντα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πρότασις αὕτη δὲν εἶναι καταλλήλως συντεταγμένη, ὑποβάλλει τροπολογίαν καὶ παρακαλεῖ νὰ γείνη ἀν' αὐτῆς ἀποδεκτὴ.

Μηδενὸς δὲ ἀντειπόντος, ἀνεγνώσθη εἰς τρίτην συζήτησιν.

ἀντὶ τῆς κυρίας προτάσεως, ἡ τροπολογία τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὴ ἡ ἀρχὴ, τὰ καθέκαστα, ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτῆς, ἔχει ὡς ἔπεται·

Ἄρθρον 1.

«Ἄπανται αἱ νόμιμοι καὶ δικαστικαὶ παντὸς εἶδους προβεβληθεὶς καὶ παραγραφαί, αἱ ἀφορώσαι ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ δικαστηρίων καὶ τῶν εἰρηνοδικείων καὶ πταισματοδικείων τῆς περιφέρειας τοῦ ἐκεῖ πρωτοδικείου, ἐκκρεμείς καὶ μὴ, ἐνώπιον αὐτῶν ἢ ἄλλων δικαστηρίων τοῦ Κράτους, ἀναστειλλόμεναι ἐπὶ δύο μῆνας ἀρχομένους ἀπὸ τῆς 23 Ἰανουαρίου ε. ε. ἐάν συμπεσῇ νὰ λήγωσιν ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ἢ δέκα ἡμέρας μετ' αὐτό.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνωτέρω δέμνηνος ἀναστολὴ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἐκτελεστέων ἀποφάσεων ἢ ἄλλων δικογράφων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων οἰανδήποτε προβεβληθεὶς συναλλαγμάτων.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τὸ δέμνηνον τούτο χρονικὸν διάστημα ἐμποδίζεται πᾶσα διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καταδίωξις.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λευκάδος.»

Ἀρξάμενης ὑστερὸν τῆς κατ' ἐξακολουθήσειν συζητήσεως τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη ἡ ἐξῆς ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 3 προσθήκη τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς Π. Κυριακοῦ καὶ Δ. Καλλιφρονά.

«Ἡ ἐκλογὴ ἀπάντων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐνεργεῖται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῶν ἐθνοφυλάκων.»

Κατὰ τῆς προσθήκης ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ὠμίλησεν ὁ πρωθυπουργός· εἰπὼν, ὅτι τὸ παρ' αὐτῆς καθιερούμενον σύστημα εἶναι ἀντιπειθαρχικόν, διότι ἐνεκα τῶν ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας γίνῃ, καὶ τῶν σχέσεων, τὰς ὁποίας ἀναπτύσσει μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐθνοφυλάκων, τείνει εἰς τὴν χαλάρωσιν τῆς ἀπαιτουμένης πειθαρχίας· κατὰ συνέπειαν νομίζει, ὅτι οἱ προτείναντες αὐτὴν δὲν πρέπει νὰ ἐπιμείνωσιν.

Ἀπήντησιν εἰς τὴν ὑποβαλλόντων τὴν εἰρημένην τροπολογίαν βουλευτῶν, ὅτι, καίτοι φρονῶν, ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀξιωματικῶν ἐστὶ ὠφελίμος, μολαταῦτα, πεποιθὼς ὅτι ὁ προλαλήσας πρωθυπουργός, τὸ συμφέρον ἐπιδιώ-

κων καὶ τὴν πρόβδον τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἐλάβεν ἴσως καλλιτέρας οὗτοῦ πληροφάνειας, ἀνακαλεῖ τὴν πρότασιν του.

Μετὰ τὰ λεγθέντα, ἀνεγνώσθη τὸ 4 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἤρξατο ἀναπτύσσειν τὴν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν του. Ἐτι δ' αὐτοῦ ἀγορεύοντας, ὁ πρωθυπουργός, ἀναγγέλλας, ὅτι κατεπείγουσα ὑπηρεσία δὲν ἐπιτρέπει αὐτῷ νὰ παρασταθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐζήτησε νὰ συναινέσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν διακοπὴν τῆς συζητήσεως.

Συναινέσας οὕτω τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἀναθάλων ἐπὶ τὴν αὐρίον τὴν ἐξακολουθήσειν τῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος·

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Δ. ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ,

Χ. ΜΑΣΤΡΑΠΑΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

Τῆς 9 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσομβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐχορηγήθη εἰς τὸν βουλευτὴν Νάξου Α. Παυτοπούλου εἰκοσαήμερος ἀδεια ἀπουσίας κατ' αἵτησίν του.

Ἀνεγνώσθη περίληψις ἀναφορᾶς Γεωργίου Τακτινοῦ πρώην ἀποθηκαρίου Κύμης, ἐκτεταμένης τὴν διὰ νόμου ἀπαλλαγὴν του ἐκ τῆς καταδίωξεως διὰ τὴν κατὰ τὸ 1862 γενομένην διαρπαγὴν τῶν δημοσίων καρπῶν, καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν.

Ἀρξάμενης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 4 ἀρθροῦ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἰσχυρίσθη, ὅτι τὸ ἄρθρον, ὡς ἔχει, δὲν συντελεῖ παντάπασιν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐν εἰδῇ στρατοπέδου ἀσκήσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἐπομένως ὁ σκοπὸς τοῦ θεσμοῦ καθίσταται ἀνεκτελέστος· ἐπιθυμῶν δὲ ἵνα δοθῇ τρόπος τινὰ ἐγγύτης, ὅτι ὁ θεσμὸς θα καταστῇ πρακτικῶς ὠφελίμος, προτείνει εἰς ἀντικαταστάσιν τοῦ προκειμένου ἀρθροῦ τὴν ἐφεξῆς τροπολογίαν.

«Αἱ ἀσκήσεις τῆς ἐνεργοῦ ἐθνοφυλακῆς ἐκ μὲν τῆς ἡλικίας τῶν 20—30 ἐτῶν γίνονται ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν δῆμων ἢ τῶν ἐπαρχιῶν ἅπας ἡ δις τοῦ ἐτους ἐπὶ 30 ἡμέρας ἐν εἰδει στρατοπέδου· ἐκ δὲ τῆς ἡλικίας τῶν 30—40 ἐτῶν, ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν δῆμων ἐπὶ 20 συνεχῶν ἡμερῶν ἀσκήσονται. Ἡ δὲ διαθέσιμος ἐθνοφυλακὴ ἐπὶ 15 ἀσκήσονται.

Ὁ τρόπος, ἡ ἐναρξίς καὶ ὁ τόπος τῶν ἀσκήσεων ὁρίζεται διὰ Β. Διατάγματος».

Ἐπὶ τῆς τροπολογίας ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ πρωθυπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι αὕτη ἔχει σχέσιν μὲ τὸ σύστημα τῶν στρατοπέδων, ὅπερ ὡς δυσεφάρμοστον καὶ πολυεξόδον ἀπεκρούσθη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως· ἐπομένως δὲν συγκατατίθεται εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἀρθροῦ διὰ τῆς ἀναγνωσθείσης τροπολογίας. Ἐν τούτοις, ἐπιθυμῶν νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι εἰς τὰς ἀσκήσεις ἀμφοτέρωι, ὡς τε ἐνεργοὶ καὶ οἱ διαθέσιμοι ἐθνοφυλάκες, ἀποτελοῦσιν ἓν σῶμα εἰς τὰς τακτικὰς ἀσκήσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀρθροῦ, προτείνει μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου τούτου τὴν ἐξῆς προσθήκην· ἀκατὰ δὲ τὰς ἀσκήσεις οἱ ἐνεργοὶ καὶ οἱ διαθέσιμοι ἐθνοφυλάκες ἀποτελοῦσιν ἓν σῶμα.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τὴν μὲν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Βάλτου ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως, παριδέχθη δὲ ἐπίσης δι' ἀναστάσεως τὸ 4 ἄρθρον τοῦ σχεδίου μὲ τὴν παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπιτεχθεῖσαν προσθήκην.

Κατόπιν ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 5, 6, 7, 8 καὶ 9 τοῦ νομοσχεδίου ἐγένοντο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὰ ὡς ἔχουσιν.

Προτεθέντος δὲ τοῦ ἀρθροῦ 10, ἀνεγνωσθὲ καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς ἐπὶ τῶν ἔσωτερικῶν ἐπιτροπῆς προτεινούσης τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 11 ἀρθροῦ καὶ τὴν προσθήκην εἰς τὸ 10 τῶν ἐξῆς.

«Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ δημόσιον ἢ ὁ δῆμος δύνανται νὰ προμηθεύωσι τὸν ὅπλισμὸν καὶ τὴν ἀποσκευὴν τῶν ἐθνοφυλάκων καὶ εἰσπράξωσι τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμου, παρὰ μὲν τῶν εὐπόρων ἀμέσως, παρὰ δὲ τῶν ἀπόρων εἰς δόσεις. Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ δημάρχου, εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ διευθύνοντος τὴν ἐθνοφυλακὴν τοῦ δήμου θέλουσιν ὁρίσει τίνας οἱ ἄποροι καὶ τὰς δόσεις ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τοῦ ἐθνοφυλάκου».

Τὴν μεταβολὴν ταύτην ἐπὶ τῷ νομοσχεδίῳ ἀπέκρουσαν ὁ πρωθυπουργὸς ἰσχυρισθεὶς, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν εἶναι εἰς κατὰστασιν νὰ προκαταβάλῃ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ὅπλων, ἄλλος δὲ τις παρετήρησεν, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ 11 ἐπιβαλλομένη ποινὴ τῆς στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι αὐστηρά, ἀφ' ἑτέρου δὲν ἐπιτυγχάνει τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν, τοιούτῳ δὲν μεταβάλλει τὴν κατὰστασιν τοῦ ἀπόρου ἐθνοφυλάκου σχετικῶς πρὸς τὴν προμήθειαν τοῦ ὅπλισμ῏ου του. Τούτου εἰσαφρονεῖ, εἰπὼν, ὅτι ὁ ὅπλισμός πρέπει νὰ καταβάλληται ὑπὸ τοῦ δημοσίου, εἰσπράττεντος ἀκολούθως κατὰ τὸν περὶ καθυστερούντων νόμον τὸ ἀντίτιμον, διότι ἄλλως, ἐφαρμοζομένης τῆς ποινῆς τῆς στερήσεως τῶν πολ. δικαιωμάτων, ολίγιστα θὰ μείνωσιν ἐκλογεῖς εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἀντειπόντες δὲ ἄλλοι, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπιτυχῶς ὁ νόμος περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων, καὶ προσέειπαν, ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ διάταξις ἐπιτρέπουσα τὴν εἰς δόσεις ἐκ μέρους τῶν ἀπόρων πληρωμὴν τοῦ ὅπλισμ῏ου των, τοῦ δὲ πρωθυπουργοῦ ὑπολαβόντος, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀποδεχθῇ ἢ τὸ σύστημα τῆς ἐν μέρους τοῦ δημοσίου προκαταβολῆς τοῦ ὅπλισμ῏ου, ὅπερ καθίσταται ἀδύνατον εἰς τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, ἢ τὸ σύστημα τῆς ἐκ μέρους τῶν ἐθνοφυλάκων προμήθειας τοῦ ἀναγκαίου ὅπλισμ῏ου, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὸ ἄρθρον 10 ἔχει καλῶς, διότι δὲν εἶναι δυνατόν ἀμέσως νὰ ὀπλισθῇ ἅπας ἐν γένει ὁ λαός, ἀλλὰ κατ' ἀρχὰς μὲν θὰ ὀπλιζόνται οἱ εὐποροὶ, κατόπιν δὲ μὲ τὴν εὐκολίαν των καὶ οἱ ἄποροι κατὰ συνέπειαν προτείνει νὰ ἐπιψηφισθῇ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον ὡς ἔχει, τὸ δὲ κατόπιν 11 δύναται νὰ τροπολογηθῇ ὅπως ἀνκριθῇ εὐλογον.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ 10 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 11 ἀρθροῦ, ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο μακρὰ συζήτησις, καθ' ἣν πολλοὶ ἔλαβον τὸν λόγον· καὶ τινες μὲν ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ὁ λαὸς δὲν εἶναι εἰς κατὰστασιν, ἐκτὸς ολίγων, νὰ ἀγοράσῃ τὸν ὅπλισμὸν του, καὶ πρέπει, ὅπως μὴ καταστῇ ὁ ψηφιζόμενος νόμος ἀνεφάρμοστος, νὰ ἀναλάβῃ τὴν προμήθειαν αὐτοῦ τὸ δημόσιον· ὅτι εἶναι πρωτοφανὴς ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ὀπλισθῇ ἡ ἐθνοφυλακὴ ἐξ ἰδίων, ἀφ' οὗ ἡ ἀποστολὴ τῆς εἶναι ἡ ὑπεράσπισις τῆς Πατρίδος, καὶ ὅτι, εἰάν καθόλου δὲν δύναται νὰ ἐ-

παρέσθαι τὸ δημόσιον, τοῦλάχιστον πρέπει νὰ ἔλθῃ ὅπως δὴ ποτε εἰς συνδριμὴν τῶν ἀπόρων· ἄλλος δὲ ἐσχυρίσθη, ὅτι ἡ ἐπιβαλλομένη διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων εἶναι ποινὴ αὐστηρὰ καὶ πρέπει νὰ μετρησθῇ οὕτως, ὥστε νὰ μὴ σιτῇται ὁ μὴ προμηθεύων τὸν ὅπλισμόν του ἐθνολογικῶς τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ἤδη κειτῇται, νὰ ἀποκλείεται ὁμῶς τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ᾖ ἐκλεγίμος εἰς δημοτικὰς θέσεις καὶ διορισίμος εἰς τινὰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας, καθόσον οὕτως ἐξεγείρεται ἡ φιλοτιμία αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀρκετοὶ εἶναι ἐν κωλύουσιν ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ἀπακτῶν ἕκαστος Ἕλληνα τὸν ὅπλισμόν του· ἄλλοι, ἀποκρούων καὶ τὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν ἐξεγερσιν τῆς φιλοτιμίας διὰ τοῦ ἀπολλεῖσθαι τοῦ ἐθνολογικοῦ ἀπὸ τινὰς θέσεις, ἐσχυρίσθη, ὅτι ἡ ἀπάλειψις τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ πρώτου ἐδαφίου, ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀρθροῦ ἀπὸ τῶν λέξεων «στερεῖται» καὶ καθιέρως, καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ διὰ τῶν λέξεων «ἀντικαθίσταται» πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἀρχῆς κατὰ τὸν περί καταδιδώσεως τῶν καθυστερουμένων Νόμων, πρὸς δὲ ἡ ἐπαύρις τῆς προθεσμίας ἀπὸ ἑξή μηνας εἰς ἓν ἔτος, συντελοῦσιν εἰς τὸν σκοπὸν, ὃν πάντες ἐπιδιώκουσι, τοῦ νὰ ὑποχρεωθῇ δηλ. πᾶς ἐθνοφύλαξ νὰ ὅπλισθῃ.

Εἰς τὰς ἰδέας ταύτας ἀπαντῶν ὁ πρωθυπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι λυπεῖται βλέπων παρεξηγούμενον τὸν σκοπὸν τῆς εἰς ἕναρος τοῦ ἐθνολογικοῦ ἐπιβολῆς τῆς προμηθείας τοῦ ὅπλισμοῦ. Ἡ κυβερνήσις οὕτω πράττουσα εἰκόπει οὐ μόνον νὰ καταστήσῃ πάντα Ἕλληνα ἰδιοκτήτην ἑνὸς ὅπλου, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἀπομακρύνῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν εἰδῶν. Αὕτη ἦτον ἡ ἀρχικὴ ἀφορμὴ τῆς διατάξεως ταύτης, καὶ ἀκολουθῶς ἐπῆρχετο ἡ δυσχερὴς οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ κράτους. Τὸ καθ' ἑαυτὸν, καὶ ἂν τὸ δημόσιον ἦτον εἰς κατάστασιν νὰ παρέχῃ δωρεὰν τὸν ὅπλισμόν εἰς τὸν λαόν, δὲν ἤθελεν ἀποδεχθῇ τὸ σύστημα τοῦτο, διότι ἐξ ἀνάγκης τὰ ὅπλα θὰ ἔμεινον κεκλεισμένα εἰς στρατώνας, οἱ δὲ ἐθνοφύλακες δὲν ἤθελον ποτὲ ἐξοικειωθῇ μὲ τὸ ὅπλον τῶν καὶ νομίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀπομακρύνῃται ἀπὸ τῆς ἰδεᾶς ταύτης, τοσούτω μᾶλλον, καθόσον ἡ παρὰ τοῦ δημοσίου χορηγία τῶν ὅπλων καθίσταται ἀντικείμενον καταχρήσεων ἐκ μέρους τῶν ἐπιτοπίων πατριῶν.

Μεταβαίνων δὲ ἡδὴ εἰς τὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων παρατηρεῖ, ὅτι αὕτη προεβλήθη ἀπὸ τὴν ἰδεάν, ὅτι ὁ

μὴ δυνάμενος νὰ ἔχῃ 30 δραχμὰς πρὸς ἀγορὰν ἑνὸς ὅπλου διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, μολαταῦτα δὲν ἐπιμένει εἰς αὐτήν, ἀρκεῖ νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ὅπως ὅπλισθῶσι πᾶσαι αἱ τάξεις τῶν πολιτῶν δι' οἰαδήποτε προτάσεως ἐκ τῶν παρὰ τῶν προαγορευσάντων προταθεισῶν.

Μετὰ τὰ λεγθέντα, ἐτέθη πρώτη εἰς ψηφοφορίαν ὡς ἀνωτέρω ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, δι' ἣς περιορίζεται ἡ στέρησις μόνον ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι καὶ διορίζεσθαι, καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης ἀκολουθῶς τιθεῖσα εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀνωτέρω πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Θηβῶν περί ἀπάλειψως τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ πρώτου ἐδαφίου, ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ δευτέρου ἐδαφίου, καὶ ἀντικαταστάσεως οὐτῶν τῶν λέξεων «ἀντικαθίσταται» πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἀρχῆς κατὰ τὸν περί καταδιδώσεως τῶν καθυστερουμένων Νόμων, ὡς καὶ ἡ ἐπαύρις τοῦ χρόνου ἀπὸ ἑξή μηνας εἰς ἓν ἔτος, καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως.

Εὐταῦθα παρεβλήθη τις ἐσχυρίσθη, ὅτι, ἐπειδὴ ἐνδέχεται μία Κυβερνήσις δυσμενὴς πρὸς τὸν θεσμόν τῆς ἐθνοφυλακῆς νὰ μὴ θεωρήσῃ ἐκυτὴν ὑπόχρεωσιν νὰ χορηγῇ τὸν ὅπλισμόν εἰς τοὺς ἐθνοφύλακας, καίτοι καταβάλλοντα τὸ ἀντίτιμον, πρέπει νὰ προστεθῇ διάταξις τις δεσμεύουσα πᾶσαν Κυβέρνησιν, καὶ ὡς τοιαύτην προτείνει τὴν ἐξῆς:

«Ἐντός δὲ ἑξή μηνῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ὀφείλει νὰ παραδίδῃ τὸν ὅπλισμόν εἰς τὸν προκαταβάλλοντα τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ ἐθνοφύλακα.»

Εἰπόντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι, ἂν καὶ δὲν πιστεύῃ, ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ Κυβερνήσις ἀρνούμενη νὰ προμηθεύσῃ τὸν ὅπλισμόν τῆς ἐθνοφυλακῆς, μολαταῦτα συναινέει εἰς τὴν προστάξιν ταύτην, ἡ Βουλὴ παρεβλήθη αὐτὴν ὡς δεύτερον ἐδαφίον τοῦ συζητουμένου ἀρθροῦ.

Μετὰ τὰς εἰρημένας τροποποιήσεις, τὸ ἀρθρον 11 κατηρτίσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἐξῆς.

Ἀρθρον 11.

«Πᾶς ἐθνοφύλαξ δέμου, ἔχοντας διοργανωμένην κατὰ τὸ ἐπόμενον Ἀρθρον τὴν ἐθνοφυλακὴν αὐτοῦ, ὅστις ἐντός ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐλθέσεως τοῦ περί διοργανώσεως Π. Διατάγματος, εἴτε δι' ἐπικλήσεως τὸν ὅπλισμόν καὶ τὴν ἀπαιτείαν του, εἴτε δὲν καταβάλλῃ ἐν ταμίᾳ τινὶ τοῦ Κράτους τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον

μενον ἄρθρον ἀντίτιμον, ἐκδίδεται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἀρχῆς κατὰ τὸν περὶ κατοδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμον.

Ἐν-ὅς δὲ ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τὸν ὀφλισμὸν εἰς τὸν προκαταβάλλοντα τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ ἐθνοφυλάκῃ.

Ἀναγνωσθὲν ὑπερον καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 12 τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει, ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐνταῦθα παρελθὼν τις ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ ὡς 2 ἐδάφιον εἰς τὸ ἄρθρον 12 τὸ ἑξῆς.

«Αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἀξιωματικῶν γίνονται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ἐθνοφυλάκων, αἱ δὲ τῶν ὑπαξιωματικῶν ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν ἐνῶπιον τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένης ἐπιτροπῆς.»

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου δὲν παρεδέχθη αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

Ἀκοούσως ἀνεγνωσθησαν κατὰ σειράν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 13, 14, 15, 16, 17, 18 καὶ 19, καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ. Τῇ προτάσει δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ πρωθυπουργοῦ ἐγένετο δικτὴ ὡς 20 ἄρθρον ἡ ἐξῆς πρότασις τῆς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 20.

«Οἱ μεγάλας προσερχόντες ὑποθεῖας ἢ ὑπηρεσίας εἰς τινα λόγον, τάγμα ἢ φάλαγγα τῆς ἐθνοφυλακῆς δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐπίτιμοι βαθμοφόροι τὴν δὲ ἐκλογὴν τούτων θέλει ἐπικυροῦν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἂν εὕρῃ ἀποχωρῶντας τοὺς λόγους τῆς ἐκλογῆς.»

Ὁμοίως ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως καὶ τὸ ἀκροαεῦ-τιον ἄρθρον 20, γενόμενον ἴδῃ 21. Μετὰ ταῦτα δὲ συναρμολογηθὲν καὶ ἀναγνωσθὲν τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμων.

Ἄρθρον 1.

«Ἡ ἐνεργὸς ἐθνοφυλακὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀγόντων ἡλικίαν 21 μέχρι 40 ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διαθέσιμος ἐθνοφυλακὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀγόντων τὸ 18, 19, 20, 41 τῆς ἡλικίας αὐτῶν καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ 50 ἐτους, συμπεριλαμβανομένου.

Ἄρθρον 3.

Διοικηταὶ τῶν φαλάγγων καὶ τῶν ταγμάτων τῆς ἐθνοφυλα-

κῆς δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ μεταξὺ τῶν ἐν διαθεσιμότητι καὶ ἐν ἀρχῇ, ἐνῆκα καταργήσεως θέσεως ἢ διαλύσεως σώματος τεθέντων εἰς αὐτὴν ἀνωτέριον ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ. Διοικηταὶ ταγμάτων δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ λοχαγοί. Οἱ οὗτοι ἐκλεγόμενοι λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς καταστάσεως τῶν, οὐδεμίαν δ' ἄλλην ἐπιχορήγησιν.

Ἄρθρον 4.

ὑπόχρεοι εἰς τὰς τακτικὰς ἀσκήσεις, ἐκ μὲν τῶν ἐνεργῶν ἐθνοφυλάκων εἰσὶν οἱ ἀγόντες ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ 21 ἀρχομένου μέχρι τοῦ 30 συμπληρωμένου, ἐκ δὲ τῶν διαθεσίμων οἱ ἀπὸ τοῦ 18 μέχρι τοῦ 20· κατὰ δὲ τὰς ἀσκήσεις οἱ ἐνεργοὶ καὶ οἱ διαθέσιμοι ἐθνοφυλάκες ἀποτελοῦσιν ἐν σώμα.

Ἐκ τῶν λοιπῶν ἐθνοφυλάκων, οἱ μὲν ἐνεργοὶ ὀφείλουσι ν' ἀσκῶνται εἰκοσάκις τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους, οἱ δὲ διαθέσιμοι ἐξάκις.

Ἄρθρον 5.

Διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ δύνανται, ἀντὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀσκήσεων, νὰ προσδιορισθῶσι, διὰ μὲν τοὺς εἰς τὰς τακτικὰς ἀσκήσεις ὑπαχθῶντας, ἀσκήσεις στρατοπέδου ἀπαξ ἢ δις τοῦ ἔτους, ὡν ἀμφοτέρων ἡ διάρκεια δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς 20 ἡμέρας, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ἀπαξ, διάρκειας οὐχὶ μείζονος τῶν 10 ἡμερῶν.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἀνευ ἀποχωρήσεως αἰτίας ἀπόντες ἀπὸ τῶν ἀσκήσεων ἐθνοφυλάκες τιμωροῦνται διὰ προστίμου, μὴδὲ ἡσσονος τῶν δραχμῶν τριῶν, μὴδὲ μείζονος τῶν δραχμῶν τριάκοντα.

Μετὰ δύο προηγηθείσας ποινὰς προστίμου, ἐπιβάλλεται κράτησις 3 μέχρι 10 ἡμερῶν, ἥτις, προκειμένου περὶ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, συνεπάγεται καὶ τὴν ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ βιθμοῦ.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὑπὸ Συμβουλίου, συγκειμένου μὲν ἐκ τοῦ διοικοῦντος τὴν ἐθνοφυλακὴν τοῦ δήμου, ἐνὸς ἀξιωματικοῦ, ἢ, τούτου μὴ ὑπάρχοντος, ὑπαξιωματικοῦ διοριζομένου κατὰ μῆνα ὑπὸ τοῦ Νομαρχοῦ, ἢ Ἐπαρχοῦ καὶ ἐνὸς ἰσοβάθμου τοῦ τιμωρουμένου, καλουμένου ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ, καλουμένου δὲ ὑπὸ τούτου ἐντός τριῶν τῶν πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπουσίας.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τούτου εἰσὶν ἀνέκλητοι μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πέντε, αἱ λοιπαὶ δύνανται νὰ ἐκκληθῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς ἐπιτρο-

πὴν συγκειμένην ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ διοικούντος τῆς ἐθνοφυλακῆς τοῦ δήμου τῆς πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ.

ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, πρὸς ἣν καταγγέλλεται ἱεραρχικῶς ὑπὸ τοῦ διοικούντος τὴν ἐθνοφυλακὴν τοῦ δήμου ὁ μετὰ δύο πειθαρχικὰς ποινὰς ὑποπετιὼν αὐτὸς εἰς τὴν ἀπὸ τῶν ἀσκήσεων ἀπουσίαν, ἐπιβάλλεται καὶ ἡ ποινὴ τῆς κρατήσεως.

Κατὰ τῶν ἀποράσεων τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐκδιδομένων ἐντὸς πέντε το πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς καταγγελίας, οὐδεμία ἐπιτρέπεται προσφυγῇ.

Ὁ εἰς τὴν ποινὴν τῆς κρατήσεως καταδικασθεὶς στερεῖται ἐπὶ ἐν ἑτοῖς τῆς ἱκανότητος δημοσίας ἢ δημοτικῆς ὑπηρεσίας, διατελῶν ὃ ἐν ταιαύτῃ πᾶσαι αὐτοδικαίως.

Ὁ ὑποπετιὼν εἰς τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις τῆς ἀπὸ τῶν ἀσκήσεων ἀπουσίας δύναται νὰ ἐμφανισθῇ ἄλλοι τινὲς κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς ἐπιτροπῆς ἵνα ἀπολογηθῇ.

Ἄρθρον 7.

Ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 46 πειθαρχικῶν ποινῶν, ἡ τῆς ἐπιπληρώσεως, εἴτε ἰδίᾳ ἀπευθυνομένη εἰς τὸν τιμωρούμενον, εἴτε δημοσίᾳ ἐνώπιον συλλογῶν, λόγων, τάγματος ἢ φαλαγγος, ἐπιβάλλεται καὶ ἐκτελεῖται ἀμέσως ὑπὸ τῶν διοικητῶν τῶν συλλογῶν, λόγων, ταγμάτων καὶ φαλαγγῶν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν.

Οἱ διοικηταὶ φαλαγγῶν καὶ ταγμάτων καὶ οἱ λοχαγοὶ, ἐν δὲ τοῖς ὄλοις, ἐν οἷς τοιοῦτοι θαυμασμοὶ δύνανται ὑπάρχουσιν, οἱ διοικηταὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐκάστου αὐτῶν ἐπιβάλλουσιν ἀνεκκλητίως τὴν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τῆς προσθέτου ὑπηρεσίας, τὴν προσωπικὴν κρατήσιν, εἴτε ἐν τῷ ὁματίῳ τοῦ δημορχείου μέχρι 24 ἡρῶν, εἴτε ἐν τῷ στρατῶνι τῆς χωροφυλακῆς μέχρι δύο ἡμερῶν καὶ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τοῦ προστίμου.

Αἱ οὕτως ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἀναγγέλλονται ὑπὸ τοῦ ἐπιβαλλόντος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐθνοφυλακῆς τοῦ δήμου δι' ἐλθεσέως ἢ τηλεγραφίαν.

Ἄρθρον 8.

Αἱ λοιπαὶ παραβάσεις τῆς πειθαρχίας, αἱ προκαλοῦσαι βαρυτέραν τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πειθαρχικὴν ποινὴν, καταγγέλλονται ἱεραρχικῶς εἰς τὸ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον πειθαρχικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 9.

Καθίσταται πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἐν ἐκάστῃ ἐπαρχίᾳ συγκείμενον ἐκ τοῦ Νομάρχου ἢ ἐπαρχου, τοῦ διοικούντος τὸν λόγον ἢ τὸ τάγμα, ἢ τὴν φαλαγγα τῶν ἐθνοφυλακῶν τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐνὸς ἰσχυρότερου τοῦ τιμωρομένου, καλουμένου ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ, μέλους τοῦ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ πειθαρχικὸν τοῦτο Συμβούλιον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ ἐμφανισθῇ ὁ καταγγελλόμενος ἵνα ἀπολογηθῇ, ἀποφαίνεται δημοτικῶς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καταγγελίας.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ὀπλισμὸς καὶ ἡ ἀποσκευὴ τῶν ἐθνοφυλακῶν ἐνεργῶν καὶ διαθεσίμων θεωροῦνται ἰδιοκτησίᾳ αὐτῶν. Προμηθεύονται δὲ εἴτε ἀπ' εἰσείας ὑπὸ τῶν ἰδίων, εἴτε ὑπὸ τοῦ δημοσίου, προκαταβαλλομένου ὑπὸ τῶν ἐθνοφυλακῶν τοῦ ἀντίτιμου.

Τὸ ἀντίτιμον τοῦ ὀπλισμοῦ καὶ τῆς ἀποσκευῆς ἐκάστου ἐθνοφυλακῆς προσδιορίζεται εἰς 3 α. γ. τριάκοντα πέντε.

Ἄρθρον 11.

Πᾶς ἐθνοφυλακὴς δήμου, ἔχοντος διοργανωμένην κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον τὴν ἐθνοφυλακὴν αὐτοῦ, ὅστις ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ διοργανώσεως Β. Διατάγματος, εἴτε δὲν προμηθεύσῃ τὸν ὀπλισμὸν καὶ τὴν ἀποσκευὴν τιν, εἴτε δὲν καταβῇ ἐν τιμῇ τινὶ τοῦ Κράτους τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀντίτιμον, ἐκδιάζεται πρὸς τούτο ὑπὸ τῆς ἀρχῆς κατὰ τὸν περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμον.

Ἐντὸς ὃ ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀντίτιμου ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τὸν ὀπλισμὸν εἰς τὴν προκαταβάντα τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ ἐθνοφυλακῇ.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἐθνοφυλακὴ διοργανοῦται πανταχοῦ τοῦ Κράτους κανονίζεται δὲ κατ' ἐπαρχίας ἢ δήλους ἢ προτεραιότητας τῆς διοργανώσεως αὐτῆς διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ γνωμοδοσίᾳ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἐθνοφυλακὴ καλεῖται εἰς μεταθετικὴν ὑπηρεσίαν διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ μεταθετικὴ ὑπηρεσία τῆς ἐθνοφυλακῆς δὲν θέλει ὑποβαίνει τὴν συνήθῃ διάρκειαν τῶν τριῶν μηνῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους, πλὴν ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐντακεν ἐπαπειλούμενον κινδύνον, παρι-

τήν αὐτήν διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενου κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐν αἷς διαπράττονται ληστεῖαι, δύνανται νὰ κληθῶσιν εἰς μεταβατικὴν ὑπηρεσίαν διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, ἐκ τῶν εἰς τοῦτο ὑποχρεῶν ἐθνοφυλάκων ἐκάστου Δήμου, μόνον εἰ κατὰ τὸ ἐδάφιν 6' τοῦ ἁρθροῦ 86 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν § 1ην τοῦ ἁρθροῦ 89 ὑπόχρεσι.

Ἄρθρον 16.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτῶν καλουμένων ἐθνοφυλάκων προσδιορίζεται κατ' ἐπαρχίας διὰ τοῦ καλοῦντος αὐτοὺς Β. Διατάγματος, διανέμεται δὲ εἰς τοὺς δήμους ὑπὸ τῶν ἐπαρχῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τροποποιηθέντος ἁρθροῦ 84.

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην γίνονται δεκτοὶ ἐθελονταί. Οἱ δὲ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑποκειμένης μερίδος ἐκάστου δήμου λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀγαθῶν, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 89 ὁριζομένην σειράν, μὴ ἐπιτρεπομένης ἀντικαταστάσεως.

Ἄρθρον 18.

Οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην κληθέντες ἐθνοφυλάκες προσκολλῶνται εἰς τὰ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ δήμος ἐκάστου, ἐπιστραφεύοντες τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας στρατιωτικὰ σώματα, ὑπερεπὶ δὲ ἐν αὐτοῖς ἐναλασσόμενοι κατὰ τὴν προηγούμενον ἁρθρον, τὰ πάλιν ἐπὶ δέκα ἡμέρας.

Ἄρθρον 19.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 12 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μεταβατικῆς ἐθνοφυλακῆς.

Ἄρθρον 20.

Οἱ μεγάλας προσεγγιζόντες βοηθείας ἢ ὑπηρεσίας εἰς τινὰ λόγον, τάγμα ἢ φάλαγγα τῆς ἐθνοφυλακῆς δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐπίτιμοι βαθμοφόροι τὴν δ' ἐκλογὴν τούτων θέλει ἐπικυροῦν τὸ Διμοτικὸν Συμβούλιον, ἂν εὖρον ἀποχρῶντας τοὺς λόγους τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 21.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καταργεῖται.

Παρελθὼν εἰτα ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

α) Περί χορηγίας πιστώσεως δραχμῶν 250,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1866 ὑπὸ τὸ κεφάλαιον «γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.»

β) Περί χορηγίας ὑποίτης τῆς αὐτῆς χρήσεως ἐκ δραχμῶν 466,328 ἐπὶ τῶν ἐσόδων προϋπολογισμῶν διαφόρων ὑπουργείων.

γ) Ὁμοίως ἐκ δραχ. 73,000 τῆς αὐτῆς χρήσεως ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν διαφόρων ὑπουργείων καὶ

δ) Ὁμοίως ἐκ δραχ. 40,000 τῆς αὐτῆς χρήσεως ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν «Συντάξεις ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς ἑπισταφίου.»

ε) Τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1867, κατ' ὃν τὰ μὲν ἐσοδα ἀναβαίνουν εἰς 32, 292, 335 τὰ δὲ ἐξοδα εἰς δραχ. 29, 518, 698.

Μετὰ μακρὰν δὲ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνάπτυξιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ τυπωθῶσιν ὅλοι αἱ εἰρημέναι πιστώσεις, καὶ ὁ προϋπολογισμὸς καὶ μετὰ ταῦτα παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν.

Ἀκολουθῶν ὁ πρόεδρος, ἀναγγέλλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιτάσεως, διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Η. Κωσταντάς,

Χρ. Στεριόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'.

τῆς 10 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γινομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίαις καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη περὶ ληψὶς ἀναφορᾶς τοῦ δημάρχου Κρανίων Κεραλληνίας αἰτιῶντος τὴν ἐπὶ δέκα ἔτη ἀρεσιν τῶν προσόδων τῆς νήσου πρὸς ἀνέγερσιν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ κατεδαφισθέντων δημοσίων καταστημάτων, ὡς καὶ τῶν οἰκιῶν τῶν ἀπόρων. Παρεπέμφθη δὲ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

Παρελθὼν εἰτα τις κατέβηκεν ἀκριρὰν τῶν ἀμαζηκίων

τῆς πρωτεύουσας, ἐξαιτουμένων τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐπιβαλλομένου αὐτοῖς φόρου τῶν ἐπιτιθευμάτων, ὑποστηρίζας δὲ τὴν αἴτησιν αὐτῶν ὡς δικαίαν ἐπρότεινε νὰ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορά των εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν. Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς παρέπεμψε τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἀναφορὰν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴν.

Μετὰ ταῦτα ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ τελωνιακοῦ νόμου ἀναφερομένων εἰδῶν, ὅπερ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Λαβὼν τις ὕστερον τὸν λόγον ὑπέμνησε τὴν πρὸ τινῶν ἡμερῶν γενομένην ἐπερώτησιν τοῦ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1862 διαρπαγέντων δημοσίων καρπῶν καὶ χρημάτων. Εἰς ταῦτα ἀπαντῶν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι ἄλλοτε ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Συνελεύσεως εἶχεν ὑποβάλλει κατάλογον τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἀτόμων, ὅστις ἤδη εὕρεσκεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι οὐδὲν ἐνηργήθη περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων τούτων.

Ἰπολαβόντος δὲ τοῦ ἐπερωτήσαντος, ὅτι πρέπει νὰ τυπωθῇ ἐκ νέου οὗτος καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτάς, νὰ ἐνεργηθῶσι δὲ τὰ δεόντα πρὸς εἰσπραξίν αὐτῶν εἰς τὰς σημερινὰς δυσχερεῖς περιστάσεις τοῦ κράτους, ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται οἰκοθεν νὰ ἐπιληφθῇ ἀντικειμένου ἀφθίνοντος ἐκκενρούς παρὰ τῆς Συνελεύσεως, καὶ μόνῃ ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθήκον νὰ λάβῃ οἰανδήποτε πρωτοβουλίαν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔλαβον καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν λόγον, οἱ μὲν ἐκθέσαντες τὰ λαβόντα χώραν περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ Συνελεύσει, οἱ δὲ ἰσχυρισθέντες, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθήκον νὰ εἰσαγάγῃ νόμον εἰς τὴν Βουλὴν, δι' οὗ νὰ λυθῇ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, καὶ ἄλλοι προτείναντες τὴν ἐκτύπωσιν τῶν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς εὑρισκόμενων ἐγγράφων, τῶν ἀφορούντων τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν, καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως εἰς μίαν ἄλλην συνεδρίαν. Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἀπαδέχθη τὴν περὶ τυπώσεως τῶν ἐγγράφων πρότασιν καὶ ἐπερυλάχθη νὰ ἀποσταλῇ εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας ἢ ἀπογραφῆς. Ἐκθέσας δὲ, ὅτι, καίτοι συνταχθέν μετὰ πολυχρόνιον μελέτην καὶ σκέψιν διαφόρων ὑπουργῶν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, χρήζει ὁμῶς καὶ τῆς μελέτης τῶν κ. βουλευτῶν. Ἐπειδὴ ὁμῶς

προβλέπει, ὅτι πρὶν ἢ ἐπιψηφισθῇ αὐτὸ θέλει παρέλθει χρόνος, ἡ δὲ ἐρατεινὴ στρατολογίᾳ ἐπείγει, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως κατὰ τὸ ἐνιστώδες ἔτος ἐνεργηθῇ ἡ στρατολογία κατὰ τὸν παλαιὸν Νόμον.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι θεωρεῖ καλὸν νὰ ἀποσπασθῶσι τινὲς διατάξεις τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου, ὡς ἐπὶ παραδείγματι τὸ περὶ τῆς ἡλικίας τῶν στρατευομένων μέρες, καὶ ἐπιψηφισθῇ νὰ ἐραρμοσθῇ ἐξέτος, τοῦ δὲ πρωθυπουργοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι δὲν εἶναι ἐναντίος ἀν' ἡ Βουλὴ ἐπιθυμῇ νὰ ἀποσπασθῇ καὶ ἐπιψηφισθῇ τὸ περὶ ἡλικίας ἢ ἄλλο τι μέρος τοῦ νομοσχεδίου, ἡ Βουλὴ παρέπεμψε τὸ νομοσχέδιον εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν.

Ἀπαντῶν κατόπιν ὁ αὐτὸς πρωθυπουργὸς εἰς τινὰ περὶ ἀγωνιστῶν γενομένην πρὸ τινος ἐπερώτησιν ἐξέθηκεν, ὅτι, τῆς ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐπιτροπῆς μὴ ἐλθούσης εἰς πέρας τοῦ ἔργου τῆς, θεωρεῖ ὠφέλιμον νὰ δοθῇ καιρὸς τις εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως σκεφθῇ ὠρίμως ἐπὶ τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου ἀντικειμένου, καθόσον ὑπάρχουσι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἀληθῶς ἀγωνιστῶν ἠδικημένοι καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ γενικὴ φροντίς· ἐξ ἄλλου δὲ μέρους τὸ κράτος σήμερον διατελεῖ εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας καὶ πρέπει νὰ ἀφιερωθῇ ἡ προσοχὴ καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπως διεξέλθωσιν ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τότε ἐν ἡτυχίᾳ νὰ ἀσχοληθῶσι καὶ εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀληθῶς ἀδικηθέντων ἀγωνιστῶν.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι μετὰ λύπης ἤκουσε τὸν πρωθυπουργὸν ζητοῦντα νέαν ἀναβολὴν ἐπὶ ζητήματος, ὑπὲρ οὗ πολλὰ Συνελεύσεις καὶ Βουλὰὶ ἀπεράτισαν. Τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲν θέλει παύσει ἐπικαλούμενος δικαιοσύνην ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, τότε μάλλον, ὅσω μία ἱκανοποίησις θέλει χρησιμεύει ὡς παρηγορητικὸν εἰς τὸ μέλλον. Συμπεραίνει δὲ λέγων, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν τῆς, διότι τὸ ἐναντίον εἶναι καὶ ἀδίκον καὶ ἀναξιοπρεπές.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι διὰ τοῦτο ζητεῖται ἡ ἀναβολή, διότι ἐκ τοῦ καταλόγου ἐλλείπουσι αἱ χρεὶ καὶ τὰ ὄργανα σπουδαίων ἀγωνιστῶν, ἄλλων δὲ προτεινάντων νὰ χορηγηθῶσι τὰ μέσα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀγῶνος, ἵνα περιώσῃ τὰς ἐργασίας τῆς, ὁ μὲν πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ἐτέθη ἡ ἀπαιτούμενη περὶ τούτου πίστις εἰς τὴν προϋπολογισμὸν, ἡ δὲ Βουλὴ ἀμεσθεῖς εἰς τὰ λεγόμενα μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Οὕτω δὲ, ἀρξαμένης ταύτης, ἐτέθη εἰς τρίτην συζήτησιν ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος Δ. Χατζίσκου περὶ συστάσεως ἐθνικοῦ ταμείου τῆς ἐθνοφυλακῆς τοῦ κράτους, ἐφ' οὗ λαβὼν τὸν λόγον ὁ προτείνων ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος πρότασιν καὶ ἐξητήσατο τὴν παραδοχὴν τῆς ὡς μεγάλα ὠφελήματα ἐγγυωμένης, ἐὰν γείνη δεκτὴ, καὶ καταστησούσης πρᾶγμα τὴν ἐθνοφυλακὴν, ὅτις σήμερον διὰ τὴν ἐλλείψιν τῶν χρηματικῶν μέσων πρὸς ἀγορὰν ὀπλῶν καὶ ἄλλων ἀναγκαίων εἶναι ἰδιαιτόν τι.

Ἀπαντῶν δὲ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι ἐπαινεῖ τὴν μέριμναν τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ διὰ τὴν εἰσέυρσιν μέσων πρὸς ὑπαρξίν τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἥς τὴν σπουδαιότητα καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμᾷ καὶ διὰ τοῦτο ὑπέσκαλε νομοσχέδιον, ὑπερ' ἧς παρεδέχθη. Καίτοι μὴ ἀποκρούων τινὰς τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὅμως δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου πρὸς τὸ ταμεῖον τοῦτο ἐπιχορήγησιν, διὰ τὸν λόγον, ὅτι τὸ ταμεῖον δὲν εὑρίσκεται εἰς εὐχάριστον κατάστασιν. Ἐκτός δὲ τούτου ἡ σύστασις ἐνὸς τοιούτου ταμείου θέλει παρακινήσει καὶ ἄλλους κλάδους νὰ ζητήσωσι τὴν σύστασιν ὁμοίων. Ἐν τούτοις μετὰ τὸν χθὲς ἐπιψηφισθέντα νόμον, καθ' ὃν διὰ σπουδαίους λόγους, ἐν τῇ συζητήσει ἐκείνῃ ἐκτεθέντας, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ἕνα τῶν ἐθνοφυλακῶν ἡ προμήθεια τοῦ ὀπλισμοῦ, θεωρεῖ περιττὴν τὴν πρότασιν.

Ἐπανελάθεν ὁ προτείνων, ὅτι θαυμάζει μὲ τὸν ὑπουργὸν ἀποκρούοντα τὴν σύστασιν εἰδικῶν ταμείων, ἐν ᾧ μόλις χθὲς αὐτὸς οὗτος ὑπέσκαλεν εἰς τὴν Βουλὴν ἐν τοιοῦτον περὶ τῶν δημοσίων χρειῶν τοῦ κράτους. Δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὴν πρότασιν τοῦ ἀντικρουομένην ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἣν ἐρχεται νὰ συντρέξῃ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μὴ κερύξῃ, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται ταμεῖον, ἐὰν συστήθῃ, οὐ μόνον θὰ ἐπαρκεῖ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ, ἀλλ' ἔως καὶ εἰς ἐπικουρίαν τοῦ δημοσίου ταμείου δύναται νὰ προσέλθῃ.

Κιπόντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι κατὰ τὴν ἰδέαν του φρονεῖ, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ νομοθετῇ ἡ Βουλὴ περὶ καταναγκαστικῶν συνεισφορῶν, ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν, διότι πιστεύει, ὅτι δι' αὐτῆς ἀντισταθμίζεται ὀπωσούν τὸ χθὲς παραδεχθέν αὐστηρότατον νομοσχέδιον, προτείνει δὲ ἐπικουρικῶς νὰ τεθῇ διάταξις ἐπιτρέπουσα εἰς τοὺς ἀπόρους ἐθνοφυλάκας νὰ λαμβάνουν ἐκ τοῦ ταμείου τούτου τὸν ὀπλισμὸν των.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι, ἐν καὶ ἐπαινῇ τὴν προαίρεσιν τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος, δὲν συμφωνεῖ ὁμοίως ἐν γένει μετὰ τῆς προτάσεώς του, διότι αὕτη καθιεροῖ ἐν σύστημα πλαγίας φορολογίας. Ἐν τούτοις ἐπιθυμῶν τὰς ἐκουσίς καὶ προαιετικές συνεισφορὰς προτείνει νὰ συσταθῶσιν ἰδιαίτερα ταμεῖα εἰς ἕκαστον τάγμα ἐθνοφυλακῆς, δι' ὧν ἐκπληροῦται πληρίστερον ὁ σκοπὸς τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως.

ὑπολαβόντων δὲ τινων, ὅτι ἡ σύστασις τοιούτων ταμείων δὲν ἔχει ἀνάγκην νόμου, ἐπήνεγκεν ὁ προτείνων, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ πρότασις τοῦ ἔχει ὑψηλότεραν ἀποστολὴν τῶν ὑπὸ τοῦ προλαβέντος προταθέντων ταμείων, καὶ ἐπειδὴ βλέπει, ὅτι αὐτὸς πως συγκρίνεται μὲ ταῦτα, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ Βουλὴ ἂς πράξῃ ὅ, τι ἐγκρίνῃ.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τῆς περὶ τῆς πρόκειται προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος, ἐξ ἧς, γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοῦ ψηφολέκτας Δ. Τσιριμῶκου καὶ Β. Σπυροπούλου, ἐξήχθη, ὅτι ὑπὲρ τῆς προτάσεως ἐψηφοφόρησαν 22, κατὰ δὲ αὐτῆς 41, καὶ 1 ἡγήθησαν ψῆφον.

Κατὰ συνέπειαν, μὴ οὖσης νομίμου ἀπαρτίας, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωσταντάς,

Χ. Μαστραπάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.

Τῆς 11 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη πρότασις νόμου τοῦ βουλευτοῦ Π. Κυριακοῦ περὶ συστάσεως ταμείου τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ περιέλαβεν εἰς τὴν πρῶσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀρξαμένης τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐπαυλῆθη, ἡ χθὲς ματαιωθείσα ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος Δ. Χατζίσκου περὶ συστάσεως ταμείου ἐν Ἀθῆναις πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου τῆς ἐθνοφυλακῆς. Ἐξ αὐτῆς δὲ,

γενόμενης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοὺς ψηφολέυτας Δ. Τσιριμώκον καὶ Β. Σπουρόπουλον ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρ-
τμήνουν πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ ἀρχὴ δὲν ἐγένετο δε-
κτὴ διὰ ψήφων 56 κατὰ 28, ἀρνηθέντων ψήφων 8.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως περὶ συστά-
σεως κεντρικοῦ ταμείου τῆς ἐθνοφυλακῆς, καὶ ἡ ἀρχή; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ἄντ. Μήτσας	Ο
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	Π. Γουζούτσκις	Ο
Λιάκος Λογιωτατίδης	Ανμ. Τσιτσάρας	Ν
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Γεώργιος Ἀποστολίδης	
Μιχ. Α. Καίρης	Πάνος Μανωλίδης	Ν
Ν. Π. Καίρης	Δ. Ζώτας	Ν
Δημ. Τσόκλης	Κ. Δημενάρδης	
Α. Λαμπρινίδης	Δημ. Ἰω. Πατέλλης	
Κωνστ. Μανουσάκης	Σπυρ. Λεονταράκης	Ο
Ὀθων Μακρυγιάννης	Ἰωάννης Πλαίσσας	
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ἀνδρ. Γαίτας Φωσκάδης	Ο
Δημ. Καλλιφρονάς	Λυκούργος Κρεστανίτης	Ο
Παναγ. Κυριακός	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ο
Ἀριστ. Μπαλάνος	Χ. Στεριόπουλος	Ο
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ἀλ. Παλαίτης	
Ἀνδρέας Στράτος	Ἀλέκος Ἀγγίλος	
Δημήτριος Γρίβας	Λουκάς Κατσίνης	
Γ. Γεροθανάσης	Ἀναγν. Δημητρίου	Ο
Παν. Πετιμεζής	Πέτρος Ζάνος	
Εὐθ. Δεληγιάννης	Ἰωάννης Βλαδιανός	
Γ. Πλαπούτας	Σπυρ. Μαλασπίνης	Ο
Α. Ἀντωνόπουλος	Κωνστ. Πεταλίδης	
Ἀθ. Γόνδικας	Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ο
Χ. Σακελλαριάδης	Ἰωάννης Ζαΐμης	Ν
Ἠλ. Β. Μαυρομιχάλης	Σωτ. Πετιμεζής	Ν
Α. Πετροπουλάκης	Λεων. Πετιμεζής	Ν
Χρ. Μαστραπῆς	Ἀνδρ. Οἰκονομόπουλος	
Ἰω. Σαφάκης	Ἰω. Παπαδόπουλος	Ν
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ἰωάννης Φλέσσας	
Γ. Ζουμπουλάκης	Περ. Μαυρομιχάλης	Ν

Γ. Περρωτάκης	Α. Κορριωτάκης	
Κωνστ. Δημητριάδης	Γεώργιος Λάμπας	
Ἀλ. Κοντόσταυλος	Βασίλειος Σπουρόπουλος	Ν
Ἰω. Μπαλάνος	Ἀλέξ. Σταματόπουλος	
Τριαντ. Αλκιρίτης	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	Ν
Κωνστ. Κυριακίδης	Γεράσ. Σέρβης	
Στ. Παδ. Βλ.	Δημήτριος Τσαμπούλος	ἀρν.
Σωκράτης Κουρῆς	Δημήτριος Παπαλουκάς	Ο
Θεόδωρος Ζερβός	Γεώργιος Μπουκίδης	Ο
Νικόλαος Καρδής	Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος	Ο
Νικόλαος Παγκαλάς	Βασ. Δημητριάδης	
Πολ. Κωνσταντῆς	Ἀναγν. Σταυρόπουλος	Ο
Θεόδωρος Ῥωμάκης	Σπυρίδων Οἰκονομίδης	Ο
Νικ. Λούδρος	Ἀθανάσιος Σινανιωτής	Ο
Γερ. Μαυρογιάννης	Λογμ. Ζατουνίτης	Ο
Νικ. Γεωργιάδης	Ξενοφών Λαγοθέτης	
Ἀναστ. Λυσιός	Ἰωάννης Ἀλεξίου	
Α. Τσιγγανιάς	Ἐπ. Δεληγιάννης	
Γεράσ. Ἀντόπης	Χαρίλαος Τρικούπης	
Ἀντώνιος Ζερβός	Ἀλέξ. Κουμουνδούρος	
Γεώργιος Φλωριάς	Περ. Μπούτος	Ο
Γ. Ἰακωβάτος	Π. Καλαμαριώτης	
Χ. Ἰακωβάτος	Ἰω. Προβελέγγιος	Ο
Γ. Λεβιάδης	Π. Μοδινός	Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ἀριστ. Ῥαυτόπουλος	
Ἀνδρ. Νοταράς	Εμ. Νικηλιώτης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν. Κονταράτος	
Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν. Φαρμάκης	
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ἰω. Πρωτοπαπῆς	
Γεώργιος Ἀρώνης	Ν. Καναβός	Ν
Εμμανουὴλ Κοντολίων	Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	
Κοσμάς Πονάρετος	Τηλέμαχος Ῥαΐκης	
Δημ. Βρονίστης	Κίμων Χριστοδούλου	Ο
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης	Ν
Σπ. Παπαδόπουλος	Ἰω. Κατσάκος	
Δημ. Παπανικολάου	Π. Αζωτσάκος	
Ἰω. Βιλασόπουλος	Ἀλ. Κουμπουνδουράκης	
Σπ. Σπηλιωτάκης	Χ. Χρηστόπουλος	
Σπ. Κοπανίτσας	Κ. Κανελλόπουλος	
Ἰω. Α. Κορριωτάκης	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο

Δημ. Μακρής	Ο	Μαχ. Παρίσης	
Ευθύμιος Κεγαγιάνης		Σωτ. Σωτηρόπουλος	
Λουκάς Καραλίδης		Αθ. Γρηγοριάδης	Ο
Σπυρ. Κριμέλης	Ο	Τοίκος Μυρογιάννης	Ο
Α. Φηγόπουλος	Ν	Β. Σκαλτσούδης	
Μπενιζέλος Ρούφος		Δ. Βότσαρης	
Αρ. Μπουκαούρης	Ο	Σπυρ. Καραμάνος	Αν.
Θάνος Κανακάρης	Ν	Σταμ. Κορίτζης	
Αθαν. Νικουράς	Ο	Δημ. Βούλγαρης	
Κωνστ. Δαρσιώτης	Ο	Αθανάσιος Μισούλης	
Ιω. Δουλιδής	Ο	Τασ. Πέσσας	
Κωνστ. Μελαχρινός	Ο	Αθ. Χατζόπουλος	Ο
Γεώργιος Μπουμπουλής		Α. Τσιριμώκος	Ο
Δημ. Θωμάκης		Δ. Χατζίσκος	Ν
Κωνστ. Πάτας		Δ. Κριεζιώτης	Ο
Αχιλλεύς Μεταξάς		Ν. Βουδούρης	Ν
Μιλτιάδης Κανάρης		Αύγ. Αδέρωφ	Ο
Ιάκωβος Παξιμάδης		Δημ. Παλαδάνας	Ο
Ματθαίος Γιαννούλης	Ο	Γ. Σταματάρας	Ν

Αναστάς τις ύστερον εξέθηκεν, ότι, τῆς Βουλῆς συνεδριαζούσης, δὲν καθίσταται ἐφικτὸν νὰ ἐργασθῶσιν αἱ διάφοροι ἐπιτροπαὶ τοῦ Σώματος. Ἐπειδὴ δὲ τὰ φερελογικὰ Νομοσχέδια καὶ ὁ προϋπολογισμός, πρὸς δὲ καὶ πιστώσεις τινὲς καὶ διάφορα σπουδαῖα νομοσχέδια ἀπαιτοῦσιν ὄριμον καὶ ταχὺ τὴν συνάμα σκέψιν, προτείνει νὰ διακόψῃ ἡ Βουλὴ τὰς συζητήσεις τῆς ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα, ἐντὶς τῆς ὁποίας νὰ λάβωσιν αἱ ἐπιτροπαὶ καιρὸν καὶ προβλῶσιν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα, ἄλλως καὶ ἡ ἐξέλεξις ἐπὶ τῶν αὐτῶν διαφορῶν Νομοσχεδίων δὲν θὰ ᾔναι σπουδαία, καὶ χρόνος πολὺς θὰ παρέλθῃ μέχρι οὗ συντάξωσι τὰς ἐκθέσεις των.

Ἀντιπρόστων δὲ τινῶν, ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ δύνανται, ὡς ἐγένετο καὶ ἐπὶ τῆς παρελθούσης συνόδου, νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὰ ἔργα των πρὸ καὶ μετὰ τὰς ἡμερησίας συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἱκαναὶ ὥριμοι προτάσεις καὶ νομοσχέδια πρὸς συζήτησιν, ἡ μὲν Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ παραγορευθέντος βουλευτοῦ, ὁ δὲ πρόεδρος περικάλεισε τὰς διαφόρους ἐπιτροπὰς νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὰς ἐργασίας των.

Ἀνεγνώσθησαν εἰς τὰς σειρὰν ἀναφοραὶ διαφορῶν πολι-

τῶν, ὡς καὶ αἱ ἐπὶ αὐτῶν γνωμοδοτήσεις τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνθη ἐπὶ αὐτῶν τὰ ἑξῆς.

α) Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῆς ἐν Κορθίῳ τοῦ Ἀνδρου Ἑλληνικῆς Σχολῆς, αἰτούσης ὅπως ἀναγνωρισθῇ αὐτῇ τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος ἐπὶ τῆς ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ὑπαρχούσης Μονῆς α ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ α, ὅπερ παρεχωρήθη διὰ Πατριαρχικοῦ Συγκλήτου, κατὰ τὸ 1818 ἐκδοθέντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀντὶ ἀντιρρήσεως τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσαν οὕτως:

«Ἡ ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὑπὸ ψῆφιν τὸ συνημμένον τούτου Συγκλήτου, ἐξ οὗ προκύπτει, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Μονὴ παρεχωρήθη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Σχολὴν Κορθίου ὡς ἀναφαιρετὸς ἰδιοκτησία αὐτῆς, γνωμοδοτεῖ ν' ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως, ἀφοῦ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν οἰκονομικῶν, ἐπεργάσωσιν ἀπὸ κοινού τὰ εἰκότα πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τῆς Σχολῆς.»

β) Ἐπὶ ὁμοίᾳς τοῦ Ν. Πανταλέοντος, συνιστῶντος τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ παρὰ τοῦ Ἰουλίου Ἑνίχῃ ἐχνογραφηθέντος τοπογραφικοῦ χάρτου τοῦ Λαυρίου, ἡ Βουλὴ ἐβέβαιωσε, σύμφωνα μετὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, περὶ τὴν ἐκτύπωσιν, ἀρ' οὗ ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτῆς ὑπάρχει κατατεθειμένον ἐν ἀντίτυπον.

γ) Ἐπὶ ὁμοίᾳς τοῦ Κ. Θ. Βαλέττα, αἰτούντος νὰ ἀποζημιωθῇ δι' ὅσας ὑπῆσαν ζημίας ἐκ τῆς διὰ τοῦ πλοίου του μεταφοράς τῶν ἐπαναστατῶν κατὰ τὸ 1862 ἀπὸ Κύνου εἰς Σύβραν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσης νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ἵνα ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.

δ) Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Γ. Μαρσιολοπούλου Συντάκτου τῆς «Νομικῆς ἐφημερίδος», ἐξαιτουμένου τὴν τύπωσιν τοῦ φύλλου του εἰς τὸ ἐθνικὸν τυπογραφεῖον δωρεάν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ συστήνῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καθόσον τὸ φύλλον αὐτὸ πραγματεύεται περὶ διαφορῶν νομικῶν ζητημάτων καὶ ὡς τοιοῦτον καθίσταται χρήσιμον.

ε) Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἀμειψιλήτου Χρ. Μεταλά, παραπονομένου κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Αστυνομικῆς Ἀθηνῶν, ὡς κακοποιήσαντος καὶ φυλακίσαντος αὐτὸν ἀδίκως, ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

ς) Ἐπὶ ὁμοίᾳς διαφορῶν αγωνιστῶν ἀπόρων, ἐξαιτουμένων τὴν ἐπίδωξιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν δικαίωσιν τῶν ἀγώνων

νων των, ἡ Βουλὴ, ἀποδεχθεῖσα τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀγῶνος, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ δικαιώματα τῶν ἀναφερομένων.

ζ) Ἐπὶ ὁμοίας διαφόρων κατοίκων τῆς Κιφαλληνίας, ἐξαιτουμένων βοηθίαν διὰ τὰ δυστυχήματα, ἀτινα ἐκ τοῦ σεισμοῦ υπέστησαν, ἡ Βουλὴ ἀπερνήθη νὰ διαβιβάσῃ αὐτὴ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργίων, ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτελέμενα, ὅτε ἀρμόδιον ἐν νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα.

η) Ἐπὶ ὁμοίας διαφορῶν καταδικῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ Κερκύρας, παραπονομένων κατὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ καταστήματος τούτου, ὡς μαιναχειρίζομένου αὐτοὺς κακῶς, ἡ μὲν πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδοτεῖ οὕτως.

«Νὰ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἵνα ἐξετάσῃ περὶ τῶν παραπόνων τούτων καὶ προτείνῃ περὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν, διότι θεωρεῖ σκληρόν νὰ ὑποβιβῶνται αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν ἤδη ἐπιτελούντων τὸ σωφρονιστήριον».

Ἐν δὲ μέλει αὐτῆς συνέταξε μικρὰν ἐκθεσιν, ἀναγνωσθεῖσαν, περὶ τοῦ σωφρονιστηρίου τούτου, δι' ἧς ἐξιστορήσαν διάφορα ἀτοπήματα λαβόντα χώραν ἐν αὐτῷ, γνωμοδοτεῖ τὰ ἑξῆς.

«Πρῶτον, ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑποβάλῃ σχέδιον γενικοῦ νόμου περὶ φυλακῶν τῶν καταδικῶν.

Δεύτερον, ν' ἀποστείλῃ ἡ Κυβέρνησις ἐν Κερκύρᾳ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιτροπὴν ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, τὰ πιστὰ παρεχόντων, πρὸς ἐξέτασιν τῶν παραπόνων τῶν ἐν τῇ ἐκείνῃ σωφρονιστηρίῳ κρατουμένων. Προηγουμένως ὅμως πρέπει νὰ παύσῃ ἢ νὰ μετατεθῇ ὁ διευθυνὼν, διὰ νὰ λυθῇ ἡ γλῶσσα τῶν ἀδικουμένων, καὶ πᾶς ἐκ τοῦ μέσου ἀρθρὸς ῥόβος, τὴν ἀληθεῖαν θεωρούντων.

Ἐπὶ τῶν γνωμοδοτήσεων τούτων μικρὰ ἐλαβὲ χώραν συζήτησις, καθ' ἣν τιμὴς κατέκριναν τὸ σύστημα τῆς ἀπομυνώσεως, ὅπου ἐπικρατεῖ ἐν τῇ περὶ οὗ πρόκειται σωφρονιστηρίῳ, καὶ ἐζήτησαν τὴν μεταρρυθμίσιν του ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ παρεδεχθῇ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, προσέβησα συνάμα ἵνα τὸ ὑπουργεῖον πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ αποτελέσματος τῶν μέτρων, τὰ ὅποια ἐπὶ τῆς προκειμένης υποθέσεως θέλει λάβει.

Ἐτάθη μετὰ ταῦτα εἰς πρώτην συζήτησιν πρότασις νόμου τοῦ βουλευτοῦ Κίρας Τ. Αἰζαρέτου περὶ ὑποχρεωτικοῦ καὶ ἐκούσιου ἐθνικοῦ δανείου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ὅποιας λαβὼν τις τὸν ὅλον ἐξέθηκεν, ὅτι παραδεχόμενος ὡς ἐθνικὴν ἀνάγκην τὴν

ἀρχὴν τῆς προκειμένης προτάσεως, καὶ θεωρῶν τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ ὡς ὑποχρεωτικὸν ἔκδοσι, οὐχὶ δὲ ἐκούσιον συναπτορὰν, καθόσον ὑποχρεώσεις καὶ ἐκούσιαι εἶναι ὅλως ἀντίθετα, δὲν συμφωνεῖ εἰς τὰ κατέκαστα αὐτῆς, ἐπιβλέπωντες εἰς τὸν πόντον λαδόντας ὑποχρεώσεις, ἐν ᾧ τοσαύτας νὰ ὑφίσταται καὶ πρόκειται μάλιστα νὰ ὑπάρῃ διὰ τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθέντων φορολογικῶν νομοσχεσίων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἐπικείμενοι κατὰ τῆς Πατρίδος κίνδυνοι τὰς πληρωσιμὰς μάστιγας τῆς κοινωνίας τάξεις αὐτοῦς ἀπειλοῦσιν, ὥστε οἱ κρατικοὶ τὰς ὑφ' ἡρώους οἰκίας, νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ ἐκχωρήσῃ ὅλην ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης καὶ νὰ ἐπιπληρῇ αὐτὴ εἰς τοὺς αἰλουσίους, τοὺς δυναμένους νὰ συδράμωσι τῇ Πατρίδι χρηματικῶς καὶ συμμέτονοι ἔχοντες νὰ θεωρήσωσι μέρος τῆς περιουσίας τῶν ὅποις σώσασιν τὸ ὑπόλοιπον. Προτείνει λοιπὸν νὰ τοῦτο ὁ ὑποχρεωτικὸς οὗτος ἔκδοσις εἰς τοὺς κατατεμένους ἀπέναντον περιουσίαν ἀνω τῶν 50,000 δραχμῶν.

Ἀπάντησαν ὁ προτείνων, ὅτι διὰ τῆς προτάσεως τοῦ σφύμονος ἔννοσι ὑποχρεωτικὰς συνεισφοράς, ὅλως προτίθεται καὶ ἐκούσιους ἢ προαιρετικὰς, ἐπαμένους ἀρτίωτα, καὶ τοὶ ἀντίθετα, συμβιβάζονται ἐν αὐτῇ, ὅς θέλει ἀποδοτεῖται κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν κατέκαστα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν τοῦ παραχρησθέντος περὶ ὑποχρεώσεως, μόνον τῶν πλουσίων, πεπεισθεῖ, ὅτι τοὶ 3 ἄρθροι τοῦ Συντάγματος δὲν εἰσαπὶ οὐδὲνα ἑλλομεν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ συνεισφέρῃ ἀνάλογον τῆς περιουσίας τοῦ εἰς τὰ θεμελίαια ἔαρε, ἐπομένως δὲν συμφωνεῖ νὰ ἐξαίρεθωσι οἱ ὀλιγωτέρων περιουσίαν ἔχοντες, ἀρ' οὐ καὶ ἐνώπιον τοῦ νόμου πάντες εἰσὶν ἴσοι καὶ ἀπὸ τα ἀξιώματα οὗτοι ἀποκλείεται.

Ἐπέλαθεν ἄλλος, ὅτι μετὰ λύπης εἰσάγεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποκρούσῃ κατ' ἀρχὴν τὴν προκειμένην πρότασιν, διότι θεωρεῖ αὐτὴν παραλογὸν ὡς ἐπαναφύευσαν τῇ ἐπὶ τουρκοκρατίας συστήματι τοῦ κεφαλικοῦ φόρου, τοσούτω μάλλιν, ὅσο δὲν ὑφίσταται καὶ ἀνάγκη τοιαύτη, ἵνα καταστειψώμεν πλεον ἱμαθὰ τῶν πολιτῶν.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τῶν, ὅτι παρεξηγεῖται ὁ σκοπὸς τῆς προτάσεως, μὴ ἔχουσι τὸν χαρακτήρα, ὃν ὁ προσηγορεύσας ἀπέδωκεν εἰς αὐτήν, προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ πρότασις δὲν πραγματεύεται οὔτε περὶ φορολογίας οὔτε περὶ ἐράου, ἀλλὰ περὶ ἀπλῶ ἐθνικοῦ δανείου, καὶ ἀπορεῖ ποῖ ἄλλοι μὲν παρεγγύσαν, ἄλλοι δὲ καταγέλασαν αὐτὴν, ἐν ᾧ ὁρεῖται νὰ μελετήσωσιν εὐεργετῶς αὐτὴν καὶ νὰ τὴν συμπληρώσωσι μάλλιν. Τὸ καθ' ἑαυτὸν φρονεῖ,

ὅτι ἡ Βουλὴ κέκληται ἐνταῦθα, οὐχὶ ἵνα ἀποκλειστικῶς μόνον παρακολουθῇ πᾶσιν Κυβερνητικῇν πρωτοβουλίαν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτοις ἵνα σκέπτεται καὶ ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐξευρίσκη τὰ πρόσοφορα μέτρα· οὐδὲ πρέπει νὰ ἀπορρίπτονται ἀδυσπανίτως αἱ γνώμαι καὶ αἱ προτάσεις τῶν βουλευτῶν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ συνάδελφος τοῦ βουλευτῆς Κέας, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοὺς τὰς γενικὰς σκέψεις καὶ τὸ σύστημα τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ ἀποκρούσῃ αὐτὸ, ῥίπτει ἔδω ὑπὸ τὴν σκέψιν τῆς Βουλῆς μίαν ἰδέαν, ἣν θεωρεῖ συντελεστικωτέραν εἰς τὸν σκοπὸν, ὃν ἐπιδιώκουσι πάντες. Ταύτην οὐτὴν οὐχὶ παράλογον, ὥς τις τῶν προαγορευσάντων τὴν ἀπεκάλεσεν, ἀλλὰ λογικὴν, κατὰ τὴν γνώμην του, καὶ ὠφελίμην, οὐ μόνον ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ μελετήσῃ ἐμβριθῶς, ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις δυστυχῶς δὲν εἶναι παρούσα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους φανερὸν, ὅτι πρέπει νὰ ἀναδελθῇ ἡ πρώτη τῆς προκειμένης προτάσεως συζήτησις εἰς ἄλλην συνεδρίαν, καθ' ἣν νὰ ὦσι παρόντες καὶ οἱ ὑπουργοί.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως.

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης διέλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3. M. M.

Ὁ Πρόεδρος

A. I. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντᾶς,

X. Μαστραπαῖς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

Τῆς 13 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

α) Πρότασις Νόμου τοῦ βουλευτοῦ Δ. Τσιρινιώκου περὶ καταργήσεως τοῦ διατάγματος τῆς ὀπλοφορίας.

β) Ἀποφάξις Ν. Εὐθυμιάδου ἐκ Κύμης παραπονεμένου ὅτι συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη ἀνεὺ ἐντάλματος συλλήψεως.

γ) Ὁμοίαν τῶν ὑποδικηγόρων Ζακύνθου ἐξαυτομμένων νὰ χο-

ρηγθῇ αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμα των εἰς πάντα τὰ ἐν Ζακύνθῳ δικαστήρια.

δ) Ὁμοίαν Πέτρου Μπελίνου ταγματάρχου συνταξιούχου, αἰτούντος νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ψηφισθέντος νόμου περὶ φιλελλήνων.

ε) Ὁμοίαν τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Σαμίων τῆς Κεφαλληνίας, αἰτούντων νὰ παραχωρηθῇ αὐτοῖς ἡμῖς στρέμμα γῆς εἰς ἓνα ἕκαστον ἀπὸ τὰ κτήματα τῆς διαλελυμένης μονῆς « τῶν ἁγίων φανέντων », κείμενα εἰς τὸν αἰγιαλὸν Σάμης ὅπως συνοικισθῶσιν.

ς) Ὁμοίαν Ἐλισάβετ Χήρας Γεωργίου Βάγια αἰτούσης αὐξήσιν τῆς συντάξεώς της ἀναλόγως τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της.

Παραπεμφθῆσαν δὲ ἡ μὲν ὑπὸ στοιχ. α' πρότασις εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν, ἡ ὑπὸ στοιχ. β' ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἵνα ἐξιτάσῃ καὶ μετὰ τοῦτο πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν, ἡ ὑπὸ στοιχ. γ' εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Δικαιοσύνης, καὶ αἱ ὑπὸ στοιχ. δ', ε', ζ' εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

Ἀρξάμενης εἴτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνεὺ ἀντιρρήσεως νομοσχέδιον περὶ τῶν προϊόντων τῆς ἐγγυήτου βιομηχανίας, ἐφ' ὧν ἐπιστρέφονται τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον ἐπίσης εἰς πρώτην συζήτησιν ὁμοιον περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15/27 Ὀβρίου 1835 διατάγματος περὶ παροχῆς προσημιῶν εἰς ὀφειλάς τοῦ δημοσίου. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς δὲ αὐτοῦ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξήθηκεν, ὅτι οἱ λόγοι τῆς καταργήσεως τοῦ προκειμένου διατάγματος δὲν εἶναι, κατ' αὐτὸν ὁρθοί, καθόσον ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἦτον νὰ ἔλθῃ εἰς συνδρομὴν ἐκείνων ἐκ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, οἵτινες ἐνεκα λόγων ἐκπτώτων ἦσαν ἀνίκανοι νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των, καὶ τῷ ὄντι, ἐκτὸς τῶν καταχρήσεων, ἡ τριακονταετῆς ἐφαρμογὴ τοῦ ἀπέθι λυσιτελεῖ. Νόμον λοιπὸν τοιοῦτον, ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης προνοοῦντα, καταργεῖ σήμερον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δικαιολογούμενος, ὅτι ἐγένετο κατὰ τὴν αὐτοῦ. Ἐρωτᾷ ὅμως, εἶναι ὀρθὸν νὰ λαμβάνηται ὡς ἑσῆς τῆς καταργήσεως τῶν νόμων ἡ κακὴ αὐτῶν χρῆσις; Τὸ καθ' ἑαυτὸν νομίζει, ὅτι οὕτως οὐδεὶς νόμος δύναται νὰ ᾔναι ἐκτὸς πάσης ὑποψίας. Πεποινθὼς λοιπὸν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θέλει ἐπιτρέψῃ τὴν κατάργησιν τοῦ ἐνεργητικωτάτου τούτου ἐν ἐξαιρετικαῖς περι-

στάσει διατάγματος, ἀπεκρίθη τῇ ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἔην ἡδυνῆσθαι νὰ ἀναιρέσῃ τὴν θέσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἐσχυρίσθη ὅμως, ὅτι ἡ ἐπαγγελία τοῦ διατάγματος ἀπέβη ἀνομφαλῆς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀλλοῦ, διότι ἡ καθυστέρησις τοσούτων ἐκτετακμένων ἐν τοῦ διατάγματος τοῦτου προήλθεν, οὐδέποτε δὲ ἐξηκολούθη εἰς τὴν ἀκρίτως αἰτίαν τῆς προστασίας του, καὶ συγκρίματα ἐγένετο χρόνι αὐτοῦ εἰς τοὺς δυστρόπους ἀρετέτας. Τὸ περὶ οὗ πρόκειται διάταγμα προσελήθη εἰς ἐπιτοχὴν, καθ' ἣν τὸ ἀμερικαν εἶχε ἐκτετακμένα, ἀλλὰ σήμερον, ὅτε σταθεῖται καὶ τοῦ ὁδοῦ, οὐδόλως δύναται νὰ δικαιολογηθῇ. Ὑποστηρίζει λοιπὸν τὸ νομοσχεδίον, τοσούτω μᾶλλον, καθόσον ἀποδέλπει περὶ τοῦ μείλλοντος, καὶ οὐδὲ κἀν ἐγγίζει τὸ παρελθόν, διότι περὶ τῶν μέχρι σήμερον καθυστερούντων προβλέπει ἕτερον νομοσχεδίον, ἐπ' ᾧ τῇ Βουλῇ ἐκκρίμας ὑφιστάμενον.

Ἐπαναλαβόντος τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀκυσώσεως τοῦ προκειμένου διατάγματος εἰσὶναι κατατρεπτικά διὰ τοὺς πολίτας, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀποχρῶν λόγος τῆς καταργήσεως ἢ ἐκ μέρους τινῶν ὑπουργῶν κακὴ αὐτοῦ χρῆσις, ἡ Βουλὴ ἐρωτήθησα ὑπὸ τοῦ προέδρου παρετέθη τῇ ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου, ὅπου δὲ καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον δι' ἀκυσώσεως. Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τῆς, ἀπεφανῆσιν συνάμα ἵνα ὁ ὑπουργός, καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1866 χορηγηθείσας ἐκ μέρους τοῦ νομοσχεδίου ἀποστάσεις.

Προκειμένου εἰς νὰ ἐπαναληθῇ ἡ χθεὲς ἀναλληθείσα πρῶτη συζήτηση τῆς περὶ ὑποχρεωτικῆς καὶ ἐκούσης θανάτου προστασίας τοῦ Βουλευτοῦ κίας Τ. Λαζαρέτου, ἀναστὰς οὐταξήθησαν, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ παριζητηθῆ δεινῶς. Ἐπειδὴ δὲ ἀπαιτεῖται ὅρισμος ἐπ' αὐτῆς σκέψις, προτείνε τιν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως αὐτῆς μετὰ τὰ φορολογικὰ νομοσχεδία καὶ τὴν προϋπολογισμὸν.

Συνεισάσας εἰς τοῦτο τῆς Βουλῆς, ἡρώτησεν τις διὰ τί ἄχρι τοῦδε ἐνῶ παρελθὲ τόσος χρόνος, δὲν ἀπετέθη ἡ ἐκθεσις τῆς εἰς Λαύριον ἀποσταλείσης ἐπιστατηνικῆς ἐπιτροπῆς, παρακαλεῖ δὲ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν νὰ σταθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἀπάντησεν ὁ ὑπουργός των Κινοεργιῶν καὶ πρωθυπουργός, ὅτι ἡ ἄχρι τοῦδε ἀναβολὴ προήλθεν ἐκ τοῦ ὅτι δύο τῶν μελῶν αὐτῆς, οἱ κ. κ. Βασιλείας καὶ Σκαριότσης ἀρχαλοῦντο εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν εἰς τὴν παγκόσμιον ἐκθεσιν ἀποσταλησμε-

νων προϊόντων νῦν δὲ διατάχθησαν νὰ ἀσχοληθῶσι κατεπειγόντως εἰς σύνταξιν τῆς ἐκθεσεως τῶν, καὶ ἐλπίζει, ὅτι ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν νὰ προσελθῇ αὐτῇ εἰς τὴν Βουλὴν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ὁ πρόεδρος, ἀναγγελλόμενος τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐκθεσεως, διέταξε, ἀνακρίνασθαι τῇ Βουλῇ, τὴν συνῆλθαι περὶ ὧραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΙΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Β. Κωσταντάς,

Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΕ'.

τῆς 11 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἀναγνῶν Π. Καλογεωργίου ἀποστατοῦ λοχαγοῦ περὶ προδοτικῶς καὶ ἀποκαύσεως τῶν καθυστερουμένων μισθῶν του, καὶ παρετέθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναρρῶν.

Ὁμοίως ἀνεγνώσθη αἵτισις Ν. Πενταλέοντος, ἐκτετακμένου νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτῷ ὁ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σκελλεμιάδου παρατεθείς εἰς τὴν Βουλὴν τοπιογραφικὸς χάρτης τοῦ Λαυρίου. Μετὰ τινὰ δὲ ἐξηγήσιν δοθείσαν ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἡ Βουλὴ παρετέθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἀναρρῶν ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος χάρτης.

Ἐτέθησαν ἀκελούτως εἰς ἑκτέραν συζήτησιν κα ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δικτὰ αὐτοῦ ἀντιρρήσεις τὰ εἰς νομοσχεδία.

α) Περὶ τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἐφ' ὧν ἐπιστρέφονται τὰ εἰσπραγματὰ τέλη.

β) Περὶ ἀκυσώσεως τοῦ ἀπὸ 15/27 Ὀκτωβρίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ παραχῆς προθιμίων εἰς ἀρετέας τοῦ δημοσίου.

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ εἰς πρῶτην συζήτησιν ἡ περὶ ζωνοκλοπῆς πρότασις, παρετήρησαν ὁ πρόεδρος, ὅτι ὑπάρχουσι δύο προτάσεις, μία τοῦ βουλευτοῦ Α. Ζατουνίου καὶ ἕτερα τοῦ βουλευτοῦ Χ. Στεφαννίου. Εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι εἶναι καλὸν νὰ συνλθῶσιν οἱ προτείνοντες ὅπως συγχευόμενοι εἰς μίαν τὰς ἐκτῶν προτάσεις, εἰλεον δὲ προσβιβάντων, ὅτι συντελεστικώτερον εἶναι νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ εἰδική, ὀνομαζομένη

ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἵνα μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν προτεινάντων ἐργασθῇ εἰς συγχώνευσιν τῶν ὑπὸ συζήτησιν προτάσεων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην.

Κατὰ συνέπειαν ὁ πρόεδρος ὠνόμασε τὰ μέλη τῆς εἰρηκμένης ἐδικτῆς ἐπιτροπῆς καὶ προτεκέλευσεν αὐτὴν νὰ συνέλθῃ εἰς τὸ προεδρεῖον ἐπὶ τῷ σκοπῷ ταύτῳ σήμερον. Κατόπιν δὲ, ἀναγγεῖλλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιλόσης, διέλυσε, συναίνεσαι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 1 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

A. I. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωνσταντῆς,

X. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.

τῆς 15 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς, περὶ τῇ μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

ὑπεβλήθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

α') Ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ διαφόρων πιστώσεων τῆς χιρσεως τοῦ 1866.

β') Πρότασις νόμου περὶ ἐξουσίας τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Κεραύρας περατωτάντων τὰς ἱατρικὰς καὶ νομικὰς σπουδὰς των.

Ἀμφότεραι δὲ παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἐπίσης ἀνεκοινώθησαν αἱ ἑξῆς ἀναφοραί.

α') Ἀναφορὰ διαφόρων πολιτῶν τῆς πρωτευούσης, δι' ἧς ἐφελεύουσι τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιτηδεύματων νομοσχεδίου, ὡς ἐκλύοντες ὑπερβολικῶς αὐτοὺς, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν οἰκονομικῶν.

β') Ὁμοία Ἀδὰμ Δελαπόρτα ἐφόρου τῆς Πετριτζεῖου σχολῆς περὶ συστάσεως Γυμνασίου ἐν Πάλλῃ τῆς Κεφαλληνίας, ἡ προνοδοτήσεως τῆς εἰρηκμένης σχολῆς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ἥτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Παιδείας.

γ') Ὁμοία Ν. Παμπούκη περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ σφαγῶν τῶν ἀθῶων γυναικοπαίδων.

Ἐπὶ ταύτης, ἀναγνωσθείσης, συναίνεσαι τῆς Βουλῆς, λαβῶν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι συγκληθεὶς ἐκ τῶν περιγραφομένων δεινοπαθημάτων ἀθῶων γυναικοπαίδων, καὶ πεποισθῶς, ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν κατελήρηκε αἰσθημάτων, προτείνει, ἀντὶ νὰ παραπεισθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἰς τινὰ τῶν ἐπιτροπῶν, νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα λάβῃ αὐτὴ τὰ ἀνέχοντα μέτρα πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχῶν τούτων ἀδελφῶν ἡμῶν.

Μηδενὸς δὲ ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συστήσῃ στενῶς ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀρξαμένης εἰτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθη εἰς τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν περὶ τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἐρ' ὃν ἐπιτρέπονται τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη, καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ άρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀλεύρων καὶ ζυμαρικῶν ὑπάρχοντι καὶ τὰ δίπτυρα (παξιμάδια), κατὰ συνέπειαν προτείνει νὰ προστεθῶσι καὶ ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ α. ἐδαφίου τοῦ άρθρου μετὰ τὴν λέξιν «ζυμαρικά».

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν ἔχει δυσκολίαν νὰ δεχθῇ τὴν προσθήκην τοῦ προαγορευσαντος, καθόσον διὰ τῶν ζυμαρικῶν ἐννοεῖ καὶ τὰ δίπτυρα, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον μετὰ τὴν προσθήκην καθὼς καὶ τὰ δίπτυρα.

Ἐπὶ τέλους ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

αἰς εἶδη τῶν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας προϊόντων, ὑπὲρ ὧν θέλει ἐπιτρέπεσθαι, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ περὶ Δασμολογίου Νόμου, τὸ πλεονθὲν εἰσαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῶν ἀναλόγων πρώτων ὑλῶν, ὀρίζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ κατεργασμένα ὀρμακα καὶ τὰ δίπτυρα ἢ ζυμαρικά, καθὼς καὶ τὰ δίπτυρα.

Πᾶσα περὶ τῶν τοιούτων προϊόντων ψευδὴς διασάφισις τιμωρεῖται μετὰ τὴν ποινὴν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἐτέθη ὑπὲρ τῶν ἐπίσης εἰς τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15/27 Ὀκτωβρίου 1835 Διατάγματος περὶ παρῆς προθεσμιῶν εἰς ὀφειλῆτας τοῦ δημοσίου. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς δ' αὐτοῦ λαβῶν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον δὲν προεκλήθη ἐκ ἰσχυ-

ρων λόγων, διότι, ως εκ τῶν κατὰ τὸ παρελθόν εἶτος δοθεισῶν προθεσμίων ἐξάγεται, μόλις ἐδόθησαν εἰς 800 περίπου ὀφειλέτας ἀπέναντι τοῦ μεγάλου πληθυσμοῦ αὐτῶν, ἐπομένως καὶ αὐτὴ ἡ κατάχρησις αὐτοῦ δὲν ἐπιφέρει ὅλας εἰς τὰ δημόσια συμφέροντα οὐδ' ἀληθὲς φαίνεται ὅτι ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὑπουργοῦ ἀναφερόμενος ἰσχυρισμὸς, ὅτι τὰ καθυστερούμενα 58 περίπου ἐκτομύρια προσέρχονται ἐξ αὐτοῦ τοῦ Διατάγματος, διότι ταῦτα προήλθον οὐ μόνον ἀπὸ τῶν ἀτελῶν ἡμῶν φορολογικῶν συστήμα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν καταπιεστικῶν τῶν εἰσπραξέων, ἀπὸ τὰς μεροληψίας τῶν ἐπιτετραμμένων αὐτῶν ὑπαλλήλων, ἐξ ὧν οὐδεὶς ἄλλος τοῦδε ἐτιμωρήθη, τέλος, ὅπερ καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἀπὸ τῆν ἐκ τῶν κατὰ καιροῦ ὑπουργῶν κατάχρησιν τοῦ χορηγηθέντος δικαιώματος. Ἐπειδὴ δὲ νομίζει, ὅτι τὸ Διάταγμα, τοῦ ὁποῦ ζητεῖται ἡ ἀκύρωσις, οὐ μόνον προϋλάττει τὰ δημόσια συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ ἐπιφέρει ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς πείρας, διὰ ταῦτα προτείνει τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀντειπόντος δὲ τινος, ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ χορηγῇ ὁ ὑπουργὸς προθεσμίας οὐ μόνον εἶναι ἐπιμελής εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ἀποκρούει καὶ τὰς προτιμήσεις τῶν εὐνοουμένων, ἐκφράσαντος δὲ τὴν ἀπορίαν τοῦ διὰ τὴν ἀκαιρίαν ἐκ μέρους τινῶν ἀντιπολιτευσῶν κατὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ μὴ ἀξία ἀντιπολιτευσεως ζητήματα, ὑπέλαβεν ἄλλος, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαιότερον ἢ ὅσον παρίσταται εἰς τὰς ὀψεις. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰς κατὰ τῆς ἀντιπολιτευσεως μορφάς τοῦ προαγορεύσαντος ἀπαντᾷ, ὅτι αὐτὴ, ἀδιαφοροῦσα περὶ τούτων, οὐδ' ἔχουσα ἀνάγκην συμβουλῶν ἐκ μέρους οὐδενός, προβαίνει κατὰ τὸ καθήκον τῆς εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως. Μεταβαίνων δὲ εἰς τὸ πραγματικόν φρονεῖ, εἰπὼν, ὅτι οἱ Νόμοι δὲν πρέπει ἀνεῖς ἰσχυρῶν λόγων νὰ ἀνατρίπωνται, οὐδὲ νὰ παρρηῶνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐλαστικότης τῶν Νόμων, ἥτις πολλάκις περιλαμβάνει κινδύνους καὶ παρέχει τὸ μέσον υποχωρήσεως ἐνέμῳ. Ἀποδείξας ὕστερον διὰ μακρῶν, ὅτι τὸ διάταγμα, συγκριτικῶς πρὸς τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον, εἶναι σφοδρότερον, κατέκρινε τὴν ἐν τῇ εἰσρηκτικῇ ἐκθέσει ἰδὲν τοῦ ὑπουργοῦ, περὶ ἀπαλείψεως τῶν ὀφειλῶν, ὡς σκοποῦσαν ὅχι τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ τῶν ὀφειλετῶν. Καὶ τέλος, δὲ ἰσχυρισθεὶς, ὅτι αἱ καθυστερήσεις προήλθον ἐκ τῶν μηδέποτε ἐφαρμοσθεισῶν

εἰλικρινῶς διατάξεων τοῦ διατάγματος ἐκφράχθη καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργός, ὅτι οἱ τὸ νομοσχέδιον ἀποκρούοντες ἐπαναλαμβάνουσι σχεδὸν τὰ αὐτά, καὶ ταῦτα ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν ἔχουσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὸ δίκαιον. Τὰ ἐπιχειρήματα τῶν προαληθάντων δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα, διότι αὐτοί, προτείναν τὴν κατάργησιν τοῦ διατάγματος, σκοπὸν εἶχε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἰσότητά εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, καὶ νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὰς καθυστερήσεις ὡς πρὸς τὸ μέλλον, διότι περὶ τοῦ παρελθόντος οὐδεὶς δύναται νὰ γείνη λόγος. Ἀναίρετας ἀκολουθῶν διὰ μακρῶν τὰ περὶ παραλείψεων ἐπιχειρήματα τοῦ προαγορεύσαντος, καὶ ἐκθεῖς τοὺς λόγους καὶ τοὺς σκοποὺς, ὧν ἐνεκα προεβλήθη ἐπὶ τῆς ἀντιβασιλείας τὸ διάταγμα, ἰσχυρίσθη ἀκολουθῶν, ὅτι ἐν τοιαύτῳ νομοθετήματι δὲν ἀρμοζει εἰς τὸ ἀντιπροσωπεῖν σύστημα, διότι ἄλλοτε ἐγένετο αὐτοῦ χρῆσις ὡς μέσον διαφθορᾶς τῶν πολιτῶν, οὗς σχεδὸν πάντας κατάρθρωσε νὰ καταστήσῃ ὀφειλέτας. Ἐπὶ τέλους συνέστησε τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐπαναλαμβάνοντος δὲ τινος ἐκ τῶν προαγορεύσαντων, ὅτι ἡ ἀντιπολιτεὺσις πεποιθὴν, ὅτι πᾶσαι αἱ δοθεῖσαι ἀναστολαὶ ἐδόθησαν ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐρημόσθη εἰλικρινῶς αὐτὸ, δὲν δύναται περὶ νὰ ἐλέγξῃ τὴν παρούσαν Κυβέρνησιν ὡς μὴ ἔχουσαν γενναϊότητα ἵνα ἀντιστῇ εἰς τὰς πιέσεις, καὶ, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ τούτων, προτείνει τὴν ἀκύρωσιν ἐνὶ νόμου ὅσον σοφοῦ, τοσοῦτον καὶ ἐπιμελούς, ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι τὰ μάλιστα εὐεργετικὸν εἰς τὸν λαόν, διότι αἱ διδόμεναι προθεσμίαι ἔχουσι τὴν ιδιότητα νὰ πολλαπλασιασθῶσι τὰς ὀφειλάς καὶ νὰ καθιστήσιν δυσκόλον, ἂν ὅχι ἀδύνατον, τὴν ἐξόρκισιν οὐ μόνον ἀλλὰ διακρίνουσι καὶ τὰς συνευρήσεις τῶν πολιτῶν, ὡς πωλούντων ἀντὶ τοιαύτων εὐεργεσιῶν τὰς ψήφους τῶν εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμετέρας. Ἐπειδὴ δὲ ἄλλως τοῦ εὐεργετήματος τῶν προθεσμίων δὲν γίνεται χρῆσις ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων, οἵτινες οὐδέποτε καθυστεροῦσι τοὺς φόρους τῶν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν ἐνοικιαστῶν, οἵτινες καταχωροῦνται αὐτοὺς, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Προσέβηκεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ μετὰ προσηγορίας καὶ συγκρίσεων πρὸς ἄλληλα τὸ ἰσχυρὸν διάταγμα καὶ τὸ ἤδη προτεινόμενον νομοσχέδιον δὲν δύναται νὰ εἶρῃ ὑποῖσι λόγοι, προ-

εκάλεσαν τὸ πρῶτον. Ἐκ τῶν ἀγορεύσεων ὁμως ἐνόησεν ἤδη, ὅτι μόνον λόγοι διαφθορᾶς τῆς κοινωνίας προεκάλεσαν αὐτό. Ἐκτὸς τούτου ἀναγινώσκων ἄλλοτε πρὸ τῆς ἐνώσεως διαφόρους ἐκθέσεις κατακρινούσας τὸ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύον φορολογικὸν σύστημα ὡς καταπιεστικὸν ἐν γένει, ἐνόμιζεν, ὅτι αἱ προθεσμίαι ἐχορηγοῦντο συνήθως ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, τῶν μὴ ἐπαρκούντων νὰ πληρώσωσιν ἐγκαίρως τοὺς φόρους τῶν. Νῦν ὁμως, πεισθεὶς περὶ τοῦ ἐναντίου, καὶ θλέπων, ὅτι ἐντεῦθεν προήλθεν ἡ καθυστέρησις τοσούτων ἑκατομμυρίων, τὰ ὅποια ἂν εἶχε τὸ δημόσιον σήμερον, δὲν θὰ ὑπῆρχε ἀνάγκη νέας φορολογίας ἢ δανείων, προτιμᾷ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον, κατὰ τὴν ιδέαν του, θέτει ὁραγμὸν εἰς τὸ μέλλον.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου παρεδῆχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ μοναδικοῦ ἀρθροῦ, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι κατ' αὐτὸν ἐκτὸς τοῦ διατάγματος, περὶ οὗ πρόκειται σήμερον, εἶναι καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἰτίαι τῆς γενομένης καθυστερήσεως τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους. Μὴ θέλων δὲ νὰ προέλθῃ εἰς ἐκτενὲς ἐξήγησιν αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ μὴ εἴπῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ὑπάρχουσι τινὲς περιστάσεις, καθ' ἃς πρέπει νὰ χορηγῆται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ προθεσμία τις εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν διαφόρων φόρων, ἐὰν ὑπάρχῃ πιθανότης, ὅτι δύνανται νὰ ἐξοπλήσωσιν εὐχερέστερον καὶ ἀνευ τῆς ἐαυτῶν καταστροφῆς τὸ δημόσιον, ταῦτα δὲ λέγει, διότι νομίζει, ὅτι συμφέρουσι καὶ εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ συναλλαττομένους, τοὺς ὁποίους δὲν πρέπει νὰ καταστρέφῃ. Διὰ ταῦτα διατυπεί τὴν ιδέαν του ὡς προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον, ἔχουσαν οὕτω.

« Μόνον διὰ χρέη προερχόμενα ἐξ ἐνοικιάσεως προσόδων ἢ κτημάτων ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ χορηγῇ προθεσμίαν οὐχὶ πέραν τῶν ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ χρέους, ἐὰν διὰ τῆς προθεσμίας ταύτης καθίσταται εὐκολωτέρα καὶ ἀσφαλέστερα ἡ πληρωμὴ αὐτῶν. »

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι θὰ ἐδέχτο τὴν προσθήκην τοῦ προαγορευθέντος, ἐὰν αὕτη ἦτον ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸν μὲν λαόν, ὅστις ἀποδίδει τοὺς φόρους του, οὐδὲν εὐκολύνει, τείνει ὁμως εἰς τὸ νὰ καταστήτῃ πρὸνυμοῦχον μίαν τάξιν ἀνθρώπων, ἥτις ἐκμυζᾷ τοὺς ἰδιώτας τοῦ λαοῦ καὶ κατακτείνει αὐτοῦ, τουτέστι τοὺς ἐνοικιαστὰς, διὰ ταῦτα ἀποκρούει αὐτὴν μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως, καθόσον ἐπιθυμεῖ οἱ

μετὰ τοῦ δημοσίου συναλλαττόμενοι νὰ ὦσι πρόθυμοι εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ μισθώματος ἐμπροσθέντως, καὶ θὰ ὦσι τοιοῦτοι, ἐὰν τοὺς φόρους μισθώνωσιν ἄνθρωποι φερέγγυοι, οὐχὶ δὲ ἀκτῆμονες καὶ πένητες, ὡς γίνεται σήμερον, οἵτινες, ἔχοντες ὑπ' ὀψιν τὴν ἐπιείκειαν εἰς χορήγησιν προθεσμιῶν, καὶ τοὶ στερούμενοι κεφαλαίων, ὁμως προσέρχονται καὶ ἐνοικιάζουσιν ἐπ' ἐλπίδι ὠφελείας. Διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὁμως τὸ κακὸν τοῦτο θεραπύεται, διότι ἀπ' ἐνὸς μὲν τὸ δημόσιον ἐξασφαλίζεται, ἀπ' ἑτέρου δὲ ὁ ὑπεύθυνος Ταμίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χορηγῇ βραχυπροθέσμου προθεσμίας εἰς τοὺς τιμίους καὶ φερέγγυους ἐνοικιαστὰς.

Ἀποκρούσαντος ὕστερον τὴν προσθήκην ταύτην καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ διὰ μακρῶν ἀναλύσαντος καὶ εὐρόντος αὐτὴν τὰ μάλιστα ἐπιβεβαιῶν καὶ εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, διότι δι' αὐτὴν δὲ ἐπαναφέρεται πλεονέκτημα ἡ ἰσχύς τοῦ διατάγματος καὶ αἱ παρεπόμεναι αὐτῷ καταχρήσεις, ἐτέθη εἰς ψηφορίαν ἡ εἰρημένη εἰς τὸ ἄρθρον προσθήκη τοῦ Βουλευτοῦ Τριφυλίας καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀνασιτάσας. Ἐγένετο δὲ δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ μοναδικὸν ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ἐνταῦθα κατατεθεῖσα ἀνεγνώσθη ἐτέρα προσθήκη ἔχουσα οὕτως·

Ἄρθρον 2.

« Ὁ παρὼν Νόμος ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἀπὸ τοῦ 1866 καὶ ἐντεῦθεν χρέη. »

Τὴν προσθήκην ταύτην ὑπεστήριξε καὶ ἀνέπτυξεν ὁ προτείνων, ἐπειπὼν, ὅτι συμφωνεῖ αὕτη μὲ τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ χθὲς καὶ σήμερον δοθείσαν ἐξήγησιν ὅτι ὁ Νόμος μόνον τὸ ἐνεστώδες καὶ τὸ μέλλον κανονίζει.

Ἐπέλαθεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τῶν ὄντι ἡ ὑποχρέωσις τῶν ταμιῶν τοῦ νὰ εἰσπράξωσι τὰς καθυστερήσεις τοῦ παρελθόντος, ἀναβαλόντος εἰς 58 περίπου ἑκατομμύρια, ἐντὸς μίας χρήσεως εἶναι ματαία, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ τοῦτο καὶ νὰ ἐξομοιωθῶσι χρέη παμπάλαια καὶ ἀκαθάριστα πρὸς τὰ τῆς τρεχοῦσης χρήσεως ληξιπρόθεσμα. Τὸ Νομοσχέδιον δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀναδρομικὴν δύναμιν, οὔτε αὐτὸς ὡς προτείνων εἶχε ποτὲ σκοπὸν νὰ τῷ ἀποδώσῃ τοιαύτην ἐννοίαν, διὰ ταῦτα φρονεῖ, ὅτι καὶ ἡ προτεινομένη προσθήκη εἶναι περιττὴ ἀπέναντι τῆς ἐννοίας καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Νόμου.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι οὐδεὶς εἰδικῶς ἐνόησεν, ὅτι τὸ Νο-

νομοσχέδιον θά ἦνε ἱκανόν νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὰ παρελθόντα χρέη, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τινὰ προλαβοῦσαν ἀγόρευσιν τοῦ ὑπὸ κινήσας τὴν ἰδέαν ταύτην· ἀλλ' ὁμοῦ παρατρεῖ μετ' ἀπορίας, ὅτι διὰ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ ὑπουργοῦ κρίνεται ἀκαταδίωκτοι οἱ τῶς ὀφειλῆται καὶ οἰονεὶ χαρίζονται αὐτοῖς τὰ χρέη. Καὶ μὲν πολλὰ τούτων εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσπραχθῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τοῦ 1863 καὶ ἐντεύθεν καθυστεροῦντα ἀναβαίνοντα εἰς 22-25 ἑκατομμύρια, ἕνεκα τῶν ὁποίων τὸ δημοσίον ἐχρεώθη μὲ ἰσάριθμον δάνειον, τρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, διότι εἶναι δυνατὴ ἡ εἰσπραξίς των, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ὑπουργὸς τοῦτο σκοπῇ διὰ τῶν ἐξηγήσεων του, τὸ νὰ μείνωσι δὴλ. οἱ ὀφειλῆται οὗτοι ἀκαταδίωκτοι, τουτέστι νὰ χαρισθῶσιν αὐτοῖς τὰ χρέη, ὅπερ οὗτος καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀποκρούουσι μεθ' ὅλης αὐτῶν τῆς δυνάμεως, μὴ παραδεχόμενοι τοιαύτην ἐννοίαν.

Ἀπώντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργός, ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν ἐν ἰσχύϊ ὄντων τοῦ τε λογιστικοῦ Νόμου καὶ τοῦ Διατάγματος τοῦ 1835, ὑπῆρχε μία ἀντίρροπος καὶ ἡ εὐθὺνη μετετέθη ἀπὸ τοῦ ταμείου εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν. Τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην, ἥτις ἐξώγαγεν τὰ καθυστεροῦντα, ἐργεῖται τὸ Νομοσχέδιον νὰ ἀρῇ καὶ νὰ ἀφίση τὴν εὐθὺνην ἐκεῖ, ὅπου φυσικῶς καὶ λογικῶς ὁ δόμος τὴν ἔθηκεν. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη δύναται ἄρα γε νὰ ἐρροισθῇ καὶ διὰ τὸ παρελθόν; Κατὰ τὴν ἰδέαν του οὐδέποτε· καὶ ἂν τεθῇ ῥητῶς εἰς τὸ Νομοσχέδιον αὕτη, εἶναι μάταιον διότι τὰ χρέη τοῦ παρελθόντος εἶναι διηρημένα εἰς πολλὰς τάξεις, καὶ ἄλλα μὲν εἶναι ἀκαθάριστα, ἄλλων δὲ ἡ εἰσπραξίς ἕνεκα εὐεργετικῶν Νόμων εἶναι περιωρισμένη, ἄλλα δὲ στεροῦνται τίτλων πρὸς εἰσπραξίν. Καὶ τὸ Νομοσχέδιον ἄρα καὶ ἡ ἐπιβεβλησὶς ἤδη προσθήκη δὲν μεταβάλλουσι παντάπασι τὴν κατάστασιν τοῦ παρελθόντος, ἀλλ' ἀρίνοντα τὰ πράγματα ὅπως ἔχουν κανονίζουσι τὸ τε ἐνεστώδες καὶ τὸ μέλλον. Ἐὰν δὲ ὑπερχροῖντο οἱ ταμίαι νὰ εἰσπραξῶσι καὶ τὰ 60 ἑκατομμύρια ἐντὸς μιᾶς χρήσεως, ἥτοι τῆς τριετίας, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, θά ἠναγκαζέτο τὸ Κράτος νὰ συνεισφέρῃ 100 περίπου ἑκατομμύρια, ὅπερ δὲν δύναται τις νὰ ὑποστηρίξῃ σπουδαίως, ἐκτὸς ἐὰν ἐπιζητῇ νὰ ἐπιφέρῃ μορφήν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Συμπεραίνων δὲ εἶπεν, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον θέτει φραγμὸν εἰς τὸ μέλλον, καὶ οὐδόλως ἐγγίζει τὸ παρελθόν· τοῦτο αὐτὸ δὲ σκοπεῖ εὐεργετικότερον καὶ ἡ προσθήκη, ἣν οὐδόλως ἀποκρούει.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι εἶναι ἐναντίος τῆς τε προσθήκης τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας, καὶ τῆς ἐξηγήσεως, ἣν ἔδωκαν εἰς τὸν Νόμον οἱ προαγορεύσαντες ὑπουργοί, διότι τοῦτο θέλει παρεξηγηθῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ οὐδεὶς εἰς τὸ ἐξῆς θέλει πληρῶναι φόρους. Καὶ οὐδεὶς μὲν ἐξήγησεν ὅπως κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος εἰσπραχθῶσιν ὅλα τὰ καθυστεροῦντα, εἰ ἐναντίας αὐτοῦ ἔχει τὴν ἰδέαν, ὅτι πρέπει νὰ γείνη εἰδικὸς Νόμος πρὸς εἰσπραξίν αὐτῶν, καὶ πρὸς τοῦτο ὤρεται ὁ κ. ὑπουργός νὰ ὑποβάλῃ πλήρες σύστημα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ ὡς μὴ δυνάμενα νὰ εἰσπραχθῶσι καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ 1863 καὶ ἐντεύθεν καθυστεροῦμενα, τούτου ἕνεκα ἀποκρούει τὸ πρόσθετον ἄρθρον.

Προσθέσας δὲ τις, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον οἱ μὲν πρὸ 30 ἐτῶν ὀφειλῆται τοῦ δημοσίου νὰ μὴ καταδιώκωνται, οἱ δὲ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ εὐλαχίστην τι ποσὸν ἀφείλοντες νὰ καταδιώκωνται, ἐπομένως ὅτι πρέπει νὰ εὐρεθῇ ἕτερον σύστημα πλήρες, ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι αὐτὸς ἔρεται εἰς τὴν Βουλὴν πλήρες σύστημα· καὶ διὰ μὲν τοῦ παρελθόντος Νομοσχεδίου ἐκανόνισεν τὸ μέλλον, διὰ δὲ τοῦ ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς μέλλοντος ἐκκρεμοῦς ἑτέρου Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ταμείου τοῦ δημοσίου χρέους, ἐκανόνισεν τὸ παρελθόν, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἐτίθησαν πολλάι διατάξεις περὶ τῶν καθυστεροῦντων, ἐπομένως τὸ σύστημα τοῦ οὐδὲν ἀφίνει κενόν.

Ἐνταῦθα παρετηρήθη ὑπὸ τινος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εὐρίσκειτο εἰς ἀπαρτίαν· διὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος κατὰ τὸν κανονισμόν διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνόμαστικου καταλόγου.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ ἀπεδείχθη, ὅτι παρίσταντο ἐν τῇ αἰθούσῃ μόνον 89 βουλευταί, ἐπομένως δὲν ὑπῆρχεν ἡ νόμιμος ἀπαρτίς, ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

A. I. KPESTENITHS.

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντάς,

Χρ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ'.

Τῆς 16 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ διαφόρων πιστώσεων τῆς χρήσεως τοῦ 1866 καὶ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν.

Παρελθὼν τις εἴτα εἰζήτηκεν, ὅτι πρὸ τινων ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ὁ συνταγματάρχης Γ. Γεωργαντάς, ὁ τοσαῦται θυσίαις προσωπικῆς καὶ οἰκογενειακῆς προσενεγκῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἡ δὲ χῆρα αὐτοῦ ὑπελείφθη στερουμένη τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Τούτου ἕνεκα καὶ πιπαιθῶς, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει συμμερισθῇ τὰ αἰσθήματα, ὑφ' ὧν καὶ αὐτὸς ἐμπέταται ἤδη, προτείνει ἵνα χορηγηθῶσι τὰ μέσα εἰς τὴν χῆραν τοῦ μακαρίτου, καὶ ἐπὶ τούτῳ καταθέτει ἐγγράφον ἐπὶ τούτῳ πρότασιν.

ὑπολαβόντες δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος οὐδεμία πρότασις περὶ αὐξήσεως τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ δύναται νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς Βουλῆς, ἄλλων δὲ προτεινάντων, ὅτι ἡ πρότασις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς σύστασις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, εἰς ἣν ἀπόκειται νὰ προνοήσῃ περὶ τούτου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συστηθῇ εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν ἡ εἰρημένη πρότασις ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ υἱοθετήσῃ αὐτὴν ἢ νὰ εἰσαγάγῃ ἄλλην τῆς αὐτῆς φύσεως πρὸς περιθάλψιν τῆς ἐγκαταλειφθείσης ἀπροστατευτοῦ χῆρας τοῦ αποβιώσαντος ἀγωνιστοῦ.

Προκειμένου εἴτα νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις τῆς χῆρας ὑποβληθείσης τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀκυρώσεως τοῦ περὶ παροχῆς πριβιλεγιῶν Διατάγματος, εἰζήτησέ τις νὰ καταθέσῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν Βουλὴν σημείωσιν τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημοσίον ὀφειλετῶν, κατὰ κατηγορίας καὶ ποσά, ὅπως γείνη τέλος πάντων γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν ποιοὶ εἰσὶν οἱ καθυστεροῦντες καὶ πόθεν προέρχονται τὰ χρέη.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι οὐκ ἐστὶν εἰς τὴν δύναμιν νὰ συνταχθῇ τοιαύτη σημείωσις, διότι θέλει καταστῇ ὀγκώδης λίαν, ὅπερ ἀπαιτεῖ δαπάνην καὶ χρόνον, ἀλλ' ὅτι κατὰ κατηγορίας καὶ ποσά δέχεται νὰ καταρτίσῃ

τὰ καθυστεροῦντα καὶ νὰ τὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ἀρκεῖ νὰ παραχωρηθῇ αὐτῷ ὁ ἀπαιτούμενος ὕλικός χρόνος.

Οὕτω δὲ, συναινέσας τῆς Βουλῆς εἰς τὰ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ λεγθέντα, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς προκειμένης τροπολογίας, ἀπ' οὗ πρῶτον ἀνέρεσε τὴν ἰδίαν τοῦ χῆρας ἀγορεύσαντος πρωθυπουργοῦ, ὅτι ὑπάρχει ἀντινομία μεταξὺ τοῦ καταργηθέντος διατάγματος καὶ τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, εἰπὼν, ὅτι μόνη ἡ κατὰχρησις αὐτοῦ ἐγέννησε τὴν φαινομένην ἀντινομίαν, ἐπὶ τέλους ἀπέκρουσε τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι δι' αὐτῆς ἀνατρέπεται ὁ περὶ καθυστερούντων Νόμος, ὅτι ἐξαίρουνται πάσης καταδίωξεως τὰ μέχρι τοῦδε ληξιπρόθεσμα χρέη, καὶ ὅτι τοῦτο εἴναι ἀδικον, ἄνισον καὶ ἐπιβλαβὲς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, καὶ παρέχει εὐλόγους ὑποψίας περὶ ὑπάρξεως καταχθονίου σχεδίου ὅπως ἐξαφανισθῶσι αἱ πρὸς τὸ δημοσίον ὀφειλῆαι ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων.

Ἀντειπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι οὔτε ἐκ τοῦ ψηφισθέντος Νομοσχεδίου, οὔτε ἐκ τῆς τροπολογίας τῆς ὑπὸ συζήτησιν ἐξάγεται τοιοῦτη τις ἰδέα, οἷα παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος ἐξετέθη, ἀλλ' ὅτι ἀμφότερα ταῦτα σκοποῦσι νὰ κανονίσωσι τὸ μέλλον, νὰ ἀφίσωσι δὲ τὸ παρελθὸν ὅπως ἔχει, ἰδίως δὲ ἡ τροπολογία ἔχει, κατ' αὐτὸν, ἐπιφυλακτικὴν ἔννοιαν, τοῦτέστιν, ὅτι θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαίτερου Νόμου τὰ μέχρι τοῦδε καθυστεροῦντα, ἐπικολούησε κατόπιν ἐκτεταμένη ἀμφισβήτησις ἐπὶ τῆς ἐννοίας, ἣν ἐκφράζει ἡ τροπολογία, τῶν μὲν ἰσχυρισθέντων, ὅτι οἱ ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων ὀφειλῆται τοῦ δημοσίου θὰ μένωσιν ἀκαταδίωκτοι ὅλως, τῶν δὲ, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν θὰ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χορηγῇ προθεσμίας εἰς αὐτοὺς ἐναντίον τῶν κειμένων Νόμων, ἄλλων δὲ, ὅτι ἡ τροπολογία φέρει τὴν σύγχυσιν ὡς καθιερούσα ἀποτελέσματα ἀντίθετα τῇ ἐπιψηφισθέντι Νομοσχεδίῳ, καὶ ἐπομένως θεωρεῖται, κατ' αὐτὸν, περιττὴ, ἄλλων, ὅτι αὕτη ἐπεξηγεῖ καὶ σαφηνίζει τὸ γράμμα τοῦ Νομοσχεδίου, ἥτοι τὴν ἀρχικῶς ἐξηγηθείσαν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ ἔννοιαν αὐτοῦ, καὶ ἄλλων, ὅτι νομιμοποιεῖ τὴν εἰς τὸ παρελθὸν γενομένην κατάχρησιν καὶ κακὴν ἐρμησίαν τοῦ καταργηθέντος διατάγματος, ἐκφυγῆσαν δὲ οἱ μὲν ὑπὲρ, οἱ δὲ κατ' αὐτῆς.

Ἐξηγηθέντος δὲ τοῦ προτεινάντος βουλευτοῦ Πυλίας, ὅτι διὰ τῆς προτάσεως του ἐννοεῖ, ὅτι τὸ Νομοσχεδίον ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἀπὸ τοῦ 1866 καὶ εἰς τὸ ἐξῆς χρέη, ὡς

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου Τόμος Α'. 17

πρὸς δὲ τὸ παρελθὸν μένουσι τὰ πράγματα, ὅπως εἶχον, τοῦ-
τέστι θὰ γίνεσθαι ὅτι συνήθως μέχρι τοῦδε ἐγένετο, μέχρις οὐ
διὰ νέου Νομοῦ μεταβληθῶσι τὰ καίμενα, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν
οἰκονομικῶν συναίνεσαντος εἰς τὴν ἐξήγησιν ταύτην, εἰσέθη εἰς
ψηφοφορίαν δι' ἀνομαστικῆς κλήσεως ἡ περὶ ἧς πρόκειται προ-
σθήκη τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας. Ἐκ τῆς ψηφοφορίας δὲ, γενομένης
ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Χατζόπουλον καὶ Ι. Κορφωτάκην,
ἐξήχθη κατὰ τὸ ὡςδε προσχωρῶμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας,
ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν ὡς δεύτερον ἄρθρον τοῦ Νομο-
σχεδίου διὰ ψήφων 83 κατὰ 21, ἀρνηθέντος ψήφον ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

α Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ
Κ. Λαριωτοῦ ὡς 2 ἄρθρου, ναὶ ἢ ὄχι; α

Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Χ. Σκαλλιμαριάς	
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος		Πλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ν
Αἰκάκης Λογιωτατίδης	Ο	Α. Πετροπουλάκης	
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Χρ. Μαστροπᾶς	
Μιχ. Καίρης	Ο	Ιω. Σαράκας	Ν
Κ. Π. Καίρης		Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	
Δημ. Τσόκρης	Ν	Γ. Ζουμπουλάκης	Ν
Α. Λαμπρινίδης		Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης		Π. Γουζούτσας	Ν
Ὀθων. Μακρυγιάννης	Ο	Δημ. Τσιτσάκης	
Περ. Ἀναργ. Πετράκης		Γεώργιος Αποστολίδης	Ν
Δημ. Καλλιπρόνης	Ν	Α. Ζώτος	Ο
Παναγ. Κυριακός	Ν	Πάνος Μανωλίδης	Ο
Ἀριστ. Μπαλάνος		Κ. Λομβάρδος	Ν
Σπυρ. Καραϊσκάκης		Α. Πατέλλης	Ν
Ἀνδρέας Στράτος	Ν	Σ. Λεονταράκης	Ν
Δημήτριος Γοῦδας		Ιω. Πλαίσσας	Ν
Γ. Γεροθανάσης	Ν	Ἀνδρ. Γ. Φλωκάρδης	Ν
Π. Πετιμεζής	Ν	Λυκοῦργος Κρεσενίτης	Ν
Βύθ. Δεληγιάννης	Ν	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ν
Γ. Πλαπούτας	Ν	Χ. Στεριόπουλος	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος	Ν	Αλ. Βιλαέτης	
Ἀθαν. Γόνδικας		Ἀλέκος Ἀχολός	

Λουκάς Κατσίρας		Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν
Ἀναγν. Αἰμπερίδης		Ιω. Γ. Ιωάννου	
Πέτρος Ζανός		Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	
Ιωάννης Βλαδιάνος	Ν	Γεώργιος Ἀρώνης	Ν
Σπυρ. Μαϊσπίνας	Ν	Εὐμμανουὴλ Κουτούλιαν	Ο
Κωνστ. Παπαλάς	Ν	Κωστᾶς Παναρέτας	Ν
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ν	Α. Βραντιστής	Ν
Ιωάννης Ζαΐτης		Χρ. Α. Χρηστόπουλος	
Σωτ. Πατιμεζής	Ο	Σπ. Παπαδόπουλος	
Αἰων. Πετιμεζής	Ο	Δημ. Παπανικολάου	Ν
Ἀνθ. Οἰκονομόπουλος		Ιω. Βαλασόπουλος	Ο
Ιω. Παπαδόπουλος	Ο	Σπ. Σπυλιωτάκης	
Ιωάννης Φλέσσας	Ν	Σπ. Κοπανίτσας	
Περ. Μαυρομιχάλης	Ο	Ιω. Α. Κορφωτάκης	Ο
Γ. Περίωνης	Ν	Ἀναστ. Κορφωτάκης	
Κωνστ. Δημητριάδης		Γεώργιος Αἰάππας	Ν
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος		Ηρώδης Α. Σπορόπουλος	
Ιω. Μπαλάρας	Ν	Ἀλ. Σταματοπούλος	ἄρν.
Γεωργ. Αἰζαρέτας	Ν	Ἀριστοτέλης Παλαωρίτης	Ν
Κωνστ. Κυριακίδης		Γεράς. Σερβός	Ν
Στ. Παδοῦδας		Δημήτριος Τσαρόπουλος	Ν
Σωκράτης Κουρῆς	Ο	Δημήτριος Παπαλουκάς	
Θεόδωρος Ζερβός	Ν	Γεώργιος Μπακιδής	Ν
Νικόλαος Καρύδης	Ν	Χρήστος Α. Χρηστόπουλος	Ν
Νικ. Παγκράτης	Ν	Βασ. Δημητριάδης	
Πολ. Κωνσταντῆς	Ν	Ἀναγ. Σταυρόπουλος	
Θεόδωρος Ρωμάτος	Ν	Σπυριδών Οἰκονομίδης	Ν
Νικ. Λουδός	Ν	Ἀθανάσιος Σινανιώτης	Ν
Γερ. Μαυρογιάννης	Ν	Ἀσπμ. Ζατουνίτης	Ν
Νικ. Γεωργακάτος		Ξενοφών Λογοθέτης	Ν
Α. Ἀννίος	Ν	Ιωάννης Ἀλεξίου	Ν
Α. Τσουγανάτος	Ο	Ἐπ. Δεληγεωργής	
Γεράς. Ἀντόπας	Ν	Χαρίλαος Τρακούπας	
Ἀντώνιος Ζερβός	Ο	Ἀλέξανδρ. Κουμουνοπούρος	Ν
Γεώργιος Φλωρίδης	Ν	Περ. Μπούτας	
Γ. Ιακωβάτος		Π. Καλαμαριώτης	
Χ. Ιακωβάτος		Ιω. Προβελέγιος	Ν
Γ. Λεβιάδης	Ο	Π. Μοδινός	Ν
Ἀναστ. Δημητριάδης		Ἀριστείδης Ραυτόπουλος	
Ἀνδρ. Νοταρᾶς		Ἐμ. Ναυπλιώτης	

N. Κονταράτος	Γεώργιος Μπούμπουλης
N. Φαομάκης	N Δημ. Θεοχάρης
Ιω. Πρωτοπαπᾶς	N Κωνστ. Πλατὺς
N. Καναβός	Αχιλλεὺς Μεταξᾶς
Γ. Ὑψηλάντης	Μιλτιάδης Κανάρης
Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	Ιάκωβος Παξιμάδης
Τηλ. Ρούκης	Ματθαῖος Γιαννοῦλης
Κίμων Χριστοπούλου	N Μιχ. Παρίσης
Ἄντων. Α. Μαυρομιγᾶλης	O Σωτ. Σωτηρόπουλος
Ιω. Κατσάκος	Ἀθ. Γρηγοριάδης
Η. Λεωτσάκος	O Τσίλος Μαυροειδής
Ἀλ. Α. Κουμουνδουράκης	B. Σκαλτσοδήμος
X. Χριστόπουλος	Δ. Βότσαρης
K. Κανελλόπουλος	Σπυρ. Καραμάνος
K. Οἰκονομόπουλος	N Σταμ. Κοριζῆς
Δημ. Μακρῆς	N Δημ. Βούλγαρης
Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς	N Ἀθανάσιος Μιαούλης
Λουκάς Καραλίδης	N Ἀνδρέας Κουντουριώτης
Σπυρ. Κρεμιζῆς	N Τασ. Πλέσσας
Α. Ῥηγόπουλος	Ἀθ. Χατζόπουλος
Μπενιζέλος Ῥούφος	Δ. Τσιριμώκος
Α. Μπουκασούρης	N Δ. Χατζίσκος
Θάινος Κανακάρης	N Δ. Κριεζώτης
Ἀθαν. Μπουρλῆς	N Ν. Βουδούρης
Κωνστ. Δαρειώτης	N Λύγ. Ἀβερῳφ
Ιω. Δουλίδης	N Δημ. Βαλαβάνης
Κωνστ. Μελαχρινός	N Γ. Σταματάρας

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἐτροποποιήθη, καὶ ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως. ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Τὸ ἀπὸ 15|27 Ὀκτωβρίου 1835 Β. Διάταγμα, περὶ παροχῆς προθεσμιῶν ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἀκυροῦται.

Τὸ ἄρθρον δὲ 154 τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«Οἱ ταμίαι δικαιολογοῦσι τὴν καθυστέρησιν, μόνον ἂν ἀποδείξωσιν, ὅτι ἔλαβον ἐγκαίρως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν ἅπαντα τὰ μέσα ὅσα ἐπιτρέπονται ὑπὸ τῶν περὶ καταδιώξεως νόμων.»

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἀπὸ τοῦ 1866 καὶ ἐντεῦθεν χρόν.»

Ἀνεγνώσθησαν εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένοντο ἄνευ ἀντιρρήσεως δεκταὶ αἱ ἐφεξῆς προτάσεις Νόμων.

α) Περί ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας.

β) Περί συστάσεως ὑποτελωνίου Γ'. τάξεως ἐν Μύλοις τοῦ Ἀργου.

γ) Περί συστάσεως ταμείων τῶν ταγματίων τῆς ἐθνικῆς λακῆς.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης, διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωσταντᾶς,

Χρ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'.

Τῆς 20 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

α) Πρότασις Νόμου τοῦ βουλευτοῦ Π. Κρεμιζῆ περὶ ἐγκεντρίσεως ἀγριελαιῶν.

β) Ὁμοία τοῦ βουλευτοῦ Χ. Μαστραπᾶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ΡΚ. Νόμου.

γ) Ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως δραχ. 40 χιλιάδων τῆς χρήσεως τοῦ 1866.

Παραπέμφθησαν δὲ εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

δ) Ἀναφορά κατοίκων τινῶν τῆς Ἀθήσου Κερκύρας, αἰτούντων νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ θεραπείας τῶν ἐκ μέρους τῶν ἐκείσε δικαστηρίων προερχομένων αὐτοῖς ἀδικημάτων, γινωμένων χάριν τῶν τιμαριούχων τοῦ τόπου.

ε) Όμοια των ἐν Ἀθήναις πολ. συντάξεσιν, αἰτούντων νά αὐξηθῇ ἡ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου χορηγουμένη εἰς τὸ ταμεῖον των πολ. συντάξεων ἐτήσια χορηγία, ἐπιστροφῶσι δὲ εἰς αὐτὸ αἱ ληφθεῖσαι κοινότητες.

Παραπέμφθησαν δὲ ἡ μὲν ὑπὸ στοιχ. δ' εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Κερκυραϊκοῦ ἑκπαιδευτοῦ ὑφισταμένην, εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἡ δὲ ὑπὸ στοιχ. ε' εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀνδροῶν.

Ἀρξάμενος εἰτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθη εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δικτὸν νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως ἀνακληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 235,162,02, τῆς χρήσεως τοῦ 1865, χορηγηθεῖσιν διὰ Β. διαταγμάτων.

Ἐπίσης ἐτέθη εἰς δευτέραν συζήτησιν ἡ περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας πρότασις. Ἀνακοινώσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ὁ βουλευτὴς Κίεας, τῇ συναινέσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ὑπέβαλε νέον σχέδιον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἄλλος δὲ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης προτείναντος τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῇ τέλει τοῦ νά τυτῶθαι καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σχέδιον, παρετήρητέ τις, ὅτι ἀντιπαραβαλὼν αὐτὸ μετὰ τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως δὲν εὗρεται σπουδαίαν διαφορὰν, ἐπομένως θεωρεῖ περιττὴν τὴν ἀναβολὴν.

ὑπολαβόντος δὲ τοῦ βουλευτοῦ Κίεας, ὅτι καὶ αὐτὸς θεωρεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως περιττὴν, διότι οὐδεμίαν οὐσιαστικὴν τροπολογίαν ἐπένεγκεν εἰς τὴν ὑπὸ συζήτησιν πρότασιν ἐκτὸς λεκτικῶν τινῶν μεταβολῶν, αἵτινες δύνανται νά θεωρηθῶσιν ὡς τροπολογίαι, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νά τυπωθῶσι μὲν αἱ τροπολογίαι αὗται ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ὅψιν κατὰ τὴν τρίτην συζήτησιν, νά ἀναγνωσθῇ δὲ εἰς δευτέραν συζήτησιν ἡ πρότασις.

Κατὰ συνέπειαν ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτῆς ἐγένοντο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτά, ὡς ἔχουσιν.

Ἐνταῦθα παρελήθη ὁ βουλευτὴς φθιώτιδος Δ. Χατζίσκος, καὶ ἐκθέσας, ὅτι θεωρεῖ ἀνεπαρκεῖς τοὺς κειμένους νόμους πρὸς ἐγκαιρον εἰσπραξίν των δημοσίων ἐσόδων, ὑπέβαλε πρότασιν νόμου, δι' ἧς ἀποκλείονται οἱ εἰς τὸ μέλλον ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς ἐξασκήσεως των πολιτικῶν δικαιωμάτων των, ἀναγκῶσι δὲ αὐτὰ ἅμα ὡς ἐξουλήσασιν τὴν ὀφειλὴν των, ἐπιφυλαγθεὶς ἐν καιρῷ τῆς συζητήσεως νά ἀναπτύξῃ τοὺς λόγους, ἐξ ὧν ὠρμήθη νά ὑποβάλῃ αὐτήν. Ἡ πρότασις αὕτη παρεπέμφθη, κατὰ τὴν κανονισμὸν, εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκταὶ ἀνευ ἀντιρρήσεως αἱ ἐξῆς προτάσεις.

α) Περὶ συστάσεως ὑπατείου γ' τάξεως ἐν Μύλοις τοῦ Ἄργους. β) Περὶ συστάσεως ταμεῖων των ταχυμάτων τῆς ἐθνοφυλακῆς.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθησαν εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτά ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς:

Α.) Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ των οἰκονομικῶν περὶ χορηγίας ἀνακληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 1,002,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον των Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1866.

Β.) Πρότασις Νόμου τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς περὶ συστάσεως δικαστικῶν γραφείων ἐν τῷ ὑπουργείῳ των οἰκονομικῶν.

Ἐξαντληθείσης ἐνταῦθα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλας τὰ πρὸς συζήτησιν ἀντικείμενα τῆς ἐπιούσης, διέλυσε συναινέσει τῆς Βουλῆς τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 2. Μ. Μ.

Ο Πρόεδρος
Α. Ι. ΚΡΕΤΤΕΝΤΙΔΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Π. Λ. Β. Κωσαντάς,
Χρ. Μαστραπῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΟΙ.

Τῆς 21 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεση. ὥραν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτέρας καὶ ἐναερίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

1). Ἐκθέσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀνακληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 250,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1866 ἐν τῷ ὑπουργείῳ των Ἐσωτερικῶν ὑπὸ τὸ κεφάλαιον «Γενικά μέτρα ἰσχυρίσεως».

2). Πρότασις Νόμου τοῦ βουλευτοῦ Πλ. Μαυρομυγάλη περὶ συστάσεως Πρωτοδικείου ἐν Γυθείῳ.

3). Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Γ. Μαυρομυγάλη ἐπὶ τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας Νόμου.

Παραπεμφθῆσαν δὲ εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Ἀρξάμενος εἰτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθησαν εἰς δευτέραν συζήτησιν, καὶ ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν ἐγένοντο δεκτά ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς Νομοσχέδια.

Α'.) Περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 235,162, 02/00 τῆς χρήσεως τοῦ 1865, χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων.

Β'.) Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 1,002,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1866.

Γ'.) Περὶ συστάσεως δικαστικοῦ γραφείου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατόπιν ἀναγνωθέντα εἰς πρώτην συζήτησιν ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ἑκάστον ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς Νομοσχέδια.

1) Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1867.

2) Περὶ στερήσεως τῶν πολιτικῶν καὶ δημοτικῶν δικαιωμάτων τῶν ληξιπρόθεσμων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

Ἡ πρότασις αὕτη ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρεπέμφθη μετὰ τὴν παραδογὴν τῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν οἰκονομικῶν, ἐντελλομένην ἵνα ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν υποβάλλῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐκθεσὶν τῆς εἰς τὴν Βουλὴν.

3) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 7 τοῦ ΡΚ'. Νόμος περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν ἀνεγερθεῖσων οἰκοδομῶν.

Α) Περὶ ἐγκεντρίσεως ἀγριελαιῶν τοῦ δημοσίου.

Ἀνεβλήθησαν δὲ, τῇ προτάσει μὲν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, αἱ περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας, καὶ περὶ συστάσεως ταμείων τῶν ταγμάτων τῆς ἐθνικοφυλακῆς πρότασις εἰς ἑτέραν συζήτησιν, καθ' ἣν θέλει παρασθῇ ὁ ἀρμοδίος ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ πρωθυπουργός πρὸς ὑποστήριξίν των, ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν αἱ περὶ συστάσεως ὑποτελωνίου γ'. τάξεως ἐν Μύλοις τοῦ Ἀργεῶς καὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἐν Βάλλω προτάσεις, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ συζητηθῶσιν ἐν τῇ σχετικῇ θέσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1867.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης, διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΛΥΚ. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Ο. Λ. Κ. Ὠ. Σ. Τ. Α. Ν. Α.,

Χ. Μ. Α. Σ. Τ. Α. Ν. Α.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'.

Τῆς 22 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενόμενης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεριαίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Παρελθὼν ὁ πρωθυπουργός ὑπέβαλε Νομοσχέδιον, δι' οὗ πο-λιτογραφεῖται ἑλλήν ὁ θεῖος τοῦ Βασιλέως Ἰωάννης τοῦ Σλέβικ, Ὀλοταῖν, Σόνδερδουργ, Γλυκσδουργ. Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινων, ἐκηρύχθη καταπίεσον καὶ ἐτέθη εἰς πρώτην συζήτησιν ἀναγνω-σθὲν δὲ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχει.

Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν δὲ ἀναφερῶν τινων καὶ τὴν παρα-πομπὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν, ἀνεγνώσθησαν δύο προτάσεις Νόμων περὶ συστάσεως πρωτοδικείου εἰς τὰς πρω-τευσούσας τῶν ἐπαρχιῶν Οἰζύλου καὶ Καλαβρύτων καὶ παρεπέμ-φθησαν εἰς τύπους κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Λαβὼν ὕστερον τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός καὶ πρωθυπουργός ἐξέθηκεν, ὅτι μελετήσας τὴν ὑπὸ τρίτῃ συ-ζήτησιν εἰρισκομένην πρότασιν περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας εὗρισκει, ὅτι αὕτη περιέχει καὶ διατάξεις τινὰς καταπιστικὰς, ἰδίως τὴν περὶ συμβολαίων, τὰ ὅποια θέλουσι δυσκολεῖσαι πολὺ τὴν ἀγοροπωλοῖαν καὶ μάλιστα κατὰ τὰς πανηγύρεις. Ἐπειδὴ ὅμως νομίζει, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δὲν συντελεῖ σπου-δαίως εἰς τὸν σκοπὸν τῆς προτάσεως, ὑποβάλλει τροπολογίαν, ἐφ' ἣς εἰς τὸ ῥῥθὲν ἀντικαθίστῃ τὸ σύστημα τῆς σφραγίσσεως τῶν ζώων καὶ τῆς ἐγγράφης αὐτῶν εἰς εἰδικὸν βιβλίον ἐκάστου δήμου ὡς πρὸς τὰ κλεπτόμενα ζῶα, ὡς πρὸς δὲ τὰ φονευόμενα καθιεροῖ τὸ σύστημα τῆς ἀποζημιώσεως καθ' ὃν τρόπον ἐκανόνι-ζετο ἄλλοτε διὰ τὴν δειροτομίαν. Τούτων ἕνεκα παρκαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς ἄλλην ἡμέραν, ἵνα ἔχῃσι καιρὸν νὰ μελετήσωσιν οἱ κύριοι βουλευταὶ τὰς ὑποβαλ-λομένας τροπολογίας.

Μηδενός δὲ ἀνειπόντος, ἡ Βουλὴ περὶδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς τρίτης συζητήσεως τῆς περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας προτάσεως, ἀπορριθείσα νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ ἡ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὑποβληθεῖσα τροπολογία.

Παρελθὼν ἄλλος ἐξέθηκεν, ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ Λάλογκα τοῦ Ἀργεῶς ἔλαβε χώραν σύγκρουσις μεταξὺ τοῦ συνοδευόντος τὸν δημόσιον εἰσπράκτορα στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος καὶ τῶν κατοίκων παρκαλεῖ λοιπὸν, εἰπε, τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονο-

μικῶν νὰ δώσῃ πληροφορίας ἐπὶ τίνι λόγῳ ἐγένοντο αὗται καὶ τίνα μέτρα εἰληφθῶσαν.

Ἐπιφυλαχθέντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ νὰ ἀπαντήσῃ τὴν ἐπαύριον, ἤρξατο ἡ ἡμερησία διάταξις, ἐπαμένως ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρόσῃς νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 250,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1866.

Ἀνεγνώσθη εἴτα εἰς τρίτην συζήτησιν ἕτερον Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1865 ἐκ δραχ. 235,162,02, χορηγηθεισῶν διὰ τῶν ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου, 11 καὶ 31 Μαρτίου 1866 Β. Διαταγμάτων, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτως:

« Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπή.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄφιν ὁμολογίαν τὴν ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1866 ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, δι' ἧς ζητεῖ παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν κύρωσιν τριῶν ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως τοῦ 1865 ἔτους, χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων.

ἔχουσα ὑπ' ὄφιν τὰ Β. ταῦτα Διατάγματα, ἐκδοθέντα διὰ τὰ ἐφεξῆς ποσά, καὶ εἰς ἀναπλήρωσιν διαφόρων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1865 νομοθετηθέντος προϋπολογισμοῦ.

α.) Τὸ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1866, δι' οὗ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ διὰ τὸ ἔτος 1865 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου, ἐχορηγήθη πίστῳσις ἐκ δραχμῶν 31,162 καὶ 2 0|0, καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ κεφάλ. 7 ἄρθρον 8 « ἀπόδοσις διεθνῶν ταχυδρομικῶν τελῶν » εἰσπραχθέντων διὰ λογαριασμὸν ἀλλοδαπῶν ταχυδρομείων.

β.) Τὸ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1866, δι' οὗ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου ἐχορηγήθη ἀναπληρωτικὴ πίστῳσις ἐκ δραχ. 60,000, καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ κεφάλ. Δ'. ἄρθρον 6 « ἀποζημιώσεις μαρτύρων ».

γ.) Τὸ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1866, δι' οὗ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου ἐχορηγήθη ἀναπληρωτικὴ πίστῳσις δρ. 144,000 καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς:

Κεφ. 3 ἄρθρον 4. Διατροφή ὑποδίκων.	δρ. 90,000
» 4 » 2. Ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων.	» 50,000
» 4 » 7. Ἐξόδα μεταφοράς ὑποδίκων.	» 4,000
Ὑπολοίπων.	» 144,000

Ἡ ἐπιτροπὴ παρατήρησας, ὅτι ἡ μὲν πρώτη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν χορηγηθεῖσα ἀναπληρωτικὴ πίστῳσις πρὸς ἀπόδοσιν ταχυδρομικῶν τελῶν εἶναι νόμιμος καὶ δικαιολογημένη, καθόσον ἐπρόκειτο περὶ ἀποδόσεως ἀλλοδαπῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, μὴ δυναμένων νὰ ὁρισθῶσιν ἀκριβῶς κατὰ τὴν νομοθέτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἱ δὲ δευτέρα καὶ τρίτη χορηγηθεῖσαι ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀνήκουσι μὲν εἰς δαπάνας, αἵτινες διὰ τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων Νόμου ἐκπύχθησαν ἐπιδικταὶ αὐξήσεις, καὶ ἐπετράπη ἡ διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπλήρωσις τῶν πιστώσεων, ἐὰν αἱ ψηφισθεῖσαι ἤθελον ἀποδεχθῇ ἀνεπαρκεῖς, καὶ ἔνεκα τούτου ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τῶν, οὐχ ἦττον ὅμως μὲ ἀπορίαν τῆς παρατηρεῖ, ὅτι ἡ αὐξήσις τῶν δαπανῶν τούτων, προήλθεν οὐχὶ ἐξ ἀπροσδοκήτων περιστάσεων, ἀλλ' ἐκ τῆς μὴ προσκυροῦσας τηρήσεως τῶν περὶ τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην νομίμων διατάξεων. Πείθεται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς, γενομένης τῆς δευτέρας προσοχῆς, δὲν θέλει ἐπέλθῃ ἐπὶ τοσοῦτον αὐξήσει τῶν τοιοῦτων ἐξόδων, τὴν δὲ πεποιθισίαν τῆς ἐσχημάτισε ἐκ τῶν ἐφεξῆς σκέψεων.

Ὡς πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις τῶν μαρτύρων.

Τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν ἦτο δρ. 302,780, καὶ τούτου ἔξαντληθέντος, ἐχορηγήθη ἡ ἐκ δρ. 60,000 ἀναπληρωτικὴ πίστῳσις. Ἡ αὐξήσις δὲ τῆς δαπάνης ταύτης, προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι, ἀνευ ἀπολύτου ἀνάγκης, καὶ εἰς μὴ σοβαρὰς καὶ σπουδαίας ἀνακρίσεις, προσκαλοῦνται εἰς τὴν ἀνάκρισιν μαρτύρες, ἐνῷ ἡ ἐξέτασις τῶν ἡδύνατο ν' ἀνατιθῇ εἰς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους, τῶν ὁποίων ἡ ἔδρα δὲν ἀπέχει τῆς τῶν μαρτύρων κατοικίας ὡσαύτως καὶ αἱ ἐπιδόσεις τῶν ποινικῶν ἐγγράφων δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν εἰς κλητῆρας ἢ χωροφύλακας, εἰς τὴν κατοικίαν τῶν κλητευομένων διαμένοντας, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ ἐπιβαρύνεται τὸ δημόσιον, διὰ τῶν τῆς πορείας ἐξόδων ταῦτα δὲ πάντα δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσιν, ἐὰν οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγέλεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τῆς ποιν. Δικονομίας, καὶ οἱ παρὰ πρωτοδικαίας εἰσαγγέλεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τῆς αὐτῆς Δικονομίας, ἐπιτηροῦντες τοὺς ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητά των ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους, προλαμβάνουσιν ἵνα μὴ προέρχεται ἀνευ ὁμολογημένης ἀνάγκης ἡ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου δαπάνη.

Ὡς πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν συνέδρων καὶ ἐνόρκων.

Τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν ἦτο δραχ. 41,000, καὶ τούτου

έξαντληθέντος, χορηγήθη ή εκ δραχμῶν 50,000 ἀναπληρωτική πιστώσις.

Η επί πλέον τοῦ διπλασίου τοῦ προϋπολογισθέντος ποσού αὐξήσις τῆς δαπάνης ταύτης δύναται κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς νά προληφθῇ εἰς τὸ ἐξῆς, ἐάν γίνεταί ἐγκαίρως ἡ τακτική κατὰ τὸν νόμον συγκροτήσις τῶν κακουργιοδικείων, καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀρμοδίας πρὸς τὰς δικασθησόμενας δίκας ἑδρας τοῦ κακουργιοδικείου, ἥτις δύναται καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων νά διευκολύνῃ καὶ ἀτόπους εἰς ἕκρος τοῦ δημοσίου δαπάνας νά προλάβῃ διὰ τῆς μὴ μεταβάσεως τῶν μαρτύρων εἰς μακρυνὰς ἀποστάσεις, καθὼς καὶ τὰς ἀναβολὰς τῶν δικῶν νά προλαμβάνῃ, ἐξ ὧν καὶ ἡ διάρκεια τῶν κακουργιοδικείων παρατείνεται καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν τε συνείδρων καὶ ἐνόρκων ἐπαυξάνουσιν.»

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι αἱ γνώμαι τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὀρθαί, καὶ προτείναντος ἵνα συζηθῶσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅπως συμμορφωθῇ εἰς τὸ μέλλον μετὰ αὐτάς, ἡ Βουλὴ, ἀποδεχθεῖσα ὁμοφώνως τὴν πρότασιν ταύτην, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀρχὴν, τὸ μοναδικὸν ἄρθρον, ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον μόνον.

«Κυροῦμεν τὰς διὰ τῶν ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 10 καὶ 31 Μαρτίου 1866 τριῶν Β. Διαταγμάτων χορηγηθείσας ἀναπληρωτικὰς πιστώσεις ἐπὶ τῆς χρήσεως 1865 ἐκ δραχμῶν 235, 162,02, κατατασσόμενας εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προσηρτημένον πίνακα.»

III A E Ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1865 χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀποσίᾳ τῆς Βουλῆς.

Γενικά κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ	Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ	Πιστώσεις χορηγηθείσαι		Χρονολογία τῶν Βασιλικῶν Διαταγμάτων	Ἀριθ. φύλλονοι Κρητ. Κυβερνήσεως
		Κατ' ἀριθμὸν	Κατὰ κεφάλαιον		
Ζ'. Ἰπουργ. Δικαιοσύνης	3 4 Διατροπὴ ὑποδίκων	90000	..	1866 Μαρτίου 31	29
	4 2 Ἀποζημιώσ. συνέδρ. καὶ ἐνόρκ.	50000	..	" "	"
	" 6 " μαρτύρων . . .	60000	..	" 0 10	24
	" 7 Ἑξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων	4000	..	" 0 31	29
Η'. " Εσωτερικῶν	7 8 Ἀποδ. διενδῶν ταχυδρ. τελῶν	..	..	" "	20
	Τὸ ὅλον δραχ.	..	204000	" "	"
		..	31162 02		
		..	235162 02		

Ἐπίσης ἀναγνωσθὲν εἰς τρίτην συζήτησιν καὶ ἕτερον νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραγμῶν 1,002,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1866 ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὸν ἔχον ὡς ἑπεται ἄρθρον μόνον.

« Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὴν χρῆσιν 1866 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐκ δραγμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δύο χιλιάδων ἀριθ. 1,002,000, καταλογιζομένη, κατὰ τὸν προσκηρτημένον ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ πίνακα, εἰς τὰ ἐξῆς γενικὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Κεφ. Β΄	Χρέος ἐσωτερικόν	δραγ.	245,000
» Γ΄.	Συντάξεις	»	191,000
» ΙΒ΄.	Ἰπουργ. Οἰκονομικῶν	»	30,000
» ΙΙ΄.	Ἐξοδα διοικήσεως, ἐπιστάσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων	»	218,000
» ΙΕ΄.	Ἀποζημιώσεις	»	318,000
	Τὸ ὅλον δρ.		1,002,000»

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Χρῆσις 1866.

Πίναξ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων.

Γενικά κεφάλαια τοῦ προϋπολογ.	Κεφάλ. καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογ.	Ποσά πιστώσεων	
		Κατ' ἄρθρον τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ	Κατὰ κεφάλ. τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ
Β. Χρέος ἐσωτερικόν.	2	15000	245000
	»	65000	
	»	165000	
Γ. Συντάξεις.	3	115000	191000
	»	44000	
	»	25000	
	»	7000	
	»		

IB.	Υπουργ. Οικονομικῶν.	7	2	Ποσοτὰ εἰσπράξεων ..	30000	30000
IF.	Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστάσεως φόρων, ἐπιτηδευμάτων καὶ οικοδομῶν	10	3		25000	
		11	5	Ἔξοδα υπηρεσίας χαρτοσήμου ..	20000	
		»	6	Ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου ..	150000	
		»	7	Ποσοτὰ γραμματισμῶν ..	10000	
		12	2	Προσωπικὸν τυπογραφείου ..	6500	
		»	3	Ἔξοδα υπηρεσίας ..	6500	218000
		16	1	Ἐκτέλεισις δικαστ. αποφάσεων ..	270000	
IE.	Ἀποζημιώσεις.	»	2	Ἀντιμισθία δικηγόρων ..	48000	318000
				Τὸ ὅλον δρασ.		1002000

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη εἰς κρίσιν συζητήσιν πρότασις Νόμου τῆς ἐπὶ τοῖς προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς περὶ συστάσεως δικαστικοῦ Γραφείου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀναγνωσθεῖσης δὲ τῆς εἰσαγωγικῆς ἐκθέσεως τῆς εἰρημνικῆς ἐπιτροπῆς, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι αἱ σκέψεις, αἱ ἐν τῇ ἐκθεσὶ αναφερόμεναι, εἰσὶν ὅς αἱ ὡς ὑπὸ τῆς πείρας ἐπιβεβαιούμεναι, ἀλλὰ καὶ τοὶ μὴ παραδεχόμενοι χάριν ἀποφροσύνης τὴν καταγγελλομένην ἀνικανότητα τῶν δικηγόρων, ὡς ὅπως ἀόριστον, ἀναγνωρίζει ὅμως, ὅτι ἡ κατάστασις εἶναι λυπηρὰ καὶ ὅτι καταχρήσεις ἐλαθὸν χώραν, οἷτινες ὅμως δέν νά ἀποδοθῶσι κατὰ μέγα μέρος α) εἰς τὴν μὴ τακτικὴν πληρωμὴν τῶν δικηγόρων τοῦ δημοσίου, β) εἰς τὸ ὅτι εἰς τὰς πλείστας δίκας τὸ δημόσιον ἔχει ἄδικον κατ' οὐσίαν, ὡς μὴ συνταττομένων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους τῶν συμβολαίων καὶ γ) εἰς τὸ ὅτι δὲν δίδεται ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὰς αἰτήσεις θεραπείας. Τὴν θεραπείαν δὲ τῆς καταστάσεως ταύτης θέλουσα νά θεραπεύσῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰσήγαγε τὴν ὑπὸ συζητήσιν πρότασιν, ἥτις ὅσον εἰς τὴν ἰδέαν τῆς εἶναι συφῆς τοσοῦτον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προσκόπεται. Συμφωνῶν εἰς τὴν κατάρχην τοῦ ὑπάρχοντος δικαστικοῦ τμήματος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς περιττοῦ καὶ χρησιμεύοντος μόνον, ἐπειδὴ στερεῖται ἀρμοδιότητος, ὡς μεταβιβάστικου ἐγγράφων, καὶ παραδεχόμενος κατ' ἀρχὴν τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ διὰ δικαστικοῦ γραφείου ἔοντος ἀρμοδιότητα, παρατηρεῖ, ὅτι, ἵνα δυνηθῇ νά ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ, δέν νά κληθῶσιν ἐν αὐτῷ οἱ δικημώτεροι τῶν παρ' ἡμῖν νομομαθῶν, καὶ νά χορηγηθῇ αὐτοῖς ἐπαρκὲς ἀμοιβὴ καὶ ἀνάλογοι τῶν συμφερόντων, τὰ ὅποια πρὸς χάριν τοῦ δημοσίου θέλουσιν ἐγκαταλίπει· οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἐγγυήσεις περὶ τῆς μονιμότητος αὐτῶν πρέπει νά καθιερωθῶσι, φρονεῖ δὲ, ὅτι πρέπει ἡ ἡμισθαδοσία νά αὐξηθῇ, ἢ νά ἐπιτραπῇ τὸ συμβιβαστὸν τῆς θέσεώς των μετὰ τῆς τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, νά τροποποιηθῇ δὲ ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ Νόμος ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νά λαμβάνωσι καὶ τὸν μισθὸν τοῦ καθηγητοῦ πρὸς τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ θέσεων των, ἐὰν τύχωσιν ὄντες καὶ καθηγηταί. Συμπεραίνων δὲ ἐπεφωλᾶσθαι νά ὑποβάλλῃ εἰς τὰ καθήκιστα τὰς ἀνηκούσας τροποποιήσεις ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν εἰρημένων παρατηρήσεων του.

Ἐπῆνεγεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι, ὡς ἐκ τῆς εἰσαγωγικῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρεῖ, τὰ ζητηθέντα (Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου Τόμος Α'.) 18

πρὸς ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ ἀντιμισθίαν δικηγόρων ποσὰ παρεστάθησαν ὑπερβολικά, διότι ταῦτα δὲν ἀνήκουσιν εἰς μόνην τὴν χρῆσιν τοῦ 1866, δι' ἣν ἐλήττωσαν. ἀλλὰ προσέρχονται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τῶν παρεμβύσας χρήσεως καὶ στηρίζονται εἰς ἀπαιτήσεις ἀναμφισβήτητους, μὴ ἐξοφληθείσας ἕνεκα τῆς ἀνεχθείας τοῦ Ταμείου. Ἐν τούτοις ἀναγνωρίζων καὶ αὐτὸς τὰς περιπτώσεις, αἵτινες πρὶνέρχονται ἕνεκα τῆς συνεχούς ἀλλαγῆς τῶν δικηγόρων τοῦ δημοσίου, ἐξ οὗ προήλθε ζημία ὑπερβολικὴ, ἐκδόπει κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ νὰ προτείνῃ οὐ μόνον τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ὠρισμένου κεφαλαίου διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν δικηγόρων καὶ νὰ προτείνῃ τὸν διορισμὸν ἐιδικῶν Νομοφύλακων, ἀσχολουμένων αποκλειστικῶς καὶ ὑπεραπαιζόντος ἐν τῷ ὑπουργείῳ καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἄλλα πρόσφορα εἰς πρόληψιν πάσης καταχρήσεως. Τούτου ἕνεκα, ἐπειδὴ το ἀντικείμενον εἶναι σπουδαῖον καὶ χρᾶται ὠρίμου σκεψίως, προτείνει τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως τῆς προκείμενης προτάσεως μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως.

Ἀνεγνώσθη καλοῦσθαι εἰς δευτέραν συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ προδιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1867, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς. προτινοῦσας τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τῶν μεγάλων ζώων ἀπὸ 1,40 εἰς 1,20 κατὰ κεφαλὴν, τὴν προσθήκην δὲ τοῦ ἀπαλειφθέντος φόρου τῶν Μελισσιῶν.

Ἐρωτησαντο δὲ τινος γνώμης ὁ λόγος τῆς ἀπαλείψεως ἐκ τοῦ ἐφετεινοῦ νομοσχεδίου τοῦ φόρου τῶν μελισσιῶν, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ ἐξ αὐτῶν πρόοδος εἶναι λίαν μικρά, καὶ διὰ τοῦτο ἐνόμισεν ὅτι εἶναι πρῶτον νὰ πιστοποιηθῇ ὁ κλάδος οὗτος τῆς βιομηχανίας ἀνευ σπουδαίας ζημίας τοῦ δημοσίου.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἡ μὲν ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς παρεπέμφθη εἰς τῶν ὡς ἄνω ὅπως ἀφ' ἧς κατὰ τὴν τρίτην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, παρεδέχθη δὲ εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον ἀνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχει.

Τελείσας ὕστερον εἰς τρίτην συζήτησιν τῆς περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων προτάσεως, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑποβλήων τὴν πρότασιν βουλευτὴς Σύρου ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν αὐτὴν ἰσχυρισθεὶς πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι εἶναι

ἐπιφελὲς εἰς τὴν ναυτιλίαν, μὴ δυνάμεν σήμερον νὰ συναγωνισθῇ πρὸς τὰς τῶν λοιπῶν ἐθνῶν, διότι ὑποβάλλεται εἰς ὑπερβολικὰ λιμενικὰ καὶ φόρων τέλη κατὰ τοὺς ξένους λιμένας.

Εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι ἡ ὑποβληθεῖσα πρότασις εἶναι λίαν ἀόριστος καὶ ὅτι πρέπει νὰ ὁριστῇ ῥητῶς ἐν αὐτῇ ὁ τρόπος τῆς καταμετρήσεως κατὰ μήκους, πλάτους καὶ ὕψους, ἄλλων δὲ προτείνοντος τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως διὰ τὴν ἐπιούσαν, ὅπως παραπεμφθῇ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν νὰ παρασταθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ νὰ δημοσφύσῃ τὰς ἀπαιτούμενας διασαφήσεις, παρετήρησεν ὁ ὑποβλήων τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι, καὶ τοι θεωρῶν καταπειρουσάν τὴν παραδοχὴν τῆς μεταβολῆς τῆς καταμετρήσεως, ἵνα μὴ ἐπερχεταὶ βλάβη εἰς τὴν ναυτιλίαν τῆς Ἑλλάδος, ὅμως υποτιγρίζει τὴν ἀναβολὴν ὅπως συνταχθῇ ἐν νομοσχεδίῳ πλεονέστερον καὶ σαφέστερον. Κατὰ συνέπειαν ὁ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως διὰ τὴν ἐπιούσαν.

Κατόπιν ἀνεγνώσθησαν εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκταὶ αἱ ἐν ἀντιρρήσεως αἰετῆς προτάσεις νόμων.

α) Περί τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 7 τοῦ ΡΚ. Νόμου περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν ἀνεγερθεῖσιν οἰκοδομῶν.

β) Περί ἐκκεντρίσεως ἐθνικῶν ἀγριελαιῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ παραπεμφθῇ ἡ δευτέρα αὕτη πρότασις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴν ὅπως γνωμοδοτήσῃ ἐπ' αὐτῇ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος παρεπέμφθη ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ τὸ περὶ συστάσεως ταμείου τῶν δημοτικῶν χρεῶν νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπειδὴ παρελήθων τις ἐξέθικεν, ὅτι, ὡς γνωρίζει, πολλὰί ἐταιρίαι, συμμετρωθεῖσαι μὲ τὴν περὶ μεταλλικῶν Νόμον καὶ ὑποβαλόνσαι τὰς αἰτήσεις τὰς, οὔτε καὶ ἔλαβον ἀπάντησιν, ὅπερ, κατ' αὐτόν, προσβάλλει τὴν δημοτικὴν πίστιν. Ἐρωτηθέντες τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν διὰ τί δὲν ἐκτελεῖται ὁ εἰρημένος νόμος, ὅστις ἔδυνάτο, κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ, νὰ ἀποφέρῃ πολλὰ ἔσοδα εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον;

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργός, ὅτι ἀληθὲς πολλὰί ἐπὶ τοῦ προκείμενου αἰτήσεις ὑποβλήθησαν, καὶ αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐπ' αὐτῶν εἰσὶν ἐσθλαί. ὅτι ὅμως ὑπάρχουσιν δυσκολίαι τινεῖς, ἐξ ὧν δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ Νόμος, εἴαν ἡ ἑλλείψις Προέδρου τῆς Γερου-

οίας, περί ου ἐν αὐτῷ γίνεται λόγος, καὶ ἡ ἀμφιβολία περὶ τοῦ φόρου 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, ἐνεκα τοῦ ὁποίου οὐδὲν ἐσπράττει τὸ δημόσιον, ἡ Κυβέρνησις προτίθεται κατ' αὐτὰς νὰ εἰσάγῃ νομοσχέδιον πληροῦν τὰ κενὰ καὶ ἐξομαλῶν πᾶσαν δυσκολίαν καὶ ἐνδιχομένην περιπλοκήν.

Εἰπόντες δὲ τινος, ὅτι ἀντὶ τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας προτίθεται νὰ εἰσάγῃ ἡ Κυβέρνησις, φρονεῖ καλὸν νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον νέον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἐξασφαλίζον πλεονέστερον τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, διότι ὁ ὑπάρχων νόμος περὶ μεταλλείων ἐγένετο ὅτε οὐδεμία σημασία ἐδίδετο εἰς τοιαῦτα πράγματα, ἐν ᾧ σήμερον ἀπεδείχθη, ὅτι ὑπάρχουσι μεταλλεῖα ἐν Ἑλλάδι μεγάλης σπουδαιότητος, δυνάμενα νὰ αὐξήσωσι τοὺς πόρους τοῦ δημοσίου, ἐπηγεγκεν ὁ ὑποβλήων τὴν ἐπερώτησιν, ὅτι ἀρκεῖται εἰς τὰς ἐξηγήσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγελλὰς τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης, διέλυσε, συναινεῖσαι τῇ Βουλῇ, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 1/2 M. M.

Ο Πρόεδρος
Α. Γ. ΚΡΕΣΙΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Χρ. Μαστραπάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'.

Τῆς 23 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνωσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν ἀναφοραὶ διαφόρων πολιτῶν καὶ παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν. Ἐπίσης δὲ ὑπεβλήθησαν ὡς προτάσεις νόμων περὶ συστάσεως πρωτοδικείων εἰς ἑυρυτανίαν καὶ νεάπολιν τῶν Βοιωτῶν, παρεπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀρξάμενης ὑστερον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθησαν εἰς ἀτζένταν συζήτησιν καὶ ἀναγνωσθέντα τὰ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐγένοντο ἀντὶ ἀντιρρήσεως δεκτὰ τὰ ἐξῆς δύο Νομοσχέδια.

α.) Περὶ πολιτογραφίσεως ὡς πολίτου Ἑλλήνου τοῦ θείου τοῦ Βασιλέως Ιωάννου τοῦ Σλέσβι, Ολσταίν, Σόνδερμπουργ, Γλυκσβούργ.

β.) Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν

250,000, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς γερμανίας τοῦ 1866 ὑπὸ τὸ Κεφ. Γ'. ἀρθρον 1. «γενικά μέτρα ασφαλείας.»

Ἐτέθη εἰς ἀτζένταν συζήτησιν τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν ζώων διὰ τὸ 1867 Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέβηκεν, ὅτι, προτιθέμενος νὰ λαλήσῃ οὐχὶ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχετίου, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἐν γένει τῆς αἰδέσεως τῶν ὑπαρχόντων φόρων, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ κηρύξῃ τοῦτο ἵνα μὴ τις νομίσῃ, ὅτι πολέμει ἐν γένει τὴν ἀρχὴν τῶν φόρων. Ἀλλὰ καὶ τοι κερύττων ταῦτα, φρονεῖ ὅμως, ὅτι οἱ φόροι ἐπιβάλλονται ἐνεκα τῶν ἀναγκῶν τῆς τε ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους. Τοῦτον ταυθέντας, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐξετασθῇ ἂν ἡ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ, ἥτοι αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, δικαιολογοῦσι τὴν προτεινομένην αὐξήσιν.

Δύο συστήματα πρόβινται σήμερον εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς Βουλῆς, τὸ μὲν, ἐφαρμοσθὲν ὑπὸ τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως, συνίστατο εἰς τὴν δι' οἰκονομικῶν ἐξισωτῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ δὲ, προσφερόμενον ὑπὸ τῆς ἐκστῶσης Κυβερνήσεως, ἀντιτίθεται πρὸς τὸ εἰρημένον, καὶ στηρίζεται εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν φόρων καὶ εἰς τὰ δάνεια. Τὸ καθ' ἑαυτὸν προσβέβηκεν τὸ πρῶτον ὡς σύμφωνα πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀνέχειαν τοῦ τόπου, ἀπακρούει τὸ δεύτερον ὡς ἀνεφαρμοστον καὶ καταστρεπτικόν. Ἐκθέτας κατόπιν διὰ μακίων, ὅτι αἱ ἐπαγγελθεῖσαι οἰκονομίαι τῆς πρώτης Κυβερνήσεως κατὰ μέγα μέρος ἐπραγματοποιήθησαν, προσέθηκεν, ὅτι ἐκεῖνη εἶχε τὸ σχέδιον τῆς πλῆρης, τὸ ὅπιον δὲν προέβηκε νὰ ἐφαρμόσῃ, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐμελλε νὰ ἐτελέθῃ ἐντελὲς ἰσορροπία, ὅτι τὸ ἔλλειμμα τῆς ληξασκῆς γερμανίας εἶναι κατὰ μέγα μέρος τυχαῖον, ὅτε προσέβηκεν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων, ὅτι δὲν ἔπρεπε τὴν ἐκτακτὴν ταύτην ἐλάττωσιν τῶν ἐσόδων νὰ ἐλάτθῃ ὁ νῦν ὑπουργὸς ὡς συνέβη καὶ ἐπ' αὐτῆς νὰ στηρίξῃ τὴν ζήτημένην αὐξήσιν τῶν φόρων, καὶ τέλος διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων ἰσχυρίσθη, ὅτι οὐδολως αὕτη δικαιολογεῖται ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς.

Ἀναπτύξας ἀκολουθῶς τὴν κατάστασιν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τὴν ἀνέχειαν τοῦ λαοῦ, μὴ δυνάμενον νὰ καταβάλῃ τὸ ὑπερογκαν ποσὸν τῶν ζητουμένων νέων φόρων, ἐπεκαλίσθη τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ Συνέλευσις ἐλάττωσε τὸν ἐγγεγραμμένον, προσ-

θείς, ὅτι, ἐν ᾧ ὁ νῦν προϋπουργός ἦτον τότε ὑπέρμαχος τῆς ἐλαττώσεως, σήμερον παλινοῶν προτείνει τὴν αὐξάνειν αὐτῶν, ἀφ' οὗ οὐδόλως αἱ περιστάσεις ἠλλαξάν. Ἀποφυγὼν δ' ἐπὶ ταῖς νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ εἰσωτερικὴ πολιτικὴ δι-
κοιλογῇ ἢ ὅχι τὴν αὐξάνειν τῶν φόρων, διότι, εἶπεν, ἐν ἐκτά-
κτοις περιστάσεσιν δὲν ἀποροῦν τοὺς κινδύνους ὁ προϋπολογι-
σμός, ἀλλ' οἱ ἐραχίονες τοῦ λαοῦ καὶ ἡ θυσία περιουσίας καὶ
αἵματος, συνεπέραναν ἀποκρούειν τὴν ἀνευ ἀνάγκης αὐξάνειν τῆς
ὑπαρχούσης φορολογίας, διότι τοῦτου ἀποτέλεσμα ἔσται ἡ ἐπι-
βάρυνσις τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ ἐμπόδισις τῆς προόδου τοῦ
ἔθνους.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι, εὐχαρι-
στῶν τὸν προλαλήσαντα διότι ἔθηκε τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἀληθῆ
αὐτοῦ θέσιν ἵνα γινῇ γνωστὸν πῶς ἐγκρίνεται ἡ πλάνη, ἀνακαλεῖ
εἰς τὴν ἐνθυμητικὴν τῆς βουλῆς ὅσα διὰ μακρῶν λόγων καὶ δι'
ἀσυμφωνητικῶν ἀριθμῶν ἀπέδιδε καθ' ἣν ἐπιγῆν εἰσήγαγε
τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1867. Τότε ἐσυρίσθη καὶ δι' ἀριθμῶν
ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ γρῆσις τοῦ 1866 οὐ μόνον ἐκ τῆς ἐλαττώ-
σεως τῶν ἐσόδων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ὑποβληθεῖσων ἀναπληρω-
τικῶν πιρώσεων ἄνυσεν ἔλλειμμα 3 περίπου ἑκατομμυρίων ἐπα-
μένως τοῦτο καὶ μόνον δύναται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ ἐπιζητηθεῖσα
διὰ τῶν οικονομικῶν ἐνδερόπεια τοῦ Προϋπολογισμοῦ δὲν ἐπετεύ-
χθη, ἐξ ἐναντίας ἐδεικνύθη ἕνεκα τούτου ἡ οἰκονομικὴ καταστροφὴ
τοῦ Κράτους, ἥτις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεραπευθῇ παρὰ διὰ τῆς
αὐξήσεως τῶν φόρων, καὶ ἡλαττώθησαν ἐπαισθητῶς τὰ ἐσοδα.
Ἀλλὰ καὶ τοὶ πολλοὶ εἶπεν ὁ προλαλήσας ὅπως ἀποδείξῃ, ὅτι δὲν
ὑπάρχει ἀνάγκη αὐξήσεως τῶν φόρων, ἐν ᾧ ἡ ἀνάγκη αὐτὴ εἶναι
ἤδη κατάδηλος τοῖς πάνσι, οὐ ὅλως ἔτι τὸ ὑφ' ἑστῆσαν ἔλλειμμα
τῶν 21 περίπου ἑκατομμυρίων, τὸ ὅποιον πιεῖται καθημέραν καὶ
πρακτικῶς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν καθιστῶν τὸ δημόσιον
ταμεῖον ἀνίκανον νὰ ἐπαρκέσῃ. Ἀλλὰ πῶς θέλει ἐξαλειφθῇ τοῦτο;
Ἡ παρελθούσα κυβερνήσις ἀληθῶς κατ' ἀρχὰς ἐκλήρυεν, ὅτι δὲν
ἔχει ἀνάγκη δανείων, καὶ ἐνηκολούθησε μέχρι τινὸς ἀνομιμέ-
νη τὰς πληρωμὰς εἰς τοὺς δικαιοῦσιν καὶ ἀναιδῶς δι' αἰδεῶν
τὸν στρατὸν γὰρ οἰκονομίας, ἐς οὗ καὶ ἡ δημοσία ἀσφαλεία
ἐκλονίσθη ἐπὶ τέλους ὅμως ἰδὼσα τὴν ἀνάγκην ἠλλῆξε γλῶσ-
σαν καὶ ἐζήτησεν ἀλλ' οὐδ' οὐδ' ἐνέγκει δανείον· οὔτε εἶναι δυ-
νατὸν νὰ εὐρίθῃ τοιοῦτον χωρὶς νὰ ἀποδεξώμεν διὰ πραγμά-
των, ὅτι δυνάμεθα διὰ περισσεύματος νὰ πληρώνομεν τοὺς τό-
κους καὶ τὸ χρεώλυτον.

Ἀληθῶς, ὡς ἐσυρίσθη ὁ προαγορεύσας, ἡ Συνέλευσις ἡλάτ-
τωσε τὸν ἐγγεῖον φόρον, πράττων ὅπως τοῦτο δὲν ἐσκόπει ὅλ-
λο τι πρὸς νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δικαίαν διανομὴν τῶν φόρων, ἀλλὰ
δυστυχῶς δὲν ἠδυνάθη νὰ ἀποπερατώσῃ ὁ ὅλκληρον τὸ εὖστη-
μά της, το δὲ ἀποτέλεσμα τῆς μοιρομεροῦς ἐκείνης ἐλαττώσεως
ὑπῆρξεν αὐτὸ δὴ το τοτὸ ἔλλειμμα, τὸ ὅποιον πιεῖται ἡμᾶς σή-
μερον καὶ τὸ ὅποιον ἐκ παντὸς τρόπου καὶ διὰ πάντας θυσίας
πρέπει νὰ σπαλίσωμεν.

Ἐν τούτοις καὶ ἡ παρούσα Κυβέρνησις, οὐδόλως ἀποκρούουσα
τὰς ἐλλογὰς οἰκονομίας, ὁρᾷ ἐπὶ τῶν ἀργῶν τῆς Συνελεύ-
σεως, διότι διὰ τῶν ὑπ' αὐτῆς Βουλῆς φορολογ. Νομοσχε-
σίων ἐπιδιώκει οὐχὶ τὴν αὐξάνειν τῶν φόρων, ἀλλὰ τὴν δικαίαν
αὐτῶν διανομὴν εἰς πάσας τὰς τάξεις κατ' ἀναλογίαν, ἐπειδὴ
ἄχρι τοῦδε ἐπαρῶντα μόνον ἡ γεωργικὴ τάξις. Τὸν αὐτὸν δὲ
σκοπὸν ἔχει καὶ τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον, περὶ οὗ οὐδὲν
εἶπεν ὁ προλαλήσας, τοῦτέστι σκοπεῖ νὰ ἐξισώσῃ τὴν φορολο-
γίαν τῶν ζώων ἀναλόγως πρὸς τὰς αὐξήθειαι τιμὰς τῶν ποι-
όντων αὐτῶν. Περιχρῶν τὸν λόγον δὲν ἀποκρούει μὲν τὴν ἰδίαν
τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι ἐν ᾧ αὐτὸν κινδύνου ἀρκεῖν οἱ ἐραχίονες
τῶν πολιτῶν ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται νὰ μὴ προσέβῃ, ὅτι οἱ
ἐραχίονες οὗτο δὲν πρέπει νὰ ὡσι γυμνοὶ διὰ νὰ καταστῶσι
σεβαστοί. Πρὸς τοῖς ἄλλοις λαϊκῶν διὰ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν
ἐσόδων ἡ Κυβέρνησις σκοπεῖ νὰ ἐξοπλίσῃ τοὺς ἐραχίονας τῶν
πολιτῶν καὶ νὰ προμηθεύσῃ πᾶσι, ὅτι ἀναγκαῖοι πρὸς ὑπερά-
σπισιν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους.

Ἐπέλαβεν ἄλλοι, ὅτι, καὶ τοὶ μὴ προτιθέμενοι, ἐξ ἀρχῆς
νὰ λάβῃ ἐπὶ τῆς παρούσης συζητήσεως τὸν λόγον, ἀναγκάζε-
ται ὅμως εἰς τοῦτο ὅπως ἀποκρούσῃ ἰδίαν τινὰς ῥηθείας ὑπὸ
τοῦ προλαλήσαντος ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τῆς πα-
ρελθούσης κυβερνήσεως, ἥς ἀπετελεῖ μέρος· καὶ δὴ ἀπαντᾷ,
ὅτι δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη ἤρνετο τὰς
πληρωμὰς, διότι τοῦτο ἦν ἕτοι μίᾳ μωρία, καθ' ἣν διαμαρ-
τύρεται. Καθίστας ἀκολουθῶν ἐν συντόμῳ τὴν καταστάσιν, εἰς
ἣν εἴρε τὸ Ταμεῖον ἡ κυβέρνησις τῆς 6' ἰουλίου 1866, προσέ-
θηκεν, ὅτι αὕτη προσέβη εἰς οἰκονομίας, διὰ τὸ ὅποιον εἶναι εἰσα-
ἐκπίνου, ὅτι οὗτε ἀδελφὸς ἐχορήγησεν εἰς τὸν στρατὸν, οὔτε
τὴν στρατιωτικὴν περιωριστὴν, ἐξ ἐναντίας ἐργάσθη μετὰ ζήλου
ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Ἐκτός τούτων ἀπάντων ἡ κυ-
βέρνησις ἐκείνη δὲν ἐπεώρησεν ἐπαυτῶδες καὶ τὸ δημόσιον χρεὸς,
διότι καὶ αἱ οἰκονομίαι, ὡς ἐπ' ἀνέγκον, εἰς τοῦτο συνέτειναν,

καὶ τὴν ἀνάγκην τῶν δανείων καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων ἐξ ἀρχῆς ὑπὸνέξατο εἰς τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐκθεσίον τῆς. διὰ ταῦτα καὶ δὲν συμφωνεῖ παντάπασιν πρὸς τὰς ἰδέας τοῦ προλαλήσαντος Βουλευτοῦ Καλαθρότων. ἐπειδὴ, ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέγεθος τοῦ, δὲν εἶναι ἐναντίος τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων, ἀλλὰ διαφωνεῖ μόνον ὡς πρὸς τὸ ποσόν. Περαινῶν δὲ τὴν λόγον προσέθηκεν, ὅτι, συμφωνῶν ὡς πρὸς τὴν παρὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπὸ συζητήσεων Νομοσχεδίου, συντάσσεται ὅσον ἀφορᾷ τὰ καθέκαστα πρὸς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσας τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τῶν μεγάλων ζώων ἀπὸ δραχ. 1. 40|00 εἰς 1, 20|00 καὶ τὴν προσθήκην, ὅτι ἐπιθυμεῖ καὶ ὡς πρὸς τὰ μικρὰ ζῶα νὰ αὐξηθῇ ὁ φόρος οὐχὶ πρὸς 40 ἀλλὰ πρὸς 20 τοὺς 0|0, ἥτοι ἀπὸ 25 εἰς 30 λεπτά κατὰ κεφαλὴν.

Ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ Πρωθυπουργῶν, ὅτι δὲν εἶχεν ἀμφιβολίαν, ὅτι οἱ προκατόχοι τῶν ἡθελον ποτὲ ἀποκρούσει μίαν ἰδέαν, δικαιολογουμένην ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν περιστάσεων, καὶ χαίρει ὅτι ἐν μέλῳ αὐτῶν τὸ κερύττει πανδήμως. Ἰὼ πάντες, οὕτω καὶ αὐτὸς καὶ ἐπρέσβευσε καὶ πρεσβεῖαι, ὅτι ἀνευ σπουδαίας καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνηται ὁ λαὸς μὲ φόρους. Τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ ἐν τῇ συνέλευσει καὶ κατόπιν ὑποστήριξεν, οὐδὲ δύναται ἤδη νὰ ἀποδοθῇ αὐτῷ μομφή, ὅτι παρήτησεν αὐτὴν, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐφάνη ὑποχωρῶν. Κατὰ τὴν ἰδέαν του, ὅταν μία ἀρχὴ ἀποδεικνύεται εἰς τινὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις ἐπιβλαβής, ὀρεῖται ἕκαστος νὰ μὴ ἐπιμένῃ εἰς αὐτὴν ἀπαράλλακτως, ὅπως, ἵνα σώσῃ τις τὸ σῶμα ἐκ τοῦ θανάτου, ὑποβάλλεται ἀναγκαστικῶς εἰς τὴν τομὴν τῆς χειρὸς. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς ἀπάντησιν ἐνὸς τῶν προαγορευσάντων, ὅστις ἠγωνίσθη νὰ παραστήσῃ αὐτὸν παλινωδούντα. Μεταβάς κατόπιν εἰς τὸ σύστημα, ὅπερ ἤκοι οὐθυσεν ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις, καὶ ἀναλύσας τὰς σκέψεις αὐτοῦ ἰσχυρίσθη, ὅτι αὐταὶ ἦσαν ἐσφαλμέναι, διότι δὲν ἔτεινον εἰς μεταβολὴν τοῦ κινητοῦ χρέους εἰς πάγιον, ἀλλ' ἔστηρίζοντο εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς μὴ ἀπαιτήσεως αὐτοῦ ἐκ μέρους τῶν δανειστών διὰ ταῦτα οὐτε αἱ οἰκονομίαι, ἃς ἐπὶ γαίαν ἦσαν πραγματικαί, ἐκτὸς ὀλίγων, ἀλλὰ καὶ αἱ γενόμεναι ἐλάττωσαν οὐσώδως τὰ ἐσοδα, ἐβλάψαν τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ἄρχκαν μείζον ἔλλειμμα, ἢ ὅσον ὑπῆρχεν, ὅτε ἔλαβον τὴν ἐξουσίαν.

Ἀποκρούοντες λοιπὸν τὸ σύστημα τοῦτο ὡς ἐλλειπὲς καὶ θίλαντες νὰ θεραπεύσωσι τὴν λυπηρὰν κατάστασιν τοῦ δημο-

σίου ταμείου, ἔχοντες δ' ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ παρίσταται ἀξιοποπῆς ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐν ᾗ ἀπ' ἐνὸς ἐπὶ ἑνὸς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὰς δυνάμεις καὶ εὐλόγους οἰκονομίας, ὑποστηρίζουσιν ἤδη τὴν αὐξήσιν τῶν φόρων ὅπως μὴ τὸ σύστημα τῶν μείνῃ ἑτεροταγεῖς, διότι δι' αὐτοῦ καθόλου ἐφαρμοζομένου πιστεύουσιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς παρέρχεται εὐκόλως τῶν οἰκονομικῶν κινδύνων. Ἐπιφυλαττόμενος δὲ εἰς τὰ καθέκαστα νὰ λαλήσῃ περὶ τοῦ ὑπερβάλλου ἢ μὴ τῆς αὐξήσεως, παρατηρεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅτι ἡ αὐξήσις πρέπει νὰ ᾖ τοιαύτη, ὥστε νὰ ἀφήσῃ περίσσευμα ἐγγυώμενον τὴν συνομολόγησιν ἐκείνου δανείου ὅπως οὐκ ἐπάρκει εἰς τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους. Περαινῶν δὲ ἀποκρούει τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Καλαθρότων, ἣν ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει λόγους νὰ παραδεχθῇ.

Ἐπανελάθεν ὁ προαγορεύσας Βουλευτὴς Μεσολογγίου, ὅτι θεωρεῖ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κατὰ μέρος τῶν οἰκονομικῶν τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως μετ' ὅσας ἐξηγήσεις ἀνωτέρω ἔδωκε, διὰ τοῦτο ὀρεῖται νὰ εἴπῃ, ὅτι αὐταὶ ἀπέδειξαν ἐπιωφελεῖς, ὅτι οὐδὲν ἔλαβον ἢ ὑπηρεσίαν ἐκ τῆς κατάρτησεως τινῶν θέσεων, ὡς ἀπέδειχθη ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, ὅτι ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις εὐρῆκεν ὑπερόγκον ἔλλειμμα τῆς τρεχοῦσας χρήσεως, καὶ ὅτι κατώρθωσε νὰ ἀποσῇ ἐκ τῆς κυκλοφορίας ἐν περίπτῳ ἑκατομμύριον ἐκ τοῦ κινητοῦ χρέους. Ἐπὶ τέλος δὲ πρὸς ἀποδείξιν τῶν λεγόμενων ἐζήτησε νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὴν κατάστασιν τῆς διαχειρίσεως τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως, ὅτε ἐπιφυλαττέται νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐκτενῶς.

Ἐπανελάθεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι δὲν ἐσκόπει νὰ κατακρίνῃ τὰς οἰκονομίας τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως, πολλὰς τῶν ὁποίων καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἡμέρας ἐπὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ μόνον τὸ σύστημα ἀπέκρουσεν ὡς ἐλλειπὲς, ἀλλὰ δὲ θεωρεῖ καλὴτερον νὰ πληρῶνῃ τις τοὺς δανειστὰς ἢ νὰ προτείνῃ ὑπεκφυγὰς.

Ἐνταῦθα, παρελθούσης τῆς ὥρας, πολλοὶ ἤρξαντο ἀποχωροῦντες, κατὰ συνέπειαν ὁ πρόεδρος ἀναβάντων τὴν ἐξουσίαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, ἔλασε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντάς,

Χ. Μαστραπὰς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'.

Τῆς 24 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθισαν τὰ πρακτικά τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη ἀναφορὰ ζυλισμῶρων τινῶν τῆς πρωτεύουσας, ὑποβαλλόντων παρτηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ περὶ ἐπιτηδευμάτων Νομοσχεδίου, καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴν.

Ἀρξαμένης εἴτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθη εἰς ἐπίτην συζήτησιν τὸ περὶ πολυτογραφήσεως τοῦ θείου τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως ἔχον ὡς ἑπταί.

Ἄρθρον μόνον.

«Ὁ ἀδελφός τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας, πατὴρ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, Ἰωάννης τοῦ Σλίσ-δικ, Ὀλσταϊν, Σόντερβουργ, Γλουσδούργ, πολιτογραφεῖται Ἑλλήν.»

Ἦρξατο ἀκολουθῶς ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ προτδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν ζώων διὰ τὸ 1867 Νομοσχέδιον, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως Βίβλου θεωρεῖ ἀναγκαῖον ὡς βουλευτῆς μίας τῶν ἐπαρχικῶν τῶν πρώην Ἰονίου Πολιτείας νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὰς ἰδέας, αἵτινες ἐν αὐτοῖς ἐκφέρονται, ὅτι ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνωθίῃσι νῆσοι κακῶς διοικούνται καὶ ἐντεκα τούτου δυσμενῶς ἀπεδέχθησαν τὴν ἐνωσιν. Καὶ δὲν παρτηρεῖ, ὅτι ἀληθῶς αἱ περὶ τῶν ὁ λόγος νῆσος εὐμύρου ὁπωσούν ὕλικας πρὸ τῆς ἐνώσεως, ὁ λαὸς ὅμως, στερούμενος τῆς ἀνγκούσας ἀναξαρτησίαι καὶ πρὸς τὴν ἐνότητά τοῦ ἔθνους ἀποβλέπων, κατεργάσαντο πᾶσαν ὕλικὴν εὐήμερίαν καὶ ἐπιζητήσας μετ' ἐπιμονῆς καὶ καρτερίας ἐπέτυχε τοῦ ποθομένου. Οὐδ' εἶναι ἀληθές, ὅτι ἤδη μετενόησεν, ἐξ ἐναντίας εἶναι ἀπορασιασμένος νὰ ἀποστῇ πᾶσαν θουσίαν μετὰ τοῦ λοιποῦ ἔθνους πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ, ἥτοι τῆς ἐνώσεως σὺμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔθνους. Τούτων οὕτως ἐχόντων, καὶ αὐτὸς ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἔθνους ἐν γένει καὶ τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἰδίου θεωρεῖ ἀναγκαῖαν πᾶσαν θουσίαν ἐν τῇ παρόντι καὶ συμμερίζεται κατ' ἀρχὴν τὴν ζητούμενην αὐξάνει τῶν φόρων, ἐπειδὴ κάπο-

θεν, ὅτι οὕτως ἐξομαλύνεται μὲν τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα ἐσωτερικῶς, καθίσταται δὲ ἡ ἑλλάς εἰς θέσιν ἱκανὴν νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀναξαρτησίαν τῆς καὶ νὰ ἀποκρούσῃ ἐνδεχομένους ἐξωτερικοὺς κινδύνους. Τοσούτω δὲ μᾶλλον θεωρεῖ ἀναγκαῖαν τὴν παρδοχὴν τῶν προτεινομένων μετρῶν τῆς Κυβερνήσεως, καθόσον αὕτη ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς ἀρτί ψηφισθέντας περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θιλασσαν στρατοῦ Νόμους. Συμπεραίνων δὲ εἶπεν, ὅτι παραδεχόμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου ὡς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιφυλαττεται νὰ ὁμιλήσῃ ἐν δέοντι περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπίδολῃς τινῶν ἐκ τῶν προτεινομένων φόρων.

ὑπέλαξεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἀρκούσι τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἀνέτως ἐπίδειξαν ὁ προλαλήσας, οὐδὲ πρόκειται περὶ τούτων σήμερον, διότι, ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῶν θυσίων, ἕκαστος θέλει ἐκπληρώσει τὸ καθῆκον τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα, ἡ δὲ ἱστορία τοῦ τόπου τούτου εἶναι μάρτυς ἀξιοπιστος, πρόκειται λοιπὸν περὶ διοικήσεως καθαρῶς τοῦ τόπου, ἐπομένως τὰ παρὰ τοῦ προλαλήσαντος εἰρημένα εἶναι ἐκτὸς τοῦ προκειμένου. Μεταξὺς κατόπιν ὁ ἀγορεύων εἰς τὸ κύριον ζήτημα ἰσχυρίσθη, ὅτι, καθὰ ἀπέδειξεν εἰς τὰς προλαλούσας ἀγορεύσεις του, οὐδεμίαν ὑπάρχει ἀνάγκη αὐξήσεως φόρων, ἐπειδὴ ἡ ἐπιδιωκομένη ἰσότης τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ δύναται νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἀνευ ἐκτάκτων μετρῶν. ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ γράμμα τὸ σύστημα, ὑπερ ἡκολούθησεν ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις, ἥτις διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἠδυνήθη πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὰς πληρωμὰς ἐνήμερους νὰ κάμῃ καὶ δάνεια τινὰ παρελθουσῶν χρόνων νὰ ἐξοφλήσῃ κατὰ τὸ πλείστον μέρος καὶ πλεον τοῦ ἑκατομμυρίου ἑντοκα γραμμάτια νὰ ἀποσύρῃ ἐκ τῆς κυκλοφορίας. Ἀναφέρσας ὕστερον διὰ μαρῶν ἰδέας τινὰς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν σχετικῶς πρὸς τὴν ἐρμησίαν τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ Νόμου συνεπέρανε ἐπιμένειν εἰς τὴν ἰδέαν του, ὅτι μόνον διὰ τῶν οἰκονομικῶν θέλουν ἐπανορθωθῇ τὰ οἰκονομικά τοῦ τόπου, ὅστις δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὑποστῇ νέας θυσίας καὶ νέα ἔαρη, καὶ μάλιστα ἀνευ ἀνάγκης.

Ἐτήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι, ἂν τῷ ὄντι δὲν εἶναι καιρὸς σήμερον αἰσθημάτων, β. β. εἰς ἡμᾶς μὴτε καιρὸς μύθων καὶ κενῶν λόγων, αὐτὸς ἐξακολουθεῖ ἀλλεπαλλήλως ἐπιχωρίων ἀπὸ δύο ἡδὴ ἡμερῶν ὁ προλαλήσας ἐκτὸς τοῦ προκειμένου λαλῶν καὶ μηδὲ μακρόθεν κἂν ἐγγίξω τὸ ζήτημα, περὶ οὗ σήμερον πρόκειται. Ἡ Κυβέρνησις ἐσπευσεν ἀπ' ἀρχῆς

νά γνωστοποιήσῃ μὲν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀληθῆ καταστάσιν τῶν πραγμάτων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, νά ὑποδείξῃ δὲ τὸν τρόπον τῆς θελητικῆς. Ἡ αὐτῆς ἀρα τῶν φόρων, ἣν ζητεῖ ἡ Κυβέρνησις, εἶναι ἀναπόφευκτος ἀνάγκη καὶ μόνον ὅπως ἐπενεχθῇ ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἰσορροπία, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὅπως προετοιμασθῇ τὸ ἔθνος διὰ νά ἀποκρούσῃ πάντα ἐνδεχόμενον κίνδυνον· οὐδ' εἶναι δυνατόν νά παραδεχθῇ ἡ Κυβέρνησις τὰς ἰδέας τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι δηλ. ἔταν παροιστῇ ἐπὶ θύραις ὁ κίνδυνος, τότε νά παρασκευασθῇ, διότι ἡ πολιτικὴ αὕτη δὲν ἀνῆκει εἰς αὐτὴν, φρονούσαν, ὅτι ὁ θέλων τὴν εἰρήνην πρέπει νά παρασκευάζεται ὡς εἰς πόλεμον. Κατὰ συνέπειαν τὸ ζήτημα πρέπει νά τιθῇ εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον· πρέπει νά παρασκευασθῶμεν ἢ οὐ·

Ἐξήθηκεν ἄλλος, ὅτι εὐεώρησεν ἀναγκαῖον, ἵνα ἐξηγήσῃ σαφέστερον τὰς ἐν τῇ ἀγορεύσει τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως ἰδέας του· καὶ δὴ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις, ἥς ἀπετέλει μέτρος, κηρύχασα ἀπ' ἀρχῆς διὰ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐκθέσεως τῆς τὴν ἀνάγκην ἐνὸς μικροῦ δανείου, ἐκ πέντε περίπου ἑκατομμυρίων, ἐσκόπει δι' αὐτοῦ νά φέρῃ εἰς ἰσορροπίαν τὰ ἔσοδα πρὸς τὰς δαπάνας τὰς καθ' ἡμέραν. Κατόπιν ὁμως, ἐπελθόντος τοῦ Γερμανικοῦ πολέμου καὶ ἀποδειχθέντος ἀνεπαρκούς τοῦ ὑφισταμένου στρατιωτικοῦ ἐξοπλισμοῦ, εὐεώρησεν ὡς ἀνάγκην ἀναπόφευκτον νά μεταρρυθμισθῇ τὴν ἀποσκευὴν τοῦ στρατοῦ κατὰ τὰς νέας ἐφευρέσεις, ὅπως διὰ τῆς τέχνης ἀναπληρωθῇ ἡ ἐλλείψις τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐκτὸς δὲ τούτου αἱ ἐρίδες, αἱ γεννηθεῖσαι ἐκ τῶν ἀδίκων ἀπαιτήσεων τῆς Πύλης, ἔνεκα τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως, προεκάλεσαν τὴν ἀνάγκην ἐνὸς δανείου ἐπαρκούς ἵνα προετοιμασθῇ ἡ Ἑλλάς καὶ καταστῇ ἱκανὴ νά ὑπερασπίσῃ ἑαυτήν. Κατὰ συνέπειαν τούτων ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη ἐπέκτετε περὶ εὐρέσεως πόρων νέων. Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν συνεζητήθη ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ἀλλ' αὐτὸς ὡς μέλος τοῦ ὑπουργείου ἐκεῖνος, ὡς νῦν, πόρους εὐεώρει μικρὰν αὐξάνει τῶν φόρων. Ἰσως ὁ τότε συνάδελφος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ὁικονομικῶν ἐφρονεῖ ἄλλως πως περὶ τούτου, τὸ καθ' ἑαυτὸν ὁμως καὶ τότε καὶ σήμερον τοὺς ἀναγκαίους τούτους πόρους δὲν βλέπει ἀλλαγῇ, εἰμὴ εἰς τὴν αὐξάνει τῶν φόρων, καὶ διὰ τοῦτο ἐπαναλαμβάνει νά εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶναι παντάπασι ἐναντίος κατ' ἀρχὴν εἰς τὰ νομοσχέδια τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπῆλθῃσιν ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς Καλαβρύτων, ὅτι ὁ

τότε ὑπουργὸς τῶν ὁικονομικῶν οὐδέποτε ἐσκέφθη οὐδ' ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων. εἰ ἐναντίας ἐνόμιζεν, ὅτι διὰ τοῦ συστήματος, τὸ ὑποῖον ἐγκολοῦνται ἐπαρμύζων, ἐμύλλε νά ἐπαναφέρῃ τὴν ἰσορροπίαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ νά ἐκπληρώσῃ τοὺς ἀναγκαίους πόρους δι' ἐκτάκτους ἀναγκάς, ἐάν ποτε αὗται παρουσιάζοντο. Ἀπαντῶν δὲ εἰς τὰς ἐκφράσεις τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἀμείσου προπαρασκευῆς εἶναι χίμαιρα, διότι καὶ τὰ παρελθόν ὑπουργεῖον παρασκευάζεται, ἀλλὰ μικρὸν κατὰ μικρὸν ὅπως ἐπέτρεπον τὰ τοῦ Κράτους ἔσοδα. Τοσοῦτον δὲ μάλλον δυσπιστεῖ εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου, καθόσον ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἀλληλογραφίας ἐν τῇ Κιτρίνῃ καὶ Κιανῇ βύβλῳ ἐξάγεται ἰδέα ἀντίθετος τῆς ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ δημοσίου τῆς Βουλῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῆς νῦν Κυβερνήσεως. Παρακίτων δὲ ἐπαναλαμβάνει συνιστῶν προσοχὴν ὅπως μὴ διὰ τῆς ἐπιβολῆς ὑπερῶν βαρὺν καταστροφῇ ὁ τόπος.

Ἰπέλαθεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν ἤθελε λαβεῖν τὸν λόγον, ἀν' ὃ προλαλήσας βουλευτὴς δὲν ἐπεκαλεῖτο ἰδέας ἐκφρασθείσας εἰς ἀλληλογραφίας κοινοποιηθείσας ἐν ἄλλοις κοινοβουλίοις. Τὸ καθ' ἑαυτὸν, τὰς ἰδέας ταύτας, συνθεσμένας μετὰ διαδόσεων καὶ συκοφαντιῶν, ἀποκρούει διαρρήδην, διότι δὲν δέχεται νά ἀποδοθῇ αὐτῷ μαμρὴ, ἐπειδὴ ἄλλοι ἐξέφερον τὰς ἰδέας τοῦ εἰς τρόπον, τὸν ὅποιον δὲν ἐγκαρίνει, διότι φρονεῖ, ὅτι ἕκαστος ὑπουργός τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἰδέας ἑλληνικάς, αἵτινες ἐπὶ ξένου καὶ ὀπτροῦ ἀντανανκλῶμεναι δυνατόν νά φανώσιν ἄλογοι, ἢ ὅπως πραγματικῶς εἶναι. Καίτοι διαφόρους ἰδίας ἔρουσιν αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων, ἐνὸς ὅμως τῶν ξένων Κυβερνήσεων δὲν ὑπάρχει παρὰ μία ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ παρούσα, ἥς μέλος ἔχει τὴν τιμὴν νά ᾔται, δὲν διεχώριζε ποτὶς τὴν πολιτικὴν τῆς ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν πρῶτον, τὴν ὅποιαν εὐρούσα κατὰ πάντα σύμφωνον πρὸς τὰ ἔθνηκα συμφέροντα ὑπεστήριζε καὶ ὑποστήριζε, θεωρούσα ἑαυτὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν ξένων ἀνταγωνιστῶν. Τούτων ἔνεκα καὶ πρὸς διασκεδασμὸν πάσης ἐναντίας ἰδέας καταθέτει τρία ἐπίσημα ἔγγραφα, (τὰ ὅποια καὶ ἀνέγνω), εἰς ὧν ἀποδεικνύεται τὸ μὴ ἀκριβές τινῶν ἐκφράσεων περιεχομένων εἰς τὰ διὰ τῆς Κιανῆς καὶ Κιτρίνης βύβλου δημοσιευθέντα ἔγγραφα, ἐπιφυλαχθεῖς ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἵνα καταθέσῃ ἅπασαν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀλληλογραφίαν,

διότι, εἶπε, σήμερον, ἐκκρεμὸς ὄντος τοῦ ζητήματος, δὲν εἶναι συμφέρουσα ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς.

Μετὰ τὰ λεγθέντα, κηρυχθεῖσης περαιωμένης τῆς συζήτησεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ὁμοῦ δὲ καὶ αἱ ὑποβληθεῖσαι τρεῖς τροπολογίαι· α) τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας προτείναντος τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀπὸ 35 εἰς 25 λεπτά κατὰ κεφαλὴν· β) τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου προτείναντος τὴν ἐλάττωσιν τοῦ εἰσπραττομένου φόρου ἀπὸ 35 εἰς 30 λεπτά κατὰ κεφαλὴν καὶ γ) τῆς ἐπιτροπῆς τῶν οικονομικῶν προτείνουσης τὴν ἐλάττωσιν μόνον τοῦ φόρου τῶν μεγάλων ζώων ἀπὸ 1, 40|00 εἰς 1, 20|00 κατὰ κεφαλὴν καὶ τὴν προσθήκην τοῦ φόρου τῶν μελισσῶν.

Οὕτω δὴ ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς πρώτης ἀπέρριψεν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως. Ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας ἐγένετο δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία ὑπὸ τοῦς ψηφολέκτας Ν. Καναβὸν καὶ Δ. Βροντίαν, ἐξ ἧς ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 85 κατὰ 15, ἀρνηθέντων ψῆφον 2.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου, καὶ ἡ ὅχι »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Σπυρ. Καραϊσκάκης	
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος		Ἀνδρ. Στράτος	Ο
Αἰακὸς Λογιωτατίδης		Δημήτριος Γρίβας	Ο
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Ο	Γ. Γεραθανάσης	Ο
Μιχ. Δ. Καίρης	Ν	Π. Πετιμεζής	Ο
Ν. Π. Καίρης		Εὐθ. Δεληγιάννης	Ο
Δημ. Τσόκρης	Ο	Γ. Πλαπούτας	Ο
Α. Λαμπρινίδης		Α. Αντωνόπουλος	Ο
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Ἰθάν. Γόνθικας	
Ὁθων Μακρυγιάννης	Ν	Χ. Σκαλλιαριάδης	Ν
Περ. Αναρ. Πετράκης	Ο	Πλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ο
Δημ. Καλλιφρονάς		Α. Πετροπουλάκης	
Παναγ. Κυριακός	Ο	Χρ. Μαστραπῆς	Ο
Ἀριστ. Μπαλάνος		Ἰω. Σαφάκης	ἀρν.

Νικ. Παπαμιχαλόπουλος		Θεόδωρος Ζερβός	Ο
Γ. Ζωμπουλάκης	Ο	Νικόλαος Καρύδης	
Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ο	Νικ. Παγκράτης	
Π. Γουζούσης		Πολ. Κωνιταντᾶς	Ο
Δημ. Τσιτσάρας	Ν	Θεόδωρος Ρωμαῖος	Ο
Γεώργιος Ἀποσταλίδης	Ο	Νικόλ. Λουδρός	Ο
Πάνος Μανωλίδης	Ν	Γερ. Μαυρογιάννης	Ο
Δημ. Ζώτος	Ν	Νικ. Γεωργακάτος	
Κ. Λομιάδης	Ο	Α. Ἀννίνοι	Ο
Δ. Πατέλλης	Ο	Α. Τσουγανάτος	Ο
Σ. Λιονταράκης	Ο	Γερ. Αντύπας	Ο
Ἰω. Πλαίσιας	Ο	Ἀντώνιος Ζιρβός	Ο
Ἀνδρ. Γ. Φωσκάκης	Ο	Γεώργιος Φλωριάς	Ο
Αγκούργος Κριστενίτης	Ο	Γ. Ίκωδάτος	
Στέφ. Στεφανόπουλος	Ο	Χ. Ίκωδάτος	
Χ. Στερόπουλος		Γ. Λειβαδάς	Ο
Ἀλ. Βιλκέτης		Ἀναστ. Δημητριάδης	
Ἀλέκος Ἀχολός		Ἀνδρ. Νοταῖα	
Λοκῆς Κατσίνης		Εὐσ. Κανελλόπουλος	
Ἀναγν. Δημητρίου		Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ο
Πέτρος Ζάνος		Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	
Ἰωάννης Βλαδιανός	Ο	Γεώργιος Ἀρωνίης	Ο
Σπυρ. Μαλασπίνας	Ο	Ἐμμανουὴλ Κοντολέων	Ν
Κωνστ. Μεταλάς	Ο	Κοσμάς Πανάρετος	Ο
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ο	Δημ. Βροντίτης	Ο
Ἰωάννης Ζαΐμης		Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	
Σωτ. Πετιμεζής		Σπ. Παπαδόπουλος	Ο
Λεων. Πετιμεζής		Α. Ναπανικολάου	Ο
Ἀνδρ. Οικονομόπουλος		Ἰω. Βαλασόπουλος	
Ἰω. Παπαδόπουλος		Σπ. Σπηλιωτάκης	
Ἰωάννης Φλέσσας	ἀρν.	Σπ. Κοπανίστας	Ο
Περ. Μαυρομιχάλης		Ἰω. Α. Κορριωτάκης	Ν
Γ. Πέρρωτης	Ο	Α. Κορριωτάκης	
Κωνστ. Δημητριάδης		Γεώργιος Λάπας	Ο
Ἀλ. Κοντοσταύλος		Βασ. Α. Σπυροπούλος	
Ἰω. Μπαλάφας	Ο	Ἀλ. Σταματόπουλος	Ν
Τριαντ. Λαζαρέτος		Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	Ο
Κωνστ. Κυριακίδης	Ο	Γεράς. Σέρβος	
Στ. Παδοῖας		Δημήτριος Τσαμπόπουλος	Ο
Σωκράτης Κουρής	Ο	Δημήτριος Παπαλουκάς	

πάρειδρον ἢ τὸν δημοτικὸν σύμβουλον, ὅστις μέλλει νὰ συμπράτῃ εἰς τὴν ἀπαριθμησὶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Μ. Νόμου.

Εἰάν ὁ Δήμαρχος ἀνέλεσεν νὰ κάμῃ τὴν γνωστοποίησιν ἢ ὁ διορισθεὶς πρέσβης ἢ ὁ δημοτικὸς σύμβουλος ἀνενθὲς ἢ ἀναξάλη τὴν συμπράξιν του, ὁ ἑφεξής ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του ἐπαιγεῖ μόνος τὴν ἀπαριθμησὶν, τὰ δὲ πρωτόκολλα ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κτηνοτρόφου ἔχουσιν ἰσχύϊν δημοσίου ἐγγράφου.

Εἰάν ὁ κτηνοτρόφος ἔναι ἀγράμματος ἢ τόσον αὐτός καθὼς καὶ ὁ συμπράττων δημοτικὸς ὑπαλλήλος ἀνενθὼς νὰ ὑπογράψωσι γίνεσθαι περὶ τούτου μνηεῖα εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐξόδα τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιβαρύνουσι τὸ δῆμόσιον.

Αἱ ἀντιθαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρέσβης, ἀναγγέλλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιούσης ἡμερησίας διατάξεως, διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν Α. Μ. Μ.

Ὁ Πρέσβης

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Χρ. Μαστραπᾶς,

Π. Β. Κωσταντᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ΄.

Τῆς 28 Φεβρουαρίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν αἱ ἐξῆς ἀναφοραί:

α) Αἰτατείνης γῆρας Ιω. Τριανταφύλλου ἐξαιτουμένους νὰ χορηγηθῇ αὐτῇ τὸ ὑπαλλεπούμενον μέρος τοῦ κρατηθέντος γραμματίου τῆς.

β) Ὁμοῖα διαφόρων κατοίκων Κερκύρας, αἰτοῦντων νὰ ληθῇ πρόνοια περὶ θεραπείας τῶν ἐγκατεστημένων σχέσεων Κερκύρας πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καταστροφῆς τῶν συμπερόντων τοι τόπου.

Παραπέμφθησαν δὲ ἡ μὲν πρώτη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀ-

ναφορῶν, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τοῦ Κερκυραϊκοῦ ζητήματος ἐπιτροπὴν.

Ἐτέθη εἰς τὴν αὐτῇ αὐξήσαν Νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 250,000, τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1866, καὶ ἀναγνώσθη τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἐγένετο ἀνεν ἀντιρρήσεως δεκτὸν, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχον ὡς ἑπεται:

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1866 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστισις δραχμ. 250,000, καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. Γ΄. ἄρθρον 1. «Γενικά μέτρα ἀσφαλείας».

Κατόπιν ἐτέθη ἐπίσης εἰς τὴν αὐτῇ σὺν αὐξήσαν ἡ περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων πρότασις, ἐν ᾗ λαβὼν ὁ πρτείνων τὸν λόγον ἐξέθεκεν, ὅτι, ἐπόμενος εἰς τὴν κατὰ τινὰ προαβούσαν συνεδρίαν ἐκφρασθεῖσαν ἰδίαν περὶ διασφίσεως ἐν τῇ Νομοσχεδίᾳ τοῦ τρόπου τῆς καταμετρήσεως, συνέταξε τροπολογίαν, ἐν ᾗ ἐξέφρασε τὴν συναινέσιν του καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργός, καὶ ταύτην ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπιφέρεισιν τῆς Βουλῆς ἀντὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἁρθροῦ τῆς προτάσεως του.

ὑπέλαθεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἀποδεχόμενος τὴν τροπολογίαν τοῦ προαλήσαντος πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν δύο πρώτων ἁρθρῶν τῆς προτάσεως παρατηρεῖ, ὅτι, ἐλαττωμένον ἤδη τοῦ ποσοῦ τῶν τόνων τῆς χωρητικότητος ἐκάστου πλοίου, θεωρεῖ ἀνεγκαίαν καὶ τὴν αὐξήσιν τῶν ἐσωτερικῶν τελωνιακῶν καὶ λιμενικῶν τελῶν, ἥτις δὲν εἶναι πράγματι αὐξήσις, ἀλλ' ἰσορροπία καθαρὰ καὶ ἀνάλογος τῆς μεταβολῆς. Τούτου ἕνεκα προτείνει ὡς δεύτερον ἄρθρον πρόσθετον εἰδικὴν τροπολογίαν.

Συναινέσας τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὡς πρῶτον ἄρθρον ἡ περὶ τῆς ἀνωτέρου ἐγένετο λόγος τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Σέρου ἔχουσα οὕτως:

Ἄρθρον 1.

«Ἡ καταμέτρησις τῆς χωρητικότητος τῶν ἑλληνικῶν πλοίων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν τόνων αὐτῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὴν ἐξῆς τῶν ὁδῶν.

Λαμβάνεται τὸ μήκος τοῦ καταστρώματος ἀπὸ τῆς μίαις

ἕως τῆς ἄλλης ἄκρας, προστίθεται εἰς αὐτό καὶ τὸ ἀπὸ τῶ ἐμπροσθεν κοράκι (στεῖρα) ἕως εἰς τὸ ὀπίσθεν κοράκι (ποδόστημα) μῆκος τῆς τρόπιδος· τὸ ἥμισυ τοῦ ἀθροίσματος τούτου πολλαπλασιάζεται μετὰ τὸ μεγαλύτερον πλάτος τοῦ πλοίου, λαμβανόμενον ἐσωτερικῶς ἐπὶ τοῦ μεγαλύτερου κημαρίου (ζυγού). Τὸ ἐντεῦθεν γινόμενον πολλαπλασιάζεται ὑστερον μετὰ τὸ μεγαλύτερον ὕψος τοῦ πλοίου καὶ τὸ γινόμενον τοῦτο διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθ. 3,80, τὸ δὲ πηλίκον τῆς διαιρέσεως ταύτης ἀποτελεῖ τὸ ποσὸν τῶν τόνων τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου. Ἡ καταμέτρησης τῶν διαστάσεων τοῦ πλοίου γίνεται διὰ τοῦ βασιλικοῦ πύργου (μέτρου) καὶ τῶν πολλαστημορίων αὐτοῦ, ὡς ὠρίσθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουλίου (10 Ὀκτωβρίου) 1836 Β. διατάγματος.

«Τῶν ἀτμοπλοίων ἡ καταμέτρησης ἐνεργεῖται κατὰ τὸν ἐκρηγμένον τρόπον, ἀλλ' ἐκ τοῦ προκύπτοντος ὀλίκου ποσοῦ τῶν τόνων ἀφαιροῦνται δεκαπέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως ταύτης ἀποτελεῖ τὸ ποσὸν τῶν τόνων αὐτῶν.»

Ἐπίσης ἀναγνωσθεῖσα ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως ὡς δευτέρον ἄρθρον ἡ τροπολογία τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργοῦ, ἔχουσα οὕτως.

Ἄρθρον 2.

«Μετά τὴν κατὰ τὴν ἀνωτέρω μέθοδον καταμέτρησης τῶν πλοίων αὐξάνουσι κατὰ 15 τοῖς 0|0»

α) Τὰ ἐπιβαλλόμενα τέλη ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν πλοίων διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1834 Διατάγματος.

β) Τὰ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1860 ΧΓ'. νόμου ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τόνων προξενικά ναυτιλιακὰ τέλη καὶ

γ) Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1861 ΧΟ'. νόμου ἐπιβαλλόμενα λιμενικά δικαιώματα.»

Ἐπὶ τέλους ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ 3 ἄρθρον τῆς προτάσεως ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον 3.

«Τὸ περὶ καταμετρήσεως κλπ. τῶν πλοίων Βασ. Διάταγμα τῆς 17 Νοεμβρίου 1833 καταργεῖται.»

Μετά ταῦτα ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ σύνολον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

«Ἡ καταμέτρησης τῆς χωρητικότητος τῶν ἑλληνικῶν πλοίων καὶ ὁ ποσοδισμὸς τῶν τόνων αὐτῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὴν ἑξῆς τρόπον.

Λαμβάνεται τὸ μῆκος τοῦ καταστρώματος ἀπὸ τῆς μίας ἕως τῆς ἄλλης ἄκρας, προστίθεται εἰς αὐτό καὶ τὸ ἀπὸ τῶ ἐμπροσθεν κοράκι (στεῖρα) ἕως εἰς τὸ ὀπίσθεν κοράκι (ποδόστημα) μῆκος τῆς τρόπιδος. Τὸ ἥμισυ τοῦ ἀθροίσματος τούτου πολλαπλασιάζεται μετὰ τὸ μεγαλύτερον πλάτος τοῦ πλοίου, λαμβανόμενον ἐσωτερικῶς ἐπὶ τοῦ μεγαλύτερου κημαρίου (ζυγού). Τὸ ἐντεῦθεν γινόμενον πολλαπλασιάζεται ὑστερον μετὰ τὸ μεγαλύτερον ὕψος τοῦ πλοίου καὶ τὸ γινόμενον τοῦτο διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 3,80, τὸ δὲ πηλίκον τῆς διαιρέσεως ταύτης ἀποτελεῖ τὸ ποσὸν τῶν τόνων τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου. Ἡ καταμέτρησης τῶν διαστάσεων τοῦ πλοίου γίνεται διὰ τοῦ βασιλικοῦ πύργου (μέτρου) καὶ τῶν πολλαστημορίων αὐτοῦ, ὡς ὠρίσθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουλίου (10 Ὀκτωβρίου) 1836 Βασ. Διατάγματος.

Τῶν ἀτμοπλοίων ἡ καταμέτρησης ἐνεργεῖται κατὰ τὸν ἐκρηγμένον τρόπον, ἀλλ' ἐκ τοῦ προκύπτοντος ὀλίκου ποσοῦ τῶν τόνων ἀφαιροῦνται (15) δεκαπέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, τὸ δι' ὑπόλοιπον ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως ταύτης ἀποτελεῖ τὸ ποσὸν τῶν τόνων αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Μετά τὴν κατὰ τὴν ἀνωτέρω μέθοδον καταμέτρησης τῶν πλοίων αὐξάνουσι κατὰ 15 τοῖς 0|0»

α) Τὰ ἐπιβαλλόμενα τέλη ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν πλοίων διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1831 Διατάγματος.

β) Τὰ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1860 ΧΓ'. νόμου ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τόνων προξενικά ναυτιλιακὰ τέλη καὶ

γ) Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1861 ΧΟ'. νόμου ἐπιβαλλόμενα λιμενικά δικαιώματα.»

Ἄρθρον 3.

«Τὸ περὶ καταμετρήσεως κλπ. τῶν πλοίων Βασ. Διάταγμα τῆς 17ης Νοεμβρίου 1833 καταργεῖται.»

Ἀναγνώσθη ὑστερον εἰς τρίτην συζήτησιν ἡ πρότασις περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ΠΚ'. περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν

ἡ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν ἀνεγερθεῖσιν οἰκοδομῶν νόμου, ἔχουσα οὕτω.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Εἰς τὴν διατάξιν τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ ΡΚ'. Νόμου περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν ἀνεγερθεῖσιν οἰκοδομῶν ὑπάγονται οὐχὶ μόνον αἱ μεταξὺ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν ἐκκριμαὶς δικαί, ἀλλὰ καὶ αἱ τελεσιδικίαι ὑπὲρ τοῦ δημοσίου περαιωθεῖσαι, περὶ καταλήψεως ἐθνικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἢ εἰς διαλελυμένας μονὰς ἀνηκόντων γηπέδων, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ συμμορφωθῶσιν οἱ κάτοχοι μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, πληρόντες εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἐνοίκια ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκδικήσεως τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν οἰκοπέδων εἰς τὸ δημόσιον μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐδήλωσαν νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.»

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐξέθηκεν, ὅτι στηρίζεται εἰς τὴν ἐπιείκειαν ἀφ' ἑνός, ὑφ' ἧς προεβλήθη ὁ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1865 νόμος, καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, κατὰ συνέπειαν ὑποστηρίζων αὐτὴν κατ' οὐσίαν παρατηρεῖ, ὅτι δὲν εἶναι καλῶς συνισταγμένη. Τούτου ἐνεκα ὑποβάλλει τὴν ἐξῆς τροπολογίαν πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς προτάσεως.

Ἄρθρον μόνον.

«Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1865 ΡΚ'. Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐπὶ ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἢ εἰς διαλελυμένας μονὰς ἀνηκόντων γηπέδων ἀνεγερθεῖσας καὶ τελεσιδικίας ἐπιδικασθείσας εἰς τὸ δημόσιον οἰκοδομὰς, καθόσον αὗται δεῖ διατεθῆσιν ὑπὸ τοῦ δημοσίου μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.»

Μηδενὲς δ' ἀντιπρόνοτος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀρχήν, τὸ μοναδικὸν ἄρθρον, ὡς καὶ τὸ σύνολον τῆς ἀναγκασθείσης τροπολογίας τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, λαβούσης τυπὸν νομοσχεδίου.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη εἰς ἐρώτην ἐπίσης συζήτησιν ἡ περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκατονίας πρότασις. Ὑπαρχόντων δὲ δύο σχεδίων, ἑνὸς ὑπὸ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ὁρισθείσης ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς συντεταγμένου, καὶ ἑτέρου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κέας καταρτισθέντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου, ὡς εἶπον τῆς συζητήσεως τὸ δεύτερον τῶν εἰρημένων σχεδίων, λαμβάνου-

νομένης ὑπ' ὅψιν εἰς τὰ καθέκαστα καὶ τῆς τροπολογίας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Οὕτω δὲ λαβὼν τις τὸν λόγον ἀπέκρουσε τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως ὡς καταπιστικῆς καὶ μὴ ἀναγκαίης εἰς τὰς πλείστας τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, ἰδίως δὲ τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν Νήσων, ἐνθα δὲν ἐπιπολεῖ ἡ ζωοκλοπή, ἐπιδοκηθῆναι δὲ ἰσχυρίσθη, ὅπως, ἐάν γείνη δεκτὴ, περιορισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας, αἰτνεῖται μάλιστα ἀπὸ τοῦ νόσσημα τοῦτο.

Ἀντιπεῖν ἄλλος, ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ προαγορεύσαντος δὲν στηρίζεται οὔτε εἰς τὸ δίκαιον, οὔτε εἰς τὴν ἰσότητά, διότι οἱ νόμοι πάντοτε νομοθετοῦνται δι' ὅλον τὸ Κράτος καὶ ὄχι εἰδικῶς διὰ τινὰς ἐπαρχίας· καὶ ἡ ληστεία, προσέθηκε, δὲν ὑφίσταται εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, καὶ ὅπως ὁ ἀρτι ψηφισθεὶς περὶ σταται εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, καὶ ὅπως ὁ ἀρτι ψηφισθεὶς περὶ αὐτῆς νόμος ἐγένετο δι' ὅλας τὰς ἐπαρχίας. Τοσούτῳ δὲ μάλλον δὲν πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ προαλλήσεως ἐποίησατο λόγον μέρη, καθόσον εἶναι ἰδεχόμενον ταῦτα νὰ καταστῶσι τὸ κέντρον τῆς ὑποδοχῆς τῶν κλοπιμαίων, ὅπως θὰ καθίστα τὰ λαηφθέντα νομοθετικὰ μέτρα ὅπως περὶ τὰ καὶ ἄσσοπα. Πεποιθὼς λοιπὸν, ὅτι ὁ προαλλήσεως, ἡ καὶ ἕτερος ὁπαδὸς τῆς γνώμης αὐτοῦ, δὲν θέλουν ἐπιμείναι εἰς τὰς ἰδέας τῶν, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσῃ ἀπὸ τοῦδε, ὅτι τὸ ἐν τῇ τροπολογίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καθιερούμενον σύστημα τῆς σφραγίσσεως τῶν ζώων εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ, ἐπομένως τὸ καθ' ἑαυτὸν μὴ παραδεχόμενος αὐτὸ ἀραιεῖται εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐν ταῖς δημοσχεύσεσι δηλωθείσης τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν μεγάλων ζώων.

ὑπολαβόντες δὲ τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι οὐδὲν εἶναι ἐναντίον νὰ ληθῶσι τὰ κατελλήλα μέτρα εἰς ἐξέλιψιν τοῦ μιάσματος τῆς ζωοκλοπῆς, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ παραλείψῃ τὸ καθήκον τοῦ νὰ παρυσήσῃ, ὅτι τὰ ἐν τῷ σχεδίῳ καὶ τῇ τροπολογίᾳ καθιερούμενα μέτρα, ὅσον ἴσως εἶναι ἐπιμελῆ εἰς τινὰ μέρη, τοσούτου εἰς αἱ καταπιστικὰ καὶ ἐπιβλαβὴ εἰς τὴν Στερεάν, ἐνθα οὕτως· ὑπάρχει ζωοκλοπή, ἄλλως τε δὲ παρατηρεῖ, ὅτι καὶ τὸ σύστημα, τῶν δηλώσεων εἶναι ἐκὼν νὰ δώσῃ χώραν εἰς καταρρήσεις καὶ καὶ νὰ καλῇ ἀντὶ τῆς ἐξελείψῃ τὴν ζωοκλοπήν, ἀντιπεῖν ἄλλος, ὅτι, ἐάν πιστεύῃ ὁ προαλλήσεως ἐκ πεποιθήσεως τὴν ἐκ τῆς Στερεᾶς ἐξέλιψιν τῆς ζωοκλοπῆς, εἶναι πολὺ ἡπατημένος, διότι αὐτὸς δύσκειται νὰ τὸν δια-

θεβαιώσῃ, καὶ ἐπικαλεῖται πρὸς τούτο τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐπὶ τῶν βωτοερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι πανταχοῦ ὑπάρχει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὸ κακὸν τοῦτο, κατὰ συνέπειαν ἢ πρότασις αὕτη, ὅτι τὴν πρωτοβουλίαν ἀνέλαθεν αὐτὸς καὶ εἰς ἕτερος τῶν συναδελφῶν του, εἶναι τῆς αὐτῆς ἀπολύτου ἀνάγκης, οἷας καὶ ὁ ἀρτι ψφισθεὶς νόμος περὶ ληστείας. Εἰσετάζων δὲ τὰ ὑπὸ συζητήσεων προκείμενα τρία συστήματα, ἔτι τοῦ τῆς δηλώσεως, τὸ τῶν συμβουλίων καὶ τὸ τῆς σφραγίσεως, παρατηρεῖ, ὅτι ἐπὶ τοῦ πρώτου δὲν ὑπάρχουν ισχυραὶ ἀντιρρήσεις, ἐκτός τινων ὡς πρὸς τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ὁμογενείας· τὸ δεύτερον ἀποκρούεται διὰ τὰς δυσκολίας καὶ δυσχερείας αὐτοῦ, διὸ καὶ τὸ ἀποσύρει, τὸ τρίτον δὲ, ἔτι τὴν σφράγισιν τῶν ζώων, ὑποστηρίζει καὶ αὐτὸς, διότι φρονεῖ ὅτι δι' αὐτοῦ καὶ μόνου δύνανται νὰ ἐξασφαλισθῶσι αἱ δηλώσεις. Ἀναπτύξας ἀκολουθῶς τὰ ἐκ τῆς ζωοκλοπῆς προερχόμενα ὑλῆθρια ἀποτελέσματα εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου συνέστησιν τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως τοῦ ὑπὸ τὰς προτεινομένης τροπολογίας.

ὑπολαβόντος δὲ τινος, ὅτι ὁ νόμος ἀναγκάτως πρέπει νὰ ᾔναι γενικὸς, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἀνατεθῇ ἡ δηλώσις καὶ εἰς τὰ περιδεῖα, καὶ ὅτι ἡ σφράγις θέλει εἶναι δύσκολος, εἰμὴ ἀδύνατος, διὰ τὰς ἀγέλας τῶν ζώων, παρελθὼν ἄλλος ἐπρότεινε δεκαπενθήμερον ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ σταλῶσιν ἀντίτυπα τῆς προτάσεως καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ τῶν νομαρχῶν καὶ ἐπαρχῶν ἵνα λάβωσι γνώσιν πάντες, ὅσους ἐπηρεάζει τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, καὶ γνωμοδοτήσωσι τί θεωροῦσι συντελεστικώτερον εἰς ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ, τὸ ὅποιον καταπιέζει αὐτοὺς.

Ἀντιπεπνόντος δὲ ἄλλου, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν τὴν ἀναβολὴν διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ βουλευταὶ γινώσκουσι τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐπαρχιῶν τῶν, ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν ἀναβολὴν οὐ μόνον δι' ὅσους λόγους ὁ προτείνων αὐτὴν ἐξέθηκεν, ἀλλὰ καὶ πάντων, ἐπειδὴ θεωρεῖ τὰς προτάσεις, ὅπως ἔχουσιν, ἀνεπαρκέστες, καὶ τοῦτο ὅπως ὑποβάλλῃ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς νομοσχέδιον καταλληλότερον πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅστις ἐπιδιώκεται.

Ἐπένεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν βωτοερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ καταρτισθῇ εἰς νόμος πρὸς ἐξάλειψιν τῆς ζωοκλοπῆς, ὑφ' ἧς πολλάκι ἐπαρχίαι πιεζόνται, ἀλλὰ νὰ μὴ εἶναι καταπιεστικοί. Τὸ καθ' ἑαυτὸν τὴν μὲν σφράγισιν θεωρεῖ ὡς σπουδαίαν ἐγγυήσιν, τὴν δὲ δηλώσιν ὑποκειμένην εἰς καταχρήσεις καὶ μὴ

δυναμένην νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀτράλις τεκμήριον τῆς ταυτότητος τοῦ ζώου, τὸ σπουδαιότερον δὲ αἱ δηλώσεις θὰ καταστῶν εἰκονικαί. Ἀλλὰ καὶ τοὶ θεβαιῶν ἐκ τῆς θέσεώς του, ὅτι πανταχοῦ τοῦ Κράτους ὕφισταται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἡ ζωοκλοπή, μολαταῦτα θεωρεῖ ἀναγκασίον νὰ προστεθῇ δικταζὴς τις ἐπιρέπουσα εἰς τὰ ἐπαρχικά συμβούλια νὰ ὁρίζωσι τὸν χρόνον, καθ' ὃν θέλει τεθῇ ἐν ἑκάστη ἐπαρχίᾳ εἰς ἐνέργειαν ὁ ψηφισθεὶς νόμος· καὶ ταῦτα μὲν ἐν γένει ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου. Εἰς πρὸς τὴν προταθείσαν ἡμῖς ἀναβολὴν καὶ τοὺς ὅρους αὐτῆς παρατηρεῖ, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει ἀντικειν αὐτῆς ἵνα σκεθῇ, διότι τὰς ἀνέψεις τοῦ ὑπεβλήεν ἐκτυπωθείσῃ ἤδη τροπολογία του, ὥστε ὡς πρὸς τοῦτο θεωρεῖ ἀνωρελὴ τὴν ἀναβολὴν· διὸ ἀπορροῦν δὲ αὐτὴν ἐάν γίνεταί ὅπως δοθῇ καιρὸς εἰς τοὺς κ. κ. βουλευτὰς νὰ σκεθῶσιν ἐπὶ τῆς προτάσεως.

Μετά τινος δὲ ἄλλας παρατηρήσεις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν προταθείσαν δεκαπενθήμερον ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Ἀκολουθῶς ὁ πρόεδρος, ἀναγγέλλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιούσης ἡμερησίας διατάξεως, διέλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

A. I. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωσταντάς,

Χ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ΄.

Τῆς 1 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐεκερρίθησαν.

Εἰσροχήθη εἰς τὸν βουλευτὴν Σ. Σπηλιωτάκη κατ' αἴτησιν τοῦ ἀδριστεοῦ ἀδελφῆ ἀπουσίας ἵνα μεταβῇ εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Ἀρξάμενης εἰς τὰς ἡμερησίας διατάξεις, ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πίπτωσις ἐκ δραχμῶν 125,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1866 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργείου, καταλογιζομένη εἰς εἰδικὰ ἀσφάλεια.

Ὁμοῦ δὲ ἀνεγνωσθῇ καὶ ἡ ἐπὶ αὐτῆς ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτως.

« Ἡ ἐπὶ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξήτασε τὴν εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν χορηγήσεως τῶν ἐξῆς ἐκτάκτων πιστώσεων.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, τῆς χρήσεως 1866 χορηγεῖται ἐκτακτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἰκοσι πέντε χιλιάδων ἀριθ. 125,000 καταλογιζομένη εἰς τὰ εἰδικὰ κεφάλαια.

Α. 19 ἑδαφονόμια κλπ. ἐν Ἐπτανήσῳ δρ. 50,000

Β. 20 χρεωλυτικὸν δάνειον ἐκ δραχμῶν 75,000

Τὸ ὅλον δραχ. 125,000

Εἰς πρὸς μὲν τὴν α. πίστωσιν, ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ αὐτὴν ὑπόχρεον καὶ δικαιολογημένην, ἐπομένως γνωμοδοτεῖ, ὡπως ἐγκριθῇ ἡ πίστις αὐτῇ.

Ἡ πρὸς δὲ τὴν β. παρατηρεῖ ὅτι, κατὰ τὰς χορηγήσεις εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορίας, τοῦ πραγματοποιήσαντος δανείου τῶν 1,500,000 δραχμῶν, συνομολογηθέντος δυνάμει τοῦ PM' νόμου, διὰ τὸ χρεωλύσιον τοῦ ὁποῦ ζητεῖται ἡ πίστις, ἐγένετο χρήσις πρὸς θαρραλίαν ἀναγκῶν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον, ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τῆς ὁλοσχεροῦς χρήσεως τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτρεπομένου δανείου εἶναι τὸ νὰ ἀποσβεσθῶσι τὰ κινητὰ χρεῖα τοῦ δημοσίου. Ὁ δὲ σκοπὸς οὗτος προκύπτει ἀνεπίδεκτος πάσης ἀντιρρήσεως ἐξ αὐτοῦ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, ὅπερ ἐστὶ τοσοῦτον σαφές καὶ ῥητὸν, ὥστε πᾶσα ἀλλοία τοῦ νόμου ἐρμηνεία ἔχει εἶναι ἀντικρυς ἀντικειμένη καὶ εἰς τοὺς ἀπλουσιότους κανόνας πῶς ἐρμηνευτικῆς καὶ ἂν ποτε ἤθελε κριθῇ προσήκουσα ἐρμηνεία παρὰ τὸ ῥητὸν καὶ σαφές γράμμα τοῦ νόμου, τότε πᾶσα ἐγγύησις πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σαφῆς ἐκφραζομένης ἐλάχιστης βελήσεως τοῦ νομοθέτου ἔχει εἶναι ἐξαιρετική καὶ εὐρύτερον σταθμὸν ἔχει παρασκευασθῇ πρὸς τὴν ἀνταγωνιστικὰν ἐκφυγὴν τῶν νόμων. Ἀναντιρρήτων ἄρα, κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου παρεγνωρίσθη καὶ ἡ χρήση τοῦ δανείου μετατρέπηται ἐν αὐτῷ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ μὲν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐγκρίσιν τῆς προκειμένης πιστώσεως, χάριν τῶν δικαιωμάτων τοῦ καλῆ τῇ πίστει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συναλλαγθέντος δανει-

στοῦ, γνωμοδοτεῖ δὲ νὰ δώσωσιν εὐθὺς οἱ ἐνοχοὶ τῆς παρὰ τὸν νόμον χρήσεως τοῦ προκειμένου δανείου.

Ἀθῆναι, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1867.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ,

Τὰ μέλη

Δ. Τσιτσάρας, Κ. Δαριώτης, Κ. Πετράκης, Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Σ. Οἰκονομίδης, Δ. Μακρῆς, Δ. Τσαμπόπουλος, Τ. Λαζαρέτος, Α. Στρίτος, Π. Κυριακὸς, Αρ. Μπουκακούρης.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου παρετηρήσθη, ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ψήφισμα καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ παραπεμφθῶσιν οἱ παρανομήσαντες ὑπουργοὶ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 80 καὶ 81 τοῦ συντάγματος προβλεπομένην εὐθύναν.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ γνώμη τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι κατὰ πάντα ὀρθή, διότι τὸ γενόμενον δάνειον μετεχειρίσθη ἡ κατακυρωμένη Κυβέρνησις εἰς δαπάνας τῆς τρεχούσης χρήσεως κατεπειγούσας, ἀνθ' ὧν, εἰάν ἤθελον καθυστερηθῇ, ἐκάλει νὰ διδεται τόκος, ὥστε καὶ οὐσίαν δὲν εἶναι διὰ τοῦτο ὑπεύθυνος.

Ἀντίπερ ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι οἱ συνομολογήσαντες καὶ δαπανήσαντες τὸ δάνειον τοῦ ἐνός καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου ὑπερέβησαν τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας τῶν καὶ καταπατήσαν ἀναρῶν τὸν PM' νόμον, δυνάμει τοῦ ὁποῦ ἐνήργησαν αὐτό. Ἀπέναντι δὲ τῶν ῥητῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἐκείνου, ὀρίζοντος διὰ τοῦ 4 ἀρθροῦ, ὅτι τὸ δάνειον θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς ἐξόφλησιν τῶν κινητῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου, ἐπομένως καθ' ὅσον τοῦτο πραγματοποιεῖται, κατὰ τοσοῦτον ἐλαττοῦνται τὰ ὑφιστάμενα χρεῖα, ἐν τίνι δικαίωmati ἑκατον χρεῶν τοῦ συνομολογηθέντος δανείου εἰς ἄλλας, ἔστω καὶ κατεπειγούσας, δαπάνας; Ἐπειδὴ ἄρα ὑπάρχει ἐναντὶ τῆς παραβίας νόμου ἰσχύοντος ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετὰ τὰ λεγόμενα ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου δι' ἀναστάσεως παρεδίδθη μὲν ἀφ' ἐνός εἰς πρώτην συζήτησιν τὸ ἀναγνωσθὲν νομοσχεδίον, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρεδίδθη ἐπίσης καὶ τὴν ἐπ' αὐτὸ γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπομένως ἀπεφάνθη νὰ δώσωσιν εὐθὺς οἱ ἐνοχοὶ τῆς παρὰ τὸν νόμον χρήσεως

τοῦ προκειμένου δανείου κατὰ τὰ ἄρθρα 80 καὶ 81 τοῦ συντάγματος.

Ἀνεγνώσθη εἴτα νομοσχέδιον περὶ κερύσεως διαφορῶν ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων τῆς χρήσεως τοῦ 1856, χορηγηθεισῶν διὰ Π. διαταγμάτων, ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν γνωμοδότησις τῆς πλειοψηφίας καὶ μειονοψηφίας τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τῶν πιστώσεων τούτων λαβὼν τις τὸν λόγον, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀπέκρινε τὰς μορφάς, αἵτινες ἀπαρτίζοντο εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνην, ἐπ' ἧς ἐψηφίσθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1866, ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τοὺς λόγους, δι' οὓς αὐτὸς, ὡς τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκο-οικειῶν, καλῶ τῇ πίστει ἐσχυρίσθη, ὅτι ἡλθόντι νὰ ἐπέλθῃ ἰσορροπία, πρὸς δὲ καὶ περισσεύμα μικρὸν νὰ καταληφθῇ, ἐν ᾧ προηγουμένως ὁ καὶ νῦν πρωθυπουργὸς εἶχε προαναγγεῖλαι διὰ τὸ 1866 ἔλλειμμα τριῶν περὶπου ἑκατομμυρίων, ὅπερ καὶ πραγματικῶς συνέβη. Τὸ κατ' αὐτὸν ἐνέηργεν εἰλικρινῶς, διότι δὲν ἔδυνάτο νὰ προσέδῃ τὴν ἀπροσδόκητον ἐλάττωσιν τῶν ἐσόδων καὶ ἄλλας τινὰς ἐκτάκτους περιστάσεις, οὐδ' εὐθύνεται, διότι οἱ διάδοχοί του ἐξώγκωσαν τὰς δαπάνας δι' ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, ὧν μία καὶ ἡ ὑπὸ συζήτησιν. Τοσούτω δὲ μάλλον, εἶπεν ἀποδεικνύεται ἡ καλὴ πίστις καὶ εἰλικρίνεια τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης, καθόσον καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς 6 Ἰουνίου, ἀναθεωρῆσαν μεταγενεστέρως τὸν προϋπολογισμὸν, εἰς τὰ αὐτὰ περὶπου συμπεράσματα προῆλθε. Μεταδὼς ἀκολουθῶς εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον συνετάχθη μετὰ τῆς γνώμης τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἧς ἀπετέλει μέρος.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι λαλῶν προχθὲς περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866 δὲν ἐσκόπευε νὰ ἐπικρίνῃ τοὺς συντάξαντας αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν οικονομικὴν διαχείρισιν τῆς Κυβερνήσεως, ἧς ἀπετέλει μέρος, καὶ ἦν δὲν δύναται τις νὰ κατακρίνῃ δικαίως, ὅτι δὲν προσέδε τυχαίαν ἐλάττωσιν τῶν ἐσόδων, καθόσον ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους, εἰς τὰ μέσα τοῦ ἔτους.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τῆς γνώμης τῆς μειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν παραδοχὴν μόνον τῆς ἐκδράχμης 5,230 ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ζητουμένης πιστώσεως, δὲν παρεδέχθη αὐτή.

Προκειμένου εἴτα νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν διαφορῶν πιστώσεων παρελλοὺς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε τὴν ἀ-

ναβολὴν τῆς ψηφοφορίας, ὅπως μὴ χάριν τύπου καταστραφῇ τὸ δίκαιον κατ' οὐσίαν, ἐπιφυλαττόμενος νὰ φέρῃ τὰς δεύσας ψηφοφορίας. Μηδενὸς δ' ἀντειπόντος ὡς πρὸς τὴν ἀναβολήν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη αὐτὴν προσέσαντός τινος, ὅς ἐπρέπει νὰ τιμωρηθῇ ὁ ἱσχυισάμενος τὴν παρακαταθήκην.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν, συναινέσει τῆς Βουλῆς, περὶ ὧραν 3 Μ. Μ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωσταντάς,

Χ. Μαστραπάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ΄.

Τῆς 2 Μαΐου 1867.

Πλήρους γενουμένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν αἱ ἐξῆς ἀναφοραί.

α) Ν. Λαλιόνη ζητοῦντος ἀποζημίωσιν ὡς καταδείξαντος ληστές ἐν Γερμανίᾳ.

β) Μαργαρίτου Κουτάδου ζητοῦντος ἀποζημίωσιν διὰ τοῦς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἀγῶνας καὶ τὰς κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν θυσίας του.

γ) Τοῦ αὐτοῦ αἰτοῦντος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν, ὅθεν ἀπελύθη.

Παραπεμφθῆσαν δὲ αἱ μὲν δύο πρῶται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ἡ δὲ τρίτη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Παρελθὼν εἴτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε νομοσχέδιον, μετ' εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως, περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου, ὅπερ παρεπεμβῆ εἰς τύποιον κατὰ τὸν Κανονισμὸν συγχρόνως δὲ κατέθεσε τὰ κατὰ τὴν χθεσινήν συνεδρίαν ζητηθέντα ἐγγραφα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας ἱσχυροθεῖσαν παρακαταθήκην.

Ἐντεῖθεν λαβὼν ἀφορμὴν ἄλλος ἐξέθηκεν, ὅτι καὶ πρὸς τὸ δημόσιον καθυστερήσεις τῶν προξενίων ὑπερέβησαν τὰς 200 γιλ. δραχμὰς καὶ ἀπὸρρεῖ πῶς διατηροῦνται τινὲς τῶν ὑπολόγων τούτων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ ἴδῃ ποῦ ἀναβαίνουν αἱ καθυστερήσεις αὐταὶ προτείνει ὅπως ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξω-

τερικῶν Ὑπουργῶν ὑποβάλλῃ κατάλογον τῶν ὑπολόγων προξένων καὶ πρέσβειων. Συγχρόνως δὲ ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τί γίνεται ἐπὶ τῆς περὶ Κοιπαιδῶς συμβάσεως καὶ διὰ τί ἄχρι τοῦδε δὲν ὑπεβλήθη ἡ περὶ Λαυρίου ἐκθεσίς τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπειδὴ δὲ προβλέπει, ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἔλθῃ εἰς συζήτησιν τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον, παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν πᾶν σχετικὸν ἐγγράφον ἐπὶ τῆς υποθέσεως ταύτης.

Ἀπάντησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι προκαλεῖ τὸν προλαλήσαντα νὰ δηλώσῃ ὀνημαστὶ τίς τῶν ὑπαρχόντων Προξένων εἶναι ὑπόλογος, καὶ ὑπόσχεται ἀμέσως νὰ ἀπολύσῃ αὐτὸν ἢ Κυβέρνησις τῆς ὑπηρεσίας· ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἀπαντᾷ, ὅτι ὁ κ. Μποννὲρ ὑπέγραψε συναλλαγματικὴν 300 χιλ. δραχμῶν διὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ποιν. ῥήτραν καὶ πρόκειται νὰ καταβάλλῃ αὐτὰς εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, εἰ οὐ ἐξάγεται, ὅτι ἀπεδέχθη τὴν σύμβασιν· ὡς πρὸς τὸ τρίτον, τὸ περὶ Λαυρίου, ἀπήντησιν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἐκθεσὶν τῆς, ἥτις κατ' αὐτὰς τυπομένη εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προσαγάγῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κατάλογον τῶν ὑπολόγων Προξένων καὶ Πρέσβειων.

Ζητήσαντος δὲ ἄλλου νὰ φέρῃ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς τὴν κατὰστασιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1865 καὶ τῆς προσωρινῆς καταστάσεως τοῦ 1866, ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργός, ὅτι θέλει ἀπαντήσῃ αὐρίαν, ἀφ' οὗ συμβουλευθῇ τὴν ὑπηρεσίαν, ἃν ᾖναι ἐφικτὸν νὰ γείνη τοῦτο.

Παρελθὼν ἄλλος ἐξέθηκεν, ὅτι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἐπιτηδεύματων τῶν παρελθόντων ἐτῶν σημειοῦνται πολλοὶ ὡς ἐπιτηδεύματά, ἐν ᾧ οὐδὲν ἐπάγγελμα μετέχοντα. Περὶ τοῦτου ἐγίναντο παραστάσεις καὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν ὅστις ἀνεγνώρισεν μὲν τὸ δίκαιον αὐτῶν, ἀλλ' ἀπήντησεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τοὺς ἤδη ὀριστικοὺς καταστάνας καταλόγους. Ἐν τούτοις αὐτὸς φρονεῖ, ὅτι οἱ κατάλογοι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ᾖσιν ἐπικρατέστεροι τοῦ συντάγματος, ὀρίζοντος, ὅτι ἕκαστος ἀναλόγως τῆς περιουσίας του καὶ τοῦ ἐπαγγέλματός του φορολογεῖται. Διὰ ταῦτα παρακαλεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀναστείλῃ τὰ καταδιώξιν μέχρις οὗ τὸ σφάλμα διορθωθῇ εἰς τὸν προσεχῶς ψηφισθόμενον Νόμον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρ-

νησις μετὰ τὸν ἄρτι ψηφισθέντα Νόμον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ ἀναστολὴν τῶν καταδιώξεων, ἀφ' οὗ αὕτη γίνεται ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ὀριστικῶν καὶ ἀνεκλήτων καταλόγων, καὶ ὅτι μόνη θεραπεία τοῦτου εἶναι ἡ διὰ Νόμου ἀπάλειψις τῆς ὀρεῖλης· ὅτι πρῶτον φερέ· ἀκούει τοῦτο, διότι οὐδὲν ἀνέρεμεν αὐτῷ ὁ Ταμίας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι οἱ λεγόμενοι ὀριστικοὶ κατάλογοι δὲν ἐκτινοποιήθησαν εἰς τοὺς καταδικαζομένους διὰ νὰ κάμωσι τὰς ἐνστάσεις των, ὥστε νῦν αἴφνης ἐπῆλθε κατ' αὐτῶν αὐστηρὰ καταδιώξις. Τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲν ἐναντιοῦται εἰς τὴν διὰ Νόμου ἀπάλειψιν, τὴν δικαιοσύνην μόνον τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐσκόπει νὰ ἐπικαλεσθῇ.

Παρελθόντος κατόπιν ἄλλου νὰ προσαγῇ πάλιν τῶν κατὰ μῆνα τελωνιακῶν εἰσπραξέων τοῦ παρελθόντος ἔτους συγκριτικῶς πρὸς τὰ 1865 καὶ 1864, ὁ Ὑπουργὸς ὑποσχέθη νὰ διατάξῃ τὴν σύνταξίν του.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις, ἤρξατο ἡ ἡμερησία διάταξις, ἐπομένως ἀνιγνωσθῆς· Πατέραν συζήτησιν νομοσχεδίων περὶ χορηγίας ἐκείνου πιστώσεως δραχ. 125,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1866 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσίς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, προτείνουσας ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐπιψηφισθῇ ἡ πίστωσις, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ δώσωσιν οἱ παραβάται Ὑπουργοὶ εὐθύναι. Ἐπὶ τούτου ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ νομοσχέδιον καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς πλήρως καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην συζήτησιν.

Ἐτίθη ὕστερον εἰς πρώτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχμῶν 432,891,80|00 τῆς χρήσεως 1866 χορηγηθείσων διὰ δεκά Βασ. Διαταγμάτων, ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνώμην τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς προτείνουσας νὰ μὴ ἐγκριθῇ ἐκ τοῦ ἀνωτέρου ποσοῦ τῶν πιστώσεων α) ἡ ἐκ δραχ. 50,000 ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ζητήσῃ ὁ Ὑπουργὸς πίστωσιν ἀναπληρωτικὴν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἀποζημιώσεων, καὶ β) ἡ ἐκ δραχμῶν 5,230 ὁμοῖα ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης ἀφυλακκὰ ὑποδικῶ· ἐν ἑκτανήσῃ ὡς στερομένη τῶν στοιχείων τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν, καὶ καταλογισθῇ αὕτη εἰς ὄφρος τοῦ διατάκτου.

Ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς· παρετήρησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, ὅτι τὰ ποσὰ ταῦτα δὲν εἶναι ἀμειψιθηθήσιμα, οὐδὲ προέρχεται τι ἀπὸ τῆς ἰδέας τοῦ νὰ κα-

λυφθῇ ὑπεξαίρεισίν τις, ἐξ ἐναντίας τὸ Κεντρικὸν Ταμείον ὀφείλει αὐτὰ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείαν, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἐμπληρώσῃ μερικὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐκ κελευσμένων χρήσεων.

Ἀντειπόντος δὲ τινος τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ μόνον περὶ ὀρθοῦ καταλογισμοῦ τῆς δαπάνης ποιεῖ λόγον, δὲν ἀποκρούει κατ' οὐσίαν τὴν πίστωσιν, ἣν δύναται νὰ εἰσαγάγῃ ὁ ὑπουργὸς ὑπὸ ἄλλο κεφάλαιον, ἡ Βουλὴ παρεδέξατο καθ' ὁλοκληρίαν τὰς προτάσεις τῆς μειονοφηρίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ νομοσχέδιον κατὰ ταύτας τροποποιημένον.

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὁ Πρόεδρος προσεκάλεσε τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1867 νὰ ἀσχοληθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἵνα ἐν τάξει περαιώσῃ τὰς ἐργασίας τῆς.

Ἐπίσης ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ἵνα ἡ ἀρμοδίᾳ ἐπιτροπὴ ἐπεξεργασθῇ τὸ περὶ ἐπιτηδευμάτων νομοσχέδιον καὶ ὑποβάλῃ τὴν ἐκθέσιν τῆς ἐντὸς τῆς παρούσης ἐβδομάδος, προθεσμίας ἀνυπερδλήτου, ἐπὶ τῇ τέλει τοῦ νὰ ἐγγραφῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης Δευτέρας.

Ἀνεκοινώθησαν ὕστερον ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ διαφόρων πιστώσεων, ὡς καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, καὶ παρεπέμθησαν εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Κατόπιν ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν καὶ τῇ συναινέσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ παρεδέχθη ἡ Βουλὴ νὰ ἀποσπασθῇ ἐκ τοῦ ἐκτελεσμοῦ περὶ ἀπογραφῆς νομοσχεδίου τὸ ἄρθρον 14 καὶ νὰ συζητηθῇ ἰδίᾳ, τὸ ὅποιον καὶ ἀναγνωσθῇ αὐθόρτῃ εἰς πρῶτην συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἀκολούθως ἐτέθη εἰς ἐρίτην συζήτησιν ἡ περὶ συστάσεως ταμείων τῆς ἐθνοφυλακῆς πρότασις νόμου τοῦ βασιλευτοῦ Π. Κυριακοῦ. Μετὰ δὲ ἐπελευθύντος ἀντιρρήσεως, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτῆς. Ἐπίσης ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ διαφωρὰ αὐτῆς ἄρθρα μὲ τὴν ἐξῆς προσθήκην ἐπεεχθείσαν εἰς τὸ 3 ἄρθρον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἥτοι μετὰ τὰς λέξεις *ἀξιοματικῶν αὐτοῦ*, προσετίθησαν αἱ ἐξῆς *α καὶ δίδει τὴν κατὰ νόμον ἀξιοματικὴν ἐγγύησιν.* Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τῆς προτάσεως, ἔχον ὡς ἔπεται.

Περὶ συστάσεως ταμείων ἐθνοφυλακῆς.

Ἄρθρον 1.

«Ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις Ταμείων τῆς ἐθνοφυλακῆς κατὰ τάγματα πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὸν ὅπλισμόν τῶν ἀπόρων ἐθνοφυλάκων.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ ταμεία ταῦτα θέλουν κατατίθεσθαι ἅπανσι αἱ ἐκούσιν ὑπὲρ τῆς ἐθνοφυλακῆς προσφοραί, καθὼς καὶ τὰ πρόστιμα τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς ἀνδράς τῆς ἐθνοφυλακῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ταμίας ἐκάστου τάγματος ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ καὶ δίδει τὴν κατὰ νόμον ἀξιοματικὴν ἐγγύησιν, οὐδεμίαν δὲ λαμβάνει ἀμοιβὴν ἐκτὸς τῆς διὰ τὴν γραφικὴν του ὑπηρεσίαν ἀπαιτούμενης δαπάνης· καὶ πᾶσαν πληρωμὴν θέλει ἐνεργεῖ κατ' ἐγγραφοῦν διαταγὴν τοῦ διοικούντος τὸ τάγμα, ἥτις καὶ αὐτὴ θέλει στηρίζεσθαι εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηρίας τῶν λοχαγῶν τοῦ τάγματος.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Ταμίας θέλει δίδει ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ἔτους λογαριασμόν τῆς διαχειρίσεώς του εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ τάγματος, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἐξέλιγξιν τῶν λοχαγῶν, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν ὁποίων ἕκαστος ἀνὴρ τῆς ἐθνοφυλακῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐρρίκιν ἐνώπιον τῆς νομαρχίας, δικαιοσύνης ἐπ' αὐτῆς ἀνεκκλησίως.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰ ταμεία τῆς ἐθνοφυλακῆς θέλουν κατατίθεσθαι καὶ οἱ συνδρομαὶ τῶν οἰκείων δήμων ὑπὲρ τοῦ ὅπλισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς.

Ἄρθρον 6.

Οἱ κερυττόμενοι ὑπόλογοι Ταμίαι ἢ διοικηταὶ τῶν ταγμάτων ὑπόκεινται εἰς ὅλας τὰς συνεπείας τῶν δημοσίων ὑπολόγων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ταμίου διαρκεῖ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς θητείας.

Ἰδιαιτέρως κανονισμός συνταχθησόμενος παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ (Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α'.) 20

τῶν ἑσωτερικῶν θέλει κανονίσει τὰ τῆς ὑπηρεσίας καὶ διαχειρίσεως τῶν ταμείων τῆς Ἐθνοφυλακῆς).

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

A. I. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντᾶς,

X. A. Χρηστόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Νῆ'.

Τῆς 3 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ζητηθῶσιν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τὰ ἔγγραφα τῆς ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ Παλαμά ἐξελεγχέως τῆς διαχειρίσεως τοῦ 6 Τάγματος μετὰ τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1862.

Ἀρξαμένης τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθη εἰς τρίτην συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐτακτοῦ πιστώσεως δραχμῶν 125,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1866. Ἀναγνωσθέντος δὲ αὐτοῦ ὡς καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, γνωμοδοτούσης ἐνὰ ἐγκριθῆ μὲν ἡ προκείμενη πίστις χάριν τῶν δικαιωμάτων τοῦ καλῆ τῇ πίστει μετὰ τῆς κυβερνήσεως συναλλαχθέντος δανειστοῦ, νὰ δώσῃσι καὶ εὐθὺς οἱ ἄνθρωποι τῆς παρὰ τὸν νόμον χρήσεως τοῦ προκειμένου δανείου, καὶ λαθῶν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι εἰρήσκει παρὰδοξον πῶς ἡ ἐπιτροπὴ, ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς ἀναγνωρίζει τὸ δάνειον καὶ ἐγκρίνει τοὺς τόκους αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου προτείνει νὰ δώσῃσιν εὐθὺς οἱ συναμολογίσαντες αὐτὸ ὑπουργοί. Ἐπειδὴ δὲ θεωρεῖ τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀσχετον ὅλως πρὸς τὰ προκείμενα Νομοσχέδια, καὶ ἐπειδὴ μόνον κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν δύναται νὰ ἐξεσθῇ ἡ χρήσις παντὸς ἐσόδου, προτείνει νὰ μὴ ληθῇ ὑπὸ ὅψιν ἡ περὶ εὐθύτης γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς σήμερον.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τινος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ προαλλήσαντος δὲν εἶναι δίκαιοι, διότι ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δι-

καίωμα καὶ τὸ μὲν νὰ πράξῃ καὶ τὸ δὲ νὰ μὴ παραλείψῃ, ὅταν ἡ παρὰ τὸν νόμον χρήσις τοῦ δανείου εἶναι ἀποδεξιμῆς, ἐπὶνεγκαν ἄλλος, ὅτι ἡ κατηγορία εἶναι πολὺ συνεπτυγμένη καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπιτρέπει ἐκτεταμένον ὑπεράσπισιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν λόγων, δι' οὗς οἱ κατηγορούμενοι ὑπουργοὶ ἐπράξαν, ὅτι ἐπράξαν ἄλλως τε δὲ ὁ τρόπος, δι' οὗ εἰσάγεται ἡ κατηγορία καὶ ἐπιδικάζεται ἡ πραγματοποιήσις τῆς εὐθύτης τῶν ὑπουργῶν, δὲν εἶναι ὀρθός. Μεταβὰς δὲ εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθύτης ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ κατηγορουμένη Κυβέρνησις ἀναγκάσθη νὰ δαπανήσῃ τὸ δάνειον, περὶ ᾧ πρόκειται, εἰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, διότι ἔλειπον αὐτῇ τὰ μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐσχόσει δὲ, ἐάν ἔμεναν εἰς τὰ πράγματα, νὰ ἀποδώσῃ τὰ χρήματα ταῦτα εἰς τὸν σκοπὸν τῶν ἐκ τῶν τακτικῶν εἰσπράξεων. Ἀπ' αὐτοῦ λόγου τοῦτο παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιεικῶς φερομένη ἀπαλλάξῃ τοὺς κατηγορουμένους ὑπουργοὺς τῆς εὐθύτης.

ὑπέλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός καὶ Πρωθυπουργός, ὅτι, καὶ τοὶ μὴ ἔχον λόγους συμπληρείας πρὸς τοὺς ἀντιπάλους, καὶ ὅμως ἔργον συνειδήσεως ἐπαληθύν, ὁρᾷται νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι οὗτοι ἔχουσι κατ' εὐσίαν δίκαιον, ὅτι ὁ Νόμος ἐκεῖνος, ἐπὶ τῇ ἐξοίᾳ τοῦ ὅποιου συναμολόγησαν τὸ δάνειον ἐπέτρεπεν αὐτοῖς νὰ δαπανήσωσι καὶ μέρος τοῦ δανείου, εἰς ἀνάγκας ἄλλας τῆς ὑπηρεσίας καὶ οὐχὶ αποκλειστικῶς εἰς ἀποσβεσιν τοῦ κινητοῦ χεῖρους, καὶ πρὸς ταῦτα ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τοῦτον ἑώρα, καὶ ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρῃ εὐθύνη ἐπὶ πραγμάτων μὴ ὄντων ἀναμφισβήτητου, νομίζει ὀρθόν νὰ μὴ ἀποδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀντίπρην ἄλλος, ὅτι ἀπορεῖ βλέπων διακωλοφουμένους ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι οὐ μόνον ἐνέειλαν τὰ πάντα ἀπὸ τῆς ἐδρας τῶν ὑπουργῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ προθέσεως καὶ σκοπίμως παρέδωκαν ἑπὶ τὸν Νόμον διό νομίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ χάριν τῆς υπολήψεώς της, καὶ ἵνα μὴ δώσῃ εἰς τοὺς ἐχθρούς της ἀφορμὴν κατακρίσεως, ὅτι δὴν δὲν εἴδοται τὰ ἔργα της, ἤτοι τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ ἐκλήθη πρώτη νὰ δώσῃ τὸ καλὸν παράδειγμα, ὁρᾷται νὰ καταστήσῃ ἀπὸ τοῦδε πραγματικὴν τὴν εὐθύνην τῶν ὑπουργῶν, παρεδεχόμενα τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς κατόπιν δὲ θέλει κατατεθῇ τακτικὴ κατηγορία.

Ἐπανέλαβεν ἄλλος, ὅτι θεωρεῖ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περιττήν, διότι οἱ καίμενοι νόμοι καθιεροῦσι τὴν εὐθύνην παν-

τὸς διαχειριστοῦ ἡ δύνατο αὐτῇ, ἢ ὅστις ἄλλος κούλυτο, νὰ καθέσθῃ τακτικὴν κατηγορίαν, ἵνα ὑπάρξῃ καὶ ἡ δέουσα ἀπολογίᾳ. Ἄλλως τε φρονεῖ, ὅτι τοῦ κατηγορουμένου ὑπουργείου ἡ διαχείρισις δὲν δύναται παρὰ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν νὰ ἐξετασθῇ. Συμπεραίνων ἐπρότεινεν ὅπως ἐπιψηφισθῇ ἀπλῶς τὸ νομοσχέδιον, περὶ δὲ τῆς εὐθύνης οὐδεὶς νὰ γείνῃ λόγος ὡς ὑπονοούμενης.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, καὶ τοι ὢν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὅμως διαφωνεῖ πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι φρονεῖ, ὅτι ἡ κυβερνήσις Ρούφου δὲν πορνόμησεν, ἀλλ' ἐνέργησε σύμφωνα μὲ τὴν ἀληθῆ ἐννοίαν τοῦ Νόμου, ἣν αὐτὸς ὡς εἰσληγτὴς τοῦ νόμου ἐκείνου ἐξήγησεν ἄλλοτε εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἥτις συνίσταται, εἰς τὸ ὅτι τὸ συνομολογούμενον δάνειον ἡ δύνατο νὰ δαπανηθῇ καὶ εἰς ἄλλας ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, διότι ἄλλως ὁ νόμος ἐκεῖνος θὰ ἐδίδμευε πᾶσαν Κυβέρνησιν νὰ δανεισθῇ κατὰ τοὺς προϋπάρχοντας Νόμους, ὅπερ αὐτὸς ὡς ὑπουργὸς δὲν ἤθελε προτείνει ποτε. Εἰσηγήσας δὲ διὰ μακρῶν πῶθεν ἐξάγεται ἡ ἐννοία αὕτη, ἐπρότεινε συμπεραίνων τὴν ἀπόρριψιν τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς ὡς μὴ δικάϊαν.

Ἐπανέλαθε τὸ προαγορεύσαν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅτι παράδοξος φαίνεται αὐτῷ ἡ ἐγειρομένη ἀμφισβήτησις ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ τελευταίου περὶ δανείου Νόμου, ἐν ᾧ οἱ διευτάξεις αὐτοῦ εἶναι σαφεῖς, τὸ δὲ γράμμα αὐτοῦ ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας. Ἐτι δὲ παραδοξότερον θεωρεῖ καὶ τὸ νὰ κατακρίνεται ἡ ἐπιτροπὴ διότι, κατὰ τὸ καθήκον τῆς, ὑπέδειξεν εἰς τὴν Βουλὴν μὴν παρανομίαν, καὶ ἐξήγησε νὰ δώσωσιν εὐθύνας οἱ ἐνοχοὶ ταύτης. Ὁ προαλῆσας ἰσχυρίσθη, ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο ἡ δύνατο νὰ δαπανηθῇ καὶ εἰς ἄλλας ἀνάγκας ἐκτὸς τῆς δι' αὐτοῦ ἀποσβέσεως μέρους τοῦ κινητοῦ χρέους· ὁ ἰσχυρισμὸς ὅμως αὐτοῦ εἶναι αὐθαίρετος καὶ κατὰ τύπους καὶ κατ' οὐσίαν κατὰ τύπους μὲν, διότι δὲν ἐξάγεται ἀπὸ τὸ γράμμα τοῦ νόμου, κατ' οὐσίαν δὲ διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδεδίετο, ἀλλ' ἡ δύνατο νὰ συνομολογῇ δάνεια κατὰ τοὺς προϋπάρχοντας νόμους, καθὼς καὶ ἐνέργησε τοιαῦτα αὐξήματα τὰ ἐντοκα γραμματίαι ἀπὸ 3 εἰς 6 ἑκατομμύρια. Κατὰ τὴν γνώμην του, πρέπει νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὰς παρανομίας αὐθαίρεσας τῶν ὑπουργῶν, δικαιολογούντων ταύτας ἐκάστοτε ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπηρεασίας ἥτις σήμερον ὑπηρεσία δικαιοτέρα πρέπει νὰ καλεῖται παρανομία, ἀρ' οὐ ἔνεκα ταύτης εἶναι ἀναγκαῖον νὰ καταπατῶνται οἱ νόμοι.

Ἐπανέλαθεν ἄλλος, ὅτι καὶ αὐτὸς πάντοτε ἀπέκρουσε τὰς παρανομίας, καὶ νῦν δὲν κινεῖται ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐάν δ' ἐπαγέρχεται εἰς τὸ δῆμα νὰ ἀποκρούσῃ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, πράττει τοῦτο οὐχὶ διότι θεωρεῖ κατ' οὐσίαν ἐνόχους ἢ ἀθώους τοὺς κατηγορουμένους ὑπουργούς, ἀλλὰ διότι φρονεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταστῇ ἄσκοπος καὶ μεταιχ ἡ εὐθύνη τῶν ὑπουργῶν, κατηγορουμένων ἀπλῶς καὶ ὡς ἐτύχε, γὰρ τὰς τακτικὰς κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεις. Ἐπειδὴ δὲ δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ᾖ καὶ κατηγορὸς καὶ δικαστὴς, διὰ ταῦτα ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἔχει τὴν θέσιν τῆς ἐνταῦθα οὕτως ἐργαζομένη, ἐπομένως προτείνει τὴν ἀπόρριψιν τῆς.

Ἰσχυρίσθentos δὲ κατ' ἐπανάληψιν τοῦ μειοναφικούντος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι οἱ ἀντιφρονούντες παρεξηγοῦσι τὴν ἀληθῆ ἐννοίαν τοῦ νόμου, ἐπιτρέποντας τοῖς ὑπουργοῖς νὰ κάμνωσι χρῆσιν τοῦ δανείου τῶν 15 ἑκατομμυρίων καὶ εἰς τὰς τακτικὰς δαπάνας, αἰτίνες καὶ αὗται θεωροῦνται χρέεα κινητὰ καὶ ἀπαιτητὰ, ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ὡς πρὸς τὸ νομικὸν ζήτημα συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀποκρούει τὴν ἰδέαν τῶν ἰσχυριζομένων, ὅτι ὁ νόμος ἐπιτρέπει νὰ δαπανῶνται τὰ δάνεια τῶν 15 ἑκατομ. εἰς τὰς τακτικὰς δαπάνας· οὕτε παρδέχεται τὸν ἰσχυρισμὸν, ὅτι ὁ τελευταῖος νόμος ἠλλοίωσεν ἢ κατήργησε τοὺς πρὸ αὐτοῦ, διότι αὗται μένουσιν ἰσχύοντες, καὶ κατ' αὐτοὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἑκάστη Κυβέρνησις νὰ συνομολογῇ δάνεια· ὥστε νομικῶς ἔχουν ἀδικῶν οἱ σήμερον κατηγορούμενοι ὑπουργοί, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ καλῶς πράττει ὑπέδειξε τὴν παρανομίαν. Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ νομικὴν, ἀλλ' ὑπὸ πολιτικὴν ἐποψίν, καὶ ἐνταῦθα ἐφελκυῖ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς. Τὸ κατ' ἐαυτὸν φρονεῖ, ὅτι, προκειμένου περὶ ὑπουργείου, τὸ ὅποιο δὲν ἐλήρθῃ ἀπὸ τὰ σπλάγγνα τῆς Βουλῆς, αὕτη πρέπει νὰ δειχθῇ ἐπιεικὴς, τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσοι ἐξετάμησεν ἄλλοτε ἑτέρου παράδοξον νόμου, γενομένην ἀπὸ ὑπουργίων συγκείμενον ἐκ μελῶν τῆς, λίαν ἐπιεικῶς καλύψασα τὴν εὐθύνην τῶν συνομολογησάντων ἐν δάνειον πρὸς 8 τοῖς 0|0, ἐν ᾧ ὁ νόμος ὥριζεν 6 τοῖς 0|0. Ἐπειδὴ δὲ ἡ συζητούμενη παρανομία εἶναι ἐκφροτέρα ἐκείνης, περὶ τῆς ἥδη κάμνει λόγον, ὀφείλει πολὺ νὰ προσέξῃ ἡ Βουλὴ, ἵνα μὴ κατακριθῇ, ὅτι ἔχει ἄλλα σταθμὰ διὰ τοὺς μὲν, καὶ ἄλλα διὰ τοὺς δὲ κατὰ τὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τῆς.

Ἀπήνεγκεν ἡ προϋπουργός, ὅτι τοῦ προκειμένου, τοῦ ὁποίου

ἀκροθιγῶς ἤψατο ὁ προλαλήσας, δὲν ἦτο παράβασις νόμου, ἀλλὰ μίαν συναρμολόγησιν δανείου κατὰ τὸν νόμον, ἡ δὲ ὑπερβάσις τοῦ 2 τοῖς 0|0 ἐγένετο οὐχὶ κατὰ παλαιότητα νόμου, ἀλλὰ τῇ προσωπικῇ ἐγγυήσει τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῷ ὄντι ἢ τῇ βουλῇ ὅθιθεν ἐγκρίναι. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ ζητήματος δὲν πρέπει ἡ βουλὴ νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις δὲν ἐξήτασε λεπτομερῶς τὴν γῆρσιν τοῦ δανείου, καὶ, τοῦτου γενομένου, δὲν ἐξαντλεῖται τὸ δικαίωμα τῆς βουλῆς τοῦ νὰ καταγορήσῃ κατὰ τοὺς νόμους πάντα ὑπεύθυνον ὑπουργόν, ἀλλὰ νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ γείνη δικτὴ ἡ πίστις αἰς μὲ τὴν ἐπιρρύθμιν παντὸς δικαιοῦματος.

Μετὰ τὰ λεγθέντα, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐκ ταύτης δὲ, γενομένης δι' ὁμαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοῖς ψηφολέκταις Θ. Κανακάρην καὶ Δ. Τσαμπόπουλον, ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὅτι προσαρτῶμεναι πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ βουλὴ δὲν παρεδίδυτο αὐτὴν διὰ ψήφων 56 κατὰ 45, ἀρνηθέντος ψήφον ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ ὅχι »

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Γ. Γεροθανάσης	N
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος		Παν. Πετιμεζῆς	N
Αἰάκος Λογιωτατίδης	N	Εὐθ. Δεληγιάννης	N
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Γ. Πλαπούτας	N
Μιχ. Α. Καίρης	O	Α. Ἀντωνόπουλος	N
Ν. Π. Καίρης		Αθ. Γόνδικας	
Δημ. Τσόκλη		Χ. Σακελλαριδῆς	N
Α. Λαμπρινίδης	O	Πλ. Β. Μαυρημιχάλης	N
Κωνστ. Μανουσάκης		Α. Πετροπουλάκης	
Ὀθων Μακρυγιάννης	O	Χρ. Μιστραπᾶς	N
Περ. Ἀναρ. Παράνης		Ιωρ. Σαφάκης	
Δημ. Καλλιφρονᾶς	N	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	O
Παναγ. Κυριακός		Γ. Ζουμπουλάκης	O
Ἀριστ. Μπαλάνος		Ἀντ. Μάτσας	O
Σπυρ. Καρατσάκης		Π. Γουζουάσης	
Ἀνδρέας Στράτος	N	Δημ. Τσιτσάρας	N
Δημήτριος Γρίβας		Γεώργιος Ἀποστολίδης	N

Πάνος Μανωλίδης	O	Γερ. Μαυρογιάννης	
Δ. Ζώτος	O	Νικ. Γεωργακάτος	O
Κ. Λομβάρδος		Ἀναστ. Ἀννίος	
Διον. Ιω. Πατέλλης	O	Α. Τσουχανάτος	O
Σπυρ. Αεονταράνης	O	Γεράσ. Ἀντύπας	
Ιωάννης Πλαίσας	O	Ἀντώνιος Ζερβός	O
Ἀνδρ. Γαίτας-Φωστερίδης	N	Γεώργιος Φλωριάς	O
Λαζαρόγος Κρεστέντης	ἀρν.	Γ. Ιακωβάτος	
Στέρ. Στεφανόπουλος	N	Χ. Ἰακωβάτος	
Χ. Στεριόπουλος		Γ. Λειβαδῆς	
Ἀλ. Πηλαΐτης		Ἀναστ. Δημητριάδης	N
Ἀλέκος Ἀγύλος		Ἀνδρ. Νούτας	N
Ιουκάς Καταίνης		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Ἀναγν. Δημητρίου		Ιω. Γ. Ἰωάννου	O
Πέτρος Ζάνος		Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	N
Ἰωάννης Βλαδιανός	O	Γεώργιος Ἀρώνης	N
Σπυρ. Μαλασιπῆς		Ἐμμανουὴλ Κοντολιῶν	O
Κωνστ. Πεταλᾶς	N	Κοσμάς Παναρέτος	N
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος		Δημ. Βροντίτης	O
Ἰωάννης Ζαίρης		Χαρ. Α. Χριστόπουλος	
Σωτ. Πετιμεζῆς	O	Σπ. Παπαδόπουλος	
Λεων. Πετιμεζῆς	O	Δημ. Παπανικολάου	O
Ἀνδρ. Οἰκονομόπουλος	O	Ιω. Βαλασόπουλος	N
Ιω. Παπαδόπουλος	O	Σπ. Σπυλιωτάκης	
Ἰωάννης Φλέτας	O	Σπ. Κοπανίτης	
Περ. Μαυρομιχάλης	O	Ιω. Α. Κορριωτάκης	
Γ. Περίωτης	O	Α. Κορριωτάκης	O
Κωνστ. Δημητριάδης	O	Γεώργιος Λάμπας	N
Ἀλ. Κοντοσταυλός		Βασίλειος Σπυρόπουλος	
Ιω. Μπαλάφας	O	Ἀλξ. Σταματοπούλος	O
Γριαντ. Λαζαρίδης	N	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	
Κωνστ. Κυπριάδης	O	Γεράσ. Σέρβης	O
Στ. Παδ. Βας		Δημήτριος Τσαμπόπουλος	N
Σωκράτης Κουρῆς	O	Δημήτριος Παπαλουκάς	
Θεόδωρος Ζερβός	N	Γεώργιος Μπουλίδης	N
Νικόλαος Καρύδας		Χρήστος Α. Χριστόπουλος	
Νικόλαος Παγκράτης	N	Βασ. Δημητριάδης	O
Πλ. Κωνσταντῆς	N	Ἀναγν. Σταυροπούλης	O
Θεόδωρος Ρωμαιοῦς	N	Σπυριδων Οἰκονομίδης	N
Νικ. Λούβρος	N	Ἀθανάσιος Σινανιώτης	N

Λογμ. Ζατούντης	Αρ. Μπουκαούρης	Ν
Ξενοφών Αυγοθέτης	Θάνος Κανακάρης	Ο
Ιωάννης Αλεξίου	Αθην. Μυσυρλής	Ο
Επ. Δελιγιώργης	Κωνστ. Δαρειώτης	Ν
Χαρίλαος Τρικούπης	Ιω. Δουλιός	Ο
Αλέξ. Κουμπουδούρος	Κωνστ. Μελαχρινός	
Περ. Μπούτος	Γεώργιος Μπούμπουλης	
Π. Καλαμαριώτης	Δημ. Θεοχάρης	
Ιω. Προβελέγιος	Κωνστ. Πλατός	Ο
Π. Μοδινός	Αχιλλεύς Μεταξάς	Ο
Αριστ. Ξυτοπούλος	Μιλτιάδης Κανάρης	
Εμ. Ναυπλιώτης	Γάκωδος Παξιμαδής	Ο
Ν. Κονταράτος	Ματθαίος Γιαννούλης	Ο
Ν. Φαρμάκης	Μιχ. Παρίσης	Ν
Ιω. Πρωτοπαπής	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο
Ν. Καναβός	Αθ. Γρηγοριάδης	Ο
Κωνστ. Εύθυμίουπουλος	Ζήκος Μικροπιδής	Ν
Τηλέμαχος Ρούκας	Β. Σκαλτσόδημος	Ο
Κίμων Χριστοδούλου	Δ. Βότσαρης	
Αντών. Α. Μαυρομυχάλης	Σπυρ. Καραμάνος	Ν
Ιω. Κατράκος	Στομ. Κορίζης	Ν
Π. Αεωτσάκος	Δημ. Βούλγαρης	
Αλ. Κουμπουδούρας	Αθηνάσιος Μισούλης	
Χ. Χριστόπουλος	Τας. Πλέσσας	Ο
Κ. Κανελλόπουλος	Αθ. Χατζόπουλος	
Κ. Οικονομόπουλος	Ν. Τσιριμώκος	Ν
Δημ. Μακρής	Δ. Χατζίσκος	
Εύθύμιος Κεχαγιάνης	Α. Κριζώτης	Ν
Λογικός Καραλίδης	Ν. Βουδούρης	
Σπυρ. Βριμέζης	Αύγ. Αξέρωρ	Ο
Α. Ξηρόπουλος	Δημ. Παλαβάνος	
Μπενιζέλος Ρούφος	Γ. Σταματάρας	

Κατόπιν άναγνωσθέν τό Νομοσχέδιον εγένετο δεκτόν άνευ αντιρρήσεως, έχον ώς έπεται.

«Περί χρημήςιας έκτάκτου πιστώσεως δραχ. 125,000

έπί της χρήσεως 1866.

Άρθρον μόνον.

Επί του είδικου προϋπολογισμού του επί των Οικονομικών Υπουργείου της χρήσεως 1866 χορηγείται έκτακτος πίστωση

εκ δραχμών έκατόν είκοσι πέντε χιλιάδων, αριθ. 125,000 καταλογιζομένη εις τά εξής είδικά κεφάλαια.

Κεφ. 19. Εδαφονόμις κλπ. έν Επτανήσω δρ. 50,000

» 20. Χρειωλυτικών δάνειον εκ δρ. 1,500,000 δρ. 75,000

Τό όλον 125,000 »

Ενταύθα παρελθών ό επί των Ερωτημάτων ύπουργός ύπέβαλε νομοσχέδιον περί έταρχισείων, ύπερ παρεπέμθη κατά τόν κανονισμόν.

Άνεγνωσθήσαν ύστερον εις δευτέραν συζήτησιν και εγένετο δεκτά άνευ αντιρρήσεως τά εξής Νομοσχέδια.

α.) Περί χρημήςιας πιστώσεως δραχ. 432,891: 80|00 της χρήσεως του 1866, χορηγηθεισών διά Β. διαταγμάτων, όπως έτροποποιήθη έν τη χθεσινή συζήτήσει.

β.) Όμοιον περί τροποποιήσεως του περί άπογραφής νόμου σχετικώς προς τάς εξαιρέσεις.

Μετά ταύτα ό πρόεδρος, άναγγείλας τά άντικείμενα της ήμερησίας διατάξεως της έπιούτης, διέλυσε τήν συνεδρίασιν, συναινέσει της Βουλής, περί ώραν 4 Μ. Μ.

Ο Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οί γραμματείς

Π. Β. Κωσταντάς,

Χ. Μαρτράπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΥ.

Της 4 Μαρτίου 1867.

Πλήρως γινομένης της Βουλής περί τήν μεσημέριαν, άνεγνωσθήσαν τά πρακτικά της προτεραίας και ένεκρίθησαν.

Άνεγνωσθήσαν τά εξής έγγραφα,

α.) Τηλεγράφημα των έν Γαλαζίου όμογενών συγχαιρομένων τήν Βουλήν, τήν Κυβέρνησιν και τόν λαόν διά τιν συνείτην διαγωγήν των και παρακαλούντων, ίνα έν όνόματι της πατρίδος άφιερωθώσι πάντες μετά συμφωνίας και αὐταπαρνήσεως εις τήν κοινήν σωτηρίαν και ύπερ του μεγαλείου της Ελλάδος.

Μετά μικράν συζήτησιν επί του προειμένου, ή Βουλή ανέθηκεν εις τόν πρόεδρον νά άνακοινώσῃ εις τοίς έν Γαλαζίου όμογενέσι, ότι εύχαρίστως ήκουσε τήν γνωμήν των, και ότι α

πεκδύχεται καὶ τὴν παρὰ τῶν ἀπανταχοῦ ἐμογενῶν σύμπραξιν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔθνους.

β.) Ἀναφορά Κ. Γρυπάρη, αἰτοῦντος τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν περιπέμφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

γ.) Ὁμοία μαθητῶν τινῶν τοῦ διδασκάλου τῆς Μουσικῆς Λεσβίου, παρακαλοῦντων τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τοῦ πολλὰ ὠφελήσαντος τὴν πατρίδα γέροντος Λεσβίου, καὶ ἡδὴ στερουμένου τῶν πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ αἴτησις αὕτη, ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, περιπέμφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

δ.) Ὁμοία τῶν ὑποτρόφων τοῦ Μοτζενιγίου κληροδοτήματος, αἰτοῦντων νὰ ληρῇ πρόνοια διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου καθυστερουμένων τόκων· περιπέμφθη δὲ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν.

Ἀρξάμενης εἰτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀνεγνώσθη εἰς τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχμῶν 432,891,80/00 τῆς χρήσεως τοῦ 1866, χορηγηθεισῶν διὰ Β. διατάγματος, ὁμοῦ δὲ ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς προτεινούσης νὰ μὴ ἐγκριθῶσιν αἱ ἐξῆς πισώσεις.

α.) Ἡ ἐκ δραχμῶν 50,000 ἐπὶ τοῦ ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου καταλογισθεῖσα εἰς τὸ κεφάλαιον 1Δ'. ἀπιστροφᾶι χρημάτων· ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ζητηθῇ διὰ τὸ ποσὸν αὐτῆς πίσωσις ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἀποζημιώσεων.

β.) Ἡ ἐκ δραχμῶν 5,230 ἐπὶ τοῦ ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, καταλογισθεῖσα ὑπὸ ἐιδικῶν κεφάλαιον 6 *φυλακαὶ ὑποθέτων ἐν Ἐπιταγήσῳ* διότι τὴν προκειμένην ἐκτακτὸν δαπάνην οὔτε νομικὴ οὔτε πραγματικὴ ἀνάγκη ὑπεγόρευσε, διότι στερεῖται τῶν στοιχείων τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν καὶ ἀπέβη ἀνωφελές, κατὰ συνέπειαν δὲ νὰ καταλογισθῇ εἰς θάρος τοῦ ἐκτάκτου ὑπουργοῦ.

Ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τούτων τῆς ἐπιτροπῆς ἐξήθηκεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ ἡ πρώτη ἐκ τῶν πιστώσεων, περὶ ἧς γίνεται λόγος, δὲν ἀνήκει πᾶσα εἰς τὰς ἀποζημιώσεις, διότι αἱ 50,000 δραχμαὶ διετέθησαν ὡς ἑξῆς.

α.) Ἀπόδοσις δικαστικῆς περὶ καταθέσεως, νοσηθείσης ὑπὸ τῶν πρώην διαχειριστῶν τοῦ ταμείου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει

ἐμπορικοῦ γραφείου, συνισταμένη εἰς 843 εἰκοσάφραγμα ἢ περὶπου δραχμὰς..... 19000

β.) Διὰ τὴν ἐξόφλησιν λογαριασμοῦ ἀντιτίμου φερμανίων, ὀφειλόμενου πρὸς τὴν Ὀθωμαν. Κυβέρνησιν περίπου..... 12000

γ.) Διὰ μισθοῦ δικαστῶν τῶν ἐν Καλάμαις σχολείων τοῦ Δημάκ, ὀφειλόμενος κατὰ ῥητὴν συμφωνίαν..... 9000

δ.) Διὰ τὸ παραχωρούμενον μέρος εἰς τινὰς μοναχοὺς ἐν Καλάμαις ἐκ τῶν εἰσπραττομένων εἰσδομάτων ἐκκλ. κτημάτων δυνάμει νόμου περίπου..... 1000

ε.) Καὶ εἰς διάφορα ἀπρόβλεπτα..... 6000

50000»

Κατὰ συνέπειαν μόνον τὰ ὑπὸ στοιχ. α. καὶ β. ποσὰ πρέπει νὰ ἀκυρωθῶσι, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἀποζημιώσεις, τὰ δὲ ὑπὸ στοιχ. γ. δ. καὶ ε. ἀνήκοντα ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ κεφάλαιον «ἀπιστροφᾶι χρημάτων» πρέπει νὰ ἐγκριθῶσιν.

Ἀποδεχθεισῶν τῶν παρατηρήσεων τούτων, ἡ Βουλὴ ἐρωτήθη εἰς ὑπὸ τοῦ προέδρου παρεδέρχθη δι' ἀναστάσεως πρῶτον τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ἀπὸ 22 Μαΐου 1866 Β. Διατάγματος καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐξῆς ποσά.

α.) Τὸ εἰς ἀπόδοσιν δικαστικῆς περὶ καταθέσεως, νοσηθείσης ὑπὸ τῶν πρώτων διαχειριστῶν τοῦ ταμείου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορικοῦ γραφείου ἐκ δρ. 19,000. β.) Τοῦ δι' ἐξόφλησιν λογαριασμοῦ ἀντιτίμου φερμανίων ὀφειλόμενου εἰς τὴν Ὀθωμαν. Κυβέρνησιν ἐκ δρ. 12,000, τὸ ὅλον δραχμὰς 31,000.

Δευτέρον τὴν ὁλοσχερῇ ἀκύρωσιν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1866 Β. Διατάγματος, αφορώντος ἐκτακτὸν πίσωσιν δρ. 5,230 διὰ μισθοδοσίαν προσωπικοῦ καὶ ἐνοίκια φυλακῶν Κερκύρας, Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου, καταλογίσασα τὴν δαπάνην ταύτην εἰς θάρος τοῦ διατάξαντος πρώην ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Τ. Ι. Φορέστη. Ἐπὶ τὰς εἰρημένας μεταβολὰς ἐγένετο κατόπιν δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, ἔχον ὡς ἐτροποποιήσεως.

Ἀφθον μόνον.

Κυροῦμεν τὰς διὰ τῶν ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου, 12 Μαρτίου, 22 Μαΐου, 16 Αὐγούστου, 14 Σεπτεμβρίου, 7 Ὀκτωβρίου, 7

Νοεμβρίου, 21 καὶ 26 Νοεμβρίου ἐννέα Β. Διαταγμάτων χορηγηθείσας ἀναπληρωτικὰς καὶ ἐκτάκτους πιστώσεις ἐπὶ τῆς χρήσεως 1866 κατὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προσηρτημένους δύο πίνακας, ἔτσι:

πιστώσεις ἀναπληρωτικαὶ	Δραχ.	279,711,80
» ἐκτάκτοι	»	116,950
Τὸ σύνολον		396,661,80.

Πίναξ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1866 χορηγηθεισῶν διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς.

Γενικὰ κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ	Κεφάλαια καὶ ἀρθρὰ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ	Πιστώσεις χορηγηθείσαι:		Χρονολογία τῶν Β. Διαταγμάτων	Ἰσὺς ἐπὶ τῷ ἑξαμήνῳ	Κυβερνητικῶς ἐπὶ τῷ ἑξαμήνῳ
		Κατ' εἶδος	Κατὰ κεφάλαιον			
Ζ. ὑποοργ. Δικαιοσύνης.	4	30000	95000	1866 9εβρ.	21	
	6	60000		»	7	
	7	5000		»	26	
Η. » ἐπιοργάνων	3	100000		»	28	
	5	20000		»	22	
	7	55711 80	165711 80	»	28	
			19000	»	22	
ΙΔ. ἐπιστ. χρημάτων.	15		279711 80	»	22	

Πίναξ ἐκτάκτων πιστώσεων τῆς γρίσεως 1866, χορηγηθεισών ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς.

Γενικά κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ	Κεφάλαια καὶ ἀρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ.	Χορηγήσεις πιστώσεις.		Χρονολογία τῶν Βασ. Διαταγμάτων.	Ἀριθ. φολ. ἐφ' ἡς ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως.
		Κατ' αἶθρον	Κατὰ κειμέλιον		
Η'. Ὑπομ. Ἐσωτερικῶν	11 Προσωρινὴ εὐθραία πρὸς ὄψιν Κρητῶν		40000	1866 75αίου	14
Θ'. Ἐκκλησιαστικ.	6 Ἐπιστημονικαὶ ἐρευναὶ ἐν ὄψιν	3000		" Μαρτίου	14
" " " "	7 Ἐπίδομα ἀρχιερέων Ἐπτανήσου	13950	16950	" Αὐγούστ.	16
Ι'. " Στρατιωτικ.	24 Προμηθεὶα ὕλικου		60000	" 86αίου	7
			110950		

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι τοιαῦται παρεκτροπαὶ τῶν ὑπουργῶν, αἵα ἢ ἐν τῇ συζήτησει τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου ἀναφαινοῦσα, εἶναι πρέπει νὰ καλύπτονται, διότι, κατ' αὐτὸν, εἶναι ἐγκληματικὰ. ἡ δὲ Βουλὴ ἔχει καθήκον οὐ μόνον νὰ τὰ ἐξελέγῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ τιμωρῇ, ἐὰν θέλῃ νὰ μὴ κατακριθῇ δικαίως ὡς παραγνωρίζουσα τὴν ἀποστολὴν τῆς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ χθεσινὴ συζήτησις, περὶ τοῦ δανείου τοῦ 1,500,000, καὶ ἡ σημερινὴ ἀκόμη ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ δημοσία περιουσία κακῶς διεχειρίσθη ἐπὶ τινος παρελθούσης Κυβερνήσεως, καὶ ἐπειδὴ ἄλλαι τινὲς πιστώσεις ἐκκρεμεῖς ἀκόμη ἐνῶπιον τῆς Βουλῆς κατακρίνονται ὡς παράνομοι ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, διὰ ταῦτα προτείνει ἵνα συσταθῇ ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς τριμελὲς ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ, ἔργον ἔχουσα νὰ ἐξετάσῃ, λεπτομερῶς καὶ βασανίσῃ τὰς παρανομίας ἐὰν δὲ εὖρῃ ἐπιβαρυντικὰς αἰτίας κατὰ τὸν διαχειριστὰν τῶν δημοσίων ὑπουργῶν, περὶ ὧν καὶ ἐν τῇ χθεσινῇ καὶ ἐν τῇ σημερινῇ πιστώσει πρόκειται, νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, κατηγορητήριον, ἵνα ἐνεργηθῶσιν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 80 καὶ 81 τοῦ Συντάγματος. Ταῦτα δὲ λόγων εἶναι ἔχει σκοπὸν νὰ προσδῇ οὐδὲνα προσωπικῶς, ἀλλ' ἡ τιμὴ αὐτῶν ἐκείνων, οὗς ὑπαινίσσεται, ἀπικτεῖ νὰ ἐξελεγχθῇ τάχιστα ἡ διαγωγὴ τῶν.

Ἵπολαβόντος δὲ τοῦ Πρωτοπουργοῦ, ὅτι ὁ προκείμενος δύναιται, ἐὰν θέλῃ νὰ καταθέσῃ ἔγγραφον περὶ τούτου πρότασιν, ὅπως ἐπ' αὐτῆς, τυπωθεῖσι καὶ διανεμηθεῖσιν κατὰ τὸν κανονισμὸν, γαίην τακτικὴ συζήτησις, ὁ προαγορεύσας ἐπιφυλάχθη νὰ πράξῃ τούτο εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθησαν ὑστερον διάφοροι ἀναφοραὶ, ὡς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτήσεις τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ Βουλὴ παρέδεχθη ἐπὶ μὲν τῶν ὑπ' αριθ. 56, 73, 72, 57, 54, 52, 68, 70 καὶ 50) ἀνευ ἀντιρρήσεως τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἑξῆς.

1) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 56, κατοίκων τινῶν τοῦ δήμου Σαμακίου, ζητούντων νὰ τοῖς παραχωρηθῇ ἀνάλογος τόπος γῆς ἐκ τῶν κτημάτων τῆς κατηργημένης Μονῆς τῶν Ἁγίων Φανέντων κειμένων εἰς τὸν αἰγιαλόν, ὅπως ἀναγορεύσιν οἰκίας καὶ συνοικισθῶσιν ἐκεῖ.

« Ἐπειδὴ ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων, παθόντων ἐκ τοῦ ἐπισθεν θάνατος σεισμοῦ, θεωρεῖται δικαία, ἡ ἐπιτροπὴ συνιστᾷ τὴν αἴτησιν τῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων, ὅπως λάβῃ ταχεῖαν πρόνοιαν περὶ αὐτῶν. »

2) Τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 73 τοῦ Γεωργίου Τακτικοῦ, ἐξαίτουμένου τὴν μὴ καταδιώξιν του διὰ τὸ ἔλλειμμα πρὸς τὸ δημόσιον ὡς ἀποθηκάρου, καθότι τῷ διερπάγῃ κατὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1862.

«Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων, ἵνα ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.»

3) Τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 72 τοῦ Ἰωάννου Τρικολώρου, ἐξαίτουμένου αὐξήσιν τῆς συντάξεώς του διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα κατὰ τὸν ἀγῶνα μεγάλας ἐκδουλεύσεις του.

«Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων, ἵνα ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.»

4) Τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 57 τοῦ ταγματάρχου συνταξιούχου Πέτρου Μπελίνου, ζητούντος νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ψηφισθέντος νόμου περὶ συντάξεως τῶν φιλελλήνων.

«Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων, ἵνα ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον.»

5) Τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 54 τῆς Ελισάβετ χήρας Γεωργίου Βάγια, ἐξαίτουμένης αὐξήσιν τῆς συντάξεώς της ἀναλόγως τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ συζύγου της.

«Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείων.»

7) Τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 52 τοῦ Παναγῆ Καλογερογιάννη ἀποστράτου, ἐξαίτουμένου νὰ προὐδικασθῇ καὶ ἀπολαύσῃ τοὺς καθυστερουμένους μισθοὺς του.

«Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων.»

7) Τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 68 τῶν Ἰακώβου Λούη καὶ Ν. Φακᾶ, ζητούντων νὰ τοῖς πληρωθῶσιν οἱ καθυστερούμενοι μισθοὶ τῶν τοῦ μὲν ὡς ληξιαρχοῦ Ἀργοστολίου, τοῦ δὲ ὡς βοηθοῦ αὐτοῦ.

«Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείων, ὅπως ἐξετάζον τὰ ἐν τῇ αἰτήσῃ τῶν ἀποδώσῃ δικαιοσύνην.»

8) Τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 70 τῆς Αικατερίνης χήρας Ἰωάννου Τριανταφύλλου Μπαρμπιγιάννη, ἐξαίτουμένης νὰ τῇ δοθῇ τὸ ὑπολειπόμενον μέρος τοῦ γραμματίου, ὅπερ ἀνήκεν εἰς τὸν βαλόν τοῦ συζύγου της.

«Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείων.»

9) Τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 50 τοῦ δημάρχου Κρανίων, ἐξαίτουμένου, ἵνα ἀπασαί αἱ πρόσοδοι τῆς Νήσου ἀφαισθῶσιν ἐπὶ δέκα ἐτὴ πρὸς ἀναικδομήσιν τῶν δημοσίων καταστημάτων καὶ ἀνέγερσιν τῶν οἰκίων τῶν ἀπόρων τῆς νήσου Κεφαλληνίας, παθόντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ.

«Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἰσωτερικῶν ὑπουργείων.»

10) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 62 τῶν ἐν Ἀθήναις πολιτικῶν συνταξιούχων, ἐξαίτουμένων τὴν ἀνάλογον ἐπαύξισιν τοῦ ἐκ τοῦ δημοσίου χορηγήματος καὶ τὴν εἰς τὰ ταμείον τῶν πολιτικῶν συντάξεων ἐπιστροφὴν τοῦ ληφθέντος ὑπὸ τοῦ δημοσίου χρηματικοῦ ποσοῦ, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἐν αὐτῇ βλέπει ὑπογεγραμμένους ἄνδρας μεγάλας πρὸς τὴν πατρίδα προτενιγόντας ἐκδουλεύσεις, οἵτινες ἕνεκα τῆς καθυστέρήσεως τῆς συντάξεώς των στεροῦνται καὶ τοῦ ἐπιουσίου αἵματος. Ἐν τούτοις ἐάν ἐξετασθῶσιν οἱ λόγοι, ἐξ ὧν προέβλεπεν ἡ λυπηρὰ κατάστασις τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων, θέλουσιν διεγείρει τῆς ἀγανάκτησιν τῆς Βουλῆς. Οἱ λόγοι δὲ οὗτοι εἰσὶ α) ὅτι τὸ κεφάλαιον ὁλόκληρον τοῦ ταμείου ἀφαιρέθη αὐθαίρετως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τὸ μετεχειρίσθη εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ δημοσίου, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ ἀνεχθῇ ἡ Βουλὴ· β) ὅτι ἐχορηγήθησαν συντάξεις δυνάμει νόμου τινὸς τῆς Συνελεύσεως καὶ εἰς ἀνθρώπους τοῦ ἀγῶνος, μὴ δικαιουμένους νὰ λάβωσιν ἐκ τοῦ ταμείου τούτου, τὸ ὅποιον ἐδημιούργησαν αἱ καταβολαὶ τῶν ὑπαλλήλων, καὶ τὸ περιεργον τὰ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐτὴ ἐδιπλασιάσθησαν, ἐνῶ τοὺς ἀνθρώπους τούτους ὤφειλε νὰ ἀνταμείψῃ τὸ δημόσιον καὶ οὐχὶ ἰδιωτικὸν ταμεῖον· καὶ γ) ἡ συγχώνευσις τῶν συνταξιούχων τῆς Ἑπτανήσου καὶ τοῦ ταμείου αὐτῶν, ὅπερ ἦτο σχεδὸν εἰς χρεωκοπίαν ἕνεκα τῶν υπερβολικῶν πληρωμῶν. Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων, ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς τὸ ταμεῖον τοῦτο ὑποχρεοῦται μὲν μὲν πρὸς τὴν ἀπ' ἑτέρου δὲ δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν καὶ τοῦ κεφαλαίου του, ὡς ὑπάρχοντος ἐν χειρὶ τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ ταῦτα προτείνει ἵνα ἡ Βουλὴ λάβῃ μέτρα νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν κυβερνήσιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ αὐξήσῃ τὴν πρὸς αὐτὴν ἐτήσιαν ἐπιχορήγησιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀρῇ πᾶν ἐμπόδιον πρὸς τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τῶν παραπονομένων συνταξιούχων.

Ἀπακρίναντες δὲ τοῦ προϋπουργοῦ, ὅτι τὸ κεφάλαιον, περὶ (Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α') 21

οὗ ὁ προλαλήσας ἔκαμε λόγον, κατετέθη εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον δυνάμει νόμου, ὅτι δὲν δύναται κατὰ τὸν νόμον νὰ γίνωνται αἱ μηχανικαὶ πληρωμαὶ τῶν συντάξεων ἐκ τοῦ κεφαλαίου, παρὰ ἐκ τῶν τόκων αὐτοῦ, καὶ ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι πληρόνονται ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ὑπαλλήλοι τοῦ Κράτους. ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι, ἀντὶ νὰ καταγορεύῃ τὴν καταθεσιν τοῦ κεφαλαίου εἰς τὸ δημόσιον ἐπὶ τόκῳ, τὸ καθ' ἑαυτὴν θεωρεῖ τοῦτο ὡς σωτήριον, διότι δὲν μένει νεκρὸν· ἐκτός δὲ τούτου ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς δὲν ἔχει ἀκριβεῖς πληροφορίες ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τῆς πρὸν ἑπτανησοῦ καὶ τοῦ ταμείου τούτων, ὅπερ δὲν ἦτο χρεωκοπημένον, ἀλλ' εἰς ἀρίστην κατάστασιν καὶ ἀποδείξει, ὅτι εἶχε 900 περίπου χιλιάδας δραχμῶν.

Τὸ εἶδαιον εἶναι, ὅτι σήμερον διὰ πολλοὺς λόγους τὸ ταμεῖον τοῦτο μετὰ τὴν συγχώνευσιν δὲν δύναται νὰ ἐπαρκεσθῇ, διὰ τοῦτο ὅμως δὲν δύναται νὰ κατακρῇ ποῶς ἡ Κυβέρνησις, ἀλλ' ὅπωςδὴποτε πρέπει νὰ ληφθῇ μέτρον τι πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ· ἐπιφυλάσσεται δὲ καὶ αὐτὸς κατόπιν νὰ φέρῃ πρότασιν περὶ τινων ἀδικηθέντων.

Προτέθηκεν ἄλλος, ὅτι τὰ χρεώματα τοῦ προκειμένου ταμείου δὲν ἐλήφθησαν αὐθαριεῖως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ κατετέθησαν ὑπὸ τῆς διαχειριζομένης ταῦτα ἐπιτροπῆς, οἰκεία βουλήπει, μετὰ τὸν 6 ἐπὶ τοῖς 0|0, ἐξαργυρωθεῖσαν διὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου. Τὸ καθ' ἑαυτὸν φρεσὶ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει ἀρ' ἐνός μὲν ν' ἀποδώσῃ τὰ χρεῖα τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συνταξιούχων τῆς ἐπτανησοῦ, ἀρ' ἑτέρου δὲ νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ ἐξαργυρώσεως τῶν ὁμολογιῶν, μολονῶτι εἰς τοῦτο δὲν δύναται νὰ πειθαναγκασθῇ.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων μετὰ σύστασιν.

11) Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 67 τοῦ Χατζῆ Εὐθυμίου Τρίγκα ὑπεκβίου Ἕλληνας, διαμείνωντος εἰς Λαμιάς, παραπονεμένου κατὰ τοῦ Δ. Μιτζάκη ὑποπρυζένου, ὡς μὴ ἀποδόσαντος αὐτῷ δικαιοσύνην εἰς διαφορὰν τινα μετὰ τινος ὀθωμανοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσης νὰ συσταθῇ ἡ αἵτησις τοῦ εἰρημένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργείων ἕνα ἐξετάσῃ καὶ ἀναφύγῃ.

12) Τῆς ὑπ' ἀριθ. 66 τοῦ Ἰωάννου υἱοῦ τοῦ Ἀντωνίου Οἰκονόμου, ἀρχικοῦ τῆς ἐν Ἰδίᾳ μεγάλῃς ἐπαναστάσεως, ἐξαιτουμένου τὴν σύστασιν τῆς αἰτήσεώς του εἰς τὴν Κυβέρνησιν, πρὸς

ἀπονομήν ἀναλόγου συντάξεως, ἕνεκα τῶν πρὸς τὴν πατρίδα μεγάλων ἐκδουλεύσεων τοῦ πατρὸς του καὶ τῶν ἀτομικῶν του. Ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συσταθῇ στενῶς εἰς τὸν Πρίεδρον τοῦ Ἰπουργικοῦ συμβουλίου, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἀνήκοντα μέτρα πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἀναφερομένου.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἄρ. 73,000 τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1866, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, προτείνουσης τὴν μὴ παραδοχὴν μόνον 30,000 δραχμῶν ἀδιὰ κατασκευῆς δημοσίων ὁδῶν καὶ γεφυρῶν.

Ζητήσαντος δὲ τινος πληροφορίας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ἐπρότεινε νὰ γείνη δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς πρώτην συζήτησιν, ἐπιφυλαττόμενος εἰς τὴν δευτέραν νὰ δώσῃ τὰς ἀνηκούσας πληροφορίες καὶ νὰ φέρῃ τὰ σχετικὰ ἐγγράφα.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Μετὰ ταῦτα ἐκίθη ἐπίσης εἰς πρώτην συζήτησιν ἕτερον νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων δραχμῶν 466, 328 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1866. Προκειμένου δὲ νὰ ἀναγνώσθῃ καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, ἐξέθη ἀμφισβήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν, ἀπορρίπτόμενος ἀπαξ ἐν νομοσχέδιον εἰς τὴν πρώτην ἢ δευτέραν συζήτησιν, δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τρίτην συζήτησιν, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐνοίσεως τοῦ ἀρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος.

Ἐπὶ τῆς ἀμφισβητήσεως ταύτης πολλοὶ εἶαθον τὸν λόγον καὶ διάφοροι ἐκινέθησαν γνώμαι. Οἱ μὲν ἰσχυρίσθησαν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς συζήτησιν, οἱ δὲ, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι πρέπει νὰ καθιερωθῇ ἔθιμον νὰ μὴ ἀπορρίπτονται τὰ νομοσχέδια εἰς πρώτην καὶ δευτέραν συζήτησιν, διότι, τούτου γενομένου, ματαιοῦται ἡ ἐγγύσις, ἣν σκοπὸν εἶχε νὰ θέσῃ τὸ εἰρημένον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Οἱ δὲ, ὅτι, καὶ ἂν ἀπορρίβῃ εἰς τὴν πρώτην, ἢ εἰς τὴν δευτέραν συζήτησιν, πρέπει νὰ ἐπανέρχεται καὶ εἰς τρίτην. Ἐπὶ τέλους, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ πρωθυπουργοῦ, εἰπόντος, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον καὶ ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη λύσις του δυνατόν νὰ συνοδεύηται μὲ κινδύνους, ἡ Βουλὴ δὲν προέβη εἰς ἀπόφασιν, συγχρόνως δὲ ἀνεβλήθη διὰ

τὴν ἐπιούσαν καὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἡ πρώτη αὐτοῦ συζήτηση.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης, ἔλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὧραν 1 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Η. Β. Κωσταντάκης,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ΄.

Τῆς 6 Μαρτίου 1867.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ανεγνώσθη ἐγγραφοῦ τοῦ Αὐλαρχείου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, δι' οὗ ἀγγέλλεται, ὅτι διατάχθη πένθος τριῶν ἐβδομάδων, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς αὔριον, ἐπὶ τῇ ἀποθιώσει τῆς Μάμας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Πριγκιπέσσης Λουίζας.

Κατόπιν ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγραφα.

α) Πρότασις τῶν βουλευτῶν Α. Δικμτριάδου, Σ. Κοριζῆ καὶ Η. Κωσταντᾶ περὶ συστάσεως τριμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν καταγγελλομένων παραβάσεων τῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς α. Συνόδου τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς 17 Δεβρίου 1866 διατελεσάντων ὑπουργῶν.

β) Ὁμοίᾳ τοῦ βουλευτοῦ Γ. Ζουμπούλακη περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸν ΧΚΗ΄ Νόμον τῶν ἐξ ἐνοικιάσεως προσόδων τῆς χρήσεως 1862 καὶ 1863 καθυστερούντων.

Παραπέμφθησαν δὲ εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Παραλθὼν εἴτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, κατέθετο τὰ κατὰ τινὰ προηγουμένην συνεδρίασιν ζητηθέντα ἐγγραφα.

α) Πίνακα κατ' εἶδος τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1866 καθυστερουμένων ποσῶν.

β) Προσωρινὴν κατάστασιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1866, συν-

τεταγμένην ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγραφῶν τῶν ὑπολόγων, ἐλλείψει ἄλλων θετικωτέρων πληροφοριῶν καὶ

γ) Τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1865 ἐπίσης συντεταγμένον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγραφῶν τῶν ὑπολόγων.

Πάντα ταῦτα παραπέμφθησαν, τῇ ἐγκρίσει τῆς Βουλῆς, εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν.

Ἀρξαμένης ὑστερον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτιθέσθαι εἰς ἐμπρὴν συζήτησιν τὰ ἀρθρα 14 καὶ 46 τοῦ περὶ στρατολογίας νομοσχεδίου, δι' ὧν τροποποιεῖται τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 28 Δεβρίου 1837 περὶ ἀπογραφῆς Νόμου, ἐν ᾧ ἀναγνωσθέντων, λαθῶν τις τὸν λόγον, ἐπρότεινε νὰ τροποποιηθῇ καὶ τὸ ἀρθρον τὴν ἑλικίαν τῶν στρατευομένων ἄρθρον 7 τοῦ εἰρημένου νόμου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ ὑποβληθέντος ἐκκρεμῆους νομοσχεδίου περὶ ἀπογραφῆς.

Ἀπήνησεν ὁ ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ περὶ ἑλικίας τῶν στρατευομένων μέρος τοῦ νομοσχεδίου δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ἐν ᾧ ὄψιν ἐν τῷ παρόντι μοταμερῶς, διὰ τὸν λόγον, ὅτι εἶναι συνδεδεμένον πρὸς πολλὰς ἄλλας διατάξεις περὶ προθεσμίων, περὶ συστάσεως νέων καταλόγων κτλ. ἐν ᾧ ἡ κλήρωσις καὶ ἡ ἐντέθεν συμπλήρωσις τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ καταλείπεται.

Ερωτήσας δὲ τινος ὑποία μέτρα θὰ ληφθῶσι μετὰ τὴν ἐπιψηφίσιν τῶν ὑπὸ συζήτησιν ἐξαιρέσεων, ἐπὶ τῶν ἐνεργηθειῶν ἤδη κληρώσεων, προσέβηκεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι θέλουν ἐπακληθῇ εἰς ὅσα μέρη ἐρέοντο.

Ἐξελθὼν ἄλλος, ὅτι τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐπιφέρει ἀναγκαῖον νὰ συζητηθῇ πλήρως τὸ ὑποβληθὲν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀπογραφῆς νομοσχέδιον, διότι εὐρίσκει ἐν αὐτῷ πολλὰς ἐγγυήσεις, ὧν στερεῖται ὁ παλαιὸς νόμος, ἀλλ' ἐπειδὴ οὕτως ἐδόξε τῇ Βουλῇ, ἀποδεχόμενος ἀνεῖ ἀντιρρήσεως τὰς διατάξεις τοῦ ἀποσπασθέντος μέρους περὶ ἐξαιρέσεων, παύσασθαι, ὅτι πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς αὐτὰς καὶ οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Γυμνασίων. Ναὶ μὲν δὲν εἶναι ἐναντίος νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα καὶ στρατιωτικῶς οἱ σπουδάζοντες νέοι, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι οὗτοι μισοειθελῶς θέλουσιν πράξει ταῦτα ἐν ἀνάγκῃ, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὴν μεσοβασίλειαν, ὅτε πάντες οἱ ἐν τῇ Πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις σπουδάζοντες ἐδράζον τὰ ὅπλα καὶ ἐκγυμνασθέντες εἰς ὀλίγου χρόνου διάστημα, ὑπεστήριξαν τὸν πόλεμον καὶ τὸν νόμον Κυβερνήσεως τοῦ ἐθνικοῦ.

Εν ειρήνῃ ὅμως πρέπει νὰ ἀφελῶσιν οἱ τοιοῦτοι νὰ καλλιεργήσωσι τὰς ἐπιστήμας, ὅπως ὑπερτελήσωσιν ἀποτελεσματικώτερον τὴν πατριδα. Ταῦτα φρονῶν δὲ θεωρεῖ ὀρθὴν καὶ τὴν διατάξιν τοῦ 46 ἁρθρου ὅπως ὑποχρεωθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν μετὰ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν των, τὸ μὲν διότι τοῦτο εἶναι ἐπιζήμιον εἰς αὐτοὺς, τὸ δὲ διότι καὶ ἡ ἀντικατάστασις δὲν θὰ τοὺς ἐφελήσῃ, ἐπειδὴ αἱ πλείστοι εἰσὶ πένητες. Διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονεῖ, ὅτι ὡς πρὸς τοὺς σπουδαστάς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Γυμνασίων πρέπει νὰ μείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἡ διατάξις τοῦ παλαιοῦ Νόμου.

Αντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ προλαλήσαντος οὐ μόνον δὲν εἶναι ὀρθός, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀσύμφορος εἰς τὴν καλῶς ἐννοουμένην ὑπαρξίν καὶ ἡθοποίησιν τοῦ στρατοῦ, ὅστις ἀνευ τῆς ἱκανότητος καὶ τῶν στοιχείων τῆς ἀνατροφῆς δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν του. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ παρὰ τοῦ προλαλήσαντος ἐπιζητούμενη ἐξαίρεσις ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ θεμελιώδους Νόμου, καθ' ὃν τὰ ἑσθῆ καὶ αἱ ὑποχρεώσεις πρέπει νὰ διανέμονται εἰς πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, καὶ τοῦτο ἐπιδιώκει τὸ ὑπὸ συζητήσιν νομοσχέδιον, ἐνῷ ὡς ἔχρουσι τὰ πράγματα νῦν, αἱ τάξεις τοῦ στρατοῦ συμπληρουνται ἀπὸ τὴν γεωργικὴν καὶ πολεμικὴν τάξιν, ἐνθα σπανίως εὐρίσκεται ἡ νοσηρσύνη καὶ ἡ ἐπιμελεμένη ἀνατροφή. Οἱ λόγοι ἄρα οὗτοι, στηριζόμενοι εἰς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας, ἀπαιτοῦσι νὰ ἐκλείψωσιν αἱ ἐξαίρεσεις τοῦ Νόμου τοῦ 1837, αἱ ὁποῖαι, ἂν καὶ ἦσαν σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν συνετάχθησαν, ἐστηρίζοντο μολαταῦτα εἰς τὴν ἀνισότητά.

Προσέθηκεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐκνήρυξεν κατὰ τῶν ἐξαίρεσεων τοῦ παλαιοῦ νόμου, οὐχὶ μόνον διὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος ἐκτιθέμεναι λόγους, ἀλλὰ πρῶτιστον καὶ μάλιστα, ἐπειδὴ προσέθευ, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἀνατροφή ἐκάστου ἔθνους καθιστᾷ αὐτὸ ἱκανὸν νὰ συντηρῇ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὰς ἐλευθερίας του, διότι ἐμπνέει εἰς ἕκαστον πολίτην τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς καὶ τῆς ταξέως, ἐν οἷς εὐρίσκεται τὸ μυστήριον τῆς ἡλικίης καὶ ὕλικῆς προόδου· ἀλλ' ἐν ᾧ ταῦτα εἶχον ὑπ' ὄψιν ἀπ' ἐνός, ἐσκέφθησαν ἀπ' ἑτέρου, ὅτι ἔπρεπε νὰ δώσουν πρῆβυσμίαν τινὰ εἰς τοὺς ἐν μέσῳ τῶν σπουδῶν των κληρωθέντας ἵνα διακούσωσι τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων, οὐχὶ ὅπως ἀναιρέτωσι τὴν ἰσότητά των βαρῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων, οὐδ' ὅπως ἐξαίρεσωσιν αὐτοὺς διὰ παντός, ἀλλ' ὅπως παρέ-

ξώσωιν αὐτοὺς καιρὸν περαιώσαντες τὸ μὲν νὰ ἐκπληρώσωσι καὶ τὸ ἕτερον καθήκον. Ἄν ὅμως ἡ Βουλὴ νομίσῃ, ὅτι εἶναι ἀποκρουστὰ ἡ ἐξαίρεσις αὕτη, αὐτὸς δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἁρθρου 46.

Ἐπὶ τῆς αἰτίας, ὅτι ἡ ἐπιζητούμενη διὰ τοῦ ἁρθρου 46 ἀνάσκησις τῆς ὑποχρεώσεως τῶν σπουδαστῶν μέχρις οὗ περαιώσωσι τὰς σπουδὰς των εἶναι καθαρὰ, κατὰ τὴν γνώμην του, ἐξαίρεσις, διότι θὰ παρέλθῃσι 10 καὶ πλείονα ἔτη μέχρις οὗ καταρθῶθῃ τοῦτο, ἀλλὰ τότε καὶ ἡ ἡλικία τῶν σπουδαστῶν θὰ εἶναι προχωρημένη καὶ ἡ σωματικὴ των κατὰστασις ἕνεκα τῆς μελέτης μεταδεδημένη, πρὸ πάντων δὲ ἡ ὑποχρεώσις των θὰ ἀπαρχαϊοῦται, κατὰ συνέπειαν τὰ ἑσθῆ θὰ πίπτουν πάλιν εἰς τὰς ἀπόρους τῶν πολιτῶν τάξεις. Τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀποκρούει κατ' ἀρχὴν πᾶσαν ἐξαίρεσιν καὶ εἰς ὅλας μὲν τὰς περιπτώσεις, ἐξαίρετας ὅμως σήμερον, ὅτι ἡ πατρις ἔχει ἀνάγκην οὐ μόνον ἑσυχόνων, ἀλλὰ καὶ νοσηρῶν, ἢ θέλον διὰ τοῦτο εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ νάσι διαφέροντες τῶν ἄλλων τοῦδε κατατατομένων καὶ κατὰ τὴν παιδείαν καὶ κατὰ τὴν ἀνατροφήν. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ ζήτηθῃ διπλάσιος ὀρθοῦς στρατιωτῶν κατὰ τὴν ἐπιψηφισθέντα περὶ στρατολογίας νόμον, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ μὴ ὑπάξῃ εὐδαιμὴ ἐξαίρεσις κατὰ συνέπειαν προτείνει τὴν ἀπόλειψιν τοῦ 46 ἁρθρου.

Ἐκτίθηκεν ἄλλος, ὅτι, καίτοι μὴ προσδίδων ἀπολύτως τὰς ἐξαίρεσεις, ὅμως ἔχων ὑπ' ὄψιν του, ὅτι ὑπάρχουσι πολλοὶ σπουδασταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Γυμνασίων, οἵτινες ἀνήκουσι εἰς ἀπόρους οἰκογενείας, προτείνει οὗτοι καὶ μόνον νὰ ἐξαίρεθῶσι, καὶ πρὸς τοῦτο ὑποβάλλει ἔγγραφον πρότασιν, τὴν εἰς:

«Ἐξαίρουνται τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως οἱ τακτικοὶ μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων καὶ Πανεπιστημίου οἱ ἀνήκοντες εἰς ἀπὸρους καὶ ἐνθὲα οἰκογενείαν.»

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔλαβον κατόπιν πολλοὶ ἐπαναληπτικῶς τὸν λόγον, οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς μετᾶ, οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς ἐτέρας τῶν ἰδεῶν, τοῦτέστιν οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς ἀπαλείψεως, οἱ δὲ κατὰ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ἁρθρου 46. Ἐπὶ τέλος δὲ, τῆς συζητήσεως περαιωθέντος, ἐτέθη πρῶτη εἰς ψήφωσιν ἡ ἀναγνωσθεῖσα πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς καὶ δὲν ἐγένετο δικτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης.

Πρακτικόνου δὲ νὰ τεθῇ εἰς ψήφωσιν τὸ ἄρθρον 14, ἐπρότειναν τινὲς τὴν ἀπόλειψιν τοῦ εἰς ζ' αὐτοῦ, ὅπως μὴ ὑπά-

γωνται εις εξαίρεσιν οί μαθηταί της Ριζαρείου και των Ιερατικών σχολών. Την πρότασιν ταύτην απέκρουσεν ὁ ἐπὶ των Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός ισχυρισθεὶς, ὅτι αἱ σχολαὶ αὗται εἰσὶν ἀναγκαῖαι καὶ ἐπωφελεῖς εἰς τὴν κοινωνίαν, διότι παρέχουσιν αὐτῇ ἄνδρας ἐκπαιδευμένους εἰδικῶς, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς ἱερεῖς, ἰδίως ἐν ταῖς κομποδύλεσι καὶ χωρίοις, καὶ πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ὑποξίς αὐτῶν, καθόσον ἐξ ἄλλου μέρους ὀλίγοι σήμερον ἀποφασίζουσι νὰ τραπῶσι τὴν ἀκανθώδη ταύτην καὶ δύσβατον ὁδόν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα οἱ προτείναντες τὴν ἀπάλειψιν ἀνεκάλεσαν τὴν πρότασιν των.

Οὕτω δὴ ἀναγνώσθην ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 14 ὅπως ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἀποτελέσαν 1 ἄρθρον εἰδικοῦ νομοσχεδίου. ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1837 περὶ ἀπογραφῆς νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«Ἐξαιροῦνται τῆς πρὸς στρατεῖαν ὑποχρεώσεως·

α) Ὁ ἐνεκὰ σωματικῆς ἢ ψυχικῆς βλάβης ἀχρηστος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

β) Ὁ μονογενὴς ἢ μόνος υἱός, ἂν ζῇ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

γ) Ὁ πρεσβύτερος ἢ ὁ μόνος τῶν πρὸς πατρός ὀρφανῶν υἱῶν.

δ) Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς πατρὸς τυφλοῦ ἢ ἐνεκὰ σωματικῆς ἢ ψυχικῆς βλάβης καταστάντος διαρκῶς ἀνικάνου πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Ἐάν ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον καὶ τὸ παρὸν ἐδάφ. πρεσβύτερος ἔχων ἰδίαν οἰκογένειαν, δὲν εἶναι ὁ πραγματικῶς συντηρῶν τὴν πατρικὴν καὶ ἐπιμελούμενος αὐτῆς, τὸ δικαίωμα τοῦτο μεταβαίνει εἰς τὸν ἀμέσως νεώτερον, καὶ οὕτως ἑρμῆς.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ πρεσβύτερος εἶναι τυφλός, ἢ ἔχει σωματικὴν ἢ ψυχικὴν βλάβην, καθιστῶσαν αὐτὸν διαρκῶς ἀνικάνον πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

ε) Ὁ πρεσβύτερος δύο ἀδελφῶν, συγχρόνως ὑποβληθέντων διὰ τοῦ κλήρου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐὰν ὁ νεώτερος, κριθεὶς ἱκανός, καταταχθῇ ἐν τῷ στρατῷ· συναινέσει δὲ τούτων, ἢ κατ' οἴτησιν τῶν γονέων, δύναται νὰ ἐξαίρεθῇ ἀντὶ τοῦ πρεσβυτέρου ὁ νεώτερος.

ς) Ὁ ἔχων ἀδελφόν, ὑπηρετοῦντα ἤδη ἐν τῷ στρατῷ ἢ ἐν τῷ πολεμικῷ ναυτικῷ αὐτοπροσώπως πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑποχρεώσεως, ὡς κληροῦχος ἢ ἐθελοντοῦ, ἢ τοῦ

ὁποίου ὁ ἀδελφὸς ἀπεβίωσεν ἐν τῷ στρατῷ ὡς κληροῦχος ἢ ἐθελοντοῦ, ἀλλ' ἐπ' ὅσον διαρκεῖ ἢ ἤθελε διαρκεῖται ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ. Ὡσαύτως καὶ ὁ ἀδελφός τοῦ ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἢ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ ρονευθέντος ἢ ἀποθανόντος ἑκακὰ πληγῶν ἢ βλάβης, προελθουσῶν ἐξ αὐτῆς, ἢ τέλος καταστάντος ἐνεκεν αὐτῶν ἀνικάνου.

Δυνάμει τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐξαιροῦνται κατὰ σειράν καὶ ἐναλλάξ τόσοι υἱοὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ὅσοι εἰσὶν οἱ καταταχθέντες ἐν τῷ στρατῷ ἀδελφοί.

ζ) Οἱ μαθηταί της Ριζαρείου καὶ των Ιερατικῶν σχολῶν, ἐκπαιδευόμενοι, ἵνα ἀναλάβωσι τὸ ἄξιωμα τοῦ ἱερέως.

Οἱ τοιοῦτοι ὑποβάλλονται μὲν εἰς κλήρωσιν, καὶ, λαχόντες κλήρου ὑποχρεωτικοῦ, ἐξαιροῦνται, ἀντικαθιστῶμενοι ὑπὸ των ἐπιλαχόντων, κατατάσσονται ὅμως ἐν τῷ στρατῷ, ἂν δὲν ἀναλάβωσι τὸ ἄξιωμα τοῦ ἱερέως, κατὰ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νόμου καὶ ἐντὸς τῆς παρ' αὐτοῦ ὁριζομένης ἡλικίας, καὶ λογίζονται εἰς ὄφελος τῆς μερίδος τοῦ δήμου τοῦ ἔτους τῆς κατατάξεώς των.

Ἐπίσης ὑποβάλλονται εἰς κλήρωσιν καὶ οἱ ὑπὸ προσωρινῇ ἀνικανότητι διατελοῦντες, κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 2, καὶ λαχόντες κλήρου ὑποχρεωτικοῦ, ἐξαιροῦνται, ἀντικαθιστῶμενοι ὡσαύτως ὑπὸ των ἐπιλαχόντων· κατατάσσονται ὅμως ἐν τῷ στρατῷ μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἱκανότητος, ἐὰν δὲν ὑπερέβησαν τὸ 35 ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ λογίζονται ἐπίσης εἰς ὄφελος τῆς μερίδος τοῦ δήμου τοῦ ἔτους τῆς κατατάξεώς των.»

Ἀκολουθῶς ἀνεγνώσθη τὸ ἀποσπασθὲν ἐπίσης ἄρθρον 16 τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως.

«Οἱ μαθηταί των γυμνασίων καὶ οἱ φοιτηταί τοῦ Πανεπιστημίου δύνανται, χρησιμοῦντες ἀξιοχρεῶν ἐγγυήσιν, νὰ εκπληρώσωσιν αὐτοπροσώπως τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρεώσιν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, μετὰ τὴν περῶσιν των σπουδῶν των.»

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ αὐτοῦ λαλῶν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν ὥπως συζητηθῇ εἰς ἄλλην συνέδριον μετὰ των ἐπιλαϊκῶν ἁρθρῶν τοῦ νομοσχεδίου. Τῆς προτάσεως, δὲ ταύτης ἀπορρίφθηκεν ὑπὸ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ λέξις αὐτοπροσώπως προδικάζει τὴν ἀντικατάστασιν, καὶ πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν γίνῃ δεκτὸν τὸ ἄρθρον.

ἀντειπόντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ λέξις αὕτη δὲν ἀποκλείει τὴν ἀντικατάστασιν, καθ' ἣν περιπτώσιν γίνεται αὕτη, ὅταν ὁ κληρωθεὶς τύχη ὑποχρεωτικοῦ κλήρου, ἐτέθη δὲ μόνον ὅπως δηλώσῃ, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἀντικατάστασις μετὰ τὴν περαιώσιν τῶν σπουδῶν τοῦ νέου, ὑποχρέου ὄντος νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ αὐτοπροσώπου, ἐτέθη εἰς ψήφοφορίαν ἡ περὶ ἀπαλείψεως τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ὑποβληθεῖσα πρότασις. Ἐκ τῆς ψήφοφορίας δὲ, γειουέντι δι' ὀνιμαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοῦς ψηφολέκτας Ἰω. Γ. Ἰωάννου καὶ Α. Στράτον ἐξήχθη, κατὰ τὸ εἶδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν ἀπαλείψιν διὰ ψήφων 63 κατὰ 44, ἀρνηθέντων ψήφον δύο.

Πρωτόκολλον ψήφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀπαλείψιν τοῦ 46 ἀρθροῦ τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου, καὶ ὃχι ; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Ἀθαν. Γόνδικας	
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος		Χ. Σακελλαριάδης	Ν
Αἰακὸς Λογιωτατίδης		Πλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ο
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Α. Πετροπουλάκης	
Μιχ. Καίρης	Ο	Χρ. Μαστραπᾶς	Ν
Ν. Π. Καίρης		Ἰω. Σαφάκης	Ν
Δημ. Τσόκρης	Ο	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Α. Λαμπρινίδης	Ο	Γ. Ζουμπουλάκης	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ν	Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ο
Ὀθων Μακρυγιάννης	Ο	Π. Γουζούσας	
Περ. Ἀναγρ. Πετράκης		Δημ. Τσιτσάρας	Ο
Δημ. Καλλιπρονᾶς	Ο	Γεώργιος Αποστολίδης	Ν
Παναγ. Κυριακὸς	Ο	Δ. Ζώτος	Ο
Ἀριστ. Μπαλάνος		Πάνος Μανωλίδης	Ο
Σπυρ. Καραϊσκάκης		Κ. Λουβάρδος	
Ἀνδρέας Στράτος	Ν	Σ. Πατέλλης	
Δημήτριος Γρίβας		Σ. Λεονταράκης	ἀν.
Γ. Γεροθανάσης	Ν	Ἰω. Πλαίσας	Ν
Π. Πετιμεζῆς	Ν	Ἀνδρ. Γ. Φωσκάδης	
Εὐθ. Δεληγιάννης		Λυκούργος Κρεστενίτης	Ο
Γ. Πλαπούτας	Ο	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος	Ο	Χ. Στεριόπουλος	

Ἀλ. Βιλαέτης		Ἀναστ. Δημητριάδης	Ν
Ἀλέκος Ἀχολος		Ἀνδρ. Νοταρᾶς	ἀν.
Λουκᾶς Κατοῖνας		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Ἀναγν. Δημητρίου		Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ο
Πέτρος Ζάνος	Ο	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ο
Ἰωάννης Βλαδιανός		Γεώργιος Ἀρίωνης	Ν
Σπυρ. Μαλασπίνας	Ο	Ἐμμανουὴλ Κοντολεῶν	Ο
Κωνστ. Πιταλᾶς	Ο	Κοσμᾶς Πανάρετος	Ο
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ν	Α. Προντίσης	Ο
Ἰωάννης Ζαΐτης		Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	
Σωτ. Πετιμεζᾶς	Ν	Σπ. Παπαδόπουλος	
Λεων. Πετιμεζᾶς	Ν	Δημ. Παπανικολάου	
Ἀνδ. Οἰκονομόπουλος		Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν
Ἰω. Παπαδόπουλος	Ο	Σπ. Σπηλιωτάκης	
Ἰωάννης Φλέσσας	Ν	Σπ. Κοπανίτσας	
Περ. Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰω. Ν. Κορφιωτάκης	Ο
Γ. Περίρωτης		Ἀναστ. Κορφιωτάκης	
Κωνστ. Δημητριάδης	Ο	Γεώργιος Λάμπας	Ο
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος		Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος	
Ἰω. Μπαλάφας	Ν	Ἀλ. Σταματόπουλος	Ο
Τριαντ. Αζαρέτος	Ο	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	
Κωνστ. Κυπριάδης	Ο	Γεράσ. Σέρβος	
Στ. Παδοῦδας		Δημήτριος Τσομόπουλος	Ν
Σωκράτης Κουρῆς	Ν	Δημήτριος Παπαλουκάς	
Θεόδωρος Ζερβός	Ο	Γεώργιος Μπουλίδης	Ο
Νικόλαος Καρύδης	Ν	Χρήστος Α. Χρηστόπουλος	Ο
Νικ. Παγκράτης		Βασ. Δημητρακόπουλος	Ο
Πολ. Κωσταντᾶς	Ο	Ἀναγ. Σταυρόπουλος	
Θεόδωρος Ρωμαιοῦς		Σπυρίδων Οἰκονομίδης	Ν
Νικ. Λουῆρος	Ο	Ἀθανάσιος Σινανιώτης	Ο
Γερ. Μαυρογιάννης	Ο	Ἀσπμ. Ζατουνίτης	Ο
Νικ. Γεωργακάτος		Ξενοφών Λογυθέτης	Ν
Α. Ἀννινος		Ἰωάννης Ἀλεξίου	Ν
Α. Τσουγανάτος	Ο	Ἐπ. Δεληγεώργης	Ο
Γεράσ. Ἀντύπας	Ο	Χαρίλαος Τρικυπης	Ο
Ἀντώνιος Ζερβός	Ο	Ἀλέξανδρ. Κουμουνδούρος	Ο
Γεώργιος Φλωρίδης	Ν	Περ. Μπούτος	Ν
Γ. Ἰακωβάτος		Π. Καλαμαριώτης	
Λ. Ἰακωβάτος		Ἰω. Προβελέγιος	
Γ. Λεβιθαδᾶς	Ν	Π. Μοδινός	Ν

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.

Τῆς 21 Μαρτίου 1867.

Ἀριστείδης Ραυτοπούλος ..	Κωνστ. Μελαχρινός	Ο
Ἐμ. Ναυπλιώτης	Γεώργιος Μπούμπουλης	
Ν. Κονταρίτος	Δημ. Θεοδόρης	
Ν. Φαρμάκης	Κωνστ. Πλατὺς	Ο
Ἰω. Πρωτοπαπᾶς	Ἀχιλλεὺς Μεταξᾶς	Ο
Ν. Καναβός	Μιλτιάδης Κανάρης	Ο
Γ. Ὑψηλάντης	Ἰάκωβος Παξιμάδης	Ο
Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	Ματθαῖος Γιαννούλης	Ν
Τηλ. Ρούκας	Μιχ. Παρίσης	
Κίμων Χριστοδούλου	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ν
Ἀντών. Α. Μαυρομιγάλης	Ἀθ. Γρηγοριάδης	Ο
Ἰω. Κατσάκος	Ζήκος Μαυροειδής	Ν
Π. Λεωτσάκος	Β. Σκαλτσόδημος	Ν
Ἀλ. Α. Κουμουνδουράκης ..	Δ. Βότσαρης	Ο
Χ. Χριστόπουλος	Σπυρ. Καραμάνος	Ν
Κ. Κανελλόπουλος	Σταμ. Κοριζῆς	Ο
Κ. Οἰκονομόπουλος	Δημ. Βούλγαρης	
Δημ. Μακρῆς	Ἀθανάσιος Μισούλης	
Εὐθύμιος Κεχαγιάς	Ἀνδρέας Κουντουριώτης	
Λουκάς Καραλίδανος	Τασ. Πλέσσας	Ν
Σπυρ. Κρεμλῆς	Ἀθ. Χατζόπουλος	
Α. Ῥηγόπουλος	Δ. Τσιριμώκος	
Μπενιζέλος Ραΐφος	Δ. Χατζίσκος	Ο
Α. Μπουκαούρης	Δ. Κριεζιώτης	
Θάνας Κανακάρης	Ν. Βαυδούρης	Ο
Ἀθαν. Μπσυρλής	Λύγ. Ἀβέρωφ	Ν
Κωνστ. Δαρειώτης	Δημ. Βαλαβάνος	Ν
Ἰω. Δουλίδης	Γ. Σταματάρας	Ο

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν, κατὰ πρότασιν τινῶν, τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἄρθρου 46 ἐπὶ τὴν αὐριον διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος:

Ὁ γραμματεὺς

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Γ. Μπουκιδῆς.

Π. Β. Κωσταντάς.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐπεβλήθη ἀναφορά τῶν κατοίκων τῶν παρὰ τὴν Κέρκυραν νησιδρίων, παραπονουμένων κατὰ τῶν δικαστηρίων Κερκύρας· παρεπέμφθη δὲ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Κερκυραϊκῶν εἰδικῇ ἐπιτροπῇ.

Παραλθὼν τις εἶτα ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεών της κατελόγισεν εἰς ἑαῶς τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Χ. Ζυμπρακάκη ἐν ποσὸν, τὸ ὅποιον παρὰ τοὺς νόμους ἐδαπάνησεν. Ἐπειδὴ δὲ ἀγνοεῖ ἂν ἐπραγματοποιήθη ἢ ὅχι ἡ ἀπόφασις αὕτη, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ἵνα ἐπιτρέψῃ νὰ προσκληθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός νὰ δώσει πληροφῶσιαν.

Ἐποστηρικθείσης δὲ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ προλαλήσαντος καὶ παρ' ἄλλων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἀνακοινωθῶσι τὰ εἰρημένα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργόν, ὅπως ἀπαντήσῃ ἂν ἐξετελεσθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως.

Ἀναστὰς κατόπιν ἄλλος ὑπέμνησεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας προτάσεως ἦτον ὁλως προσωρινή, ἐπομένως δεῖν νὰ ἐπανεέλθῃ ἐκ νέου εἰς συζητήσιν, ἐγγεγραμμένη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπιθυμεῖ νὰ ἀρῇ πᾶν πρόσκομμα, ὑφιστάμενον ἐντὸς τῆς Βουλῆς ὡς πρὸς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, προτείνει τροπολογίαν, καθ' ἣν ἡ ψηφισθεῖσα πρότασις νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ λόγον τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεων ἐκάστης ἐπαρχίας, προηγουμένης τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Μηδεὶς δὲ ἀντειπὼντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἐξηγηθέντος, ὅτι ἡ προτεραιότης τῶν ἤδη ἐγγεγραμμένων δὲν παραβιάζεται ἐνεκα τούτου.

Παραλθὼν ἀκολούθως ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ μεταβολῆς τοῦ νομισματικοῦ συστήματος, ἀναπτύξας αὐτὸ προφορικῶς. Παρεπέμφθη δὲ εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ ἡ σύνοδος τῆς Βουλῆς ἐγγίζει εἰς τὴν λήξιν της, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τῶν Οἰκονομικῶν ἀκόμη δὲν ὑπέβαλε τὴν ἐκθεσὶν της ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ περὶ στερήσεως τῶν πολιτ. δικαιωμάτων τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημό-

σιον, προτείνει νὰ ἐγγραφῇ αὐτὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Μηδένος δὲ ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην, ἐξηγηθέντος τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι οὐδὲν ἐκ τούτου παραβιάζεται ἡ προτεραιότης τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀρξαμέντες ὑστερὶν τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀνεγνώσθη τὸ 46 ἄρθρον τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νομοσχεδίου ἔχον οὕτως·

α) Οἱ μαθηταὶ τῶν γυμνασίων καὶ οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου δύνανται, χορηγοῦντες ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν, νὰ ἐκπληρώσωσιν αὐτοπροσώπως τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν σπουδῶν των.

Ἐπ' αὐτοῦ λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν.

α) Οἱ μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων καὶ οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, λαγχάνοντες ὑποχρεωτικὸν κλῆρον, δύνανται, χορηγοῦντες ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν διπλάσιον τοῦ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἀπαιτουμένου ποσοῦ, νὰ ἐκπληρώσωσιν αὐτοπροσώπως τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, οἱ μὲν πρῶτοι μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸ Γυμνάσιον, οἱ δὲ δευτέροι μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Μετὰ βραχείαν δὲ ἀναπτύξιν αὐτῆς, γενομένης ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ὑπουργοῦ, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ αὐτοπρόσωπος ἐκπλήρωσις τῆς ὑποχρέωσιν εἶναι βαρεία, ἐπομένως εἶναι δίκαιον νὰ τεθῇ διάταξις τις ἐν τῷ ἄρθρῳ, καθ' ἣν ἅμα λαχὼν ὁ σπουδαστὴς ὑποχρεωτικὸν κλῆρον νὰ δηλώσῃ ἂν θέλῃ ἢ ὄχι νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλον· καὶ ἂν μὲν ἀντικαταστήσῃ, ἔχει καλῶς, ἄλλως ὑποτίθεται ἀναγκάτως, ὅτι δέχεται νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτοπροσώπως τὴν ὑποχρέωσιν του μετὰ τὸ πέραν τῶν σπουδῶν του.

Προσθέντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ μάλιστα προθεσμία δίμηνος ἐπ' ἐγγυήσει ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ δύναται νὰ ἀντικαθιστᾷ ἄλλον ὅστις τῶν σπουδαστῶν ἐκφράσῃ τὴν πρὸς τοῦτο θέλησιν του, ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν ἀποκρούει τὴν δίμηνον προθεσμίαν, καθόσον μάλιστα αὐτὴ προβλέπεται καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπάρχοντος νόμου· δὲν δέχεται ὁμοίως νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ, ἐπειδὴ ἄλλως τε ἡ παροχὴ τῆς προθεσμίας εἶναι διοικητικὴν ὅπως καθήκον καὶ ἄρκει νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι τοιαύτην ἐννοίαν ἔχει τὸ ὑπὸ συζητήσιν ἄρθρον.

Μετὰ τὰ λεγθέντα, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀναγνωσθεῖσαν τροπολογίαν τοῦ ὑπουργοῦ γενομένην 2 ἄρθρον, ἐξηγηθέντος, ὅτι διδομένης τῆς ἐγγυήσεως διὰ τὴν δίμηνον προθεσμίαν μόνον οὐκ καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ μνημονευομένην ὁ ἐπιλαχὼν ἀπαλλάσσεται· ἀκολουθῶς δὲ ἀναγνωσθέν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο ἐπίσης δι' ἀναστάσεως δεκτὸν, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

α) Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1837 περὶ ἀπογραφῆς νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς·

Ἐξαιροῦνται τῆς πρὸς στρατείαν ὑποχρέωσιν·

α) ὁ ἐνεκὰ σωματικῆς ἢ ψυχικῆς βλάβης ἀχρηστος, εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

β) ὁ μονογενὴς ἢ μόνος υἱός, ἂν ζῇ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

γ) ὁ πρεσβύτερος ἢ ὁ μόνος τῶν πρὸς πατρός ὄρφανων υἱῶν.

δ) ὁ πρεσβύτερος υἱὸς πατρός τυφλοῦ ἢ ἐνεκὰ σωματικῆς ἢ ψυχικῆς βλάβης καταστάνας διαρκῶς ἀνικάνου πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Ἐάν ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον καὶ τὸ παρὸν ἐδάφ. πρεσβύτερος ἔχων ἰδίαν οικογενεῖαν, δὲν εἶναι ὁ πραγματικῶς συντηρῶν τὴν πατρικὴν καὶ ἐπιμελούμενος αὐτῆς, τὸ δικαίωμα τοῦτο μεταδίδει εἰς τὸν ἀμέσως νεώτερον καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ πρεσβύτερος εἶναι τυφλός, ἢ ἔχει σωματικὴν ἢ ψυχικὴν βλάβην, καθιστῶσαν αὐτὸν διαρκῶς ἀνικάνου πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

ε) ὁ πρεσβύτερος, δύο ἀδελφῶν, συγγενῶν ὑποβληθέντων διὰ τοῦ κλήρου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἔάν ὁ νεώτερος, κριθεὶς ἱκανός, καταταχθῇ ἐν τῷ στρατῷ· συναινέται δὲ τούτων, ἢ κατ' αἴτησιν τῶν γονέων, δύναται νὰ ἐξαίρεθῇ ἀντὶ τοῦ πρεσβυτέρου ὁ νεώτερος.

ς) ὁ ἔχων ἀδελφόν, ὑπηρετοῦντα ἤδη ἐν τῷ στρατῷ ἢ ἐν τῷ πόλεμικῷ ναυτικῷ αὐτοπροσώπως πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἰδίας ἐαυτοῦ ὑποχρέωσιν, ὡς κληροῦχα ἢ ἐθελοντοῦ, ἢ τοῦ ὑπαίου ὁ ἀδελφὸς σπιδίωται ἐν τῷ στρατῷ ὡς κληροῦχος ἢ ἐθελοντής, ἀλλ' ἐπ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἡθέλει διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ. Ὡσαύτως καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἢ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ φονευθέντος ἢ ἀποθανόντος ἐνεκὰ πληγῶν ἢ βλάβης, προελθουσῶν ἐξ αὐτοῦ, ἢ τέλος καταστάνας ἐνεκὰ αὐτῶν ἀνικάνου.

Δυνάμει τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐξαίρουνται

κατὰ σειράν καὶ ἐναλλάξ τόσοι υἱοὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ὅσοι εἰσὶν οἱ καταταχθέντες ἐν τῷ στρατῷ ἀδελφοί.

Γ.) Οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρείου καὶ τῶν ἱερατικῶν σχολῶν, ἐκπαιδευόμενοι, ἵνα ἀναλάβωσι τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως.

Οἱ τοιοῦτοι υποβάλλονται μὲν εἰς κλήρωσιν, καὶ, λαχόντες κλήρου υποχρεωτικοῦ, ἐξαιροῦνται, ἀντικαθιστώμενοι ὑπὸ τῶν ἐπιλαχόντων· κατατάσσονται ὅμως ἐν τῷ στρατῷ, ἂν δὲν ἀναλάβωσι τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως, κατὰ τοὺς ὁρίσμούς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νόμου καὶ ἐντὸς τῆς παρ' αὐτοῦ ὁριζομένης ἡλικίας, καὶ λογίζονται εἰς ὄφελος τῆς μερίδος τοῦ δήμου τοῦ ἔτους τῆς κατατάξεώς των.

Ἐπίσης υποβάλλονται εἰς κλήρωσιν καὶ οἱ ὑπὸ προσωρινὴν ἀνικανότητα διατελοῦντες, κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ άρθρου 2, καὶ, λαχόντες κλήρου υποχρεωτικοῦ, ἐξαιροῦνται, ἀντικαθιστώμενοι ὡσαύτως ὑπὸ τῶν ἐπιλαχόντων· κατατάσσονται ὅμως ἐν τῷ στρατῷ μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἰκανότητος, εἰὼν δὲν ὑπερέβησαν τὸ 35 ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ λογίζονται ἐπίσης εἰς ὄφελος τῆς μερίδος τοῦ δήμου τοῦ ἔτους τῆς κατατάξεώς των.

Ἄρθρον 2.

Οἱ μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων καὶ οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, λαγχάνοντες υποχρεωτικὸν κλήρον, δύνανται, χορηγούντες ἀξιοχρεὼν ἐγγύησιν, διπλοῦσαν τοῦ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἀπαιτουμένου ποσοῦ, νὰ ἐκπληρώσωσιν αὐτοπροσώπως τὴν στρατιωτικὴν υποχρέωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, οἱ μὲν πρῶτοι μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸ Γυμνάσιον, οἱ δὲ δεύτεροι μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἐτέθη εἴτα εἰς δευτέραν συζήτησιν, νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 73,000 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1866, ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσις τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, προτεινούσης τὴν ἀπάλειψιν τῆς ἐκ 30,000 δρ. πιστώσεως «κατασκευῇ δημοσίων οἰκοδομῶν» καὶ ἐπικυρῶσιν τὴν κακὴν χρῆσιν ἑτέρως ἐκ δρ. 15 χιλ. πιστώσεως «Γενικά μέτρα ασφαλείας» ἐφ' ἧς λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι ὁ διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν κατὰ τὰς ἀρχὰς παρελθόντος ἔτους συμπολίτης του Κ. Προβελέγιος διατεινόμενος, ὅτι ἡ μικρὰ ὑπέρβασις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ δραχ. 800 δι' ἐπιμίθια διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐν Ἑπτανήσῳ γενομένη ὑπ' αὐτοῦ, ἐξ ἄλλου κονδυλίου προεκλήθη ὑπὸ τῆς σπουδαίας ἀνάγκης τοῦ νὰ εὑρεθῇ καὶ ἄλλῃλον πρόσω-

πον διὰ τὴν κατὰ πρῶτον ἐφαρμογὴν τοῦ δημοτικοῦ συστήματος ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ τῆς ὑποτιμώσεως τῶν πραγμάτων ἐν Κερκύρᾳ, ἕνεκα τῶν ὑποίων ἐδόθη ἐπιμιθίον τι, μὴ ἀναδεχόμενων ἄλλων ἱκανῶν προσώπων τὴν τοιαύτην ἀποστολὴν. Ζητεῖ τὴν ἀπάλειψιν πάσης κατ' αὐτοῦ μομῆς, καθ' ὅσον ἄλλως τε εἶναι ἐτοιμῆς, καθ' ἃ τὸν παρεκάλεσε νὰ διαδιδάσῃ τῇ Βουλῇ, ν' ἀποζημιωθῇ ἐν ἀνάγκῃ τὸ δημόσιον ἕνεκα τῆς ὑπερβάσεως αὐτῆς. Καθ' ὅσον δ' ἀφῆκε τὴν ἐξέδραν ὑπέρβασις τῶν 30 χιλ. δραχ. ὅτι οὐδέποτε διετάξε τὸ τοιαῦτον· ἂν δὲ τούναντίον παρ' αὐτοῦ διετάχθῃ, τοῦτο ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ του ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων.

Ἐπὶνεγκεν ἐν μέλῳ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, ὅτι αὕτη καθήκον εἶχε νὰ ἐξετάσῃ, εἰς τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ ἐγένετο ἡ δέουσα χρῆσις, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ προβῇ εἰς καταλογισμὸν τινος. Ἐκ τοῦ καθήκοντος δὲ τούτου ὁρμημένη προέβη εἰς τὴν ἐξελεγχθῆναι τῆς ζητούμενης πιστώσεως, ἐξ ἧς προέκυψεν, ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ κεφαλαίου τῆς δημοσίου ασφαλείας ἐγένετο ὑπέρβασις ἐξόδων, πρὸς δὲ, ὅτι τὸ ἐκ δραχ. 30,000 κονδυλίον, διὰ κατασκευῆν δημοσίων ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, οὐδὲως ἐπιβαρύνει τὸν Δημόσιον Ταμεῖον, ὡς ἀναγόμενον εἰς τ' ἀπλὰ ἔργα, ἀπερ' ὃ ἐργολάβος ἀνεδέχθη διὰ τοῦ συμφωνητικοῦ νὰ πληρωθῇ ὑπὸ τῶν οἰκείων δόμων. Αποκείται δὲ ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν νὰ καταλογίσῃ ταῦτα ἢ οὐ εἰς ὄφελος τοῦ διατάκτου.

Ἀντίειπεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς οὕτως εἰλικρινὴς εἶναι, καθόσον φέρει κατηγορίαν συνεπυγμένην ἐναντίον τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης, ὑπαγαγούσα πολλοὺς ὑπολόγους ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, καὶ τοὶ εἴπα ἑκάστου διαχειριζομένου, οὕτως λογικῇ, διότι δι' ἑκάστην ὑπέρβασιν οἱ λόγοι αὐτῆς ἔπρεπε νὰ ἐκτεθῶσι σαφεῖς διὰ νὰ δυνήθῃ ὁ βουλευόμενος νὰ τὴν ἀποκρούσῃ. Ἐνέειπεν δὲ διὰ μακρῶν τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας ἑκάστην δαπάνην, περιστρεφομένους περὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, συνεπέρανε ὑπὲρ τῆς κυρώσεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς ἀπορρίψεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Παρατηρήσαντις δὲ τινες, ὅτι ἡ Βουλὴ οὐδαμῶς ἀποβλέπουσα εἰς πρόσωπα πρέπει νὰ ἐξετάσῃ εἰς παραβίασιν ὁ νόμος καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ καταλογίσῃ τοὺς παραβάτας, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἀποκρούει τὴν ἀποδοθείσαν τῇ ἐπιτροπῇ μομφήν, καθόσον αὕτη μὴ ἀποβλέπουσα εἰς πρόσωπα, ἐξήτασε γενικῶς ἂν τὰ διὰ τῆς προειρημένης πιστώσεως ζητούμενα ποσὰ ἐξωλεσθήσαν κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, χωρὶς καὶ νὰ ἐξετάσῃ

ποιόν τὸ διαχειρισάμενον ὑπουργεῖν, ἀποδείξει δὲ τούτου, ὅτι δὲν ἐπρότεινε νὰ καταλογισθῇ τι, ἀλλ' ἀπλῶς κατέδειξε πῶσα καὶ ποῦ ἐξωδεδόθησαν.

Παρατηρήσαντες δὲ τινος τῶν προαγορευσάντων, ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ σημασία τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει λέξεων καθ' ὅσας ἐνθύνονται οἱ διατάκται, προσθέντος δὲ ὅτι ὁ ἐργολάβος, ὅστις ἔλαβε τὸ συζητούμενον ποσόν, δικαιούται λαμβάνειν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου, ὥστε ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ θεωρήσῃ τὸ δοθέν ὡς προκαταβολὴν ἀπέναντι τῶν ὀφειλομένων, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Πρωθυπουργοῦ δηλώσαντος, ὅτι καθ' ὅς ἔλαβε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν πληροφορίας τηλεγραφικῶς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου, τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τῶν καταίκων διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ, δι' ἣν ἐδόθη τὸ περὶ οὗ πρόκειται ποσόν, εἰσπράχθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ εἰσπράττονται ὅλον, ἐπὶνεύκειν ἑτέρον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἔργον ταύτης ἦτο νὰ καταδείξῃ ἀπλῶς τῇ Βουλῇ τὴν γενομένην παρανομίαν οὐχὶ δὲ καὶ νὰ κατηγορήσῃ τινός, τοιούστιν ἐξελικτικόν καὶ οὐχὶ κατηγορητικόν· τοῦτ' αὐτὸ δ' ἐπραξε διὰ τῆς ἐκθεσεὶς τῆς ὥστε κακῶς κατακρίθη ὡς μὴ ἐργασθεῖσα εὐλαριῶς.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐτέθη εἰς ψήφορσίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ Βουλὴ δὲν ἔμενε πλήρης, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Η. Κωστάντας,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'.

Τῆς 8 Μαρτίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνιγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐτεκρίθησαν.

Παραλθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ ἐγγυήσεως τοῦ δημοσίου δια δάνειον ὑπὲρ τῶν

ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Κεφαλληνῶν, ὅπερ παρεπέμφθη κατὰ τὴν κανονισμόν.

Ἐπανελήφθη ὕστερον ἡ κατὰ τὴν προτεραιάν ματαιωθείσα ψήφορσία ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς προτεινούσης τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 30,000 τῆς χρήσεως 1866 ἀκατασκευῇ δημοσίων ὁδῶν, ἐκ ταύτης δὲ γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοῦ ψηφολέκτου Δ. Τζαμπούλου καὶ Γ. Κορφωτάκη, ἐλήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψήφορσίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδίδθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς διὰ ψήφων 55 κατὰ 38, ἀρνήσενται ψήφων 6.

Πρωτόκολλον ψήφορσίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 30,000 τοῦ ὑπουργοῦ τῶν

ἑσωτερικῶν, καὶ ἡ ὁμοῖα;

Κωνστ. Θεοδώρου	Χ. Σακελλαριάδης
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ἡλ. Β. Μαυρομιχάλης
Λεωντ. Λογιωτάτιδης	Α. Πατροπουλάκης
Ἀναγρ. Γεωργίουδης	Χρ. Μιστρακίς
Μιχ. Α. Καίρης	Ιω. Σαφάκης
Ν. Η. Καίρης	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος
Δημ. Γεώργιος	Γ. Ζουμπουλάκης
Α. Αχαρνιδῆς	Ἀντ. Μήτσας
Κωνστ. Μανουσάκης	Η. Γουζούσης
Ὀθων. Μακρυγιάννης	Δημ. Γαϊτσάρας
Περ. Ἀναγρ. Πετράκης	Γεώργιος Ἀποστολίδης
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Πάνος Μανωλίδης
Παναγ. Κυριακός	Δ. Ζώτος
Ἀριστ. Μπαλάνος	Κ. Ασημαράς
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Αἰων. Ιω. Πατελλῆς
Ἀνδρέας Στράτος	Σπυρ. Λεονταράκης
Δημήτριος Γρίβας	Ιωάννης Πλάσιος
Γ. Γεροθάννης	Ἀνδρ. Γαῖτας Φωσφιδῆς
Παν. Πετιμεζής	Λουκάκης Κρεστωίτης
Εὐθ. Αεληγιάννης	Στέφ. Στεφανόπουλος
Γ. Πλαπούτας	Χ. Στεφάνου
Α. Ἀντωνόπουλος	Ἀλ. Βιλαέτης
Ἀθ. Γόντικας	Ἀλέκος Ἀγῶλος

Λουκάς Κατσίνης	Ευθ. Κανελλόπουλος
Αναστ. Δημητρίου	Ιω. Γ. Ιωάννου
Πέτρος Ζάνος	Εύστ. Οικονομόπουλος
Ιωάννης Πλαβιανός	Γεώργιος Αρώνης
Σπυρ. Μαλασσίνης	Εμμανουήλ Κοντολέων
Κωνστ. Πεταλάς	Κοσμάς Πονάρετος
Αναστ. Μεγαλόπουλος	Δημ. Βρανίσης
Ιωάννης Ζαΐμης	Χαρ. Α. Χριστόπουλος
Σωτ. Πετιμεζάς	Σπ. Παπαδόπουλος
Λεων. Πετιμεζάς	Δημ. Παπανικολάου
Ανδρ. Οικονομόπουλος	Ιω. Βαλκασόπουλος
Ιω. Παπαδόπουλος	Σπ. Σπηλιωτάκης
Ιωάννης Φλέπας	Σπ. Κοπανίτσας
Περ. Μαυρομιχάλης	Ιω. Α. Κορσιωτάκης
Γ. Περίωτης	Α. Κορσιωτάκης
Κωνστ. Δημητριάδης	Γεώργιος Λάμπας
Αλ. Κοντοστάυλος	Βασίλειος Σπυριδούλος
Ιω. Μπαλάρας	Αλέξ. Σταματόπουλος
Τριαντ. Αζαρέτος	Αριστοτέλης Βαλαωρίτης
Κωνστ. Κυπριάδης	Γεράσ. Σιόβης
Στ. Παδός	Δημήτριος Τσαμώπουλος
Σωκράτης Κουρής	Δημήτριος Παπαληνάκης
Θεόδωρος Ζαζόβης	Γεώργιος Μπουκίδης
Νικόλαος Κερούδης	Χρήστος Α. Χριστόπουλος
Νικόλαος Παγκράτης	Βασ. Δημητριάδης
Παλ. Κωνσταντάς	Αναγν. Σταυρόπουλος
Θεόδωρος Ρωμάκης	Σπυριδών Οικονομίδης
Νικ. Λούβρος	Αθανάσιος Σαντιώτης
Γερ. Μαυρογιάννης	Ασπ. Ζακουνίτης
Νικ. Γεωργακάτος	Ξενοφών Λογοθέτης
Αναστ. Αννίης	Ιωάννης Αλεξίου
Α. Τσουγανάτος	Επ. Αλεξηγόργος
Γεράσ. Αντύπας	Χαρίλαος Τριαντάρας
Αντώνιος Ζαζόβης	Αλέξ. Κουμουνδούρος
Γεώργιος Φλωρίδης	Περ. Μπούτος
Γ. Ιακωβάτος	Π. Καλαμαριώτης
Χ. Ιακωβάτος	Ιω. Προβιάς
Γ. Λαϊνάδης	Π. Μοδινός
Αναστ. Δημητριάδης	Αριστ. Ραυτόπουλος
Ανδρ. Νουτάρης	Εμ. Ναυπλιώτης

Ν. Κονταράτος	Γεώργιος Μπούμπουλης
Ν. Φαρμάκης	Δημ. Θιογράνης
Ιω. Πρωτοπαπής	Κωνστ. Πατίης
Ν. Καναδός	Αχιλλεύς Μεταξάς
Κωνστ. Εύθυμιόπουλος	Μιλτιάδης Κανάκης
Τηλέμαχος Ρούκης	Ιάκωβος Παξιμάδης
Κίμων Χριστοδούλου	Ματθαίος Γιαννούλης
Αντών. Α. Μαυρομιχάλης	Μιχ. Παρίσης
Ιω. Κατσίκος	Σωτ. Σωτηρόπουλος
Π. Λεωτσάκος	Αθ. Γρηγοριάδης
Αλ. Κουμουνδούρας	Ζίκος Μαυροειδής
Χ. Χριστόπουλος	Β. Σκαλτσούνης
Κ. Κανελλόπουλος	Δ. Βάτσικης
Κ. Οικονομόπουλος	Σπυρ. Καρμάνος
Δημ. Μακρής	Σταμ. Κορζής
Εύθυμιος Κεχαγιάς	Δημ. Βούλγαρης
Λουκάς Καραλίζανος	Αθανάσιος Μισούλης
Σπυρ. Κριμζής	Τασ. Πλέσσας
Α. Ρηγόπουλος	Αθ. Χατζόπουλος
Μπενιζέλος Ρούφος	Ν. Τσιριμώκος
Αρ. Μπουκαούρης	Δ. Χατζίσκος
Θάκος Κανακάρης	Δ. Κριζιώτης
Αθην. Μεσσήνης	Ν. Βουδούρης
Κωνστ. Δαρειώτης	Αύγ. Αβέρωφ
Ιω. Δουλιδής	Δημ. Παλιβάνος
Κωνστ. Μελαργινός	Γ. Σταματάκης

Επομένως άναγκασθέν το νομοσχέδιον έγένετο δικαίον εις δευτέραν συζήτησιν ούτωσι τροποποιούμενον.

Λέβηται μοναδικών.

«Χορηγείται εις τήν επί των Εσωτερικών Υπουργείων άσπληρωματική πίστωση εις άρχικών τεσσαράκοντα τριών χιλιάδων αριθ. 43,000 δια τήν χρῆσιν τῷ 1866 έτους επί των εἰς κεφαλαιών καί αἰθρων τοῦ εἰδ. καὶ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Κεφ. 3. Ἀρθ. 1 γενικά μέτρα ασφαλείας άρχ.	15,000
» 5. » 11 ὡγειονομικά έξῆδα έν γένει »	10,000
» 9. » 5 κατασκευή δημοσίων ὁδῶν »	18,000

Έν ὅλῳ άρχ. 43,000.»

Άναγκασθέν αἰτα εις πρώτην συζήτησιν νομοσχέδιον περί χρ-

ρηγίας αναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχμῶν 466,328 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1866, καταλογιζομένων εἰς τὰ ἑξῆς ὑπουργεῖα:

Κεφ. 5'. Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν	δραχ.	4,800
» 2'. » Δικαιοσύνης »		21,500
» 1'. » Στρατιωτικῶν »		415,000
» 1Α'. » Ναυτικῶν »		25,028

Τὸ ὅλον » 466,328.»

Συγχρόνως δὲ ἀνεγνώσθησαν καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ δῶν ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς προτεινούσας διὰ τῆς μὲν τὴν παραδοχὴν τῶν εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης πιστώσεων, διὰ τῆς δὲ τὴν παραδοχὴν τῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, 6') τὴν ἀπόρριψιν τῶν ἑξῆς πιστώσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου ὡς καθ' ὑπερβάσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀνευ ἀνάγκης γενομένων.

1) Κεφ. 9. Χωροφυλακῆ	δραχ.	50,000
2) » 10. Ἡμίταγμα εὐζώνων	»	40,000
3) » 14. ἀριθ. 3 ἱματισμοίς	»	120,000
4) » 17. » 2 Μετακομίσεις στρατοῦ		50,000
5) » 18. Νοσηλεία	»	10,000
»		270,000

καὶ γ) τὴν παραδοχὴν τῆς ὑπολοίπου πιστώσεως τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν ἐκθέσεων τούτων τῆς ἐπιτροπῆς λαθὼν τὸν λόγον ὁ πρῶτος ὑπουργός ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης βουλευτὴς Μισολογγίου ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ μὲν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ζητούμενη πιστώσις ἰδανικῶς α) εἰς ἀποκομπὴν φαιλοβίων, τὰ ἑξῶς τῶν ὑπολῶν ἐρρίβησαν εἰς ὅρος τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἐν ᾧ προτιμότερον θεωρεῖται τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ β') εἰς μισθοδοσίαν τοῦ ὑποπρόξενου Πρακλείου, ὅστις πρότερον ἦτον ἀμισθός καὶ συνεκρεῖτο ἐκ τῶν δικαιοματίων, τὰ ὅποια εισέπραττον ἀπὸ τοῦς ἐκεῖ ὑπακούουσιν Ἕλληνας· ἀναχωρεσάντων ὅμως τούτων ἐκείθεν ἕνεκεν τῶν ἐκτάκτων συμβάντων, ἐδέχθη νὰ συνεκρεθῇ ὁ ὑποπρόξενος ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ἡ δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δαπάνη προεκλήθη α) ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν κακούργων δικαίων, διότι συνιστήθησαν ποικίλα καὶ εἰς τὰς νήσους Ζάκυνθον, Κέρκυραν καὶ Κεφαλληνίαν· β') ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀνακριτῶν πρὸς περαίωσιν τῶν ἀπείρων ἐγκρισμῶν ποινικῶν δικολογημάτων καὶ γ') εἰς ἐκτέλεσιν ἀνακριτικῶν ποινῶν, αἱ ὅποια

δὲν ἔδυνάτο νὰ ἀντιβληθῶσιν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ, καίτοι ὑποβάλλουσα παρατηρήσεις τινάς, δὲν ἀποκοροῦει ὅμως τὴν γενομένην δαπάνην, διὰ ταῦτα θεωρεῖ περιττὸν νὰ προβῇ εἰς ἐκτενεστέρας ἐξηγήσεις ἀρκούντων εἰς ὅσα εἶπεν.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπιτροπῆς λαθὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός ἐξέθηκεν, ὅτι, ἂν καὶ ἐπιδοκιμαζῇ τὴν αὐστηρότητα τῆς ἐπιτροπῆς, διότι φρονεῖ, ὅτι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ αὐτῇ ὡς μέσον καλλιτέρας διεκπεραίωσης τῆς δημοσίας περιουσίας εἰς τὸ μέλλον, μολαταῦτα ἐλπίζει, ὅτι αἱ γνώμαι τῆς δὲν θέλουσι γίνεαι δεκταί, ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι εἶναι ἀδικοί.

Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τὴν πίστωσιν τῶν 50 χιλιάδων δραχ. τοῦ Κεφαλαίου τῆς Χωροφυλακῆς, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει δίκαιον (ζητῶσα τὴν ἀπόρριψιν τῆς α) διότι ἡ Βουλὴ δι' ἐιδικῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 24 Δεκεμβρίου 1865, ἐπαναληφθεῖσαν καὶ διατυπωθεῖσαν πληρέστερον κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 5 Ἰανουαρίου 1866, ἀπεφάσισε νὰ μετανεχθῇ ἡ ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαληφθεῖσα πίστωσις διὰ τὴν μισθοδοσίαν 11 περίπου ἁξιοκρατικῶν τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὥστε κατὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐπραξεν ἄλλο τι, πρὸς νὰ διατυπώσῃ νομιμώτερον τὴν θέλησιν τῆς Βουλῆς, καὶ β) διότι δὲν ἔδυνάτο τὸ ὑπουργεῖον πρὸ τῆς προθεσμίας τῶν δῶν μὲν ὡς ἀπὸ πέντε 200 χωροφυλακῆς γινεῖν νὰ σκερθῇ καὶ εἴσῃ τοῦς ἡττον χραισμούς· ἀλλ' ὅτε εἶχε κατεβῇ τούτο, ἐπῆλθον οἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναγκάσθη νὰ κρατήσῃ τούτους ἐπίτινα ἀκόμη χρόνον, ὡς ἔχον μερίστην ἑλλειψιν στρατιωτικῆς δυνάμεως, ὥστε καὶ κατὰ τοῦτο ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπικρατείας ἐπαρέσχετο πάλιν τὴν Κυβέρνησιν.

Ὡς πρὸς τὸ ἡμίταγμα τῶν εὐζώνων, παρατηρεῖ ὅτι ἀληθὲς, ὅτε συνετάχθη ὁ προϋπολογισμός, ἐλήφθη φροντίς μόνον περὶ 350 ὑπαξιωματικῶν, διότι ἐπιστάμετο τότε, ὅτι τότε ἦσαν οἱ ὑπεράριθμοι κατόπιν ὅμως ἀπεδείχθη, ὅτι ὑπάρχον καὶ ἄλλοι, περὶ ὧν, κατὰ τὴν ὁμόφωνον ἐπιθυμίαν τῆς Βουλῆς, ὡς εἶπεν ὁ ὑπουργός, νὰ φροντίσῃ εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς, ὅτι ἐχρεώσαντινες θέσεις ὑπαξιωματικῶν ἐν τῇ στρατῷ, καὶ ὅτι συνεπληρώθησαν κατὰ τὸ ἡμῖσι μὲν ἀπὸ τοῦς ἐν τῇ ἡμιτάγματι, κατὰ τὸ ἡμῖσι δὲ ἀπὸ τοῦς ἐν τοῖς τάγμασιν ἐν ενεργείᾳ ὄντας, ἀλλ' οὐδὲν τούτου δικαιότερον, διότι καὶ ἐπὶ τῶν ἀξιωματικῶν οὕτω γίνεται. Καθότι ἀφ' ὧν τὰς κατακριθέας ἀνακλή-

σεις ἀπολυθέντων, παρατηρεῖ, ὅτι αὐταὶ ἐγένοντο ὅπως ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τινὰ ἄτομα ἀδίκως τιμωρηθέντα, πρὸς δὲ νὰ ἐνισχυθῶσι ταῦτα εἰς ἀγῶνας εὐγενεστέρους, οὐδ' εἶναι ἀληθές, ὅτι πολὺται ἀπλῶς προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπαξιωματικών.

Ἐς πρὸς τὸν ἱματισμὸν παρατηρεῖ, ὅτι ἡ αὐξήσις τῶν τιμῶν τῶν πραγμάτων ἐπῆνεγκε τὴν διαφοράν ταύτην, ἄλλως τε τὸ ἐρόδιον τοῦτο μὴ ἐξαντλήθην (ἀ χρησιμεύσῃ διὰ τὸ τρέχον ἔτος) ἐπιμένως μᾶλλον ἐκ τούτου μᾶλλον ἐκ τοῦ τῆς νοσηλείας ζημιούται ποσῶς τὸ δημόσιον, ἐπειδὴ ὡς ὁ ἱματισμὸς, οὕτω καὶ τὰ φάρμακα δὲν ἐξηπλήθησαν.

Ἐς πρὸς δὲ τὰς μετακινήσεις τοῦ στρατοῦ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ κίνησις τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος προήλθεν ἐκαστῆς ἐκρύπτου καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ τῆς συγκινήσεως τῶν μεθορίων ἐπαρχιῶν, οὐδ' εἶναι ὑπερβολικὸν τὸ θαυνασθῆναι ἐπὶ τούτῳ ποσόν, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον εἰς προηγούμενα ἔτη ὁ μέσος ὅρος τῆς δαπάνης ἦτον 176 χιλ. δραχμῶν, ἐν ᾧ κατὰ τὸ 1866 μόλις καὶ διὰ τῆς πιστώσεως ταύτης ἀναβαίνει εἰς 130 περίπου χιλιάδας. Ἄλλως τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑπάρχει ἀπόλυτον εἰς πᾶν κυβερνήσιν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ αἱ πικραὶ κατακρίσεις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἔχουσιν οἰκίαν θέσιν.

Ἐπῆνεγεν ὁ εἰρηγῆς τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ προλαλήσαντος ὑπουργοῦ οὐδόλως ἐπείσαν αὐτόν, διὰ τοῦτο καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τὸ θέμα, ὅπως δικαιολογήσῃ τὴν γνώμην του, ἣν ἐξέθετο ἐν τῇ ἐκτίσει. Καὶ δὴ λέγει, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Μούρου, τὸ ὁποῖον φαίνεται λαβὼν μείζονα πρωτοβουλίαν ἐπὶ τῆς ὑπὸ συζητήτιν πιστώσεως, ἐπραξεν ὅ,τι ἐπραξεν ἄντι ἀνάγκης καὶ μόνον πρὸς ἱκανοποιήσιν πρωτόπων, διήτι ἄλλως ἠδύνατο καὶ τοῦς ἡτίον χητισμοὺς χωροφυλάκας νὰ ἐξελέγξῃ ἐντὸς δύο μηνῶν καὶ τοῦς ἀπολύσῃ, καὶ τοὺς 11 περίπου αξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς νὰ θέσῃ εἰς ἀργίαν, ἀφ' οὗ οὕτε πιστῶσιν εἶχεν, οὕτε ἀπόλυτος ἀνάγκη αὐτῶν ὑπῆρχεν.

Ἐς πρὸς δὲ τὸ ἡμίταγμα τῶν εὐζώνων, ἀπορεῖ πόθεν εὐρέθησαν οἱ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ 350 ὑπεράριθμοι, ἀφ' οὗ ὁ Νόμος δι' ὅλων τῶν ἐν τῷ στρατῷ ὑπεράριθμων παντός ὅπου ἐσχημάτισε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ συμπεραίνει δικαίως, ὅτι οἱ σωματάρχαι ἐνήργησαν προβιβάσμούς εἰς θέσεις μὴ χρευσούσας καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ ἡμίταγμα τοὺς τίως κατέχοντας αὐτάς, καὶ τὴν τακτικὴν ταύτην τῶν Κ. Σωματάρχων δικαίως ἡ ἐπιτροπὴ κατέκρινε, χωρὶς νὰ παραλείψῃ καὶ τὴν ἀνάκλησιν πολλῶν κα-

νονικῶς ἀφεθέντων, ἢ ἕνεκα ἀξιωματικοῦ διαγιογῆς ἀπολυθέντων. Ἐπὶ τέλους παραδεχόμενος κατόπιν τὰς παρατηρήσεις τοῦ προλαλήσαντος ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὸν ἱματισμὸν καὶ τὴν νοσηλείαν, δὲν δύναται, εἰπεν, οὐδόλως νὰ παραδεχθῇ τὴν πίστωσιν διὰ τὰς μετακινήσεις, διότι εἶναι πεπεισμένος, ὅτι αὐταὶ ἐγένοντο ἄντι ἀνάγκης. Ἰσως τὰ παρελθόντα ἔτη ἦσαν φανερώς ἀνωμαλῶς, ἀλλὰ τὸ 1866 δὲν ἦτο τοιοῦτον. Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ δικαίως ἐξέφρασθη ὅπως ἐξέφρασθη.

Ἐπέλαθεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐδείχθη αὐστηροτέρα τοῦ δέοντος, ὃ δὲ προαλήσας ἐξηγῶν τὴν γνώμην αὐτῆς οὐδόλως τὸν ἐπειτε. Μὴ ἐπεμβαίνων εἰς τὰς λεπτομερείας παρατηρεῖ μόνον, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς μετακινήσεως τοῦ στρατοῦ ἀνήκει εἰς τὴν καθαρὰν διοίκησιν, καὶ εἰς ταύτην δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ ἡ Βουλὴ κατακρίνοντα ἐκ τῶν ὑστέρων γεγονότα χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τοὺς λόγους, οὗτοις προέκλεισαν αὐτὰ, διότι τότε ἤθελε διαμεύσει πᾶσαν Κυβέρνησιν εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς. Πιθανὸν σήμερον νὰ μὴ προσέξῃ, ὡς ἄλλοτε, ἡ ὑπηρεσία εἰς τὰς μετακινήσεις, διότι λαμβάνει μέρος καὶ ἡ πολιτικὴ· ἀλλὰ τοῦτο ἰσως ἐνέκῃ ἐκάστη κυβερνήτης δέον νὰ ἀρεθῇ ἐλευθέρῃ εἰς τὰς ἐνεργείας τας, εἰς τὰ δικαιώματά της. Ἐς πρὸς δὲ τὴν χωροφυλακὴν παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἦτον εὐκόλῳ νὰ ἀπολυθῶσι 200 ἄνδρες, οὐδ' ἔπρεπεν ἡ δημοσιὰ ἀσφάλεια καὶ ἡ εἰρηκτικὴ διεξαγωγὴ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν νὰ μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν.

Ἐν ταῦτοις ἐπειδὴ νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ ἐν τῇ Βουλῇ γενικωτέρα ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων ἕνεκα τῶν περιστάσεων, εἰς ἃς σήμερον διατελεῖ τὸ ἔθνος, καὶ πνεῦμα ὁμοφώνου ἐνεργείας ὅπως διεξέλθωμεν τοὺς ἀνωμαλούς καιροὺς, ἀποφύγει τὰ καθέκαστα, ἐξέτις ὧν, ὅτι ἡ Βουλὴ, ἐκ τοῦ εἰρημένου πνεύματος ἐμφερούμενη, θέλει καταλείπει τὰς μικροτητάς, καὶ θέλει ἀσχοληθῇ εἰς καθήκοντα καὶ εἰς σκέψεις σπουδαιότερας, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσω, ἄλλως ποιούσης, ἐνδέχεται νὰ παρεξηγηθῇ ἡ περὶ τῶν δημοτικῶν συμφερόντων ἀξέπαινος πρόνοιά της, ὅτι ὅθιν ἔχει ἐκτετατὴν προσωπικὰς ἰδιότησεις, ἡ δὲ ἐνδεχομένη αὐτῇ παρεξηγήσις νὰ ἐκτακθῇ ἐπιβλαστὴ ἐπιβρῆς εἰς τὴν ἐν γένει καταστάσιν τοῦ ἔθνους.

Μετά τινος δὲ ἐξαγγελίας δοθείσας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κατόπιν διακρίσεων ἐρωτήσεων ἐπὶ τῶν καθέκαστα, ἐπῆνεγεν ἄλλοι, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν πορείαν καὶ ἐπὶ τῆς πιστώσεως ταύτης, εἰάν καὶ ἐπὶ

της χθεσινῆς, καθ' ὅσον καὶ τὰ ἀντικείμενα τῆς αὐτῆς φύσεως εἶσι, καὶ ἔκτακτοι ἀνάγκαι δὲν δικαιολογοῦσι μᾶλλον ταύτην ἢ τὴν ἄλλην, διότι ἄλλως τότε θά φανῇ μεροληπτοῦσα διὰ τοὺς λόγους τούτους συνιστᾶ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

ὑποστηρίζαντος κατόπιν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἄλλου μέλους αὐτῆς διὰ μακρῶν, πολλοὶ ὕστερον ἐζήτησαν νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν μόνον τὸ νομοσχέδιον ἀνεξαρτήτως τῶν προτάσεων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπειδὴ εἶναι ἡ πρώτη αὐτοῦ συζήτησις· εἰς δὲ τὰς κατόπιν τοῦ νομοσχεδίου συζητήσεις δύνανται, εἰν τὸ ἐπιτρέψῃ ἡ Βουλὴ, νὰ ληρθῶσιν ὑπ' ὅψιν αἱ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαι τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὴν γνώμην ταύτην παραδεχόμενον καὶ ἕτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐζήτησε νὰ φέρῃ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀκριβεστέρως πληροφορίας α) περὶ τῆς μὴ ἐγκαίρου ἀποδόσεως τῶν 200 χωροφυλάκων β) περὶ τῶν ὑπερσριθμῶν ὑπαξιωματικῶν ὡς καὶ τῶν γενομένων παρὰ τῶν Σωματάρχων πρυθιθισμῶν καὶ γ) περὶ τοῦ λόγου τῆς ὑπερβάσεως τῆς πιστώσεως τοῦ ἱματισμοῦ. Τὰς πληροφορίας ταύτας ὑποσχέθη νὰ φέρῃ ὁ ὑπουργός.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν τὸ νομοσχέδιον καὶ ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως ὅπως ἔχει.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναγγεῖλες τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης, ἔλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος	Οἱ γραμματεῖς
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,	Π. Κωσταντᾶς,
	Χ. Μαστραπᾶς,
	Γ. Μπουκιδῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ΄.

τῆς 9 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεθείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Παρελθὼν τις ἐξέθηκεν, ὅτι ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ ἐγένοντο πολλοὶ παρανομίαι, τὰς ὁποίας ἀπορρέγει νὰ ἐκθέσῃ ἐμπεριστατωμένως· δὲν δύναται ὅμως νὰ μὴ μνημονεύσῃ τινάς, αἱ ὁποῖαι τῷ ἔκτακτον ἐντύπωσιν οὐ μικράν. Καὶ δὴ ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν α) διὰ τί οἱ πολῖται Ἐλευθέριος Γαίλας καὶ Γεώργιος Γεωλαβίδης προήχθησαν εἰς τὸν Εὐ-

μόν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐναντίον τῶν κειμένων νόμων καὶ β') διὰ τί ἐπὶ παραβάσει ὁμοῦ Π. Διατάγματος, ἐπέχοντος τόπον νόμου, ἀπέλυσε τῆς ὑπηρεσίας δύο τροποδοτὰς ἔχοντας τὰ προσόντα καὶ προαχθέντας ἐπὶ τῇ θάλασσᾳ ἐξετάσεων, διώρισε δὲ ἀντ' αὐτῶν ἄλλους μὴ ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, μηδὲ ἐξε-ασθέντας κατὰ τοὺς νόμους. Παρακάλεσε δὲ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως δώσῃ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς πληροφορίας.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἀνακοινωθῶσι τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς προσηχτὴν τινα συνεδρίασιν.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι, προκειμένου νὰ συζητηθῇ προσηχῶς νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως τοῦ δημοσίου ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Κεφαλλήνων, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ παρακαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ καταθέσῃ πᾶσιν ἐπὶ τῶν γεγονότων πληροφορίαν πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἐν καιρῷ τῷ δέοντι θέλει παρέξει τὰς δεούσας πληροφορίες.

Ἀρξαμένους ὕστερον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀνεγνώσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 466.328 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1866, ὁμοῦ δὲ καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, περὶ ὧν εἰς τὴν πρώτην τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν πολὺς ἐγένετο λόγος.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι, καὶ τοὶ μὴ ἀμφισβητῶν τὸ ὁρθὸν τῶν χθές· παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκφρασθέντων αἰσθημάτων ὑπὲρ ὁμοιοῦς καὶ κατευναστικῶς τῶν παθόντων, νομίζει ὅμως, ὅτι ἀπέναντι τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἔχει ἡ Βουλὴ νὰ ἐξελέγξῃ τὰς πράξεις μιᾶς Κυβερνήσεως οἰασθήποτε, πᾶν αἰσθημα ἐπιεικείας πρέπει νὰ σιγήσῃ· ὡς δὲ οἱ δικασταὶ οὕτω καὶ οἱ νομοθέται πρέπει νὰ ᾤσιν ὅσον δίκαιοι, τοσοῦτον καὶ αὐστηροὶ, καὶ μάλιστα ὅταν οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπουργῶν ἐκείνων, ὧν ἐπικρίνονται αἱ πράξεις, ἀπαιτῇ ἐπιεικειαν. Ἡπόρησεν ἀληθῶς ἀκούσας χθὲς παρατηρήσεις τινάς περὶ ἐπεμβάσεως τῆς Βουλῆς εἰς τὴν καθαρὰν διοίκησιν, εἰς ἣν ἐπέμβασιν ἀποδίδεται πᾶς κίνδυνος, ἐν ᾧ δὲν ποδεκται περὶ τούτου, ἀλλὰ μόνον περὶ τοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἔχει τοῦ νὰ ἐξελέγξῃ τοὺς πράξεις τῶν ὑπουργῶν, καὶ νὰ ἐξετάσῃ ἂν τυγχάν ὑπῆρχον λόγοι δικαιολογούντες πᾶσαν ὑπερβαίν. Ἡ Βουλὴ δὲν πρόκειται ἐπίσης νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἐκ δόλου ἢ κακότητος παρέβησαν ὑπουργοί.

γοι τὸν νόμον τοῦτο εἶναι ἄλλο ζήτημα καὶ ἐπέρχεται θραδύτερον σήμερον πρόκειται μόνον περὶ τῆς θεδαιώσεως σχεδὸν τοῦ γεγονότος. Ἀλλως τε δὲ, ἐὰν τὰ αἰσθήματα τῆς ἐπιεικείας δύναται τις νὰ ἐπικαλεσθῇ ὑπὲρ τῶν ὑπουργῶν, πολὺ δικαιότερον ὀφείλει νὰ ἐπεκτείνῃ αὐτὰ καὶ εἰς ἄλλους ἐγκληματίας, ἀλλὰ τότε ποῦ ἡ ὑπαρξὶς τῆς κοινωρίας; Τὸ κατ' αὐτὸν ἀποκρούει τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξελέγχοντα πράξεις παρανόμους δύναται νὰ παρεξηγηθῇ ὡς ἐκδικουμένη ἢ ἀναρρίπιζοντα τὰ πάθη, ἐπειδὴ νομίζει, ὅτι οἱ παρεξηγήσαντες αὐτὴν τὸ καθήκον τῆς πράττουσαν εἶναι ἄξιοι κατακρίσεως. Δὲν ἀποκρούει ὅμως, ἐὰν ἡ Βουλὴ εἰσέτι δὲν ἐπίσθῃ, εὐρυτέραν ἐξέτασιν τῶν πιστώσεων καὶ παντὸς ἄλλου σχετικοῦ ζητήματος.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιβουλητικῶς δὲ προτείνει τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ εὐρυτέρας ἐξελέγξεως.

Ἐπὶ νῆγεκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός καὶ πρωθυπουργός, ὅτι κατὰ πρῶτον πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ τι, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπράξε τὸ καθήκον τῆς καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς, γνωμοδοτήσασα καθ' ἃς πληροφορίας ἢ ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἔλαβεν, ὥστε πάντα τὰ λεγθέντα πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν προτάσεων τῆς δὲν ἀφορῶσιν αὐτὴν, ἀλλὰ τὸ κύριον ζήτημα. Οὐδεὶς ἐπίσης δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ μέγα δικαίωμα τῆς Βουλῆς, τὴν ἐξελέγξιν τῆς διαχειρίσεως ὡς καὶ πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας τῶν ὑπουργῶν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ κρύψῃ, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει ὅσα ἀνυπερβλήτα, πέραν τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἡ καταστροφὴ τῆς πολιτείας. Ἡ Βουλὴ ἄρα τὴν κατὰ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος, οὐχὶ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἀποκρούσῃ.

Μὴ ἐπιθυμῶν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς λεπτομερείας ἐπαναλαμβάνει τὰ χθές παρ' αὐτοῦ εἰρημίνα, ὅτι ἡ Βουλὴ δεῶν νὰ ἐμφορηθῇ ἀπὸ ἰδέαν γενικωτέραν, τὴν ἰδέαν τούτέστιν, ὅτι, δὲν πρέπει ἐν ᾧ σήμερον ἄλλοι ἀσχολοῦνται περὶ ἐμῶν καὶ πρόκειται νὰ λάβωσι χώραν μεγάλα γεγονότα, ἡμεῖς νὰ παρουσιάζωμεν τὴν γυμνάστητά μας ἀντὶ νὰ καλύπτωμεν αὐτὴν, καὶ νὰ ἐμφανίζωμεθα ὁμονοοῦντες. Ἐκτό; δὲ τούτου νημίξει, ὅτι οἱ περὶ ὧν πρόκειται ὑπουργοὶ δὲν παρεβίασαν τὸν νόμον· ἴσως ὑπάρχει λογιστικὴ τις παρερμηνεία, οὐσιαστικὴ ὅμως παραβίασις δὲν ὑφίσταται. Διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ παραδειχόμενη τὴν πίσωσιν δὲν δεικνύται μόνον ἐπιεικῆς, ἀλλ' ἀποδίδει καὶ δικαιοσύνην.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός ἀπαντῶν εἰς

τὰς χθές παρὰ τινος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ζητηθείσας πληροφορίες, α) ὅτι ἦτο σχεδὸν ἀδύνατον ἐντὶς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ γίνῃ ἐπεξεργασία τῶν προσόντων τῶν ἀπολυθισμένων χωροφυλάκων, διότι οἱ ἄνδρες ἦσαν διεσπαρμένοι καθ' ὅλον τὸ Κράτος· οὐδ' εἶναι αληθὴς ἡ πληροφορία, ὅτι ὑπῆρχον ἄνδρες μὴ ἔχοντες τὰ προσόντα εἰς τὴν χωροφυλακὴν, καὶ ἐπομένως ἡ ἐξελέγξις δὲν ἦτο ἱσκόλος, διότι ἐπρόκειτο κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἐκαστοῦ μιρορχίας νὰ εὐρεθῶσιν οἱ ἥτιον χρήσιμοι, ὅπερ ἀπῆται χρόνος· β) ὅτι ἀπὸ τοῦ ἰανουαρίου μέχρι τοῦ ἰουλίου εἰσέχθησαν ὡς ὑπεράριθμοι εἰς τὸ ἐμίταγμα 90 περίπου ὑπαξιωματικοί, ἐξ ὧν μόνον ἐκ τῆς χωροφυλακῆς ἦσαν 61· περὶ τῶν λοιπῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ καταλόγου, ὁ ἐκιοπὸν τοῦ ἔχει, μόνον διὰ τρεῖς λογίας δύναται νὰ γίνῃ λόγος· καὶ γ) ὅτι ἡ ὑπερβάσις τοῦ ἰματισμοῦ προεκλήθη ἀπὸ τὴν ἐν χρῆσει ὑπάρχουσαν ἐπισφαλῆ διατιμῆσιν. Κατόπιν ἀναπτύξας καὶ τὰ λοιπὰ κινδύλια, τὰ ὅποια ἀπορρίπτει ἡ ἐπιτροπὴ, ἰσχυρίσθη, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ὅλως τυπικὸν μᾶλλον καὶ λογιστικὸν, πολὺ δὲ ἀπέχει ἀπὸ τῆς θέσεως, εἰς ἣν τὸ ὕψωσεν εἰς ἐκ τῶν προλαλῶντων.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι, ὡς φρονεῖ, πρόκειται μόνον περὶ καθαροῦ λογιστικοῦ ζητήματος καὶ οὐχὶ ζητήματος εὐθύνης ὑπουργῶν. Ἐκτιμῶν δὲ τὸ σὺνδιαλλακτικὸν πνεῦμα τοῦ προλαλήσαντος πρωθυπουργοῦ, δὲν θέλει λυπηθῇ ποσῶς δὲν ἀπορρίθῃ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοι ὧν μέλος αὐτῆς, ἥτις ὀρεῖται, κατ' αὐτὸν, νὰ ἐπέμῃ εἰς εἰδικωτέραν ἐξέτασιν τῶν ὑποσπασσμένων αὐτῇ ζητημάτων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ὑπουργοὶ μετέβησαν εἰς τὰ καθέκαστα τῶν πιστώσεων, ὀρεῖται νὰ εἴπῃ ὀλίγα τινὰ καὶ αὐτός. Καὶ δὴ ὡς πρὸς τὴν μετακίνησιν τοῦ στρατοῦ παρατηρεῖ, ὅτι ἀλθῶς εἶναι ζήτημα κυβερνητικόν, συνεπάγεται ὅμως δαπάνας, καὶ πρέπει ἕνεκα τούτου νὰ συμβαδίζῃ μὲ τὸν προϋπολογισμόν καὶ μόνος ὁ λόγος τῆς ἀκαταμάρχτου ἀνάγκης, ἐκτιμώμενος παρὰ τῆς Βουλῆς, δύναται νὰ δικαιολογήσῃ πᾶσαν ὑπερβάσιν. Ἐπίσης δὲν εἶναι ἐναντίος, δὲν ἐπίσθῃ ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων εἰδικῶν πιστώσεων, νὰ ἀπορρίθῃ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τοι φρονῶν, ὅτι ὡς πρὸς τοὺς μεινεγθέντας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν αξιωματικούς τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐνέργησε κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ νῆγεκεν ἄλλος, ὅτι μετὰ τῆς ἐξηγήσεως, αὐτίνες ἐδόθησαν, φρονεῖ, ὅτι ἐπίσθῃ ἡ Βουλὴ, ὅτι αἱ πιστώσεις δὲν εἶναι εἰμὴ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνάγκης· τοῦτου ἕνεκα πρεσβεύει καὶ αὐτός τὰς

ιδέας του προλαλήσαντος ως προς την διοίκησιν, δὲν συμφωνεῖ ὅμως εἰς τινὰ αὐτοῦ συμπεράσματα ἐπὶ τῶν διαφορῶν πιστώσεων. Ἀφοῦ δὲ διὰ μακρῶν ἐξήτασε ἑκάστην τῶν πιστώσεων συνεπέρανε τελευτήσας λέγων, ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ κατακρίνῃ τὴν ἐπιτροπὴν, ἣν μάλιστα θεωρεῖ ἄξιαν ἐπαινοῦ διὰ τὸν ζήλόν της, ἰσχυρίζεται μόνον, ὅτι ἡ χρῆσις τῆς ἐξελεγχέως πρέπει νὰ ἡ μεταία ὅπως μὴ περιηγηθῇ· καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἐνταῦθα ἡ ἐπιτελεία.

Ἐξέθικεν ἄλλος, ὅτι, κατ' αὐτόν, ἐκ τῆς συζητήσεως προέκυψαν δύο ζητήματα· α) ἐπράξε τι κακὸν ἡ ἐπιτροπὴ; β) τί μέλλει νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ; ὡς πρὸς τὸ πρῶτον λέγει, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τὴν γνώμην της μόνον ὑπέβαλε, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι κακόν, διότι ἕκαστος δύναται νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του· ἐξ ἐναντίας εἶναι ἄξια ἐπαινοῦ, διότι διὰ τῶν προτάσεων της προειδοποίησε τοὺς μέλλοντας ὑπουργοὺς, ὅτι τοῦντεῦθεν αὐστηρῶς θὰ ἐξετάζεται πᾶσα ὑπερέσξις· ὡς πρὸς τὸ δεῦτερον φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συνταγματικὴν τῆς ἀποστολὴν ἀποβλέπουσα καὶ ἐνθυμουμένη, ὅτι δὲν εἶναι σῶμα δικαστικόν, ἀλλὰ πολιτικόν, ὀφείλει νὰ μὴ πράξῃ ἀδικίαν τινά, διότι ἄλλως δὲν εἶναι σήμερον καιρὸς νὰ διυλίσῃ τὴν κώινωπα, αὐδ' ἐποχὴ αὐστηρῶν ἐξελεγχέων καὶ κατακρίσεων. Διὰ τοὺς λόγους τοίτους τὸ κατ' αὐτόν θέλει ψηφίσῃ ὑπὲρ τῶν πιστώσεων.

Ἐπεινεγκόντος δ' ἄλλου, ὅτι τροπολογεῖ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ περιορίζει αὐτὴν εἰς μόνον τὰ κεφάλαια τοῦ ἡμετάγματος; καὶ τῆς νοσηλείας, ἠρώτησε τις, εἰν ὁ διὰ τῆς ζητουμένης πιστώσεως προμηθευθεὶς ἱματισμὸς ὑπάρχει σήμερον, διότι ὡς εἶχεν ἀκούσει ἄλλοτε τὴν πίστωσιν ταύτην ἤρνετο νὰ πληρώσῃ ὁ πρῶτον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, καὶ μόλις διὰ τῶν ἀπειλῶν τοῦ συναδελφου του ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἠναγκάσθη εἰς τοῦτο.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, ὅτι ὑφίσταται ἐφόδιόν τι, καὶ τοι μὴ ἀρκετὸν, καὶ καταλογισθῇ εἰς ὅσον τοῦ τρέχοντος ἔτους, καὶ τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῇ ὑπεβληθέντι προϋπολογισμῷ σημειοῦται ἴσον ποσόν ἂν καὶ ὁ στρατὸς πύξῃ κατὰ συνέπειαν οὐδεμίαν ζημίαν ἐπέρχεται εἰς τὸ δημόσιον.

Μετά τὰ λεγθέντα ἐτέθη κατὰ πρῶτον εἰς ψηφοφορίαν ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς προτεινούσης τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐν δραχ. 50,000 πιστώσεως τοῦ Κεφαλαίου 9 «Χωροφυλακί», ἐπὶ ταύτης δὲ γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήριν ψηφοφορίας ὑπὸ

τοὺς ψηφολέκτας Θ. Κανακάρην καὶ Γ. Πλαπούταν ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσκρτῶμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ ψήφων 68 κατὰ 38, ἀρνηθῆντων ψήφων 2.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν ἀπόρριψιν τῶν 50 χιλ. τῆς χωροφυλακίης, καὶ ἡ ὅχι;»

Κωνσ. Θεοδώρου	Ο	Δημ. Τσιτσάρας	
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος		Γεώργιος Ἀποστολίδης	
Αἰακὸς Λογιστατῆδης	Ν	Πάνος Μανωλίδης	Ο
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Ο	Δημ. Ζώτος	
Μιχ. Α. Καίρης	Ο	Κ. Λομβάρδος	Ο
Δημ. Τσόκρης	Ο	Α. Πατέλλης	
Α. Δημητριάδης	Ο	Σ. Λεονταράκης	
Κωνστ. Μανουσάκης	Ν	Ἰω. Πλαίσας	Ο
Ὀθων. Μακρυγιάννης		Ἀνδρ. Γ. Φωσκάκης	Ν
Περ. Ἀναρ. Πατράκης		Λικούργος Κρεστενίτης	ἀρν.
Δημ. Καλλιπριανῆς	Ν	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ν
Παναγ. Κυριακός		Χ. Στεριόπουλος	
Ἀριστ. Μπαλάνος		Ἀλ. Βιλαίτης	
Σπυρ. Καραϊνκάκης		Αἰετός Ἀχολός	
Ἀνδρέας Στράτος	Ν	Λουκάς Κατσίνης	
Δημήτριος Γρίβας		Ἀναγ. Δημητρίου	
Γ. Γεροθανάτης	Ο	Πέτρος Ζάνος	Ο
Παν. Πετιμεζής	Ο	Ἰωάννης Βλαβιανός	Ο
Εὐθ. Δεληγιάννης	Ν	Σπυρ. Μαλασπίνης	
Γ. Πλαπούτας	Ν	Κωνστ. Πατσῆς	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος	Ο	Αναστ. Μιχαλόπουλος	Ν
Αθην. Γεωργιάδης	Ν	Ἰωάννης Ζαῖνης	
Χ. Σακελλαριάδης	Ν	Σωτ. Πετιμεζής	
Πάρις Η. Μαυρομυχάλης		Λεων. Πετιμεζής	Ο
Α. Πατροπουλάκης	Ο	Ἀνδ. Οἰκοκυβόπουλος	
Χρ. Μαστραπῆς		Ἰω. Παπαδόπουλος	Ο
Ἰω. Σαράνης	Ο	Ἰωάννης Φιέσσας	Ο
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Περ. Μαυρομυχάλης	Ο
Γ. Ζωμπούλακης	Ο	Γ. Περόωτης	
Ἀντ. Σ. Μήτσας		Κωνστ. Δημητριάδης	Ο
Π. Γουζούσης	Ν	Ἀλ. Κοντόσταλος	

Ίω. Μπαλάφας	N	Άλέξ. Σταματόπουλος	O
Τριαντ. Λαζαρέτος	N	Άριστοτέλης Βαλαωρίτης . . .	
Κωνσ. Κυπριάδης	O	Γεράσ. Σέρβος	O
Στ. Παδαβός		Δημ. Τσαρόπουλος	N
Σωκράτης Κουρής	O	Δημ. Παπαλουκάς	
Θεόδωρος Ζερβός	O	Γεώργιος Μπουκίδης	N
Νικόλαος Καρύδης	N	Χρήστος Α. Χρηστούπουλος . .	O
Νικ. Παγκράτης	N	Βασ. Δημητριάδης	O
Πολ. Κωνσταντᾶς	N	Αναγ. Σταυρόπουλος	
Θεόδωρος Ρωμαιοῦς	N	Σπυρ. Οικονομίδης	N
Νικ. Λεϊβέρης	N	Ἀθανάσιος Σινανιώτης	N
Γερ. Μαυρογιάννης	O	Ἀσημ. Ζατούντης	O
Νικ. Γεωργακάτος		Ξενοφών Λογοθέτης	N
Α. Ἀννίος	O	Ιωάννης Ἀλεξίου	O
Α. Τσουγανάτος	O	Ἐπ. Δεληγεώργης	O
Γεράσ. Αντύπας	O	Χαρίλαος Τρικούπης	
Ἀντώνιος Ζερβός	N	Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος . .	O
Γεώργιος Φλωρίδης	N	Περ. Μπούτος	N
Γ. Ἰακωβάτος		Π. Καλαμαριώτης	
Χ. Ἰακωβάτος		Ίω. Προβελέγιος	O
Γ. Λεϊβαδάς	O	Π. Μοδινός	O
Ἀναστ. Δημητριάδης	N	Ἀριστείδης Ραυτόπουλος . . .	
Ἄνδρ. Νοταρᾶς		Ἐμ. Ναυπλιώτης	
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Ν. Κονταράτος	
Ίω. Γ. Ἰωάννου	O	Ν. Φαρμάκης	O
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	N	Ι. Πρωτοπαπᾶς	O
Γεώργιος Ἀρώνης	N	Ν. Καναβός	O
Ἐμμανουὴλ Κοντολίων	O	Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	O
Κοσμάς Πανᾶρης		Τηλέμ. Ρούκης	
Δημ. Βροτίσσης		Κίμων Χριστοδούλου	
Χαρ. Α. Χρηστούπουλος		Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης . . .	O
Σπ. Παπαδοπούλου		Ίω. Κατσάκος	
Α. Παπανικολάου		Π. Λεωτσάκος	O
Ίω. Βαλασάπουλος	O	Α. Κουμουνδούρακης	
Σπ. Σπηλιωτάκης		Χ. Χρηστούπουλος	O
Σπ. Κοπανιτσᾶς		Χ. Κανελλόπουλος	O
Ίω. Α. Κορριωτάκης	O	Κ. Οἰκονομίουπουλος	O
Ἀναστ. Κορριωτάκης		Δημ. Μακρῆς	
Γεώργιος Λάμπας	O	Εὐθύμιος Κεχαγιάς	O
Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος . .		Λουκάς Καρκαδανός	O

Σπυρ. Κρεμεζής	N	Ἀθ. Γρηγοριάδης	O
Α. Ρηγάδης		Τσίρκος Μαυροειδής	O
Μπενιζέλος Ρούφος		Β. Σκαλτσόπουλος	
Α. Μπουκαούρης	N	Α. Βότσης	O
Θάμος Κανακάρης	O	Σπυρ. Καραμάνος	N
Ἀθην. Μπουρλής		Σταμ. Κοριζής	N
Κωνστ. Δαρελιώτης	N	Δημήτριος Βούλγαρης	
Ίω. Δουλίδης	N	Ἀθανάσιος Μισούλης	
Κωνστ. Μελαχρινός	O	Τασ. Πλέσσας	O
Γεώργιος Μπούμπουλας		Ἀθ. Χατζόπουλος	ἀρ.
Δημ. Θεοχάρης	O	Α. Τσιριμώκος	N
Κωνστ. Πλατῆς		Α. Χατζίσκος	
Ἀχιλλεὺς Μεταξᾶς		Δημ. Κρεζώτης	O
Μιλτιάδης Κανάρης	O	Ν. Βουδούρης	O
Ἰακώβος Παζιμάδης	O	Λύγ. Ἀβερῶφ	
Ματθαῖος Γιαννιούλης		Δημ. Βαλαδάνης	
Μιχ. Περὶσης	N	Γ. Σταματάρας	O
Σωτ. Σωτηρόπουλος			

Κατόπιν ἐτίθη εἰς ψηφοφορίαν ἐπίσης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ψηφολέκτας ἡ ἐτέρα γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀπορρίψεως τῆς ἐκ δραχμῶν 40,000 τοῦ κεφαλαίου 10 «Ἡμίταγμα Εὐζώνων» πιστώσεως. Ἐκ τῆς ψηφοφορίας δὲ ἐξήλθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρτῶμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην ταύτην διὰ ψήφων 55 κατὰ 45.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν δουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῶν 40 χιλ. τοῦ ἡμιτάγμ. τῶν εὐζώνων, καὶ ἡ ὁμοῦ»

Κωνστ. Θεοδωροῦ	O	Περ. Ἀναρ. Πετράκης	
Ἄνδρ. Μεγαλόπουλος		Δημ. Καλλιπρόνης	N
Λιαχός Λογιωτατίδης	N	Παναγ. Κυριακός	
Ἀναγ. Γιανναλίδης		Ἀριστ. Μπαλάνος	
Μιχ. Α. Καίρης	O	Σπυρ. Κραϊτσάκης	
Ν. Η. Καίρης		Ἀνδρέας Στράτος	N
Δημ. Τσακρῆς	O	Δημήτριος Γρίβας	
Α. Λαμπρινίδης	O	Γ. Γεροθανάσης	N
Κωνστ. Μανουσάκης	N	Π. Πετιντζής	
Ὁδων. Μακρυγιάννης		Εὐθ. Δεληγιάννης	N

Γ. Πλαπούτας	Ν	Γ. Περόωτης	
Α. Αντερόπουλος	Ν	Κωνστ. Δημητριάδης	Ο
Αθην. Γόνδικας	Ν	Αλ. Κοντόσταυλος	
Χ. Σακελλαριάδης	Ν	Ιω. Μπαλάφης	Ν
Ηλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ο	Τριαντ. Αζαρέτος	Ν
Α. Πετροπουλάκης		Κωνστ. Κυπριώτης	
Χρ. Μαιτράπης		Στ. Παδοβάς	
Ιω. Σαράκας		Σωκράτης Κονής	Ο
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Θεόδωρος Ζερβός	Ν
Γ. Ζουμπουλάκης	Ν	Νικόλαος Καρύδης	Ν
Αντ. Σ. Μήτσας		Νικ. Παγκράτης	Ν
Π. Γουζούσης	Ν	Πολ. Κωνσταντᾶς	Ν
Δημ. Τσιτσάρας		Θεόδωρος Ρωμαιοῦς	Ν
Γεώργιος Αποστολίδης		Ν.κ. Λούδρος	Ν
Πάνος Μανωλίδης	Ο	Γερ. Μαυρογιάννης	Ο
Α. Ζώτος		Νικ. Γεωργακάτος	
Κ. Λομβάρδος	Ο	Α. Άννινος	Ο
Α. Πατέλης		Α. Τσουγανάτος	Ο
Σ. Λεονταράκης		Γεράσ. Αντίπας	Ο
Ιω. Πλαίσας	Ο	Αντώνιος Ζερβός	Ν
Ανδρ. Φωσκάκης	Ν	Γεώργιος Φλωρίδης	Ν
Λυκοβόργος Κρεσενίτης	Ν	Γ. Ίακωβάτος	
Στέφ. Στεφανόπουλος	Ν	Χ. Ίακωβάτος	
Χ. Στερίδης		Γ. Λειβαδάς	
Αλ. Βιλαέτης		Αναστ. Δημητριάδης	Ν
Αλέκος Άχολος		Ανδρ. Νοταράς	
Λουκάς Κατσίνης		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Αναγν. Δημητρίου		Ιω. Γ. Ίωάννου	Ο
Πέτρος Ζάνος		Κωνστ. Οικονομόπουλος	Ν
Ιωάννης Βλαβιανός	Ο	Γεώργιος Αρώνης	Ν
Σπυρ. Μαλασπίνης	Ο	Εμμανουήλ Κοντολέων	Ο
Κωνστ. Πεταλάς	Ν	Κοσμᾶς Πανάρετος	
Αναστ. Μιχαλόπουλος	Ν	Α. Βροντίσης	
Ιωάννης Ζαΐνης		Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	
Σωτ. Πετιμεζάς		Σπ. Παπαδόπουλος	
Αλεων. Πετιμεζάς		Δημ. Παπαμιχάλης	
Ανδ. Οικονομόπουλος		Ιω. Βα. αδόπουλος	Ο
Ιω. Παπαδόπουλος	Ο	Σπ. Σπηλιωτάκης	
Ιωάννης Φλίσσας	Ο	Σπ. Κοκκιτίσης	
Περ. Μαυρομιχάλης	Ο	Ιω. Α. Κορφιωτάκης	Ο

Αν. Κορφιωτάκης		Δημ. Μακρῆς	
Γεώργιος Λάμπας		Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς	Ο
Βασίλειος Α. Σπυρίδης		Λουκάς Καραλίδης	Ο
Αλ. Σταμντόπουλος		Σπυρ. Κρεμζῆς	Ν
Άρι τοτῆλης Βαλαωρίτης		Α. Ρηγάδης	
Γεράσ. Σέρβος	Ο	Μπενιζέλος Ρούρος	
Δημήτριος Τσαμύπουλος	Ν	Α. Μπουκασούρης	Ν
Δημήτριος Παπαλουκάς		Θάκης Κανακάκης	Ο
Γεώργιος Μπουκίδης	Ν	Αθην. Μησουρῆς	
Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος	Ο	Κωνστ. Λαρεσιώτης	Ν
Βαστ. Δημητριάδης	Ο	Ιω. Δουλίδης	Ν
Αναγ. Σταυρόπουλος		Κωνστ. Μελαχρινός	Ο
Σπυρ. Οικονομίδης	Ν	Γεώργιος Μπουμπουλης	
Αθανάσιος Σινανιώτης	Ν	Δημ. Θεοχάρης	Ο
Άσκημ. Ζατουνίτης	Ο	Κωνστ. Πλατῆς	
Ξενοφών Δογολέτης	Ν	Αχιλλεύς Μεταξῆς	
Ίωάννης Άλεξίου	Ο	Μιλτιάδης Κανάρης	Ο
Έπ. Δελιγεωργῆς	Ο	Ίακωβος Παξιμαδῆς	Ο
Χαρίλαος Τρικούπης		Ματθαῖος Γιαννούλης	
Άλξ. Κουμουνοπούρος	Ο	Μιχ. Παρίσης	
Περ. Μπούτος	Ν	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ν
Π. Καλαμαριώτης		Αθ. Γρηγοριάδης	Ο
Ιω. Προδελῆγος	Ο	Τάκης Μαυροειδῆς	Ν
Π. Μοδινός		Β. Σκαλτσουδῆς	
Άριστ. Ραυτοπούλος		Α. Βότσαρης	Ο
Έμ. Ναυπλιώτης		Σπυρ. Καραμάνος	Ν
Ν. Κονταράτος		Σταμ. Κορίνης	Ν
Ν. Φαρμάκης	Ο	Δημ. Βούλγαρης	
Ιω. Πρωτοπαπᾶς	Ο	Αθανάσιος Μισούλης	
Ν. Καναβός	Ο	Ανδρέας Κουντουριώτης	
Κωνστ. Κυθουμιόπουλος	Ο	Τασ. Πλέσσας	Ο
Τηλέμ. Ρούκης	Ο	Αθ. Χατζόπουλος	Ν
Κίμων Χριστοδούλου		Α. Τσιριμῶκος	
Αντ. Α. Μαυρομιχάλης	Ο	Α. Χατζίσκος	
Ιω. Κασάκης		Α. Κριεζιώτης	Ο
Π. Αεωτάκης	Ο	Ν. Βουδούρης	Ο
Αλ. Α. Κομμουνδουράκης		Αύγ. Αβέρωφ	
Χ. Χρηστόπουλος	Ο	Δημ. Βαλαδάκης	
Χ. Κανελλόπουλος	Ο	Γ. Σταματάρας	Ο
Κ. Οικονομόπουλος			

Μετὰ ταῦτα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος ἀναβιβλὼν τὴν ψηφοφορίαν, ἐπὶ τῶν ἄλλων κεφαλαίων διὰ τὴν ἐπιούσαν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν, συναινέσει τῆς Βουλῆς, περὶ ὥραν 4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Ι. ΚΡΕΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Η. Β. Κωσταντάς,

Χ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΒ΄.

Τῆς 10 Μαρτίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκινώθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

α) Ἀναφορά τῶν ἐμποροπλ. ἐρχων καὶ (διοικητῶν πλ.) ὄων κατοίκων Σπεισῶν, ἐξαιτουμένων τὴν ἀπάλειψιν τοῦ υποβάλλοντος αὐτοῦς εἰς φρον. ἐπιτηδεύματος σχετικοῦ άρθρου τοῦ περὶ τούτου Νόμου. Ἡ ἀναφορά αὕτη παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπῇ.

β) Πρότασις νόμου τῶν βουλευτῶν Κοριζῆ καὶ Καραμάνου περὶ συστάσεως τανείου ἐν Ποσει.

γ) Ἐκθεσίς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργικῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἑξωτερικῶν.

Ἀμειότεραι παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἐχορηγήθη ἀκαπεινθήμερος ἀπολύσις ὁδία εἰς τὸν βουλευτὴν Ηλ. Β. Μυρομιχαλὴν κατ' αἰτησίαν του.

Παρελθὼν τις εἶτα εἰ-θόκεν, ὅτι πρὸ ἐτῶν ἐξεδόθη Β. Διάταγμα ὁρίζον τόπον ἐξιδιαικίας καὶ ἡμερησίας ἀγορᾶς ἐν Λακεδαιμονίᾳ τὴν πλάτειαν τῆς Νέας Σπάρτης ἀλλὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο δὲν ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν ἀρρυθρίων πρὸ τοῦτο ὑπ' ἀλλήλων, καθ' ὅς ἔχει ἐκείθεν πληροφορίας, διὸ καὶ ἀναφορὰ τις ἀπεστάλη εἰς τὸ ὑπουργεῖον παρὰ τῶν ἐκεί ἐμπορίων. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην καταθέτων παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν, ἵνα λαθῇ πρόνοια περὶ θεραπείας τῶν παραπόνων.

Μηδενὸς δὲ ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ ἡ εἰρημένη ἀναφορὰ μὲ σύστασιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν.

ὑπεβλήθη ἀκολουθῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατετέθη εἰς τὸ γραφεῖον πρὸς γνώσιν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ὁ πρὸ τινων ἡμερῶν ζητῶναι πῶς τῶν μηνιαίων εἰσπράξεων τῶν διαφόρων τελωνείων τοῦ Κράτους κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1866 συγκριτικῶς πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος 1865.

Παρελθὼν κατόπιν ἄλλος ἐπανέλαβε τὴν πρὸ τινων ἡμερῶν ἀπειρηθεῖσαν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἑξωτερικῶν ἐπερώτησιν του, περὶ καταβίσεως εἰς τὸ γραφεῖον καταλόγου ὀνομαστικῶν τῶν ἐλλειμματικῶν προξένων καὶ πρεσβειῶν· πρεσβῆκε δὲ, ὅτι, ὡς μαθάνει, ὁ καταλόγος οὗτος ἔστιν ἐτοιμος πρὸς ὑποβολήν, ἀλλ' ἀνεκλήθη τῇ συνεργείᾳ τρίτων. Ἐπειδὴ δὲ πληροφορεῖται, ὅτι τὰ ἐλλείμματα, περὶ ὧν ὁ λόγος, ὑπερβαίνει τὰς 300 χιλ. δραχμῶν, ὑπομνησθεὶς εἰς τὸν εἰρημένον ὑπουργὸν τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι ὁ ὀνομαστικὸς οὗτος κατάλογος εἶναι ἐτοιμος καὶ ὅσον εὖ ποῦ υποβάλλεται, ἡ Βουλὴ συνένευσεν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ βουλευτοῦ Βάλτου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ τιθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν πρότασις περὶ τῶν κατ' ἐπαρχίας στρατιῶνων τῆς χωροφυλακῆς.

Παρελθὼν ἀκολουθῶς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ χρητικῆς ἐκ αὐτοῦ πιστώσεως ἐκ δραχμ. 12 χιλιάδων τῆς χρεώσεως τοῦ 1867 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν ἀσκή-θαι τῶν ἐκ τοῦ σιτισμοῦ παθόντων. Προσέθηκε δὲ, ὅτι αὗται ἐδαπανήθησαν ὑπὲρ τῶν ἐν Μιτυλήνῃ ἐκ τοῦ σιτισμοῦ παθόντων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ πολλῶν, τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐκηρύχθη καταπίγον, καὶ ἀναγνωσθεὶς ἠρίσκει εἰς πρώτην συζήτησιν ἐγένετο ὁμοφώνως δεκτὸν, ὡς ἔχει.

Ἀγγελλόμενος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς χρεὶς διακαταπίσεως ψηφοφορίας τῶν προτάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ τῇ ἐκ δραχμῶν 466, 328 ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τῆς χρεώσεως τοῦ 1866, ἐτέθη κατὰ πρότερον εἰς ψηφοφορίαν ἡ περὶ ἀπέρψιως τοῦ ἐκ δραχμ. 120.000 κοδάλιου «ἰματισμοῦ» πρότασις καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, ἢ ἀναστάσει. Κατόπιν δ' ὀνομαστικῆς κλήσεως γενομένης ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστικῆς Η. Μυρομιχαλὴν καὶ Κ. Μανουσάκου ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπιτροπῆς, περὶ ἀπέρψιως τῆς πιστώσεως δραχμ. 50.000 ἀμετακομίσεως στρατιῶν, ἐδέχθη, κατὰ τὴν ὁδὸν προσαρτώμενον

πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν γνώ-
μην τῆς ἐπιτροπῆς διὰ ψήφον 51 κατὰ 45, ἀρνηθέντων ψήφον
3. Ὁμοίως δὲ δι' ἀνασφάλσεως δὲν ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἡ ἑτέρα
γνώμη τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς περὶ ἀπορρίψεως τοῦ ἐκ δραχμῶν
10,000 κονδυλίου «νοσηλεία».

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παρεδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περὶ
τῆς ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ 50,000 δρ. δι' ἐξοδα
μετακομίσεως στρατοῦ, Ναὶ ἢ Ὀχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Νικόλ. Παπαμιχαλόπουλος .. Ο
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	Γ. Ζουμπουλᾶκης
Αἰακὸς Λογισιατῆδης	Ἄντ. Σ. Μήτσας
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Π. Γουζούσης
Μιχ. Α. Καίρης	Δημ. Γοιτσάρας
Ν. Π. Καίρης	Γεώργ. Ἀποστολίδης
Δημ. Τσόκρης	Πάνος Μανωλίδης
Α. Λαμπρινίδης	Δημ. Ζώτος
Κωνστ. Μανουσάκης	Κ. Λαμπράδης
Ὀθων. Μακρυγιάννης	Δ. Πατέλλης
Περ. Ἄναρ. Πετρίκης	Σ. Λεωντεράκης
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ἰω. Πλαίσας
Παναγ. Κυριακός	Ἄνδρ. Γ. Φωσκαράδης
Ἀριστ. Μπαλάνης	Λυκούργος Κρεστενίτης
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Στέρ. Στεφανόπουλος
Ἀνδρέας Στράτος	Χ. Στενιόπουλος
Δημήτριος Γρίβας	Ἄλ. Βιλαέτης
Γ. Γεροθανάσης	Ἀλέκος Ἀγολος
Παν. Πετιμεζῆς	Λουκᾶς Κατσίνης
Εὐθ. Δεληγιάννης	Ἀναγν. Δημητρίου
Γ. Πλαπούτας	Πέτρος Ζάνος
Α. Ἀντωνόπουλος	Ἰωάννης Βλαβιανός
Ἄθαν. Γόνδικας	Σπυρ. Μαλισπίνης
Χ. Σκελλαρῆδης	Κωνστ. Παταλάς
Ἠλίας Β. Μαυρομιχάλης	Ἀναστ. Μιχαλόπουλος
Α. Πατροπουλάκης	Ἰωάννης Ζαῦτης
Χρ. Μαστραπᾶς	Σωτ. Πετιμεζῆς
Ἰω. Σαφάκης	Λεων. Πετιμεζῆς

Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος	Ἰω. Βιλαστόπουλος
Ἰω. Παπαδόπουλος	Σπ. Σπηλιωτάκης
Ἰωάννης Φλέσσας	Σπ. Κοπανίτσας
Περ. Μαυρομιχάλης	Ἰω. Α. Κορριωτάκης
Γ. Πετρόπουλος	Α. Κορριωτάκης
Κωνστ. Δημητριάδης	Γεώργιος Λάμπας
Ἄλ. Κοντόσταυλος	Βασίλειος Σπυρόπουλος
Ἰω. Μπαλαφᾶς	Ἄλ. Σταματόπουλος
Τριαντ. Αζαρέτος	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης
Κωνστ. Κυπριανός	Γερ. Σέρβος
Σπ. Παδοῦδας	Ἀνμῆτριος Τσαμπόπουλος
Σωτ. Κουρῆς	Δημήτριος Παπαλουκάς
Θεόδωρος Ζερβός	Γεώργιος Μπουκίδης
Νικόλαος Καρύδης	Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος
Νικόλ. Παγκράτης	Βασ. Δημητριάδης
Πολ. Κωνσταντᾶς	Ἀναγν. Σταυρόπουλος
Θεόδωρος Ἰωαννῆς	Σπυρ. Οἰκονομίδης
Νικόλ. Λούδης	Ἀθανάσιος Σινανιώτης
Γερ. Μαυρογιάννης	Ἀσημ. Ζατουνίτης
Νικ. Γεωργακάτος	Ξενοφών Λογοθέτης
Α. Ἀννίος	Ἰωάννης Ἀλεξίου
Α. Τσουγανᾶκης	Ἐπ. Δεληγεώργης
Γεράς. Ἀντύπας	Χαρίλαος Τρικουπῆς
Ἀντώνιος Ζερβός	Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος
Γεώργιος Φλωρίδης	Περ. Μποῦτος
Γ. Ἰακωβάτος	Π. Καλαμαριώτης
Χ. Ἰακωβάτος	Ἰω. Προβιλέγιος
Γ. Λεϊψιδᾶς	Π. Μοδινός
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ἀριστείδης Ραυτοπούλος
Ἄνδρ. Νοταρᾶς	Ἐσ. Ναυπλιώτης
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν. Κονταράτος
Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν. Φαρμάκης
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ἰω. Πρωτοπαπᾶς
Γεώργιος Ἀρόνης	Ν. Καναβός
Ἐμμανουὴλ Κωνσταντίνου	Κωνστ. Εὐθυμίου
Κοσμᾶς Πανάρετος	Τηλέμ. Ρούκης
Α. Προντίσης	Κωνσ. Χριστοδούλου
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης
Σπ. Παπαδόπουλος	Ἰω. Κατσάκης
Δημ. Παπανικολάου	Π. Λεωτσάκος

Αλ. Α. Κουμουνδουράκης...	Ιάκωβος Παξιμάδης Ο
Χ. Χριστόπουλος Ο	Ματθαίος Γιαννούλης Ο
Κ. Κανελλόπουλος Ο	Μιχ. Παρίσης
Κ. Οικονομόπουλος	Σωτ. Σωτηρόπουλος Ν
Δημ. Μακρής Ν	Αθ. Γρηγοριάδης Ο
Ευθύμιος Κεχαίτης Ο	Ταΐκος Μαυροειδής Ο
Λουκάς Καραλίδης Ο	Β. Σκαλτσούδης
Σπυρ. Κρεμαζής Ν	Α. Βότσαρης Ο
Α. Γρηγόπουλος	Σπυρ. Καραμάνος Ν
Μ. Ρούφος	Σταμ. Κοριζής Ν
Α. Μπουκαούρης Ν	Δημ. Βούλαρης
Θίνος Κανακάκης Ο	Αθανάσιος Μισούλης
Αθαν. Μησυρλής Ο	Τασ. Πλέτσας Ο
Κωνστ. Δαρειώτης Ν	Αθ. Χατζόπουλος Ν
Ίω. Δουλιδής Ν	Δ. Τσιριμώκος
Κωνστ. Μελαχρινός Ο	Δ. Χατζίσκος Ο
Γεώργιος Μπουμπουλής	Δ. Κριεζιώτης Ο
Δημ. Θεοχαρής Ο	Ν. Βουδούρης Ο
Κωνστ. Πλατός Ο	Αύγ. Αβέρωφ
Αχιλλεύς Μεταξάς	Δημ. Βαλαμυδάνος
Μιλτιάδης Κανάρης	Γ. Σαματάρας

Μετὰ ταῦτα τεθὲν εἰς ψηφοφορίαν τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς δευτέραν συζήτησιν ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδῷ.

Ἐτέθησαν ὕστερον εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἀναγνωσθέντα τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

α) Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων.

Μετὰ τὴν παραδοχὴν τούτου ἐπρότεινε τις ν' ἀποσταλῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν. Ἀνταποκρίνεται διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη εἶναι ἀσκοπὸς ἐντελῶς, διότι κατὰ τὴν συζήτησιν δύναται ἕκαστος νὰ ἐπιφέρει τὰς παρατηρήσεις του, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέρχῃ τὴν παραπομπήν.

β) Περὶ φόρου τῶν ἐπιτελεσμάτων.

γ) Περὶ ἐγγυήσεως τοῦ δημοσίου ἐπὶ δανείου ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ εἰσφορῶν παθόντων Κεφαλληνίων.

δ) Περὶ ἐπαρχαίσεων καὶ

ε) Πρότασις νόμου περὶ τῶν πρὸς τοὺς δαμόσιον ὀφειλετῶν.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἔλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 3 π. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΗΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Η. Β. Κωσταντάς,

Γ. Μπονικίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

τῆς 11 Μαρτίου 1867.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνέκριθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἰς:

1) Ἀναφορὰ Α. Μακράκη, παρκατανομένου, ὅτι ἐναντίον τοῦ Συντάγματος συνελήθη καὶ προεβλακίσθη, ἥτις παρεπέμθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναρροῶν ἐπιτροπὴν.

2) Ἡ καταθεσις τοῦ ζητηθέντος διδύμου μητρώου τῶν ἐυζώνων.

3) Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν περὶ προξενικῶν δικαιοτήτων, ὑπερ παρεπέμθη κατὰ τὸν κανονισμόν εἰς τύπων.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν εἰς δευτέραν συζήτησιν, καὶ ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, μηδεμίαν ἀντιρρήσεως γενομένης, νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 12000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1867 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν εὐοθήσεια τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων.

Μετὰ τινὰ δὲ σύστασιν τινος πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ νὰ μὴ προβῇ εἰς διαρυσμὸν τινος ἐκ δημοσίων θεσῶν ἐκ τῶν ἐπιστροφαιῶν ἐκ Κρήτης, οἷς ἀπορρωσάντων τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα διὰ τῆς ἐπιστροφῆς των, ἡ Βουλὴ προέβη κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν εἰς τὴν δευτέραν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ φέου ἐπὶ τῶν ἐπιτελεσμάτων, τοῦ ὁποῦ ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὴ ἡ ἀρχή.

Ἐπίσης ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν τὰ ἀθροα 1, 2 καὶ 3 αὐτοῦ ἐγένοντο δεκτὰ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 4, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἀποκρούει τὴν ὁρίαν, ἐπ' ἣς σταρίζεται ὁ προδιορισμὸς τοῦ

ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων, καθότι τὸ ἐνοίκιον δὲν εἶναι ὁ ἀλάνθαστος ὁδηγὸς πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀπολαυτῶν ἐκάστου δικηγόρου, ἐπειδὴ αὐταὶ ἐξαρτῶνται πολλαῖς ἀπὸ ὧν εἰδικὰς καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις· καὶ δύναται τις ἐνίοτε καὶ τοὶ ἔχων ἀπολαυτὰς ὀλίγας, μολταυτὰ νὰ διατεθῇ οἰκίαν μεγάλην εἴτε ὡς ἐκ τῆς μεγάλης περιουσίας του, εἴτε ὡς ἐκ τῆς μεγάλης οἰκογενείας του, καὶ τοιαῦτα παραδείγματα οὐκ ὀλίγα ὑπάρχουσιν. Ἀναπτύξας δὲ τοὺς λόγους τῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου τροπολογίας τοῦ ἐτύπησε τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, δι' ἧς προσδιορίζεται ὁ ῥόρος ἐκάστου δικηγόρου ἀναλόγως τῶν ἀπολαυτῶν τοῦ ὑπὸ τῶν συμβουλίων τῶν δικαστηρίων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων ἐνασκεῖται τὸ ἐπιτήδευμα, διότι οὗτοι ἐν γνῶσει τῶν πραγματικῶν ἀπολαυτῶν καὶ δικαυτέρων παντὸς ἄλλου ὑπαλλήλου θέλουν κανονίζει τὸν ῥόρον τούτον.

Ἀντεῖπεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὸ προτεινόμενον σύστημα τῆς δι' ἐπιτροπῶν ἐξευρέσεως τῆς κλάσεως τοῦ ἐπιτηδεύματι καὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ῥόρου ἤτο ἐν ἰσχύϊ καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ δὲ, ἔφερε τὰ προδιωκόμενα ἀποτελέσματα τῆς ἰσότητος, ἥτις δέον νὰ διέπῃ τὴν φορολογίαν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρόξενον ἀντιπαθειῶν καὶ συμπαθειῶν κατέστη, ἐνῷ διὰ τοῦ ἐνοικίου, ὅπερ ἕκαστος κανονίζει ἀναλόγως τῶν ἐσόδων του, καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως, ἐν ᾧ ἐνασκεῖ τὸ ἐπιτήδευμά του, ρθάνει τις κατὰ τὸ ἐρικτὸν εἰς τὴν σχετικὴν ἰσότητα· συμπεραίνων δὲ ἐξήτησε τὴν ἀπόρριψιν τῆς τροπολογίας καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ὁ πρῶτον ἀγορεύσας κακῶς ἀντελήθη τῆς διατάξεως τοῦ προκειμένου ἄρθρου καθόσον διὰ τοῦ ἐνοικίου δὲν κανονίζονται ὁ ῥόρος τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἀλλὰ μόνον ἡ κλάσις εἰς ἣν πρέπει νὰ καταταχθῇ ὁ ἐπιτηδευματίας, οὐδ' εἶναι ἀκριβὲς ὁ ὑπολογισμός, ὅτι ὁ αὐτὸς ἐποίησατο, ὅτι ὁ δικηγόρος τῆς πρωτεύουσας θέλει πληρῶναι ὀλιγότερον τοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, διότι, ἐκτὸς τοῦ πληρονομένου ἐνοικίου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ πληθυσμός· διὰ δὲ τὴν πρωτεύουσαν προστιθεται καὶ ἐν ποσὸν δραχμῶν δέκα εἰς ἐκάστην κλάσιν, καὶ οὕτως ἐνῷ ὁ δικηγόρος τῆς τετάρτης κλάσεως τῆς ἐχούσης πληθυσμὸν μέχρι 10,000 ψυχῶν ἐπαρχίας θέλει πληρῶναι κατὰ τὸ τιμολόγον ὑπὸ στοιχ. Β. μόνον δραχμὰς 40, καὶ ὁ τῆς πρώτης δραχ. 160, ὁ τῆς πρωτεύουσας τῆς μὲν ἑκτῆς κλάσεως θέλει πληρῶναι δραχ. 60, τῆς δὲ πρώτης 360· ὥστε ὁ τῆς πρώτης κλάσεως τῆς πρωτεύουσας θέλει πληρῶναι ἐκείνου τῆς αὐτῆς κλά-

σεως τῶν ἐπαρχιῶν ἐπὶ πλέον δραχμὰς 200· συμπεραίνων δ' ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Προσέθηκεν ὁ πρῶτος λαλήσας, ὅτι αἱ ἀποδείξεις τῶν προαγορευσάντων στηρίζονται εἰς ἰδανικούς ἀριθμούς καὶ οὐχὶ εἰς γενικὸν καὶ ῥητὸν κανόνα, τοῦθ' ὅπερ διὰ τῆς τροπολογίας τοῦ καθιεροῦται· διότι διὰ τούτης δὲν ἐξετάζεται ποσῶς τὸ ἐνοίκιον τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων εἶναι διάφορον καὶ ἐνδέχεται νὰ ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ ἄλλας ὡς εἶπεν ἄνωτέρω, περιστάσεις, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ καθαρῶς αἱ ἀπολαυταὶ καὶ ἐπ' αὐτῶν τίθεται ὁ ἀνάλογος ῥόρος· οὐδ' εἶναι ἀληθές, ὅτι θέλουσι γεννηθῇ συμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι ὡς ἐκ τοῦ παρὰ τῶν δικαστικῶν συμβουλίων γινομένου κανονισμοῦ, διότι εἰς τὰ δικαστήρια εἰσὶν ἀντιτεθειμένα πολὺ ὑψηλότερα καὶ μεγαλειότερα συμφέροντα τῶν πολιτῶν καὶ μολταυτὰ οὐδεὶς γογγυσμός κατ' αὐτῶν ἐξηγήθη ἄλλως τε εἰς τὰ συμβούλια ταῦτα θέλουσι λαμβάνει μέρος καὶ οἱ πρόεδροι, ὧν τὸ πλείστον ἀποτελεῖται ἐκ προσώπων, ἁξίων σεβασμοῦ καὶ μεγάλης ὑπολήψεως· διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐξήγησατο τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας του.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι διὰ τῆς προτεινόμενης κλίμακος τοῦ ἐνοικίου δὲν ἀνακαλύπτεται ἡ ἀληθεία καθόσον ὑπάρχουν πολλοὶ αἵτινες ὑπὸ φιλαργυρίας κατεχόμενοι καὶ τοὶ ἔρχοντες ἀπολαυτὰς κατοικοῦν εἰς πενιχρὰς οἰκίας, ἐπομένως ὡς ἀσφαλτέστερον μέσον προέβαινε τὴν διάρρησιν τοῦ ἐπιτηδεύματος τούτου εἰς τρεῖς κατηγορίας, ἡ μὲν πρώτη τῶν ὁποίων περιλαμβάνουσα τοὺς τῆς πρωτεύουσας δικηγόρους θέλει ὑποδιαιρεῖσθαι εἰς τέσσαρας κλάσεις, τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν Ἑρετῶν, Πρωτοδικῶν καὶ Εἰρηνοδικεῶν, ἡ δὲ δευτέρα τῆς τῶν πρωτευουσῶν τῶν νομῶν, καὶ ἡ τρίτη τῶν ἐπαρχιῶν, ἄλλως νὰ παραπεμφθῇ τὸ νομοσχεδίον εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν.

Μετὰ τὰ λεγθέντα, μὴ γενομένης δεκτικῆς τῆς περὶ ἀναβολῆς προτάσεως, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 4 ὡς ἔχει. Ἐπίσης ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν καὶ τὰ ἐπόμενα 5—34 ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου ἐγένοντο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτά.

Ἐπομένως, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης, ἔλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Οἱ γραμματεῖς

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Π. Λ. Β. ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,

Χρ. Μαστραππὸς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΔ'.

Της 13 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περί τῶν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Παρελθὼν ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος Καρχαλίδης ἐπέβαλε πρότασιν νόμου περί διορισμοῦ εἰς ἑκάστην τῶν μεγάλων ναυτικῶν πόλεων τοῦ Κράτους ναυτοδιδασκαλῶν, ἧτις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀρξαμένης εἰς τῆς ἡμετέρας διατάξεως, ἐτέθη εἰς κρίσιν συζήτησιν καὶ ἀναγνώσθην ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως νομοσχέδιον περί χρηγίας ἐκτακτοῦ πιστώσεως δραχμῶν 12,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1867, ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον μόνον.

« Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ, τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσπρωτικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1867 χορηγείται ἐκτακτος πίστωσης δρ. 12,000, καταλογιζομένη ὑπὸ τῷ κεφ. 12 « συνδρομαὶ ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ ».

Ἐτέθη ὕπερον εἰς κρίσιν συζήτησιν τὸ περί φόρου τῶν ἐπιτηδεύματων νομοσχέδιον, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι δὲν προτίθεται νὰ πολυμεσῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι τὸ ἔθνος παραδεχόμενον τὴν αὐξήσιν ταύτην δικαιούται νὰ ἀπαιτήσῃ ἰσότητά ἐν τῇ φορολογίᾳ, πρὸ πάντων ἐξ ἀσφάλειας καὶ τάξιν. Ἐν τούτοις δὲν δύναται νὰ παραλείψῃ τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα ὁ τόπος ὑφίσταται οὐ μόνον ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν τελευταίων τούτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν καταχρήσεων καὶ καταπιέσεων, αἵτινες παρακολουθοῦν συνήθως τὴν εἰσπραξίν, διὸ καὶ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα προλαμβάνωνται ἐκ παντὸς τρόπου τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου φρονεῖ, ὅτι μὲν τῶν βασίων, ἐφ' ἃς ἐρείδεται τὸ νομοσχέδιον, τουτέστιν ὁ πληθυσμός, εἶναι ἐπισφαλὲς γνώμων, καὶ ὡς ἀποδείξιν ἔφερε τὸ Ἄργος, ἔνθα ὁ ἀρκετὰ μεγάλος πληθυσμός συγκρατεῖται κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ ἐργατῶν. Ἠδύνατο νὰ συστήσῃ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ συστήματος τοῦ νομοσχεδίου τὴν δι' ἐπιτροπῶν ἐξεύρεσιν καὶ ἐμβάωσιν τῶν ἐπιτηδεύματιν, ἀλλὰ καὶ τὸ σύστημα τοῦτο ἔχει τὰς ἀτελείας του καὶ δύναται ἐπίσης νὰ ἀποτύχῃ ἐκ τῆς κακῆς

ἐφαρμογῆς. Ὅπως δὲ ποτε εὐρίσκει πολλὰς ἀτελείας εἰς τὸ νομοσχέδιον καὶ εἰς τὸ τιμολόγιον, τὰς ὁποίας ἐπιφυλάττεται εἰς τὰ καθέλκαστα νὰ ὑποδείξῃ, πεποιθὼς ὅτι ἔλθουν γίνεαι δεκταί.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνησις ᾔθελε φυλάξῃ εἰς πάντα τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια μετριότητα καὶ ἀναλογίαν ὡς πρὸς τὴν αὐξήσιν τῶν φόρων, ὅς ᾗτον ἐν μέρει δικαιολογημένη· δυστυχῶς παρατηρεῖ μίαν παραδόξον ἀναλογίαν εἰς ὅλους τοὺς φόρους, διότι ποῦ μὲν ἡ αὐξήσις εἴηαι τὰ 40 ἐπὶ τοῖς 0/0, ποῦ δὲ 60, καὶ ποῦ ὡς ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ αἵματος, 100 ἐπὶ τοῖς 0/0, διὰ τοῦτο καὶ θαυμάζει τὴν τόλμην αὐτῆς, μὴ ἀναλογισθεῖσθαι ὅτι τῷ ὄντι ὁ λαὸς ἦναι εἰς θέσιν νὰ καταβάλῃ τοσαῦτα ἑκατομμύρια. Ἐν τούτοις μολοῦσι τὸ θέμα, περί οὗ πρόκειται νὰ λαλήσῃ, εἶναι σχεδὸν ἐξηνητημένον, μολαταῦτα εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκθέσῃ τὴν σπουδαίαν διαφορὰν, ἧτις ὑφίσταται μεταξύ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἧς ἀποτελεῖ μέρος, καὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως.

Ἡ ἀντιπολιτεῦσις ἐπρέσβευσε καὶ πεισθεύει ὅτι μόνον δι' οἰκονομιῶν, ἄνευ αὐξήσεως τῶν φόρων καὶ ἄνευ συναυλογήσεως δανείων, δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἰσορροπία εἰς τὰ ἐσοδα καὶ εἰς τὰ ἐξόδα, καὶ διὰ τῶν ἐνόντων μίσων νὰ διοικηθῇ ὁ τόπος. Τοῦναντίον οἱ νῦν κυβερνῶντες πεισθεύουσι καὶ κηρύττουσιν, ὅτι αἱ οἰκονομίαι εἶναι ἀνεπαρκεῖς καὶ ὅτι ἀπαιτοῦνται καὶ φόροι καὶ δάνεια· ἀλλ' ἐν ᾧ ἐκήρυξαν ταῦτα ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου ὅπως πείσῃ τὴν Βουλὴν, ἠτιάσαντο τοῦ ἀντιπάλου των, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πραγμάτων ὡς θάσιν λαβόντες, ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ἐκ τοῦ συστήματος τῶν οἰκονομιῶν παρέλυσεν ἡ ὑπερηλία, κατεστράφη ἡ δημοσία τάξις καὶ ἀσφάλεια, καὶ τὸ παράδοξον ἠλπιώθησαν τὰ ἐξόδα, ἐν ᾧ οὐδὲν τούτων γδομήσαν ἀρκούντως νὰ ἀποδείξωσι. Τὸ καθ' αὐτὸν ἀσπάζεται τὸ πρῶτον σύστημα, διότι πεισθεύει, ὅτι τὰ ἔθνη μόνον διὰ τῶν οἰκονομιῶν μεγαλύνονται καὶ προάγονται, διὰ δὲ τοῦ ἐναντίου ἀπολλύονται.

Ἰσχυρισθεὶς καθόπιν διὰ τῶν ἀγορεύων, ὅτι ὁ λαὸς ἀδυνατεῖ νὰ καταβάλῃ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας ἀκόμη φόρους, καὶ ἀποδείξας τούτου εἶναι ἡ ἔσσις καθυστέρησις εἰσπρατῶσα μέχρι τῶν 30 τοῖς 0/0 κατὰ μέσον ὅρον, ὅτι ἡ ἑλλὰς φορολογεῖται πλέον πάντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν κατ' ἀναλογίαν, ὡς φορολογουμένη μόνου τοῦ 1/6 τοῦ πληθυσμοῦ, ὅτι ἐνεκα τούτου τὰ πάντα ὑπερετιμῆθησαν, ἡ δὲ παραγωγὴ ἐπεβάρυνθ' μετὰ μεγάλαν δαπάναν, ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου καὶ ἡ ἐλλείψις πάσης προστασίας, πρὸς δὲ ἡ κατάργησις τῆς κλίμακος τῶν

σιτηρών ἐπέφερον ὀλέθρια ἀποτελέσματα εἰς τε τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν, ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ χρησιμοποίησεως τῶν φόρων πρὸς συνολογὴν δικαίου εἶναι ἐσφαλμένος, διότι τὰ θάνατα εὐρίσκονται ὄχι εἰς τὴν ἰσορροπίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν κατ' ὁμολογίαν πολιτικῶν συμφερόντων, συνεπέρνανεν ἐπὶ τέλους, ὅτι τὸ νομοσχέδιον καταστρέφει τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς τέχνας καὶ ἐπιβαρύνει τὴν παραγωγὴν ἐπομένως προέτεινε τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀρχῆς τῆς αὐξήσεως τοῦ φόρου, περὶ οὗ πρόκειται.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ ζήτημα, περὶ οὗ ὁ προλαλήσας πολλὴν ἐποίησατο λόγον, εἶναι ἤδη λελυμένον παρὰ τῆς Βουλῆς, διότι αὕτη, ὅτε εἰς προηγουμένην τινὰ συνεδρίαν συνεζητεῖτο τὸ περὶ προϋπολογισμοῦ τοῦ φόρου τῶν ζώων νομοσχέδιον, ἀκούσασα καὶ τὰ κατὰ καὶ τὰ ἑπὶ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων ἐν γένει λεχθέντα, καὶ συγκρίνας πρὸς ἀλλήλα ἀμφότερα τὰ ἐνώπιόν της ἐκτεθέντα συστήματα, ἐδικαίωσε τὴν παρούσαν Κυβέρνησιν καὶ ἐπεδοκίμασε τὸ σύστημα τῆς τούτου ἕνεκα θεωρεῖ περιττὸν νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ νέου εἰς τὰ ἀπαξ ῥηθέντα, καὶ νὰ ἀναιρέσῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ προλαλήσαντος. Ἐν τούτοις τὰ πρᾶγματα εἶναι φανερὰ τοῖς πάντι, τὰ δὲ ἀποτελέσματα μιᾶς σειρᾶς πάντε ἐτῶν συνεχῶν ἀποδεικνύουσι τὸ θάρος τοῦ ἐλλείμματος καὶ τὸ κατεπίγον τοῦ νὰ καλυφθῇ τοῦτο, ὅπως μὴ ἐπιβαρύνῃ τὸν τράχηλον ἐκάστης χρήσεως καὶ παραλύῃ τὰς προσπιπτούσας πληρωμὰς. Διὰ τίνος ἀρὰ γε, ἐρωτᾷ, μέσου θέλει καλυφθῇ τὸ ὑπερῶγον τοῦτο ἔλλειμμα τῶν 21 ἐκατομμυρίων, προληφθῇ δὲ καὶ τὸ καθ' ἑκάστον ἔτος, ἡπερ φθάνει τὰ 3 ἐκατομμύρια; ἂν νομίζῃ τις, ὅτι οἰκονομίζει 300 χιλιάδων δραγμῶν κατ' ἔτος, (διότι τόσας ἡδυνήθη νὰ καταστήσῃ πραγματικὰς ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις) θέλουν δυνθῇ νὰ καλύψωσιν ἀπ' ἐνὸς τὸ ἐκ τριῶν, ὡς εἴρηται ἐκατομμυρίων ἐτήσιον ἔλλειμμα, ἀπ' ἑτέρου δὲ νὰ ἀπαλείψωσι τὰ 21 ἐκατομμύρια, πλανᾶται οὐσιωδῶς. Εἰς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος λεχθέντα, περὶ προστατευτικῶν μέτρων καὶ περὶ κλίματος, ἀρκούσαν νομίζει ἀπάντησιν, ὅτι ταῦτα κατεδικάσθησαν ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου. Ἀναγνώσθεις τοῦ 1 ἀρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχει τροπολογία τις τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου εἰς τὰς πρώην Ἰονίους νήσους, ἐπρότεινε δὲ νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ συζητηθῇ κατ' ἀρχὴν τὸ νομοσχέδιον, ὅπως φανῇ, ἂν θὰ ἐπι-

τραπῇ νὰ ὑπάρχωσιν ἐπαρχίαι ἐν Ἑλλάδι, ἔχουσαι εἰδικὰ πρόνομια ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποχρεώσεις.

ὑπολαβόντος δὲ τοῦ προτείναντος, ὅτι ἀνακαλεῖ τὴν τροπολογίαν τοῦ πρὸς τῇ σκοπῇ νὰ συζητηθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ νομοσχεδίου, ἐπανέλαθεν ὁ πρᾶγορεύσας, ὅτι ἐπιμένει ζυγῶν νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν.

Παρατηρήσαντο δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ τροπολογία αὕτη πρέπει νὰ συζητηθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἔχει σκοπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν, ἡ Βουλὴ συνήντες κατὰ συνέπειαν τὸ ἀρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ 2, ὡς ἔχουσιν, ἐξηγηθέντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσῃ τινός, ὅτι εἰς τοὺς τῆς δευτέρας κατηγορίας ἐπιτηδεύματι, ὅπου δὲν σημειοῦται ῥητῶς τὸ ἐνοίκιον τῆς ἰδιαίτης κατοικίας, λαμβάνεται ὡς θάσις τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος; ἡ τῆς οἰκοδομῆς, διὰ δὲ τῶν λέξεων καταστήματος ἢ οἰκοδομῆς, ἐννοεῖται τὸ κατάστημα, ἐν ᾧ ἐκτελεῖται τὸ ἐπιτηδεύμα.

Ἀναγνώσθη κατόπιν τὸ 3 ἀρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινῶν ἡ ζήτη ἀναγινωσκόμενον καὶ τὸ ἐν τῷ ἀρθρῷ μνημονευόμενον ὑπὸ στοιχ. Β. τιμολόγιον.

Ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἀναγινωσκόμενον ἡρώτησέ τις τίνας ἐννοεῖ ὁ πίναξ διὰ τῆς λέξεως «Διαρρωματῶν» ὁ δὲ ὑπουργός σπῆντησεν, ὅτι διὰ τούτου ἐννοοῦνται οἱ πρίστάμενοι τῶν καταστημάτων, ἐν εἰς κατασκευάζονται τὰ σιγήθῃ σάρωθρα.

Ἐνταῦθα ἡρώτη ἀναγινωσκόμενον ἀναφορὰ τις πολλῶν ἐκ τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐπιτηδευματιῶν, παρακλούντων τὴν Βουλὴν νὰ μελετήσῃ ἐμδριθῶς τὴν κακὴν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου, τὴν ἑλλειψιν τῶν συναλλαγῶν, καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τούτων νὰ ἐλαττωσῇ ἐν μέρει τὸν φόρον τῶν ἐπιτηδευμάτων.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης μὴπω ἀναγνωσθείσας εἰς ὁλοκλήρου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐζήτησε τὴν τύπωσιν τῆς, ὅπως, εἶπε, λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλευταὶ τῶν ἐν αὐτῇ λεγομένων καὶ ἐν γνῶσει προβῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου. Τὴν περὶ τυπώσεως πρότασιν ἀπέκρουσεν ἄλλος, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὸν κανονισμόν, πρὸς δὲ, ὅτι οἱ βουλευταὶ ὡς ἀντιπροσωπεύοντες τὸ ἔθνος καὶ γνωρίζοντες τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ δύναται νὰ παραστήσωσιν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ θήματος καὶ νὰ ὑποβάλωσιν αὐτὰ εἰς τροπολογίας ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, οὐδὲποτε δὲ πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ, ἵνα οἱ πολῖται δι' ἀναφορῶν προτείνωσι τροπολο-

γίας εἰς τὰ νομοσχέδια, διότι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Βουλῆς.

Πεισιωθέντες ἀκολουθῶν τῆς ἀναγνώσεως τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀναφοράς, παρετήρησάν τις, ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι πολῖται καλῶς καὶ νομίμως ἐπραξαν παραστήσαντες εἰς τὴν Βουλὴν τὰ παράπονά των, τὰ ὅποια αὐτὸς εὐρίσκει ἀρκούντως δικαιολογημένα, ἐν γένει δὲ τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ λεγόμενα εὐρίσκει ἄξια λόγου, διὸ καὶ συνιστᾷ αὐτὰ εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς.

Ἀντειπόντος δὲ ἄλλου, ὅτι ἐπειδὴ δὲν εὐρίσκει ἐν τῇ ἀναφορᾷ νέον φορολογικὸν σύστημα, θεωρεῖ περιττὴν τὴν χάριν αὐτῆς ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ἐπήνεγκεν ὁ πρωθυπουργὸς, ὅτι δέχεται, ἂν ἐγκρίνῃ ἡ Βουλὴ, ἡ μὲν ἀναφορὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς μίαν, τῶν ἐπιτροπῶν, ἵνα ἐντὸς πενταήμερου προθεσμίας γνωμοδοτήσῃ, ἡ δὲ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου νὰ ἀναβληθῇ ὥς τότε.

Μηδενὸς δὲ ἀντειπόντος εἰς τὰ παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ λεχθέντα, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρέδωκε μὲν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου παρέπεμψε δὲ τὴν εἰρημένην, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ὁμοίας φύσεως ἀναφορὰν, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπῇ, ἐντελλομένην νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐντὸς ἀνυπερβλήτου πενταήμερου προθεσμίας.

Μετὰ ταῦτα, προκειμένου νὰ τεθῶσιν ὑπὸ συζήτησιν τὰ ἐπόμενα ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ πρωθυπουργοῦ, ταῦτα μὲν ἀέθλαεν, ἐπαλήθρη δὲ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1867. Ἀνεγνώσθη οὕτω ἡ ἐκθεσις τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετ' αὐτὴν τὸ κεφάλαιον 1 τοῦ ὑπουργείου τούτου εἰς τὸν ἐξωτερικόν, ὅπερ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν κατὰ σειράν τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ κεφαλαίου 2 «*χρεὸς ἐσωτερικόν*», ἐγένοντο ἐπίσης δεκτὰ, ἐξηγήσαντος μόνον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τινός, ὅτι ἡ εἰς τὴν ἐφετεινὸν προϋπολογισμὸν σημειουμένη ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 «*εἰσπραξιὸν ἐν ἑπταμήνῳ*» ποσότης δραχμῶν 10,000 καθ' ὑπερβασιν τοῦ πέρυσι σημειωθέντος ποσού, στήριζεται εἰς καθυστέρησιν προερχομένην ἀπὸ τοῦ παρλθόντος ἔτους. Ἀναγνωσθέν εἰτα καὶ τὸ ἐπόμενον κεφ. 3 «*Σύντάξις*» ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως, ὡς ἔχει.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναβῶν ἐπὶ τὴν αὐριον τὴν ἐξα-

κολούθησιν τῆς συζητήσεως διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

A. I. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

X. Μαστραπᾶς.

Π. Κωσταντᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΒ'.

Τῆς 14 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα·

α') Δύο ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων Ἑσωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης.

β') Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν περὶ πλατειῶν καὶ οἰκοπέδων τῶν πόλεων.

Παραπεμφθῆσαν δὲ εἰς τυπώσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

γ') Ἀναφορὰ Ναυπλίων περὶ καταργήσεως τῶν μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ αὐτῶν ὑρισταμένων δικῶν, δι' ὧν καταπιέζονται ἐπὶ ματαίῳ καὶ πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾷ ταύτης λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε νὰ σχετισθῇ μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὸ σχετικὸν κεφάλαιον τοῦ ὁποίου σκοπεῖ νὰ λαλήτῃ περὶ ἀπαλείψεως τῆς σημειουμένης δαπάνης πρὸς συντήρησιν δικηγόρων κτλ. Ἡ δὲ Βουλὴ συνήνεσε.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τῆς ἐκλεγεθείσης εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Κερκυραϊκοῦ ζητήματος ἔδωκε πληροφορίαν τινὰς περὶ τῆς πορείας καὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἀναγγέλλας ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνέλαθεν εἰς ἐαυτὴν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐργασίαν· ἐνεκα δὲ τούτου ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ, ἐκπληρώσασα ὅσον ἡδύνατο τὸ καθήκον τῆς, εὐχεται περὶ τῆς καταλληλιότερας λύσεως τοῦ προκειμένου σπουδαίου τοῦ ζητήματος.

Παρελθὼν ἄλλος, μετὰ τινα ἐξήγησιν τῶν λόγων, δι' οὓς ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἀναλάβῃ εἰς ἐαυτὴν νὰ σκεφθῇ, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐκάρχετο ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἰργάσθη ἀξιοπαίτως, διὰ τὸ ὅποῖον καὶ ὀφείλεται αὐτῇ ὁ ἀνέγκων ἔπαινος.

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α. Περιόδου, Τόμος Α'.) 24

Υπομνήσαντος κατόπιν τινός τὴν πρὸ τινων ἡμερῶν διατυπωθεῖσαν ἐπιρώτησιν τοῦ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τοῦ ἀν. ἐφημερίστου ἢ κατὰ τοῦ πιόην ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Χ. Ζυμπρακίαν ἀπόφασιν τῆς Συνλεύσεως, ἀπὸν ἔσπευσε ὁ ἀρμοδίος ὑπορχός, ὅτι εἰσέτι δὲ ἐλαβὼν ἔγγραφον περὶ τούτου γνωστοποίησιν καὶ ὅτι ἐπιφυλάσσεται ἅμα λαβὼν αὐτὴν νὰ ἐξετάσῃ καὶ πλεονορήσῃ τὴν Βουλὴν.

Ἀνεγνώσθη ὑστερὶν εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως νομοσχέδιον περὶ ἐγγυήσεως τοῦ δημοσίου διὰ δάνειον ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Κεφαλήνων.

Ἦρξατο κατόπιν ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἠρώτησε δύναμει τίνος νόμου σημειοῦται εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ κεφαλαίου 3 «Συντάξεις» 2 ἐκονδύλιον ἐκ δραχμῶν 50 χιλιάδων διὰ συντάξεις τῶν πρῶν χωροφυλάκων τῆς αστυνομίας ἐν Ἑπτανήσῳ.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ κονδύλιον τοῦτο στηρίζεται εἰς τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας συνθήκην, ἐλαβε χώραν ἐκτεταμένη συζήτησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καθ' ἣν οἱ μὲν ἰσχυρίσθησαν, ὅτι οὐ μόνον ἡ εἰρημένη συνθήκη ἐπιβάλλει τὸ καθήκον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν υποχρέωσιν ταύτην, ἀλλὰ καὶ νόμοι τοῦ Ἰονίου Κοινοβουλίου καὶ ὁ τελευταῖος τῆς Βουλῆς νόμος περὶ καταργήσεως τῆς κατὰ τὰς Ἰονίους νήσους αστυνομίας ἐπεφύλαξαν τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῶν περὶ ὧν πρόκειται χωροφυλάκων, οἱ δὲ εἶπον, ὅτι αἱ συντάξεις τῶν προσώπων τούτων δὲν περιλαμβάνονται ἐν τῇ συνθήκῃ, διότι δὲν ἀπετέλουν μέρος τῶν υποχρεώσεων τοῦ δημοσίου, ὡς προβλέποντος περὶ αὐτῶν εἰδικὸν ταμείου, ὅτι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν πρέπει νὰ καθιεροῦνται δικαιώματα, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ κονδύλιον. Ἄλλοι δὲ, κηρυχθέντες ὑπὲρ τοῦ σημειωμένου ποσοῦ ὡς ὑποχρεωτικοῦ διὰ τὸ ἔθνος, προσέθηκαν, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ φροντίς καὶ περὶ ἐκείνων, οἵτινες μετὰ τὴν παύσιν τῆς προσπάθειας μέχρι τῆς καταργήσεως τῆς αστυνομίας ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως.

Ἐπὶ τέλους δὲ, παρατηρησάντων τινῶν, ὅτι τὸ κεφάλαιον 3 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται καὶ τὸ ποσόν, ποῖο οὐ πρόκειται, ἐψηφίσθη χθες, ἐπομένως ὡς δεδικασμένον δὲν δύναται

κατὰ τὸν κανονισμόν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς νέαν ψηφοφορίαν, ἐτέρου δὲ προσθέσαντος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην ἐνὸς δικηγορικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν δύναμει τῆς εἰρημένης συνθήκης υποχρεοῦται το δημοσίον νὰ πληρῶν συντάξεις καὶ διὰ τοὺς χωροφυλάκας τῆς αστυνομίας τῆς πρῶν Ἰονίου Πολιτείας, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐπομένων κεφαλαίων.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν τὰ κεφ. 4 «Βασιλικὴ χορηγία» καὶ 5 «Βουλὴ» ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀνεγνώσθη εἰτα τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον «Προεδρεῖα ὑπουργικοῦ Συμβουλίου», ἐφ' οὗ παρετήρησέ τις, ὅτι θεωρεῖ κατὰ τὴν δι' ἄμωξαν σημειωμένην δαπάνην, ἀφ' οὗ ὑπάρχει ἡ τακτικὴ τοῦ ὑπουργείου ἄμωξα, ὡς καὶ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἐνὸς τῶν δύο κλητῶν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὰ κονδύλια ταῦτα ἐσημειοῦνται καὶ εἰς τὸν περυσινὸν Προϋπολογισμόν ὡς αναγκαῖα, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπάρχει εἰς μόνον κλητῆρ ἐν ἐνεργείᾳ, σημειοῦνται δὲ δύο, διότι δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἀνάγκη ἵνα προσληφθῇ καὶ ἕτερος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὁλόκληρον τὸ ἐδάφριον α) ὡς ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος εἰτα τοῦ κεφαλ. 6 β) «Κεντρικὴ ὑπηρεσία», ἐγένοντο δεκτὰ τὰ διάφορα ἐδάφρια αὐτοῦ ὡς ἔχουσι, συστηθεῖσαν μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν τῶν ἐξῆς παρατηρήσεων τις ἐπιτρέψας, κεραιώσιν τὸ γενικὸν λογιστήριον.

«Διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραμείου τούτου σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἡ δαπάνη τῶν δραχ. 42 726, καὶ ἡ δαπάνη αὕτη περιλαμβάνεται ἄνευ καὶ εἰς τοὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν προϋπολογισμούς, καθόσον τὸ Γεν. Λογιστήριον ἐπεμνήθη τὸ μόνον σχέδον προσμίσθων γραφείων, εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὁποίου οὐδεμία ἐψηφίσθη ποτὲ ἐλάττωσις λόγῳ οἰκονομίας, ἡ δὲ τοιαύτη ἐξαίρεσις ἐγένετο πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀφελῶσιν αὐτῷ ὅλα τὰ μέσα ὅπως καὶ αὐτὴ ἐνήμερον εἰς τὰς ἐργασίας του. Καὶ ὅμως μ' ὅλην τὴν διατήρησιν τοῦ πολυπληθοῦς αὐτοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν ἐκάστοτε προσληψὶν ἐπικουρικῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ταμιακῶν γραφείων, ἡ ὑπηρεσία τοῦ Γεν. Λογιστηρίου ἐξακολουθεῖ νὰ ἐφέσκηται εἰς καταπληκτικὴν ὀπισθοδρομίαν. Ὁ γὰρ ἅμωμος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Κράτους, τὸν ὁποῖον ἀφείκει ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 92 τοῦ λογιστικοῦ νόμου νὰ δημοσιεύῃ καὶ παρουσιάζῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν τεσσαρῶν πρώτων μηνῶν ἐκάστου

έτους, καθυστερεί από του έτους 1859, διότι ο τελευταίος δημοσιεύει λ/σμός είναι ο του 1858, ο δε απόλογισμός, όστις περιλαμβάνει τὰ έτοδα και έξυδα εκάστης χρήσεως και πρέπει να δημοσιεύεται κατά το άρθρον 95 του αυτού νόμου εντός των τριών πρώτων μηνών του αμέσως μετά την λήξιν της χρήσεως επομένως έτους, καθυστερεί από του έτους 1858· ούτω δε ενώ έπρεπε να έχωμεν ήδη υπόψιν τον γενικόν λ/σμόν του 1866 και τον απόλογισμόν του 1865, στερούμεθα του λογαριασμού και του απόλογισμού όκτω παρελθόντων έτων, και επομένως εύσισκόμεθα εις πλήρη άγνοιαν εάν αι χορηγηθείσαι κατά τὰ έτη ταύτα πιστώσεις διετέθησαν συμφώνως με τους νόμους του κράτους και επί τη θάσει των ψηφισθέντων προϋπολογισμών και πιστώσεων· ή τοιαύτη κατάστασις, ήτις καθιστά ιδανικην την εύθυνην των διατακτών και καταβιβάζει εις άπλην διατύπωσιν την ψήφισιν του προϋπολογισμού, είναι ανάγκη και ανάγκη απαραίτητος να εκλείψη, διότι είναι άτοπον να μη δύναται το δημοσίον να πράττη ό,τι και τας μικροτάτας διαχειρίσεις έχοντα ιδιωτικά καταστήματα, άτινα είναι ένήμερα εις την συνταξιν των λ/σμών των.

Προτείνει επομένως ή επιτροπή, όπως ή Βουλή επιστήσῃ την προσοχήν του άρμόδιου ύπουργού εις τό σύστωδες τοίτο αντίκειμενον, και απαιτήσῃ παρ' αυτού να λάβῃ πάντα τὰ αναγκαία μέτρα διά να εκπληρωθώσιν ακριβώς αι διατάξεις του νόμου.

Ανεγνώσθη είτα τό κεφάλαιον 7 «Ταμεία», επί του άρθρου 1 επρωτοπικόν· ή επιτροπή προτείνει τὰ εξής.

«Η πλειοψηφία της επιτροπής, δεν δέχεται την σημειουμένην παρὰ του ύπουργού άπαλειψιν του μισθοῦ έννέα γραφείων, διότι εξ ιδίας αντιλήψεως γωρίζει, ότι ή έλλειψις του βοηθητικού πρωτοπικου παρεμβάλλει προκώματα εις την τακτικήν της υπηρεσίας διεξαγωγής. Πρωτίνει επομένως να προστεθῇ ή αναγκαία διά την πληρωμήν αυτών δαπάνη εκ δρ. 10440. Εάν δε ή Βουλή παραδεχθῇ την υπό συζήτησιν πρότασιν περί συστάσεως ταμείου Γ', τάσεως εν τη έπαρχία Βάλτου, μετά την οποίαν θέλει υποβιβασθῇ τό εν Βονίτση ταμείον από της δευτέρας εις την 1'. τάξιν, πρέπει να προτεθῇ εις τό άρθ. τουτο πίστωση εκ δραχ. 120, ήτοι δραχ. 10 κατά μήνα, διότι και μὲν απαιτούνται δραχ. 180 κατά μήνα δια τον μισθόν του νέου ταμείου, αλλά θέλουν περισσεύει δραχ. 40 εκ του υποβιβασμού του ταμείου Βονίτσης και 130 εκ της κα-

ταργήσεως της θέσεως του γραμματέως αυτού. 'Επίσης πρέπει να προστεθώσιν εις τό 3 άρθρον του αυτού κεφαλαίου δραχ. 140 διά την κανονικην επιχορήγησιν του νέου ταμείου.»

Επί της γνώμης ταύτης της επιτροπής ελάθε χώραν έκταταμένη συζήτησις, τινών μὲν άποκρουόντων αυτήν ως έξογκώουσαν τον Προϋπολογισμόν, καθ' έν καιρόν διά την ισσρόρειαν αυτού, επιβάλλοι και φόρη έχρεις εις τον λαόν, άλλων δε υποστηρίζοντων τό μὲν πρώτον μέρος αὐτών, διότι ή άφαίρεσις των γραφείων θέλει παραλύει την ταμειακήν υπηρεσίαν, και κατά συνέπειαν θίλει επά ξήσει τας καθυστερήσεις των είσόδων του Κράτους, τό δε περί ταμείου εν Βάλτω μέρος, διότι ή σύστασις αυτού είναι αναγκαιοτάτη ένεκα της θέσεως της έπαρχίας ταύτης, καθόσο· άλλως τε και ή δαπάνη δεν είναι μεγάλη.

Διακούσῃς της συζήτησεως ταύτης, παρελθόντες τινες επρωτείναν την σύστασιν έπαρχιακών ταμείων εν Άργει, Τροιζηνία και Οίτύλῳ, όπου δε και την αναγκαίαν πίστωση.

Είπόντος δε του επί των Οικονομικών ύπουργού, ότι ούτε ή έλλειψις ταμείων εν ταις ειρημέναις έπαρχίαις είναι έμπόδιον εις την προόδον και εις την εύμερίαν αυτών, ούτε τό δημοσίον ταμείον δύναται να έπάρκησῃ σήκερον εις αύξησιν των δαπανών, αποδεχθέντος δε την πύστασιν της επιτροπής, περί της προσθήκης της υπό αυτού αφαιρεθείσης δαπάνης εκ δραχ. 10,440 δια μισθόν των γραφείων, διότι, είπεν, ή υπηρεσία των όντι σύστωδως ελατπύεται εκ της αφαιρέσεως αυτών, ή Βουλή έρωταθείσα παρεδίχθη δι' αναστάσεως την προσθήκην 10,440 δραχμών εις τό άρθρον 1 του υπό συζήτησιν κεφαλαίου.

Ετέθη είτα εις ψηφοφορία ή διυτέρα γνώμη της επιτροπής περί προσθήκης αρχμών 120 εις τό αυτό άρθρον διά την σύστασιν ταμείου εν Βάλτω. Εκ ταύτης δε γενομένης δι' άνωμαστικής κλήσεως υπό τους ψηφολέκτας Α. Στράτον και Εύθ. Δεληγιανννήν είνήχθη, κατά το ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ότι ή Βουλή παρεδέχθη την γνώμην της επιτροπής διά ψήφων 60 κατά 36, άρνηθέντων τριών.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας των Βουλευτών

Επί του εξής ζητήματος.

α Πραδεχεται ή Βουλή την γνώμην της επιτροπής περί προσθήκης δραχ. 120 εις τό αυτό άρθρον διά την σύστασιν ταμείου εν Βάλτω, ναι ή όχι; ρ

Κωνστ. Θεοδώρου Ν | Ανδρ. Μιχαλόπουλος

Αϊακός Λογιωτατίδης Ο
 Άναγν. Γιαννουλίδης Ν
 Μιχ. Δ. Καβής Ν
 Ν. Π. Καβής Ν
 Δημ. Τσούρης Ν
 Α. Δαμπουρίδης Ν
 Κωνστ. Μανουσάκης Ν
 Όθων Μακουγιάννης Ν
 Περ. Άνασ. Πετράκης Ν
 Δημ. Καλλιφρονάς Ν
 Παναγ. Κυριακός Ν
 Άριστ. Μπαλάνος Ν
 Σπυρ. Καραϊσκάκης Ν
 Άνδρ. Στ. Άτος Ν
 Δημήτριος Γρίβας Ν
 Γ. Γεροθανάσης Ν
 Π. Πετιμεζής Ν
 Εύθ. Δεληγιάννης Ν
 Γ. Πλαπούτας Ο
 Α. Αντωνόπουλος Ο
 Άθαν. Γόνδικας Ο
 Χ. Σακελλάρι-άδης Ν
 Ηλ. Β. Μαυρομιχάλης Ν
 Α. Πετροπουλάκης Ν
 Χρ. Μαστραπάς Ν
 Ίω. Σαφάκης Ο
 Νικ. Παπαμιχαλόπουλος Ο
 Γ. Ζουμπουλάκης Ο
 Άντ. Σ. Μήτσας Ν
 Π. Γουζούασης Ο
 Δημ. Τσιτσάρας Ν
 Γεώργιος Άποστολίδης Ν
 Πάνος Μανωλίδης Ν
 Δημ. Ζώτος Ν
 Κ. Λομιάδης άρν.
 Δ. Πατέλης Ν
 Σ. Λεονταράκης Ν
 Ίω. Πλαίσας άρν.
 Άνδρ. Γ. Φωσκαράκης Ν
 Λουκύργος Κρεσενίτης Ν

Στέφ. Σ. εφανόπουλος Ν
 Χ. Στεριόπουλος Ν
 Α. Βιλαέτης Ν
 Αλέκος Άχολος Ν
 Λο. Κάς Κατσίνης Ν
 Άναγν. Δημητρίου Ν
 Πέτρος Ζάνος Ν
 Ιωάννης Βλαδιανός Ν
 Σπυρ. Μαλασπίνης Ο
 Κωνστ. Πεταλάς Ν
 Άναστ. Μιχαλοπούλος Ν
 Ιωάννης Ζαΐνης Ν
 Σωτ. Πετιμεζής Ο
 Λεων. Πετιμεζής Ο
 Άνδρ. Οικονομόπουλος Ο
 Ίω. Παπαδόπουλος Ο
 Ιωάννης Φλέσσας Ο
 Περ. Μαυρομιχάλης Ο
 Γ. Πεφνώτης Ν
 Κωνστ. Δημητριάδης Ο
 Άλ. Κοντόσταυλος Ν
 Ίω. Μπαλάρας Ο
 Γεωργ. Λαζαρέτος Ν
 Κωνστ. Κυπριάδης Ν
 Στ. Πυδούδας Ν
 Σωκράτης Κουρής Ν
 Θεόδωρος Ζερβός Ν
 Νικό. Λαζαρέτος Ν
 Νικ. Παγκράτης Ν
 Πολ. Κωνσταντάς Ν
 Θεόδωρος Ρωμαιο Ν
 Νικόλ. Λουβρός Ν
 Γερ. Μαυρογιάννης Ν
 Νία. Γεωργακάτος Ν
 Α. Άννινο Ν
 Α. Τσουγανάτος Ν
 Γερ. Αντύπας Ν
 Άντώνιος Ζερβός Ν
 Γεωργιος Φλωριάς Ν
 Γ. Ιακωβάτος Ν

Χ. Ιακωβίτης Ίω. Προβελέ-ιος Ο
 Γ. Λεβιάδης Π. Μοδινός Ο
 Άναστ. Δημητριάδης Ν
 Άνδρ. Νοταράς Ν
 Εύθ. Κανελλόπουλος Ο
 Ίω. Γ. Ιωάννου Ο
 Εύθ. Οικονομόπουλος Ο
 Γεώργιος Άρωνης Ο
 Έμμανουήλ Κοντολέων Ν
 Κωνσ. Πανάρετος Ν
 Δημ. Βροντίτης Ν
 Χαλ. Α. Χρηστόπουλος Ν
 Σπ. Παπαδόπουλος Ν
 Δ. Παπανικολάου Ν
 Ίω. Παλασοπούλος Ο
 Σπ. Σπηλιωτάκης Ν
 Σπ. Κοπανίτσας Ν
 Ίω. Α. Κορριωτάκης Ο
 Α. Κορριωτάκης Ν
 Γεώργιος Λάππας Ν
 Πασ. Α. Σπουδαίους Ν
 Άλ. Σταματοπούλος Ν
 Άριστοτέλης Βαλαωρίτης Ν
 Γεράσ. Σέρβος Ν
 Δημήτριος Ισακόπουλος Ν
 Δημήτριο. Παπαλουκάς Ν
 Γεώργιος Μπουκίδης Ν
 Χρήστος Α. Χρηστόπουλος Ν
 Βασ. Δημητριάδης Ο
 Άναγ. Σταυροπούλος Ν
 Σπυρ. Οικονομίδης Ν
 Άθανάσιος Σιανιώτης Ν
 Άσημ. Ζατούντης άρν.
 Ξενοφών Λογιωτατής Ο
 Ιωάννης Άλεξίου Ο
 Έπ. Δεληγεώργης Ν
 Χαρίλαος Γρικούπης Ν
 Άλ. Ξανδρός Κουμουνδούρος Ν
 Περ. Μπούτας Ν
 Π. Καλαμαριώτης Ν

Ίω. Προβελέ-ιος Ο
 Π. Μοδινός Ο
 Άριστ. Ραυτοπούλος Ν
 Εμ. Ναυπλιώτης Ν
 Ν. Κονταράς Ν
 Ν. Φαρυάκης Ν
 Ίω. Πρωτοπαπής Ο
 Ν. Κανιός Ν
 Α. Ίψηλάντης Ν
 Κωνστ. Εύθυμίου Ν
 Τηλέμ. Ρούκας Ν
 Κίμων Χριστοδούλου Ν
 Άντ. Α. Μαυρομιχάλης Ο
 Ίω. Κατσάκης Ν
 Π. Λεωτσάκης Ν
 Α. Κουμουνδούρακης Ν
 Χ. Χριστόπουλος Ν
 Χ. Κανελλόπουλος Ν
 Κ. Οικονομόπουλος Ν
 Δημ. Μακρής Ν
 Εύθυμιος Κεχαγιάς Ο
 Λουκάς Καραλίδης Ο
 Σπ. Κρεμαζής Ν
 Α. Ρηγάδης Ν
 Μπενιζέλης Ρούφος Ν
 Α. Μπουκαούρης Ν
 Θάνας Κανακάκης Ο
 Άθαν. Μπουρλής Ο
 Κωνστ. Δαρειώτης Ν
 Ιωάννης Δουλιός Ο
 Κωνστ. Μελαχρινός Ο
 Γεώργιος Μπούμπουλης Ν
 Δημ. Θιολάκης Ν
 Κωνστ. Πιατός Ν
 Άχιλλεύς Μετοξάς Ν
 Μι. Τσιάδης Κανάκης Ν
 Ία. Ψύδης Παξιμάδης Ν
 Μακάριος Γιαννουλής Ο
 Μ. Παρίσης Ν
 Σωτ. Σωτηρόπουλος Ν

Αθ. Γρηγοριάδης	Αθ. Χατζόπουλος N
Τσίκος Μαυροειδής	Δ. Γαιριμώκος
Β. Σκαλτσούδης	Δ. Χατζίσκος N
Δημ. Βότσαρης	Δ. Κουζιώτης N
Σπυρ. Καραγιάννης N	Ν. Βουδούρης
Σταμ. Κορίνθης N	Αύγ. Αβερώνης
Δημ. Βούλαρης	Δημ. Βαλαβάνος
Αθανάσιος Μισούλης	Γ. Σταματάρας
Γασ. Πλέσσας N	

Κατόπιν ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε δι' ἐιδικῆς ἐρ' ἐκάστης ἀναστάσεως τὰς περὶ συστάσεως Ταμείων ἐν Ἀργεῖ, Τροιζηνίᾳ καὶ Οἰτύλῳ προτάσεις, παριδεχθὲν δὲ τὸ ἄρθρον 1, αὐξηθὲν κατὰ τὰ εἰρημέδια ἀπὸ δρ. 316,000 εἰς δρ. 327,560.

Μετά ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναβλέπων τὴν ἐξακολουθεῖσιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὐτίον διέλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΙΓΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Χ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ [ΕΤ']

Τῆς 15 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐπεβλήθη νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ ἐνώσεως τῶν εὐεργετικῶν ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, καὶ παρὲπέμφθη εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Παραβλὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν ἀπαντῶν εἰς τινὰ ἐπερώτησιν ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ εἰς προηγουμένην τινὰ συνεδρίαν περὶ διορισμοῦ δύο λογιστῶν καὶ ἀντικαταστάσεως ἐξέρων δύο τροφοδοτῶν ἐν τῷ Β. Ναυτικῷ, ὅτι τοὺς μὲν πρώτους προήγαγον οἱ προϊστάμενοι τοῦ ἐντός τοῦ δικαίωματος, ὅπου ἐχορήγουν αὐτοῖς οἱ κείμενοι νόμοι, περὶ δὲ τῶν δευτέρων, ὅτι ἡ τάξις τῶν τροφοδοτῶν δὲν ὑπάγεται εἰς

τὴν τάξιν τῶν ἀξιοματικῶν, καὶ ἐπομένως δύνανται ἕκαστος ὑπουργὸς νὰ ἀντικαθιστᾷ αὐτοὺς κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοιοῦτόν τι συνέβη καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὥστε δὲν ἐγένετό τι ἐναντίον τῶν κειμένων νόμων, ὡς δι' ἐσχυσίσθη ὁ ἐπερωτήσας βουλευτὴς Πάρου.

Ἀπαντήσας ὁ ἐπερωτησας, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν προαγωγὴν δύο ἀτόμων ἀπὸ πολιτῶν εἰς τὴν θέσιν τοῦ λογιστοῦ, ἥτις ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, οἱ πρώτοι ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν Σαχίνης καὶ Ἀρσὺς παρενόησαν, διότι δὲν ἐνόησεν τὸν λόγον, δι' ὃν ἀπενειμον βαθυμύς εἰς ἀνθρώπους μεδεμίαν ἐξέχον ὑπηρεσίαν προσεγγόντας τῇ πατρίδι, κατὰ συνέπειαν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ θέσῃ ραγχαὸν εἰς τὴν πλημμελῆ πορείαν τῶν κατὰ καιροῦ ὑπουργῶν, ἐνεκα τῆς ὁποίας τὸ Ναυτικὸν διατελεῖ εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν. εἰς πρὸς τὴν ἀντικατάστασιν δὲ τῶν δύο τροφοδοτῶν ὑπὸ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, δι' ἐσχυσίαν, ὅτι ἐγένοντο ἐπὶ παραβάσει ρήτου Β. Διατάγματος, δι' οὗ κανονίζονται τὰ προσόντα τῶν εἰς τὰς θέσεις ταύτας προηγουμένων· ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ παυθέντες εἶχον καὶ ἱκανότητα καὶ δικαίωμα κακτημένα, ἐνῷ οἱ διορισθέντες στεροῦνται πάντων τῶν προσόντων. Φρονεῖ κατὰ συνέπειαν, ὅτι πρέπει νὰ ἐπανορθωθῇ τὸ ἄτοπον, νὰ τεθῇ δὲ τέρμα εἰς τοιαύτας αὐθαιρέτους ἐνεργείας, κανονιζομένων διὰ νόμου τῶν θέσεων τούτων.

Ἀπαντήσας δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὅτι τὰ μὲν περὶ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λογιστοῦ κανονίζονται διὰ νόμου τοῦ 1837, ὁρίζοντος τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν εἰς 25, αἱ δὲ θέσεις τῶν τροφοδοτῶν δι' αὐθεντὸς νόμου κανονίζονται, οὐδὲ προστατεύονται, ἐπομένως θεωροῦνται ὡς ἀπλοὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, διατιθέμενοι κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν· ἀναγγεῖλαντος δὲ, ὅτι ταχιστα θέλει εἰσχεῖν νομοσχέδιον περὶ καταλληλοτέρου κανονισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, ἡ Βουλὴ ἀρκεθεῖσα εἰς τὰ λεχθέντα προέβη εἰς τὴν ἐμερσίαν διατάξιν.

Ἦρξε το βεστρον ἡ ἐξακολουθεῖσιν τῆς συζητήσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου. Ἐπομένως ἀνεγνώσθησαν κατὰ σειρὰν τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 τοῦ κεφαλαίου 2 «ταμεία» καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι, προστεθεισῶν μονον ἐπὶ τοῦ άρθρου 3 «ἐξόδα ὑπηρεσίας ἐν γένει» δραχμῶν 240, κατὰ συνέπειαν τῆς γενομένης προσθήκης εἰς τὸ 1 ἄρθρον ἐνός ταμείου ἐν Βαλτῶ. διὰ τῆς προσ-

θήκης ταύτης τὸ μὲν ἄρθρον 3 τοῦ Κεφ. 2 ἠυζήθη εἰς δραχμὰς 45, 240, ὁλόκληρον δὲ τὸ κεφάλαιον μετὰ τὰς γενομένας μεταβολάς, ἀπὸ 521,000 εἰς δρ. 532,800.

Ἀνεγνώσθη εἰτα τὸ κεφάλαιον 8 *οἰκονομικαὶ ἐφορεῖαι*. Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 1 *ἀπροσωπικόν*, ἀνεγνώσθη ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης διὰ τοὺς λόγους, ὡς ἐπὶ τοῦ Κεφ. 7 ἐξεθῆκε, τὴν προσθήκην τῆς ἀνηκούστες πιστώσεως ἐκ δρ. 9,240 διὰ μισθοδοσίαν 6 πρωτοκολλιστῶν γ'. τάξεως καὶ 5 γραφῶν δ'. τάξεως, τὴν ἀπαλείψιν των ὑποίων ζητεῖ λόγῳ οἰκονομίας ὁ προϋπολογισμὸς, ὡς καὶ τὴν προσθήκην δρ. 2400 διὰ τὴν σύστασιν Οἰκ. ἐφορείας ἐν Βάλτῳ.

Τὴν γνώμην ταύτην ἀποδεχθεὶς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς προσέθηκεν, ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ καὶ ἕτερον ποσὸν δρ. 1080 διὰ μισθοδοσίαν 3 κλητῶν, ἐπειδὴ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξήτησε τὴν ἀπαλείψιν καὶ τῶν 33 λογῶν οἰκονομίας.

Κατὰ συνέπειαν τῶν παρατηρήσεων τούτων ἡ Βουλὴ παρεδέξατο τὸ ἄρθρον 1 μὲ τὰς μεταβολάς, τὰς ὁποίας ἐν μέρει μὲν ἀπέδεχθη, ἐν μέρει δὲ ἐπήνεγκεν ὁ ὑπουργός. Κατὰ αὐτάς δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἠυζήθη ἀπὸ 178,000 εἰς δρ. 190,720.

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξεθῆκεν, ὅτι, ἐπαινῶν ἀφ' ἐνὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐπενεχθείσας οἰκονομίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁμιλοῦναι νὰ μὴ παρατηρήσῃ, ὅτι ὀφείλει πᾶσα Κυβέρνησις νὰ μὴ παραβιάζῃ εἰς ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς τὰ ὅρια, τὰ ὁποῖα αὐτὴ θέτει εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι πιεζέται ἀπὸ ἀνυπερβλήτους ἀνάγκας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὴν τάσιν τῶν υπερβάσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ δι' ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων, διότι ἄλλως εἶναι ματαίᾳ πᾶσα συζήτησις καὶ πᾶσα προσπάθεια τῆς Βουλῆς.

Τοσοῦτον δὲ μᾶλλον συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς παρατηρήσεις ταύταις, καθ' ὅσον, ὡς βλέπει, αἱ υπερβολαὶ γίνονται συνήθως οὐχὶ διὰ σκοποὺς τοῦλάχιστον ὠφελίμους, ἀλλὰ πρὸς ἰκαροποίησιν ὑποχρεώσεων παλαιῶν. Δυστυχῶς ἡ ἀπροσεξία τῶν ἐπιτετραμμένων τὰς μετὰ τῶν ἰδιωτῶν σχέσεις τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλων ἐγένετο ἀπείρους δικὰς καὶ ὁμηροὶ ἐπαυξάνει ταύτας πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου προφανῆ, καὶ ἐπὶ παραδείγματι διὰ μακρῶν ἐξήγησε τὰς μετὰ τῶν Ναυπλιέων διενέξεις τοῦ δημοσίου, δι' αἷς καὶ ποσὰ ἀπειρα δαπανῶνται, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐστὶν ὑπὲρ τῶν ἰδιωτῶν. Τὰ γεγονότα

ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ὅπως αὐτοὶ στενωὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐλαβῇ τοῦ λοιποῦ σπουδαία μέτρα ὅπως μὴ ἐπὶ ματαίῳ διακυβεύωνται τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, ἐνεκα ματαίων διενέξεων πρὸς ἰδιώτας.

Μετὰ τὰ λεγθέντα, ἀνεγνώσθη καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπὸ συζήτησιν κεφαλαίου 8 *εἰσὸδα ὑπηρεσίας*, καὶ ἐγένετο δεκτὸν, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, προστεθεισῶν μόνον δι' εἰσὸδα ἐφορείας Βάλτου δρχ. 240.

Κατόπιν ἀναγνωσθέν ἐγένετο δεκτὸν ἀνεῦ ἀντιρρήσεως καὶ τὰ ἐπόμενα κεφάλαιον 10 *κἄμισοι φόροι* ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀνεγνώσθη εἰτα τὸ κεφάλαιον 11 *εἰσμεσοὶ φόροι*. Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 1 *ἀπροσωπικὸν τελωνεῖον* ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐξῆς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς.

«Ἐνταῦθα ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως ἐφελκυσθῇ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ εἰς τὴν κατάλληλον ἀναπλήρωσιν τῶν ἀφαιρουμένων ὑπαλλήλων, διότι πολὺς φόβος ὑπάρχει μήπως ἡ παρουσιαζομένη εἰς τὰ εἰσὸδα τῶν τελωνείων ἐκπτώσις ἔχει ἐν μέρει τὴν πηγὴν τῆς εἰς τὴν μεγάλην τοῦ προσωπικοῦ ἐλάττωσιν, ἡ δὲ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, θεωροῦσα περιττὰς τὰ θέσεις τῶν ἐξηκονταρχῶν καὶ δεκαρχῶν, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀπαλείψῃ τὴν ζητούμενην διὰ μισθοδοσίαν αὐτῶν πίστωσιν καὶ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ὑπουργόν νὰ εἰσαγάγῃ νόμον περὶ καταργήσεως τῶν θέσεων τούτων.»

Ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τούτων παρετήρησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι δὲν εἶναι ἔτοιμος ἀκόμη νὰ φέρῃ νόμον περὶ τούτου, ἀλλ' ὅτι πολλοὺς τῶν δεκαρχῶν ἀπέσπασεν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀνέθηκεν εἰς αὐτοὺς τὴν διεύθυνσιν τῶν δασονομείων καταργήσας ὅλους τοὺς δασονόμους.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔλαβε χώραν ἐκτεταμένη συζήτησις, καὶ ἦν τινες μὲν κατέκριναν τὸ ὑπάρχον σύστημα τῆς τελωνοφυλακῆς ὡς ὀλέθριον διὰ τὰ δημόσια συμφέροντα, ἀποδίδοντες εἰς τὰς κατασχέσεις αὐτῶν τὴν ἐλάττωσιν τῶν τελωνιακῶν εἰσδημάτων, ἄλλοι συμφωνήσαντες εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην συνέστησαν τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἄλλοι κατέκριναν τὴν ἀντικατάστασιν τῶν δασονόμων διὰ τῶν δεκαρχῶν, διότι οὕτως θὰ ἀριθμῶσιν ἐντελῶς ἀνεπιτήρητα τὰ δάση καὶ θὰ καταστραφῶσιν ἐντελῶς, διότι οἱ δεκάρχοι εἶναι ὅλως ἀκατάλληλοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην,

καὶ ἄλλοι ισχυρίσθησαν, ὅτι τὸ ζήτημα τῶν τελωνοφυλάκων εἶναι λίαν σπουδαῖον καὶ δὲν πρέπει νὰ λυθῇ σήμερον, ἀλλὰ νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν ὥριμον σκέψιν τοῦ ὑπουργοῦ.

Κατόπιν τῶν παρατηρήσεων τούτων ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν πρότασις περὶ προσθήκης τῆς ἀνηκούσης πιστώσεως διὰ τὴν σύστασιν ὑποτελωνείου ἐν Μύλοις τοῦ Ἀργαυοῦ καὶ διὰ μακρῶν ἀνέπτυξαν οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὴν ὅτι ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης τὸ ἐμπόριον τῶν μεσογείων πόλεων τῆς Πελοποννήσου πάσχει, ὅτι ὁ λιμὴν τοῦ Ναυπλίου δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων τῶν μεσογείων πόλεων, καὶ παρεκάλουν τὸν ὑπουργὸν νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ζητουμένου ὑποτελωνείου.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἀποκρούει τὴν πρότασιν διὰ λόγους οὐ μόνον οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ δημοσίου συμφέροντος, ἄλλων δὲ προσθέντων, ὅτι ἡ σύστασις ὑποτελωνείου ἐν Μύλοις ἐπιζητεῖται ἀπὸ ἀντιζηλιῶν καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ ἀληθούς συμφέρον τῶν μεσογείων πόλεων, αἰτινὲς οὐδὲνως κωλύονται σήμερον εἰσάγεσθαι καὶ ἐξαγεῖν ἐκ τοῦ λιμένος Ναυπλίου ἐμπορεύματα, ἐπὶνεκεν ἄλλου, ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν ἐπιζητούντων τὴν σύστασιν ὑποτελωνείου ἐν Μύλοις δὲν εἶναι τοσοῦτον ἡ εἰσαγωγὴ, ὅσον ἡ ἐξαγωγὴ, ἀλλὰ τοῦτο θεωρεῖται, ἐὰν συστήθῃ τελωνιακὸν σταθμαρχεῖον.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἀποκρούων τὴν σύστασιν ὑποτελωνείου δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν σύστασιν σταθμαρχείου, ἀν καὶ θεωρῇ καὶ τοῦτο καθαρὰν ματαιοπονίαν, διότι φροεῖ, ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν κωλύεται ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων ἐξ ἑλληνικῶν λιμένων ὡς καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων. Θέλων δὲ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἐπιζητούντα τὴν σύστασιν αὐτοῦ προτείνει τὴν προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο δραχμῶν 3600 πρὸς σύστασιν 3 τελωνιακῶν σταθμαρχείων εἰς διάφορα μέρη, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἐν Μύλοις, πρὸς δὲ καὶ τὴν προσθήκην δραχμ. 2400 διὰ μισθοδοσίαν ἐνός ἐλεγκτοῦ τελωνείου ἐν τῇ τάξεως, τὸ ὅλον δραχμῶν 6,000.

Συναινέσας εἰς ταῦτα τῆς Βουλῆς, παρελθὼν ἄλλος ἐπρότεινε τὴν προσθήκην τῆς δευτέρας πιστώσεως διὰ τὴν σύστασιν ἐνός ὑποτελωνείου εἰς Γαύριον τῆς Ἀνδρου, ὅπως προληφθῶσι τὰ σήμερον ἐκ τῆς ἐλλείψεως τούτου γενόμενα λαθρεμπόρια, καθόσον ἡ σύστασις αὐτοῦ θέλει ἐπαυξήσῃ τὰ δημόσια ἔσοδα.

Ἀποκρούσαντος δὲ τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, δι' οὗς ἀπέκρουσε

καὶ τὴν σύστασιν ὑποτελωνείου εἰς Μύλους τοῦ Ἀργαυοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψεν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ἄλλος ἐπρότεινε τὴν κατάργησιν τοῦ ὑποτελωνείου Πόρου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ μετατεθῇ τὸ ταμεῖον Ἰδρας εἰς Πόρον.

Ἀποκρούσαντος δὲ τινος τὴν πρότασιν ταύτην, ὡς μὴ σπουδαίαν, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἐξέθηκεν, ὅτι θέλει σκερθῇ καὶ ἐνεργήσῃ διοικητικῶς ὅ,τι ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον κατὰ τὰς ὡς ἀνωτέρω ἐπενεχθείσας μεταβολὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ. Κατὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 1 κυζήθη ἀπὸ δρ. 604,000 εἰς δραχμὰς 610,000.

Ἐπίσης φηγαγνοσθέντα καὶ τὰ κατόπιν ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ κεφαλαίου τούτου «*Ἐξοδα ὑπηρεσίας*» καὶ «*Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ τελωνιακῶν καταστημάτων*» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπὶ τοῦ 4 ἁρθρου «*Προσωπικὸν σφραγιστηρίου*» ἀνεγνώσθη ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ζητοῦσης τὴν ἀπαλειψὴν τοῦ διδομένου ἐπιμισθίου εἰς τὸν διευθύνοντα τὸν γεωμετρικὸν κλάδον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ, λόγω τῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ σφραγιστηρίου, διότι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἄρθρον 30 τοῦ λογιστικοῦ νόμου.

Ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἄνευ τοῦ ἐπιμισθίου τούτου δὲν εἶναι δυνατόν ὁ διευθύνων τὸν γεωμετρικὸν κλάδον νὰ διευθύνῃ συγχρόως καὶ τὸ σφραγιστήριον· τούτου ἕνεκα θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προσταθῇ ἡ ἀφαιρουμένη ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ πίστωση διὰ τὴν μισθοδοσίαν ἐνός διευθυντοῦ τοῦ σφραγιστηρίου.

Μηδεμιᾶς δὲ ἀντιρρήσεως γενομένης, ἀπληρίφθη τὸ διδόμενον εἰς τὸν διευθύνοντα τὸν γεωμετρικὸν κλάδον ἐπιμισθιον ἐκ δραχμ. 1440, προστετέθησαν δὲ δραχμαὶ 4800 διὰ μισθοδοσίαν ἐνός διευθυντοῦ τοῦ σφραγιστηρίου κατὰ τὸν νόμον. Ὑπὸ τὴν μεταβολὴν ταύτην τὸ ἄρθρον 4 κυζήθη ἀπὸ δραχμὰς 13,390 εἰς δραχμ. 14,830.

Κατόπιν ἀναγνοσθέντα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 5, 6 καὶ 7 ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἀνεγνώσθη εἰτα τὸ κεφάλαιον 12 «*Δημόσια καταστήμα-*

τα » καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ κεφαλαίου 13 « *Δημόσια νομήματα* » ἀναγνώσθης τοῦ ἁρθροῦ 1 « *Προσωπικὸν δασὼν* », ἀναστὰς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐζήτησε τὴν ἀπαλείψιν καὶ τῆς μετὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐπινεχθείσας τροπολογίας σημειουμένης ἐν πιστώσεως διὰ μισθοδοσίαν δασονόμων ἐκ δραχ. 24,000, διότι ἀπέλυσε πάντας τοὺς ὑπάρχοντας δασονόμους καὶ ἀνεπλήρωσε τὰς ἀναγκαιότερας θέσεις αὐτῶν διὰ τῶν ὑπεραριθμῶν δεκαρχῶν τῆς τελωνοφυλακῆς.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἀποκρούων τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ συντάσσεται μὲ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς προτεινούσης τὴν διατήρησιν τῶν σημειουμένων 20 δασονόμων. Τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲ προβαίνει καὶ περαιτέρω, ζητεῖ τὴν διατήρησιν ὅλων τῶν χάριν οἰκονομίας καταργηθεισῶν δασονομικῶν θέσεων, διότι φρονεῖ ὅτι ἐνεκα τῆς παραλυσίας τοῦ κλάδου τούτου, τὰ μὲν δάση κατεστράφησαν διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου, τὰ δὲ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους ἐκ τῶν δασικῶν προϊόντων ἠλαττώθησαν. Ἐν δὲ μᾶλλον ἀποκρούει τὸ σύστημα τοῦ ὑπουργοῦ, καθιερῶντος τὴν διὰ τελωνιακῶν ὑπαλλήλων ἐπιτήρησιν τῶν δασῶν, διότι φρονεῖ, ὅτι, ἐν ᾧ ἂν ἑνὸς οἱ ὑπάλληλοι αὗτοι, ἂν μὴ ἐπιτηδεύει ὄντες εἰς τὴν νέαν ταύτην ὑπηρεσίαν, θὰ ἀφῇσιν ἀνεπιτήρητα τὰ δάση, ἀφ' ἑτέρου οὖτως τὰ τελωνιακὰ εἰσοδήματα ἐκ τῆς ἐλλείψεως αὐτῶν θὰ ἐλαττωθῶσιν οὐσιωδῶς. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῆς μὴ ἀπαλείψεως τῆς σημειουμένης δαπάνης τοῦλάχιστον διὰ μισθοδοσίαν 20 δασονόμων.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ τίτλος δὲν ἀποκαθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον δασονόμον πράγματι, καὶ ὅτι καὶ οἱ δεκάρχοι θὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ὑπηρεσίαν ὥπως καὶ οἱ ἀπολυθέντες δασονόμοι, ἴσως δὲ καὶ καλλίτερον ἐνεκα τοῦ ὅτι εἰσὶν ἐξασφαλισμένοι ἀπέναντι τῶν ἀδικοηθολογητῶν παύσεων, προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, δὲν ὑπάρχουν ἐν Ἑλλάδι ἄνδρες ἱκανοὶ νὰ ἐπιτηρῶσι καὶ βελτιώσωσι τὰ δάση, ἐξαίρεσι δὴ, σπουδασάντων ἐν Γερμανίᾳ κατὰ συνέπειαν φρονεῖ μὲν, ὅτι οἱ δεκάρχοι εἶναι σχετικῶς καλλίτερον ἀνεπτυγμένοι ἀπὸ τοὺς πῶς διοριζομένους δασονόμους, ἀλλὰ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ εἰσαχθῇ νομοσχέδιον ἐν μέτρους τῆς Κυβερνήσεως, κανονίζον τὰ τῆς δασονομίας.

Ἀποκρούσαντος δὲ κατόπιν ἄλλου τὴν ἰδέαν, ὅτι μόνον ἐκ

Γερμανίας δύνανται νὰ εἰσπείσωσιν ἐν Ἑλλάδι τὰ καλά, καὶ ἰσχυρισθέντος, ὅτι ἡ Ἑλλὰς περιέχει ἱκανοὺς δασονόμους, ὡς περιέχει καὶ ἄνδρες ἀξίους πάντων τῶν ἐπαγγελματιῶν, ἡ Βουλὴ ἐνωθέντις, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἐπομένως τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπὸ συζήτησιν κεφαλαίου ἠλαττώθη ἀπὸ 99,912 εἰς δραχ. 80,912.

Ἐνταῦθα πασιθῶν τις κατέκρινε τὸ πρὸ πολλοῦ ἐκδοθὲν Β. Διάταγμα περὶ θητείαις τῶν δασοφυλάκων, καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ ὑπουργοῦ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἰσχύον νόμου, μήτε νὰ παρῇ δικαίωμα ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἀπολυμένους δασοφύλακας· ἐπρότεινε δὲ ἐπὶ τέλους νὰ ἐκφρασθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἡ Βουλὴ.

Παρατηρησάντων δὲ, τοῦ μὲν ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου δὲν δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦ δὲ Πρωθυπουργοῦ, ὅτι οὐδ' ἡ Κυβέρνησις ἰσχυρίζεται, ὅτι τὴ περὶ αὐτοῦ προλαλήτας ἐποίησε λόγον Διάταγμα ἔχει νόμον ἰσχύον καὶ ὅτι παρῇ δικαίωμα πρὸς ἀγωγήν κατὰ τοῦ δημοσίου, ἡ Βουλὴ ἤκουσεν εἰς τὰ λεγόμενα.

Ἐπομένως ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ κεφαλαίου 13 ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἁρθρῶν 6—8 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ἀνεγνώσθη ἡ ἑξῆς γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

« Διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν ἀποθηκαρίων καὶ τὰ ἐξόδα τῆς καλλιέργειας τῶν ἀλυσῶν καὶ τῆς μεταφορᾶς ἀλάτων δαπανῶνται ἐτησίως 120—140,000 δρ., ἥτοι πλεον τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ εἰσπραττομένου ἀπὸ τὸ μονοπώλιον τοῦ ἁλατος ἐσόδου, καὶ ὅμως οὐ μόνον ἡ τιμὴ τῶν 10 λεπτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν πωλεῖται τὸ ἅλας ἐν ταῖς δημοσίαις ἀλαταποθήκαις, εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, ἀλλὰ καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦται οἱ κάτοικοι ἀπαντῶσι πολλὰς δυσκολίας εἰς τὴν προμηθειάν αὐτοῦ καὶ τὸ πληρόνους εἰς διπλάσιαν καὶ τριπλασίαν τιμὴν.

Ἡ ἐπιτροπὴ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐξέθηκε, φρονεῖ, ὅτι τὸ ἐν ἐνεργείᾳ σύστημα τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀλυσῶν δὲν εἶναι τὸ καταλλήλοτερον, διότι καὶ καταχρήσεις συμβαίνουσιν, ἐπαισθητῶς ἐλαττώνουσαι τὴν ὁποίαν ἔδωκεν τὸ θεμεσίον νὰ ἔχῃ πρόσονον, καὶ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν οἱ κάτοικοι δὲν ἠμποροῦν νὰ προμηθεύωνται εὐκόλως τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τῆς πρώτης ἀνάγκης, τοῦ ὁποίου ἡ χρῆσις ἐπεκτεινόμενη εἰς τὴν κτηνοτροφίαν

ἡδύνατο νὰ ἀποβῇ πρόξενος ὠφελειῶν διὰ τὸν τόπον. Κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἡ πολυτιμία τῶν ἀλυκῶν ἐκμισθωτικὴ εἶναι τὸ μόνον μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ ἐκλείψωσι πάντα τὰ σήμερον εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἀλάτων συμβαίνοντα αἰσπα.»

Ἐνταῦθα παρελθὼν τις ἐξέθηκεν, ὅτι σήμερον τὸ προϊόν τοῦτο ἀποτελεῖ ἓν σπουδαῖον ἄρθρον τοῦ ἐμπορίου. Εἶναι δι' ὃρὸν καὶ συμφέρον νὰ καλλιεργηθῶσιν ὅσον ὁλόν τε πλείστα ἀλυκαὶ ἐν Ἑλλάδι ὅπως μετὰ τοῦτο ἐλαττωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἀλατος εἰς 2 λεπτά. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη μετὰ τὴν ἐπαύξησιν τῶν ἀλυκῶν εἶναι ἐπωφελεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι, τῆς Τουρκίας σήμερον ἔχουσιν τὸ μονοπώλιον τοῦ ἀλατος, θὰ εὕρισκῃ συμφέρον ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία καὶ τὸ Ἑλλ. ἐμπόριον νὰ ἐξάγῃ μεγάλα ποσὰ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἐντεύθεν τὸ ἐκ τοῦ ἀλατος ἐσοδὸν θὰ ἐπαυξήθῃ ὑπερμέτρως. Ὅθεν συνιστᾷ εἰς τὸν ὑπουργόν νὰ μὴ φεισθῇ δαπανῶν εἰς καλλιέργειαν καὶ ἐπαύξησιν τῶν ἀλυκῶν τοῦ κράτους.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι εἶναι κρισὶς πλέον νὰ καταργηθῇ ὁ νόμος τοῦ 1861 περὶ εἰδικῶν ἀλαταπολυθῶν, ἐξ οὗ ἡδύνατο νὰ προέλθῃ οἰκονομία 80 χιλ. περίπου δραχμῶν καὶ ἀδελῶς ἤθελε καταδικασθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἀλατος εἰς 8 λεπτά· συγχρόνως δὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ περὶ ἀλατος νόμος καὶ εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους, τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ σήμερον μέγιστον καλλιεργηθῶσιν αἱ ἀλυκαὶ καὶ αὐξήσῃ τὸ ποσόν· περὶ δὲ τῆς καταργήσεως τοῦ περὶ εἰδικῶν ἀλαταπολυθῶν νόμου, τοῦτο εἶναι ζήτημα χρόνου, διότι εἰς τοῦτο τείνει καὶ ἡ Κυβέρνησις· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἀλατος νόμου καὶ εἰς Ἑπτάνησον, τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ, διότι αἱ ἀλυκαὶ εἰς τὰς νήσους ἐκείνας εἶναι ἰδιοκτησίαι τῶν δέμων, καὶ δύναται μὲν ἡ Κυβέρνησις νὰ τὰς οἰκαιοποιήσῃ, ἀλλ' ὀρεῖται προηγουμένως ν' ἀποζημιώσῃ αὐτοὺς.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἄρθρα 6—8 τοῦ Κεφ. 13 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπίσης δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ἕκαστον ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἐφεξῆς κεφάλαια 14 «*Δημιουργήματα*», ἀραιωθείτης μόνον ἐκ τοῦ 1 ἁρθρου «*προσωπικὸν γεωμετρικὸν κλάδον*» πιστώσεως δρ. 2,160· διὰ μισθοδοσίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γεωμετρικοῦ κλάδου, καὶ 15 «*Εἰσπράγματα χρημάτων*» κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἀνεγνώσθη εἰς τὸ Κεφ. 16 «*Ἀποδημιώσεις*», καὶ ἀνεγνώσθη τὴν ἀντιρρήσεως ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1 αὐτοῦ «*Εἰσπράγματα δικαστικῶν ἀπογνάσεων*».

Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 2 «*Ἀντιμισθία δικηγόρων*» λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἐζήτησε νὰ πιστωθῇ πίστωσις δρ. 10,000 ἀκόμη, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀντιμισθίαν ἑνὸς δικηγόρου μισθουμένου πρὸς 800 ἴρ. κατὰ μῆνα ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἔργον ἔχοντος νὰ ὑπαραπείσῃ ἀπ' ἀκλειστικῶς τὰς ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου. Ἡ πίστις, ἢν ζῆτει, εἶπε, δὲν εἶναι μεγάλη, καθόσον πρὸς τοῦτο κατήργησε τὴν θέσιν τοῦ τμηματάρχου τοῦ δικαστικοῦ τμήματος, οἰκονομήσας οὕτω πέντε περίπου χιλ. δραχμῶν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ὑπουργοῦ δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν παρὰ τῆς Βουλῆς πρὶν ἢ συζητηθῇ τὸ ἐκκρεμές καὶ ἐπὶ τούτῳ ὑποβληθῇ νομοσχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς περὶ συστάσεως δικαστικοῦ γραφείου.

Μετὰ βραχείαν δὲ ἀμφισβήτησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καθ' ἣν τινὲς μὲν ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα εἶναι σπουδαῖα καὶ δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐξ ἐφόδου, καὶ ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ὑπουργοῦ ἀνατρέπει τὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ ὑπουργός ἰσχυρίσθη, ὅτι ἐκ τῆς γνώμης τοῦ οὐδαμῶς προδικάζεται ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς, παρετηρήθη, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἦτον εἰς νόμιμον ἀπριτίαν. Κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἀναβλῶν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολουθήσῃ τῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΥΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Χρ. Μαστραπᾶς,

Π. Β. Κωσταντᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'.

Τῆς 16 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἐν πρώτοις συστήσαντός τινος εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ εἰσαγάγῃ νέον νομοσχέδιον περὶ τῆς ἀπορρίψεως ἐν τινι προλαβούσῃ συνεδριάσει πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 30,000, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν ἀπαντήσαντος, ὅτι αὐδεμία πρὸς τοῦτο ὑποχρέωσις δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν,

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α'.) 25

ἀποκειμένου εἰς αὐτὴν νὰ φροντίτῃ περὶ τακτοποιήσεως τῆς πιστώσεως ταύτης, παρ' ἧς ἕτερος ἡρώτης τὴν Κ.θερ. κρίναι ἐάν εἴαθεν ὑπ' ὅσιν τῆς τὴν ἀναφορὰν τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκ. καὶ Γυθείου περὶ παρ' ἧς σιτηρῶν ἐπὶ πιστώσει χάρ. ν. τῆς ἐπι- κρατούσης αὐτοῦ σιτοδείας.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἐπεθύμει μεγά- λως ὅπως εἴλθῃ εἰς Γυθείαν τῶν εἰρημικῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλ' ἐνεκὰ τῆς ἀνεχείας τοῦ ταμείου οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ.

Ἀνεκοινώθησαν εἰς α) ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ β') νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως ἀτμοπλοϊκῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Κ.Κ. Φρασινέι πατρὸς καὶ υἱοῦ. Ἀμφότερα δὲ παρ- πέμφθησαν εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀναστὰς δὲ ἕτερος ἡρώτης εἰς τὴν ἀποτί- ρανσιν τῆς Κωπαίδος Ἀπονέρι κατέθετο τὴν συμφωνηθῆσαν χρη- ματικὴν ἐγγύησιν. Τοῦ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι ὁ εἰρημικὸς ἐργολάβος ἀπεδέχθη τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκδοθεῖσαν συναλλαγματικὴν, λήξασαν τὴν 11 τρέ- χοντος, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῆς, εἶπε, δὲ εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ἡ Κυβερνήσις, προεβῆ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐξακολου- θῆσαι τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Προκειμένου δὲ νὰ συζητηθῇ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Κεφαλαίου 16 ἐάντιμιθία δικηγόρων ἀεγνώθη εἰς τρίτην συ- ζήτησιν ἡ ἐκτετατὴ πρότασις νόμου περὶ αὐτῶν εἰς δικα- στικῶν γραφείων ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐρ' ἣς λαβὼν τὸν λόγον ἐν μέλῳ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐξεθῆκεν, ὅτι τὰ ὑπέρογκιν τῶν ποσῶν διὰ δι- καστικὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀμοιβὰς δικηγόρων ἐφείλκεται τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ προὔκαλεσε τὴν ὑπὸ συζήτη- σιν πρότασιν. Τὰ αὐτῆς, εἶπε, τὰ ἐπιπρατήσαντα μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου ἀνω- φελῆ καταδείχθησαν, τὸ μὲν, διότι ἀνατιθεμένων τῶν ὑποθέ- σεων ἀποκλειστικῶς εἰς ἐμισθους δικηγόρους, δυνατόν ἐστι νὰ ὑπερασπίζωνται καὶ ἄλλαι ὑποθέσεις, μένουσι σχεδὸν ἀεπιτή- ρητα τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, τὸ δὲ, διότι ἀνατιθεμένων τῶν ὑποθέσεων τοῦ ὧν εἰς δικηγόρους καὶ ἐκλογὴν οὐ μόνον ταχέως πάλιν δὲν περαιοῦνται αὐταί, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς στρεψ- δικίας πολλῶν ἐκ τούτων συχότατα ἐγεννήθησαν καὶ δίκαι.

Ἐπειδὴ δὲ φρονεῖ, ὅτι αἱ ἐλλείψεις τῶν συστημάτων τούτων κα- ταλλήλως θεραπεύονται διὰ τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως συ- νιστᾷ τὴν παραδοχὴν τῆς, ὅπως δοκιμασθῇ καὶ καὶ τὸ μέσον τοῦτο.

Ἐπ' ἐγκεν ἕτερος ὅτι ὁ προκαλέσας ἀπλῶς τὰ συμβαίνοντα ἐξεθῆκεν, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν οὐσιαστικὸν λόγον αὐτῶν, ὅστις εἶναι ἡ τάσις τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν τοῦ νὰ παραδίδωσι τὰς ὑποχρεώσεις τῶν χάριν τῆς πολιτικῆς, διότι, καθόσον αὐτὸς γινώσκει, πλείστα δίκαι ἐγεννήθησαν ἐκ τοιαύτης αἰτίας, καὶ τὸ κακὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ θεραπεύσῃ ἡ συζητούμενη πρό- τασις, διότι οὐδένα λόγον ποιεῖ περὶ εὐθύναι τῶν παραδίδόν- των τοὺς νόμους καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν, καὶ ἐντεῦθεν ἀδι- κούντων, ὑπουργῶν, πρὸς οὓς ἔπρεπε ν' ἀνακοινῶνται αἱ δίκαι· συγκρίνων οὕτως τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς ἐπι- τροπῆς ἀσπαζόμενον, ἐκτράχθη ὑπὲρ τούτου, ἀπειθαρχούμενος πᾶ- σαν τροποποίησιν, ἣν ἡ Κυβερνήσις ἔθελε κρίνει καταλλήλῃ νὰ φέρῃ ἐπ' αὐτοῦ.

Ἀντεῖπεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργὸς ὅτι αἱ διευθύνοντες τάνυν τὸ δικαστικὸν τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὑποκείμενοι καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀτέλειαν, ὑπέπεσαν καὶ θέλουν υποπέσει εἰς λάθῃ καὶ οὕτω θέλουν γεννῶνται δίκαι καὶ εἰς τὰ ἐρεξῆς· ἀλλ' ἤδη προκει- μένου περὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν ἐξισταστέον ποῖον ἐστὶ τὸ κα- ταλλήλοτερον φάρμακον, καὶ οὐχὶ ποῖαι αἱ διδασκαί ἀφορμῇ εἰς γέννησιν δικῶν αἰτίαι. Διαχειρισθεῖς, εἶπεν, ἄλλοτε τὰ τῆς οἰκονομίας, θεωρήσαντες ὅτι καθ' ὅσον ἐνεργεῖ τις ὑπηρεσίαν τινα κατὰ τοσοῦτον ἐξοικειοῦται μὲ ταύτην, ἡ δὲ ἐξοικειώσις αὕτη γεννᾷ τὸ ἐνδιεφέρον ὑπὲρ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς· οἱ λόγοι οὗτοι τὸν ἔπεισαν ὥστε νὰ ἀναθίσῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικῶν τοῦ Δημοσίου κατ' ἀποκοπὴν εἰς ὁρισμένους δικηγόρους· ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἀπέτυχεν καὶ οὐδεὶς λόγος πλέον περὶ αὐτοῦ, μολοντί κατὰ τινὰ στατιστικὴν, ταχύτερον ἐπικρατοῦν τὸ τότε αἱ ὑποθέσεις τοῦ Δημοσίου καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πλείονες ἀπέβαινον. Κατόπιν εἰσάχθη τὸ ἐπιπρατοῦν, ὅπερ πολλὰ κακὰ ἐγένετο, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι μέγα ποῖον δαπανᾷται ἀλλὰ καὶ βραδέως διεπαραοῦνται, καὶ πολλὰ ἀτοπα συνέβησαν καὶ συμβαίνουσι καθ' ἑκάστην. Τὰς ἐλλείψεις ὅμως τούτων οὐ μόνον δὲν θερα- पेῦται τὸ συζητούμενον, διότι τὰ ἀνάτοκα μόνον μεταβάλλει τῶν ἐν τῷ δικαστικῷ τμήματι ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ βιάσθην θέλει προξενήσει εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, διότι στρεφὶ τὴν

κυβέροντων τῶν φώτων τῶν δοκιμωτέρων νομομαθῶν μας, οὓς ἠδύνατο νὰ συμβουλευταὶ κατὰ τὸ ἤδη ισχύον σύστημα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν προτεινομένην πίστωσιν, εἶπεν, ὅτι κυρίως δι' αὐτῆς σκοπεῖται ἡ μὲν ἄλλη ὑπηρεσία ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ δικαστικοῦ τμήματος, ἡ δὲ καθ' αὐτὰ ἐπιστημονικὴ ν' ἀνατεθῇ εἰς ἓνα τῶν σπουδαιότερων νομομαθῶν, ὑποχρεούμενον συνάμα νὰ ὑπερασπίζηται καὶ τὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου δίκας. Τὴν πίστωσιν ταύτην συνιστῶν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς, ἀπέχει ν' ἀποφανθῇ περὶ τοῦ καταλλήλου συστήματος.

Ἐπὶ εἰκὲν ἄλλος, ὅτι ἡ προκειμένη πρότασις δὲν εἶναι κατάλληλος, ὅτι ἐξετάζει ἐκ μονομερείας τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ τῶν λοιπῶν ιδιωτῶν, τοῦθ' ὅπερ ἀντιβαίνει εἰς τὸ αὐσιῶδες χαρακτηριστικὸν τοῦ νόμου, τὴν γενικότητα, ἄλλως δὲ καὶ ἀσύμφορος εἶναι, διότι περιορίζει τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὑπουργείου ἐντὸς ἐλαχίστου ἀριθμοῦ δικηγόρων, καὶ οὕτω καταστρέφει τὰς ἐγγυήσεις, ὅς δύνανται νὰ ἔχῃ ἡ ἐκλ. γῆ ἂν εἴηεν εὐρύτερον κύκλον. Ἄν δὲ συνέθεσαν ἄτοπα κατὰ τὸ παρελθόν, τοῦτο ἀποδοῖον εἰς τὴν κακὴν ἐκλογὴν, ἢ ἐποίησαν οἱ κατὰ καιρὸς ὑπουργοί, τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων, εἰς οὓς εἶναι ἐπιτεταγμένον νὰ ἐκλέγῃσι τοὺς δικηγόρους τοῦ Δημοσίου ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐν ᾗ ἠδύνατο πάντα νὰ προληφθῶσι ἐὰν οἱ δικηγόροι διωρίζοντο ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. Ὅπως ἤμποτε ὁμοῦ σήμερον δὲν εἶναι καιρὸς νὰ ἐπιψηφισθῇ ταχέως ἡ πρότασις.

Ἐπὶ εἰκὲν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὅτι τὸ ὑπὸ συζητήσαν ζήτημα εἶναι σποινδαῖον καὶ δεῖται ἐκτενέστερας συζητήσεως καὶ ἡριμωτέρας σκέψεως. Ἐπειδὴ δὲ σήμερον πρόκειται ν' ἀσχοληθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, προτείνει τὴν ἐπιψήφισιν τῆς σημειουμένης πιστώσεως καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, μὴ προδικαζόμενης ἐκ τοῦ συ.

Συναινέσας εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ λεχθέντα τῆς Βουλῆς, ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἀρθρὸν 2 τοῦ κεφαλαίου 16 καὶ ἁ τὸν προϋπολογισμόν. Ἐπίσης ἀναγνωθῆντα κατόπιν ἐγένοντο δεκτά καὶ τὰ ἐπόμενα κεφάλαια 17 καὶ 18 ἀνευ ἀντιρρήσεως κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, γενομένης μόνον τῆς παρατηρήσεως ἐπὶ τοῦ τελευταίου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφίλει νὰ ἐπισπεύσῃ, καθόσον αὐτῇ ἐναπόκειται, τὸ περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀγῶνος.

Κατὰ τὰς εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια ἐπενευθείας μεταβολὰς τὸ οἰκὸν κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναδίδει εἰς δραχ. 10,733,303 κατὰ τὸν ἐφεξῆς πίνακα.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Κεφ. 1	Χρέος ἐξωτερικόν	Δραχ.	1,075,000
» 2	» ἐσωτερικόν	»	1,875,870
» 3	Συντάξεις	»	2,643,820

ΜΕΡΟΣ Β'.

» 4	Χορηγήσεις	Δραχ.	1,125,000
-----	------------	-------	-----------

ΜΕΡΟΣ Γ'.

» 5	Βουλὴ	Δραχ.	371,000
-----	-------	-------	---------

ΜΕΡΟΣ Δ'.

» 6	Γενικὴ ὑπηρεσία	Δραχ.	287,445
» 7	Ταμεία	»	531,800
» 8	Οἰκονομ. ἐφορεῖα	»	213,360

ΜΕΡΟΣ Ε'.

» 10	Ἄμεσοι φόροι	Δραχ.	247,000
» 11	Ἐμμεσοι φόροι	»	1,371,830
» 12	Δημόσια καταστ.	»	60,075
» 13	» νομήματα	»	319,703
» 14	» κτήματα	»	65,400

ΜΕΡΟΣ Σ'.

» 15	Ἐπιστροφὰι χρημ.	Δραχ.	28,000
» 16	Ἀποζημιώσεις	»	310,000
» 17	Συμφηρισμὸς φαλαγγιτ.	γραμμ. κ.λ.	200,000
» 18	Ἐξοδ. ἐπιτ. ἀγῶνος	»	8,000

Τὸ ὅλον Δραχ. 10,733,303

Ἀκολουθῶν, ἀρξάμενης τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, ἀνεγνώσθη τὸ κεφάλαιον 1 ἀσχετικὴ ὑπηρεσία. Ἐπὶ τοῦ 1 ἀρθροῦ ἀνεγνώσθη ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἀπάλειψιν τῆς πιστώσεως ἐνὸς ὑπουργικοῦ γραμματεῖος 4. τάξεως ἐκ δραχ. 2,592, ὡς ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ διερχομένου τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν. Ἀντιεπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ διερχομὸς οὗτος ἔχει πολλὰς σπουδαίας ἐργασίας, ὁ δὲ ὑπάλληλος, τοῦ ὁποῦ τὴν πίστωσιν ἀπαρτίζει ἡ ἐπιτροπὴ, εἶναι τὰ μάλιστα χρήσιμος εἰς τὰς σημερινὰς ἰδίως

περιστάσεις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, ἀπερρίψε μὲν τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς, παρεδέχθη δὲ τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Επὶ τοῦ ἁρθροῦ 2 «*γραφικὰ εἴδη*», ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀπὸ τοῦ προσεχούς 7θίου καὶ ἐκείθεν, ἰσχυριζομένη, ὅτι πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ περισυνὴ σύστασις τῆς Βουλῆς περὶ μεταφοράς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ τῆς Παιδείας, καὶ προσθετοῦσας, ὅτι, ἐάν τοῦτο δὲν ἐπαρκεῖ, δύναται νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὸ δημόσιον κατάστημα, ἐν ᾧ σήμερον ἐοράζεται τὸ ἀρχιελεῖον τῆς Β. Χωροφυλακίας, τούτου μετατιθεμένου εἰς τὸ κατάστημα, εἰς ᾧ σήμερον ὑπάρχει ἡ Νομαρχία Ἀττικῆς· συγχρόνως δὲ νὰ ἀφαιρεθῇ καὶ ὁ σημειούμενος ἐκτακτός κλητὴρ.

Επὶ τῶν παρατηρήσεων τούτων ὁ μὲν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπήντησεν, ὅτι τὰ καταστήματα, περὶ ὧν ποιεῖ λόγον ἡ ἐπιτροπὴ ἀπ' ἐνὸς μὲν δὲν εἶναι ἐπαρκῆ, ἀπ' ἐτέρου δὲ κατεγόνται, ἐπομένως ἐξήγησε νὰ μὴ ἀπαλειφθῇ τοῦ ἐνοικίου ἡ ζητούμενη πίστωσις, καθόσον θέλει καταβληθῇ φροντίς περὶ τούτου, αὐτὸς δὲ τοῦ κλητῆρος, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ ἀναγκαῖος, ἡ Βουλὴ, μὴ σποδεχθεῖσα τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 2 ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· κατοπινὰ δὲ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 3, 4 καὶ 5 τοῦ κεφαλαίου 1.

Ἀνεγνώσθη εἰς τὸ κεφ. 2 «*διπλωματικὴ ὑπηρεσία*». Επὶ τοῦ ἁρθροῦ 1 «*προσωπικὸν πρεσβυτέρων*», ἀνεγνώσθη ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἀπάλειψιν τῆς πιστώσεως δύναν μα' ἡμετεροῦς πρὸς δρ. 240 καὶ τοῦ διδασκάλου πρὸς δραχ. 200 κατὰ μῆνα, ἔτσι τὸ ὅλον ἐτησίως 6,444, διότι θεωρεῖ, εἶπε, ταύτους ὅλως περιττούς.

Επὶ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς ἐγένετο βραχεία συζήτης, καθ' ἣν ὁ μὲν ὑπουργὸς ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ ὑπηρεσία καὶ ἡ διευκύνουσις τῶν ὑποθέσεων τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων ἀπαιτοῦσι τὴν ὑπαρξίν τῶν μαθητευομένων ὡς καὶ τοῦ διδασκάλου, ἀνέπτυξεν ἐν ἐκτασὶ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας αὐτῶν καὶ παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ μὴ ἀπαλειψῇ τὴν πίστωσιν· ἄλλοι δὲ ἰσχυρίσθησαν, ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖοι, διότι ἀρκοῦσιν οἱ διερμηνεῖς, αἵτινες δύνανται νὰ αὐξήθωσιν ἐάν δὲν ᾖναι ἀρκετοί, διότι ἡ προσθήκη μαθητευομένων εἶναι πολυτέλεια μᾶλλον ἢ ἀνάγκη. Επὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἀπερρίψε τὴν

γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, παρεδέχθη δὲ τὸ ἄρθρον 1 ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 2 ἄρθρον «*γραφικὰ εἴδη*» ὡς ἔχει, ἀπερρίθθαις τῇ γνώμῃ τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἀπάλειψιν δρχμῶν 600 «*δι' ἀντιμισθίαν ἐκδοῦ τοῦ διπλωματικοῦ γραφείου*» καὶ ἀπιδιχθείσας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς ἐτέρας γνώμης περὶ τῆς διαμονῆς τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Διεθυντοῦ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Γραφείου. »

Ἀνεγνώσθη εἰς τὸ κεφ. 3 «*Προξενικὴ ὑπηρεσία*». Επὶ τοῦ ἁρθροῦ 1 ἀναγν. ἀθέτος ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, νὰ προσεθῇ πίστωσις δρχ. 1200 ἐτησίως πρὸς ἐπαύξησιν τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ ὑποπροξενου Μιτυλήνης ἀπὸ 100 εἰς 200 δρχ. κατὰ μῆνα, ἕνεκα τῶν ἐκεῖ συμβάντων περιστατικῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ καὶ τῆς ἐτεῦθεν ἀναχωρήσεως τῶν ὑπακόων Ἑλλήνων, ἐπομένως τὸ ἄρθρον 1 ἀπὸ 219,580 ἠύξησε εἰς δραχ. 220,780. Ἐπίσης ἀνευ ἀντιρρήσεως ἐγένετο δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ κεφ. 3 ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀνεγνώσθη ὑστερον τὸ κεφ. 4 «*ἐξοδα μεταδιδέται*» καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει, προστιθεσὶν μόνον, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ, δρχμ. 1224 εἰς τὸ ἄρθρον 2 «*ἐξοδα ἀπρόβλεπτα*» πρὸς πληρωμὴν τῶν γενομένων δαπανῶν διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἐκ τῶν φυλακῶν Κωνσταντινουπόλεως ἀπολυθέντων καὶ ἐνταῦθα διὰ ξένων ἀτμοπλοίων μεταεχθέντων ὑπηκόων Ἑλλήνων, καὶ τὸ ἄρθρον τούτου ἠύξηθη εἰς δραχ. 26,224.

Κατὰ τὰς γενόμεναις μεταβολαῖς τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνάβαινει εἰς δραχ. 568,074.

Μετα ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναβελὼν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μποκίδης,

Χρ. Μαστραπὰς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ'.

τῆς 17 Μαρτίου 1867.

Πλήρεις γενόμενης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

ὑπεβλήθη πρότασις ὑπ' ἐνὸς τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ἥτις παρεπέμφθη κατὰ τὸν κανονισμὸν εἰς τύπωσιν. Ἀκολουθῶν ἐχορηγήθη, κατ' αἰτήσιν τῆς, εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτροπὴν παρατασις τῆς προβουσίας πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων μέχρι τῆς ἐπιούσης Δευτέρας.

Προκειμένου εἶτα ἡ ἀρχὴ ἡ συζήτησις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, παρελθὼν τις ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως αὐτοῦ, καθόσον αὐτὸς τε καὶ τινες συνάδελφοί του ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν κακὴν καταστάσιν τῆς Δικαιοσύνης, προτίθενται νὰ ὑποβάλωσι προτάσιν, φέρουσαν οὐσιώδεις μεταβολάς, ὧν ἐπερχομένων καθίσταται μοταία πᾶσα συζήτησις τῶν πιστώσεων, ὡς ἔχουσι σήμερον. Συναινέσαντος δὲ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἡ Βουλὴ ἀπέδεχθη τὴν ἀναβολὴν μέχρι τῆς προσεχούς Δευτέρας.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως, εἰς δευτέραν μὲν συζήτησιν α Νομοσχεδίου περὶ ἐπαρχαριστῶν, καὶ β) ὁμοίον περὶ τοποποιήσεως τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων· εἰς πρώτην δὲ συζήτησιν πρότασις νόμου περὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ Δημοσίου, ἐξ ἐνοικιάσεων καὶ διαχειρίσεων τῶν ἐτῶν 1862 καὶ 1863.

Προβῆ κατόπιν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐπομένως ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. 1. «Κεντρικὴ διοίκησις.» Ἐπὶ τοῦ ἀρθ. 1 ἀπροσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου» ἀνεγνώσθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ προστεθῇ ἡ λόγῳ οἰκονομίας ἀπαλειφθεῖσα πίστωσις δραχ. 4800, διὰ μισθὸν τοῦ τμηματάρχου τῆς Γεωργίας.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ πρωθυπουργός, ὅτι σήμερον, ὅτε ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλουσιν, ἕκκα τῶν οἰκονομικῶν περιπλοκῶν τοῦ Ταμείου, νὰ ἐμφορῶνται ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῶν οἰκονομιῶν, δὲν δύναται νὰ συναινεσθῇ εἰς τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς. Οὐχ' ἥτιον ὁμῶς ἀναγνώ-

ρίζων τὴν σπουδαιότητα τοῦ κλάδου τῆς γεωργίας, θέλει φροντίσει διὰ τῆς οἰκονομίας ἄλλων θέσεων, ἥτιον ἀναγκάσιον, νὰ συμπληρώσῃ τὴν θέσιν ταύτην, περὶ ἧς ποιεῖ λόγον ἡ ἐπιτροπὴ. Ἐλπίζει δὲ, ὅτι κατὰ τὸ ἐπὶ ὅςτος θὰ ἦναι εἰς θέσιν τὸ Κράτος νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ τὴν ἐτέραν τῆς ἐπιτροπῆς εὐχὴν, περὶ συμπληρώσεως ὁλοκληρίου τοῦ τμήματος τῆς Γεωργίας.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, ἡ μὲν ἐπιτροπὴ ἠρκέσθη εἰς τὰ λεγθέντα, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς εἶχε τὸ ἄρθρον.

Ἐπομένως ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως καὶ τὰ ἐπόμενα 2 καὶ 3 ἄρθρα τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ Κεφ. 2, «Διοικήσις ἐπαρχιῶν» καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὸ 1. ἄρθρον αὐτοῦ «προσωπικὸν Νομαρχιῶν».

Ἐπὶ τοῦ ἀρθ. 2 «προσωπικὸν ἐπαρχιῶν» ἀνεγνώσθη ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ προστεθῇ α) ἡ σημειώσις δραχμῶν 29400 διὰ τὴν μισθοδοσίαν 35 πρωτοκολλιστῶν ἐπαρχιῶν, λόγῳ οἰκονομίας ἀπαλειφθεῖσαν καὶ β) ἡ πίστωσις δραμῶν 28,080 διὰ τὴν μισθοδοσίαν 39 γραφέων διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπαλειφθεῖσαν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ἀληθῶς ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν εἰρημένων θέσεων ἐγενήθησαν ἐν μέρει παραπονα ἐκ μέρους τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' αὐτὸς νομίζει, ὅτι ταῦτα θραπύονται διὰ τῆς διατηρήσεως ἐξ εἰς πρωτοκολλιστῶν, καὶ περὶ τοσούτων μόνον συναινέι νὰ προστεθῇ πίστωσις.

Ἡ Βουλὴ μὴ παραδεχθεῖσα τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ ἐπομένως, προστεθείσης πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 5,040 διὰ μισθοδοσίαν 6 ἐτέρων πρωτοκολλιστῶν πρὸς τοὺς σημειουμένους ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, τὸ ἄρθρον 2 πύξθη ἀπὸ 209, 982 εἰς 215,022.

Ἐπομένως ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 3, 4 καὶ 5 τοῦ ὑπὸ συζήτησιν κεφαλαίου κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθ. 6, «ὀρυκτοφυλάκεια» ὁ ὑπουργὸς ἀπέδεχθη τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ προσθήκης πιστώσεως δραχμῶν 960 διὰ μισθοδοσίαν βοηθοῦ β' τάξεως εἰς τὸ ὀρυκτοφυλάκειον Ζακύνθου· ἐπομένως τὸ ἄρθρον τοῦτο πύξθη ἀπὸ 23, 535 εἰς 24,477, ὁλοκληρὸν δὲ τὸ Κεφάλαιον 2 πύξθη ἐν ὅλῳ εἰς δραχμας 479,219.

Ἀνεγνώσθη εἶτα τὸ Κεφάλαιον 3. «Δημόσιος ἀσφάλειαν»,

καὶ ἐγένετο ἀνευ ἀντιβρόχσεως δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον αὐτοῦ «Γενικά μετρά ασφαλείας» κατὰ τὸν προϋπολογισμόν. Ἡ περὶ τοῦ 2 ἁρθροῦ «προσωπικὸν διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κτλ.» παρετήρησαν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐν τῇ διοικητικῇ ἀστυνομίᾳ Ἀθηνῶν ὑπάρχουν ἐκτὸς τῶν τακτικῶν κλητῆρων καὶ ἑκτακτοὶ, τοὺς ὅποιοι αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, μηδεμιᾶς ἐξαίρουμένης, προσελάμβανον ἐξ ἀνάγκης πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως, ὡς μὴ ἐπαρκούντων τῶν τακτικῶν, οἵτινες καὶ οὗτοι ὑποδιακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας, εἰς τοὺς ἐπὶ θητεία διοριζομένους καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐγγηράσαντας καὶ μὴ δυναμένους νὰ ἐκτελῶσιν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τοιοῦτοι εἰσὶν ἕως 15. Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς πόλεως, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαρκέσωσιν 175 κλητῆραι τακτικοί, νυμίζει ἀναγκασίον νὰ αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς 200, ἥτοι νὰ προστεθῇ πίστωση δι' εἴκοσι καὶ πέντε ἀκόμη ἐπὶ τῷ ῥητῷ ὅρμῳ νὰ μὴ προσληφθῶσι τοῦ λοιποῦ ἑκτακτοὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐκτὸς τῶν ὡς ἀνωτέρω εἰρηται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐγγηρασάντων. Ἐπομένως παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπαυξήσῃ ἀναλόγως τὴν ὑπάρχουσαν πίστωσιν.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος τίνα οἱ προστεθίσαντες θὰ ἔχωσι μισθοδοσίαν, ἀπάντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι οὗτοι ὡς κατὰ πρῶτον εἰσερχόμενοι, ἐννοεῖται, ὅτι θὰ ἔχωσι τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς μισθοδοσίας, ἥτοι δραχμαὶ ἐξήκοντα κατὰ μὲνα μετὰ τῆς καταθέσεως τῆς ἐνδυμασίας των.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Βουλὴ παρέβη κατὰ τὴν ἐκφράσιν τοῦ ὑπουργοῦ, προσθήκην πιστώσεως δραχ. 18,000 δια προσθήκην 25 κλητῶν παρὰ τῇ ἀστυνομίᾳ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ἐπομένως τὸ ἄρθρον 2 αὐξήθη εἰς δραχμάς 176,652. Κατὰ τὰς μεταβολὰς ταύτας τὸ Κεφ. 3 ἀναβαίνει ἐν ὅλῳ εἰς δραχ. 671,785.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ Κεφ. 4 «Ἐθνοφυλακὴ» καὶ ἐγένοντο ἀνευ ἀντιβρόχσεως δεκτὰ κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 4 «ἀποζημιώσεις προγυμναστῶν» ἀνεγνώσθη ἡ ἐξῆς γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

«Ἡ ἐκ δραχμῶν 160,000 πίστωση νὰ περιορισθῇ εἰς δραχμάς 120,000, διότι ἡ ἐπιτροπὴ φρονεῖ, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ, ἂν ἡ Βουλὴ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ αὕτη πραγματοποιήσῃ, τὸ μέτρον τοῦ νὰ μὴ διο-

ρίξῃ ὡς προγυμναστὰς τῆς ἐθνοφυλακῆς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, ἔχοντας βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ λοχαγοῦ, καθόσον ὁ διορισμὸς ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν κατ' οὐδὲν εἶναι χρησιμώτερος, ἐπομένως πρόξενος ματαίας δαπάνης ἀποβαίνει.»

Ἐπὶ τῆς γνώμης ταύτης μακρὰ ἡγήθη συζήτησις, καθ' ἣν τινὲς μὲν ἀπέκρουσαν αὐτὴν ἰσχυρισθέντες, ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ εὐρεθῶσι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐκτὸς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ διὰ νὰ τεθῶσιν ὡς προγυμνασταὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς, καθόσον τὸ συμφέρον αὐτῶν τὸ τε ἡθικόν καὶ ὕλικόν εἶναι τὸ νὰ ὑπερετώσιν ἐν τῷ στρατῷ καὶ οὐχὶ ἐν τῇ ἐθνοφυλακῇ, ἂν δὲ καὶ τινες ὑπάρχωσι, δὲν ἐπαρκέουσιν. Ὅθεν ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, καὶ τοιοῦτοι εἰσὶ πλείοτεροι ἐκτὸς τῶν τάξεων διὰ πολλοὺς λόγους καὶ ἰδίως τῆς ὑγείας, ἥτις ἄλλως τε δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτοὺς νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς προγυμνασταί. Ἀφ' ἑτέρου δὲν συμφέρει τῇ πολιτείᾳ νὰ καθολογήσῃ τοιοῦτους πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἐκγυμνάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς, οὐδὲ δύναται νὰ ἔχωσι τὰς γνώσεις τῶν ἀνωτέρων οἱ κατώτεροι, οἵτινες ἐν ᾧ ὑπηρετοῦσιν ἐκπαιδεύονται συνάμα ἐν τῷ στρατῷ.

ὑποστηρίζαντες δὲ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς μέλους τινὸς αὐτῆς καὶ εἰπόντες, ὅτι ἡ ἐθνοφυλακὴ μὴ καταρτισθεῖσα ἐντελῶς καὶ μήπω ἀναπτυχθεῖσα, εἰς τὰ πλείστα δὲ μέρη τοῦ Κράτους οὐδὲ κἂν συστήσῃ, μέχρι τοῦδε, δὲν ἔχει σήμερον ἀνάγκην διδασκαλῶν τῶν ὑψηλοτέρων γυμνασίων διὰ νὰ καταφυγῇ εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην καὶ διὰ πολὺν ἔτι χρόνον νὰ ἐκγυμνασθῇ στοιχειωδῶς, τοῦθ' ὅπερ καὶ διὰ τῶν μικρότερων ἀξιωματικῶν, ἀκόμη δὲ καὶ δι' αὐτῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐπιτυγχάνεται, ἐπομένως τοιαύτη πίστωση δὲν νὰ χορηγηθῇ, ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐκ τῶν ζητούμενων 160,000 αἱ 120,000 δραχμαὶ αποτελοῦν τὴν ἀντιμισθίαν 100 ἀνθυποπιστῶν τοποθετημένων ἐν τῇ ἐθνοφυλακῇ, τὸ δὲ περιπεῖον ἐκ δραχμῶν 40,000 εἶναι σημειωμένον δι' ἀντιμισθίαν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, οὗς ἡ Κυβέρνησις ἤθελε κρίνει ἀναγκασίον νὰ τοποθετήσῃ ἐν τῇ ἐθνοφυλακῇ, εἰ μὴ μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἐτοποθέτησεν οὐδὲ εἰς τὸ μέλλον σκοπεῖ νὰ τοποθετήσῃ, ἐκτὸς ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη τοιαύτη. Συμπεραίνων δὲ ἐζήτησε τὴν παραδοχὴν τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειουμένης πιστώσεως, προσθεῖς, ὅτι ἀποκρούει τὸν τοιοῦτον περιορισμὸν, ἂν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς προτείνει, μάλιστα κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις,

ὅποτε ἔνεκα λόγων σπουδαίων σκοπεῖ νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὰς περὶ ἐργοῦ ἐθνοφυλακῆς διατάξεις τοῦ Νόμου.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ ἀπαλείψεως πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς, παρεδέχθη δὲ τὸ ἀρθρον 4, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀνεγνώσθη ὑστερον τὸ κεφάλαιον 5 «δημόσιος ὑγεία». Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 1 «προσωπικὸν δημοσίων ἱατρῶν» ἀνεγνώσθη ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσας νὰ προστεθῇ ἡ πίστωσις δραχ. 6,000 διὰ μισθὸν πέντε ἐπαρχιακῶν ἱατρῶν, ὡς καὶ δραχ. 1,000 δι' ἐξόδα ὁδοιπορίας αὐτῶν. Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέθηκεν, ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν ἐκτεθεισάν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, διότι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας ὑπάρχουσιν ἱατροὶ ἐπιστήμονες, εἰς οὓς δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπλήρωσις πάσης ἱατρικῆς ὑπηρεσίας ἐν ἀνάγκῃ· διετήρησε δὲ τρεῖς διὰ τινὰς ἐπαρχίας, ἐν αἷς δὲν ὑπάρχουσιν ἐπιστήμονες ἱατροὶ, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι τοὺς νομοῦατροὺς ἰδίως θεωρεῖ ἀναγκαίους διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, καὶ πρέπει νὰ προστεθῇ ἀνάλογος πίστωσις, καταργουμένων ἐξόδων ἄλλων περιττῶν, ὡς εἶναι τὸ τῶν θεραπευτηρίων τοῦ Σπουροκώλου, μεταφερομένων τῶν πασχόντων εἰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ οἱ φοιτῆται τοῦ Πανεπιστημίου δύνανται νὰ ὠφελῶνται ἐπισκεπτόμενοι αὐτοὺς, καὶ τὸ τοῦ ἀστυατροῦ Ἀθηνῶν.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ διατήρησις τῶν θεραπευτηρίων ταύτων εἶναι περιττὴ, ἑτέρου δὲ προτείναντος πρὸς συμφηρισμὸν τῶν πρὸς διατήρησιν τῶν νομοῦατρῶν ἀπαιτουμένων τὴν εἰς αὐτοὺς μόνους παραχώρησιν τῶν προερχομένων ὠφελειῶν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἱατροδικαστικῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν νεοσυλλέκτων, καὶ συμφωνήσαντος μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν τῶν εἰρημένων θεραπευτηρίων, καὶ τὴν μεταφορὰν τῶν πασχόντων εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, ἡ μὲν ἐπιτροπὴ ἀπέσυρε τὴν γνώμην τῆς, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἀρθρον 1, ἀναβαλοῦσα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ, τὴν περὶ θεραπευτηρίων συζήτησιν.

Ἀναγνωσθέντα ὡσαύτως ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἐπόμενα ἀρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ κεφ. 5, προστεθείσης μόνον ἐπὶ τῇ προτάσει τινος, καὶ τῇ συναίνεσει τοῦ ὑπουργοῦ, εἰς τὸ ἀρθρον 5 «προσωπικὸν δημοσίων λουτρῶν» πιστώσεως δραχ. 900 διὰ μισθοδοσίαν

ἐνὸς ἱατροῦ πρὸς 150 δρα. κατὰ μῆνα δι' ἑξ. μῆνας. Ἐπομένως τὸ ἀρθρον 5, πρὸς 4200.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ἀρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου «προσωπικὸν ὑγειονομείων», δρα. 96,621 ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσας ν' ἀφαιρεθῇ α) ἡ διὰ μισθοδοσίαν ἐνὸς ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὑγειονομείων πίστωσις δρα. 3000 ὡς μὴ ἀναγκαίου β) ἑτέρα πίστωσις δραχ. 720 διὰ μισθὸν ἀρχιφύλακος τοῦ ὑγειονομείου Πειραιῶς ὡς περιττοῦ, καὶ συνιστώσης τὸν διορισμὸν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων εἰς διαφόρους λιμένας τοῦ Κράτους.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἀποδέχεται τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν ἀπάλειψιν τῆς πιστώσεως διὰ μισθοδοσίαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ὑγειονομείων, δὲν συναινεῖ δὲ εἰς τὴν ἀπάλειψιν τῆς πιστώσεως διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀρχιφύλακος τοῦ ὑγειονομείου Πειραιῶς, καθόσον μέχρι τοῦδε ἐξωδεύετο τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς δύο κατωτέρους ὑπαλλήλους. Προσθέτωντος δὲ, ὅτι θέλει διορίσει ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους ὅπου ἡ ἀνάγκη παραστῇ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπάλειψιν τῆς πιστώσεως διὰ τὸν ἐπιθεωρητὴν, ἀπέριψε δὲ τὴν περὶ ἀπαλείψεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἀρχιφύλακος τοῦ ὑγειονομείου Πειραιῶς· κατὰ συνέπειαν τὸ ἀρθρον 8, ἡλαττώθη ἀπὸ 96,621 εἰς δρα. 93,621, τὸ δὲ ἀρθρ. 9, ἀφαιρεθέντων τῶν ἐξόδων περιοδείας τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, περιωρίσθη εἰς δραχμάς 10850.

Κατόπιν ἐγένοντο ἄνευ ἀντιρρήσεως δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἀρθρα 10 καὶ 11 τοῦ Κεφαλαίου 5, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, προστεθείσης, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ, μόνον ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 10 «προσωπικὸν λοιμοκαθαριτηρίων» πιστώσεως δραχμῶν 420 διὰ μισθοδοσίαν ἐνὸς φύλακος ἐν τῷ λιμένι Ἰθάκης.

Μετὰ τὰς εἰρημένους αὐξομειώσεις, τὸ Κεφ. 5 ἀναβαίνει ἐν συνόλῳ εἰς δραχμάς 247,954.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ κεφάλαιον 6 «γεωργία καὶ βιομηχανία» καὶ ἐγένοντο ἄνευ ἀντιρρήσεως δεκτὰ τὰ ἀρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν, συστηθεισῶν μόνον τῶν ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 7 ἐπιτροπῆς, τῶν ἐξεχῆς παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς.

«Ἀναγκαῖον κρίνεται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ μνημονεύσῃ ἐνταῦθα, ὅτι κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν χορηγηθείσας πληροφορίας, ἡ ὑπὸ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἀρθρου τοῦ

του πιστώσεως τῶν δραχ. 4,000 ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ἐφεξῆς, θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς θράβουσιν καὶ ὑποτροφίαν μαθητῶν τῆς τεκτονικῆς καὶ τῆς κατωτέρας σιδηρουργικῆς τέχνης. Τὴν πρόθεσιν δὲ ταύτην τοῦ ὑπουργείου εὐρίσκει ἡ ἐπιτροπὴ σύμφωνον μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, καὶ ἐπομένως πραγματοποιητέαν. Ἄλλως, ἐὰν δὲν ἐπρόκειτο νὰ γενῇ χρῆσις τῆς δαπάνης κατὰ τὴν πρόθεσιν ταύτην, ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελεν ἀποφανθῇ κατὰ τῆς πιστώσεως ταύτης.

Ἀνεγνώσθη ὑστερον τὸ κεφάλαιον 7. «ταχυδρομικὴ συγκοινωνία» καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, κατὰ τὸν προϋπολογισμόν τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2.

Επὶ τοῦ ἄρθρου 3 ἀνεγνώσθη ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς λόγους τὴν προσθήκην τῆς λόγῳ οἰκονομίας ἀπαλειφθείσης πιστώσεως δραχμῶν 26,658, πρὸς συντήρησιν τῶν καταργηθέντων ταχυδρομείων.

Μετὰ βραχείαν δὲ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν, εἰπόντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἀπεκδέχεται τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ συναινεῖ εἰς τὴν προσθήκην τῆς εἰρημένης πιστώσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπομένως τὴν αὐξήσει τοῦ ἄρθρου 3 εἰς δραχ. 88,155, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ ἐφεξῆς ἄρθρον 4 «ἐξόδα τῶν ταχυδρομείων ἐν γείει» ἐπιζηκνέον ἕνεκα τῆς προσθήκης τοῦ προηγουμένου ἄρθρου κατὰ δραχμάς 6120, ἧτοι ἀπὸ 15,420 εἰς 21,540.

Ἀκολουθῶς δὲ, ἄνευ ἀντιρρήσεως ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ κεφαλαίου 7 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Κατὰ τὰς μεταβολὰς ταύτας τὸ κεφάλαιον 7 ἀναβαίνει ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 445,177.

Ἀναγνωσθέν δὲ ὑστερον τὸ κεφάλαιον 8 «τελεγραφικὴ συγκοινωνία» ἐγένετο δεκτὸν ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Επὶ δὲ τοῦ Κεφαλ. 9 «δημόσια ἔργα», ἀναγνωσθέντος, ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ διάφορα αὐτοῦ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 7 ἄρθρου «κατασκευὴ δημοσίων ὁδῶν» παρελθὼν τις ἐξητήσατο ἵνα τὸ σημειούμενον ποσὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐξηθῇ, καθόσον εἶναι λίαν μικρὸν καὶ δὲν θέλει ἐπαρκέσει οὐ μόνον πρὸς κατασκευὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀποπέραιψιν τῶν ὀρεζαμένων ἤδη ὁδῶν, ὡς εἶναι ἡ τῆς Λεβαθεΐας· ἀδικον δὲ καὶ ἀλύμφορον ὅπως τῷ δημοσίῳ εἶναι ν' ἀπολεισθῶσιν ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε δαπανηθέντα.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι προσεχῶς θέλει ὑποβάλῃ νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐρείκυσεν ἄλλος τὴν προτοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ διὰ τὴν πρὸ πολλοῦ μελετηθεῖσαν μήνῳ δὲ ἐκτελεσθῆσαν κατασκευὴν τῆς γεφύρας τοῦ διαχωρίζοντος τὰς ἐπαρχίας Ἰλιδας καὶ Γορτυνίας Λαδωνος ποταμοῦ (Βουφιά).

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας ὁ πρωθυπουργὸς ἀπάντησεν ὅτι ἐκ τῶν πρώτων δημοσίων ἔργων θέλει εἶσθαι καὶ ἡ γεφύρωσις τοῦ εἰρημένου ποταμοῦ.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 7, ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα 8 καὶ 9.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 10 «Κάθαρσις λιμένων», λαθὼν τις τὸν λόγον ἐξεθέκεν, ὅτι κακῶς ἐσημειώθη, ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὸ προκείμενον ποσόν, καθόσον ὑπάρχει νόμος ἐπιτρέπων τοῖς δημοτικαῖς συμβουλείαις νὰ ἐπιβάλλωσι φόρον πρὸς κατασκευὴν ταιούτων ἔργων, ἄλλως δίδομεν τῆς πιστώσεως ταύτης καθιερούται προνόμια ὑπὲρ τινῶν μερῶν τοῦ κράτους, ὅπερ δικαίως θέλει προκαλέσται τὴν ζήλοτυπίαν τῶν ἄλλων. Ἐπομένως ἀπρότεινε ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο μεταφερθῇ εἰς ἄλλο ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Παρασχέσαντος δὲ ἐτέρου τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἔργων, καθόσον ἡ Κυβέρνησις στερεῖται καὶ τῶν εὐχίστων πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων ἐργαλείων, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ ἐπενειγόντος, ὅτι οὐδὲως προτιθετο ν' ἀπανεῖμῃ προνόμια ἀλλ' αὖτ' ὡς νὰ παράσχῃ συνδρομὴν εἰς ἔργα μικρᾶς ἀξίας, ὡς εἶναι ἡ κάθαρσις τινῶν λιμένων ἔχοντων ἀπόλυτον ἀνάγκην αὐτῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον. Ἀνεγνώσθη εἰς τὸ Κεφ. 10 «βοήθεια» ὅπερ ἐγένετο δεκτὸν, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, προστεθεισῶν τῇ αἰτήσει τοῦ πρωθυπουργοῦ δρ. 10,000 εἰς τὸ ἄρθρον 2 «βοήθεια ἰδιαιτέραι» κατὰ τὴν αὐξήσει ταύτην τὸ μὲν ἄρθρον 2 αὐξήθη εἰς 138,000 τὸ δὲ κεφάλαιον ἐν γένει εἰς δρ. 536,000.

Κατὰ τὰ εἰρημένα, τὰ ἐξόδα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἀναβαίνουν εἰς δραχμάς 3,546,436, κατὰ τὸν ἐφεξῆς πίνακα.

Πίναξ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1867.

Κεφ. 1	Κεντρικὴ διοίκησις...	δραχ. 79,413
» 2	Διοικήσις ἐπαρχιῶν...	» 477,219

Κεφ. 3	Δημόσιος ασφάλεια Δραχ.	671,785
» 4	Εθ.οφυλακή »	166,000
» 5	Δημόσιος υγεία »	247,954
» 6	Γεωργία, βιομηχανία κλπ. »	89,513
» 7	Ταχ. συγκοινωνία »	446,035
» 8	Τηλεγρ. συγκοινωνία . . . »	342,836
» 9	Δημόσιος υγεία »	489,651
» 10	Βοήθεια »	536,000
Τὸ ὅλον »		3,546,436.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως, διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Χ. Μ. Α. Σ. Τ. Ρ. Α. Π. Α. Σ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΘ'.

τῆς 18 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἰπεβλήθη νομοσχέδιον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ δωρήσεως οἰκοπέδου πρὸς τοὺς ἐν Πάτραις Ἀγγλους διαμαρτυρομένους ἵνα ἀνεγείρωσι ναόν, καὶ παρεπέμφθη εἰς τύπωσι κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν παρεπέμφθη τὸ τυπωθὲν καὶ διανεμηθὲν νομοσχέδιον περὶ συστάσεως Προξενικῶν δικαστηρίων εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν.

Ἐπίσης ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

α) Ἀναφορὰ διαφόρων κατοίκων Κεφαλληνίας, συνιστῶντων τὴν ἐπιψήφισιν τῶν προτάσεων τοῦ βουλευτοῦ Λειβαδά, ἡτις παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπὴν.

β) Πρότασις Π. Λεωτσάκου περὶ διαθέσεως 15 χιλ. δραχ. ἐκ τοῦ περὶ καθαρισμοῦ λιμένων ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς

κατασκευὴν ποταμιαίας εἰς Κάβο-Δρόσον τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλοι, παρεπέμφθη δὲ εἰς τύπωσιν.

Ἀγγελεθὲντος εἴτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτης τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ., ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. 1 « κεντρικὴ ἐπηρεσία » ἐγένοντο δὲ δικτὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 « προσωπικὸν Ὑπουργείου » καὶ « ἐξόδα » ἀνευ ἀντιμίσθους κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, ἀπορρίφθησαν τῆς ἐπὶ τοῖς 2 ἄρθρου γνώμης τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἀφαιρέσεως δραχμῶν 600 δι' ἀντιμισθίαν ἐνὸς ἐκτάκτου βοηθοῦ, καὶ ἐξηγηθὲν, ὅτι εἰ τὸ ἄρθρον τοῦτο περιλαμβάνεται καὶ ἡ δαπάνη διὰ τὴν αὐξάναν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἀνεγνώσθη εἴτα τὸ Κεφ. 2 « Κλήρο, » καὶ ἐγένοντο δικτὰ κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 αὐτῶσις βιβλίων διὰ τὰ ἱερὰ καὶ σχολικὰ εἴδη καὶ ἡρώτησεν τίς ἀν το δημοσίον εἰσιράττη χρήματα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν βιβλίων τούτων καὶ τί γίνονται ταῦτα. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅτι τὰ ἐκτυπώμενα βιβλία ἐν γένει μὲν διανέμονται δωρεὰν εἰς τοὺς ἀπόρους τῶν μαθητῶν, τὰ δὲ ἐκ τῶν τυχόν πολυμένων εἰσπραττόμενα ἀποδοδοῦναι λόγῳ συνδρομῆς εἰς τὰ ἱερὰ καὶ σχολικὰ, ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ἐξ ὧν ἔχει πληρωσίων ὑπάλληλός τις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὁ κ. Μάμουκας, ἔλαβε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1700 δραχμὰς λόγῳ τυπώσεως βιβλίων. ἐνῷ ἡ ἐκτύπωσις εἶχε σταματήσει κατὰ γὰρ τὸν ὑπάλλ. λον τοῦτον ἐπιθυμῇ νὰ μάθῃ ἀπὸ τὸν Ὑπουργόν τὸν λόγον τῆς δαπάνης ταύτης.

Ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργός, ὅτι ἀληθῶς κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἶχε σταματήσει ἡ ἐκτύπωσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Χρηματομαθίας, εἶχον ὅμως μείνει καθιτεροῦντα εἰς τυπογράφους χρεὴ ἐκ προ ἐνεστάσεως ἐργασίας, καὶ ἐπρεπε ταῦτα νὰ πληρωθῶσιν.

Ἐνταῦθα ἐπαναλαβὴν τὸν λόγον ὁ προγορευσας ἡρώτησεν τὸν Ὑπουργόν τί ἐγένοντο αἱ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Σχολῆς Ἀνδρισταίνης ληρθεῖσαι, πρὸ τινων ἐτῶν 10,000 περίτοι δραχμαί. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπάντησεν διὰ μακρῶν ὁ Ὑπουργός, ὅτι τῶν τοῦ λόγου, δι' οὗ ἐλήρθησαν, καὶ τὰς περιστάσεις, δι' αἷς ἐδαπανήθησαν, καὶ συνεπέραναν ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἐγένετο δευτὸν τὸ ἄρθρον 6, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ ἄρθρον 7 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α') 26

Ανεγνώσθη ὑπερὸν τὸ Κεφ. 3 « ὁ ὠτὶς ἐκπαίδευσις » ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1 « προσωπικὸν Πανεπιστημιον » ἀνεγνώσθη ἡ ἐξῆς γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς.

« Ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλαι αἱ δαπάναι αὐτοῦ δὲ στηρίζονται εἰς καταστατικὸν νόμον, καὶ τοὺς ὑ ἐνεκὶν αὐτοῦ λαμβάνει χώραν αὐτοῖς καθηγητῶν ἀνὸς ἀνάγκης τῆς παιδείας. Ἀπαιτεῖ δὲ νὰ προτείνῃ τὴν ἐλάττωσιν τῶν καθηγητῶν, ἀφαινοῦσα τὴν ἐκτίμησιν τῆς σχετικῆς σπουδαιότητος τῶν διδασκαλῶν καὶ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μέτρου τῆς ἐλαττώσεως εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἰνστιτούτον, ἀλλ' οὐχ ἡ τὸν συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐν ἀπαιτήσῃ ἐπιμόνως παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ ὅπως ἀπὸ τὴν ἐννομὴν ταύτην κατὰστασιν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς νόμου καταστατικοῦ »

Τὴν γνώμην δὲ ταύτην ἀποδεχθεὶς ὁ Ἰπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ εἰσαγάγῃ ἰσχύοντα ἐν ὁργανισμῶν.

Παρατηρήσασι δὲ τινες, ὅτι ἡ διὰ τὴν ἀστυκλικὴν σημειούμενη δαπάνη εἶναι ἀπληροῦς, διὰ τὴν δύνανται ἐντὸς τοῦ Νοσοκομείου νὰ συστήσῃ αὐτὴ, ὡς γίνεται καὶ ἐν Γενεῶν, κληντήσῃ. ὁ Ἰπουργὸς, ὅτι τα νοσοκομεία κατ' αὐτὴν δὲν περιέχουσι ἀρμόδιον κοσμήτων τοιαῦτον, ὥστε νὰ ἐπαρκεῖσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν σποδιστῶν, ταῦτα ἐνῆκα ἡ ἀστυκλική, ἄτε ἀναπληροῦσα τὴν ἑλλειψὶν ταύτην, πρέπει ἐκ παντὸς τρόπου νὰ διατηρηθῇ.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἀρθρον 10 ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ 2 « ἔξοδα » κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπίσης ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν ἐγίνοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἀρθρα 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10, τοῦ ὑπο συζητήσιν κεφαλαίου, ὡς σημειῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἀρθρ. 3, 5, καὶ 7 συστάσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποδεχθεῖσα καὶ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ περὶ ταχείας εἰσαγωγῆς Καταστατικοῦ Νόμου, ἐρίζοντος τὰς δαπάναις καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν δημοσίων ἐμβληματικῶν, τοῦ ἀστυκτικῶν καὶ τοῦ Νοσοκομικοῦ κήπου.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 11 « προσωπικὸν Γυμνασίον » ἀνεγνώσθη ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς, προτείνουσας τὴν προσθήκην δαπάνης δραχμῶν 9,600 δι' ἐποικίαν μεθοδοσίαν τεσσάρων καθηγητῶν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ἐν τοῖς Γυμνασίοις Ἀθηνῶν, Σφου, Πατρῶν καὶ Κερκύρας. Ἀντειπὸνται δὲ τοῦ Ἰπουργοῦ, ὅτι ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντικατεῖται εἰς τὸν σκοπὸν τῶν οἰκονομικῶν, τὰς ὁποίας ἐπιδιώκει ἡ Κυβερνησις, καὶ προσθέσαντος, ὅτι ἡ δαπάνη

αὕτη εἶναι ἀντικείμενον πολυτελείας μᾶλλον, ἢ Βουλὴ δὲν παρεσχέθη τὴν πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, παρεδίδετο δὲ τὸ ἀρθρον 11 ὡς ἐχει.

Ἐπίσης μετὰ βραχυτάτην συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐτέρας γνώμης τῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ προσθήκης 4,000 προίκων δραχμῶν εἰς τὸ ἀρθρον 12 « ἔξοδα γυμνασίου » δὲ τὸν διειρημὸν ἐπιστητῶν, ἡ Βουλὴ ἀπορρίψασα τὴν πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς παρεδίδετο τὸ ἀρθρον ὡς ἀρκεῖται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 13 « προσωπικὸν Ἑλληνοτικῶν Σχολείων » ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν προσθήκην ἀρχικῶν 12960 δι' ἐποικίαν διδασκαλῶν τῆς Ναυτικῆς. Ἡ πρότασις αὕτη ὑποστηρίχθη παρὰ τινῶν καὶ ἀποδεχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ, ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀρθροῦ ἡ μὲν πλειονοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπέθελε τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις. « Ἀφοῦ ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ὑπάρχωσιν ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰς ἄλλα παρὰ τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν μέρη διὰ νὰ ἀρθῇ ἡ ἀνωμαλία καὶ ἀδικία μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσα τοποθέτησις τῶν ἑλληνικῶν σχολείων. ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβερνήσιν νὰ λυθῇ πρόνοιαν, ὅπως συνιστῶνται ταῦτα εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, καὶ ἀλλοτρίως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκαστοῦ, διότι καθ' ἃς εἰσαδὴ πληροφορίας παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ καὶ Ἐπιτροπῆς, συμβαίνει σήμερον εἰς τινος μὲν ἐπαρχίας νὰ διατηρῶνται δαπάνη τοῦ δημοσίου τάσσοντα καὶ πέντε ἑλληνικὰ σχολεῖα, εἰς ἄλλος δὲ νὰ μὴ ὑπάρχῃ εἰμὴ μόνον ἐν εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς ἐπαρχίας ».

Ἡ δὲ μειοψηφία μὴ ἀποκρούουσα τὴν τῆς πλειονοψηφίας πρόθεσιν νὰ ἀναλάβῃ σύμφωνον μετὰ τὸ 16 ἀρθρον τοῦ Συντάγματος ἡ Κυβερνησις τὴν δαπάναν τῶν ἐξῆς δημοσίων τῶν σχολείων, Δρυϊνῶν, Ἐλατρίων, Βιρμυπόλεως, Ζαφόντος, Κιάτου, Κρανίου, Γαργαλιάνου καὶ Λαχεϊνῶν, ἐποικίως νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἀρθρον τοῦτο δαπάνη ἡρ. 9,600.

Ἐπὶ τῶν δύο τούτων γνώμῶν ἐλάττω χάριν ἐκτεταμένῃ συζήτησις, καθ' ἣν οἱ μὲν ὑποστήριζαν μόνον τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας, ἄλλοι δὲ πρὸς ταύτην καὶ τὴν τῆς μειοψηφίας ἄλλος δὲ τις προτείνει νὰ συστήσῃ σχολεῖον εἰς Λεάνδρον τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ Ἰπουργοῦ, ὅτι ἀποδέχεται μὲν τὴν αὐτὴν ἐκτεταμένην γνώμην τῆς πλειονοψηφίας καὶ σύμφωνον μετὰ αὐτὴν θελεῖ ἐνεργῆσαι, ἀποκρούει ὅμως τὴν πρότασιν τῆς μειονο-

ψήφισις διὰ τὸν λόγον, ὅτι τὸ δημόσιον ἴσιν δύναται οὔτε νὰ ἀναλάβῃ εἰς τὰς τὰς ὑπὸ τῶν πολιτῶν συνιστώμενα σχολεία, εἰς τὰς τῶν οικονομικῶν ἀναγκῶν, εἰς τὰς ὁποίας διατελεῖ, οὔτε νὰ συστήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος νέη, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου, ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα δι' ἀναστάσεως τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπεφρίβη ἐπίσης δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν τῆς μειονοψηφίας καὶ τὴν τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου περὶ συστάσεως ἑλλ. σχολείου ἐν Λεύκτροις.

Κατὰ συνέπειαν περιδέχθη τὸ ἄρθρον 13 αὐτοῦ, ὡς ἀνωτέρω, εἰς δραχμὰς 381,000. Ἐπίσης ἐγένοντο δικτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 14, καὶ 15 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, ἐξηγηθέντες τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ προσθήκη τῶν δραχμ. 2,500 σκοπὸν ἔχει αἰτιολογικὰς ἐφεύνας.

Ὡς τὸ κεφάλαιον 3 ἀναβαίνει, κατὰ τὰ εἰρημμένα, ἐν ὧν εἰς δρ. 1,110,934.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ κεφάλαιον 4 «Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις». Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 1 «Προσωπικὴν Δημοτικὴν Σχολείων», περιτῆρισέ τις, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς τοὺς ἀπολαύς Δήμους χρηρηγομένη συνδρομὴ διανέμεται ἀνίσως, ἐπομένως πρέπει νὰ λησθῶσι ἑτῶς περὶ ἴσας διαμοίρας.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, τὸ σημειούμενον ποσὸν δὲν ἐπικρατεῖ, ἐπομένως προτείνει νὰ προστεθῶσιν ἀκόμη 20,000 δραχμῶν ἐπὶ τῷ ὅρῳ ἵνα οἱ Νομαρχαὶ διανεμῶσι τὰς συνδρομὰς ταύτας κατ' ἀναλογίαν εἰς τὰ σχολεία ἐκάστου νομιοῦ.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τινος, ὅτι ἡ συνδρομὴ αὕτη δὲν διανέμεται ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, οὔτε κατ' ἀνάλογίαν, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης ἐκάστου δήμου, ἐτέθη εἰς ψήφουσιαν δι' οἰκονομικῆς κλήσεως ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος περὶ προσθήκης εἰς τὸ ὑπὸ συζητήσιν ἄρθρον δραχμῶν 20,000.

Ἐπειδὴ ἐκ ταύτης ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἤτον πλήρης, ὁ Πρόεδρος ἀεθάλως ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐπαναλήψιν τῆς ψηφοφορίας, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΝΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Χ. Μαστροπαῖς,

Π. Β. Κωσταντάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'.

Τῆς 20 Μαρτίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μετὰ ὄριον ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐκερίθησαν.

Ἀνεκοινώθη ἀναφρὰ τοῦ βουλευτοῦ Γρηγοριάδου, παρακαλοῦντο, τῇ Βουλῇ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐπιβλήῃ αὐτῷ ὡς πρῶτος Γερουσιαστὴ τὴν αὐτὴν, ἣν κένειμα πρός τοὺς λαμπρὸς συναδέλφους του σὺνταξιν, χωρὶς νὰ ἀποβλεπῇ εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν τῶν δικαστηρίων, ἣν ὁ Ἄρειος Πίγος ἐπὶ παρομοίαις ὑποθέσεως μετεβάλεν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινῶν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ διεσυνθῇ εἰς τὴν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως ταχίστα δώσῃ τὰς ἀνγκουσας πληροφορίας.

Ἀνεγνώσθη τροπολογία μετ' ἐκθέσεως τοῦ βουλευτοῦ Κ. Κυπριάδου ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ληθῇ ὑπ' ὅψιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ εἰρημμένου προϋπολογισμοῦ.

Ἀναστὰς εἰτά τις ὑπέμνησε τὴν πρὶ τινῶν ἡμερῶν διαβιβασθεῖσαν εἰς τὸ ὑπουργὸν τῶν Στ. αὐτοκρατορικῶν ἀναφορὰν τῶν χερῶν Λεονάρδου καὶ Κολκοτρώνη ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ὑπὸ ἐληθῇ νομοσχέδιον περὶ ἱκανοποιήσεως τῶν απαιτησῶν των, καὶ παρεκκίνησε τὴν Βουλὴν νὰ παρρηγιεθῇ ὁ ὑπουργὸς νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ἀνήκοντος νομοσχεδίου.

Ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου, ἀπεφάνθη νὰ ζητηθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ πληροφορίες ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Παρελθὼν κατόπιν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ συστάσεως δικαστικοῦ γραφείου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐπρότεινε νὰ τεθῇ ὑπὸ τρίτην συζήτησιν ὡς κατεπίγουσα.

Μετὰ τινὰς δὲ ἀντιρρήσεις, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν ἀπεφάνθη νὰ τυπωθῇ καὶ νὰ συζητηθῇ τὴν ἐπιοῦσαν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Προκειμένου δὲ ὥστε, ὡς νὰ ἐπαναληθῇ ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίαν ματαιωθείσα ψηφοφορία ἐπὶ τῆς προσθή-

εις 20,000 δραχμῶν εἰς τὸ ἄθροιν 1 τοῦ Κεφαλ. 4 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ προτείνων τὴν εἰρημένην προσήκον ὑπολογιστὴν Γορτυνίαν ἐδήλωσεν, ὅτι ἀνακαλεῖ τὴν προτάσιν του, διότι ἐπληροφόρηθη, ὅτι τὸ εἰς τὸ ἄθροιν τοῦτο σημειούμενον ποσὸν εἶναι ἐπαρκὲς ἐπὶ τοῦ παρόντος προὐπονοῦν σκοποῦ, δι' ὃν πρὸς ἐξέτασιν κατὰ συνέπειαν τῆς δικνώσεως ταύτης ἐβιβάσθη περιττὴ ἡ ψυχροπορία, καὶ ἐγένετο περὶ τὸ ἄθροιν 1 ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον 2 τοῦ εἰρημένου κεφαλαίου κατὰ τὸν προϋπολογισμόν. Ἐπίσης ἀνεῖν ἀντιρρήσεως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον 5 ἀποβήματα ὡς σημειῖται ἐν τῷ σχεδίῳ.

Κατὰ τὰ εἰρημένα τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ ὑπογεῖν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 1,495.183, ἔχει δὲ ὁ πίναξ τῶν ἐξόδων ὡς ἐψήφισθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὡς ἑξῆς,

Κεφ. 1. Κεντρικὴ ὑπηρεσία	δραχ.	56,670
» 2. Κλήρος	»	200,079
» 3. Ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις	»	1,110,934
» 4. Δευτέρα ἐκπαίδευσις	»	120,500
» 5. Βοηθήματα	»	7,000
Τὸ ὅλον	»	1,495,183

Ἀρξάμενος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ἀνεκάλυψε τὸ κεφάλαιον 1 «Πρωτοδικῶν». Ἐπὶ τοῦ ἄθροιν 1 «Πρωτοδικῶν ὑπουργείου» ἀνεγνώσθη ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσης ν' ἀπαλειφθῇ ἐξ αὐτοῦ ἡ ποσὸν ἐκ δραχ. 6,018, προστεθεὶς εἰς τὸν ἐφετινὸν προϋπολογισμόν πλέον τοῦ περικοπῆς διὰ μισθοδοσίαν ἑνὸς τμηματάρχου καὶ ἑνὸς ὑπουργικοῦ Γραμματέως, διότι ἡ προσθεῖσα αὕτη ἀντίκειται εἰς τὸν ὀργανικὸν τοῦ ὑπουργείου τούτου νόμον.

Ἐπὶ τῆς γνώμης ταύτης ἀγέρθη ἀμφισβήτησις, τῶν μὲν ὑποστηρίζοντων αὐτὴν ὡς δικαίαν, τῶν δὲ ἀποκρούοντων ὡς μὴ ὀρθήν. Μετὰ ὀλίγων δὲ συζητησιν, καθ' ἣν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπρωτοβή ἐπιθυμικῶς καὶ ἡ ἀφαιρέσις τῆς πιστώσεως διὰ τὸν Γεν. Γραμματέα ἐπὶ τῷ εἴλει τοῦ νὰ μείνῃ εἰς μόνον Τμηματάρχης, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ ὑποσχεθεὶς νὰ εἰσαγαγῇ νέον ὀργανικὸν τοῦ ὑπουργείου ταύτου νόμον,

ἀποφάσας τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ εἰσῆλθαι τὸ ἄθροιν 1 κατὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἄθροιν 2 «Ἀρείου Πάγου» ἀνεγνώσθη πρῶτον ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσης τὴν ἀπαλειψὴν πιστώσεως διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐσόδων, εἴτε τοῦ εἰσπραττέως, εἴτε τοῦ ἀντισπραττέως. Ἐπειδὴ, κατ' αὐτὴν, ὁ εἰς τῶν δύο τούτων εἶναι περιττός, καὶ δεύτερον ἡ τροπολογία τοῦ ἐκ λευτοῦ Κεφαλ. προτείνουτος τὴν ἐπιμείναι τῆς μισθοδοσίας πάντων τῶν ἀρειοπαγιδῶν κατὰ 100 δραχμὰς δι' ἑκάστην μῆνα.

Ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης τροπολογίας λαβὼν τὸν λόγον ὁ προτείνων, ἀνεκάλυψε διὰ μακρῶν τοὺς λόγους δι' οὓς προτείνει τὴν αὐτίαν τοῦ μισθοῦ τῶν ἀρειοπαγιδῶν, ἐρετῶν καὶ πρωτοδικῶν ὡς καὶ τὴν προσήκον ἐννέα ἐτι ἐρετῶν διὰ τὰ ἐφετεία Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίου, καὶ ἐξήγησεν τὴν παραδοχὴν τῶν προτάσεων του, διότι ἄλλως δὲν εἶναι δυνατόν ἐπὶ τοῦ παρόντος οὔτε νὰ βελτιωθῇ ἡ κατὰστασις τῶν δικαστηρίων, οὔτε νὰ περαιωθῇ ταχύτερον αἱ ἐκκενρῆς ὑποθέσεις. Ὑπάρχει, προέθηκε, καὶ γνώμη τις περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ὀργανικοῦ τῶν δικαστηρίων, ἀλλ' αὐτὸς μετ' ἄλλων πολλῶν ἀνωτέρων δικαστῶν, ὁμολογεῖ, ὅτι τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης ἀποτέλεσμα ἴσως εἴη ἐκ βελτιωμένων ἀναρτησῶν δικαστηρίων πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς δικαιοσύνης. Ἡ μὲν αὖτις τοῦ μισθοῦ τῶν ἐκκενρῶν ὑποθέσεων θέλει καταστήσῃ αὐτοὺς ἐπὶ τοσοῦτον ἀνεξαρτήτους ὡς ἵνα, ὡς τὰ ἀσχυλῶνται μακρὰν πρὸς βιωτικῆς μερίμενης εἰς τὰ ψηλά καθυκοῦνται τῶν, ἡ δὲ προσθεῖσα ἐρετῶν θέλει καταστήσῃ ἐνήμερα τὰ ἐφετεία Ἀθηνῶν καὶ Ναυπλίου καὶ θέλει ὑπάρξῃ ἐγγύς εἰς πόλιν τῆς κατὰ ἐκδόσεως τῶν ὑποθέσεων. Ἐπὶ τοὺς ὑπόβαλε καὶ πίνακα, καθ' ὃν ἡ προσθεῖσα διαπάσῃ διὰ μὲν τὸ ἄθροιν 2 «Ἀρείου Πάγου» ἀναβαίνει εἰς δραχ. 10,800, διὰ δὲ τὸ ἄθροιν 3 «Ἐφετεία» εἰς 99,060 ἐν γεινῇ δεκτὴ ἡ αὐτίς τῆς μισθοδοσίας, εἰς 40 περίπου χιλιάδας, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει τῆς ποσότητος μόνον τῶν 9 ἐρετῶν, καὶ τέλος διὰ τὸ ἄθροιν 4 «Πρωτοδικεῖα» εἰς δραχμὰς 14,040.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι ἀληθῶς ἡ σμικρότης τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστῶν εἶναι μία ἀπὸ τὰς κυριωτέρας αἰτίας τοῦ ὅτι τὰ δικαστήρια δὲν ἀποτελοῦνται κατὰ μὲν μέρος ἀπὸ πεπειραμένων νομομαθῶν καὶ ἀκεραίων ἀνδρῶν, διὰ τοῦτο καὶ συμφωνεῖ κατ' ἀρχὴν μετὰ τοῦ προ-

λαλήσαντος ὡς πρὸς τὴν αὐξάνειν, καὶ ἐπεθύμει νὰ ἐγίνετο τοῦτο καὶ διὰ τοὺς εἰρηνοδίκας, ἀλλὰ παρατηρεῖ, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕνεκα τῆς ἀνίχνειας τοῦ ταμείου τὸ τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ γίνῃ, οὐδ' εἰ αἱ δυνάμει νὰ μεταβληθῇ σήμερον ὁ ὄργανισμός τῶν δικαστηρίων· δὲν παραδεχεται ὅμως τὴν αὐξάνειν τῶν ἐφετῶν, διότι φρονεῖ, ὅτι εἶναι ἀρκετοὶ τρεῖς ἐφεταὶ μετὰ τῶν παρεδρῶν νὰ διεξαγάγῃσιν ἀνεροληπτῶς τὰ καθήκοντα τῶν, ἀρκεῖ νὰ ἐκλέγονται μετὰ τῶν δεδοκιμασμένων διὰ τὴν ἀκεραιότητα καὶ εὐσυνειδήσαν νομομαθῶν, ἄλλως τε σήμερον, ἐπαναλαμβάνει, δὲν εἶναι καιρὸς ὄργανισμοῦ, ἀλλὰ προπαρασκευῆς. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰς προτάσεις τοῦ προλαλήσαντος.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 περὶ ἀπαλείψεως τῆς πιστώσεως ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ τοῦ ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ὑπηρεσία θεωρεῖ τὴν πληρωσὶν ἀμφοτέρων τῶν θέσεων τούτων λίαν ἀναγκαίαν, καὶ δι' ἄλλους τε λόγους, ἀλλὰ καὶ διότι μετὰ τὴν ἐννοίαν τῆς Ἐπανόρθωσιν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ διορισθῇ εἰς τὴν ἐτέραν τῶν θέσεων τούτων εἰς τῶν ἐκείθεν νομομαθῶν, ὅπως χρησιμεύῃ ὡς εἰσαγγελὴς τῆς Ἐπανόρθωσιν νομιθεσίας παρὰ τῷ ὀνωτάτῳ τούτῳ δικαστηρίῳ. Ἐπὶ τῷ ὅρῳ τούτῳ καὶ μόνῳ ἐσημείωσε τὴν δαπάνην ἀμφοτέρων τῶν θέσεων, πεποιθὼς, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει τὴν ἐπιψηφίσαι.

Ἐπενεγκόντος δὲ ἄλλου, ὅτι ἀποδέχεται μὲν τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ Κείας περὶ ἐπαυξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐφετῶν, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχωσι γοήματα, ἀποκρούει δὲ τὴν περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστῶν παντὸς βαθμοῦ ὡς μὴ συμβιβάζομενων μὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους, καὶ περιρίπαντος τὸν ἀριθμὸν τῶν προθετῶν ἐφετῶν εἰς τέσσαρας, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν γίνουσι ἀποδεκτοὶ καὶ οἱ ἐννέα, ἐτέθησαν ἀλληλοδιαδόχως εἰς ψήφισμα οἱ διάφοροι προτάσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 καὶ 3· α) τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀπαλείψεως δραγμῶν 45680 ὡς ἀνω εἴρηται, β) τοῦ βουλευτοῦ Κείας περὶ προσθήκης δραχ. 10,800 δι' αὐξάνειν τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀρειοπαγίων, γ) τοῦ αὐτοῦ περὶ προσθήκης δραγμῶν 99060 δι' αὐξάνειν τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφετῶν κατὰ 100 δραχμὰς τὸν μῆνα καὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν κατὰ ἑνέα, καὶ δ) περὶ προσθήκης 4 μόνον ἐφετῶν, καὶ ἀπερρίφθησαν ἀλληλοδιαδόχως κατὰ σειράν· ἀπασαι δι'

ἀναστάσεως. Ἐγένοντο δὲ δεκτὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 «προσωπικὸν Πρωτοδικῶν» λαθὼν τις τὸν λόγον ὑπεστήριξε τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωθείσαν κατὰ τὸ ε. ε. πίστωσιν ἐκ δρ. 1 0,000 πρὸς σύστασιν τριῶν νέων πρωτοδικείων, ἐξήτειρε δὲ νὰ ὁρίσῃ ὁ ὑπουργὸς τὰ μέρη, εἰς τὰ ὅποια θεωρεῖται κατὰ προτίμησιν ἀναγκαῖα ἡ σύστασις τοιούτων, καὶ ἀκολουθῶς διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε τοὺς λόγους, δι' οὓς θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ συσταθῇ ἐκ τῶν πρώτων ἐν Κορινθίᾳ Πρωτοδικεῖον.

Ἀποκρούσαντος δὲ τινος τὴν σύστασιν νέων Πρωτοδικείων εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν, καὶ δὴ καὶ εἰς Κορινθίαν, διότι τοῦτο εἶναι ἐν προνόμιον, τὸ ὅποιον ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλισθῶσιν ὅλοι τοῦ Κράτους οἱ ἐπαρχίαι, καὶ ἰσχυρισθέντος, ὅτι τὰ Πρωτοδικεῖα δὲν πρέπει νὰ συνιστῶνται ἀπὸ λόγῳ πληθυσμοῦ ἐκάστης ἐπαρχίας, μᾶλλον λόγῳ τῶν δαπάνων τοῦ δημοσίου, παρελθὼν τις ἐξέθηκεν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συσταθῶσι τινὰ Πρωτοδικεῖα εἰς μακροκρῆνας τῶν Νομαρχιακῶν κέντρων ἐπαρχίας, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως νὰ περιχωρεῖ προσωπικὸν δικαστῶν μικρότερον καὶ τὰ ἐνοίκια τῶν καταστημάτων νὰ ᾧσιν εἰς θάρος τῶν Δήμων, καὶ πρὸς τοῦτο ὑπέθεσε τὴν ἐξῆς πρότασιν.

Ἄρθρον 1.

«Συσταίνονται πρωτοδικεῖα εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας μόνον, εἰς αἱ ἀπόστασις ἀπέχει ἀπὸ τῆς εἰρας τῶν ἡδὴ Πρωτοδικείων πλέον τῶν εἰκοσίων ὁρίων.

Ἄρθρον 2.

«Τὸ προσωπικὸν τῶν δικαστηρίων τούτων θέλει σύγκαιτα ἀπὸ ἑαπταδράκων, δύο πρωτοδικῶν, ἑνὶ ἀντεισαγγελέῳ καὶ ἑνὶ Γραμματέα.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐνοίκιον τῶν καταστημάτων καὶ τῶν φυλακῶν ἐπιβαρύνει τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιών.»

Ἐνταῦθα ἀναστάντες ἀλληλοδιαδόχως ἐπρότειναν τινες τὴν σύστασιν Πρωτοδικείων ἐκάστης διὰ τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν, (συμμερίζοντες, ὅτι ἐν ἐκείνῃ περιπτώσει νὰ μὴ προτιμηθῇ οὐδεμία ἐπαρχία ἐξαιρετικῶς. Ἐπὶ τέλους δὲ παρελθὼν ὁ Πρωτοπουργὸς ἐξέθηκεν ὅτι μετὰ λύπης παρατηρεῖ, ὅτι ἡ σύστασις νέων Πρω-

τοδικείων, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξετάζεται ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν μόνον ἐποψίν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποκρούεται ἕνεκα ἐπιτοχικῶν ἀντιζηλιῶν. Τὸ καθ' ἑαυτὸν φρονεῖ, ὅτι ἡ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης πρέπει νὰ ἐξετάζηται οὐ μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ συμφέροντος, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς προλήψεως τῶν ἐγκλημάτων καὶ τῆς αὐτοδίκης, τὰ ὁποῖα διενεργοῦνται ἐκεῖ, ἔθθα ἕκαστος ἀπειπίζεται ἕνεκα τῆς ἀποστάσεως νὰ ικανοποιηθῇ διὰ τὴν προσβολὴν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας του. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐκ τινῶν ἐπαρχιῶν διακρίρους ἐκθέσεις, παριστώσας τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως Πρωτοδικείων· ἐννοεῖται δὲ, ὅτι εἰ αὐτὰς δὲν ἀνήκουσιν αἱ ἐπαρχίαι τινῶν ἐκ τῶν προκληθέντων καὶ ἐξ ἀντιζηλίας ἀποκρουσάντων πᾶσαν σύστασιν νέου Πρωτοδικείου, τοῦτου ἕνεκα ἐσημείωσεν ἐν ποσὸν ὅπως ικανοποιήσῃ πᾶσι τοῖς συμφέροντα ὁλικά καὶ ἠθικά τοῦ Κράτους. Δὲν συμφωνεῖ μὲ τοὺς ἰσχυριζομένους, ὅτι ἡ πρέπει νὰ συστηθῶσιν εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας Δικαστήρια, ἢ νὰ μείνωσιν ὅπως ἔχουσιν τὰ πρᾶγματα, διότι ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι καταστρεπτικὴ ἡπομένως πιστεύει, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει συνεισέχει νὰ γῇ τέλος πάντων ἀπὸ τοῦ ἐναρξίς, ὥστε διαβηθῇ νὰ ικανοποιηθῶσι πάντε τα συμφέροντα καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐπαρχιῶν, καθόσον ἐπιτρέπουσι τα μέσα τοῦ Κράτους.

Ἐνταῦθα ζητούντων καὶ ἄλλων τὸν λόγον, ἐγένετο παρὰ πολλῶν πρότασις νὰ ἀναβληθῇ εἰς αὐριον ἡ συζήτης. Κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἀναβλὼν τὴν συζήτησιν διέλυσε, συναιεσάσης τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντάς,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'.

Τῆς 21 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

ὑπεβλήθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

Α.) Ἐβθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Β.) Πρότασις νόμου τοῦ βασιλευτοῦ Πίλα II. Μαυρομιχάλη περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Γυθείου τοῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μετὰ τῶν κτημάτων αὐτοῦ.

Παρατέμθησαν δὲ εἰς τύπων καὶ διανομὴν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Παρελθὼν εἰτα ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. 1 τοῦ σχετικοῦ προϋπολογισμοῦ α. ε., καὶ ἐζητήσατο ὅπως κερυχθῇ κατεπειγὸν καὶ συζητηθῇ κῶθμερὸν εἰς πρώτῃν συζήτησιν.

Μηδεμίαν δὲ ἀντιρρήσεως γενομένης, ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὅπως ἔχει δι' ἀναστάσεως.

Ἦρξατο ἀκαλοῦτως ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ Κεφ. 1 τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸ λόγον ἀπέκρουσεν ἐν πρώτοις τὴν παρὰ τινος τῶν χθὲς ἀγορευσάντων ἀποδολεῖσαν μαρτὴν ἀνικανότητος κατὰ τῆς πλειονότητος τῶν δικαστῶν, εἰπὼν, ὅτι εἶναι ἀπλῆστον ἐὰν ὅλῃς ἀπῆμα ἐκ τῶν δικαστῶν, εἶναι ἄξια τῆς θέσεως των, ὅπερ ἐξελίξῃ δὲν εἶναι ἀληθές. Μεταβαίνων δ' ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἁρθρου παρατρεῖ ἐκ τῶν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν ῥηθέντων, ὅτι ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ χρηγήσῃ εἰς τινὰς ἐπαρχίας προνόμιον, καὶ τὴν πρόθεσιν ταύτην ἀποκρούει ὡς δυναμένην νὰ προκαλέσῃ περιπλοκάς ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐνσπείρῃ ἀντιζηλίαν καὶ διαιρέσεις, ἐν ᾗ σήμερον εἴπερ ποτὲ ὑφίσταται ἀνάγκη ὁμονοίας καὶ ἐνεργείας. διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀπεκρούει τὴν ζητούμενην πίστωσιν.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, καὶ τοι συμφωνῶν μετὰ τοῦ χθὲς ἀγορευσάντος πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ ἔγκαιρος ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης συντελεῖ εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, δὲν δύναται νὰ μὴ ἀπαντήσῃ, ὅτι τοῦτο δὲν κατορθοῦται διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν πρωτοδικείων, διότι εἰς μόνον τὰ ἐφετεία διακινῶνται καὶ ὑποθέσεις ἕνεκα τῆς συσσωρεύσεως αὐτῶν, ἧτις θέλει διπλασιασθῇ, προστιθεμένων εἰς τὰς ὑπαρχούσας καὶ τῶν παρὰ τῶν νέων πρωτοδικείων ἐκδικαζομένων καὶ ἐρεσιβαλλομένων ὑποθέσεων.

Ἐν ᾧ λοιπὸν ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην εἶναι ἐπιβλαβὴς ἡ προσ-

θήκη νέων πρωτοδικείων ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ συμφέροντος τῶν ἐπαρχιῶν εἶναι ἐτι ἐπιβλαβεστέρη, διότι θὰ περιπλέξει τοὺς κατοίκους, ἀναγκασμένους ὄντας νὰ ἔχῃσι σχέσεις πρὸς τὰ νῦν πρωτοδικεία, ὡς καὶ πρὸς τὰ συστήσασθαι ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς οἰκονομίας εἶναι σπατάλη μᾶλλον ἢ οἰκονομία, καὶ διὰ ταῦτα θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἀποκρούσῃ, ἢ πείσῃσι, καὶ μάλιστα σήμερον, ὅτε δι' ἄλλους σκοποὺς ἐπιβάλλονται φόροι βαρεῖς ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν διὰ διατάγματος σύστασιν αὐτῶν, νομίζει, ὅτι ἀπαιτεῖται νόμος. Ἐλπίζων ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει συμμορφωθῇ μετὰ τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον διακήρυξε, τοῦ ὅτι ἀσπάζεται καὶ τὰς οἰκονομίας, κηρύσσεται ἐναντίος εἰς τὴν προκειμένην πίστῳσιν.

Ἐπένεγκεν ἄλλος, ὅτι δύο ἰδέας θεμελιώδεις ἐξάγει ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου συζητήσεων. α.) Τελοιοποιῶσιν δικαστηρίων καὶ β.) Αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἀμφότερα τὰ συστήματα ταῦτα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τείνουσι καὶ εἰ τῆς αὐτῆς ἀφορμῆς ἐκπηγάξουσιν, τῆς βραδείας ἀπονουῆς τῆς δικαιοσύνης. Καὶ αὐτὸς συμμερίζεται τὴν ἰδέαν τῆς αὐξήσεως τῶν δικαστηρίων, διότι σήμερον αἱ συναλλαγὴ καὶ πῦξιν, αἱ δὲ ἀνάγκαι τῶν ἐπαρχιῶν ἐπολλοπλασιασθήσαν. Ἀλλ' ἐν ᾧ κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῶν δικαστηρίων, φρονεῖ ὅμως, ὅτι πρέπει νὰ ἐξυφραθῇ πόροι πρὸς συντήρησιν αὐτῶν, καὶ τοιοῦτοι εἰσέκονται ἐκ τῆς ἐλαττώσεως πολλῶν κληρονομιῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ περιττῶν, ἢ τῶν εἰρηνοδικείων, τὰς ἀπὸ ζήμιώσεως τῶν μαριούρων καὶ ἐκ τῆς πληρωμῆς τῶν κλητῶν, τὰς ὁποίας διαπῆνας θεωρεῖ ὑπερβολικὰ καὶ ματαίαι. Ταῦτα ὅμως πάντα, εἶπε, δὲν γίνονται ἐξ ἐφόδου, ἀλλ' ἀπαιτοῦσι τὴν σκέψιν καὶ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἀναπτύξας εἰτα διὰ μακρῶν τὴν ἰδέαν τοῦ ταύτην ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ μελετήτῃ ὠρίμως καὶ νὰ ὑποβάλῃ ὁργανισμὸν νέον ἀνάλογον τῆς προόδου τῆς κοινωνίας καὶ τῶν συναλλαγῶν, νὰ φέρῃ δὲ κατὰ πιν καὶ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως πρωτοδικείων.

Ἐπενεγκόντος δὲ τίνος, ὅτι ἡ αὐξήσις τῶν δικαστηρίων δὲν ἐπιφέρει συνήθως βλάβην τινὰ εἰς τὴν κοινωνίαν, ἐξ ἐναντίας, προχέουσι οὕσης τῆς δικαιοσύνης, ἡ μὲν εὐνομία ἀκμάζει, ἡ δὲ καλὴ πίστις ἐδραιούται, καὶ πρόσθεντος, ὅτι πρέπει νὰ αὐξηθῇ ἡ συζητουμένη πίστῳσις διὰ τέσσαρα πρωτοδικεία, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Κορίνθου.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι μετὰ λύπης ἤκουσε τινὰς δι' ἰσχυρίζο-

μένους, ὅτι, ἀφ' οὗ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀπολαύσωσιν ἅπασαι αἱ ἐπαρχίαι ἐνὸς εὐεργετήματος, προτιμώτερον εἶναι νὰ στερηθῶσι πᾶσαι· τοῦτο δὲ κατ' αὐτὴν δὲν ἐμπρέπει εἰς ἀντιπροσωπεῖαν ἔθνος, τοῦ ὁποίου ὁ προσωρισμὸς δὲν περικλείεται ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων τούτου, διότι φρονεῖ ὅτι πᾶν εὐεργετήμα γινόμενον εἰς ἓν μέρος τοῦ σώματος, ζωογονεῖ πάντα τὰ λοιπὰ μέλη. Δὲν προτίθεται νὰ ἐπαναφέρῃ παλαιθόντα γεγονότα, ἀλλὰ σκοπὸν ἔχει νὰ ἐφελέσῃ τὴν συμπάθειαν τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἐνὸς τόπου, οἷα ἡ Λευκάς, ἥτις ἐκ τῆς γεωγραφικῆς καὶ στρατηγικῆς θέσεώς της προσήνεγκε ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἑλληνισμόν, ἀπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς μέχρι σήμερον, καθόσον ἄλλως τε φρονεῖ, ὅτι οὐχὶ πάντοτε ὁ πηχθυμὸς καὶ αἱ πρόσδοι πρέπει νὰ λημβύωνται ὡς μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως ἐὸς τόπου, ἀλλὰ καὶ ἡ γεωγραφικὴ θέσις καὶ ἄλλαι ἰδιαιτέροις περιστάσεις. Ἡ περὶ τῆς πρόκειται νῆτος σὺνδεσις ἐστὶν ἡ δικαστηρίων καὶ δὲ εἶναι δίκαιον ἤδη μετὰ τὴν ἐνωσιν νὰ καταδικασθῇ εἰς ἐρήμωσιν καὶ μαρασμόν. Ἐν ᾧ δὲ ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἐποψὴν εἶναι λεγόμενον τὸ ζήτημα ὑπὲρ τῆς συστάσεως, ἡ βουλευμένη ἐσότης παρεξηγήθη ὑπερβαλλόντως πρὸς ζημίαν τῶν γενικῶν καὶ μερικῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Ἡ Βουλὴ κατὰ συνέπειαν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἀπονουὴ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὰς ἀποκεντρικὰς ἐπαρχίας εἶναι τὸ μόνον φάρμακον τῆς ἐπανόδου τῆς εὐμερίας καὶ τῆς δημοσίας τάξεως, θέλει φανῇ ἀνωτέρω τῶν μικροφιλοτιμιῶν, αἵτινες ἐβλάψαν πλέον ἢ ἀπαξ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους.

Ἐκθέσαντος δὲ ἄλλου διὰ μακρῶν τὴν κατάστασιν τῆς Εὐρυτανίας καὶ προτείναντος τὴν ἐλάττωσιν τῶν ποινικῶν ἐξόδων καὶ τὴν προσθήκην πιστώσεως ἀρκούσης πρὸς σύστασιν 10 εἰς Πρωτοδικείων, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Λεβαδείας, μετ' ὀλιγωτέρους δικαστάς, ἀντίειπεν ἄλλος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ὁρίσῃ τὰ μέρη, ἐνθα, ἐκτὸς τῆς Λευκάδος, σκοπεῖ νὰ συστήσῃ Πρωτοδικεία, ὅπως ἐκτιμήσῃ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ Βουλὴ τὴν ἀνάγκην. Ἐπιδοθητικῶς δὲ προσέθηκεν ὅτι ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωμένη πίστῳσις νὰ τεθῇ ἐπὶ τῷ ὅρῳ εἰς συμπλήρωσιν ὑπαρχόντων δικαστηρίων καὶ σύστασιν νέων.

Πυλῶν δὲ καὶ ἄλλων κατόπιν λαβόντων τὴν λόγον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν ἡ σύστασις νέων Πρωτοδικείων θὰ γείνῃ διὰ νόμου, ἢ διὰ Β. Διατάγματος, προτάσεις διαφορᾶς ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ βήματος, ἐκτὸς τῶν ἤδη κατατεθεισῶν εἰς τὸ Προεδρεῖον, περὶ αὐξήσεως τῆς πιστώσεως τῆς

σημειούμενης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ α) εἰς 500 χιλιάδας δραχμῶν καὶ β) εἰς 150 χιλιάδας ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ λέξις «τριῶν» καὶ νὰ τεθῇ ἀντ' αὐτῆς ἡ λέξις ἀνέμων.

Μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκοπεῖ διὰ νόμου νὰ κανονίσῃ τὰς περιμερείας τῶν μελλόντων νὰ συστηθῶσι δικαστηρίων, ἐπὶ τέλους ἐκηρύχθη περιωμμένη ἡ συζήτης.

Ἐτέθησαν ὕστερον ἀλληλοδιαδόχως ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης εἰς ψηφοφορίαν αἱ ἐξῆς προτάσεις.

α) Ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Δ. Χατζίσκου περὶ αὐξήσεως τῆς πιστώσεως εἰς 500 χιλιάδας δραχμῶν.

β) Ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Γ. Λάππα περὶ αὐξήσεως αὐτῆς εἰς 200 χιλιάδας δραχμῶν διὰ προσθήκην 10 ἐπὶ Πρωτοδικείων.

γ) Ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Σ. Αεονταράκη περὶ αὐξήσεως τῆς πιστώσεως διὰ τὴν σύστασιν νέων Πρωτοδικείων εἰς 150 χιλιάδας δραχμ. μετὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως τριῶν διὰ τῆς λέξεως νέων.

Ἡ δὲ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἀπέριψε μὲν τὴν ὑποστοιχ. α. καὶ β'. παρετέχθη δὲ δι' ἀσάφως τὴν ὑποστοιχ. γ'. πρότασιν ἀποδεχθεῖσαν καὶ ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ἐπομένως τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Κεφαλαίου I «Προσωπικὸν Πρωτοδικῶν» πύξηθη ἀπὸ 658,870 εἰς 708,870, ἀπαλειφθεῖσης ἐκ τοῦ ἀναλυτικοῦ πίνακος τῆς λέξεως τριῶν καὶ ἀντικατασταθείσης διὰ τῆς λέξεως νέων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναβλῶν διὰ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως, διέκρινε, συναίεσαι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Κωσταντάς,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ΄.

τῆς 22 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκρινώθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

α) Ἀναφορὰ Σαραβάνου παραπονομένου κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, διότι δὲν τὸν διώρισε καθηγητὴν παρεπέμθη δὲ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, τῶν ἀναφορῶν.

β) Ὁ οἶκ. Α. Παγιάλης ζητοῦντος τὴν συνδρομὴν τῆς Βουλῆς διὰ τὰς ζητίας, αἱ ὑπέστη συλλήψεις ὑπὸ τοῦ ληστοῦ Κιτζίου, καθ' ὃν καιρὸν ἐμελλε νὰ βεβαιώσῃ τὸν ἐλαυκαρπὸν ὡς ἐνοικιαστὴς τοῦ δημοσίου.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης λαθῶν τις τὸν λόγον ἐτέθηκεν, ὅτι ἀληθῶς ὁ ἀναφερόμενος, οὐ μόνον ἠναγκάσθη νὰ σωθῇ διὰ λύτρων, ἀλλὰ, παρελθόντος τοῦ χρόνου τῆς βεβαιώσεως τῶν προσόδων, τὰς ὁποίας εἶχεν ἐνοικιασθεῖς, ὑπέστη ζημίαν, ὑπερδόχους, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ ἤδη εἰς τὸ δημόσιον τὸ ρίσθωμα, κατὰ συνέπειαν τὴν ἐπιούσιν Κυριακὴν ἐκποιεῖται ἡ οἰκία του. Προτεῖται ὅθεν νὰ συστηθῇ ἡ ἀναφορὰ του εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν ἐκμέριον τῆς Βουλῆς σύστασιν, ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐκποίησις μετὰ οὐ δύνηθαι νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του, καὶ νὰ υπαχθῇ εἰς τὸν εὐεργετικὸν νόμον.

Τὴν πρότασιν ταύτην ὑπεστήριξαν τινεῖς, ἄλλοι δὲ ἀντέκρουσαν εἰπόντες, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπέμῃ εἰς τοιαῦτα πράγματα, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν ὅτι ἐάν ὑπέστη ζημίαν ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας του, δύναται ὁ ἀρμοδιὸς ὑπουργὸς νὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως ὡς πρὸς τὴν ἀνάδοξιν ὅμως τῆς ἐκποιήσεως παρατερεῖ, ὅτι τὸ χρέος προέρχεται ἐκ ἄλλων χρήσεων, ἐπομένως δυσκολεῖται νὰ κάμῃ τοιαύτας παραχωρῆς εἰς, διότι τὸ δημόσιον ταρεῖον διατελεῖ εἰς οἰκονομικὴν κρίσιν.

Μετὰ τὰς δὲ ἄλλας παρατηρήσεις, καθ' ὅς πολλοὶ τῶν βουλευτῶν ἰσχυρίσθησαν, ὅτι εἶναι δικαίον νὰ φανῇ ἐπιεικὴς ὁ ὑπουργὸς εἰς τὸν ἀναφερόμενον, ἀναβαλλομένης τῆς ἐκποιήσεως τῆς οἰκίας του, ἀπεφασίσθη νὰ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα ἐνεργήσῃ σύμφωνα μετὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀναφερομένου ἐφραθεῖσαν γνώμην τῆς πλειονότητος τῆς Βουλῆς.

γ) Ἐκθεσίς τῆς ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν

ἐξεδίων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, καὶ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν.

δ) Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ ἐκτόκτου πιστώσεως δραχ. 21,101, 15/00 δι' ἐξόδα διαγεγραμμένων χρήσεων· παρεπέμφθη δὲ ἐπίσης εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Περαιθὼν εἴτα τις ἀνέγνω ἀναφορὰν τοῦ πρώην Λογαγοῦ Χρυσοβέργη, κατὰ τὴν μεσοβασίλειαν ἀποφάσει τῆς Συνελεύσεως ἀπολίσσαντος τὸν βαθμὸν του καὶ ἐξελήσαστο ὅπως συσταθῇ αὕτη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα ἀνακαλέσῃ τὸν ἀνατερόμενον εἰς τὸν στρατὸν μὲ τὸν βαθμὸν, ὃν κατεῖχε. Μολονδὸς δ' ἀντεπρόντος, ἡ Βουλὴ ἀπερῆθη νὰ συσταθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν μὲ τὴν ἐκφρασίν, ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς Βουλῆς εἶναι ν' ἀπαλειφθῇ εἰς τὸν ἀνατερόμενον ὁ βαθμὸς του.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς ἀπεφασίσθη ἵνα ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν ἡ περὶ συστάσεως Πρωτοδικείου ἐν Γυθείῳ πρότασις, ὅπως συζητηθῇ μετὰ τοῦ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθησομένου Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως νέων Πρωτοδικείων.

Ἀκολουθῶς παρελθὼν ἄλλος ἡρώτης τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν εἰς τὴν λόγῳ ἀπέλυσε τῆς ὑπερσείας τὸν Εὐφύτην Παγκάλον, ὅστις ὡς καὶ ὁ Ταταράκης καὶ Ράδος ἦτον ὑπαλληλος κεκτημένος ὅλα τὰ πρὸςόντα, διὰ τὴν θέσιν, ἣν κατεῖχεν. Εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι δικαίως οὗτοι ἐπαύθη διότι εἰς τινὰ μέρη μετεχειρίσθη τὴν ἐξουσίαν, ἣν κατεῖχεν, ὑπὲρ πατριῶν εὐχῆς δὲ ἔργον ἦτον ἂν ἐπαύετο μετὰ τοῦ Παγκάλου καὶ ὁ Ταταράκης, ὁ μὲν ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀπήντησεν, ὅτι ἐξέσκησε τὸ δικαίωμα του ὡς συνταγματικὸς ὑπουργὸς, διὰ τὸ ὅποιον καὶ δὲν ὑποχρεῖται νὰ δώσῃ λόγον, ἄλλοι δὲ διὰ μακρῶν ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὰ δικαστήρια πρέπει νὰ καταρτισθῶσι συμφωνὰ μὲ τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τῶν,

ὑπεβλήθη ὑστερὸν νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. περὶ συστάσεως ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου καὶ περὶ μισθοδοσίας τοῦ κατωτέρου Κλήρου· παρεπέμφθη δὲ εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ καταστατικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ἐγένετο ἀνεῦ ἀντιρρήσεως δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἐπίσης ἐτέθη εἰς τρίτην συζήτησιν ἡ περὶ σχηματισμοῦ δι-

καστικοῦ γραφείου παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν πρότασις. Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεγνώσθη ἡ εἰς τῆς εἰλημένης προτάσεως τροπολογία αὐτοῦ, ἡ πρό τινῶν ἡμερῶν ὑποβληθεῖσα, καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἐνστάσεως καταρτισθεῖσα ἐν εἰδὶ Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποῦ ὁμοίως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον ἔχον ὡς ἑπείτα.

Ἄρθρον μόνον.

α Συνιστάται παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν θέσις Συμβούλου μὲ βαθμὸν ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν ὀτακοσίων (800). Ὁ σύμβουλος αὐτός διορίζεται διὰ πάντα ἔτη διελθόντι τὸ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Δικαστ. τμήμα· δύναται δὲ νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ δημοσίου. Πᾶς δὲ ἕτερος δικηγόρος Πληρεξούσιος τοῦ δημοσίου διορίζεται τῇ προτάσει αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὰ λοιπὰ αὐτοῦ καθήκοντα κανονισθήσονται διὰ Βασιλ. Διατάγματος.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη καὶ ἀνεῦ ἀντιρρήσεως ἐγένετο δεκτὴ εἰς πρώτην ἀζήτησιν πρότασις νόμου περὶ ὑπαγωγῆς τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 885 § 2 τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας.

Ἠρξάτο ἀκολουθῶς ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης· ἀνεγνώσθη δὲ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Κεφαλ. 1 α προσωπικὸν εἰρησικίων ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς προτεινούσης τὴν προσθήκην δραχμῶν 15,600 διὰ σῦντασιν, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ σημειουμένων 14, καὶ 10 εἰς τὴν εἰρηνοδικείων 4ης τάξεως.

Τὴν πρότασιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς εἰς μὲν ἀντέκρουσεν ἰσχυρισθεῖς, ὅτι, καὶ ἂν χῇ ἐξηγήθη, θεωρεῖ περὶ τὰ εἰρηνοδικεῖα εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐνθα ὑπάρχουσι πρωτοδικεῖα, ἄλλος δὲ ὑπεστήριξεν εἰπὼν, ὅτι τὰ πρωτοδικεῖα εἶναι χρήσιμα εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις, τὰ δὲ εἰρηνοδικεῖα εἶναι χρησιμώτερα εἰς τοὺς ἀποκέντρους δήμους.

Ἀποδεχθέντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτῆσα παρεδύθη τὴν εἰρημένην προσθήκην ἐκ δρ. 15,600, ὁποῦ δὲ καὶ τὸ ἄρθρον 5 αὐξήθη ὡς εἰδραχμῆς 411,240.

Μετὰ τὰς μεταβολὰς ταύτας τὸ ὅλον τοῦ Κεφαλαίου 1 ἀνέβη εἰς δραχμὰς 1,433,049.

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α'). 27

Ανεγνώσθη εἴτα τὸ Κεφ. 2 «ὁδικόν» καὶ ἐγένοντο ἄνευ ἀντιρρήσεως δεκτὰ τὰ ἀρθρ. 1 καὶ 2 αὐτοῦ «ὁλικό» ὑπουργείου καὶ Λογισμ. Πάνου κατὰ τὸν προϋπολογισμόν. Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 3 ἡ ἐπιτροπὴ προεῖνει τὴν ἀπάλειψιν δραχμῶν 3,300, ἧτοι διὰ μὲν τὴν δαπάνην βουλευτικοῦ προσωπ. οὗ τὴν εἰσαγγελίων τῶν ἐφετιῶν Ναυπλίας καὶ Πατρῶν 1800 δραχ. καὶ δι' ἀγορὰν νομικῶν συγγραμμάτων τῶν ἐφετιῶν καὶ τῶ παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελίων δρ. 1500, τὴν μὲν δίδοι οἱ ἀρμόδιαι εἰσαγγελεῖς δύναται νὰ προσλάβωσι καταλληλότερα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου τῶν πρὸς ὧπα, τὴν δὲ δίδοι τὰ πρόσωπα τα σπαρτίζοντα τὰ δικαστήρια ταῦτα εἶναι διεσπασμένως ἐξωδία μετὰ ἐκ τοιούτων διδλίων.

Ἀποδεχθέντος, μετὰ τινος ἐξηγήσεως, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἀρθρὸν 3 ἡλαττωθέν εἰς δρ. 28,680. Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἀρθρ. 4 καὶ 5 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν. Τὸ ὅλον δὲ τοῦ Κεφ. 2 ἡλαττώθη εἰς δρ. 174,980.

Ανεγνώσθη κατόπιν τὸ Κεφ. 3 «ἀποδίκων φυλακῶν» καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τὰ διάφορα αὐτοῦ ἀρθρ. ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀπορρῶθισης τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀρθρου 3 ἀμισθός φυλακιστῶν προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς περ. ἀπαλειψέως δραμῶν 2610 διὰ μισθῶν τῶν ἐπιστάτων τῶν φυλακῶν Ζακύνθου, Κεφαλληνίας καὶ Κερκύρας.

Ὀμοίως ἀνεγνώσθη κατὰ σειράν καὶ τὰ διάφορα ἀρθρ. τοῦ ἐπομένου Κεφαλαίου 4 «ἐξόδα Πιν. Δικαιοσύνης» παρεδέχθησαν ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, μὴ γενομένην δεκτικῶν τῶν προτάσεων τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀφαιρέσεως α) δραχ. 1500 ἐκ τοῦ ἀρθρου 1 «ἐξόδα γραφείου καὶ κτυπητικῆς κακουργοδικείων» β) δραχ. 11,000 ἐκ τοῦ ἀρθρου 2 «ἀποζημιώσεις συνόδων καὶ ἐνδρυμένων» γ) δραχ. 6,500 ἐκ τοῦ ἀρθρου 4 «μεταφορὰ ανακριτῶν» καὶ δ) δραχ. 122,780 ἐκ τοῦ ἀρθρου 6 «ἀποζημιώσεις μαρτύρων».

Εἰς τὴν ἐγένετο δεκτὸν ἀνεγνώσθη καὶ τὸ ἐπόμενον Κεφ. 6 «διάφορα ἐξόδα» κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἐζήτησε νὰ προστεθῇ εἰς τὸ Κεφ. 1 ἀρθρ. 5 «προσωπικὸν εἰρηνοδικόν» πίστωσις δραχ. 540 ἐπὶ ἐννέα μῆνας διὰ μισθοδοσίαν ἐνδ. ὑπογραμματοῦ τοῦ ἐρηνοδικοῦ Ἀνδρουρίου, διότι κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἐκεί εἰσαγγελεως δὲν εὑρίσκειται οὐδεὶς

νὰ ὑπηρετήτῃ ἀμισθὶ λαμβάνων μόνην ἀμοιβὴν τὰ δικαιώματα ἀντιγραφείας.

Μετὰ τινος δὲ ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν εἰρημένην πίστωσιν, ἐπομένως τὸ μὲν ἀρθρ. 5 ἡξήθη εἰς δραχ. 411,780, ὁλόκληρον δὲ τὸ 1 Κεφ. αἰὲν εἰς δραχ. 1,433,589.

Τὸ ὅλικόν δὲ ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀναβαίνει, μετὰ τὰς γενόμεναις αὐτομειώσεις, εἰς δραχμὰς 2,483,841, κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Κεφ. 1 προσωπικόν	Δραχ. 1433589
» 2 ὁλικόν	» 174980
» 3 ὑποδίκων φυλακαὶ	» 201352
» 4 ἐξόδα Πιν. Δικαιοσύνης	» 641420
» 5 διαφορὰ ἐξόδα	» 32500

Τὸ ὅλον Δραχ. 2,483,841.

Πρόβη κατόπιν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ εἰδ. καὶ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, καθ' ἣν ἀνεγνώσθησαν ἐκ προνομιῶν αἱ γενικαὶ ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀκρίβεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ ἐξῆς συμπέσασμα αὐτῆς.

«Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ λυσιτελεστάτον διὰ τὸ ἔθνος, ἵνα ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑποβάλῃ εἰς τὴν τοῦ ἡγετῆς συνόδου τῆς Βουλῆς πρὸς νομοθετήσιν, ἐκτὸς τοῦ ὑποβληθέντος νόμου τῆς ἀπογραφῆς, 1) ὁργανισμὸν ἐν γένει τοῦ στρατοῦ αἱ δυνάμειν σύμφωνα τοῖς ἔθμοις τοῦ ἔθνους, τῆς φυσικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, τῆς ἡθικῆς ἀναπτύξεως, τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς μελλούσης ἐνέργειας τοῦ 2) ὁργανισμὸν τῶν θέσεων, 3) ἐκαστον σῶμα πρέπει νὰ περιέχῃ καὶ 3) τὴν ἐντελεστεραν μόρφωσιν τοῦ περὶ καταστάσεως νόμου.»

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. 1 «Ὑπουργεῖον», ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ παρατήρησις τῆς ἐπιτροπῆς «ὅτι δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ καταλληλότερα ρυθμίσεις τῆς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν εὐκλείαν τῆς ὑπηρεσίας» καὶ ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ σειράν ἄνευ ἀντιρρήσεως τ' ἀρθρ. 1 καὶ 2 ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειοῦνται.

Ανεγνώσθη ἀκοουθῶς τὸ κεφ. 2 «Μηχανικόν», ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, θεωρούσης τὸ ἀρχαῖον τοῦ μηχανικοῦ περιττό, διότι ἡ ὑπηρεσία τοῦ σώματος τούτου εἶναι κατατετημημένη εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα, καὶ ἐπιστώσεως

ἀπερίριπτε τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περὶ καταργήσεως τῆς ἀντιμισθίας τοῦ λοχαγοῦ ὑπαλοχικίου, παρεδίδετο δὲ τὸ κεφάλαιον ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειοῦται, μὲ μόνον τὴν ἀπώλειαν ὡς ἀνωτέρω εἴρεται, δραμῶν 240, παραδεχθέντος ἀνυπολογιστοῦ τῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ καταστατικὸν ἀντὶ λοχαγοῦ. Κατὰ συνέπειαν τὸ κεφάλαιον ὅ ἡλειώθη εἰς δραχμὰς 107,120.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ Κεφάλαιον 7 «κλάδοι ὑπηρεσίας» ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς μεινυψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς προτείνουσας τὴν ἐπανέλευσιν φρουροῦντων τινῶν.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου λελώθη τὸν λόγον, ὅπου διὰ μακρῶν ἐτίθηκε τὸ σπουδαῖον τοῦ ὑγειονομικοῦ κλάδου καὶ τὰς ποικίλας καὶ ἐπικινδύνους ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἐοῦσας εἰς τὸν ὑπαρῆγον ὅπως μεριμνήσῃ καὶ περὶ τούτου, ἀφίθελος ἀπρωστατοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς συστάσεώς τοι καὶ μὴ ἔχοντες ἀνωτέρους ἀξιωματικούς εἰς τὰς σπουδαιότητας θέσεις αὐτοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τὸ δίκαιον τῆς συστάσεως τοῦ προσηφύσαντος πρὸ πολλοῦ χρόνου εἶχε ἀγνωρίσει, καὶ ἐν ἄλλῃ εὐετησίᾳ ἐπ' αὐτῇ ἔρεσε βελτιώσεις τινάς, νῦν δὲ ἔχων ὑπὸ ψῆφον αὐτῆς οἱ ἐνιμνὲς ἀναμνηστικὰ τοῦ Κράτους νέβλε τὸ θέμα τούτου εἰς πολλὰ ὅτιον ἐρεπτασιν, οὐχ ἥτιον ὅμως εἰς ἐπιτροπὰς ἀλλήλῃ πασαν περὶ τούτου ὁμοφασίαν τῆς Βουλῆς.

Πορευθέντες οὖν ἔπειτα, ὅτι πᾶσα μεταβολὴ ἐπιρρομένη ἐκείνης εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ σώματος τινος δέν νά γίνῃται δια νόμου καὶ οὐχὶ διὰ Διατάγματος, χορηγούμενῳ τοιοῦτο-τροπικῶς ἐκείνῳ ἐξουσίᾳ, τοῦ δὲ προαγγέσαντος ἐπαναλαβόντος, ὅτι δὲ πρόκειται περὶ χορηγίας ἑσέων εἰς πρόσωπα, ἀλλὰ περὶ διοργανισμοῦ σώματος κακῶς διοργανωμένου μέχρι τούτου καὶ ἐν τῷ τούτου ἡλικτιμένῳ, ὅφ' οὐ ἄλλως τε ἢ προκύψουσα ὡς ἐκ τῆς ἀνοδιοργανώσεως αὖτις εἴσεται μικρὰ μόλις ἀνακοινουσα τὸς 9 000 δραχμὰς. ἡ Βουλὴ ἐρωτήθη ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀνὴν παρεδίδετο δι' ἀνοστάσεως τὴν πρωταίτιαν ἀνέχουσιν τῇ πιστώσει, παρεδίδετο δὲ τὸ κεφάλαιον καὶ τὰ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρα κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν.

Μετά ταῦτα ἀνεγνώσθη τὸ κεφάλαιον 8 «στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις». Ἐπὶ τοῦ 1 ἁρθροῦ «στρατιωτικὴ σχολὴ» λαβὼν τις τὸν λόγον ἐτίθηκε τὴν ἀπώλειαν τῆς πιστώσεως ταύτης, ὡς περὶ τῆς καὶ ὡς μὴ ἀποφεύγεται τοῖς προαποκαλυφέντοις καρπῶς, τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον δέν συντελεῖ οὐδὲως διὰ τοῦς ναυ-

τικοῦς, ἐξ ὧν πολλοὶ στέλλονται εἰς Εὐρώπην ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως εἰδικῆς πρὸ ἡμῶν σχολῆς.

Ἀντίειπεν ἄλλος, ὅτι οὐδὲως περιττὴ εἶναι ἡ στρατιωτικὴ Σχολὴ καθόσον εἶναι το φυτόριον τῶν ἀξιωματικών, οἵτινες μέλλουσι νά μορφώσωσι τὸν στρατὸν ἄλλως τε δι' αὐτὸν καὶ καρπῶς ἐπαξίους τῶν προσδοκίων τοῦ ἔθνους ἔφεραν ὡς ἐκ τῶν τελευταίων ἐν Κρήτῃ γεγονότων ἐκτάται.

Παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ κανονισμὸς αὐτῆς διὰ Διαταγμάτων καὶ οὐχὶ διὰ νόμων εἶναι ἐναντίον τῶν Συνταγματικῶν ἐθῶν, μόνον δὲ αἱ λεπτομέρειαι δύνανται νά κανονισθῶσι διὰ Διατάγματος οὐχὶ δὲ καὶ αἱ θέσεις αὐτῆς, ὡς εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, ἡ εἶδη τῶν μαθημάτων κλπ. ἐπομένως ἐτίθηκε νά ὑριθῇ πρὸς οὐσία τις ἵνα ἐντός αὐτῆς ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς εἰσαγάγῃ τὸν ἀναγκαῖον νόμον.

Ἀπαντήσαντες δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι δέν ἐλάλησε μέχρι τοῦδε περὶ τοῦ ζητήματος τούτου φρονῶν ὅτι ἐν τῇ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ ἵνα οὐ νά γίγῃ ἐκτενέστερα ἐπ' αὐτῇ συζητήσῃ, παρετάρθη, ὅτι ἡ ὥρα παρῆλθε.

Κατὰ συνέπειαν ὁ πρόεδρος, ἀναβαλὼν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως εἰς τὴν ἐπιούσαν, ἔλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Δ. Παπαλουκάς,

Κ. Μανουσάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'.

Τῆς 23 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτείας καὶ ἀνεκρίθησαν.

Ἐν πρώτοις ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, τῇ ἐρωτήσῃ τινός περὶ τοῦ ἀνὴν διὰ νόμου ἢ διὰ Διατάγματος φρονῇ νά πραγματοποιήτῃ τὴν σύστασιν τῆς Βουλῆς ἐπ' τῆς ἀναγραφῆς τοῦ πρώτου λοχαγοῦ Χρυσόθερη, ἀπήντησεν, ὅτι διὰ νόμου, καθόσον τὸ διατάγμα αὐτὸν τῶν ἐγγύων τοῦ στρατοῦ ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἄλλως πῶς δέν ἀκυροῦται.

Μετά ταῦτα παρελθόν τις ἀνέγνω ἀναφοράν τοῦ ἐπιλοχίου Νικολάου Βοιδῆ Μαυρομιγᾶλη ζητούντος τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, ὃν ἡ Συνέλευσις διὰ ψήφισματός της ἀφῆκεν, ὑποστηρίξας διὰ μακρῶν ποσοφικῶς τε καὶ ἐγγράφως τὸ δίκαιον τῆς προκειμένης αἰτήσεως.

Προσθέντες δὲ ἄλλου, ὅτι ὅμοιον τῷ γενόμενῳ εἰς τὸν εἰρημένον Μαυρομιγᾶλην ἀδικήματι ἐγένετο καὶ εἰς τὸν Λάζαρον Λεωτσάκον, ἐτέρου δὲ προτείναντος νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸν ἀρμοδίον ὑπουργὸν ὅπως φέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν, παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐκτός της κατηγορίας, εἰς ἣν ὑπάγονται οἱ προειρημένοι, ὑπουργεῖ καὶ ἐτέρα ἐκείνων, οἵτινες ἐλάβον μὲν τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, εἶχον ὅμως προὑπεκρετήθει ἐν τῷ στρατῷ, ἀλλ' οὐδὲν ἤττον ἀφῆρεθ' ὁ βαθμὸς αὐτῶν διὰ τοῦ μνησθέντος Ὅστ' ψήφισματος.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συστήσῃ τὴν ἀπονομὴν βαθμῶν, ὡς ἡ Συνέλευσις ἀφῆκε διὰ ψήφισματός της, διότι καὶ αὐτὴ ἀτομικῶς καὶ τὸ ὑπουργεῖον κατ' εἶδον, εἶναι ἀναρμόδιοι ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ μόνον διὰ νόμου δύναται νὰ γίνῃ τοιοῦτόν τι.

Μετά τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ σταλῇ ἡ μνησθεῖσα ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπιμένοντων δὲ τινῶν ἵνα ἡ προκειμένη ἀναφορὰ διαδιδασθῇ μετὰ συστάσεως, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀντειπόντος ὅτι ἡ σύστασις δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀτομικὴ, ἀλλὰ νὰ ἀναφέρηται εἰς πάντας τοὺς εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν εὑρισκόμενους, διότι αὐτὸς δὲν δύναται νὰ πράξῃ τι προσωπικόν, ἡ Βουλὴ ἐρωτιθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν προτεθεισάν σύστασιν.

Κατόπιν ἀνεκινήθησαν αἱ ἐξῆς ἀναφοραί.

1.) Ν. Πίσας, ἐπιλοχίου, ζητούντος νὰ τῷ δοθῇ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ.

2.) Παιούτης, αἰτούντος νὰ ἐξημερώσιν ἀπέναντι τῶν ἐκδουλεύσεώς του.

3.) Γιωργίνης Μοντανίης, αἰτούσης σύνταξιν, ἀπέναντι τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ συζύγου της.

4.) Ζανιώς Φραγκίστα, αἰτούσης νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸν τελευταῖον περὶ συστάσεων τῆς Συνελεύσεως τοῦ στρατοῦ νόμον.

5.) Διαφόριον κατοίκων Μεγαλοπόλεως αἰτούντων τὴν παράτασιν τοῦ συνοικισμοῦ τῆς ὁμωνύμου πόλεως.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάσισεν ὡς ἐξῆς· αἱ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 91 καὶ 92 νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν ἡ

ὑπὸ τὸν ἀριθ. 93 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑνωτικῶν ὑπουργείων συστημένη, ἡ ὑπ' ἀριθ. 89 εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείων καὶ ὑπ' ἀριθ. 94 εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐνταῦθα, τῇ ἐρωτήσει τινος· ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐλάβε τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀνακαλύψιν καὶ τιμωρίαν τῆς διαπραχθείσης δολοφονίας τοῦ ἀρχαίου Ἀγρῶν τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας, ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός· ὅτι διατάχθη ἐπὶ τούτῳ ἀνακριτὴς, ἡ μεταβὰς ἐπιτοπίως ἐνιργήσας δεύσας ἀκριτεῖται.

Ἀνεκινήθησαν εἴτα τὰ ἐξῆς νομοσχέδια τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ.

α) Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος καὶ β) περὶ προβιβαθμῶν τῶν ἀνθυπασπιστῶν. Ἀμφοτέρω δὲ παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Μετά δὲ τὴν συστάσιν τῶν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, τοῦ νὰ ὑποβάλῃ καὶ αὐτοῖς ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ ὑπὸ στοιχ. α. ὑποβληθέντι νομοσχεδίῳ διὰ τοὺς ἐν ἀποστρατεία ναυτικούς, ὑπὲρ πάντα ἄλλον συνεισενεγκόντας κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ἐτεβὴ εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀγνωσθῆν ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, ἔχον αὐτως.

Ἄρθρον μόνον.

«Τὸ προσωπικόν τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης θίλει σύγκεισθαι ἀπὸ τοῦδε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἐκ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, ἐνὸς τμηματάρχου, πρώτης ἡ δευτέρας τάξεως, τριῶν γραμματέων, πρώτης τάξεως, ἐνὸς γραμματέως δευτέρας τάξεως, τριῶν γραφέων πρώτης τάξεως, δύο γραφέων δευτέρας τάξεως καὶ δύο κλητῆρων πρώτης τάξεως.»

Προβέβη εἴτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐξακοιούθησιν τῆς χθὲς διακοπείσης συζητήσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου 8 «Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις.» Ἐνταῦθα λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός ἐπὶ τοῦ παριμπιπτοντος ζητήματος καὶ εὐχῆς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ διοργανωθῇ ἡ τε στρατιωτικὴ σχολὴ καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἐν γίνῃ διὰ νόμον, ἐξέθετο ὅτι, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν σχολὴν, τὸ πρῶτον ὁργανικὸν διάταγμα αὐτῆς, ἐκδοθὲν ἐπὶ τῆς ἀντιβασιλείας καὶ κατὰ συνέπειαν ἔχον ἰσχύον νόμου, πολλὰ τὰ σπέρματα τῆς μεταβολῆς εἶχεν ἐν αὐτῇ, συνεπεία τῶν ὁποίων ἐπῆλθον τὰ μετὰ ταῦτα

εκδοθέντα οργανικά διατάγματα και ιδίως τὸ τελευταῖον, ὅπερ καὶ τοὶ ἔχον πλείους ἀγαθὰς διατάξεις, περιέχει καὶ τινες, αἱ ὁποῖαι ἐκτελεσθεῖσαι παρ' ὀλίγον νὰ φέρωσι τὴν παραλυσίαν τῆς Σχολῆς. Εἰς τοιαύτην ὕδιν κατὰστασιν εἰσχωμένης, δὲν εἶναι εὐκόλον, εἶπεν, οὐδὲ χρήσιμον νὰ γίνῃ νέα διοργανώσις αὐτῆς καὶ μάλιστα κατὰ τὸ μέσον τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ἂν καὶ ἀναγνωρίζῃ τὴν ὀρθότητα τῆς ιδέας τοῦ νὰ διοργανωθῇ αὕτη κατὰ τὰ σπουδαιότερα τοῦλάχιστον διὰ νόμον. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διοργανώσιν τοῦ στρατοῦ ἐν γένει ἀναπτύξας διὰ μακρῶν τὸ σφαλὲρὸν τῆς ιδέας τοῦ νὰ διοργανωθῇ διὰ νόμου καὶ οὐχὶ διὰ διαταγμάτων καὶ συνάμα τὸ ἀδύνατον τῆς πραγματοποιήσεώς της ἐνεκα τῶν διαφορῶν καὶ ἐκτάκτων περιστάσεων τῆς πολιτείας, παρουσιαζομένων καὶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, συνεπέραναν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Επήνεγκεν ἕτερος, ὅτι χαίρει διότι ἤδη πρῶτην φοράν ἐξετάζεται ἐπισταμένως ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, καθ' οὗ τασαῦται μομφαὶ ἐπ' ὅσονται, τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον συμπέρασμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης θελεῖ εἶσθαι, εἰ μὲν αἱ μομφαὶ εἰσὶν ἀληθεῖς, οἱ παρασημασθέντες νὰ τιμωρθῶσιν, εἰ δὲ τούναντίον, νὰ δικαιολογηθῇ ὁ στρατὸς ἀπέναντι τῆς κοινωνίας, ἥτις ἵσταται ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ τρίτον σχεδὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Συμφωνήσας δὲ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ καθόσον ἀφορᾷ τὸ περὶ διοργανώσεως τῆς Σχολῆς ζήτημα, παρετήρησε, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, ὅτι δύναται νὰ συνταχθῇ νόμος ὁργανικὸς ἐπὶ τῇ ἔασει τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ τῶν σχέσεων τοῦ πρὸς τὴν δημορὸν ἐπικράτειαν διὰ νὰ ἐκλείψωσι τὰ ὁργανικὰ διατάγματα, ἅπερ οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ αἱ ἀτομικαὶ συμπάθειαι τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν πρὸς τὸ σῶμα κατ' ἐξοχὴν, εἰς ὃ ἀνήκει ἕκαστος, καὶ ἐνεκα τῶν ὁποίων πολλὰ δυσάρεστα καὶ ἄτοπα συνιῆσαν, ιδίως εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν, μεταφερομένων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς σώματος εἰς ἕτερον ἀνευ σπουδαίου λόγου.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις δέον καὶ αὕτη νὰ κανονίζηται διὰ νόμου. ὡς καὶ ἡ πολιτικὴ, διὰ νὰ γνωρίζωσιν οἱ εἰσερχόμενοι νέοι τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, αἱ ἀναλαμβάνουσιν. Ὁρθῶς ἄρα ἡ ἀντιδιασείλας ἐκάνησεν αὐτὰ διὰ διατάγματος ἔχοντος ἰσχύϊ νόμου, τὰ δὲ ἐπιλεθόντα ὁργανικὰ διατάγματα ἐγέννησαν τὰ δυσάρεστα, ἅπερ καίτοι τοιαῦτα δέον νὰ μὴ ταραχθῶσι μέχρι τοῦ ἐπιόντος σχο-

λικοῦ ἔτους, καθόσον ἡ προσδοκώμενη ὠφέλεια θέλει εἶσθαι μικροτέρα τῆς προκυψούσης ζημίας, ὡς ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν μαθημάτων καὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν διοργανώσιν τοῦ στρατοῦ εἶπεν, ὅτι καὶ οὗτος διοργανωμένος ἐστὶ διὰ νόμων, τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς, καὶ μόνον ἡ ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων διὰ διαταγμάτων ὁργανώσις ἀνήκει εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλως γενέσθαι, διότι αὕτη καὶ μόνη δύναται νὰ γνωρίζῃ τὰς διαφορὰς περιστάσεις καὶ ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Ἀντίειπεν ἄλλος ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ὅλα ὅσα γίνονται διὰ διαταγμάτων ἀποβλέπουσιν, εἰς, τὴν δημοσίαν τάξιν, ἀλλ' αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀνευ ἑξουσίας ἐφ' ἧς, ἢτοι νόμων· τὰ δὲ ἐκδοθέντα ἐπὶ Ἀντιδιασείλας ὁργανικὰ διατάγματα κυρηθέντα ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴν Συνέλευσιν τοῦ 1843 καὶ θεωρηθέντα ὡς νομοὶ κακῶς μεταβλήθησαν μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἄν δὲ ὑπῆρχεν ἀνάγκη μεταβολῆς τινος, αὕτη ἐπρεπε νὰ γίνῃ ἐπίσης διὰ νόμου καὶ οὐχὶ διὰ διαταγμάτων, ἐκδοθέντων ἐκάστοτε κατὰ τὰς διαθέσεις τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν καὶ τὰ ὅποια οὐ μόνον δὲν ὠφέλησαν, ἀλλὰ καὶ ἐλάβην προὔξεν·σαν, διότι καθιέρωσαν δικαιώματα ἐπιβαρύνοντα τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ ἐγέννησαν παράπονα καὶ ἀδικίας, ἐξ ὧν διάφοροι δίκαι κατὰ τοῦ δημοσίου ἠγέρθησαν.

Προτειναιὶτος δὲ τινος, ἵνα, μέχρις οὗ ὑποβληθῇ ὁ καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ θεωρητὶς ἀναγκαῖος νόμος πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς, ἰσχύῃ τὸ προτελευταῖον διάταγμα, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ εἰπόντος ὅτι δὲν θελεῖ διαταράξῃ τὰ καθιστώτα ἐν τῇ Σχολῇ μέχρι τοῦ ἐπιόντος σχολικοῦ ἔτους, πρὸ τοῦ ὁποίου ὑπεσχηθῇ νὰ εἰσαγάγῃ κατάλληλον νομοσχέδιον, καὶ θεσπισάμενος προσέτι τὴν Βουλὴν ὅτι διὰ τῶν τριῶν νόμων, ἡτοι 1) τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν, 2) τῆς ἀπογραφῆς καὶ 3) τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐμποδίζεται πᾶσα ἐνδεχομένη κατάρσις. Ἦν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς συστάσεως τῆς ζητεῖ νὰ θέσῃ ἐκποδῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰ διάφορα άρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Κεφαλ. 8 «Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις» ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειοῦνται.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ Κεφαλ. 9 «χωροφυλακία» ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσης τὸν περιορισμὸν τῆς δυνάμεως τοῦ σώματος τούτου ἀκριβῶς εἰς 2,000 ἀνδρας καὶ ἀφαιρούσης τὴν δαπάνην τῶν 13 ἀνθυπομεινάρχων τῆς οἰ-

κονομίας, τῆς ὑπηρεσίας ἐκτελουμένης ὑπὸ αὐτῶν τῶν ἰδίων ὡς ἀνθυπασιστών.

Ἀντιπαινοῦντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ προτεινόμενος περιορισμὸς τῆς δυνάμεως θέλει εἶναι ἐπιβλαβὴς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ μάλιστα κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, ὅποτε πολλὰς πολλαχόθεν ἔχει ἀπαιτήσεις περὶ ἀπασταλῆς δυνάμεως, περὶ δὲ τῶν ὑπομαρτάρων ὅτι οὗτοι εἰσὶν ἀναγκαῖοι καθόσον οἱ ἀνθυπασισταὶ θεωροῦμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς ὑπαξιωματικοὶ δὲν δύνανται νὰ δώσωσιν εὐθύναν διαχειρίσεως. Ἄλλως τε καὶ τῆς ἐντεθεν οἰκονομίας οὐκ ἔστι μιν ἄρα, ἡ Βουλὴ παρεδέρχῃ τὸ ὑπὸ συζήτησιν Κεφάλαιον ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔχει.

Ὡς οὕτως ἀνεγνώσθη τὸ Κεφάλαιον 10 «ὑπεραριθμοὶ ὑπαξιωματικοί» καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς συνιστάσας τὴν πληρωτὴν πάσης κεινουμένης θέσεως ἐν τῷ στρατῷ διὰ τοιούτων, τὴν ἀπύλυσιν δ' ἅμα τῇ λήξει τῆς θητείας των.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι διὰ τῆς προκειμένης συστάσεως μαραίνεται ὁ ζήλος τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ στρατῷ, ἐξαναμιζομένης οὕτω πάσης ἐλπίδος προαγωγῆς, ὅπερ ἔθελεν εἶναι ἀδίκον, ζητήσαντος ἐπομένως ἵνα κατὰ τὸ ἥμισυ λαμβάνωνται ἐκ τῶν μὲν, τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ ἐκ τῶν δὲ, ἀξιωματῶν τοῦ δικαίουματος εἰς τοὺς σηματοάρχας νὰ κρατῶσι τοὺς ἱκανοὺς καὶ ἀπολύωσι τοὺς ἀνικάνους κατὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας, ἡ Βουλὴ παρεδέρχῃ καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο κατὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπίσης ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεων: τὰ ἐπόμενα κεφάλαια 11 «Ἀπομαχοί» καὶ 12 «Διαθέσιμοι καὶ ἄργοι» ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειοῦνται.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν καὶ τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον 14 καὶ ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ σειράν τὰ διάφορα α.θ.α αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειοῦνται, ἀπορριφθεῖσης τῆς προταθείσης αὐξήσεως τοῦ άρθρου 2 «ἵπποφορῶν» διὰ τροφὴν τῶν ἵππων τῶν ὑπασπιστῶν τῶν ταγματῶν.

Ὁμοίως ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν καὶ τὰ κεφάλαια 15 «στρατιωτικὴ χερσὶν», 16 «συγγέρσεις οἰκοδομῶν κλπ.», 17 «μετακομίσεις κληρῶν καὶ στρατοῦ», 18 «νοσηλεῖα», 19 «ἵππων», 20 «γραφικὰ ἐξόδα» καὶ 21 «στρατιωτικὴ δικαιοσύνη» ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔχουσιν.

Ὡς οὕτως ἀνεγνώσθη καὶ τὸ ἄρθρον 23 «ἀνθυπασισταὶ ἐν ἀορίστῳ ἀδείᾳ», καὶ ἐγένετο δεκτὸν, προσθεισὼν, τῇ συναινέσει

τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, 60,000 δραχμῶν δι' ὃν λόγον ἐσημειώθησαν τοιαῦτα καὶ εἰς τὸν περὶ τὸν προϋπολογισμὸν κατὰ συνέπειαν τῆς αὐξήσεως ταύτης τὸ Κεφ. 23 ἡξήθη εἰς δραχ. 149,205.

Μετὰ τὰ εἰρηκμένα τὸ ὅλκον ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 8,031,282 κατὰ τὸν ἐξῆς πίνακα.

ΠΙΝΑΞ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Κεφ. 1	ὑπουργεῖον	δραχ.	101,451
» 2	Μηχανικόν	»	136,471
» 3	Πυροβολικὸν καὶ Ὀπλοστάσιον	»	319,163
» 4	Ἱππικόν	»	144,698
» 5	Πεζικόν	»	2,075,322
» 6	Σκαπανεῖς	»	106,880
» 7	Κλάδοι ὑπηρεσίας	»	408,822
» 8	Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις	»	134,000
» 9	Χωροφυλακὴ	»	1,474,765
» 10	ὑπεραριθμοὶ ὑπαξιωματικοί	»	78,474
» 11	Ἀπομαχοί	»	120,000
» 12	Διαθέσιμοι καὶ ἄργοι	»	127,089
» 14	Ἱλικόν	»	2,053,497
» 15	Στρατιωτικὴ χερσὶν	»	71,245
» 16	Συγγέρσεις οἰκοδομῶν κλπ.	»	123,000
» 17	Μετακομ. κληρῶν καὶ στρατοῦ	»	152,000
» 18	Νοσηλεῖα	»	180,000
» 19	Ἱππων	»	12,000
» 20	Γραφικὰ ἐξόδα	»	47,200
» 21	Στρατιωτικὴ δικαιοσύνη	»	16,000
» 22	Ζημίαι νομιματῶν	»	
» 23	Ἀνθυπασισταὶ ἐν ἀορίστῳ ἀδείᾳ	»	149,205
» 24	Ἐκτακτοὶ πιστώσεις	»	
Ἐν ὅλῳ			8,031,282

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἔλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν, περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντάς,

Δ. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΛ΄.

της 24 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περί τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα·

α) Ἀναφορά Γιαννάκη Πέτρου ἢ Μπαϊζάκου, αἰτοῦντος σύνταξιν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του, ἥτις ἐπὶ τῇ προτάσει τινος διεβιάθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

β) Ὁμοία τινῶν κατοίκων Τριπολιέως, παραπονουμένων, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγκυκλίου του ἐκώλυσε τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀνὰ χεῖρας τῶν κρητικῶν γραμματίων.

Ἐπὶ ταύταις, κατατεθείσης εἰς τὸ ἀρχεῖον, λαδῶν τις τὸν λόγον ἐζήτησε νὰ ἀπαντήσῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἂν ἦναι ἀληθὲς καὶ ἐπὶ τίνι λόγῳ κωλύεται ἡ πραγματοποίησις τῶν εἰρημένων γραμματίων, ὁ δὲ ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς προσεχῆ τινα συνεδρίασιν.

γ) Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν περί σχηματισμοῦ πόρων ὁδοποιίας.

δ) Ὁμοίον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν περί ναυτικῆς ἀπογραφῆς.

ε) Ὁμοίον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περί παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως οἰκοπέδου πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ναυπηγείου.

ς) Ὁμοίον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης περί τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 64 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

ζ) Ὁμοίον τοῦ αὐτοῦ περί λειψομαρτύρων ἐνώπιον τῶν κακουργηδικῶν.

η) Ὁμοίον τοῦ αὐτοῦ περί καταναγκαστικῆς ἐκποιήσεως ἐν Ἐπτανήσῳ.

θ) Ὁμοίον τοῦ ἰδίου περί τροποποιήσεως ἀρθρῶν τινῶν τῆς Πολιτικῆς Διοικονομίας.

Ἄπαντα τὰ νομοσχέδια ταῦτα παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Παρελθὼν τις ὑστερον ἐπρότεινε νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς εἰς προσεχῆ τινα συνεδρίασιν ἵνα πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν περί τοῦ κληροδοτήματος τοῦ αἰμνήστου Στουρνάρη, ὡς καὶ περί τῆς διαθήκης τοῦ Τοσίτζα, καθότιον νομίζει, ὅτι ἐπὶ τοῦ πρώτου ἄλλοτε ἡ Βουλὴ ἐξέσκει ἐπιτήρησιν τινα, ἡ δὲ

δευτέρα μετεβλήθη ὑπὸ τῆς συζήτου τοῦ μακαρίτου Τοσίτζα, ἐν ᾧ ἴσως ἔνδον ἔδυνάτο νὰ μεταβληθῇ.

Εἰς ταῦτα προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐκλεχθεὶς ἄλλοτε ὑπὸ τῆς Βουλῆς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης γνωρίζει, ὅτι μέχρι τῆς μεταπολιτεύσεως εἶχον εἰσπραχθῇ τὰ καθυστεροῦντα καὶ εἶχε συνταχθῇ καὶ τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Πολυτεχνείου, ὅτι ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως ἡ ἐπιτήρησις ἐμεινεν εἰς τὴν χήραν Τοσίτζα καὶ ὅτι ὑπῆρχε καὶ δίκη τις μετὰ τῶν κληρονόμων τοῦ Κωνστ. Τοσίτζα δια 40 περίπου χιλ. τάλληρα. Ἐπικουρικῶς λοιπὸν προσθεῖ εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ προαλλήσαντος ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ ὁ ὑπουργὸς πληροφορίας καὶ περί τῆς διαχειρίσεως τοῦ καταστήματος ὡς καὶ περί τῆς εἰρημένης δίκης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινῶν ἡ Βουλὴ ὥρισεν ὡς ἡμέραν ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῆς εἰρημένης ἐπερωτήσεως τὴν προσεχῆ πέμπτην (30 Μαρτίου).

Ἀναστὰς ἄλλος τρώγητε τὸν αὐτὸν ὑπουργὸν διὰ τί δὲν ἐξεταλέσθησαν αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐπιδιόξασται εἰς τὸ δημόσιον τὸ περί τὸν Συλλογόντα τῆς Ὀλυμπίας δάσος, τὸ ὅποιον εἰσέτι νέμονται ἰδιώται.

Καὶ εἰς τὴν ἐπερώτησιν ταύτην ὁ ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ ἀπαντήσῃ προσεχῶς.

Ἀγγελέντος εἶτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτης τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, λαδῶν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τῶν ἐκ τοῦ Ἀτρίου πόρων κατεσκεύαζαν τὰς διακοσίας τριήρεις, δι' ὧν ἐσωσον τότε τὸ ἔθνος, παρατηρεῖ μὲ λύπην του, ὅτι ἐτέθη ἐκτὸς πάσης συζητήσεως ἡ ὑπόθεσις τῶν σκυριῶν, ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ὁπείων, ἐπὶ τρία ἢ τέσσαρα ἔκματ' ἀλλοιούμενων, ἡδύνατο τὸ ἔθνος νὰ ἐξασφαλίσῃ ἓνα πόρον ἐπαρκῆ εἰς κατασκευὴν πλοίων, διότι φρονεῖ, ὅτι ἵνα παγιωθῇ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ἔθνους καὶ καταστῇ ἀξίον τοῦ προορισμοῦ του, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀτενίσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ εἰ ταύτην νὰ ἀφαιρώσῃ πᾶσαν τὴν προσοχὴν του. Κατὰ συνέπειαν παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ συζητήσῃ ἐκ τῶν πρώτων τὸ ἀντικείμενον τοῦ Ἀσπρίου καὶ νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ὑποβάλλῃ νομοσχέδιον ἐπὶ τῇ διάσει τῶν τε ἐπιστημόνων καὶ τῶν ἐμπειρικῶν.

Ἀπαντήσαντες δὲ τοὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι τάχιιστα θέλει ὑποβάλλει νομοσχέδιον ἐπὶ τούτου, ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἶναι ὁ

γλισχρότερος όλων τῶν ὑπουργείων κατ'ἀναλογίαν, ὅπερ φαίνεται παράδοξον, καὶ μάλιστα σήμερον, ὅτε μετὰ τὰ τελευταῖα συμβάντα ὅλον τὸ ἔθνος ἠσθάνθη τῆς ἀνάγκης τῆς θαλασσοῦ δυνάμεως, καὶ ὅμως εἶναι ἀληθέστατον, τὸ δὲ χερίστον, ὅτι καὶ τὸ σημειούμενον ποσὸν χρησιμίζει πρὸς συντηρήσιν ἀξιωματικῶν μόνον, οὗς ὁ ἐν ἰσχύϊ καταστατικὸς νόμος ἐδικαιοῦργησε καὶ δημιουργεῖ δογματῆται, διότι τοιοῦτος εἶναι ὁ προορισμὸς του. Εἰς ἀρχαῖον τέραν ἐποχὴν, ὅτε καὶ τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους μόλις ἀνέβαινον εἰς δέκα ἑκατομμύρια, καὶ πλοῖα καὶ ναῦται ὑπῆρχον ἀνάλογοι ἐκτοτε ὅπως τὰ πάντα κατεστράφησαν, καὶ σήμερον πολεμικὸν ναυτικὸν πράγματι δὲ ὑπάρχει, ὡς μὴ ὥραιο, διὰ τὰ ὑποστηρίξῃ ἐν τῇ θαλάσσῃ τὴν ἐθνικὴν τιμὴν καὶ τὰ ἄπειρα συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτιλίας.

Τὸ καθ' ἑαυτὸν ὡς μοναδικὴν αἰτίαν τῆς καταστάσεως ταύτης θεωρεῖ τὸν ὑπάρχοντα ὀργανισμόν, ὅστις ἐλήφθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ἐν ᾧ ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην νὰ εἰσαξώμεν ἄλλο σύστημα ὀργανισμοῦ, δι' οὗ μὲ ὀλιγωτέρας δαπάνας νὰ συντηρῶμεν ἀξιόμαχον στόλον καὶ τοιοῦτον νομίζει, τὸν τῆς Δανίας. Ἐκεῖ, εἶπε, καὶ εἰς Ὀλλανδίαν πρέπει νὰ σταλῶσι 2—3 νέοι ὅπως σπουδάζωσι τοὺς ναυτικούς ὀργανισμούς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ἵνα παύσῃ καὶ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τὸ μὴ ἀρμοζόν μῆτε εἰς τὰ ἔθνη, μῆτε εἰς τὰ χρηματικά αὐτῆς μέσα Γαλλικὸν σύστημα. Συγχρόνως δὲ ὡς δεῦτερον φάρμακον συνιστᾷ εἰς τὸν ὑπουργὸν τὴν συστάσιν Ναυτικῆς Σχολῆς δαπάνη τοῦ Βα. Θεοφίλου κληροδοτήματος, καθ' ὃν ὀργανισμόν καὶ ἄλλα τινα ἔθνη τῆς Εὐρώπης ἔχουσι· διὰ ταύτης δὲ φρονεῖ, ὅτι ἄνευ δαπάνης θέλει ἔχει ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ ὑπηρετοῦνται ἀξιωματικούς ἐμπείρους ἐν ὧρα ἀνάγκης· ὡς τρίτην δὲ ἀνάγκην συνιστᾷ τὴν ἀφίερωσιν ἱκανοῦ μέρους τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους πρὸς ἀγορὰν πλοίων καὶ ὑλικῶν, διότι, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς δὲν συνενώσῃ μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὰς λοιπὰς ὁμοφυλοῦς αὐτῇ ἐπιτηρίας, πάντοτε θὰ συμβαίνουνσιν ὅσα ἤδη πέριξ αὐτῆς τελοῦνται, χωρὶς νὰ ἴναι καὶ αὕτη ἱκανὴ νὰ τὰ διευθύνῃ πρὸς τὸ ἑαυτῆς συμφέρον.

Ἀπατήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὅτι συμφωνεῖ μετὰ τὸν προλαλήσαντα ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύστασιν ναυτικῆς σχολῆς καὶ τὰς ἐπιλοφίπους ιδέας, καὶ σκοπεῖ νὰ ὑποβάλῃ τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα Νομοσχέδια, δὲν παραδέχεται ὅμως τὴν ἰδίαν, ὅτι ὑπάρχον ὑπεράριθμοι ἀξιωματικοὶ ἢ ὅσους απαιτεῖ ἡ τρέχουσα ὑπηρεσία, καθόσον αὐτὸς πολλακίς εὐρίσκειται

εἰς ἀπορίαν διὰ τὴν ἑλλειπὴν ἀξιωματικῶν ἀνεπινώθησαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ κεφ. 1 καὶ 2 «μισθοί» καὶ «τροφαί» ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ κεφ. 3 «ὀλικόν» παρετήρησέν τις ἐπὶ τοῦ άρθρου γ'. «γυαιανθράκες», ὅτι χάριν οἰκονομίας εἶναι καλλίτερον νὰ προμηθεύωνται οὗτοι ἐξ Ἀγγλίας, ἐπομένως παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦτο.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ἀπαιτεῖ διαθέσιμα κεφάλαια, καὶ ὅτι τὸ καθ' ἑαυτὸν θέλει πράξει το συμφερότερον εἰς τὸ ἔθνος, ἄλλοι δὲ παρατηρήσαντες, ὅτι, ἂν διαταγῇ ὁ ἐν Λονδίνῳ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ κάμῃ προμηθείας γυαιανθράκων καὶ διὰ τῆς τυγχανούσης εὐκαιρίας νὰ νὰ τοὺς ἀποστείλῃ δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, ἐγένοντο δεκτὰ τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ κεφ. 3 κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, αὐξηθέντος μόνον τοῦ άρθρου δ'. «συντήρησις φερων καὶ φανῶν» κατὰ δραχμὰς 1150, ὅπως, κατὰ μὲν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτηρίας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀποδεχθεῖσας καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, προστεθῇ εἰς ναῦτας β'. τάξεως διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἐν τῷ μέσω τοῦ λημμένου ἰθάκας κειμένου φανός, κατὰ δὲ τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἀποδεχθεῖσας ὑπὸ τῆς Βουλῆς, αὐξηθῇ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἐπιχωρητοῦ τῶν φάρων καὶ φανῶν. Μετὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην, τὸ μὲν ἄρθρον δ'. πύξηται εἰς δραχ. 32,150, ὁλόκληρον δὲ τὸ κεφάλαιον εἰς δραχ. 297,150.

Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ 5—10 καὶ ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὸ σκεῖδιον.

Οὕτω τὸ ὀλικόν ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀναβαίνει εἰς δραχ. 1,509,150 κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Πίναξ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου.

Κεφάλαιον	1. Μισθοί	δραχμαί	930,000.
»	2. τροφαί	»	210,000.
»	3. ὀλικόν	»	297,150.
»	5. κατατήματα	»	27,000.
»	6. ἔξοδα νοσηλείας	»	5,000.
»	7. » ἐκπαίδ.	»	10,000.
»	8. » γραφείων	»	19,000.
»	9. » ὁδοιπορ.	»	8,000.
»	10. » ναυαγίων	»	3,000.

Τὸ ὅλον 1,509,150.

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α') 28

Κατόπιν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ἐγένετο κλήρωσις δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς ἵνα παρασταθῇ τὴν ἐπαύριον εἰς τὴν τελευτὴν τῆς 25 Μαρτίου, καὶ ἔλαχον οἱ ἑξῆς Γ. Σέρβος, Α. Ζατουκίτης, Α. Ραυτοπούλος, Η. Ζάνος, Χρήστος Χρηστόπουλος, Α. Σινανιώτης, Α. Μιχαλόπουλος, Σ. Οἰκονομίδης, Δ. Σκαλτζόγδης καὶ Ἰωάννης Ἀλεξίου. Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Χρ. Μαστραπαῖς,

Γ. Μπουκίδης,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ'.

Τῆς 27 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα,

α) Εἰδοποιήσεις τοῦ Αὐλαρχοῦ ἀναγγέλλοντος πρὸς τὸν Πρόεδρον, ὅτι ἐν τῇ Αὐλῇ διετάχθη δικαήμερον πένθος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀρχιδουκὸς Στεφάνου τῆς Αὐστρίας.

β) Ἐγγραφοὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διαβιβάζοντος εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Π. Λεωτσάκου ζητηθέντα ἔγγραφα περὶ τῆς ἐξελεγχέως τῆς διαχειρίσεως τοῦ 6 Τάγματος· τὰ ἔγγραφα ταῦτα παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν.

γ) Αἰτήσεις Ἀμπρουῆς χήρας Ἀθανασίου Παπᾶ ὀρχαίου ἀγωνιστοῦ, αἰτούσης ἀποζημιώσεις καὶ σύνταξιν διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς καταβληθείσας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 δαπάνας. Παρεπέμφθη δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

δ) Νομοσχέδιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν περὶ τῶν ναυτικῶν ἀποστράτων, ὅπερ καὶ παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Παρελθὼν τις εἶτα ὑπέβαλεν ἀναφορὰν τοῦ ἐκ Κυθήρων Κυρίαρχου Πιζάνου, περιστατώντος τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ διευθυνόντος τὸ Προξενεῖον Σ. Ὑβνὸς ὡς πρὸς τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἄλλου Ἑλλήνου ὑπὸ κούφου δικαστικὴν διαφοράν, συγχρόνως δὲ κατέθετο εἰς τὸ γραφεῖον διάφορα ἔπισημα ἔγγραφα μαρτυροῦντα περὶ

τῆς πλημμελοῦς διαγωγῆς τοῦ εἰρημένου ὑπελλήλου καὶ περὶ τῆς ἀμελείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν, καὶ ἐρώτεινε, ἂν οὐ ἀκούσῃ τὴν ἀπολογίαν τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ Βουλὴ νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀνεχομένου τοιοῦτον ὑπάλληλον.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀπεφάσισε νὰ προσκληθῇ ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀπαντήσῃ εἰς προσεχῆ τινα συνεδρίασιν.

Κατόπι παρελθὼν ἄλλοι, ἀντὶ τοῦ κατέθεσαν ἀναφορὰν τινα τῶν δημοτ. Συμβούλων Μυρτσωντίων, παραπονομένων, ὅτι μεταβάντες διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Δήμου ἐκακώθησαν, καὶ ἐζήτησε νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν ἑσωτερικῶν, ἐρώτησεν ὕστερον τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν εἰς τί διώρισεν ὡς Δημοτικὸν Ἀπαιτητὸν εἰς τὸν μόνον τινὰ τῆς Μεσσηνίας τὸν Γεώργιον Φισάν, ἄνθρωπον καταδικασθέντα ἐπὶ δολοφονίᾳ εἰς ἰσοβία δεσμῶν, ἀνιστορευόμενον κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν καὶ ἴσως μὴ ποὺ ἀπικαταστάντα. Επειδὴ δὲ ἡ πράξις αὕτη εἶται σπουδαία καὶ ἀδικιολόγητος, ἐπιθυμεῖ, εἶπε, νὰ ἀκούσῃ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν τοὺς λόγους τοῦ διορισμοῦ τούτου.

Ἡ Βουλὴ τὴν μὲν ἀναφορὰν παρέπεμψεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν ἑσωτερικῶν, εἰς δὲ τὴν ἐπερώτησιν ἀπεφάνθη νὰ ἀπαντήσῃ ὁ Ὑπουργὸς εἰς προσεχῆ τινα συνεδρίασιν.

Ἀρξαμένης ἀκολουθίως τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθη εἰς πρώτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ παραγωγῆς αἰκοπέδου ἐν Πάτραις πρὸς ἀνέγερσιν ναοῦ τῶν διαμαρτυρουμένων, καὶ ἀναγνώσθη ἐγένετο δικτὸν ἀνεὺ ἀντιρρήσεως.

Προκειμένου δὲ εἶτα νὰ συζητηθῇ τὸ δεῦτερον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἤτοι ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Δ. Χατοίσκου περὶ καθυστερούντων, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησε τὴν κατὰ πρότερον πρὸς ἄλλης προτάσεως συζήτησιν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων, διότι αὐτῶν, εἶπε, δύνανται νὰ συζητηθῇ ὁ πίναξ τῶν ἐσόδων, ὅπερ ποιεῖ ἐτεροσκελῆ τὸν προϋπολογισμόν. Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ὑποστηρικθείσης μὲν παρὰ τινων, ἀποκρουθείσης δὲ παρὰ ἄλλων, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τέλους παρεβλήθη δι' ἀναστάσεως νὰ προταχθῶσιν ὅλα τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια. μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς συζήτησεως αὐτῶν νὰ συζητηθῇ ἡ ἐφεξῆς πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφεξῆς προτάσεις.

Κατὰ συνέπειαν ἐτέθη ὑπὸ πρώτην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν πρὸς χαρτοσήμου νόμων. Ἐπ' αὐτοῦ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν πρὸς τὸν σκοπὸν

τοῦ νὰ παραπευθῇ εἰς τὴν Επιτροπὴν τῆς δικαιοσύνης, εἰς ἣν νὰ χρηθῶσι στατιστικαὶ πληροφορίες περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν προσελθόντων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ πέρυσιν ψηφισθέντος Νόμου. Ἀντιπρόσωπος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ εἶχε καιρὸν ἀρκούντα νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοῦ νομο σχεδίου, καὶ ὅτι σήμερον εἶναι περὶ τὴν νῦν παραπομπήν, ὅταν οἱ πληροφορίες αὗται δύνανται νὰ διθῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδίδετο τὴν προταθείσαν ἀναβολήν.

Οὕτω δὲ ὁ προαγορεύσας ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς βουλευτὴς λαβὼν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι μετ' ἀπορίας περιτταῖ τὴν Βουλὴν μεταβληθεῖσαν καὶ ἂν τὴν παρούσαν συνοδὸν εἰς ἐργασίαν φιλοσοφικὴν, ἐν ᾧ ὄφειλε νὰ ἀσχοληθῇ εἰς σπουδαιότερα ἄλλα ἔργα. Ἐπὶ οὗ προσηνέου νομίζει, ὅτι τὸ ὑπὸ σζήτησιν νομοσχέδιον εἶναι ὅπως ἀσκοπον, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὁ ἤδη ἐγγύς περὶ χαρτοσήμου Νόμος ἔν ἐν τέρμασιν ἀρκούντως, ὅπως ἀποδείχθη πασιφανῶς, ἀν ἀληθῶς ἐφερὲν ἡ οὐ ἐλλείμμα' δὲν ἐφαρμόσθη δὲ οὐδὲ καθ' ὅσον τὸ παρελθὸν ἔτος α) διότι δὲν ἐδικαιοσύνη ἐγκαίρως καὶ ἐπομένως ἦτον ἀγνωστὸς εἰς τὸν λαόν β) ὁ δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ δημόσιον ἤγειρεν ἀπερὺς δίκας καὶ ἐκώλυε τὴν πρόσδον τῶν ἰδιωτικῶν δικῶν, καθ' ἃς ἐξολογῆται μαρτύριον καὶ γ) διότι τὰ δικαστήρια ἀσχολοῦντο ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ἐλογίων, ἐπὶ τρεῖς δὲ μῆνα, μετὰ τὸ, ὅσον ἦσαν ἐλλειπῇ ἕνεκα τῶν μεταθέσεων καὶ τῶν αντικαταστάσεων. Οἱ λόγοι οὗτοι, εἶπεν, ἐπήνεγκαν τὴν φαινομένην ἐλάττωσιν τῶν ἐκ τοῦ χαρτοσήμου εἰσπραξέων, μοινοῦσι καὶ ἡ αὐξάνσις τοῦ φροῦ, ἐλάττωσεν ἕως αὐτάς, διότι εἶναι ἥδη βεβαίον, ὅτι μόνη ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων αὐξάνει τὰ ἔσοδα. Ἐντεθεν, ἐπειδὴ νομίζει, ὅτι καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος δὲν ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ἐπὶ πολὺ τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐκ τοῦ ὑπὸ σζήτησιν νομοσχεδίου, νομίζει, ὅτι ὁ ὑπουργὸς θέλει πεισθῇ νὰ ἀποτύρῃ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅπως δὲ ποτε ὅμως τὸ καθ' ἑαυτὸν κινεῖται κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἐπαχθός.

Ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι, προκειμένου περὶ τῆς ἐσοδότης τῶν ἐσοδῶν πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ τῆς ἀπαλειψῆς τοῦ ὑφ' ὑπαμένου ἐλλείμματος, πᾶς ἄλλος λόγος θεωρεῖται, κατὰ τὴν γνώμην του, περιττός. Εἶναι ἀναντιρρήτου ὅτι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ πέρυσιν ἐψηφισθέντος Νόμου ἐπῆλθεν ἑλλείμμα ἐπαισθητὸν, ἐπομένως εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προλη-

φθῇ εἰς τὸ μέλλον τοῦτο. Πάντες, προσέθεν, ἀντιγνωρίζουσι τὸ ἐνὶ καὶ ἐπαχθὸς τῶν φόρων, ἀλλὰ τί ἄλλο δύναται νὰ σώσῃ τὸν τόπον ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ νὰ παύῃ τὰ ἀνάγκια μέσα εἰς εὐρύτερας ἐξόδους; Ἐάν τις, ἄλλοι δύνανται ἐτέρωθεν νὰ ἀνακληρώσῃ τὸ ἐλλείμμα, ἢ τὸ κινεῖται, ὅπως κληθῶσι νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἰδέας των. Ἀὰ τοὺς λόγους τούτους, συνιστᾷ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ὑποστηρίζῃς ἄλλοτε τὴν αὐξάνσιν ἐν γένει τῶν φόρων ἐπευλόγηται εἰς τὰ καθεκτά να ἐξετάσῃ καὶ πῶς ἐκ τούτων δύναται νὰ μὴ ᾖσιν ἐπιβλαβεῖς ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐν ἰσχύϊ Νόμου θεωρεῖ ἀναγκαῖαν τὴν ἀναβολήν, διότι ἡ σπουδὴ δύναται νὰ φέρῃ προσκρούματα καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου. Ἐκθέσας ἀκριβῶς διὰ μακρῶν τὴν μετὰ δυσκολίας ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου εἰς τὴν ἑπ' αὐτῆς ἐπέβλεπε τὸν λόγον συνιστῶν τριττεύον ἀναβολήν τῆς συζήτησεως.

Ἀποκρούσας δὲ τινες τὴν νῦν ταύτην πρῆσιν περὶ ἀναβολῆς ὡς ἀσκοπον, διότι ἐνὰ ἐξωρεθῶν τὰ ἀποτελέσματα πρὸς νὰ κατατεθῇ κατὰ ὅγος τῶν ὑποθέσεων τοῦ 1865 καὶ 1866, ὅπως εἶναι ἀδύνατον, καὶ διὰ μακρῶν ἰσχυροῦσιν, ὅτι δίκαιον εἶναι νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἀτάξις τοῦ Νόμου τοῦ 1837 περὶ πενήτων, διότι πολλοὶ ἐγκατέλπον τὰς ὑποθέσεις των ἕνεκα ἀεχέως, ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ σκοπεῖ νὰ ἀποκρίσῃ κατ' ἀρχὴν διὰ τῆς ψήφου του τὸ νομοσχέδιον, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ δικαιολογήσῃ αὐτὴν. Καὶ δὲ νομίζει ἀποκροῦσέν τὸ νομοσχέδιον διότι ἡ παραδοχὴ αὐτοῦ ἀντιθέτου ὄντος πρὸς τὸν περὶ τοῦ ἡ κατὰ τὴν ἀκολουθοῦν καὶ ἀσυνεπῇ τὴν Βουλὴν β) διότι ἀκρονομένου τοῦ περὶ τῆς πρὸς νὰ ἐπανέλθῃ ὁ ἀρχαῖος νόμος, καθόσον ἄλλως θὰ μείνουσι καὶ τὰ βαρὺ τοῦ περὶ τῆς γ) διότι καὶ αὐτοῦ καταστρέφεται ἡ ἰσότης καὶ δ) διότι φρονεῖ, ὅτι δὲ αὐτοῦ θὰ ἐπέλθῃ ἀντίθετα ἀποτελέσματα τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπιδικασμένων, ἐπειδὴ ὅσον ἐλαφρύτερος εἶναι ὁ φόρος, τοσοῦτον τὰ ἔσοδα εἶναι μεγαλύτερα.

Ἀντίπεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὡς πρὸς μὲν τὸν δεύτερον ἰσχυρισμὸν τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι ὁ περὶ τοῦ νόμου δὲν ἀκυροῦται ὡς ἀφορᾷ τὸ μαρτύριον τῆς δέξις, καὶ ἡ μὴ ἀκύρωσις αὐτοῦ, δὲν εἶναι βέβαιον, ἀλλὰ δικαστὸν ὡς πρὸς τὸν τρίτον, ὅτι δὲν καταστρέφεται ἡ ἰσότης, ἀλλὰ λαμβάνεται μέριμνα ὑπὲρ τῶν πενήτων καὶ ὡς πρὸς τὸν τέταρτον, ὅτι ἡ ἀρχὴ, ὅτι

ελάττωσις τῶν φόρων φέρει τὴν αὐξήσιν εἰς τὰ ἔσοδα, δὲν εἶναι ἀνυμνήσθη-ος, καὶ δια τοῦτο δὲν ἐξηρμάθη κατὰ κανόνα καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἀκόμη, μολονό-ι μαρτύριον ἵης μὴ ἀληθείας τῆς ἀρχῆς ταύτης εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περυσίου νόμου. Συμπεραίνων δὲ απέκρουσε καὶ τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, διότι, εἶπεν, οὐδεμία στατιστικὴ πληροφορία δύναται εἰς τοιαύτην εἰδικῶς οὔτε περὶ τῶν ἐξιδραστησίων δικαστικῶν ὑποθέσεων, οὔτε περὶ τοῦ ποσού τοῦ δαπανηθέντος χαρτοσήμου αἰτίας καὶ τάξεως.

Περί τὰ λεχθέντα, ἀνακληθείσης τῆς περὶ ἀναβολῆς προτάσεως ὡς δεδωκεμένης, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου. Ἐκ ταύτης δεγνόμενης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Αντύπαν καὶ Ι. Κορφιοτάκη, ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου διὰ ψήφων 83 κατὰ 42.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζετήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων, καὶ ἡ ὅχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Γ. Γεροθανάσης	Ν
Ἀνδρ. Μιχαήλου	Ο	Π. Πετιμεζής	Ν
Αἰκίος Λαγιοτατίδης	Ν	Βλ. Δελγιάννης	
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Γ. Πλαπούτας	Ν
Μιχ. Καίρης	Ο	Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Ν. Π. Καίρης	Ν	Ἰθαν. Γόνδικας	Ν
Δημ. Τσάκρης	Ν	Χ. Σακελλαρίδης	Ο
Α. Λαμπρινίδης		Πλ. Β. Μαυρομυγᾶλης	
Κωνστ. Μανουσάκης	Ν	Α. Πετροπουλάκης	
Θόδωρ Μακρυγιάννης	Ο	Χρ. Μαστρακάς	Ν
Περ. Ἀναγν. Πετρίδης	Ν	Ιω. Σαράκας	Ν
Δημ. Καλλιτρονιάς	Ν	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο
Παναγ. Κυριακός	Ν	Γ. Ζουμπουλάκης	
Αριστ. Μπαλάνος		Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ν
Σπυρ. Καραϊσκάκης		Π. Γουζούσης	Ν
Ἀνδρέας Στράτος	Ο	Δημ. Τσιτσάρας	Ο
Δημήτριος Γρίβας	Ν	Γεώργιος Ἀποστολίδης	

Δ. Ζιώτος	Ο	Γερ. Μαυρογιάννης	Ν
Πάνος Μανωλίδης	Ο	Νικ. Γεωργακάτος	
Κ. Λουβάρδος	Ν	Α. Ἀννίος	
Δ. Πατέλλης	Ο	Α. Τσουγανάτος	Ο
Σ. Λεονταράκης		Γεράς Ἀντύπας	Ν
Ιω. Πλαίσιας	Ν	Ἰντάνιος Ζερβός	Ο
Ἀνδρ. Γ. Φωσκαρίδης	Ο	Γεώργιος Φλωρίδης	Ο
Λυκούργος Κρεστανίτης	Ν	Γ. Ἰακωβάτος	
Στέφ. Στεφανόπουλος	Ν	Λ. Ἰακωβάτος	
Χ. Στεριόπουλος		Γ. Λεβανδᾶς	Ο
Ἀλ. Βιλαέτης		Ἀναστ. Δημητριάδης	Ο
Ἀλέκος Ἀχλός		Ἀνδρ. Νοταράς	Ν
Λουκάς Κατσίνας	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο
Ἀναγν. Δημητρίου		Ιω. Γ. Ἰωάννου	Ν
Πέτρος Ζανός	Ν	Εἰστ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Ἰωάννης Βλαβιανός	Ν	Γεώργιος Ἀρίωνης	Ν
Σπυρ. Μαλασπίνας	Ν	Ἐμμανουὴλ Κοντολέων	Ο
Κωνστ. Πιταλᾶς	Ν	Κωστᾶς Πανάρετος	Ν
Ἀναστ. Μιχαλάπουλος		Α. Βροντίσης	Ν
Ἰωάννης Ζαΐτης		Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	
Σωτ. Πετιμεζᾶς	Ο	Σπ. Παπαδόπουλος	
Λεων. Πετιμεζᾶς	Ο	Δημ. Παπανικολάου	Ν
Ἀνδ. Οἰκονομόπουλος		Ιω. Βλασσόπουλος	Ο
Ιω. Παπαδόπουλος	Ο	Σπ. Σηλησιώτης	
Ἰωάννης Φλέσσας	Ο	Σπ. Κοπανίτσας	Ν
Περ. Μαυρομυγᾶλης	Ο	Ιω. Ν. Κορφιοτάκης	Ο
Γ. Πεβρωτίης	Ν	Ἀναγν. Κορφιοτάκης	Ν
Κωνστ. Δημητριάδης	Ο	Γεώργιος Λάππας	Ν
Ἀλέξ. Κοντόσταυλος		Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος	
Ιω. Μπαλάφας	Ν	Ἀλ. Σταματοπούλος	
Τριαντ. Λαζαρέτος		Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	Ν
Κωνστ. Κυπριάδης		Γεράς. Ζερβός	Ν
Στ. Παδόβας	Ο	Δημήτριος Τσιμόπουλος	Ν
Σωκράτης Κουρής	Ο	Δημήτριος Παπαλουκάς	Ν
Θεόδωρος Ζερβός	Ο	Γεώργιος Μουκίδης	Ν
Νικόλαος Καρύδης	Ν	Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος	Ν
Νικ. Παγκράτης	Ν	Βασ. Δημητριάδης	Ο
Πολ. Κωσταντᾶς		Ἀναγν. Σταυρόπουλος	
Θεόδωρος Ρωμαιοῦς	Ν	Σπυρίδων Οἰκονομίδης	Ν
Νικ. Λούδρος	Ν	Ἀθανάσιος Σινανιώτης	Ν

Άσπ. Ζατουνίτης	N	Α. Μπουκαούρης	N
Ξενοφών Λογοθέτης	N	Θάνος Κανακάρης	O
Ιωάννης Άλεξίου	N	Άθαν. Μισυρλής	N
Κπ. Δελιγιώργης	O	Κωνστ. Δαρεϊώτης	N
Χαρίλαος Τρικούπης	N	Ιω. Δουλίδης	N
Άλέξανδ. Κουμουνοπούρος ..	N	Κωνστ. Μιλαχρινός	N
Περ. Μπούτος	N	Γεώργιος Μπουμπουλής	N
Π. Καλαμαριώτης	N	Δημ. Θεοδόσης	N
Ιω. Προδελέγιος	N	Κωνστ. Πλατύς	N
Π. Μοδινός	N	Αχιλλεύς Μεταξάς	N
Αριστείδης Ραυτοπούλος ..	N	Μιλτιάδης Κανάρης	N
Εμ. Νικηλιώτης	O	Ιάκωβος Παζιμάδης	N
N. Κονταρτίος	N	Μαθίας Γιαννούλης	N
N. Φαρμάκης	N	Μιχ. Παρίσης	N
Ιω. Πρωτοπαπᾶς	O	Σωτ. Σωτηρόπουλος	N
N. Καναβός	O	Άθ. Γρηγοριάδης	N
Κωνστ. Εύθυμίουπουλος	O	Ζίκος Μαυροειδής	N
Τηλ. Ρούκης	N	Β. Σκαλτσόδημος	N
Κίμων Χριστοδούλου	N	Δ. Βήτσος	N
Αττών. Α. Μαυρομιχάλης ..	N	Σπυρ. Καραμάνος	O
Ιω. Κατσάκος	N	Στατ. Κορίζης	O
Π. Λεωτσάκος	O	Δημ. Βούλγαρης	N
Άλ. Α. Κουμουνοπούρας ..	N	Άθανάσιος Μισούλης	N
X. Χριστόπουλος	N	Τασ. Ηλίσσας	N
K. Κανελλόπουλος	O	Άθ. Χατζόπουλος	N
K. Οικονομόπουλος	N	Δ. Τσιριμώκος	N
Δημ. Μακρής	N	Δ. Χατζίσκος	O
Εύθυμιος Κεχαγιᾶς	N	Δ. Κριεζιώτης	N
Λουκάς Καραϊδανός	N	N. Βαυδούρης	O
Σπυρ. Κρεμλῆς	N	Αύγ. Αβέρωφ	N
Α. Ρηγόπουλος	N	Δημ. Βαλαδάκης	N
Μπενιζέλος Ρούφος	N	Γ. Στματάρας	N

Ανεγνώσθη εἰς τὸ 1 ἄρθρον καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ. Ἐπὶ τοῦ 2 ἁρθρου ἔχοντος οὕτως

ἄρθρον 2.

«Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀπολαύοντες, ἢ ἀπολαύσαντες τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τελῶν χαρτοσήμου.

Τὸ κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου πιστοποιητικὸν ἀπαιτεῖται νὰ φέρῃ καὶ τὴν θεώρησιν καὶ θεβαίωσιν τοῦ ἀρμοδίου οικονομικοῦ ἐφόρου ἐν περιπτώσει διαφωνίας αὐτοῦ πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἐκδοθεῖσαν πιστοποίησιν, ἀποφίνεται ὁριστικῶς ὁ ἀρμοδῖος ἐπὶ τῶν λαμβανῶν ὑπ' ἐφιν τοῦς ὑπὸ τοῦ ἐφόρου ἐκτεθέντας κάτωθι τοῦ πιστοποιητικοῦ λόγους διαφωνίας.

Ἐν αἷς ἐπαρχίαις δὲν ὑπάρχει εἰκονομικός ἐφορός, ἐκπληροῖ τὸ διὰ τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου ἀντικεινὸν αὐτῷ καθήκον ὁ ταμίης.»

Ἐπρότεινε τις νὰ ἀπολειφθῇ ἐντελῶς ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ διάκρισις τις μεταξὺ πενήτων καὶ μὴ πενήτων καὶ τοῦτο διὰ τὰς γενομένας καταχογήσεις τὴν ἀπορρίψιν τοῦ εὐεργετήματος τούτου.

Τὴν περὶ ἀπαλείψεως πρότασιν ἀντέκρουσεν ἄλλος εἰπὼν, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ καταργηθῇ τὸ εὐεργέτημα τοῦτο χάριν σπανίων καταχογήσεων, εἰς ἀντικεινὸν προτείνεται νὰ ἐπανέλθῃ ὡς πρὸς τοῦς πένητας ἡ διάταξις τοῦ νόμου τοῦ 1837, ἐπομένως νὰ καταργηθῇ καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ἡμίσεων τελῶν.

Ἐτερος ὑποστηρίζων τὴν περὶ πενήτων διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου ἐπρότεινε ἐπιδοθεῖσθαι τῇ ἐξῆς προσθήκην.

«Ἐπὶ δικῶν πενήτων τὰ κατὰ συνέθειαν ἢ πρόσθετα φύλλα τῶν ἀποφάσεων θελοῦν γράφεσθαι, τῶν μὲν εἰσπρακτικῶν εἰς χαρτοσήμου τάξεως τῆς δευτέρας κλάσεως, ἤτοι 50 λεπτῶν, τῶν δὲ ἀνωτέρων δικαστηρίων εἰς χαρτοσήμου τάξεως τῆς τρίτης κλάσεως, ἤτοι μιᾶς δραχμῆς.»

Ἐπ' ἀνεγχεῖν ἄλλος, ὅτι τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ὑπὸ συζητήσιν ἁρθρου θεωρεῖ πολὺ πλεονεκτήματα καὶ δυνάμενα νὰ μεταβιβάσιν τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας, ἐπομένως προτείνει τὴν ἀπαλείψιν τῶν, ὅπως μείνουν ἐν ἰσχύϊ οἱ περὶ πενήτων ἀρχαιότεραι διατάξεις.

Ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων λαβὼν τὴν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρεδέχθη μὲν τὴν ἀπαλείψιν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἐδαφίου τοῦ ἁρθρου, καὶ τὴν περὶ τῶν κατὰ συνέθειαν ἢ πρόσθετων φύλλων τῶν ἀποφάσεων προσθήκην, ἀπέκρινε δὲ τὴν περὶ ἀπαλείψεως ἐν γένει τοῦ ἁρθρου πρότασιν, ὡς καὶ τὴν ἀπαλείψιν τοῦ ἡμίσεως τῶν τελῶν διὰ τοῦς πένητας.

Κατὰ συνέθειαν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ ἀπαλείψεως ὁλοκλήρου τοῦ ἁρθρου πρότασιν, οὔτε τὴν ἐτέραν περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1837, παρεδέχθη δὲ τὴν ἀπαλείψιν τοῦ δευτέρου

καὶ τρίτου ἐδαφίου καὶ τὴν προσθήκην τῆς περὶ τῶν κατὰ συνέχειαν ἢ προσθέτων φύλλων τῶν ἀποφάσεων πρότασιν ἐπομείνως παριδέχθη τὸ ἄρθρον 2, ἔχον, ὡς ἐτροπολογήθη, οὕτως.

Ἄρθρον 2.

«Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀπολαύοντες ἢ ἀπολαύσαντες τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων υποβάλλονται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τελῶν χαρτοσήμου.

Ἐπὶ δικῶν δὲ πενήτων τὰ κατὰ συνέχειαν ἢ πρόσθετα φύλλα τῶν ἀποφάσεων θέλουν γραφεσθαι, τῶν μὲν εἰρηνοδικείων εἰς χαρτόσημον τάξεως τῆς δευτέρας κλάσεως ἥτοι 50 λεπτῶν, τῶν δὲ ἀνωτέρων δικαστηρίων εἰς χαρτόσημον τάξεως τῆς τρίτης κλάσεως ἥτοι μιᾶς δραχμῆς.»

Κατόπιν ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 3 καὶ 4 ὡς ἔχουν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Κατόπιν συναρμολογηθὲν καὶ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον 1.

Τὰ δικαστικά ἐν γένει τέλη τοῦ χαρτοσήμου, ἐλαττωθέντα κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1865 ΡΙΣ'. νόμου, προσδιορίζονται ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου 1867 κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1836 νόμου.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀπολαύοντες, ἢ ἀπολαύσαντες τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων υποβάλλονται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τελῶν χαρτοσήμου.

Ἐπὶ δικῶν δὲ πενήτων τὰ κατὰ συνέχειαν ἢ πρόσθετα φύλλα τῶν ἀποφάσεων θέλουν γραφεσθαι, τῶν μὲν Εἰρηνοδικείων εἰς χαρτόσημον τάξεως τῆς Β'. κλάσεως ἥτοι 50 λεπτῶν, τῶν δὲ ἀνωτέρων δικαστηρίων εἰς χαρτόσημον τάξεως τῆς τρίτης κλάσεως ἥτοι μιᾶς δραχμῆς.

Ἄρθρον 3.

Συναλλαγματικὴ ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν, γεγραμμένον ἐπὶ ἀσήμου, ἢ ἐπὶ μὴ ἀρμολογίου ἐνσήμου χαρτοῦ, ἢ παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΡΙΣ'. νόμου, ἀπόλλυσι τὴν ιδιότητα τοῦ ἐμπορικοῦ ἐγγράφου, υποκείμενον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς κατὰ τοὺς νόμους περὶ χαρτοσήμου συνεπειὰ τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ὑπὸ ἀνωνύμων ἐταιριῶν παραβάσεις τῶν περὶ χαρτῶ-

σήμου νόμων, ἐκτὸς τῶν ἐν αὐτοῖς διαγραφομένων συνεπειῶν τῆς παραβάσεως, δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι καὶ τὴν ἀνάκλησιν τῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου χορηγηθείσης ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικῆς αὐτῶν ἐγγράφου.»

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεγνώσθη τὸ περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1867 νομοσχεδίον, καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τὰ διαφορὰ αὐτοῦ ἄρθρα κατὰ σειρὰν ἄνευ ἀντιρρήσεως ὁμοίως δὲ δι' ἀναστάσεως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1867 ὑπολογίζονται εἰς δραχ. εἴκοσι ὀκτὼ ἑκατομύρια, τριακοσίας ἐβδομήκοντα τρεῖς χιλιάδας, τριακοσίας ὀγδοήκοντα ἑννέα, ἀριθ. 28,373,389.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω ποσότητα χορηγοῦνται τοῖς ὑπουργοῖς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν συναπτόμενον Γενικὸν Πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰς αὐτὸν προσσηρημένων ἀναλυτικῶν φύλλων, ὡς ἑπεται.

Α'. Εἰς χρὸς δημόσιον.

Χρὸς ἐξωτερικὸν	1,075,000	
» ἐσωτερικὸν	1,875,870	
Συντάξεις	2,643,820	5,594,690

Β'. Βασιλικὴν χορηγίαν 1,125,000

Γ'. Εἰς ἐξόδα Βουλῆς 371,000

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων

Τῶν ἐξωτερικῶν	568,074	
Τῆς δικαιοσύνης	2,483,841	
Τῶν ἐσωτερικῶν	3,552,556	
Τῶν ἐκκλησιαστικῶν κλ.	1,495,183	
Τῶν στρατιωτικῶν	8,031,282	
Τῶν ναυτικῶν	1,509,150	
Τῶν οἰκονομικῶν	1,032,605	18,672,691

Ε'. Εἰς ἐξόδα διοικήσεως καὶ ἐπιστάσεως κ.λπ. 2,064,008

ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς. 546,000

Τὸ ὅλον δραχ. 28,373,389

Άρθρον 3.

Εάν αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐπαρκέσωσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιτρέπεται ἵνα ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος χορηγηθῶσι διὰ Βασιλ. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων.

Α'. Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ διατροφήν ὑποδίκων.

Δι' ἀποζημιώσεις Συνέδρων.

Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.

Δι' ἐξόδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.

» Γραφίου καὶ ἀποσκευῆς Κακουργιοδικῶν.

» μεταφορᾶς ἀνακριτῶν.

» Ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Β'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.

Διὰ τὴν διατήρησιν τῶν καταδίκων.

Δι' ἀπόδοσιν διεθνῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων.

Δι' ὁμοίαν διεθνῶν τηλεγραφικῶν δικαιωμάτων.

Γ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐν γένει.

Διὰ ποσοστὰ φόρων ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Δι' ἀποδοχὰς χαρτοσήμου καὶ γραμματοσήμου.

Δι' ἐξόδα ἐξορύξεως καὶ μεταφορᾶς ὀρυκτῶν.

Δι' ἐξόδα καλλιτεργείας ἀλυκῶν καὶ μεταφορᾶς ἀλάτων.

Δι' ἐπιστροφὰς χρημάτων.

Διὰ ἀντιμισθίαν δικηγόρων.

Ἐτέθη κατόπιν εἰς τρίτην συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ ἐγγραφῆς τοῦ δημοσίου διὰ δάνεον ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Κεφαλληνῶν, καὶ μετὰ τινὰ περὶ ἀναβολῆς προτάσεων, ἀνακληθεὶσαν ἀμέσως, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, κατόπιν ἡ καὶ τὸ 1 ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ 2 ἁρθρου παρετήρητέ τις, ὅτι ὅπως ἔχει θέλει μεταβῇ ἡ συρροὴ τῶν κεφαλαίων καὶ κατὰ τὴν γνώμην του πρέπει νὰ τεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «ἐκπληροῖ» ἡ λέξις «ἐμπροθέ-

μῶς, νὰ ἀδλωθῇ δὲ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι οἱ δανεισταὶ δὲν πρέπει νὰ ἀφεισθῶσι εἰς τὰς διατυπώσεις τῆς συνθήκης διαδικασίας, διότι, ἐάν γνωρίζωσι τοῦτο, ποτὲ δὲν θὰ δώσωσιν εἰς κίνδυνον τὰ κεφαλαιὰ των, ὁ δὲ νόμος δὲν θὰ φέρει αἰσία ἀποτελέσματα.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὕπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι πρὸς τὸν προλαλήσαντα δὲν διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὴν προσθήκην τῆς λέξεως «ἐμπροθέμῶς», ἐξ ἐναντίας ἡ Κυβέρνησις ἔχει σκοπὸν νὰ μὴ ἀφίσῃ νὰ διακινδυνεύσωσι τὰ κεφαλαιὰ τῶν δανειστῶν, ἀλλ' ἐξοφλοῦντα τοὺτους θελεῖ ἀναλαμβάνει εἰς ἑαυτὴν τὰ δάνεια, ὥστε οἱ κάτοικοι νὰ ὦσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ δημόσιον ὑπόχριοι.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον, προστεθείσης μόνον τῆς λέξεως «ἐμπροθέμῶς», καὶ ἐξηγηθέντος τοῦ ὕπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, ὅτι παραιτεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς διζήσεως.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ ἀναγνωσθέντα καὶ αἰετῶν καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 3, 4 καὶ 5 ὅπως ἔχουν ἐν τῷ σχεδίῳ. Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ἔχον ὡς ἔπεται.

Άρθρον 1.

«Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐγγυηθῇ ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Κεφαλληνῶν πρὸς πραγματοποίησιν δανείου, διὰ τὸ ὅποιον ἐπὶ δεκαεξαετίαν θέλει πληρῶνεσθαι ἐτήσιως διὰ τόκον καὶ χρεώλυτρον ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς δραχμὰς 150,000.

Άρθρον 2.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει καταβαλλεῖσθαι ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ τελωνείου Κεφαλληνίας, καθόσον οἱ δανεισθέντες δὲν ᾔθελον ἐκπληροῖ ἐμπροθέμῳ, τὰς πρὸς τοὺς πιστωτὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις των διὰ τὸ ῥηθὲν δάνειον.

Διὰ τὸ οὕτως ὑπὸ τοῦ δημοσίου καταβληθὲν ποσὸν μετὰ τοῦ τόκου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς καθίσταται ὀφειλὴ τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἑκαστος τῶν δανισθησομένων καὶ καταδιώκεται κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν πρὸς τὸ δημόσιον καθυστερούντων διατάξεις.

Άρθρον 3.

Τὸ προκείμενον δάνειον θέλει χρησιμεύει ἀποκλειστικῶς εἰς

ἀνέγερσιν ἢ ἐπιδιόρθωσιν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ καταπεσοῦσθων ἢ πλαβείσων οἰκοδομῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ γινόμενα δάνεια διὰ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ δημοσίου παρέχουσιν ὑπὲρ αὐτοῦ τίτλου ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐφ' ὅλων τῶν κτημάτων τοῦ δανειζομένου· αἱ ἐγγραφαὶ αὗται γενήσονται διὰ τοῦ Νομάρχου Κεφαλληνίας ἀνεὺ τῆς πληρωμῆς δικαιωμάτων χαρτοσήμου ἢ ὑποθήκης.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθῆσεται ὁ τρόπος τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ δανείου καὶ τῆς διανομῆς αὐτοῦ πρὸς τοὺς δανεισθησομένους. »

Ἀνεγνωσθησαν κατόπιν εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνεὺ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

Α'. Περὶ ἐκτελέσεως τῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν τοῦ Βασιλείου.

Β'. Περὶ συνενώσεως τῶν εὐεργετικῶν ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος ἀντιπρόεδρος

Γ. Σ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Α. Παπαλοῦκας,

Χ. Μαστραπὰς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΨ'.

Τῆς 28 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γεννημένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνωσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγραφα.

α) Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ρωμαιοῦ περὶ φορολογικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου.

β) Ομοία περὶ καταργήσεως τοῦ φόρου τῆς μετὰξος ὑπὸ διαφόρων βουλευτῶν.

γ) Νομοσχέδιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης περὶ Συμβολαιογράφων.

δ) Ομοίον τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑποδικηγόρων.

ε) Ομοίον τοῦ αὐτοῦ περὶ καταργήσεως τῶν ἐμποροδικείων.

ς) Ομοίον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ.

ζ) Ομοίον τοῦ αὐτοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν ἱερέων α' καὶ β' τάξεως καὶ τῶν ἀρχιμουσικῶν.

η) Ομοίον τοῦ αὐτοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ καταργήσεως τῶν ἀξιωματικῶν Νόμου.

θ) Ομοίον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ συνομολογήσεως ἐθνικοῦ δανείου ἐκ δραχμῶν 28,000,000 ἢ φράγκων 25,000,000.

Παραπέμφθησαν δὲ εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

η) Ἀναφορά Τρικαλιώτου, ἐξαιτουμένου νὰ τῷ χορηγηθῇ ἡ ἀδεια τῆς εἰς τὸ ἔθν. Τυπογραφεῖον δωρεὰν τυπώσεως τοῦ περὶ Πολιτ. οἰκονομίας ἐγχειριδίου του. Παραπέμφθη δὲ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

Παρελθὼν εἶτα τις ἀνέγνω ἀναφορὰν δύο ἀποπεμφθέντων ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀνθυπασπιστῶν ἐπὶ τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως, ἐξαιτουμένων τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀδικίας. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην καταθέτων ἐξέθηκεν, ὅτι αὗτοι αὐθαριέτως ἀπεπέμφθησαν ὑπὸ τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι ἡ παρούσα Κυβέρνησις, καθὰ διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς προγενεστέρην τινα συνεδρίαν ὑπεσχέθη, οὐδὲν ἐπρόκειτο εἰς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀδικίας, ἐπὶ τέλος δὲ παρακάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ τὴν ἀναφορὰν ταύτην εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Τῆς προτάσεως ταύτης ὑποστηρικθείσης καὶ παρ' ἄλλων βουλευτῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συστήσῃ ἡ ἀναφορὰ, περὶ ἧς πρόκειται, εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν γενομένην ἀδικίαν εἰς τοὺς ἀναφερομένους.

Μετὰ ταῦτα λαβὼν ἄλλος τὸν λόγον, ἀφ' οὗ διὰ μακρῶν ἐξέθηκεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν πατριωτισμὸν τοῦ καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀγῶνάς του, ἰσχυρίσθη, ὅτι ὁ διευθυντὴς τῆς ἑταιρίας τῶν σκωριῶν 'Ροῦ Σερπίερος ἐσυκοφάντησεν αὐτὸν διὰ τοῦ Τύπου, ὅπως τὴν ἐξουδετέρωσεν, καὶ ὅτι αὐτὸς, ἀθῶος ὢν τῶν ἀποδιδόμενων αὐτῷ μομφῶν, κατήγγειλε τὸν συκοφάντην εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἐπὶνεγκεν ἄλλος, ὅτι εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀνεφέρθη καὶ τὸ

νομά του ως μεσίτου επί της υποθέσεως, περί ης ὁ προλαλήσας ἔχομε λόγον· ἐπειδὴ δὲ δὲν δύναται νὰ ἀνακοινώσῃ τὰ γενόμενα ἀπὸ τοῦ δήματος τῆς Βουλῆς, παρακαλεῖ αὐτὴν νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν θέλει ἐθέσει διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον πᾶν ὅ, τι γνωρίζει ἐπὶ τῆς υποθέσεως ταύτης.

Τῆς προτάσεως ταύτης ὑποστηριχθεῖσης καὶ παρ' ἄλλων, ἡ Βουλὴ ἀνέστηκεν εἰς τὸν Πρόεδρον νὰ σχηματίσῃ ἐιδικὴν πενταμελὴ ἐπιτροπὴν, ἔργον ἔχουσαν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξέτασιν τῆς υποθέσεως καὶ γνωστοποιήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς αὐτήν. Κατὰ συνέπειαν ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος συνέστησεν ἐιδικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τῶν ἐξῆς Βουλευτῶν συγκειμένην· Α. Μπαλάνου, Σ. Κουρῆ, Κ. Κυπριάνου, Α. Δημητριάδου καὶ Σ. Σωτηροπούλου, οἱ καὶ προσεκαλεσεν ὀνομαστί νὰ ἐπιληφῶσι τῶν ἐξετάσεων.

Ἀρξαμένης ὅτ' ἔρον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀνεγνώσθησαν εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ σειράν ἀνεῦ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

Α) Περί φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1867.

Β) Περί τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος.

Γ) Περί προβιδοσμοῦ ἀνθυπαυσιστῶν.

Δ) Περί νομισματικοῦ συστήματος.

Ε) Περί καταναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐν ἐπτανήσῳ.

Σ) Περί Προξενικῶν Δικαστηρίων.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθησαν εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνεῦ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

Α'.) Περί παραχωρήσεως οἰκοπέδου ἐν Πάτραις εἰς τοὺς ἀγγλοὺς διαμαρτυρομένους καὶ

Β'.) Περί ἐνώσεως τῶν ἐνεργητικῶν ταμείων τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη εἰς τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ ἐπαρχαιεσιῶν καὶ ἐγένετο ἀνεῦ ἀντιρρήσεως δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, ἐπίσης καὶ τὸ 1 ἄρθρον αὐτοῦ κατὰ τὸ σχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ 2 ἁρθροῦ ἡρώτησεν τις τί θέλει γίνεαι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἐκλεχθῇ ὡς ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι οἱ ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ τούτου ἐξαιρούμενοι στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι; ὅτι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξωσιν οἱ ἐβούλωνται τῶν δύο θέσεων, ἡ εἰς;

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι αὐτὸς ἐννοεῖ, ὅτι δὲν δύναται οὔτε κάλπην νὰ λάβῃσι, παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ τοῦτο βῆτως ἐν τῷ νόμῳ.

Συναίνεσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρέδεχθη τῇ ὑπὸ συζήτησιν ἁρθρῳ, προστεθεισῷ μετὰ τὰς λέξεις «ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι» τῶν λέξεων «οὐδὲ κἂν νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι».

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν κατὰ σειράν καὶ τὰ ἐπόμενα ἁρθρα 3—12 τοῦ νομοσχεδίου ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὸ νομοσχέδιον. Ἐπίσης ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον ὡς ἔπεται.

Περὶ ἐπαρχαιεσιῶν.

Ἄρθρον 1.

«Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς θέσιν ἐπαρχιακοῦ συμβούλου ἔχουσιν, ἐκ τῶν ἐν τοῖς ὁριστικῶς βουλευτικῶς καταλόγοις ἐγγεγραμμένων δημοτῶν τῶν δήμων ἐκάστης ἐπαρχίης οἱ τὸ 30 ἔτος τῆς ἑαυτῶν ἡλικίας συμπληρώσαντες.

Ἄρθρον 2.

Δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἢ νὰ διατελῶσιν ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι, οὐδὲ κἂν νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι, οἱ ἐνεργεῖα στρατιωτικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι, οἱ δήμαρχοι, οἱ δημοτικοὶ πᾶρεδροι καὶ οἱ δημοτικοὶ ἀστυνόμοι.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων διρκεῖ ἐπὶ ἐξιετίαν.

Ἄρθρον 4.

Ἐκλεχθέντες ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι θεωροῦνται ἐκ τῶν διὰ τὴν θέσιν ταύτην ὑποψηφίων οἱ λαχόντες τῆς σχετικῆς πλειονοψυχίας τῶν ψ. φθοροποιούντων· ὑποψηφίως τυγχούσης, ἐνεργεῖται κλήρωσις κατὰ τὰ ἐν τῷ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμῳ ὡρισμένα.

Οἱ μετὰ τοὺς ἐκλεχθέντας ψηφοφορηθέντες θεωροῦνται ἐπιλαχόντες καὶ τάσσονται κατὰ τὴν σειράν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, ὧν ἔλαχον.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται συγχρόνως καὶ κατὰ δήμους, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1836 νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν συμβούλων. Τὴν δὲ ἐκλογικὴν συνέλευσιν συγκληθεὶς ὁ δήμαρχος διὰ προγράμματος, δημοσιευμένου ὁκτώ ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης πρὸς ἐναεῖν τῆς ψηφοφορίας ἐν τε τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου καὶ ἐν τοῖς παρεδρείοις.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 9,

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α'.) 29

10, 13, 14, 15, 16 καὶ 17 τοῦ νόμου περὶ δημαρσιῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἐξ ὅσα τῶν καλπῶν καὶ σφαιριδίων τῶν ὑποψηφίων ἐπιβαρύνουσι τοὺς σχετικούς δήμους.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐκλογή διευθύνεται ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς πρὸς διευθύνειν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς προσδιοριζομένης ἐκαστοτε κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου.

Ἄρθρον 8.

Ἀντὶ τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τρίτον μέρος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου περὶ δημαρσιῶν ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ εἰρηνοδίκης τῆς πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ, μετὰ δὲ πλείονων ὁ ἀρχαιότερος.

Ἄρθρον 9.

Ἀκυρωμένης τῆς ἐκλογῆς, ὁ δήμαρχος ἐκδίδει ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως πρόγραμμα κατὰ τὸ ἄρθρον 5 πρὸς ἐπανάληψιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 10.

Ἐπικυρωθεὶς τῆς ἐκλογῆς, ὁ ἐπαρχος δημοσιεύει διὰ δημοσιεύσεως τοῦ τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγέντων ἐξ ἐκάστου δήμου, καὶ εἰδοποιεῖ ἐκαστον αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργηθήσονται συγχρόνως ἐκλογαὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

Ἄρθρον 12.

Αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιθέκινουσαι διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1836 νόμου περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καταργούνται. »

Κατόπιν ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν τρίτην συζήτησιν τῆς περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας προτάσεως, τῆς ὁποίας ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἀντιρρήσας ἐγένετο δεκτὴ.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 1 ἀναγνωσθέντος εἰς αὐτὴν χώραν μακρὰ συζήτησις, καθ' ἣν πολλοὶ ἀλλελοδιαδόχως ἐλάβον τὸν λόγον. ἱσχυρισθέντες, οἱ μὲν, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἁρθροῦ τοῦτο, διατακτομένη σφράγις, οὐ μόνον θέλει καταστρεφῆναι τὸ κῆλλος τῶν περὶ τὴν πρόκειται ζώων, καλυφθεμένων οὕτω διὰ στιγμάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μαστιζομένας ὑπὸ ζωοκλοπῆς ἐπαρχίας

θέλει φανῆ ἐπαχθῆς, ὑπὸ τῶν ἀντιθέκινων κυρίων καὶ κατὰ πᾶσαν ἀγορὰν νὰ σφραγίζωσιν αὐτὰ· οἱ δὲ, ὅτι οἱ κύριοι αὐτῶν μᾶλλον περὶ τῆς συντηρήσεως ἢ τοῦ κῆλλους τῶν ζώων μεριμνῶντες ἀσμεῖω· θέλουσιν ὑποδεχθῆναι τὸν προκείμενον νόμον, τὴν σωτηρίαν τῶν ζώων τῶν μόνων ἐπιτιθοῦντες, πρὸς ἣν οὐδὲν συν-επιστικώτερον τις σφραγίσαι, ἥτις καὶ τὴν μεταστροφὴν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς ἄλλο μέρος θέλει προῖκεν καὶ τὴν μεταποίησιν τῶν χρωμάτων αὐτῶν διὰ διαφόρων μετῶν θέλει εἶναι δευτεροῦ.

Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως γενομένης ὑπὸ τοῦς ψευδέσταις Κ. Οἰκονομόπουλον καὶ Περικτὴν Πλαυρμιχάλην παρεδέρθη, κατὰ τὸ ὅπως προσπροσμενὸν πρωτοκόλλον ψηφοφορίας, τὴν ἀρχὴν τῆς σφραγίσσεως ἐτοίμως καὶ τὸ ἄρθρον 1 διὰ ψήφων 59 κατὰ 35 ἀντηθέντων ψῆφον τῶν.

Πρωτοκόλλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ εἰς ζήτηματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν σφράγισιν τῶν ζώων, καὶ ἡ δὲ

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Α. Ἀντωνόπουλος	N
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	O	Αθ. Γόνδικας	O
Αἰάκος Λογιωτατίδης	N	Χ. Σακελλαράδης	N
Ἄναγν. Γιαννινοῦδης	N	Πλ. Β. Μαρμιχάλης	N
Μιχ. Α. Καίρης	O	Α. Πετροπουλάκης	N
Ν. Η. Καίρης	N	Χρ. Μισορakis	N
Δημ. Τσάκης	N	Ιω. Σαφάκης	N
Α. Αμπερινίδης	N	Νικ. Παπαμιχαήλπουλος	N
Κωνστ. Μανουσάκης	N	Γ. Ζουμπούλακης	N
Ὀθων. Μακρυγιάννης	O	Ἀντ. Μπίτσας	N
Περ. Ἄναρ. Πετράκης	N	Π. Γουζουάκης	N
Δημ. Καλλιφρονάς	N	Δημ. Γαϊτσάκης	O
Παναγ. Κυριακός	N	Γεωργ. Ἀποστολίδης	O
Ἀριστ. Μπαλάνος	N	Πάνος Μανωλίδης	O
Σπυρ. Καρυστάκης	N	Δ. Ζωτός	N
Ἀνδρ. Στράτος	O	Κ. Λομβάρδης	N
Δημήτριος Γρίδας	N	Δον. Ιω. Πατσέλης	N
Γ. Γερμανάκης	N	Σπυρ. Αισιότατος	N
Παν. Πετιμεζής	N	Ιωάν. Πλαίστας	N
Εὐθ. Δελγιάννης	N	Ἀνδρ. Γαϊτσάκης	N
Γ. Παπούτας	N	Λουκούργος Κρεστενίτης	O

Στέρ. Στεφανόπουλος	Ν	Χ. Ίκωδάτος	
Χ. Στεφανόπουλος		Γ. Λεϊδάκης	
Αλ. Βιλκέτης		Αναστ. Δημητριάδης	
Αλέκος Αγγολός		Ανδρ. Νιτζίς	
Λουκάς Κατσίκας	Αρν.	Κυβ. Κανελλόπουλος	
Αναγν. Δημητρίου		Ιω. Γ. Ιωάννου	
Πέρος Ζάνος		Ευστ. Οικονομόπουλος	
Ιωάννης Βλαβιάς		Γεωργ. Αρώνης	Ν
Σπυρ. Μαλασσίνης		Ερμάννη Κοντολεών	Ο
Κωνστ. Πατάλης	Ν	Κασ. Παρορετός	Ν
Αναστ. Νιχασιόπουλος		Νημ. Βρονίστης	Ν
Ιωάννης Ζιζίκας		Χρ. Α. Χριστόπουλος	
Σωτ. Πατιμαζής	Ο	Σπ. Παπαδόπουλος	
Αγιω. Πατιμαζής	Ο	Αναμ. Παπακονισίου	Ν
Ανδρ. Οικονομόπουλος		Ιω. Βιλασσόπουλος	Ο
Ιω. Παπαδόπουλος	Ο	Σπ. Σπυλιωτάκης	
Ιωάννης Φλέσας	Ο	Σπ. Κοπνιτάρης	
Πιο. Μαυρομιχάλης	Ο	Ιω. Α. Κορμιτάκης	Ο
Γ. Περόπουλος	Ν	Α. Κορμιτάκης	Ν
Κωνστ. Δημητριάδης	Ο	Γεώργιος Λάππας	Ν
Αλ. Κοντοστάλης		Βασίλειος Σπυριδίου	
Ιω. Μπαλάρας	Ν	Αλεξ. Στακατοπούλης	
Τριαντ. Λαζαρίδης	Ο	Αριστοτέλης Βαλαωρίτης	
Κωνστ. Κυπριώτης		Γεωργ. Σέρβος	Ν
Στ. Παδόβης	Ν	Δημήτριος Τραυμόπουλος	Ν
Σωκράτης Κουρής		Δημήτριος Παπαγιάννης	Ν
Θεόδωρος Ζερβός	Ο	Γεώργιος Μπονιάδης	Ο
Νικόλαος Καρύδης		Χ. Ήστας Α. Χριστόπουλος	Ν
Νικόλαος Παγκράτης	Ν	Βασ. Δημητριάδης	Ο
Παλ. Κωνσταντίνος		Αναγν. Στεφανόπουλος	
Θεόδωρος Ρωμικός	Ν	Σπυριδών Οικονομίδης	Ν
Νικ. Ανδρόνικος	Ν	Αθανάσιος Σινανιττής	Ν
Γερ. Μαυρογιάννης	Ν	Αναμ. Ζατανιττής	Ν
Νικ. Γεωργιάδης	Ν	Ευαγγ. Λαυρεντίδης	Ν
Αναστ. Αννίος		Ιωάννης Αλεξίου	Ν
Α. Γεωργιάδης	Ο	Επ. Αιληφόρης	
Γεωργ. Αντύπης	Ν	Χαρίλαος Τρικούρης	
Αντώνιος Ζερβός	Ο	Αλεξ. Κουρμινοπούλης	Ν
Γεώργιος Φλωρίδης	Ν	Περ. Μπούρας	
Γ. Ίκωδάτος		Π. Καλαμαριώτης	Ν

Ιω. Προβλεπτός		Ιω. Δουλιδής	Ν
Π. Μοδινός		Κωνστ. Μεταχρινός	
Λοιστ. Ραυτοπούλης	Ν	Γεώργιος Μπούμπουλης	
Εμ. Ναυπλιώτης	Ο	Δημ. Θεοφάνης	Ν
Ν. Κοντοστάτης		Κωνστ. Πατιμαζής	
Ν. Φαρμάκης		Αχιλλεύς Μιταλάς	
Ιω. Πρωτοπαπής	Ο	Μιλτιάδης Κανάρης	
Ν. Κανάρης	Ο	Ίκωδός Πατιμαζής	
Κωνστ. Κούρμινοπούλης		Ματθαίος Γιαννούλης	Ν
Τηλέμαχος Ρούκας		Μηχ. Πιουσής	
Κίμων Χριστοδούλης		Σωτ. Σωτηριόπουλος	Ν
Ανών. Α. Μαυρομιχάλης	Ο	Αθ. Γεωργιάδης	
Ιω. Κατάρης		Ζήκος Μανουήλης	Ν
Π. Λεωτσάκος	Ο	Β. Σακελτσάκης	
Αλ. Κουρμινοπούλης	Ν	Α. Βασιλάκης	
Χ. Χριστοπούλης		Σπρ. Κακαλάκης	
Κ. Κανελλόπουλος	Ν	Σμ. Κορμιτάκης	
Κ. Οικονομολογίας	Ν	Δημ. Βούλγαρης	
Δημ. Μακρής		Αθανάσιος Μιχαήλης	
Ευθύμιος Κεραυγιάς		Τασ. Πέτσας	Ν
Λουκάς Κασαλίσκος	Ν	Αθ. Χαλζόπουλος	Ν
Σπυρ. Κορμιτάκης		Ν. Τσιριώτης	
Α. Ρηγόπουλος	Ο	Ν. Χατζίδης	Ο
Μπενιζέλης Γεωργίου		Δ. Κιλιώτης	Ν
Αρ. Μπονιάδης	Ν	Α. Βουδούρης	Ο
Θίνος Κανακάρης	Ο	Αύγ. Αβερώνης	Ν
Αθην. Νιχασιόπουλος		Δημ. Παλιόπουλος	Ο
Κωνστ. Δαρειώτης	Ν	Γ. Σταματάκης	

Ενταῦθα ἀνεκοινοῦντο ἐκθεταί τῇ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἀναγγελίου περὶ προέξουσας δικαιοσυνῶν. ἥτις παρεπέμφθη ἐν ὑπόψει.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο δέκατ' αἱ ἐκαστάσεις καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ προθρονοῦ ὑπεβλήθησαν προσηλῆς εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἐγκρίσας ἐξῆς:

«Αἱ περὶ ἀναγκαστικῶν καὶ λοιπῶν ἀνωτέρων διατάξεων δὲν θέλουν ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἐπαλειονοφθρία τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἤθελεν ἀπορρῆσαι, ὅτι δὲν θεωροῦνται ἀναγκαστικαί αὐταί.»

Κατόπιν ἀναγνώσθησαν κατὰ σειράν ἐγένοντο δεκάτ' αἱ

τ' άρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10 ὡς ἐν τῷ νομοσχέδιω ἔχον, μὲ τινὰς ἐπὶ τῶν άρθρων 3, 4 καὶ 5 τροποποιήσεις, ἐπεὶ, θέσας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Εἰς τέλος συγκαταλογηθὲν καὶ ἀναγνωσθὲν τὸ σύνολον τῆς προτάσεως καταρτίσθαι ἐν εἴδει νομοσχεδίου, ἐγένετο δικτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑπεται·

Ἄρθρον 1.

Ἡ δὲ κύριος καὶ κάτοχος μεγάλων ζώων, ἢ ἵππων, ἡμιόνων, ὄνων, βοῶν, βοειδῶν, καμήλων, ὀρεῖλαι, ἐντός δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσής τοῦ παύοντος νόμου, νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, ἣτις ἐπιτίθεται ἐπὶ τῶν γιουπτῶν τῶν ζώων πετυρακτωμέναν σιδερῆν σφραγίδα στρογγύλου σχήματος, φέρουσαν τὸ ἐμβλημα καὶ τὴν ὀνομασίαν τοῦ δήμου. Ὁ δήμαρχος ἐγγράφει συγχρόνως τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τῶν ζώων, τὰ χαρακτηριστικά, τὴν ἡλικίαν αὐτῶν καὶ τὸν τίτλον τῆς ιδιοκτησίας ἢ κατοχῆς εἰς βιβλίον διπλότυπον, κρημνισμένον καὶ μονογραφημένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ διπλοτύπου τοῦ βιβλίου τῆς ἐγγραφῆς, ἐκκοπτομενον, παραδίδεται εἰς τὸν κύριον ἢ κάτοχον τοῦ ζώου.

Διὰ τὰ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν εἰσάγόμενα ζῶα τὴν πρώτην δόλῳν ὀρεῖλαι ὁ εἰσάγων αὐτὰ νὰ καμῇ εἰς τὸν Τελώνιον τοῦ τόπου τῆς εἰσγωγῆς, ὅστις ἐγγράφει αὐτὴν εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ ἐνεργεῖ τὴν σφράγισιν τῶν ζώων, μέχρι οὗ ὁ κύριος αὐτῶν μεταβῇ εἰς τὸν δῆμον τῆς κατοικίας του, καὶ συμμαρτυρῇ μὲ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

Οἱ πόλεις καὶ μύσχοι τῶν ἀνωτέρω ζώων δηλοῦνται καὶ σφραγίζονται τὴν πρώτη ὁλοήμερον ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔτους τῆς γενιτικῆς των.

Ἐκαστος δῆμος ὀρεῖλαι νὰ παραμνηθῇ δι' ἐξόδων τοῦ δημοτικοῦ ταμείου τὰς ἀναγκαίας σφραγίδας.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲ ἐφαρμοζοῦνται εἰς τὰς ἑπαρχίας ἐκείνας, ἐν αἷς ἡ πλειοψηφία τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐν τῇ τῆς ἐπιφέρειας πολιτικῇ τῶν δύο μηνῶν ἤθελεν ἀποφανθῇ περὶ τῆς μὴ ἀνάγκης τῆς ἐφαρμογῆς. Ἀλλὰ τὰ ἐκ τῶν ἑπαρχιῶν αὐτῶν μεταρρυθμιζόμενα εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ζῶν θελοῦσι συνοδεύεσθαι μὲ ἐγγραφὴν ἀποδείξιν τοῦ οὐκείου δημάρχου, ἐμφαίνουσαν τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τῶν ζώων, τὰ χαρακτηριστικά, τὴν ἡλικίαν αὐτῶν καὶ τὸν τίτλον τῆς ιδιοκτησίας ἢ κατοχῆς εἰς βι

βιβλίον διπλότυπον, κρημνισμένον καὶ μονογραφημένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 2.

Δήμαρχοι ἢ Τελώνιοι, ὅστις ἤθελεν ἀποδεδειγμένως ἀρνήσθαι νὰ δεχθῇ τὴν δόλῳσιν, ἢ νὰ δώσῃ ἀποδείξιν καὶ νὰ ἐνεργεῖ τὴν εἰς τὸ βιβλίον ἐγγραφὴν καὶ σφράγισιν, τιμωρεῖται ἐπὶ ἀρνήσει ὑπερσίας, κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ποιν. νόμου· ὁ δὲ κύριος καὶ κάτοχος τοῦ ζώου ὀρεῖλαι ἐν ταύτῃ περιπτώσει νὰ ἐπιδώσῃ τὴν δόλῳσιν τῶν ζώων του, γεγραμμένην ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν ἀρμοδίον Εἰρηνοδίκην, ὅστις διευθύνει αὐτὴν ἀμέσως εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καὶ ἀντιθέτων τῆς παρομοίαν δόλῳσιν ὀρεῖλαι νὰ ἐπιδώσῃ καὶ ὁ αὐτοὺς ἑπαρχίας, ὑπαγόμενης εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 6 παραγράφου τοῦ 1 άρθρου, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐπιστέλλεται πρὸς αὐτὸν, διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσῃ ἀπὸ τοῦ πιστοποιητικοῦ τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα ἀγοραπωλησία καὶ μεταβίβασις τῆς κυριότητος καὶ κατοχῆς τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 1 δηλωθεισῶν ζώων πραγματοποιεῖται διὰ τῆς ἐγγράσεως τοῦ διπλοτύπου ἢ τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἢ τοῦ ἀντιγράφου τῆς δηλώσεως ἐν μέρους τοῦ πρώτου κυρίου πρὸς τὸν δεύτερον, καὶ διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀγοραστοῦ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου τοῦ δόμου, καὶ σφραγισθῇ ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ μεταβιβάσεως εἰς τὸ ἀπόσπασμα, τὸ ὅποιον παρέδωκεν ὁ πρῶτος κύριος.

Ἄρθρον 4.

Μετά παραδουσίαν τῆς ὑπὸ τοῦ 1 άρθρου ταχθείσης προθεσμίας ὑπομνήστε ἤθελεν εἰρηθῇ ζῶν· τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω, μὴ ἔχον τὰς κατὰ τ' άρθρον 1 καὶ 3 σφραγίδας καὶ τὰ μνημονευόμενα ἐν αὐταῖς ἀποδεικτικά, ἢ ἀποδείξιν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου κατὰ τὸν 6 παράγραφον, τὸ μὲν ζῶον κατὰσχεται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, πρὸς ἢν ἤθελε καταγγεῖν, ὁ δὲ κάτοχος αὐτοῦ συλλεγόμεναι καὶ παραπέμπεται εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀνακριτικὴν ἐκτῆς, προφυλακίζεται δι' ἐντάλματος αὐτοῦ, καὶ καταδικάζεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου ὡς ζωοφόνος. ἐν ἐπιτρέπεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ δι' ἄλλων μέσων ἀποδείξαι τῆς κυριότητος καὶ κατοχῆς τῶν ζώων, ἢ διὰ τῶν σφραγίδων, τῶν διπλοτύπων

πων, τῆς ἀποδείξεως τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ ἀντιγράφου τῆς πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην δηλώσεως· τὸ δὲ κατασχελὲν ζῶον φυλάττεται παρὰ τῆς ἀρχῆς, ἥτις γνωστοποιεῖ τούτο εἰς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους, καὶ, ἐάν ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος τοῦ ζώου, δημοπρατεῖται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Δημάρχου εἰς τὴν συνθήκῃ των δημοπρασιῶν τάπον τὴν πρώτην ἐορτὴν ἢ Κυριακὴν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, καὶ τὸ τίμημα παρακατατίθεται εἰς τὸ ἀρχαῖον δημόσιον ταμεῖον, διὰ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν παρουσιασθέντα κύριον αὐτοῦ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν των ἐξόδων τῆς τροφῆς καὶ τῆς φυλῆσεως. Ἐάν ὁ κύριος δὲν παρουσιασθῇ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, τὸ καθαρὸν τίμημα τοῦ ζώου ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, εἰς ὃ καὶ ἀποστέλλεται.

Ἄρθρον 5.

Πᾶς δῆμος εἶναι ὑπεύθυνος εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις ἐνεκα πάσης ζωοκτονίας, πραττομένης ἐπὶ των ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ ἀναφερομένων ζώων ἐντὸς τῆς περιφέρειας του.

Ἡ ἐπιδίωξις καὶ πειναματοποιήσις τῆς ἀπὸ ζημιώσεως διεξάγεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1838 νόμου, περὶ των γενομένων εἰς τὰ δέσφρα καὶ ἄλλας φυτείας ἔσθρων.

Ἄρθρον 6

Ὁ ζωοκλόπος ἢ ζωοκτόνος μικρὸν ἐν γίνεαι ζώων, ἢ γουρνοῦ, προβάτων καὶ αἰγῶν, εἰσάγεται ἀπὸ εὐθείας εἰς τὸ ἀρχαῖον Πλημμελειοδικεῖον, καὶ δικάζεται εἰς βαθμὴν πλημμελήματος, καὶ ἐάν τὸ κλαπὲν ἢ φονευθὲν ζῶον ᾔδειεν εἶσθαι ἀξίας μικροτέρας των εἰκοσι δραχμῶν.

Ζωοκλόπος θεωρεῖται καὶ ὁ ἐργάτης λαθῶν παρὰ τοῦ ιδιοκτήτου λυτρά πρὸς ἐξαγρῶν ζώων τινὸς κλαπέντος, ὡς καὶ ὁ ἀποπειραθὴς νὰ λαθῇ τοιαῦτα, ὑπόκεινται δ' αὐτότεροι εἰς ὅσας τὰς προβλεπομένας διὰ τοὺς αὐτοὺς γὰς ποινὰς, φυλακισμένων των περὶ συνεργῶν καὶ ἀποπειρας ὁρισμῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ζωοκλόπος ἢ ζωοκτόνος, ἐκτὸς των παρὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁρισμῶν ποινῶν καὶ πολιτικῶν ἀποδοσέων καὶ ἀποζημιώσεων, καταδικάζεται ὑπὲρ τοῦ ιδιοκτήτου, καὶ, ἐάν ὁ ιδιοκτήτης ἀπεζημιωθῇ ἀπὸ τοῦ δῆμου, ὑπὲρ τούτου, εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς διπλάσιας οἰκίας τοῦ κλαπέντος ἢ φονευθέντος ζώου ὑποβάλλεται δὲ καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν τριπλασίαν τῆς τιμῆς τοῦ κλαπέντος ἢ θανατωθέντος ζώου, ἐπὶ τῇ δόξει τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 8.

Ὅστις ἀνακαλύψει ζωοκλόπον ἢ ζωοκτόνον, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ιδιοκτήτου, λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν τὰ ἥμισυ τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ ζωοκλόπου ἢ ζωοκτόνου καταδικάσθη, τὸ δ' ἔσθρον ἥμισυ ἀποδίδεται εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον τοῦ δήμου ἐκείνου, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ κλαπὲν ἢ φονευθὲν ζῶον· τὰ δὲ χρήματα ταῦτα θέλουσι χρησιμεύειν ὡρισμένως εἰς ἀγαθοεργίας σκοποῦ, διατιθέμενα κατ' ἐπόρασιν τοῦ σχετικοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνακαλύψαντος θέλει γίνεσθαι μνεία ἐν τῇ δικαστικῇ ἀποφάσει.

Ἄρθρον 9.

Εκείνος, ὅστις διαπιστῶται νὰ λαθῇ τὸ ἥμισυ τῆς χρηματικῆς ποινῆς ὡς ἀνακαλύψας καὶ ὁ δῆμος, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ κλαπὲν ἢ φονευθὲν ζῶον, δύναται δυνάμει τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἅμα κατασταθίσας τελεσιδικίου, προηγουμένως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν προσωπικὴν κρεττήσιν τοῦ καταδικασθέντος, ἢ καὶ νὰ κατασχῶσιν ἀναγκαστικῶς καὶ πωλήσῃσι τὴν περιουσίαν του. Ἄν δὲ ὁ ἀνακαλύψας ἀδιεφορήστῃ, προκαλεῖται τρέσις περὶ τούτου, ἐπὶ ἀποδείξει, παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῆς κατοικίας του, νὰ ἐπιλασθῇ τῆς καταδικάσεως ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν, μετὰ παρέλευσιν των ὁποίων ὑποχρεοῦται ὁ δῆμος νὰ ἐνεργήσῃ τὰ διὰ τὴν ἀπότισιν τῆς ὅλης χρηματικῆς ποινῆς ἀπαιτούμενα, πρὸς δρεβλὸς τοῦ δημοτικοῦ ταμεῖου.

Ὅστις δὲ ἐκ των Δημάρχων ἀπέστειλε τὴν ἐκτέλεσιν ταύτην, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 300—600, καὶ ἐν ὑποτροπῇ εἰς τὴν διπλάσιον.

Ἄρθρον 10.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1818 Νόμου περὶ ζωοκτονίας, ὡς καὶ αἱ διατάξεις των ἄρθρων 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1838 νόμου, καθόσον δὲν τροποποιεῖνται διὰ τοῦ παρόντος, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ. Πᾶσα δ' ἄλλη διάταξις, ἀντιβαίνεισα εἰς τὸν παρόντα Νόμον, καταργεῖται.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρέσβης, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥρας 5 Μ. Μ.

Ὁ πρέσβης

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΙΕΝΙΤΗΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Α. Παπαλουκάς,

Π. Β. Κωσταντάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'.

Τῆς 29 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περί τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Νομοσχέδιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν περί καταργήσεως τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἐκπολυτελεῖας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

β) Ὁμοιον περί ἐπιβολῆς φόρων εἰς τὸν Ἀἷμον Χαλκίδος πρὸς κατασκευὴν ὑδραγωγείου.

γ) Περί τροποποιήσεως τοῦ περί Μεταλλείων Νόμου.

δ) Ὁμοιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περί τοῦ πρώην Λοχαγοῦ Α. Χρυσόλεγγου.

ε) Πρότασις Νόμου τοῦ Βουλευτοῦ Α. Σινανιώτη περί συστάσεως Πρωτοδικείου ἐν Μεγαλοπόλει.

Παραπέμφθησαν δὲ εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης ἡ περί ἀμνηστίας τῶν κατὰ τὴν μεσοβασιλείαν ἐγκλημάτων πρότασις.

Ἀρξαμένης ὕστερον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθη εἰς τρίτην συζητήσιν νομοσχέδιον περί ἐνώσεως τῶν εἰσργητικῶν ταμείων τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ, ἀνευ δὲ ἀντιρρήσεως ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ ὡς καὶ τὰ 1—8 ἄρθρα αὐτοῦ κατὰ σειράν ἀναγνωσθέντα.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 9 ἁρθρου, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός, ἐπρότεινε νὰ τροπολογηθῇ οὕτως.

Ἄρθρον 9.

« Ὁ τῶν τακτικῶν βοηθημάτων τῶν χειριστῶν εἰσργητικῶν τῶν μετόχων ἀξιωματικῶν ἐλάχιστος ὅρος ὁ προσδιορισθεὶς διὰ τοῦ 16 ἁρθρου τοῦ ΧΤΑ' Νόμου, ὁ ὅρος τῶν βοηθημάτων τῶν χειριστῶν οἰκογενειῶν τῶν μετόχων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, περί οὗ διαλαμβάνει τὸ 15 ἄρθρον τοῦ ΧΠΙ' Νόμου καὶ ἡ προικοδοτικὴ τῶν θυγατέρων τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ἡ ὀριζομένη ἐν τῷ 56 ἁρθρῷ τοῦ ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου 1861 Β. Διατάγματος, οὐδέποτε μειοῦνται. Παρασταθείσης δὲ ἐκτάκτου ἀνάγκης, συμπληροῦται ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Τὸ ἐτήσιον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον δύναται νὰ αὐξηθῇ ἐν περιπτώσει ἀνιπαρκείας, δύναται β. διατάγματος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ προηγουμένῳ 8 ἁρθρῷ ὀριζομένων ὑποχρεώσεων. »

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναγνωσθεῖσαν τροπολογίαν τοῦ 9 ἁρθρου. Κατόπιν ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν καὶ τὰ ἐπόμενα 10—14 ἄρθρα ἐγένετο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἐτροπολογήθη ἔχον ὡς ἔπεται.

Περί συνενώσεως τῶν εἰσργητικῶν ταμείων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

Ἄρθρον 1.

« Τὸ ταμεῖον τῶν χρεῶν καὶ ὀφρανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μινύμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας, τὸ τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν καὶ τὸ πρὸς περίθλησιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ στρατοῦ, συστηθέντα δυνάμει τῶν νόμων ΧΞΑ' τῆς 4, ΧΟΔ' τῆς 8, καὶ ΧΠΓ' τῆς 11 Ἀυγούστου 1861, συνενούμενα ὡς καὶ αἱ περιουσίαι αὐτῶν ἀποτελοῦσι ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «ταμεῖον μετοχικῶν τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ μετοχικὸν ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐξ ἐῶς Γρατηγοῦ ἢ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ὡς προέδρου, ἐκ δύο ἀνωτέρων καὶ δύο ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν, ὡς μελῶν, διοριζομένων ἀπάντων διὰ Βασιλ. Διατάγματος ἐκ τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐν ἐργείᾳ, διαθεσιμότητι ἢ ἐν ἀποστρατεία μετόχων ἀξιωματικῶν. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ παραταθῇ τῇ συγκαταθέσει αὐτοῦ, ἡ δὲ τῶν μελῶν ἐνιαύσιος, ὑπηρετοῦσι δὲ ἅπαντες ἀμισθί.

Ἄρθρον 3.

Παρὰ τῷ μετοχικῷ ταμείῳ διορίζεται διὰ Βασιλ. Διατάγματος ὑποδεστέρος ἀξιωματικὸς τῆς οἰκονομίας, ὡς Γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς καὶ διαχειριστὴς τῶν λογαριασμῶν τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἐλεγχος τῶν πράξεων τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐξασκούμενος πρὸς ἀξιωματικοῦ τῆς οἰκονομίας, διοριζομένου διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπουργοῦ. Ὁ ἐλεγκτὴς οὗτος ἔσται βαθμοῦ ἀνωτέρου ἢ κατὰ σειράν βαθμοῦ ἀρχαιότερος τοῦ διαχειριστοῦ.

Ἄρθρον 5.

Οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτῆς εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς

τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου ἐκ δόλου ἢ πταίσματος προΐενθησαν ἐλάττω, ὁ δὲ ἐλεγκτὴς καθίσταται ἐπίτις συνουσιούσης διὰ πᾶσαν τοιαύτην πράξιν, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ἔλαβε τὰ πρὸς περιστολὴν ἀναγκαῖα μέτρα.

Οὐδεμία πράξις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει κύρος ἀντὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐλεγκτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὁλικὴ τοῦ ταμείου περιουσία, συγκροτούμενη ἐκ τῶν κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1866 περιουσιῶν τῶν ἠνωμένων ταμείων διαιρεῖται. »

α) Εἰς μετοχικὸν κεφάλαιον τῶν ἀξιοματικῶν καὶ

β) Εἰς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

Τὰ ἐντέθεν τῆς 1 Ἰανουαρίου 1866 κατ' ἔτος ἔσοδα, ἀραιωμένων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῶν ἀξιοματικῶν, ἀποτελοῦσι τὸ κατ' ἔτος διανεμητέον ποσόν.

Ἄρθρον 7.

Τὸ κατ' ἔτος διανεμητέον ποσὸν δαπνίζεται ὡς ἑξῆς:

1) Τὸ εἰκοστημόριον μεταβιβάζεται εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

2) Τὸ δεκατημόριον χρηθεῖται εἰς ὑποτροφίας, λόγῳ ἐκπαιδεύσεως, ἀρρένων τέκνων τῶν μετόχων ἀξιοματικῶν καὶ ἀρρένων τέκνων τῶν ὑπὲρ τὰ ἔξ ἔτη ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρετησάντων μετόχων ὑπαξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν, καταργουμένων τῶν περὶ συστάσεως καὶ συντηρήσεως προπαιδευτικοῦ καταστήματος καὶ παιδαγωγικοῦ διατάξεων τῶν ΧΕΑ'. τῆς 4. καὶ ΧΠΓ'. τῆς 11. Αὐγούστου Νόμων.

3) Τὸ ὑπόλοιπον διαμέταται, κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτάτων ὁρων, τῶν ὁριζομένων διὰ τῶν ἄρθρων 16 τοῦ ΧΕΑ', 14 τοῦ ΧΟΔ', 15 καὶ 16 τοῦ ΧΠΓ'. Νόμων, 5 τοῦ περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν θυγατέρων τῶν ἀξιοματικῶν καὶ 56 τοῦ περὶ τοῦ Ταμείου τῶν ὑπαξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν Διαταγμάτων τῆς 9 86ρίου 1861.

α) Εἰς τακτικὰ βοηθήματα τῶν χρηρουσῶν οἰκογενειῶν μετόχων ἀξιοματικῶν, σχετικῶς μετὰ τὸν περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ νόμον, τῆς 19 Αὐγούστου 1852.

β) Εἰς μερίσματα τῶν μετόχων ἀποστράτων ἀξιοματικῶν.

γ) Εἰς βοηθήματα τῶν χρηρουσῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπὲρ τὰ ἔξ ἔτη ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρετησάντων μετόχων ὑπαξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

δ) Εἰς προικίσεις θυγατέρων τῶν μετόχων ἀξιοματικῶν.

ε) Εἰς προικίσεις θυγατέρων τῶν ὑπὲρ τὰ ἔξ ἔτη ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρετησάντων μετόχων ὑπαξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Τὸ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ὁρων ἐδεχόμενον περίσσευμα προστίθεται εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

Ἄρθρον 8.

Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου πληρόνται κατὰ τὴν δρισθείσαν ἀναλογίαν ἐν τοῖς ἐδ. α' β' γ' τοῦ προηγουμένου ἁρθρου, τὰ μερίσματα τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς ἀπιστροφείαν μεταβιβάζοντων μετόχων ἀξιοματικῶν καὶ τὰ βοηθήματα τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους χρηρουσῶν οἰκογενειῶν μετόχων ὑπαξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν, πρὸς δὲ καὶ τὸ εἰς τὰ ἐπιστρεφόμενα μετοχικὰ κεφάλαια ἐναλογοῦν προσαύξημα, κατὰ τοὺς ὁρίσμούς τοῦ 19 ἁρθρου τοῦ ΧΟΔ'. νόμου.

Ἄρθρον 9.

Ὁ τῶν τακτικῶν βοηθημάτων τῶν χρηρουσῶν οἰκογενειῶν τῶν μετόχων ἀξιοματικῶν ἐλάχιστος ὅρος, ὁ προδιωρισθεὶς διὰ τοῦ 16 ἁρθρου τοῦ ΧΕΑ'. Νόμου, ὁ ὅρος τῶν βοηθημάτων τῶν χρηρουσῶν οἰκογενειῶν τῶν μετόχων ὑπαξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ 15 ἁρθρον τοῦ ΧΠΓ'. Νόμου, καὶ ἡ προκοδόσῃς τῶν θυγατέρων τῶν ὑπαξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ἡ ὁριζομένη ἐν τῷ 56 ἁρθρῳ τοῦ ἀπὸ 9 86ρίου 1861 βασιλ. διατάγματος οὐδέποτε, μειοῦνται. Παρασταθείσης δ' ἐκτάκτου ἀνάγκης, συμπληροῦνται ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου. »

Τὸ ἐτήσιον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον δύναται νὰ αὐξηθῇ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας δυνάμει Βασ. διατάγματος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ προηγουμένῳ 8 ἁρθρῳ ὁριζομένων ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 10.

Τὰ πρὸς τοῦ Νόμου τούτου προβλεπόμενα πλεονεκτήματα δὲν ἀπονέμονται εἰς θετὰ τέκνα μετόχων τοῦ ταμείου ἀξιοματικῶν, ὑπαξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν. Αἱ δὲ προικίσεις διδονται ἐξάπαξ εἰς τὸς εἰς γάμον συνερχομένας θυγατέρας τῶν μετόχων.

Αἱ ἐκεκα γάμου καταβολαὶ ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρ. 11.

Ἀνώτατος ὅρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγάμων ὑπαξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ἐπὶ τῆς ὁργανικῆς δυνάμεως αὐτῶν, ὁρίζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἐκτόν. Ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τοὺς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, δυνάμει

νομίμου αδείας τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, νυμφευμένους ὑπαξιωματικῶς καὶ στρατιώτας, τοὺς καταθέσαντας τὴν ἐνεκὰ γάμου καταβολήν.

Βασιλικὸν Διάταγμα θέλει ὁρίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγγάμων ἐντὸς τοῦ ἀνωτάτου τούτου ὅρου, ὡς καὶ τὴν καθ' ὅπλα ἀναλογίαν, μὴ παραβλαπτομένων τῶν δυνάμει προηγουμένων Διαταγμάτων ἐκάστοτε κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν ἐγγάμων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

ὑπαρχόντων κενῶν ἀριθμῶν ἐγγάμων, οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου κατατασσόμενοι ἐν τῷ στρατῷ νομίμως νυμφευμένοι, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐγγράφονται ὡς μέτοχοι τοῦ ταμείου, ὑποβαλλόμενοι αὐτοχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐνεκὰ γάμου καταβολήν.

Ὁ ἐλεγχος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγάμων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ μετοχικοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 12.

Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀποβιούντων ἀποστρατευσίμων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπαυσιστῶν, τῶν δικαιουμένων εἰς σύνταξιν τοῦ ἀμείσως ἀνωτέρου βαθμοῦ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 3 ἁρθροῦ τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1861, 4. Α'. νόμου, ἀπολαμβάνουσι τοῦ δικαιώματος τούτου, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν πληρωμὴν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ὁρισμένης ἐνεκὰ τοῦ γάμου καταβολῆς, πρὸς πληρωμὴν τῆς ὁποίας κρατεῖται ἡ διακορὰ τοῦ βοηθήματος ἢ μεταξὺ τοῦ πραγματικοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, εἰς ὃν ἐδικαιούτο ὡς ἀπόστρατος.

Ἄρθρον 13.

Τὰ περὶ διανομῆς τῶν ὑποτροφιῶν, λογιζομένης διπλάσιος τῆς ὑποτροφίας τῶν τέκνων τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς τὴν τῶν τέκνων τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, κανονισθήσονται διὰ Βασ. Διατάγματος. Διοικητικῶς δὲ θέλουν βυθισθῇ τὰ τῆς ἐνώσεως καὶ ἡ λογιστικὴ τοῦ ταμείου τούτου.

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τῶν νόμων ΧΕΑ'. τῆς 4ης ΧΟΑ'. τῆς 8ης καὶ ΧΠΓ'. τῆς 11ης Αὐγούστου 1861 ἐσχύουσι καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη εἰς τρίτην ἐπίσημὴν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδου ἐν Πάτραις πρὸς ἀνέ-

γερσιν ναοῦ τῶν διαμαρτυρομένων καὶ ἐγένετο δεκτὸν τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἀνευ ἀντιρρήσεως, ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Εἰς τὴν κινότητά τῶν ἐν Πάτραις ἀγγλῶν διαμαρτυρομένων παραχωρεῖται ὅσων ἀπολειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησιᾶς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἁγίου Ἀνδρέου» κείμενον ἐθνικὸν οἰκοπέδον ἐκ μέτρων 854,25 0/10 ὀκτακκοσίων παντήκοντα τεσσάρων καὶ 25 0/10, ὁριοθετούμενον κατ' ἀνατολὰς μετ' ὁδὸν Ἁγίου Ἀνδρέου, δυτικῶς ὁδὸν δημοσίων, ἀρτεον μετ' ὁδὸν ἡ μᾶλλον βεῖμα καὶ συνοικία Ἁγίου Διονυσίου, καὶ μεσημβρίαν μετ' οἰκοπέδῳ ἐθνικῷ ἢ νέῃ ὁδῷ.»

Προκειμένου δὲ ὑστερον νὰ τεθῇ εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ ἐπιτηδεύματος νομοσχέδιον, ἀναστὰς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός· ὑπέβαλε τροπολογίαν τινὰ τῶν τιμολογίων αὐτοῦ καὶ ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον ὥπως διατελεθῇ καὶ μελετηθῇ ἡ εἰρημένη τροπολογία.

Ἡ Βουλὴ ἐροῦνθεῖσα παρεδ. ξάτο τὴν ἀναβολήν.

Ἀνεγνώσθησαν εἰτα καὶ ἐγένοντο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὰ κατὰ σειράν εἰς πρώτην συζήτησιν τὰ εἰς νόμοσχέδια.

Α'. Περί σχηματισμοῦ πόρων ἰδοποιίας.

Β'. Περί κυρώσεως τῆς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς θλασσοπλοῦκῃς ἐταιρίας Φρασινὲς Συμβάσεως καὶ

Γ'. Περί παραχωρήσεως οἰκοπέδου εἰς τὸν δῆμον Ἑρμοπολῆος πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ναυπηγείου.

Εἰς τὴν ἀναγνώσθησαν εἰς δευτέραν συζήτησιν ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ σειράν τὰ εἰς νόμοσχέδια.

Α'. Περί φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

Β'. Περί ἐντελέσεως τῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν.

Γ'. Περί νομισματικῶν συστημάτων.

Ἐτεθῇ ὑστερον εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Προκειμένου δὲ νὰ ἀναγνώσθῃ, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἶναι ἔργον μιᾶς ἐπιτροπῆς, ἀγνοοῦσας σχεδὸν τὰ ἐν Ἑπτανήσῳ συμβαίνοντα, οὐδὲ φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ· κατὰ συνέπειαν προτείνει ἢ νὰ ἀπορρίψῃ ὡς χάρτης ἄγραφος, ἢ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν, διότι οὕτως ἔχον ἀνατρέπει τὴν γινομένην δικαστικὴν ἀφροσύνην καὶ προσβάλλει ἄπειρα συμφέροντα.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι τὸ νο-

μοσχεδίων ἀληθῶς συνετάχθη ἀπὸ ἐπιτροπὴν ἐκ νομομαθῶν, συστηθεῖσαν παρ' αὐτοῦ, φέρεται ὅμως τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ὡς τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ χάρις ἄγραφος. ἂν οὐ ἄλλως τε τὸ περὶ οὗ πρόκειται σχέδιον πληροὶ πολλὰ κενὰ, τὰ ὅποια κατέλειπεν ἐν ἑπτανήσῳ ἡ δικαστικὴ ἀρμοδιότης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν, ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, ἐχορηγήθη πενθήμερος προθεσμία νὰ φέρῃ τὰς παρατηρήσεις τῆς.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος ἐπ' αὐτοῦ λαθῶν τις τὸν λόγον, ἂν οὐ διὰ μακρῶν ἐξέταξε τὴν ἀδικίαν, ἥτις προσγίνεται εἰς τοὺς προικοδοτηθέντας φάλαγγίτας, ἰσχυρίσθη, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὸν ὑπὸ συζήτησιν ἐνεργητικὸν νόμον, ἐπομένως ἐπιφυλάχθη νὰ ὑποβῇ εἰς τὴν τρίτην συζήτησιν τροπολογίαν ὑπὸ τῷ πνεύμῳ τούτῳ. Τὸν προλαλήσαντα ἀντέκρουσεν ἄλλος ἰσχυρθεὶς, ὅτι αἱ περιστάσεις τοῦ ἔθνους δὲν ἐπιτρέπουσι σήμερον νὰ ἐπαυξηθῶσι αἱ δαπάναι, καὶ ὅτι καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο πρέπει νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως φωτίσῃ τὴν Βουλὴν δι' ἐκθέσεώς τῃ ἐπὶ τῶν λόγων τῶν προκαλούντων αὐτὸ, ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἀποσύρῃ αὐτὸ ὁ ἀρμοδῆς ὑπουργὸς πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ εἰσαγάγῃ νέον ὑπὸ γενικωτέρῃ ἐννοίᾳ.

Ἀντίθεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὑπὸ δύο λόγων προεκλήθη τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον α) ὑπὸ τῆς ιδέας τοῦ νὰ ὁρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν προικοδοτημένων καὶ ἐκλείψῃ τοῦτεῦθεν τὸ ἀτοπὸν τῶν ἐκ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος εἰς τὴν ἐνεργητικὴν ἀνακλήσεων καὶ β) ὑπὸ τῆς ιδέας τοῦ νὰ ἀπονεμηθῇ εὐγνωμοσύνη εἰς μίαν ἀξίαν ἀγωνιστῶν. Ως πρὸς τὸ πρῶτον οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντιπρὶ, διότι τοῦτο εἰσαγεῖ τὸν ἐλεγχον καὶ κωλύει πᾶσαν εἰσὸλὴν εἰς τὴν ἐνεργητικὴν φάλαγγα ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ὅμως, ἐὰν διῴσθη ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς οἰκονομίας, εἶναι ἡναγκασμένος νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον. Δὲν πρόκειται διὰ τοῦ νομοσχεδίου παρὰ νὰ τεθῇ ὁρίων εἰς τοὺς ἐκτάκτους προικοδοταμοὺς ἀνευ αὐξήσεως δαπάνης. ἄλλως δὲ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις εἶναι ἀναγκαῖα νὰ ἐπιέλθῃ μια τοιαύτη πράξις ὅπως ἐξασκήσῃ ἐπιβρῶν καὶ ἐνισχυσῇ ἄλλους εἰς μέλλοντας ἀγῶνας.

Μετὰ τινα δὲ ἐκτεταμένον ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησιν, καθ' ἣν εἰς μὲν τῶν προλαλήσαντων ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ φάλαγγς ὑπάγεται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις

ἔχει ἐκ τοῦ νόμου τὸ δικαίωμα τοῦ προικοδοταμοῦ, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπέκρουσε τὴν ὁπωσδήποτε τροπολογίαν τοῦ νομοσχεδίου, ἄλλος δὲ διὰ μακρῶν ἀνέλυσε τὸν περὶ τῆς φάλαγγος νόμον καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνακαλεῖν ἐκ τῆς προικοδοτημένης εἰς τὴν ἐνεργητικὴν φάλαγγα, καὶ ἂν ἐγένοντο τοιαῦται ἀνακλήσεις, αὗται ἔλαβον γῶραν παρὰ τὸν νόμον, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν καὶ πρωθυπουργὸς διὰ μακρῶν ἰσχυρίσθη, ὅτι οἱ παρὰ τῶν προλαβουσῶν Κυβερνήσεων γενόμενοι προικοδοταμοὶ καὶ ἀνακλήσεις ναὶ μὲν ἐγένοντο παρὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ὁ νόμος οὗτος, ἐὰν τυχόν ὑπάρχῃ, περιέπεσεν εἰς ἀχρησίαν, διότι οἱ ἀνθρωποὶ οὗτοι, οἱ πολλὰ προσεναγκάσαντες εἰς τὴν Πατρίδα, ἡδικήθησαν, ἐπομένως δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ, πρὶν ἢ σκερθῇ ὠρίμως, νὰ προέλθῃ εἰς ἐναντίαν ἀπόφασιν, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τέλους παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον εἰς δευτέραν συζήτησιν ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ, παραπεμφθείσης τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρυτῶν εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ τρίτη συζήτησις τοῦ περὶ ἐπιτιθευμάτων νομοσχεδίου ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἐν αὐτῇ σημειουμένων, διέλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν, περὶ ὥραν 4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντάς,

Α. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'.

Τῆς 30 Ματίου 1867.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκρινώθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

α) Διάφοροι τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

β) Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ περὶ πολιτικῶν Συντάξεων Νόμου καὶ εἰς τοὺς ἱεράτας τοῦ ἑθνικοῦ τυπογραφείου καὶ λιθογραφείου.

γ) Ὁμοίον τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγνῶτων.

(Πρακτ. Βουλῆς, Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α'.) 30

δ') Ὁμοιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, περί συστάσεως ἐξ νέων Πρωτοδικείων.

ε) Ἐθνικὴ τῆς ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκ δραχ. 24,101:50/0 πιστώσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑπουργίου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Παρατηρήσαντες δὲ εἰς τύποισιν κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Παρελθὼν τις ὕστερον εἰδόμενον, ὅτι ἀπεκτεταμένος τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ τῇ πρότερον ἡμερᾷ ἀπευθυνθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεως περί τοῦ δημοστυνόμενου Παμίσου Γ. Φεσά, καθύστερον ἡ σήμερον ὤρισθη ὡς ἡμέρα ἀπαντήσεως, ἐπιθυμῶν, εἶπε, νὰ μαθῇ ἂν περιῆλθεν εἰς γινώσιν τοῦ ὑπουργοῦ ἡ κατάστασις τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτίων, ἥτις, καθ' ὅς πληροφορίαι, ἔχει, * εἶναι ἐκείνη. Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἀπαριθμῶν τινα γεγονότα· α) ὅτι οἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας χωροφύλακες, ἐπὶ κισαλῆς ἔχοντες τὴν ἐνωματοφυγίαν, ἐστάσιασαν κατὰ τοῦ υπομοίραρχου καὶ περιῆλθον τὴν πόλιν πυροβολοῦντες· ἀντὶ δὲ νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ἐνοχοὶ μετατέθη ὁ υπομοίραρχος· β) ὅτι ὁ ἐκεῖ κατοὺς ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ νὰ ἐξαίρεσεν τοὺς κληρικούς πρὶν ἢ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τῆς στρατολογικῆς ἐπιτροπῆς ἀρνηθέντος, ὡς τοῦ ἐπαρχοῦ, οὗτοι μὲν ἀπελύθησαν, συνελήφθησαν δὲ κατόπιν οἱ ἐπιλαχόντες· καὶ γ) ὅτι αἱ εἰσπραγεῖς πρὸς τὸν ὄμιον ὑπὸ τῶν δημοφύλων καὶ ἐν γένει ἡ ἐπαρχία διατελεῖ εἰς ἀκαταστάειν, ταῦτα δὲ πάντα γίνονται πρὸς χάριν μὲν φατρίαις. Πρὸς δευτέρωσι δὲ τούτων παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ καταθέσῃ τὸ ὑπ' αὐτῷ.

ἀπὸ 5 ἡμερῶν ἔγγραφον τοῦ ἐπαρχοῦ Καλαβρυτίων.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος ἐγόμενα, ἐάν δὲν εἶναι τῆς φαντασίας τοῦ ἀπολυθιντοῦ ἐπαρχοῦ ἀπαιτήματα, ἀνακρίβητως εἶναι ἀπὸ τὰς συνήεις συμφορὰς, διότι, ἐάν ἦσαν ἀληθῆ, τὸ ὑπουργεῖον θὰ εἶχεν αὐτῶν γινώσιν, ἐπομένως συμπεραίνει, ὅτι ὁ ἀρτίως, ὡς εἴρηται, ἀπολυθεὶς ἐπαρχος Καλαβρυτίων ἀπὸ στιγμιαίαν ὀργήν· ἀνέγγειλε τῷ προαγορευσαντι βουλευτῇ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, εἰς ὃν ἐπέμπευ νὰ ἀποστείλῃ καὶ τὸ ἔγγραφον, περί οὗ ἐποιήσατο λόγον, καὶ τὸ ὅποσον εἰσέτι ἡ ὑπηρεσία δὲν ἔλαβεν. Ὅπως δὲ ποτε διατεθαίμην τὸν βουλευτὴν Καλαβρυτίων, ὅτι πάντα τὰ παραπὸνά του, ἐάν ἔχωται ἀληθείας, θέλων θεραπευθῇ· καὶ ταῦτα μὲν περί τούτων.

Ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν δὲ τοῦ Γ. Φεσά ὡς δημοστυνόμενου Παμίσου παρατηρεῖ, ὅτι οὗτος διωρίσθη τῇ αἰτήσει τοῦ δημάρ-

χου τοῦ αὐτοῦ δήμου, καὶ τῇ συστάσει τοῦ Νομαρχοῦ Μετσοβίας, διότι ἐθιωκῆθη ὡς ἄνθρωπος διαστέλλος, ἱκανὸς, καὶ παρέχων ἐγγύην, ὡς ἐκ τῆς ἀδικίας ἐπὶ τῇ, ἥ ἐκ τῶν τύπων ἐξαιρεῖ, περί τῆς ἐπανόδοις τῆς διακορυφῆς ὑπὸ τῶν φυλακῶν ταύτης. Εἶναι ἄλλοις, ὅτι εἰς ἀποδικαίωσιν πρὸς τῆς μεταπολιτευσίαις, ἃ ἔλαλθον κατ' οὐκὴν τὴν μεταπολιτευσίαν ἀπεκατεστάθη εἰς τὰ δικαιώματά του αὐτοδικαίως, καὶ ταιαύτην γνώμην περί τούτου ἔχουσιν οἱ πρωτὴθέντες νομομαθεῖς καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρείος Πάγος.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπερωτῆσας, ὅτι, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ἀμείλῃ ἐν ἐκτάσει καὶ τῶν ἀρρομνίων τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρυτίων, ὅταν κατατεθῇ τὸ ἔγγραφον τοῦ ἐπαρχοῦ, περί οὗ ἐγένετο λόγος ἐν τοῖς εἰρημέτοις, ἔρχεται εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Γ. Φεσά, καὶ παρατηρεῖ, ὅτι αὐτὸς, μεθ' οὗσα καὶ ἂν εἶπον οἱ νομομαθεῖς, καὶ ἰσχυρίσθῃ ὁ Πρωθυπουργός, δὲν ἀπεκατεστάθη, οὐτε γινώσκοντες τῶν ὑπὸ τῆς Παιν. Δικονομίας διαγραφόμενῶν ἐκτετυπώσεων· ἃ ἀποκατεστάθη, ἐπομένως ὁ ὑπουργὸς καὶ ὡς ἐπράξε νὰ θέσῃ ὡς ἐπιτηρητὴν τῆς ἡθικῆς καὶ ὡς προϋπὸς τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ποικίλων ἀνθρώπων ἐπὶ ὁλοφάνη καταδικασθέντα. Διὰ αὐτὰ θέτει ὑπὸ τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς τὴν ἐξῆς πρότασιν· ἃ ἡ Βουλὴ, ἀπορριπνύμενη, ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Γ. Φεσά, ὡς δημοστυνόμενου Παμίσου, ἐγένετο παρὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερομηνία διαταξίν·

Ἀπήντησεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι ὁ περί οὗ πρόκειται δὲν ὑπὲρ δολοφονίας, κατηγορήθη δὲ καὶ κατεδικάσθη συμφορανθεῖς, ὅτι ἐδέχθη καὶ ὑπερβύθη εἰς τὴν οἰκίαν ἐνᾷ δολοφονίᾳ, ὥστε δὲν εἶναι τοσοῦτον ἀποτρόπαιος, ὥστε νὰ τὸν παραστήσῃ ὁ προλαλήσας, εἰ ἐναντία, διακρίνεται σήμερον ἐπὶ τιμωρητῇ καὶ πλούτῳ. Ὅπως δὲ ποτε ὅμως καὶ αὐτῷ, ἡ νομολογία τοῦ αἵματος Πάγου εἶναι, ὅτι πᾶν εἶδος ἐγκλήματος ἐξελήφθη ὁλοκληρῶς ὑπὸ τῆς μεταπολιτευσίας. Τὸ καθ' ἑαυτὸν τοιοῦτος ἀνθρώπος, οἷος ὁ Γ. Φεσάς, δὲν δύναται παρὰ νὰ καλέσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ μάλιστα ὅταν οὗτοι συνίστανται ὑπὸ τῶν ἀρρομνίων ἀρχῶν, ἐπιζητῶνται δὲ καὶ υποληπτῶνται παρὰ τοῦ λαοῦ. Ἐλπίζει διὰ ταῦτα, ὅτι ἡ Βουλὴ, ἀρκομένη εἰς ὅσας ἐγκλήσεις διδῇ, θὰ ἀπορρίψῃ τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος.

Ἐνταῦθα προκαληθέντων παρὰ τοῦ ἀγορεύοντος πρωθυπουργοῦ τῶν βουλευτῶν Μεσσηνίας νὰ μαρτυρήσωσι περί τοῦ περί οὗ ὁ λόγος Φεσά, ἀπήντησεν εἰς τὸν βουλευτὴν Καλαβρυτίων,

φασκὶς εἶναι μὲν ἱκανὸς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἢ παρ' αὐτοῦ προχθεῖσα δολοφονία εἶναι ἀληθής.

Ἐπανέλαθεν ὁ προλαλήσας βουλευτὴς Καλαβρύτων, ὅτι ἀποφύγων νὰ εἴη ἀπὸ τὸ οὐσιαστικὸν ζήτημα ἂν ἐπὶ τὴν ἔξω δολοφονίαν ὁ Γ. φασκίς, διότι οὐδὲ κἀν γνωρίζῃ τὸν ἄνθρωπον, ἐπιθυμῇ νὰ πεισθῇ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ Βουλὴ ἂν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπεκατεσταθῇ κατὰ τοὺς Νόμους ἢ ὄχι. Πρὸς ἀποδείξιν ὅμως τοῦτου ἀπικτεῖται νὰ παραπεμθῇ ἡ ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν δικαστικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἵνα λαμβάνουσα πληροφορίας φράσῃ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἀποσύρων τὴν ἀνω ἐκ ἐθείσαν πρότασιν του, ἀρκεῖται νὰ παραπεμφθῇ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ζήτημα εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ καὶ γνωμοδοτήσῃ.

Ἀπήντησαν ἄλλος, ὅτι ἡ ἀποκατάστασις οὐκ γίνεται μόνον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας, ἀλλὰ, κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν ποινολόγων, καὶ διὰ δικαστικῆς χάριτος ἢ διορισμοῦ εἰς ἀζώμα τι, ἐπομένως θεωρῶν περιττὴν πᾶσαν περαιτέρω ἀνβολὴν ἢ σκέψιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀρκουμένη εἰς τὰς ἐξηγήσεις τοῦ Πρωτοπουργοῦ πρέπει νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Μετά τινα δὲ ἐξηγήσιν ἄλλου τῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἀποράσεων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἡ συζήτησις ἐκλήρυνθη περαιωμένη. Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ εἰς ψήφωσιν τὸ ἐκ τῆς συζήτησεως ἐξαχόμενον, ἔλαβε χώρα ἀμφισβήτησις περὶ τῆς προτεραιότητος τοῦ ψηφισμένου θεματός, καὶ ἂν οἱ μὲν ἰσχυρίζοντο, ὅτι ἀπωτέρα πρότασις εἶναι ἡ παραπέμπουσα τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, οἱ δὲ ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ μετάβασις εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἐπὶ τέλους συναινέσει τῶν ἀμφισβητούντων τεθῇ εἰς ψήφωσιν ἡ ἐξῆς πρότασις: «Ἡ Βουλὴ, ἀρκουμένη εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Πρωτοπουργοῦ διθείσας πληροφορίας, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν». Τὴν πρότασιν ταύτην ἡ Βουλὴ, φράσθησα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρεπέμχθη δι' ἀναστάσεως.

Προκειμένου δὲ εἶτα νὰ ἀναγνώσῃ τὸ πρῶτον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἦτοι Νομοσχέδιον περὶ ναυτικῶν ἀποστράτων, παρεθῶν ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ἀπέσυρεν αὐτὸ, κατεθετο δὲ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἑτέρου νομοσχεδίου περὶ σχηματισμοῦ ναυτικῆς φλαγγῆς, τὸ ὅποιον ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν ἐκλήρυνθη κατεπειγὼν καὶ ἀναγνωσθὲν αὐθόρως εἰς πρώτην συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεων.

Ἐπίσης ἀναγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ

ἐπιβολῆς φόρων εἰς τὸν ἄθλον Καλλιίδας εἰς ἀνέγερσιν ὑδραγωγείου, ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεων δεκτὸν.

Ἦρξατο ἀκολουθεῖν ἡ ἐξακολουθεῖς τοῦ περὶ ἐπιτηδευμάτων νομοσχεδίου, ἀναγνώσθη δὲ τὸ ἄρθρον 3 αὐτοῦ.

Εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι πρέπει νὰ συζητηθῇ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερόμενον ὑπὸ στοιχ. Α. Τιμολόγιον μετὰ τῶν κλάσεων τῆς Α' κατηγορίας, ἤρξαντο ἀναγινωσκόμενοι κατὰ σειρὰν οἱ ἐπιτηδευματῖται τῶν διαφόρων κλάσεων τῆς κατηγορίας ταύτης, ἐφ' ἧς ἐγένοντο αἱ ἐρεῖς τροποποιήσεις, συναίνεσι καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ μὲν ὑπὸ στοιχ. Α'. Τιμολόγιον ἐτροποποιήθη οὕτως:

Κατηγορία Α'.

Τιμολόγιον ὑπὸ στοιχ. Α'.

Η Ι Ν Α Ξ

Τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ φορολογουμένων ἐπιτηδευμάτων.

Αριθ. κλάσεως	Πληθυσμὸς 20,000 καὶ ἐπείκεινα	Πληθυσμὸς 15,000 μέγχι 20,000	Πληθυσμὸς 10,000 μέγχι 15,000	Πληθυσμὸς 5,000 μέγχι 10,000	Πληθυσμὸς 2,000 μέγχι 5,000	Πληθυσμὸς 500 μέγχι 2,000	Πληθυσμὸς μέγχι 500
1	16	14	12	10	8	6	4
2	24	21	18	15	12	9	6
3	32	28	24	20	16	12	8
4	48	42	36	30	24	18	12
5	64	56	48	40	32	25	16
6	80	70	60	50	40	30	20

Ἡ Α'. Κλάσις τῆς περὶ ἧς πρόκειται Α' κατηγορίας παρεδόχθη ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ προστεθέντος μετὰ τῶν λέξεων «χαλαστικῆς» τῶν λέξεων «(ἀνευ μύλου)» προστεθήσαν δὲ ὅπως εἰς τὴν Κ' κλάσιν ταύτην ἀφαιρεθέντες ἐκ τῆς Η'. Κλάσεως οἱ ἐξῆς ἐπιτηδευματῖται.

« Ἀλιεὺς ἢ ἰχθυοπώλης »

« Γούναρης »

- α Γανωτής»
- α Διορθωτής ὁρολογίων»
- α Κτίστης»
- α Σοβατζής»

Διπρέθη δὲ τὸ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 14 τῆς Β'. κλάσεως σημειούμενον «Καιροζιέρης δι' ἑκαστον κάρρον» εἰς δύο, καὶ εἰς μὲν τὴν Α'. κλάσιν μετενέχθη ὁ ἐξῆς.

«Καιροζιέρης δι' ἑκαστον δι-ρχον κάρρον.» Εἰς δὲ τὴν Β'. κλάσιν ἐσημειώθη τὰ ἐξῆς.

«Καιροζιέρης δι' ἑκαστον τετράτροχον κάρρον.»

Εἰς ἀμφοτέρους δὲ τὰς διαιρέσεις ταύτας προσετέθη ἡ ἐξῆς σημείωσις: «ἔκτος τῶν κάρρων τῶν γεωργῶν τῶν κτηματιῶν καὶ κηπουρῶν, τῶν χρησιμευόντων εἰς γεωργικὰς καὶ κηπουρικὰς ἐργασίας.»

Επίσης ἀφαιρέθην. Ἐκ τῆς Γ'. κλάσεως προσετέθη εἰς τὴν Α'. κλάσιν τὸ ἐξῆς.

«Διδάσκαλος χοροῦ καὶ ξιρακίας.»

Εἰς τὴν Α'. ἐπίσης κλάσιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται κατηγορίας προσετέθη, ἀφαιρέθην ἔκ τῆς Α'. κλάσεως τῆς Β'. κατηγορίας, τὸ ἐξῆς.

«Μάγειρος (ἐκτός τῶν Ἀθηνῶν, Σύρου, Πατρῶν καὶ Πειραιῶς.)»

Κατόπιν ἀνεγνωσθήσαν καὶ ἐν τῇ Β'. κλάσιν σημειούμενοι, καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰρημένων ἐγένοντο οὗτοι οἱ ὑπόλοιποι, προσετέθησαν δὲ καὶ οἱ ἐξῆς ἀφαιρέθεντες ἔκ μὲν τῆς Γ'. κλάσεως.

«Αρκατζίδης (κατασκευασταὶ ἐνδυμάτων ἀπὸ σαγιάκη ἢ ἀμπάν)»

«Μελωνῆς γύφου ἢ κυμακίου.» Ἐκ δὲ τῆς Γ'. κλάσεως ὁ ἐξῆς.

«Ἐπιδιορθωτής ἀμαζῶν καὶ κόρρων.»

Ανεγνωσθήσαν ὅτιον οἱ ἐν τῇ Γ'. κλάσιν σημειούμενοι, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν προειρημένων, καὶ ἐγέναντο οὗτοι, προσετέθησαν δὲ ἔκ μὲν τῆς Α'. κλάσεως οἱ ἐξῆς.

«Κατασκευαστὴς πηλίνων ἀγγείων»

«Πωλητὴς πτηνῶν καὶ λαγάνων»

Ἐκ δὲ τῆς Α'. κλάσεως τῆς Β'. κατηγορίας ὁ ἐξῆς.

«Πωλητὴς ὀπωρικῶν λιανικῶς.»

Ὅτω δὲ ἐγέναντο οὗτοι οἱ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν προειρημένων σημειούμενοι ὑπόλοιποι τῆς Α'. κλάσεως, ἐπίσης καὶ οἱ ἐν τῇ Β'. κλάσιν σημειούμενοι ἀντι μετεβάλλει.

Ἐνταῦθα παρατηρήθη ὑπὸ τινων, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἦτον εἰς ἀπαρτίαν, κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν αὐριον τὴν ἐξακουσθήσασιν τῆς συζητήσεως διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Δ. Παπαλουκάς,

Χ. Μαστραπάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΘΘ'.

Τῆς 31 Μαρτίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Παραθὺν ἐν μέλει τῆς κατὰ τινὰ τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων διαιρεθείσης πενταμελούς ἐπιτροπῆς πρὸς εξέτασιν τῶν κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Σκελλημενίου ὡς βουλευτοῦ ἀποδιδόμενων ἀνέγγειλεν, ὅτι ἐπρόσταθι παρὰ τοῦ ενδιαφερομένου ἡ ἐξαίρεσις τοῦ βουλευτοῦ Μπαλάνου, ὡς εἶπεν ἔχοντος συμφέρον καὶ παρεκάλει διὰ τοῦτο τὴν Βουλὴν νὰ ἀναπληρώσῃ δι' ἄλλου βουλευτοῦ τὸν ἐξαλειφθέντα, ἢ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς λοιποὺς τέσσαρας νὰ προδῶσι.

Προτέθηκεν ὁ βουλευτὴς Μπαλάνος, ὅτι ἂν καὶ δὲν ἔχῃ ὑπὲρ τὴν λόγος, δι' οὗ προτείνεται ἡ ἐξαίρεσις του, μολαταῦτα, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἐξαλειφθέντος, παρεκάλει τὴν Βουλὴν νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς ἐντολῆς καὶ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλου.

Παρατηρήσαντες δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι καὶ ἕτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ὁ κ. Σωτηροπούλος, ἀνέθενε δια προσωπικοῦς λόγους νὰ ἀφῇ μέλος, ἀντικατετάθη ὑπὸ τοῦ κ. Γαῖτα Φωσκάρου, καὶ ἀνομιμήσαντο ἀντὶ τοῦ ἐξαλειφθέντος τὸν βουλευτὴν Γ. Μαυρογιάννην, ἡ Βουλὴ συνέχισε.

Παραθὺν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν εἰς τὴν πρό τινων ἡμερῶν ἀποβληθείσαν αὐτῇ ἐπερώτησιν περὶ τοῦ διευθύνοντος τὸ προξενεῖον Σμύρνης, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ εἰρημένου ὑπαλλήλου ὡς δικαστοῦ, διότι δὲν ἔχει δικαιοδοσίαν τοιαύτην, ἐξήτεισεν ὅμως πρὸς αὐτοῦ ἀπολογία ὡς πρὸς τὰ παράπονα τοῦ παραπονούμενου ὑπακόου Ἑλλήνος, καὶ ἔλαβεν ἀπάντησιν, ὅτι τὰ

ἐνεργηθέντα ἦσαν ἐντὸς τοῦ νόμου· ὡς πρὸς δὲ τὸν ὑπάλληλον τοῦτον ἡ ὑπερσία εἶχε ἀριστερά πληροφορία.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τοῦ ἐπερωτήσαντος, ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τὰ καθήκοντα τοῦ προέξου εἶναι ὅλως διοικητικὰ, ἐπομένως τὸ ὑπουργεῖον ἔχει δικαίωμα ἐποπτείας καὶ ἐπεμβάσεως, ἑτέρου δὲ ἰσχυρισθέντος, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος προέξας ἐργάτη λόγῳ ἰδιοτελείας νὰ συνδράμῃ κατὰ τὸ καθήκον τοῦ τὸν ὑπῆκουον Ἕλληνα, εἰς θν κακῶς ποιῶν κινήθη καὶ τὴν ἑλληνικὴν ὑπικοότητα, ἄλλου δὲ προσθέντος, ὅτι πρέπει νὰ διαταχθῶσιν ἀνακρίσεις, ἐν ἀνάγκῃ δὲ νὰ παυθῇ ὁ ὑπάλληλος αὗτος πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ὁμογενῶν, οὗς καταπιεῖ, ὁ μὲν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ἐπιμύην ἐπὶ τούτῳ ἀνακριτὴν, ἡ δὲ Βουλὴ ἠρκέσθη εἰς τὰ λεχθέντα.

Κατόπιν ἀπαντῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ἐπερώτησιν περὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ αἰμυνηστοῦ Στουρνάρη, ἐξέθηκεν, ὅτι ἐρευνήσας οὐδεμίαν τοῦ προκατόχου τοῦ εὐρήκεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνέργειαν, καὶ τοῦτο διότι οὐδεμίαν δικαιοδοσίαν εἶχε τὸ ὑπουργεῖον, καθόσον ὁ κληροδοτὴς ἐκτελεστὰς εἶχεν ἀφήσει τὰ Βουλευτικὰ Σώματα καὶ τὸν θεῖόν του, ἐπομένως ἡ Βουλὴ δύναται δι' ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν μελῶν τῆς νὰ ἐξετάσῃ καὶ μάθῃ τὰ ἴδιοντα.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπεφάρτισε τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐξετάσῃ, ἥτις ὤφειλε νὰ ἐρευνήσῃ περὶ τῆς γενομένης διαχειρήσεως, ἡ τοῦ ἀχίστου νὰ διορισθῇ ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς ἐν ἡ δὴ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τούτῳ.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι ἡ δεκαπενταετής ἀδράνεια καὶ ἐπιπολαιότης ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος εἶναι παράδοξος, καὶ ὅτι πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ λάβῃ σύντονα περὶ τούτου μέτρα ἐκλέγουσα τριμελὴ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν, ἡ Βουλὴ ἀνέδραλε τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπόφασιν, ὡς καὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν προσεχῇ δευτέραν.

Ἀναικινώθησαν κατόπιν διάφοροι τροπολογίαι ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ἐπιτηδευμάτων καὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ παρεπέμθησαν εἰς τύπῳσιν.

Ἀρξαμένης τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐπιτηδευμάτων νομοσχεδίου, παρελθὼν τις ἐξέθηκεν, ὅτι τὰ αἷτια τῆς παρούσης καχεξίης ἐγκαινται εἰς τὴν ἀνεχίαν τῶν κτηματιῶν καὶ πολιτῶν πάσης τάξεως, οὗτινες δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρυνθῶσι πέραν τοῦ δέοντος, ἵνα μὴ ἀποδειλιάσανται, ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων βαρῶν ἀποβάλλωσι πᾶν θάρρος. Τούτου ἕνεκα προτείνει, εἶπεν,

ὅπως ἐκλείψωσιν αἱ πολλαὶ ἀμφισβητήσεις ἐπὶ τῆς κατ' ἄρθρον συζητήσεως, νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου φορολογικοῦ νομοσχεδίου τὴν αὐξήσιν, ἥτις ἐψηφίσθη καὶ ἐπὶ τῶν ζώων, ἥτοι 40 ἐπὶ τῆς 0/0, ἥτις εἶναι ἀκούσασα καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους νὰ ἱκανοποιηθῇ καὶ τὸν λαὸν νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ ὑπερμέτρως, τοσούτῳ μᾶλλον, καὶ ὅσον ἡ μὲν αὐξήσις εἶναι ὑπερίσχυς καὶ πέραν τοῦ δέοντος, ἡ δὲ ἰσότης πρὸς τοὺς φόρους ἄλλων εἰδῶν οὐδὲ κἂν εἶναι ἀνάλογος. Ἰσῶς ἐκ τῆς τροπολογίας τοῦ ταύτης ἐπέλθῃ, εἶπεν, ἐλάττωσις τις ὡς πρὸς τὸ ποσόν, ἀλλ' ἡ ἐλάττωσις αὕτη δύναται νὰ καλυφθῇ ἐὰν ὁ ὑπουργὸς παραδεχθῇ τὸ σύστημα τῆς πολυετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν γαιῶν, τῶν τελωνίων, τοῦ ἀλατός, πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ λικυρίου καὶ ἐκ τῆς εἰσπραξέως τῶν κατὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ (κατωτέρου) διαπραχέντων χειματῶν. Ταῦτα προτείνων ἐλπίζει, ὅτι ὁ ὑπουργὸς θελεῖ ἀναγνωρίσει τὸ δίκαιον καὶ θελεῖ ἀποδεχθῇ τὴν τροπολογίαν τοῦ ταύτης, ἥτις εἶναι συμφέρουσα καὶ εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὸ δημόσιον.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι ἀπορεῖ πῶς νὰ ἀποδώσῃ τῇ συνόδῳ ταύτην μεταβολὴν τοῦ προαγορεύσαντος, ὅστις πρὸ τῶν μελῶν εἶχεν ἐναγίας ἰδέας, τὰς ὁποίας καὶ ἀπὸ τοῦ θέματος τῆς Βουλῆς ὑπεστήριξεν. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἐπερίμενε νὰ κάμῃ γενικὴν τινὰ σύγκρισιν τῶν διαφόρων φάσεων πρὸς ἀλλήλους, ὅπερ δὲν ἐπραξεν. Ἐν ταῦτοις ἐπαναλαμβάνων, ὅτι τὸ νομοσχέδιον, περὶ οὗ πρόκειται, σκοπεῖ οὐ μόνον τὴν αὐξήσιν τῶν ἐσθῶν, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὴν κατὰ λόγον τῆς περιουσίας ἐκάστου διανομὴν τοῦ προκειμένου φόρου, ἀπεκρούει, εἶπε, τὸ σύστημα τῶν πολυετῶν ἐνοικιάσεων, διότι ἰσχύει ἤδη ἐν Τουρκίᾳ, καὶ ἐφαρμοσθέν ἀλλοτε καὶ παρ' ἡμῖν ἐφερὲν ἀλεθριώτατα ἀποτελέσματα, ἐντεῦθεν μάλιστα προσήλθον τὰ πλείστα τῶν καθυστερούντων. Ἐπειδὴ δὲ αἱ περιστάσεις, εἰς ἃς διατελεῖ ὁ τόπος, εἶναι σπουδαῖαι, καὶ ἀπαιτεῖται θάνατον ὅπως οὖν ἐπαρκῆς, καὶ τοιοῦτον ἀδύνατον νὰ εὐρεθῇ ἐν ὅπῳ δὲν ἐξισωθῶσι τὰ ἐσθὰ μὲ τὰ ἐξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ δὲν ἐνανθῇ ἡ δημοσία πίστις, ἥτις πρὸ πολλοῦ ἐξέλειπεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἀποκρούσῃ πᾶσαν τροπολογίαν τοῦ συστήματος, ὅπερ καθιεροῖ ἐν τῷ ὑπὸ συζητήσιν νομοσχέδιον.

Ἐπαναλαβόντος τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὤφειλε ν' ἀρκεσθῇ εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων κατὰ 40 ἐπὶ τοῖς 0/0, καὶ ὅτι τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα αἵτινα παρε-

ἐλάγησεν ὁ ὑπουργός, συνάδουν πληρέστατα πρὸς ὅσα καὶ ἄλλοτε ἐξέθηκεν, ἐπὶνέγκαν ἄλλος, ὅτι ἀντιθέτως πρὸς τὴν γνώμην, ἣν πέρυσιν εἶχε, σήμερον κηρύττεται ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων, δι' οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ διότι ἐπιθυμεῖ, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοῦ τὰ ἐπερχόμενα ἔκτακτα συμβάλλοντα, νὰ παρασκευασθῇ καὶ ἡ Ἑλλὰς ὅπως ὑπερασπίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς. Τὸ ἔθνος ἐπρεπε νὰ ᾔνκει παρασκευασμένον πρὸ πολλοῦ ἵνα μὴ διατελῇ εἰσέτι εἰς θέσιν ἀμύνης, ἀλλ' ἐπιχειρήσῃ καὶ ἐπιθῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του, διό καὶ κατακρίνει τὴν κατόπιν ἐορτῆς συγκάλεισιν τῆς Βουλῆς, ἥτις μόνη ἠδύνατο καὶ δύναται νὰ παρέξῃ τὰ μέσα πρὸς τοιοῦτον σκοπόν.

Ἀφοῦ δὲ διὰ μακρῶν κατόπιν ὁ ῥήτωρ ἐξέθηκε τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς, κατέκρινε δὲ καὶ τὴν διπλωματίαν δι' ἣν ἀδικίαν πράττει πρὸς τὸν ἑλληνισμόν, κατέληξε τὸν λόγον ἰσχυρίζεις, ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει εἰς ἑαυτὴν νὰ ἐλπίσῃ καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ξένους, ἐπομένως πρέπει νὰ παρασκευασθῇ τάχιστα ἵνα ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς. Ὡς πρὸς τὸ ζητούμενον δὲ νομοσχέδιον παραδέχεται αὐτὸ ὑπὸ τὰς ἐπιφερομένας τροπολογίας.

Ἐπὶνέγκαν ἄλλοι, ὅτι, συμφωνῶν μὲ τὸν ὑπουργόν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰσοτητα τῆς φορολογίας, ἀποκρούει οὐ μόνον τὸ ὑπάρχον ἐν ἰσχυρῇ φορολογικῷ συστήματι, ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸς τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ Ἠλείου διατυπωθὲν, προτείνει δὲ τὴν κατὰ γράμμα φορολογίαν, ἥτις ἐνὶ ἀρ' ἐνὸς θέλει διπλασιάσῃ τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἀπαλλάξῃ τὸν λαόν ἀπὸ τὰ βάρος καὶ τὰς καταπιέσεις, τὰς ὁποίας ἐπ' ὠφελείᾳ οὐχὶ τοῦ δημοσίου ὑρίστανται σήμερον.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ δὴ ἀνεγνώσθη ἡ 5^η. Κλάσις τῆς Α' κατηγορίας, ἐγένοντο δὲ δεκτοὶ οἱ ἐν αὐτῇ σημειούμενοι ἐπιτηδεύματι, ἀφαιρεθῆντος συναινέσει καὶ τοῦ ὑπουργοῦ μόνον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ μετενεχθῇ εἰς τὴν Δ' κλάσιν τοῦ ἐξῆς, τοῦ ὁποίου ἡ λέξις τέταρτος μετεβλήθη εἰς τὴν λέξιν «ἡμισυ».

«Κρεοπώλης μετὰ κρεοσφαγαίου· οἱ πωλοῦντες ἐκτός τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς τῶν πόλεων πληρώνουσι κατὰ τὸ ἡμισυ ὀλιγώτερον.»

Κατὰ συνέπειαν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἀνεγνώσθη εἰς τὸ 4^{ον} ἄρθρον, ἤρξατο δὲ ἀναγινωσκόμεναι καὶ ἡ Β' κατηγορία.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τις τὸν λόγον ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ θάσις τοῦ νομοσχεδίου ὡς πρὸς τὴν κατηγορίαν ταύτην εἶναι ἀδίκος· ἐπομένως προέτεινε νὰ τεθῇ ὡς θάσις ὁ ὑπολογισμὸς πρὸς 10 τοὺς 0|0 ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι θὰ ἐπέλθουν οὕτως οὐ μόνον εἰς πολλοὺς ἀδικήματα, ἀλλὰ θὰ μειωθῶσι καὶ τὰ ἔσοδα, παρετηρήθη ὑπὸ τινῶν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἦτο πλήρης. Κατὰ συνέπειαν ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Δ. ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ,

Χ. ΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Τῆς 1^{ης} Ἀπριλίου 1867.

Πλήρους γενόμενης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη ἀναφορά διαφόρων ἀγωνιστῶν, ἐξαίτουμένων νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ αὐτῶν κδικημένων ὄντων, ἥτις, ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, ἀπεφασίσθη νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸν ὑπουργόν τῶν ἑσωτερικῶν μετὰ τὴν παρατήρησιν νὰ προσκαλέσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐπιτροπὴν ὅπως περατώσῃ τέλος πάντων τὰς ἐργασίας τῆς.

Ἀρξάμενης εἰς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδεύματων νομοσχεδίου, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός ὑπέβαλε τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ ὑποστοιχ. Β' Ιεμολογίου τῆς Β' κατηγορίας. ἥτις καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀπαλειφθέντος ἤδη. ἔχει δὲ ὁ πίναξ, ὡς ἐτροποποιήθη, οὕτως.

Κατηγορία Β'.

Τιμολόγιον ὑπὸ Στοιγ. Β'.

Πίναξ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ ἐνοικίου τῶν καταστημάτων ἡ οἰκίων φορολογουμένων ἐπιτηδευματιῶν.

Αριθ. κλάσεως	Πληθυσμὸς 20,000 καὶ ἐπὶ- καιναὶ ταῖς ἐξ					Πληθυσμὸς 15,000 μέχρι 20,000 ταῖς πέντε					Πληθυσμὸς 10,000 μέχρι 15,000 ταῖς τέσσαρες					Πληθυσμὸς 5,000 μέχρι 10,000 τα- ξεὶς τρεῖς					Πληθυσμὸς 2,000 μέχρι 5,000		Πληθυσμὸς 500 μέχρι 2,000		Πληθυσμὸς 200 μέχρι 500			
	Σ	Ε	Δ	Γ	Β	Α	Ε	Δ	Γ	Β	Α	Δ	Γ	Β	Α	Δ	Γ	Β	Α	Β	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	
1	120	100	80	60	40	20	90	72	54	36	18	56	42	28	14	—	—	—	—	—	—	20	12	10	6	8	10	6
2	150	125	100	75	50	25	115	92	69	46	23	68	51	34	17	—	—	—	—	—	—	25	15	12	8	12	15	8
3	180	150	120	90	60	30	135	108	81	54	27	84	63	42	21	—	—	—	—	—	—	30	18	15	10	15	20	10
4	240	200	160	120	80	40	180	144	108	72	36	112	84	56	28	—	—	—	—	—	—	40	24	20	12	20	25	12
5	300	250	200	150	100	50	225	180	135	90	45	140	105	70	35	—	—	—	—	—	—	50	30	25	16	25	30	16
6	360	300	240	180	120	60	270	216	162	108	54	168	126	84	42	—	—	—	—	—	—	60	36	30	20	30	35	20

Οὕτω δὲ, μηδεμίαν ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως ὡς πρὸς τὴν διὰ τοῦ εἰρημένου πίνακος τεθείσαν βάσιν, ἀνεγνώσθη ἡ Α' κλάσις τῆς Β' κατηγορίας, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐτροποποιήθη οὕτως.

«2) Μάγειρος μετὰ καταστήματος ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν, Σύρον, Πατρῶν καὶ Πειραιῶς.»

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 «Πωλητὴς ὑπωρικῶν λιανικῶς» μετενέχθη εἰς τὴν Γ' κλάσιν τῆς Α' κατηγορίας, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 «Σχοιτᾶς» μετενέχθη εἰς τὴν Α' κλάσιν τῆς Α' κατηγορίας οὕτως. «Σχοιτᾶς ἐν γένει.»

Ἀνεγνώσθη εἴτα ἡ Β' κλάσις τῆς προκειμένης κατηγορίας, ἐφ' ἧς ἐγένοντο αἱ ἐξῆς μεταβολαί. Ὁ ἀρτοποιός, ὁ τυπογράφος ὁ σαπωνιὺς ὑπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Α' κλάσιν τῆς Β' κατηγορίας, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐγένετο δεκτὴ ὅπως ἔχει.

Ἡ Γ' κλάσις ἐτροποποιήθη οὕτως ὑπεβιβάσθη μὲν εἰς τὴν Β' κλάσιν ὁ «ἔμπορος σκευῶν ἐκ χρυστάλλινου, ὕδατος, πορσελάνης ἢ πηλοῦ», διεκρίθη δὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 «καφετζῆς» εἰς δύο εἴδη οὕτως.

1) Καφετζῆς ἀνευ μπιλιάρδου.

2) Καφετζῆς μετὰ μπιλιάρδου.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον μετενέχθη εἰς τὴν Α' κλάσιν, τὸ δὲ ἔμεινεν εἰς τὴν ὑπὸ συζήτησιν Γ' κλάσιν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐγένετο δεκτὴ ἡ προκειμένη κλάσις, μὴ γενομένης δεκτικῆς τῆς προτάσεως τοῦ νὰ ἀπαλειφθῇ ἐτελῶς ὁ Διευθυντὴς ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου.

Ἡ Δ' κλάσις ἐτροποποιήθη οὕτως μετενέχθησαν εἰς τὴν Γ' κλάσιν τὰ ἐξῆς.

Οἰνοπώλης (Κρασοπώλης.)

Φαρμακοπώλης ἢ Φαρμακοποιός.

Ἐνταῦθα, ἐρωτήσαντός τινος ποίους ἐννοεῖ τὸ νομοσχέδιον οἰνοπώλης, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐννοεῖ τοὺς ἐκ συστήματος μεταρχομένους τοιοῦτον ἐπάγγελμα, ἐπρόσθεσε δὲ, ὅτι τοῦτο μένει εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐφόρου.

Ἐπίσης ἐπὶ τῇ προτάσει ἄλλου προσετέθη εἰς τὴν κλάσιν ταύτην καὶ νέον ἐπάγγελμα τὸ ἐξῆς.

«Χαλβατζῆς μὲ μύλον.»

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐγένετο δεκτὴ ὅπως ἔχει ἡ Δ' κλάσις.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν τὰ τῆς Ε' κλάσεως ἐπιτηδεύματα. Ἐπὶ τοῦ ἀριθ. 1 «Δικηγόρος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνοικίου τῆς οἰκίας» λαβὼν τις τὸν λόγον ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ βάσις τοῦ νο-

μοσχεδίου, ἥτοι τὸ ἐνοίκιον τῆς οἰκίας, δὲν εἶναι ὀρθή, καθ' ὅσον ἐντεῦθεν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γνωρισθῶσι τὰ εἰσοδήματα ἐκάστου δικηγόρου, τὸ μόνον γνώρισμα τῶν ὑποίων εἶναι ἡ πελατεία, καὶ ταύτην οὐδεὶς, ἐκτὸς τῶν δικαστηρίων, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἤξευρε. Διὰ ταῦτα ὑποβάλλει τὴν ἐξῆς τροπολογίαν, ἥτις θέτει τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν βάσιν.

«Ὁ φόρος τοῦ ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων μεταξὺ τοῦ μεγίστου καὶ ελαχίστου ὅρου προσδιορίζεται, ἐν μὲν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπὸ τῶν προέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου, Ἐφετείου καὶ Πρωτοδικείου, ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν ὅπου ὑπάρχει Ἐφετεῖον ὑπὸ τῶν προέδρων τοῦ Ἐφετείου καὶ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἐφετείου· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς, ὅπου μόνον Πρωτοδικεῖον ὑπάρχει, ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτοῦ, τοῦ εἰρηοδίκου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Πρωτοδικείου.»

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδεύματων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσεγγίσῃ τις εἰς τὴν ἀλήθειαν· τὸ σύστημα τοῦ προλαλήσαντος επικρατεῖ καὶ ἀλλαχῶς, ἀλλὰ γεννᾷ πολλὰ παράπονα. Τὸ καθ' ἑαυτὸν ἀφίνει εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς Βουλῆς νὰ παραδεχθῇ ἢ μὴ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν τροπολογίαν, ἀλλὰ πρέπει νὰ μὴ λησμονήσῃ, ὅτι δυνατόν νὰ ἐξασκηθῇ πίεσις ἐπὶ τῶν δικηγόρων, ἢ ἐτέρωθεν νὰ προσβῇ ἡ φιλοτιμία των κατὰ τὴν κατάταξιν.

Προσέθεσαντος δὲ ἄλλου, ὅτι ἡ τροπολογία αὕτη κατ' οὐδὲν διαφέρει τῆς ἐδικῆς του, ἣν πρό τινος ὑπέβαλεν, ἀλλ' ἀκολουθῶς ἐγκατέλειπεν ὡς μὴ συμφωνοῦσιν μὲ τὴν βᾶσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἐπομένως θεωρήσαντος αὐτὴν ἀνωρελὴν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν εἰρηματικὴν τροπολογίαν μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ τὸν τριτὸν 1 τῆς Κλάσεως ταύτης, ἐπίσης καὶ τοὺς ἀριθμοὺς 2 καὶ 3 ὡς ἔχουσι, μὴ γενομένης δεκτικῆς τῆς μεταβίβσεως τῶν ζαχαροπλαστικῶν καὶ ἱατρῶν εἰς τὴν Γ'. Κλάσιν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 3 σημειώτις μεταβλήθη οὕτως·

«Σημ. Οἱ δικηγόροι καὶ οἱ ἱατροὶ αἱ ἐξασκῶντες τὸ ἐπιτήδεύμα των εἰς τὴν πρωτεύουσάν ὑποβάλλονται περιπλέον εἰς φόρον δραχμῶν 10 διὰ τὴν τελευταίαν τάξιν, ἥτοι τὴν πρώτην, 20 εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν ἥτοι τὴν δευτέραν, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Εἰς τὴν αὐτὴν αὐξοῖν τοῦ φόρου ὑποβάλλονται καὶ οἱ ἐν Ναυπλίῳ δικηγόροι.»

Κατόπιν μετενέχθησαν εἰς μὲν τὴν Δ'. Κλάσιν ὁ «Ξενοδό-

χος (ἐνοικιαῖων μόνον δωμάτια μετ' ἐπιπλῶν)· εἰς δὲ τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν ἥτοι τὴν Γ'. Κλάσιν ὁ εἰσπράτορ εἰς μεγάλας ποσότητας ἢ καὶ προμηθευτὴς (comissionaire) ὡς καὶ σιτηρῶν (ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰδιωτικῆς κατοικίας, τοῦ ἐπιτηδεύματος).» Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐγένετο δεκτὴ ἡ Ε'. Κλάσις.

Ἐπὶ τῆς Γ'. Κλάσεως ἐπανεβλή ἡ ἐξῆς τροποποίησις, γενομένη δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς· ὁ ξενοδόχος ἐνοικιάζων δωμάτια μετ' ἐπιπλῶν καὶ δίδων φαγητά, μετετέθη συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὴν Ε'. Κλάσιν.

Οὕτω δὴ, περιοριστῶν καὶ τῶν κλάσεων τῆς Β'. Κατηγορίας ἀναγνώσθη τὸ 4 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἐγένετο δεκτὴν, ὡς ἔχει, τροποποιηθὲν κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ μεταβληθέντος ὑπὸ στοιχ. Β'. Τιμολογίου ὡς ἐξῆς· α) ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐδαφίου μετὰ τὰς λέξεις «τὸ ἀνώτατον ποσὸν ταῦτα» προστετέθη ἡ λέξις «ἐτησίως»· β) μετὰ τὴν λέξιν «ἐπιτηδεύματων» προστετέθησαν αἱ ἐξῆς· «ἐκάστη πῶλη ἢ χωρὶον· αἱ λέξεις «ἐκαστὴν, πρῶτην, τρίτην καὶ καθ' ἑξῆς κατὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ ὑπὸ στοιχ. Β'. Τιμολογίου. Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἐδαφίου προστετέθησαν τὰ ἐξῆς·

«Ὅπου ὁ πληθυσμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2.000 ψυχὰς οἱ ἐπιτηδεύματις κατατάσσονται εἰς μίαν μόνον τάξιν, μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐνοικίου.»

Κατόπιν ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὴν καὶ τὸ ἄρθρον 5 ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 6 ἁρθρου, ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ ὑπὸ στοιχ. Γ'. Τιμολόγιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπανεχθήσαν αἱ ἐξῆς τροποποιήσεις.

Ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ 1 ἀγαναχτῶν καὶ ἀπκλεισθῆσαν αἱ λέξεις «δι' ἑκάστην ἑταίαν». Αἱ ἀγαναχτικαὶ ἐταίρια κυζήθησαν ἀπὸ δραχ. 600 εἰς 1000, «ἀλευρομυλωνᾶς» ἡλαττώθη εἰς 10 δραχμὰς δι' ἑκάστην πέραν, ὁ ἀσβεστοποιὸς δι' ἑκάστην καμινί εἰς δραχ. 5, ὁ ἔχων ἀμαζάν δι' ἀγώγιον εἰς δραχ. 20, ὁ δι' ἀγώγιον καὶ δι' ἐπιτοκίους δραχ. 40, προστετέθησαν δὲ εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἰδίον ἀμὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἀμαζάνων.

Ὁ τριτὸς 8 «Βυροδεψία» ἐτροποποιήθη ὡς ἐξῆς·

« 8. Βυροδεψία	δραχ. 12
Βυροδεψία ἔχοντα μέχρι 5 ἐργατῶν	» 30
» » » 10 »	» 60

Βυρσοδεψεία έχοντα μέχρι 5 έργατων	δραχ 120
» » » 30 »	» 250
» » » 50 »	» 400

Επέκεινα των 50 έργατων » 500

Τὰ ἐργοστάσια τῶν ἀτμομύλων ὑλαιοθήσαν εἰς δραχ. 80, τὸ τῶν ἀνακαμινουμένων σκαριῶν ἐν Λαυρίῳ κύζηθη εἰς δραχ. 5,000, τὸ τῆς οἰνοποιίας εἰς 150, τὸ τῶν νυμάτων ἐπίσης εἰς 180, τὰ δὲ λοιπὰ ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 21, ἐξαιρουμένου καὶ τοῦτου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 10 «ἐργολάβος ναυπηγίας», ἀναδληθέντων εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Ὁ ἀντιπρόεδρος

Π. ΚΥΡΙΑΚΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Παπαλαουράς,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'.

Τῆς 3 Ἀπριλίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Παρελθὼν ὁ πρωθυπουργὸς ἐξέθκεν, ὅτι, προειμένου νὰ ἀπέλθῃ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διὰ λόγους ἐθνικοῦ συμφέροντος, θεωρεῖται ἀναγκαῖα ἡ λήξις τῆς παρούσης βουλευτικῆς συνόδου περὶ τὰ τέλη τῆς παρούσης ἐβδομάδος. Ἐπειδὴ δὲ μένουσιν ἐκκερμῆ νομοσχέδια τινὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ συζητήσῃ ταῦτα κατὰ προτίμησιν· κατὰ συνέπειαν πρὸς ταχύτεραν αὐτῶν ἐκπεραίωσιν προτείνει ἵνα τούντευθεν ἡ συνεδρίασις ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 10 ὥρας Π. Μ.

Μηδεμίαν δὲ ἀντιρρόησιν γενομένην εἰς τὰ λεγθέντα, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέξατο τὴν μεταβολὴν τῆς ὥρας τῶν συνεδριάσεων κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1858, μετ' ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ λογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἰδίας χρήσεως.

β) Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1859 μετ' ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ λογαριασμοῦ τῆς αὐτῆς χρήσεως.

γ) Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1860 ἔτους μετ' ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς αὐτῆς χρήσεως.

δ) Ὁμοιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν περὶ πολιτογραφήσεως ὡς Ἑλληνίδος τῆς Κυρίας Ἑλένης Μασάλακη, Δόρας Δ. Ιατρίας.

Παραπέμφθησαν δὲ εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

ε) Ἀναφορὰ Β. Δεσύλλα ἐξαιτουμένου τὴν πληρωμὴν τῆς συντάξεώς του, δι' ἣν κατεδικάσθη τὸ δημόσιον διὰ τελεσιδικου ἀποφάσεως.

Παραπέμφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν διὰ τὴν περαιτέρω.

Κατόπιν ἐπὶ τῇ προτάσει τινος ἀπεφασίσθη νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἡ ἀπὸ τῆς παρελθούσης συνόδου ἐκκερμῆς πρότασις περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν κατὰ τὴν Τροιζηνίαν καὶ Ναυπλίαν κτημάτων εἰς τοὺς ὀγοράσαντας αὐτὰ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸ 1826 ἔτος.

Ἀρξάμενης εἰτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐγένοντο αἰεὶ ἀντιρρόησεως δεκτὰ εἰς πρώτην μὲν συζήτησιν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

Α) Περὶ συνομολογήσεως δανείου ἐκ δραχ. 28,000,000.

Β) Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἐθοφυλακῆς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Γ) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ Μεταλλείων Νόμου.

Δ) Περὶ συστάσεως νέων πρωτοδικείων.

Ε) Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχμῶν 24,001, 5/00 δι' ἀποζημιώσεις.

Ϛ) Περὶ χορηγίας ὁμοίας πιστώσεως ἐκ δραχ. 40,000 διὰ συντάξεις τῶν πρώτων ἀστυνομικῶν χωρφυλάκων τῆς Ἑπτανήσου καὶ

Ζ) Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν.

Εἰς δευτέραν δὲ συζήτησιν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

Α) Περὶ ἐπιβολῆς φόρου ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως ὀδωγαγείου εἰς τὴν πόλιν Χαλκίδος.

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α'.) 31

Β) Περί παραγωγῆς οἰκοπέδου εἰς τὸν Ἀἴμον Ἑρμοποδ-
λεως πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ Ναυπηγείου.

Γ) Περί σχηματισμοῦ ναυτικῆς φάλαγγος.

Δ) Περί σχηματισμοῦ πόρων ὁδοποιίας.

Ε) Περί κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερ-
νήσεως καὶ τῆς θαλασσοπολικῆς εταιρίας Φρανκεντ.

Σ) Περί ρυμοτομίας τῶν πόλεων καὶ χωρίων καὶ

Ζ) Περί προβιβάσεως ἀνθεκτικιστῶν.

Ἦρξαστο ἀκολουθῶς ἡ ἐξακολουθήσας τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ
νομοσχεδίου περὶ ἐπιτηδεύματων. Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ ὑ-
πουργοῦ τῶν οικονομικῶν ἐτροποποιήθη ὁ τῆς Γ' κατηγορίας
Τος ἀριθμὸς οὕτως.

« 7) Ἀμαξᾶς ἔχων ἄμαξαν μόνον δι' ἀγῶγιον δι' ἐκάστην
ἄμαξαν δραχ. 20

Ἀμαξᾶς ἔχων ἄμαξαν δι' ἀγῶγιον καὶ δι' ἐπι-
κέψεις » 30

Ἀμαξᾶς δικικῶν ἄμαξαν ιδιωτικῶν (πληρώνεται
ὑπὸ τοῦ κυρίου τῆς ἀμαξῆς) » 30 ».

Ἐπίσης ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἰδίου ὁ ἀριθμὸς 10 τῆς αὐτῆς
κατηγορίας ἐτροποποιήθη οὕτως.

« 10) Ἐργολαῖοι ναυπηγίας δραχ. 300

Ἐργολαῖοι λιμνῶν καὶ τρεχαντερῶν

ἔχων καταστάμα » 50

Ἄνευ καταστήματος » 20 »

Ὁ ἀριθμὸς 21 ἐτροποποιήθη οὕτως.

« 21) Ἐργοστάσιον ἐκκοκκιτικῶν δι' ἐκά-
στην μηχανὴν δραχ. 15

Ἐργοστάσιον πιεστικῶν δι' ἐκάστην
μηχανήν » 20 »

Ἐξηγηθέντος, ὅτι δὲν υποβαλλόνται εἰς φορολογίαν αἱ διαρ-
κῶς καθ' ὅλην τὴν ἔτος ἐν ἀρχῇ μένουσαι μηχαναί.

Ὁ ἀριθμὸς 22 ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς.

« 22) Ἐμπορος ξυλείας οἰκοδομησμοῦ ἢ ναυπηγικοῦ εἰς
πόλιν ἔχουσαν πληθυσμὸν ἐπέκεινα τῶν 20,000 δρ. 200

» » » ἀπὸ 15 — 20,000 » 100

» » » » 10 — 15,000 » 75

» » » ἐλάσσονα τῶν 10,000 » 30 »

Ὁ ἀριθμὸς 23 ἀπὸλείφθη ἐντελῶς καὶ μετενεχθῆ εἰς τὴν Α'·
κλάσιν τῆς Β'· κατηγορίας ὡς ἑξῆς.

« Ἐμπορομασίτης ἐπὶ τῇ θάλασσᾳ τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας »

Ὁ ἀριθμὸς 24 ἤδη γενόμενος 23 ἐτροποποιήθη οὕτως.

« 24) Ἐμπορος καπνοῦ μεγάλης ποσότητος εἰς
πληθυσμὸν ἄνω τῶν 20,000 δρ. 100

» ἐλάσσονα τῶν 20,000 » 50 »

Ὁ ἀριθμὸς 28 ἤδη γενόμενος 27 ἐτροποποιήθη οὕτως.

« 27) Ἐλαιοτριβεῖον κατ' ἑταρ. δρ. 10. »

Ἐπίσης ὁ ἀριθμὸς 30 ἤδη μεταβληθεὶς εἰς 29 ἐτροποποιήθη
οὕτως.

« 29) Κεραμιδοποιὸς (τουβλάρη) δι' ἑκαστον καμίνιον
εἰς πληθυσμὸν μὲν ἄνω τῶν 10,000 .. δρ. 30

» δι' ἑκάτω τῶν 10,000 .. » 10 »

Ὁ ἀριθμὸς 31 ἤδη μεταβληθεὶς εἰς 30 ἐτροποποιήθη ὡς
ἑπεται.

« 30) Κατασκευαστὴς βαρελίων διὰ σαφίδα καὶ ἐλαία πρὸς ἐξ-
γωγὴν εἰς πόλιν ἔχουσαν πληθυσμὸν ἄνω τῶν 20,000 δρ. 300

» » » 15—20,000 » 200

» » » ἐλάσσονα τῶν 15,000 » 50 »

Κατόπιν τὰ τῶν Μαουναριῶν κτλ. ἐπιτηδεύμα ἤλαττώθη
ἀπὸ 20 εἰς δραχ. 15, τῶν « Μεταβιομηχανῶν ἐν πάσῃ ἁλμυ
πόλει » εἰς δρ. 200, καὶ τοῦ « μεταβιομύου » εἰς δρ. 10.
Ὁ δὲ ἀριθμὸς 35 ἤδη μεταβληθεὶς εἰς 34 ἐτροποποιήθη οὕτως.

« 34) Ἀρχιναυπηγὸς δραχ. 100 »

« Ναυπηγὸς » 30 »

Ὁ ξενωδόχος ἐκτὸς τῶν πόλεων καὶ χωρίων (χαντζῆς) ἤλατ-
τώθη εἰς δραχ. 10.

Ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ 41, μεταβληθέντος ἤδη εἰς 43, ἐγένετο ἡ
ἐξήγησις, ὅτι ὁ ἔχων ὑδρόμυλον καὶ ὑδροτριβὴν ὁμοῦ θέλει
πληρῶναι ἓνα μόνον φόρον.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη ὁ ἀριθμὸς 45, μεταβληθεὶς ἤδη εἰς 44.
Ἐπ' αὐτοῦ λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε νὰ ἀπαλειφθῇ ὁλο-
σχερῶς, διότι ἡ φόρος οὗτος εἶναι πρωτοφανὴς καὶ ἐπιβλαβὴς
εἰς τὴν ναυτιλίαν. Ἀντειπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν
συναινᾷ εἰς τὴν ἀπαλειψιν, διότι ἡ ἰσότης εἰς τὴν διανομὴν
τοῦ φόρου τούτου ἀπαιτεῖ νὰ υποβληθῇ καὶ ἡ τάξις τῶν πλοιάρ-
χων εἰς ἐπιτηδεύμα, δέχεται ὁμοῦ νὰ ἀπαλειφθῶσιν αἱ λέξεις
« πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται » νὰ τεθῇ δὲ ἀντ' αὐτοῦ ἡ λέξις
« ἰδιοκτῆται », παρελθὼν ἄλλος ὑπεστήριξε μὲν τὴν ἀπαλει-
ψιν, ἐπιδοθητικῶς δὲ ὑπέβαλε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν.

« 44) Οἱ ἰδιοκτῆται ἐμπορικῶν πλοίων

ἀπὸ 11—50 τόνων	δραχ. 10.
» 51—100 »	» 25.
» 101—200 »	» 40.
» 201—300 »	» 50.
» 301 καὶ ἐπέκεινα	» 60. »

Μετά βραχείαν δὲ ἐπὶ τῆς ἀπαλείψεως συζήτησιν, ἀποδεχθέντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν εἰρημένιν τροπολογίαν, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν, παρεδέχθη δὲ ἀντὶ τῶν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ σημειωμένων τὴν ἀνω ἀναγνωσθεῖσαν τροπολογίαν.

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπεβλήθησαν εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος οἱ δικολάβοι, ἐπομένως προσετέθη καὶ 45 ἀριθμὸς ἔχων οὕτως.

« 45) Δικολάβοι ἐνώπιον εἰρηνοδικείων α. τάξεως δρ.	20
» » » β' » »	18
» » » γ'—δ' » »	10 »

Ἀπικλείσθησαν δὲ ἐκ τῆς ἐν τέλει τῆς παρούσης κατηγορίας ὑποσημειώσεως αἱ λέξεις « πλοίων » καὶ « ἡ πλοίων. » Κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἡ Γ'. αὕτη κατηγορία κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ὁμοῦ δὲ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ὅ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ἄρθρον 7 καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, μεταβληθείσης μὲν τῆς ἐν τῷ 8 ἐδαφίῳ λέξεως « πέντε » εἰς « δέκα » καὶ ἀπαλειφθείσης ἐκ τοῦ 9 ἐδαφίου τῆς λέξεως « ἀνήλικα. »

Ἄνευ δὲ μεταβολῆς καὶ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἐγένοντο δεκτὰ τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 8 καὶ 9.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 ἀναγνωσθέντος ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινε τὴν ἑξῆς τροπολογίαν.

Ἄρθρον 10.

« Οἱ ἐξασκουντες ἐπιτηδεύματα εἰς προάστεια ὑποβάλλονται εἰς φόρον κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων, εἰς αὗς ἀνήκουσιν. Αἱ πόλεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς θεωροῦνται ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ φορολογουμένων ἐπιτηδευματιῶν ὡς ἀποτελοῦσαι μίαν πόλιν. »

Ἡ δὲ Βουλὴ, μηδενὸς ἀντειπόντος, παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον 10 τροπολογηθὲν ὡς εἶπται, ἐξηγηθέντος, ὅτι χωρὶς, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν εἰδικὰ παρεδρεῖα, δὲν θεωροῦνται ὡς προάστεια.

Κατόπιν ἀναγνωσθέντα καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 11, 12, 13, 14 καὶ 15 ἐγένοντο κατὰ σειράν δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως, ἀπα-

λειφθέντος μόνον κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἐκ τοῦ 14 ἄρθρου, τοῦ πρώτου μέρους τοῦ δευτέρου ἐδαφίου ἀπὸ τὴν λέξιν « οἱ ἐνήλικες » μέχρι τῆς λέξεως « ἐξασκουσιν ».

Ἐπὶ τοῦ 16 ἄρθρου λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐζήτησε νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις « πρὸς ὅκτω ἡμερῶν » ἡ ἐξῆς περίοδος « οὕχ' ἦτον δὲ ἕκαστος τῶν ἐν αὐτῷ ἐγγεγραμμένων ἐπιτηδευματιῶν εἰδοποιεῖται ἐγγράφως διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγραφῆς του καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ καταλογισθέντος εἰς αὐτὸν φόρου. »

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῇ ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πείρας, ὥστε, ἐὰν τεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ, θέλει καταρῆσθαι ἀδύνατον τὴν ὁριστικότητα τοῦ καταλόγου, ἡ Βουλὴ, μὴ παραδεχθεῖσα τὴν προτάσιν, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἐξηγηθέντος, ὅτι οἱ ἐπιτηδευματῖται θέλουν εἰδοποιεῖσθαι διοικητικῶς διὰ τῶν εἰδικῶν Παρέδρων.

Ἀνεγνώσθη εἴτα καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 17, ἀπαλειφθείσης μόνον τῆς λέξεως « καὶ ἀνικλήτως » καὶ προστεθέντος, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰδικῷ ἐδαφίου τρίτου ἔχοντος οὕτως.

« Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου προσφυγὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἐκεῖνους μόνον ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων, οἵτινες αἰτοῦσι τὴν διαγραφὴν τῶν λόγων, ὅτι δὲν μετῆλθον ἐπιτηδεύματι, ὑποκείμενο· εἰς φόρον· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ μεταβῶν μίσθῃ τὸν κατάλογον. »

Κατόπιν ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 18 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, προστεθέντος μόνον, ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς καὶ τῇ συναίνεσει τοῦ ὑπουργοῦ, τοῦ ἐξῆς ἐδαφίου.

« Τοῦ καταλόγου τούτου ὁ Οἰκονομικὸς ἐφόρος ὀφείλει νὰ διδῇ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. »

Ἀνεγνώσθησαν ὕστερον κατὰ σειράν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐπόμενα ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου 19—31 ὡς ἔχουσι, προστεθεισῶν μόνον ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 28 μετὰ τὴν λέξιν « εἰς νομ. ἐφοροῦ » τῶν λέξεων « διαβάντων μέρος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 15 ἄρθρου » καὶ μεταβληθείσων ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 31 τῶν λέξεων « ἀπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν » εἰς τὰς λέξεις « ἀπὸ τοῦ ἀρμολοῦ Ὑπουργοῦ. »

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ἄρθρον 32, ὡς ἐπὶ τροποποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐγένετο δεκτὸν ἔχον, ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 32.

« Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ 1867 ἔτους οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι τῶν ἐπιτηδευμάτων συντάσσονται μέχρι τῆς 15 Μαΐου, ἡ δὲ εἰσπραξις τοῦ φόρου τῆς πρώτης εξαμηνίας ἀρχεται εὐθὺς αὖτα ὡς κατασταθῶσιν ὁριστικοὶ οἱ κατάλογοι ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 παρεμπόδις διὰ τὴν α. εξαμηνίαν τοῦ 1867 γίνεται κατὰ μόνον τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς εξαμηνίας ταύτης »

Ἀναγνωσθὲν ἐπίσης καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 33 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει, προστεθεισῶν μόνον εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τῶν λέξεων αἰς δὲ *ἑξαμηνίας* δόσεις.»

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην εἰδικοῦ ἁρθρου 34 τοῦ ἐξῆς.

Ἄρθρον 34.

« Ὁ παρὼν Νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις διὰ τὸ ἔτος 1867.»

Επὶ τέλους ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ ἀκροτελευτῖον ἄρθρον 34 ᾗδη μεταβλήθην εἰς 35 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναβὰλὼν ἐπὶ τὴν αὖριον τὴν συναρμολόγησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ συνόλου τοῦ ἄρτι περαιωθέντος Νομοσχεδίου, καὶ καταρτίσας συναιδέσει τῆς Βουλῆς τὴν ἡμερήσιαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντάς,

Χ. Μαστραπᾶς,

Α. Παπαλουκάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'.

Τῆς 4 Ἀπριλίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 10 ὥραν Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

ὑπεβλήθησαν διάφοροι τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως νέων Πρωτοδικείων, αἵτινες παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Πρώτῃς τις κατόπιν ἂν ἀληθῶς ἀπελύθησαν ἐκ τῶν ἐνταῦθα

φολακῶν τοῦ Μενδρεσέ 14 κατάδικοι ἀνευ Βασιλ. χάριτος. Ἀπαντήσαντες δὲ τοῦ ἐπὶ τῇ Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ζητῆσαι παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τὰς θεούσας πληροφορίας, ἃς θέλει υποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν, ὠρίσθη ὡς ἡμέρα καταθέσεως τῶν πληροφοριῶν ἡ προσέτις τῶν κινουμένων.

Ἐπίσης ὠρίσθη ἡ αὖριον ὡς ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ ἀπάντησις ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν Ὑπουργός, ἐὰν ἀλλοθὺς συνελθῇ ἐν Ἀσχανδρείᾳ καὶ κρατῆται εἰς τὰς αὐτὰς Τουρκίας φυλάκας παλίτης Ἑλλήν, καὶ διατί; τί ἐπ' αὐτοῦ ἐνηγήσαν ἡ Κυβέρνησις καὶ τί ὡς ἐκ τῶν ἐνέργειων τῆς ἐλπίζεται;

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν τις καὶ ἐξετασθεὶς τὰ κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ ἀπεισῶν περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν τίτλων τῶν κατόχων τῶν κατὰ τὸ 1826 ἐπικειμένων ἐθνικῶν κτημάτων διατρέξαντα μέχρι τοῦδε συνίσταται τὴν παραδοχὴν τῆς.

Ἐπηγήσαν ἄλλοι, ὅτι ἐπιφανεστάτης τῆς εἰρημένης προτάσεως, παραβιάζονται τὰ δικαιώματα τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, εἰς χεῖρας τῆς ὁποίας εὐρίσκαται ἐκτενέως ἡ περὶ τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων ὑπόθεσις, καὶ ἐπομένως καταστρέφονται τὰ ὅσα τὰ διακρίνονται τὰς δύο ἐξουσίας, τὴν δικαστικὴν καὶ νομοθετικὴν, ἀπὸ τὸ σύνταγμα διεγράψαν ἄλλως τε δι' ὅ τῆς διαμαρτίας ὡς σύμβουλος παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀντὶ δεδοκιμασμένης νομιμαθείας καὶ τιμωρητοῦ, οὐδεμίαν εἰσέτι ἐξέφραζεν ἐπὶ τῶν ἀξιώσεων τοῦ Δεμοσίου. Ἐκτῆσται οὖν τὴν παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ τέλει τοῦ ν' ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῇ ὁ μνησθεὶς σύμβουλος.

Παρατηρήσαντες δ' ἄλλοι, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς προκειμένης προτάσεως συζήτησις εἶχε περαιωθῇ σχεδὸν κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον, ἐπομένως ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει σήμερον ἢ νὰ προβῇ εἰς τὴν πληροφορίαν ματαιωθεῖσαν τότε συνεκὰ τῆς ἀποχωρήσεως τινῶν Βουλευτῶν, ἡ Βουλὴ ἐρωτιθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου δι' ἀναστάσεως ἀπέβριψε μὲν τὴν περὶ παραπομπῆς πρότασιν, ἔδωκεν δὲ τὴν ἀναγνωρίσασιν πρότασιν Νόμου, ἔχουσιν οὕτως ἄρθρον μόνον.

« Ἀναγνωρίζονται οἱ τίτλοι τῶν μέχρι τοῦδε κατόχων τῶν κατὰ τὸ 1826 ἐπὶ δημοπρασίας τῇ ἀποφασί τῆς τότε Κυβερνήσεως ἐπικειμένων ἐθνικῶν κτημάτων πρὸς διάσωσιν τοῦ κινδυνεύοντος Μετολογίου, κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας Τροικηνίας καὶ Ἀργολίδος.

Κατόπιν παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ Πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐν Κερκύρα τιμαριῶν, ὅπερ θεωρηθὲν ὡς κατεπείγον ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν διὰ πρώτην συζήτησιν. Ἐσαύτως ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν ἐγένοντο δεκτὰ εἰς πρώτην μὲν συζήτησιν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

α.) Περί σφαυλολογίας καὶ ἀπογραφῆς.

β.) Περί λειπομαρτύρων.

γ.) Περί ἀπουσίας τῶν ἐνόρκων.

δ.) Περί χορηγίας ἐπιδομάτων εἰς τὸν δευτερεύοντα κληρὸν.

ε.) Περί ναυτικῆς ἀπογραφῆς.

Εἰς δευτέραν δὲ συζήτησιν τὰ ἑξῆς.

α.) Περί πολιτογραφήσεως τῆς Ἑλένης Μασαλσκη ὡς Ἑλληνίδος.

β.) Περί δανείου 28,000,000 δραχμῶν.

γ.) Περί καταργήσεως τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἐθνοφυλακῆς Ἀθῶν καὶ Πειραιῶς.

δ.) Περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ μεταλλείων.

ε.) Περί χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 24,101 καὶ 500 ἀφαιρέσεων τῶν λέξεων «ἀπὸ τοῦ 1856 μέχρι»

ς.) Περί χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 40,000 διὰ συντάξεις τῶν πρώην ἀστυνομικῶν χωροφυλάκων Ἑπτανήσου καὶ

ζ.) Περί συστάσεως νέων Πρωτοδικείων, ὅπερ παρεπέμφθη συγχρόνως εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν ἵνα μέχρι τῆς ἐπιούσης Πέμπτης φέρῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνώμην τῆς.

Κατόπιν ἀναγνωσθὲν εἰς τρίτην συζήτησιν ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὸν νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως παραλίας εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως πρὸς ἐσέκτασιν τοῦ ναυπηγείου, ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ Ναυπηγείου παραχωρεῖται δωρεὰν ἑκτάσις ἐράχων καὶ θαλάσσης ἐκ μέτρων χιλίων ἑξακισίων πεντήκοντα ὀκτὼ ἀριθ. 1658, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ Σφαγείου καὶ λήγουσα μέχρι τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοπέδου ὁριοθετουμένη δὲ ἀνατολικῶς μεθ' ὁδοῦ θάλασσαν, δυτικῶς μεθ' ὁδοῦ δημοσίων ὁδῶν καὶ ἰδιόκτητον οἰκόπεδον, ἀρκτικῶς μεθ' ὁδοῦ θάλασσαν καὶ μεσημβρινῶς μεθ' ὁδοῦ νεοκατασκευαζόμενον ναυπηγείον.»

Ἐτέθη ὑστερον εἰς τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ ἔτος 1867, ἐπὶ τοῦ ὁποίου λαβὼν τις τὸν λόγον

ἀνέγνω ἐγγράφον ἐκθεσιν, δι' ἧς ἀποκρούων τὴν ἀρχὴν ἐν γένει αὐτοῦ ὡς ἀδίκου καὶ καταπιεστικοῦ εἰς τὸν λαόν διεμαρτυρήθη κατὰ πάσης αὐξήσεως τοῦ φόρου τούτου καὶ ἐπρότεινε νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ἡ διαμαρτυρία του.

Ἀντιπρότερον δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἀφ' οὗ ἡ ἀνάγνωσις γραπτῶν λόγων ἀντιτίθεται εἰς τὸν κανονισμόν, πολλῶν δὲ μᾶλλον ἡ καταχώρησις διαμαρτυριῶν, ὡς προσβάλουσα τὴν Βουλὴν, δὲν εἶναι συμφωνὴς πρὸς τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, ἐπὶνεύκει ἄλλως, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων ἐν γένει, καὶ δὴ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, εἰ-αι ζήτημα ἤδη λελυμένον παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐπομένως ἡ διαμαρτυρία τοῦ προαγεμένου δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀποδεκτή. Τὸ καθ' ἑαυτὸν, ἐπειδὴ φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ σήμερον ὀφείλει νὰ συζητήσῃ τὸ ποσὸν τῆς φορολογίας καὶ τὸν τρόπον αὐτῆς, παρατηρεῖ ἐπὶ τοῖς προκειμένοις νομοσχεδίοις δύο ἐν γένει ἐλαττώματα· α') ὅτι δὲν ἐφυλάχθη ἐν αὐτῇ ἡ ἀνάλογος αὐξήσις σχετικῶς πρὸς τὰ ἐπίλοιπα εἶδη τῶν φόρων, καὶ β') ὅτι ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως εἶναι καταπιεστικὸς, ἰδίως ὡς πρὸς τὰ ἐθνοικονομικὰ σταφιδαμπέλους.

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁμολογεῖται παρ' ὅλων, ὅτι τὸ ὑπάρχον φορολογικὸν σύστημα εἶναι ἐπαχθὲς καὶ ἐκθερμώδες, διότι καταπιέζει τὴν φιλοπονίαν, ἐπιθυμία δὲ ἐξεργάσθαι περὶ μεταβολῆς αὐτοῦ· εἰς δὲ τῶν συναδελφῶν ὑπεσχέθη πέρυσιν ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον τοιαύτου· δυστυχῶς ὁμως οὐδὲν ἄχρι τοῦδε ἐγένετο, αἱ δὲ ὑποσχέσεις ἀπιδείχθησαν φροῦδαι. Τούτου ἕνεκεν φρονεῖ, ὅτι πρέπει οὐ μόνον νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἐγγεῖος φόρος εἰς 6 ἐπὶ 0/0, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν καταπίεσεων τῶν ἐνοικιαστῶν νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ λαός. Κατὰ συνέπειαν ὑπέβαλε τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ἣν ὁ μὲν ἐγγεῖος φόρος ἐλαττωταὶ εἰς 6 ἐπὶ τοῖς 0/0, ὁ δὲ τοῦ ἐλαίου εἰς 8 ἐπὶ τοῖς 0/0, ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐξδαιώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐθνοικονομικῶν σταφιδαμπέλων κανονίζεται καθ' ὅν τρόπον ἐξαιουῖται καὶ ὁ τῶν ἀμπέλων, ἥτοι κατὰ στρέμμα. Συνιστῶν δὲ τὴν τροπολογίαν τοῖς εἰς τὴν Βουλὴν παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν ἐλάττωσιν ταύτην καὶ εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς ἐξδαιώσεως τοῦ φόρου τῶν ἐθνοικονομικῶν σταφιδαμπέλων.

Ἰπέλαθεν ἄλλος, ὅτι ἀλκῶς ὑπεσχέθη πέρυσιν νὰ υποβάλλῃ εἴτε ὡς ὑπουργὸς εἴτε ὡς βουλευτὴς νέον φορολογικὸν σύστημα, διότι τὸ ὑπάρχον θεωρεῖ ὡς ἀδίκον τὸν λαόν, ὡς φορολογούν

τὴν ἐργασίαν καὶ τὰ κεφάλαια καὶ ὡς ἐμποδίζον τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας, ἀλλὰ δὲν ἐτελειοποιήσεν εἰσέτι τὸ σχέδιόν του, ἐπειδὴ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐπισκεφθῇ μέρη τινὰ τῆς Εὐρώπης, ὅπου δὲν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ ἐνεκα τῆς ὑπὸ τῶν ληστῶν αἰχμαλωσίας του. Διὰ ταῦτα, ἐπειδὴ δὲν εἶναι εἰς θέσιν οἰκονομικῶν ἐνεκὸν λόγων νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὑπόσχεσίν του.

Ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι καὶ αὐτοὶ δὲν ἀσπάζεται τὸ ὑπάρχον φορολογικὸν σύστημα καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν μεταβολὴν του κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς παρούσης ἐποχῆς, φρονεῖ ὅμως, ὅτι εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ὑπάρχουν πολλὰ ἐμπόδια, ἐξ ὧν τὸ μέγιστον ἡ διακρίσις τῶν κτημάτων εἰς ἐθνικὰ καὶ ἰδιώκτης, ἥτις δὲν ὑπάρχει ἐν Εὐρώπῃ. Διὰ τοῦτο νομίζει, ὅτι, πρὶν ἢ μεταβληθῇ τὸ φορολογικὸν σύστημα, πρέπει νὰ ἀρθῶσι προηγουμένως τὰ ἐπιπροσθόντα κωλύματα, μολοντοὶ καὶ ἡ μεταβολή, εἰάν ποτε ἐπέλθῃ, οὐ μόνον θὰ γεννήσῃ πολλὰ παράπονα, ἀλλὰ θέλει συνελεῖσαι καὶ εἰς τὰς καθυστερήσεις.

Ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν δὲ τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν δὲν συναινοῖ, διότι δὲν εἶναι δυνατόν ἄλλως νὰ ἐπανελθῇ ἡ ἐπιδιωκόμενη ἰσορροπία εἰς τὸν προϋπολογισμόν, οὐδὲ νὰ καλυφθῶσι τὰ ἐλλείμματα τῶν προηγουμένων ἐτῶν δέχεται ὅμως νὰ τροποποιηθῇ ἡ διεξαίρεσις τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοἰδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων καθ' ὅν τρόπον διεξαίρεται καὶ ἡ τῶν ἀμπέλων, ἥτοι κατὰ στρέμμα, καὶ προτείνει τὴν ἐκ τοῦ 2 ἄρθρου ἀπάλειψιν αὐτῶν ὡς κανονισθῇ ὁ φόρος εἰς τὸ ἄρθρον 4, ἐνθα γίνεται λόγος περὶ τῆς κατὰ στρέμμα φορολογίας.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ἐβάρυνθη ἀκούων τοσάκις ἐπαναλαμβάνομένην τὴν διεξαίρεσιν περὶ μεταβολῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, ἐπομένως δὲν δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ δώσῃ πίστιν εἰς τοιοῦτου εἶδους ὑποσχέσεις. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπιθυμεῖ ἵνα δοθῇ πέρας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, προτείνει νὰ συστηθῇ τριμελὲς βουλευτικὴ ἐπιτροπή, ἔργον ἔχουσα νὰ περιέλθῃ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους καὶ συλλέξῃ πληροφορίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον νὰ εἰσαγάγῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχέδιον περὶ μεταβολῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

ὑπέλαβεν ἄλλος, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ προλαλήσαντος ἴσως εἶναι κατ' οὐσίαν καλὴ, δυστυχῶς ὅμως εἶναι ἀπραγματοποιή-

ητος, ἄλλως τε δὲ δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν παρόντα καιρὸν τοιαῦται ἀκέφεις, θεδαῖον ὅμως εἶναι, ὅτι ὁ εἰς τὸ νομοσχέδιον σημειούμενος φόρος εἶναι ἑαυτοῦ ἀναλόγως τῶν δαπανῶν, εἰς ἃς ὑπόκεινται οἱ γεωργοί, καὶ τῆς ἐργασίας, ἣν καταβάλλουσιν εἰς παραγωγὴν δημοτικῶν καρπῶν, διὰ τοῦτο καὶ ἡ Συνέλευσις, θέλουσα νὰ ἀνακουφίσῃ ἐν μέρει τὸν λαόν, ἐλάττωσε τὸν φόρον. Ἐνταῦθεν θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ σκεφθῇ ὠρμίως ἡ Βουλὴ πρὶν ἢ ἀνατρέψῃ τὸ ἔργον τῆς Συνελεύσεως. Ἀρκετὰ κινήθησαν οἱ ἐπίλοιποι φόροι, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ αὐξηθῇ ὑπερμέτρως καὶ ὁ ὑπὸ αὐξήτησιν ἐγγεῖος φόρος. Διὰ τοῖς λόγους τούτους προτείνει τὴν αὐξάνειν τοῦ φόρου εἰς 6 τοῖς 0|0.

Δηλώσαντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἐκ τοῦ φόρου τούτου ἡ Κυβέρνησις θέλει καταθέσῃ τὸ 1|8 εἰς τὸ διὰ τῆς οδοποιΐας σχηματισθασόμενον εἰδικὸν ταμεῖον, συνέλρινεν ἄλλος διὰ μακρῶν τὸν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπιβαλλόμενον φόρον πρὸς τὸν τῶν ζώων κλπ. καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ὁ ἐν τῷ νομοσχέδιῳ σημειούμενος φόρος εἶναι καὶ δίκαιος καὶ ἥττον ἐπιβαρυντικός.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος περὶ ἀπορρίψεως τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἀπερρίφθη δι' ἀναστάσεως. Ἐπομένως ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἔχει.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον τὸ 2 ἄρθρον καὶ ἐγένετο δεκτὸν τὸ α) ἑδαφίον αὐτοῦ δι' ἀναστάσεως, μὴ γενομένης δεκτῆς τῆς τροπολογίας περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν εἰς 6 ἐπὶ τοῖς 0|0.

Ἐπὶ τοῦ β) ἑδαφίου ἐγένετο ἐραχτεία συζήτησις, τῶν μὲν απαιτούντων νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἐγγεῖος φόρος τῶν ἐλαίων εἰς 8 ἐπὶ τοῖς 0|0 διὰ λόγους ἰσότητος τῆς φορολογίας, τῶν δὲ ἰσχυριζομένων, ἐν οἷς καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἰσὺ ἰσὺ διὰ λόγους ἰσότητος πρέπει νὰ μείνῃ ὅπως ἔχει ἐν τῷ νομοσχέδιῳ, διότι ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὸν φόρον ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν, ὅστις φορολογεῖ τὴν ἐργασίαν ὁμοῦ καὶ τὰ κεφάλαια, ἐνῷ αἱ δαπάναι ἐπὶ τῶν ἐλαίων δὲν δύναται νὰ ἐξισωθῶσι πρὸς τοὺς τῶν γαιῶν ἐπὶ τέλους ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου τούτου εἰς 8 ἐπὶ τοῖς 0|0. Ἐκ ταύτης δὲ, γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Οἰκονομόπουλον καὶ Ν. Καρπῶν, ἐξή-

χθη, κατά τὸ πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν ἐλάττωσιν διὰ ψήφων 79 κατὰ 28.

Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἐδάφιον 6) ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ἐμεινεν ἔκκρισις τὸ γ) ἐδάφιον περὶ τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφιδοκαρπῶν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ συζητηθῇ μετὰ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων.

Ἐγένοντο δὲ δεκτὰ κατὰ σειράν καὶ τὰ ἐπόμενα ἐδάφια. ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ ἄρθρον 2 ὁλόκληρον ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ, μὴ γενομένων δεκτῶν τῶν διαφόρων τροπολογιῶν.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 3 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη εἰτα τὸ ἄρθρον 4 καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι τὰ πρῶτον ἐδάφια αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ πίναξ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἀκολουθῶς λαθὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατέθετο τὴν ἐξῆς προσθήκην περὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν κατὰ στρέμμα φορολογησομένων τούντεθεν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφιδοκαρπῶν, ἔχουσιν οὕτως.

Ἐθνικοῦδιοκτητοὶ σταφιδοκαρποὶ ἐπὶ τῇ θάσει προσόδου
φόρος ἐπικαρπίας

μέχρι 200 ἐνετικῶν λιτρῶν κατὰ στρέμμα	δραχ. 2
ἀπὸ 200—300	» 4
ἀπὸ 300—500	» 6
μέχρι 500—800 ἐνετικῶν λιτρῶν κατὰ στρέμμα	» 8
» 800 καὶ ἐπέκεινα	» 10

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν, ἀντέστησαν τινες εἰπόντες, ὅτι πρέπει νὰ λυθῇ ὁμοῦ καὶ τὸ περὶ ἐγγείου φόρου τῆς σταφίδος ζήτημα, ἐπειδὴ, ὅπως ἔχει σήμερον, δὲν εἶναι δίκαιος εἰς πᾶσας τὰς σταφιδοῦχας ἐπαρχίας, ἐξ ὧν εἰς ἄλλας μὲν πωλεῖται ὁ σταφιδοκαρπὸς εἰς τιμὰς ὑπερόγκους ὡς καλῆς ποιότητος, εἰς ἄλλας δὲ, καὶ ἐπὶ παραδείγματι εἰς Ἠλείαν, πωλεῖται εἰς ἐκπεσμένας τιμὰς ὡς μὴ ὡν πρώτης ποιότητος. Εἶναι ἄρα ἀδίκον, προσεθηκέν, νὰ μὴ γίνηται οὐδεμία διάκρισις εἰς τὸν Νόμον. Τούτου ἕνεκα προτείνουσι νὰ τροποποιηθῇ ὁ φόρος οὕτως, ὥστε νὰ πληρῶνται ἐπὶ τῇ θάσει τῶν τιμῶν τοῦ σταφιδοκαρποῦ.

Ἐνταῦθα, προτείναντος τοῦ ὑπουργοῦ νὰν ἀναβολὴν τῆς συ-

ζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος διέλυσε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

A. I. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ γραμματεῖς

P. B. Κωσταντάς,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΙ΄.

Τῆς 5 Ἀπριλίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Παρελθὼν τις ἐξέθηκεν, ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ παραστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι εἰς τὰ χθὲς παραδεχθέν νομοσχέδιον περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν τίτλων εἰς τοὺς κατόχους τῶν ἐν Τροιζηνίᾳ καὶ Ἀργολίδι ἐθνικῶν γαιῶν δὲν συμπεριελήφθησαν τὰ ὄρια, ἰδίως τοῦ ἐν Τροιζηνίᾳ χωρίου Δαμαλᾶ νομίζει δὲ ὀρθὸν ἵνα ἡ Κυβέρνησις δι' ἐπιτροπῆς κανονίσῃ τὰ ὄρια ταῦτα ὅπως μὴ ἀφαιρεθῇ ἡ περιουσία τῶν κατοίκων.

Ἀντιεπόντος δὲ τινος, ὅτι τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον τῶν δικαστηρίων, ἄλλου δὲ ἐπενεγκόντος, ὅτι πρέπει νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ κανονισμὸς τῶν ὁρίων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ προκείμενον ζήτημα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀναστὰς ἄλλος ἀνήγγειλεν, ὅτι μεταβὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν ἵνα ζητήσῃ πληροφορίας τινὰς ἀπεπέμφθη βαυούως παρὰ τινος ὑπαλλήλου, ὃν οὐδὲ κατ' ὄνομα γνωρίζει, παρόντος καὶ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος Χατζοπούλου. Ἐπιθυμῶν διὰ τοῦτο νὰ ἐκφρασθῇ ἡ Βουλὴ ἂν ἡ διαγωγὴ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν σεβασμὸν, ὅστις ὀφείλεται καὶ εἰς πάντα μὲν πολίτην, πολλῶν δὲ μᾶλλον εἰς βουλευτήν.

Ἐκφρασάντων δὲ πολλῶν βουλευτῶν ἵνα γνωσθῇ ὁ ὑπαλλήλος οὗτος, λαθὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται ὑπαλλήλος εἶναι ὁ τμηματάρχης Μανσούλας,

οστις, ὡς ἔλεγεν, ἡγνῶει, ὅτι ἦτον βουλευτὴς ὁ αἰτῶν τὰς πληροφορίας.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ πρωθυπουργοῦ, ὅτι θέλει ἐξετάσει τὰ συμβεβηκότα καὶ θέλει ἱκανοποιήσει τὴν προσβληθέντα βουλευτὴν, ἡ Βουλὴ ἤρκεσθη εἰς τὰ λεχθέντα.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

α) Πρότασις Νόμου τῶν βουλευτῶν Α. Μπουκαύρη καὶ Θ. Κανακάρη περὶ συστάσεως Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ἐν Πάτραις, ἔχουσα οὕτως:

«Ἐπιτρέπεται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συστήσῃ διοικητικὴν ἀστυνομίαν εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν διὰ Β. Διατάγματος, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν μέλλουσαν σύνοδον. »

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν προτεινάντων παρετήρησεν, ὅτι ἡ σύστασις Διοικητ. Ἀστυνομίας ἐν Πάτραις δὲν θέλει ἀπαιτήσει οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην δαπάνην ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, διότι ἀρκεῖ ἡ παρὰ τοῦ Δήμου καταβαλλομένη ἐπιζητεῖται ὁμως ἡ σύστασις τῆς διὰ λόγους τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῶν ἡθικῶν καὶ ὕλικῶν συμφερόντων τῆς ἐμπορικωτάτης ἐκείνης πόλεως, ἀφ' ἧς ἐξέλιπε πρό πολλοῦ ἡ ἀσφάλεια· πέποιθε δὲ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ὑποστηρίξει τὴν πρότασιν.

Ἐπὶ τούτου ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι αὐτὸς σκέπτεται πρό πολλοῦ περὶ συστάσεως Διοικητ. ἀστυνομιῶν καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας συνδεδεμένων μετὰ τῆς ἀγροφυλακῆς, καὶ συνέταξεν ἔδ. καὶ σχέδιον νόμου, ἀλλ' εἰς τὴν προσυζήτησιν ἐφάνησαν πολλαὶ δυσκολαί, ἐπομένως κατὰ τὴν παρούσαν Σύνοδον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λυθῇ νομοθετικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο. εἰς πρός τὴν πρότασιν, εἴαν διὰ ταύτης ἐπιζητεῖται ἡ διὰ Β. Διατάγματος σύστασις Διοικητ. Ἀστυνομίας, ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ σκεφθῇ ἂν συμφέρῃ νὰ παραχωρήσῃ τοιαύτην ἐξουσίαν ἢς τυπωθῇ ὁμως ἵνα ἡ Βουλὴ σκεφθῇ εἰδικῶς ἐπ' αὐτῆς.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ πρότασις παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν Κανονισμόν.

β) Ἀναφορὰ διαφόρων κατοίκων τῆς πόλεως Πατρῶν ἐξαιτουμένων νὰ ληφθῇ ἐν μέτρον περὶ αὐτῶν, οἰκοδομησάντων κατὰ τὴν μεσοβασιλείαν εἰς οἰκόπεδα ἐθνικά. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐπὶ τῷ

πρωτάσει τινὸς παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰ παρατῆρα.

γ) Τροπολογία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ ἐκκρεμοῦς νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τοῦ μαλὺδου καὶ τῶν σκυριῶν τοῦ Λαυρίου. Ἐπὶ τῇ πρωτάσει δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ἡ Πουλὴ ἀπεφάνθη, ἵνα τυπωθῇ καὶ συζητηθῇ τὴν ἐπαύριον εἰς τρίτην συζήτησιν, ἐπειδὴ ἡ θάσις οὐδὲν διαφέρει ἀπὸ τὸ παρ' αὐτῆς τροπολογοῦμενον νομοσχέδιον, ὅπερ ἐπιψήφισθη κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον διὰ.

δ) Πρότασις Νόμου τοῦ βουλευτοῦ Ἀθ. Χατζοπούλου περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ ποιμενικοῦ φόρου τῶν ζώων, τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς ἐκ Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου μετανάστας. Ἐπὶ τῇ πρωτάσει δὲ τινος, ἡ Βουλὴ, κηρύξασα αὐτὴν κατεπείγουσαν, παρεδόχθη μετὰ μικρὰν συζήτησιν διὰ πρώτην φορὰν ὡς ἔχει.

Ἀρξαμένης εἰς τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, λαβὼν τις τὸν λόγον ἰσχυρίσθη ὅτι δὲν εἶναι συμφέρουσα ἡ αὐξήσις τοῦ ἐγγείου φόρου τῆς σταβίδας, διότι εἶναι τὸ μόνον προϊόν, τὸ ὅποιον εἰσάγει εἰς τὸ Κράτος τόσα χρήματα, ὅσα ὅλη ὁμοῦ ἡ ἄλλη ἐγγύριος παραγωγὴ, ἐκ τῆς δὲ τούτου πᾶσα αὐξήσις αὐτοῦ ἐξασκεῖ ἐπιβρῶν ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις πιθανόν νὰ μὴ συναίνεσθαι εἰς τὴν παρ' ἡμῶν ἐπιδιωκομένην ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ, ὅστις πάλαι μὲν ἦτον υπερβολικὸς καὶ ὅλον εἶπεν ἀφρορητός, νῦν δὲ ἐλαττώθη εἰς 97 δραχμὰς κατὰ χιλιάδα λίτρων ἐνετικών καὶ εἶναι ἐλπίς νὰ ἐλαττωθῇ ἀκόμη. Τούτου ἕνεκα φρονεῖ συμφέρον νὰ ἐλαττωθῇ εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς 0|0.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ὁ φόρος οὗτος αὐξήθη κατ' ἀναλογίαν πρὸς τοὺς λοιποὺς, οὐδὲ σπουδαίαν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπιβρῶν εἰς τὴν ζήτησιν τοῦ καιροῦ ἢ ἐπιτεγθεῖσα μικρὰ αὐξήσις.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθησαν εἰς συζήτησιν αἱ ἐπὶ τοῦ φόρου τῆς σταβίδας τροπολογίαι, αἵτινες διὰ μακρῶν ἀνεπτύχθησαν καὶ διὰ διαφόρων ἐπιχειρημάτων ὑπεστηρίχθησαν. Οἱ μὲν ἰσχυρίσθησαν, ὅτι καθιεροῦται μέγιστον ἀδίκημα καὶ ἀνισότης, εἴαν ὁ φόρος γείνηται δεκτὸς ὅπως ἔχει, διότι τίθεται κατὰ χιλιάδα ἐνετικών λίτρων, τῆς ὁποίας ἡ τιμὴ εἶναι μεγάλη μὲν εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου μέχρι Πατρῶν, μικρὰ δὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἠλείας, Μεσσήνης, Καλαμών, Τριφυλίας κτλ. διορθοῦται

δὲ εἰν γίγνηται δεκτόν· ὡς ἑκάς ὁ διὰ πρωτοκόλλου προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς ἐν ἐκάστῃ ἐπαρχίᾳ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, εἰπον, οὔτε οἱ παραγωγοὶ ἀδικοῦνται, οὔτε τὸ δημόσιον ζημιούται. Ἄλλοι δὲ υποστηρίζοντες ταῦτα ἐπιδοκηθικῶς προσέθηκαν ὅπως ἐλαττωθῇ ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Μεσσηνίας, Κολαριῶν, Πυλίας, Ὀλυμπίας, Τριφυλίας, Μεσολογγίου καὶ Ναυπάκτου εἰς δέκα τοῖς ἑκατόν, μείνη δὲ ὅπως ἔχη τῶν ὑπολοίπων σταφιδούχων ἐπαρχιῶν.

Τὰς προτάσεις ταύτας ἀπέκρουσαν ἄλλοι εἰπόντες, ὅτι δι' αὐτῶν ἐπιζητοῦνται προνόμια ἢ διακρίσεις, ἐν ᾧ ὁ φόρος πρέπει νὰ ᾖ ὁμοειδὴς καὶ ὁμοιόμορφος πανταχοῦ. Καὶ ναὶ μὲν ἡ τιμὴ διαφέρει ἐπὶ ἐλαττων εἰς τὰς δυτικὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐκεῖ ἡ παραγωγή εἶναι σχετικῶς μεγαλητέρα, αἱ δὲ δαπάναι μικραὶ, ἐν ᾧ τὸ ἀντίθετον ἐπικρατεῖ εἰς τὰς ἐπαρχίας, εἰς ἃς ἡ τιμὴ εἶναι μεγαλητέρα.

Ἀναιρεθέντων δὲ τῶν ἰσχυρισμῶν τούτων ὡς μὴ ἀληθῶν, μηδὲ στηριζομένων εἰς τὰ πράγματα, ἐπήνεγκον ἄλλοι, ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ τῆς δαπάνης καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς παραγωγῆς εἶναι ζητήματα ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, καὶ σήμερον πρέπει τοῦτο μόνον νὰ ἐξετασθῇ, εἰ δὴ ὁ φόρος εἶναι ἢ ὄχι ἐπαχθὴς εἰς τινὰς ἐπαρχίας, καθ' ἃς ἡ τιμὴ τοῦ σταφιδοκαρποῦ εἶναι χλαττωμένη ἕνεκα τῆς ποιότητος τοῦ πράγματος.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποκρούσαντος πᾶσαν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἐξῆς πρότασις.

« Δέχεται ἡ Βουλὴ διακρίσεις ἐπὶ τοῦ ἔγγειου φόρου τῆς σταφίδος, ναὶ ἢ ὄχι; »

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπήντησεν ἀποφατικῶς δι' ἀναστάσεως, ἐπομένως ἐγένετο δεκτὸν τὸ περὶ τοῦ ἔγγειου φόρου τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἐδάφιον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀκολούθως ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ χθὲς κατατεθείσα τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Κορινθίας περὶ τῆς κατὰ στρέμμα φορολογίας τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων, καὶ ἀπερίφθῃ κατ' ἀρχὴν παρὰ τῆς Βουλῆς μὴ ἀναστάσεις, ὥστε ἐπανέλθῃν εἰς τὸν οἰκείον τόπον τοῦ γενόμενου δεκτοῦ τὸ ἐδ. γ' τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου.

Ἀνεγνώσθησαν εἰς τὰς ἀσκήσεις οἱ διάφοροι ὑποδιαίρεσεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ 4 ἀρθρου καὶ ἐγένοντο δεκτοὶ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, μειωθέντος μὲν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ φόρου τῶν λεμονιών, πορτοκαλλίων καὶ

κουκκουλίων, μεταβληθειῶν τῶν λέξεων « ἐφ' ἐκάστης ὁκτὸς » εἰς « ἐφ' ἐκάστου κανταρίου, » καὶ τέλος προστεθείσης μετὰ τὴν λέξιν « πορτοκαλλίων » τῆς λέξεως « καὶ μανταρίνια, » καὶ τέλος ἀπαλειφθέντος τοῦ ἔγγειου φόρου τῆς μετὰ τῆς ὅπως· προστατευθῇ τὸ προϊόν τοῦτο. Αἱ ἐπινεχθεῖσαι μεταβολαὶ ἔχουσιν οὕτως.

« Λεμόνια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος δραχ. 1
« Πορτοκαλλία καὶ μανταρίνια » 2
« Κουκκούλια » 1,50 »

Ἐπομένως ὑπὸ τῆς μεταβολῆς ταύτης ἐγένετο δεκτὸν ὁλόκληρον τὸ 4 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐπίσης ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου 5, 6, 7 καὶ 8 ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἀντικατασταθειῶν ἐπὶ τοῦ 5 ἀρθρου τῶν λέξεων « παρὰ τὰς οἰκίας κῆποι » εἰς τὴν λέξιν « λαγανάκηται, » καὶ προστεθειῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου μετὰ τὴν λέξιν « στρέμματος » τῶν λέξεων « ὅπου καὶ ἂν κῆται. »

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον ἀνέγνω τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Σινανιώτου, καθ' ἣν αἱ μὲν ἐνοικιασταὶ ἀπαλλάσσονται πάσης καταδιώξεως διὰ τὰ ὑπὸ τῶν φορολογουμένων ὀφειλόμενα ποσά, εἰν ταῦτα στηρίζονται εἰς ἔγκυρα διπλότυπα, αἱ δὲ φορολογούμενοι δὲν δύνανται νὰ μεταφέρωσιν ἀλλαχοῦ τοὺς καρπούς των χάριν ἀλωνίσματος, εἰμὴ εἰς τὰ ἀνέκαθεν ἀνεγνωρισμένα ἀλώνια τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου. Τὴν τροπολογίαν ταύτην ὑπεστήριξε διὰ διαφόρων ἐπιχειρημάτων ὡς δικαίαν καὶ ἀπομακρύνουσαν ἐκ τοῦ ὑπερθεματισμοῦ τοὺς ἀστέγους καὶ ἀρετριγγούς ἐνοικιαστὰς καὶ ἐνισχύουσαν τοὺς οἰκοκυραίους, πρὸς δὲ ἀναιροῦσαν πᾶσαν κατάχρησιν ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων ὡς ἐκ τῆς αὐθαίρετου ἐκλογῆς τῶν ἀλωνίων.

Ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι δέχεται μὲν τὴν ἑσῆν τῆς τροπολογίας, ἀλλὰ διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὰ καθέκαστα, διὰ τοῦτο καὶ ὑποτροπολογεῖ αὐτὴν οὕτως.

« Οἱ ἐνοικιασταὶ καταδιώκονται διὰ μόνον τὰ καθρὰ ἐλλείμματα των, ὡς καὶ διὰ τὰ καθυστερήματα των φορολογουμένων, ὅσα στηρίζονται εἰς περιβεβλημένα μὲ τὰς νομίμους δικτυώσεις διπλότυπα, ὧν ἡ διοικητικὴ ἐκτέλεσις ἀνεστάλη δικαστικῶς. »

Αἱ κατὰ τῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῶν δικτυώσεων ἀνεκοπαὶ ἀπευθύνονται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν.

Εὐθὺς μετὰ τὸ πέραν τῆς συγκομιδῆς χρεωστοῦσιν οἱ ἐνοικιοῦντες (Πρακτ. Βουλῆς Β' Συνόδου Α'. Περίδου, Τόμος Α'.) 32

κίαισται νά ἐκκαθαρίζωσι τοὺς λογαριασμούς των καὶ νά παρακατατίθωσιν εἰς τὴν Ἑρρίαν καταλογὸν τῶν καθυστερησά των τοὺς φόρους των φορολογουμένων.

Οἱ ταμίαι, οἰκον. ἑφοροὶ καὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουσιν λογοδοσιάν πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς.

Οἱ ἐνοικιασταὶ καταδικάζονται καὶ διὰ τὰ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων μέχρις οὗ παραδώσωσι τὰ βιβλία τῶν διπλοτύπων, καὶ τοὺς καθυστερηματικούς καταλόγους.

Ὅσοι φορολογουμένοι καθυστερήσωσι τοὺς φόρους των μέχρι τῆς λήξεως τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς χρεοῦνται ὡς καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ διὰ τὰ καθυστερήματα ἐπὶ τῇ ἐξόσῃ τοῦ ἰσχύοντος μετὰ τὴν λήξιν πρωτοκόλλου τῆς ἐντῆς τῶν εἰρηρῶν καὶ ὑπόκεινται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης εἰς τὴν τῆς ὑπερμερείας τῶν.

Μετὰ τινος δὲ ἐπ' οὗτῆς ἐξήγησις ἡ Βουλὴ ἐρωτήσασα παρεδέξατο τὴν τροπολογίαν ὅπως κατηρτίσθη, ὡς εἶρηται, ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, μεταβλησάσα αὐτὴν εἰς 9 ἄρθρον.

Ἀνιγνωθῆτος τοῦ 9 ἄρθρου ἤδη μεταβληθέντος εἰς 10, ἐπιδείνι τις ἐκ πρὸς τὴν τὴν ἐξῆς ἐδάριον.

«Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1863 φερύσματος φράσις «κατὰ ἄλμα» μετατρέπεται εἰς τὴν φράσιν «κατὰ τμήματα».

Ἡ προσθήκη αὐτὴ ἀνεπτύχθη ὑπὸ τοῦ προτείναντος, ἐλθέσαντος τοὺς λόγους, δι' οὓς προκαλεῖται, ὑπεστηρίχθη δὲ καὶ παρ' ἄλλων, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτήσασα δὲν παρεδέχθη αὐτὴν μὴ ἀναστῆσαι· ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ εἰρημένον ἄρθρον 9, ἥδη μεταβληθὲς εἰς 10, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 10 ἡ δὲ μεταβληθὲν εἰς 11 καὶ ἐγένετο δεκτὸν, ἀπαλειφθεῖσαν, τῇ πρὸ αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, τῶν λέξεων «καθόσον ἀφῆκε τὸ ἔλαιον, τὴν σταφίδα καὶ τοὺς οἶνους» καὶ πρὸς τῆς αὐτῆς μετα τὴν λέξιν «ἢ ἢ τὰς λέξεις «ἐγγίαι», μετὰ δὲ τὸς λέξει, «ἐπιβάλλεται δὲ ἢ τὰς λέξεις «μόνον».

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην εἰδικῶν ἄρθρων 12, κανονίζοντας ὀφείλει τινος τοῦ ἔτους 1863· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον αὐτως.

Ἄρθρον 12.

«Ἡ ὀφειλὴ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1863 ἐξαγαγόντων ἐπὶ ἐγγίαι· νευρίδας (χινδράδια μεταξὺς) ὀρίζεται εἰς λεπτὰ τριάκοντα (30) κατ' ὁκάν.»

Μετὰ ταῦτα συναρμολογήθην καὶ ἀναγνωσθῆν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον, ὡς ἐτροπολογήθη οὕτως.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαίου· ματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ ἔτος 1867.

Ἄρθρον 1.

«Διὰ τὸ ἔτος 1867 ὅτε ἐγγίαις φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως.

Περὶ τῶν δι' ἐνοικίασεως ὑπατιθεμένων.

Ἄρθρον 2. Οἱ δι' ἐνοικίασεως διατιθέμενοι ὅτε ἐγγίαις φόρος καὶ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζονται.

α.) Ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ἐγγίαις φόρος 8 τοῖς 0/0 δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 0/0.

β.) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων ἐγγίαις φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 0/0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαίων, ὅσοι χρησιμεύουσιν εἰς ἐρῶσιν, ἢ παρῶνται εἰς δῆμους, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖς, λεπτὰ 3 τὴν ὁκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ 3 ἐφ' ἐκάστης ὁκάς ἐλαίων.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐγγίαις φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμοῦ τοῦ δημοσίου, ὀρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ 12 τὴν ὁκάν.

γ.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϋόντος τῶν ἐθνικοῦ δικαίων σταφιδωπέλων 10 τοῖς 0/0.

δ.) Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϋόντος τῶν ἐθνικοῦ δικαίων συκοδένδρων τῶν ἐπαγγίων Καλαμών, Μεσσάνης καὶ Ἐπιδαύρου Ἀμπερᾶς πρὸς δραχ. 1 καὶ λεπτὰ 50 κατὰ στατῆρα (καντάριον).

ε.) Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, ἀσθέστου καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκακίου, ἐγγίαις φόρος 10 τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασίων παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 0/0.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ΣΟΖ. νόμου προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῆς ῥητίνης γίνεται κατὰ μῆνα, τὸ δὲ ἴπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, νά μεταρρυθμίσῃ τὴν τιμὴν ταύτην.

ς.) Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν προσδιορίζεται εἰς 5 τοῖς 0/0.

ζ.) Ἐπὶ τῶν μεταλλικῶν 5 τοῖς 0/0, ἐπὶ δὲ τῶν οὐρυκίων καὶ λατομικῶν 10 τοῖς 0/0, ἀπάντων δὲ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. νόμου τῆς 22 Αὐγούστου 1861.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς καθαρῆς προσόδου, ἐφ' ἧς ἐπιβάλλεται ὁ φόρος, κανονίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικειδωσθέντων μωρεοδένδρων, τῶν συμπληρωσάντων τὸ 5 ἔτος τῆς ἡλικίας, ὁρίζεται εἰς λεπτά 5 κατὰ δένδρον.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 4. Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζονται κατωτέρω, τῆς κατὰ μέσον ἄρον εἰσφοράς προσόδου ὡς ἐξῆς.

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος	Κατὰ μέσον ἄρον εἰσφοράς προσόδου τοῦ στρέμματος.	Ἐγγεῖος φόρος		Δικαιώματι- πικαρ.	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Ἀμπέλοι	Μέχρι τῶν ἄρ. 10		70		70
	Ἀπὸ ἄρ. 11 ἕως 20	1	50	4	50
	" " 21 " 30	2	50	2	50
	" " 31 " 40	3	50	3	50
	" " 41 καὶ ἐπικείναι	4	50	4	50
Περιβάλλοντα	Ἐλαττον τῶν ἄρ. 45	3	..	3	..
	Ἀπὸ ἄρ. 45—74	6	..	6	..
	" " 75 " 104	9	..	9	..
	" " 105 καὶ ἐπικείναι	12	..	12	..
Ἀμυγδαλέαι	Ἀνεῦ διακρίσεως ποιότητος	2	..	2	..
Λαχανόκηποι, σικι- ῶνες γεωμήλα, κρό- μα καὶ σκόροδα	Ἐλαττον τῶν ἄρ. 45	2	40	4	50
	Ἀπὸ ἄρ. 45—64	4	40	8	25
	" " 65 καὶ ἐπικείναι	6	40	12	..
Γρασίδια καὶ τρι- φύλλα	Ἐλαττον τῶν ἄρ. 30	1	60	3	..
	Ἀπὸ ἄρ. 30 καὶ ἐπικείναι	2	80	5	25
Καρνά καὶ κοκκάρια	Ἐλαττον τῶν ἄρ. 30	2	..	3	75
	Ἀπὸ ἄρ. 30 ἕως 49	3	20	6	..
	" " 50 " 69	4	80	9	..
	" " 70 καὶ ἐπικείναι	6	40	12	..
Βαμβάκια	Ἐλαττον τῶν ἄρ. 20				90
	Ἀπὸ ἄρ. 20 ἕως 29			1	80
	" " 30 " 39			2	70
	" " 40 καὶ ἐπικείναι			3	60

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων.

Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας κανονίζονται κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Εἶδος προϊόντος.	Ἐγγεῖος φόρος		Ἐγγεῖος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρπ.	
	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Σταφίδι δι' ἐκάστην χιλιάδα ἐνδοτικῶν λιτρῶν Βαμβάκια κατὰ καντάριον.	15	..	..	..
Ἐπὶ μὲν τοῦ καθαροῦ	9	..	..	..
Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκαθάρτου	3	..	..	..
Βαλανίδια ἐφ' ἐκάστου κανταρίου				
1) Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν καὶ Λακ- δαίμονα	4	20	..	..
2) Δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους	..	..	2	50
Κικκίδια ἐφ' ἐκάστης ὁκάς				
Πρινοκόκκιον ἐφ' ἐκάστης ὁκάς	..	..	3	..
Ῥιζάριον ἐφ' ἐκάστου κανταρίου	3	..	..	..
Ξηρὰ σῦκα ἐφ' ἐκάστου κανταρίου	1	50	..	..
Λεμόνια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδας	4	..	..	..
Πορτοκάλια καὶ μανταρίνια ἐφ' ἐκάστης χιλ.	2	..	..	..
Κίτρα ἐφ' ἐκάστης ὁκάς	..	3	..	..
Κουκκῦλια "	4	50	..	..

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 5. Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτά 12 τὴν ὁκάν' καὶ

2) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλυκύου (μούστου) ἢ αἵνου, 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραῖαν τιμὴν.

Ἐπὶ τῶν δημοπρατικῶν καρπῶν ὡσαύτως κατὰ τὴν ἀγοραῖαν τιμὴν εἰς χρήματα πρὸς 8 τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 6. Ἐξαίρουται τοῦ ἐγγεῖου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

1) Αἱ ἀμπέλοι μέχρι πέντε ἑτῶν συμπληρωμένων.

2) Αἱ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ τῶν διαλε-

λυμένων μοναστηρίων και επισκοπῶν περιελθούσαι εἰς τὸ δημόσιον ἀμπέλοι.

Ἄρθρον 7. Ἀπαλλάττονται παντὸς εγγείου φόρου και δικαιώματος ἐπικαρπίας:

1) Τὰ ἄγρυα.

2) Οἱ λαχανόκηποι τῶν γεωργῶν μέχρις ἐνὸς στρέμματος, οὗτοι καὶ ἂν κῆνται, δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ καλλιερ-γητοῦ. Τὰ περιθώρια δὲν ὑπάρχοντι εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην.

3) Τὰ σποράδην ὑπωροφύρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου στρέμματος, εἰς τὰς αὐλὰς, τοὺς ἰδιοκτῆτους ἀγρούς και τὰς ἰδιοκτῆτους ἢ ἐθνικῶ-ἰδιοκτῆτους ἀμπέλους ἢ σταφυδιωπέλους εὐρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνά δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ριζαρίου, τριφυλλίου και κρομμύου.

6) Τὰ φύλλα τῶν ἰδιοκτῆτων σκαμινωμενῶν.

7) Ἡ ρώμη, ὁ βίκος και τ' ἀγριολάθουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

Ἄρθρον 8.

Δὲν ὑποβάλλονται εἰς δικαίωμα ἐπικαρπίας οἱ ἀγοράσκαυτες παρὰ τοῦ δημοσίου ἐθνικὰ κτήματα ἢ γαίαις, ἂν παρεδόθη εἰς αὐτοὺς τὸ παραχωρητήριον πρὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου 1867.

Ἄρθρον 9.

Οἱ ἐνοικιασταὶ καταδικάζονται διὰ μόνον τὰ καθαρὰ ἐλλείμματα των, ὡς και διὰ τὰ καθυστερήματα των φορολογουμένων, ὅσα στηρίζονται εἰς περιβεβλημένα μετὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις διπλότυπα, ὧν ἡ διοικητικὴ ἐκτέλεσις ἀνιστάται δικαστικῶς.

Αἱ κατὰ τῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως των διπλοτύπων ἀνακαταπευθύνονται κατὰ των ἐνοικιαστῶν.

Εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς χρεωστοῦσιν οἱ ἐνοικιασταὶ νὰ ἐκκαθαρίζωσι τοὺς λογαριασμούς των και νὰ παρακαταθέτωσιν εἰς τὴν ἐφορίαν καταλόγον των καθυστερησάντων τοὺς φόρους των φορολογουμένων.

Οἱ Ταμίαι, οἰκον. ἐφοροὶ και εἰσπράκτορες ὀφείλουσι λογισδοσιᾶν πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς.

Οἱ ἐνοικιασταὶ καταδικάζονται και διὰ τὰ καθυστερήματα των φορολογουμένων μέχρις οὗ παραδώσωσι τὰ βιβλία των διπλοτύπων και τοὺς καθυστερηματικούς καταλόγους.

Ὅσοι φορολογούμενοι καθυστερήσωσι τοὺς φόρους των μέχρι

τῆς λήξεως τοῦ πέρας τῆς συγκομιδῆς χρεωστῶνται, ὡς και οἱ ἐνοικιασταὶ διὰ τὰ καθαρὰ ἐλλείμματα, ἐπὶ τῇ θύσει τοῦ ἰσχύοντος μετὰ τὴν λήξιν πρωτοκόλλου τῆς τιμῆς των σιτηρῶν, και ὑπόκεινται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης εἰς τὴν τῆς ὑπερμερείας τόκων.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 ΣΟΖ' νόμου ἐπελθούσαι τροποποιήσεις διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1863 φερύσαντος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως και τοῦ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1866 νόμου διατυπῶνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐγγυησις φορολογία ἐν Ἑπτανήσῃ διατηρεῖται εἰς κατὰ τὸ 1866. ἐπιβάλλεται δὲ μόνον ἐπὶ τοῦ σάπκιος φόρου λεπτῶν εἰς (6) κατ' ἑκάστην, εἰσπραττόμενος εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν και τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ὀφειλὴ των κατὰ τὸ ἔτος 1863 ἐξαγαγόντων ἐπὶ ἐγγυησις κενυίδας (χονδρῆδια μεταξὺ) ὀρίζεται εἰς λεπτὰ τριάκοντα (30) κατ' ὅκω.

Εὐταῦθα παρελθόντες ὁ εἰς κατοσίαν τοῦ ἄλλου εἰς ὑπουργοῖ των ἐξω-ἐπικῶν και οἰκονομικῶν ἀντιγνώσαν ὁ μὲν πρῶτος Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως ταχυδρομικῆς σημεῖωσης μεταξὺ Γαλλίας και Αὐστρίας, ὁ δὲ δεύτερος Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐπὶ τὰς πωλίσαις ἐκ δαγμῶν 30,000 ἀπὸ των εἰσλιν ἄπρὸ καταβολαὶ και δάνεια, ἡ ἐξήτησαν δ' ὀφειλόμενοι νὰ καταρθῶσι καταπειρόντα και νὰ τεθῶσιν ἄρτίως εἰς πρῶτον σφύζοντι.

Μηδικοὺς δὲ ἀντιφρόντας γενόμενους, ἡ Βασιλὴ ἐκωλύθη κα-μεδέχθαι αὐτὰ δι' ἐιδικῆς ἀνατίθεως ἕκαστον εἰς πρῶτον σφύζοντι.

Εἰσὶς ἀναγνωσθῆν εἰς δευτέραν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ τῆς ἰδιοκτησίας Κερκυρῆς ἐγένετο δεκτὸν ἀπὸ ἀντιφρόντας, ἔχον ὡς ἑπεται.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ καθαρῆς ἐκκαθαρίσεως των κτηματικῶν και ὀδοθηρικῶν σχέσεων τῆς ἰδιοκτησίας Κερκυρῆς.

Α'. ΠΕΡΙ ΤΙΜΑΡΙΝ.

Ἄρθρον 1.

« Ἄπαντα τὰ ἐν Κερκυρῇ κτηματικὰ κτήματα, τὰ πᾶσι τοῖς ἐπὶ ἀπαλλαγῆν των κτηματικῶν ἀπορῶν και ὑποχρεώ-

σεων, ἀπαλλάσσονται αὐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, οἱ δὲ κύριοι αὐτῶν δύνανται νὰ διαθίσωσιν αὐτὰ κατὰ τὸ δοκῶν.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα δικανικὴ εἰς καρποὺς συνισταμένη πρόσδοσις, (ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῶν τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Συγκράτεια καὶ Κανίσκια, ἅτινα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου καταργούνται) ἐρειζομένη λόγῳ ἐμφυτεύσεως, ἐδαφονομῆς ἢ ἀγροληφίας ἐπὶ τιμαριωτικῶν κτημάτων μετατρέπεται εἰς χρηματικὰς προσόδους.

Ἄρθρον 3.

Ἡ εἰς χρήματα ἀναγωγὴ τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης διηνικῆς προσόδου ἐπὶ ἐμφυτεύσεων καὶ ἐδαφονομῶν, ὅταν αὕτη εἶναι ὁρισμένη εἰς καρποὺς, γίνεται ὡς εἴη.

Ὁρίζεται ἡ ἐν τῷ καιρῷ τῆς συστάσεως τῆς ἐμφυτεύσεως ἢ ἐδαφονομῆς ἀξία τῆς εἰς καρποὺς προσόδου ὁ προσδιορισμὸς δὲ οὗτος γίνεται κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἀρχικοῖς συμβολαίοις ὁρισμένην ἀξίαν τοῦ πρὸς τὴν πρόσδοσιν ἀναλογούντος κεφαλαίου, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου προσδιορισμοῦ, δυνάμει ἄλλων συγχρόνων συμβολαίων τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ἢ δυνάμει τῶν παλαιῶν ἀναγραφῶν, ἂν αὗται κριθῶσιν ἰσχυραὶ παρὰ τῶν δικαστηρίων ἢ δυνάμει αποδείξεων παραλαβῆς τῶν παλαιῶν κυρίων τοῦ Τιμαρίου, ἢ δι' ἄλλων μέσων, πειθάντων τὸ δικαστήριον περὶ τῆς εἰρημένης ἀξίας· ἀπὸ ὁρισθῆναι δὲ τῆς προσόδου ἀξία, τὸ προϊύπιον ἐξ αὐτῆς κεφάλαιον, ἐὰν τοῦτο δὲν ὁρίζεται ἐν τοῖς ἀρχικοῖς συμβολαίοις, εὐρίσκεται, λογιζομένης τῆς διαληφθείσης ἀξίας ὡς τόκου κατὰ λόγον 4 τοῖς 0|0.

Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀφαιρεῖται· α) τὸ τέταρτον αὐτοῦ καὶ β) τὸ κεφάλαιον, τὸ προκύπτει ἐκ τῶν 2/3 τοῦ φόρου, ὃν ὁ πρῶτος τιμαριούχος ἐπλήρωσεν εἰς τὴν ἐγγχώριον Κυβέρνησιν λογιζομένου τοῦ φόρου τούτου ὡς τόκου κατὰ λόγον 4 ἐπὶ τοῖς 0|0.

Ὁ πρὸς 4 ἐπὶ τοῖς 0|0 τόκος ἐπὶ τοῦ μετὰ τὰς ἀφαιρέσεις ταύτας υπολοίπου ἀποτελεῖ τὴν ἐτήσιαν ἢ τὴν κατὰ διετίαν χρηματικὴν πρόσδοσιν, τὴν ἀντικαθιστῶσαν τὴν εἰς καρποὺς συνισταμένην καὶ καταργημένην διηνικὴν πρόσδοσιν.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ ἀγροληφῶν ἢ εἰς χρήματα ἀναγωγὴ τοῦ μεριδίου τῶν πρῶτον τιμαριωτικῶν κτημάτων γίνεται ὡς εἴη.

Ἐκτιμάται τὸ ὅλον κτήμα κατὰ τὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς γενή-

τομένης ἐκτιμήσεως ἀξίαν αὐτοῦ, ὁρίζεται τὸ κατὰ τὰ ἐγγώρια ἔθιμα εἰς τὸν ἀγραδότην ἀνήκον μέρος τοῦ κεφαλαίου τούτου, ἐξ αὐτοῦ γίνονται αἱ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι δύο ἐκπτώσεις· ὁ δὲ πρὸς 4 τοῖς 0|0 ἐτήσιος τόκος τοῦ υπολοίπου ἀποτελεῖ τὴν κατ' ἔτος ἢ κατὰ διετίαν πληρωτέαν χρηματικὴν πρόσδοσιν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐν τῷ τῶν νομίμων προθέσμων καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1830 Κ.Τ. Νόμου τοῦ τρίτου κοινοβουλίου, ἀπαλλαγέντες τῶν τιμαριωτικῶν δεσμῶν καὶ υποχρεώσεων πρῶτον τιμαριούχοι λαμβάνουσι, πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγροληφτοῦ ἐμφυτεύσεως ἢ ἐδαφονομῆς πληρουμένην πρόσδοσιν, καὶ λόγῳ ἀποζημιώσεως, παρὰ τῆς ἐγγώριου Διοικήσεως κατ' ἔτος ἢ κατὰ διετίαν τὸ ποσόν, εἰς ὃ ἀποβαίνουσι αἱ ὑπὲρ τῶν ἀγροληπτῶν, ἐμφυτευτῶν ἢ ἐδαφονομῶν ὁρισθεῖσαι ἐκπτώσεις.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν εἰρημένων χρηματικῶν προσόδων γίνεται, ἐπὶ ποινῇ αὐριότητος, ἢ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἢ διὰ δικαστικῆς αποφάσεως.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διὰ δικαστικῆς αποφάσεως ὁρισθόμεναι χρηματικαὶ πρόσδοσις πληροῦνται κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστης διετίας ἐὰν προέρχωνται ἐξ ἐλασσοσίων κατὰ Νοέμβριον δὲ ἐκάστου ἔτους, ἐὰν προέρχωνται ἐξ ἄλλων κτημάτων. Περελθόντες ἀνωφελοῦς τοῦ χρόνου τούτου, οἱ πρῶτον τιμαριούχοι δικαιούνται νὰ εἰσπράξωσι τὰς ἐρειζομένας αὐτοῖς προσόδους, κερύττοντες ἐκτελεστέον τὸ συμβολαίον ἢ τὴν ἀπόφασιν.

Πρὸς πληρωμὴν δὲ αὐτῶν ἔχουσι προνόμιον ἐπὶ τῶν τιμαριωτικῶν κτημάτων καὶ ἐπὶ τῶν καρπῶν αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 941 ἐδαφ. 5 τῆς Πολ. Διοικήσεως.

Ἄρθρον 8.

Εἰάν ἐντὶς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὁ πρῶτος τιμαριούχος δὲν εἰσαγάγῃ τὴν πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς χρηματικῆς προσόδου ἀγωγὴν αὐτοῦ, ἀπώλυσιν πᾶν δικαίωμα εἰσπράξεως ἐκ τῶν πρῶτον τιμαριωτικῶν κτημάτων, διατηρουμένου μόνον τοῦ δικαιώματος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 εἰς χρήματα ἀναγωγῆς· ἡ ἀπώλεια αὕτη ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἀναφερομένους πρῶτον τιμαριούχους ἐκτείνεται καὶ εἰς τὴν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁρισμένην ἀποζημίωσιν.

Ἡ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει υποχρέωσις τοῦ κατόχου τοῦ α-

κινήτων προς πληρωμήν των ορισθησομένων χρηματικών ποσών άρχεται από της επιδόσεως της αγωγής, δι' ης επιδιώκεται ή εις χρήματα αναγωγή από του αὐτοῦ δὲ χρόνου άρχεται ως πρὸς τοὺς ἐν τῷ άρθρῳ 5 αναφερόμενους πρῶτον τιμαριούχους καὶ ἡ διὰ τοῦ αὐτοῦ άρθρου ὁρισμένη ἀποζημίωσις.

Άρθρον 9.

Ο κάτοχος τοῦ πρῶτον τιμαριωτικοῦ κτήματος δύναται νὰ εξαγοράσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ κτήματος μερίδα τοῦ πρῶτον τιμαριούχου συνεπείᾳ συμφωνίας, μεταξύ αὐτῶν γεννησομένης, καὶ περὶ ἧς συντάσσεται συμβολαιογραφικὴ πράξις, ἡ καταβάλλων τὸ ἀντιστοιχοῦν ἐπὶ τῆς κατ' ἑτος ἀναλογούσης χρηματικῆς προσόδου κεφάλαιον, λογιζομένης τῆς προσόδου ταύτης ὡς τόκου πρὸς 6 ἐπὶ τοῖς 0/0.

Άρθρον 10.

Οἱ ἐν άρθρ. 5 αναφερόμενοι πρῶτον τιμαριούχοι, ενεργουμένης τῆς ἀνωτέρω εξαγορᾶς, λαμβάνουσι πρᾶ μὲν τοῦ κατόχου τοῦ κτήματος τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ άρθρῳ ὁρισμένον κεφάλαιον παρὰ δὲ τῆς ἐγγυήρου Διοικήσεως τὸ κεφάλαιον τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον πληρωσομένην αὐτοῖς ἀποζημίωσιν, λογιζομένην ὡς τόκον πρὸς 6 τοῖς 0/0.

Άρθρον 11.

Τὸ πρὸς εξαγορὰν κεφάλαιον δύναται νὰ πληρωθῇ μετὰ τοῦ πρὸς 6 τοῖς 0/0 τόκου αὐτοῦ εἰς δέκα ἐτη εἰς δόσεις. Ἐκάστη δὲ δόσις δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν εἰκοσι δραχμῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου πληρωμῆς τῶν δόσεων καθίσταται αὐτοδικαίως ἀπαιτητὸν τὸ ὅλον ποσόν.

Άρθρον 12.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου άρθρου δύναται νὰ πληρωσῇ καὶ ἡ ἐγγυήρις Διοίκησις τὸ ἐν τῷ προηγούμενῳ άρθρῳ αναφερόμενον ποσόν.

Άρθρον 13.

Ὁ τιμαριούχος ἔχει προνόμιον κατὰ τὸ άρθρ. 941 ἐδαφ. 5 τῆς πολ. δικ. ἐπὶ τοῦ κτήματος καὶ τῶν καρπῶν μέχρι πληρωμῆς τῶν δόσεων τούτων μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν.

Άρθρον 14.

Πρὸς πληρωμήν τῶν ἐν τοῖς άρθρ. 5 καὶ 10 αναφερομένων ἀποζημιώσεων ἡ ἐγγυήρις Διοίκησις δύναται νὰ ἐκποιήσῃ μετὰ προηγούμενῃν ἀπόφασιν τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐγκεκριμένην ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τὰ προσερχόμενα ὑπὸ τῶν ἀπαλλαγέντων πρῶτον τιμαριούχων κτήματα. Πρὸς τὸν αὐτὸν

δὲ σκοπὸν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ καὶ τὰ δυνάμει τοῦ άρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 1/13 Μαΐου 1840 νόμου τοῦ 7 κοινοβουλίου τυχόν ὀφειλόμενα.

Ἐὰν τὰ οὕτως ἀποκτηθέντα χρηματικὰ κεφάλαια δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν προκειμένην ἀποζημίωσιν, τὸ ἑλλείπον ἀναπληροῦται ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν δόμων Κερκύρας.

Άρθρον 15.

Ἐὰν μετὰ προηγούμενῃν ἐπιταγὴν ἡ ἐγγυήρις Διοίκησις δὲν καταβάλῃ τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὀφειλόμενα, δύναται ὁ δικαιοῦχος ν' ἀποζημιωθῇ ἐκ πάσης οἰαδήποτε φύσεως προσόδου αὐτῆς, μὴ ἀπαγορευομένης καὶ τῆς κατασχέσεως καὶ ἐκποιήσεως τῆς κινήτης τῆς Διοικήσεως ταύτης περιουσίας.

Άρθρον 16.

Ἐὰν ὁ ἀποχωρισμὸς τῆς μερίδος τοῦ πρῶτον τιμαριούχου ἐγένετο δυνάμει διανομῆς τοῦ κτήματος, αἱ ὑποθήκαι ἡ τὰ προνόμια, τὰ ἐπιβαρύνοντα τὴν ἀδιαίρετον μερίδα τῶν ἐνυχομένων, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἐπὶ τοῦ εἰς ἕκαστον τούτων ἀνήκοντος μεριδίου τοῦ κτήματος. ἂν δὲ ἡ εξαγορὰ ἐγένετο διὰ χρηματικῆς ποσότητος, κατατίθεται τοῦτο εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ ἐνεχυροδανειστήριον, καὶ ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς καταθέσεως καταχωρίζεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν εἰς τὴν σφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἡ εἰς ἄλλην, διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησομένην, ἕκαστος δὲ τῶν ἐνυποθήκων ἡ προνομιοῦχων δανειστῶν διατηρεῖ τὰ δικαιώματά του ἐπὶ τῆς κατατεθείσης ἀξίως. Ἐὰν τὸ πληρωτὴν χρηματικὸν ποσὸν ἀνήκει εἰς πρόσωπα, ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελούντα, κατατίθεται τοῦτο εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον, ἀσφαλίζεται δὲ καὶ διατίθεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀστυνομικοῦ νόμου.

Άρθρον 17.

Οἱ ἐνυποθήκαι ἡ προνομιοῦχοι πιστῶται δὲν δύναται νὰ παρεμβῶσιν εἰς τὰς μεταξύ τοῦ πρῶτον τιμαριούχου καὶ τῶν κατόχων τοῦ τιμαριωτικοῦ κτήματος δίκας, οὐδὲ ν' ἀνακόψωσι τὰς ἐκδοθείσας ἀποφάσεις, ἐκτὸς ἂν ἀποδείχῃ δόλος.

Άρθρον 18.

Δυνάμει τῆς εξαγορᾶς, τῆς καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου, καὶ τῆς εἰς τὴν ἑρμερίδα καταχωρίσεως, τὸ κτῆμα ἀπαλλάσσεται πάσης ὑποθήκης καὶ παντὸς προνομίου, ὑπάρχοντος εἰς βάρος τοῦ πρῶτον τιμαριούχου.

Άρθρον 19.

Ἐπὶ διενέξεων, ἀναφερομένων κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ πρώτου

δων τούτων καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν ὀφειλουμένου ποσοῦ, εἶναι ἀρμόδιον τὸ πρωτοδικεῖον Κερκύρας.

Ἄρθρον 20.

Κατοχοὶ διαφορῶν τιμαριωτικῶν κτημάτων, κειμένων εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν δῆμον, δύνανται νὰ ἐνᾶξωσι καὶ νὰ ἐναχθῶσι κοινῶς πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν παρ' ἐκάστου τούτων ὀφειλομένων χρηματικῶν προσόδων.

Ἄρθρον 21.

Τὸ πρωτοδικεῖον δικάζει συνοπτικῶς. Πᾶσι περὶ τῶν τοιούτων ὑποθέσεων ὡς καὶ περὶ ὀφειλομένων μεριδίων καὶ κανόνων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ δίκη συζητεῖται καὶ διαρκουσῶν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν προστιθεμένης τῆς προθεσμίας τῆς ἀποστάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 195, 196 καὶ 541 τῆς πολ. δίκου. ἐγγραφομένης τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ δελτίον ἀνευ πράξεως τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 22.

Ἡ αὐτὴ διαδικασία λαμβάνει χώραν καὶ κατ' ἐφεσιν. Ἡ κατὰ τῆς ἀποστάσεως ὁμῶς ἐφεσις γίνεται ἐντός 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 752 τῆς πολιτικῆς δικονομίας γενομένης ἐπιδόσεως τῆς ἀποστάσεως.

Ἄρθρον 23.

Τὰ περὶ ἀντικειμένων, προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου δικόγραφα, ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν δικαστηρίων, συντάσσονται ἐπὶ χαρτοσήμου 50 λεπτῶν, τὰ δὲ πρωτότυπα τῶν ἀποστάσεων ἐπὶ χαρτοσήμου δύο δραχμῶν.

Β'. Κτήματα τῆς πρώην Ἐγχωρίου Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 24.

Αἱ διαρκεῖς πρόσοδοι, αἱ εἰς καρποὺς ὀφειλόμεναι ἕνεκα ἀγροληψίας, ἐμφυτεύσεως ἢ ἐδαφονομῆς ἐπὶ ἀκινήτων ἀνήκοντων εἰς τὴν πρώην ἐγχώριον Κυβέρνησιν, ἀνάγονται εἰς χρηματικάς, κατὰ διετίαν πληρωτέας, πρόσόδους, ἂν πρόκειται περὶ ἀπαδόσεως ἐλαίου, ἐτησίας δὲ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 25.

Αἱ ἐξ ἀγροληψιῶν πρόσοδοι ἀνάγονται εἰς χρηματικάς πρόσόδους ὡς ἐξῆς.

Ὅρίζεται ἡ κατὰ μέσον ὅρον εἰς τὸν ἀγροδίτην ἀνήκουσα πρόσοδος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγωγῆς τῶν τελευταίων εἰκοσιν ἐτών, ἀποδεικνυμένης διὰ τῶν παρὰ τῇ πρώην Ἐγχωρίῳ Κυ-

βερνήσει ὑπαρχόντων βιβλίων ἢ καταστίχων, ἢ ἐνταλμάτων ἐκτιμήσεως, ἢ καὶ δι' ἄλλων νομίμων μέσων ὁ μέσος αὐτός τῆς παραγωγῆς ὅρος μετατρέπεται εἰς χρήματα κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκκατατίαν χγοραίας ἀξίας τῶν καρπῶν.

Ἐκ τοῦ οὗτω πᾶσι παραχθέντος ποσοῦ ἐκπίπτουνται 35 ἐπὶ τῆς 0|0, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀποτελεῖ τὴν χρηματικὴν δόσιν, τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγρολήπτου κατὰ διετίαν ἢ καὶ κατ' ἔτος, κατὰ τὰ ἐν προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερόμενα, ὀφειλομένην χρηματικὴν πρόσοδον.

Ἐὰν ἐκ τῶν εἰρημένων βιβλίων καὶ καταστίχων διενεργηθῇ ἡ διαληφθεῖσα παραγωγή, ἢ πρόκειται περὶ μὴ καλλιεργημένων κτημάτων, ἐκτιμᾶται ἡ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκτιμήσεως ἀξία τοῦ κατὰ τὰ ἐγχώρια ἔθιμα Κερκύρας εἰς τὴν πρώην ἐγχώριον Κυβέρνησιν ἀνέκοντος μέρους τοῦ ἀγροληπτικοῦ κτήματος, καὶ ὁ πρὸς 4 τοῖς 0|0 τόκος ἐπὶ τῆς ἀξίας ταύτης ἀποτελεῖ τὴν ἐτησίαν ἢ κατὰ διετίαν πληρωτέαν χρηματικὴν πρόσοδον.

Ἄρθρον 26.

Αἱ ἐξ ἐμφυτεύσεων ἢ ἐδαφονομῶν εἰς καρποὺς ὀφειλόμεναι πρόσοδοι ἀνάγονται εἰς χρηματικάς πρόσόδους, μετατρεπομένης κατὰ τὰ ἐγχώρια ἔθιμα Κερκύρας εἰς χρηματικὸν κεφάλαιον τῆς ἐμφυτευτικῆς ἢ ἐδαφονομικῆς πρόσόδου ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου ὁ πρὸς 4 τοῖς 0|0 τόκος ἀποτελεῖ τὴν κατ' ἔτος ἢ κατὰ διετίαν πληρωτέαν χρηματικὴν πρόσοδον.

Ἄρθρον 27.

Οἱ ἀγρολήπται, ἐμφυτευταὶ ἢ ἐδαφονομοὶ ὀφείλουσιν ἐντός 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου νὰ κοινοποιήσωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν Νομόρχην Κερκύρας κατάλογον ἀκριβοῦς τῶν εἰς τὴν πρώην ἐγχώριον Κυβέρνησιν ἀνέκοντων κτημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὐτοὶ εἰσὶν ἀγρολήπται, ἐμφυτευταὶ ἢ ἐδαφονομοὶ, ἐμφαίνοντα τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν κτημάτων, τὰ ὅρια αὐτῶν, τὰ ἐν αὐτοῖς δένδρα ἢ οἰκοδομὰς καὶ τὴν ἐτησίαν ἢ διετὴν πρόσοδον αὐτῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου κοινοποιήσεως τοιούτου καταλόγου, ἢ ἂν ὁ κατάλογος δὲν εἶναι ἀκριβοῦς, οἱ μὲν ἀγρολήπται στεροῦνται τῆς ἐλαττώσεως τοῦ 35 0|0, οἱ δὲ ἐμφυτευταὶ καὶ ἐδαφονομοὶ πληροῦσι πρόσοδον χρηματικὴν οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρὸς 4 ἐπὶ τοῖς 0|0 ὑπολογιζομένου κατὰ τὸ 23 ἀρθρ. τόκου, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει ὑπολογισμοῦ πρὸς 6 0|0.

Άρθρον 29.

Εν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀνωτέρω ἀρθ. οὗ ὁ νομάρχης Κερκύρας ὀφείλει ἐντός 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, νὰ εἰσαγάγῃ ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Κερκύρας ἀγωγὴν πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν μὴ δηλωθέντων ἀκινήτων δικαιοῦματος τῆς πρώην ἐγγωρίου Κυβερνήσεως.

Άρθρον 30.

Ὁ νομάρχης Κερκύρας ὀφείλει ἐντός 18 μηνῶν ἀπὸ τῆς τοῦ παρόντος νόμου δημοσιεύσεως νὰ συντάξῃ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθ. 22 καὶ 23 τὴν εἰς χρήματα ἀναγωγὴν τοῦ ὑφ' ἑκάστου ἀγρολήπτου, ἐμφυτευτοῦ ἢ ἐδαφονομέως ὀρελλομένην εἰς τὴν πρώην ἐγγωρίον Κυβέρνησιν χρηματικὴν πρόσδοσιν. Ἐντός τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιδίδεται διὰ δικαστικῆς κλητέρας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας παραγγεῖλια τοῦ Νομάρχου εἰς ἕκαστον ἀγρολήπτην, ἐμφυτευτὴν ἢ ἐδαφονομέαν ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς τοιαύτης ἐκκαθαρίσεως, ἥτις ἀντιγράφεται ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ ἐπιδόσει.

Άρθρον 31.

Ὁ ἀγρολήπτης, ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονομέως, λαβὼν τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην, καὶ ἔχων τυχόν ἀντιρρήσεις κατ' αὐτῆς, ὀφείλει, ἐντός 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως, νὰ προσβάλῃ αὐτὴν δι' ἀνακοπῆς, κατὰ τοῦ Νομάρχου ἀπευθυνομένης, ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Κερκύρας, τοῦτου δὲ μὴ γυνόμενου, ἢ ἐκκαθάρσεις τοῦ Νομάρχου καθίσταται ἀπρόσυλτος.

Άρθρον 32.

Ὁ Νομάρχης καταχωρεῖ εἰς ἐπὶ τούτῳ συνταχθεῖσιν βιβλίον τὰς δυνάμεις τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς καὶ τὰς πρὸ αὐτοῦ εἰς τὴν πρώην ἐγγωρίον Κυβέρνησιν, ὀρελλομένας χρηματικὰς προσόδους, αἵτινες εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων Νόμου, προκοινοποιουμένης περιλήψεως τοῦ εἰρημένου βιβλίου.

Άρθρον 33.

Εάν ἐντός τῆς προθεσμίας τῶν 18 μηνῶν, τῆς ἐν ἀρθ. 30 ἀναφερομένης, δὲν κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀγρολήπτην ἢ ἐμφυτευτὴν ἢ ἐδαφονομέαν ἢ διακληθείσῃ τοῦ Νομάρχου ἐκκαθάρσεις, παύει ἡ πρὸς τὴν ἐγγωρίαν Διοικητικὴν πληρωμὴ τῆς εἰς καρπὸς προσόδου μέχρι τῆς εἰς τὴν ἐμφυτευτὴν, ἐδαφονομέαν ἢ ἀγρολήπτην κοινοποιήσεως τῆς ἐκκαθάρσεως· ὁ δὲ Νομάρχης καθίσταται προσωπικῶς ὑπεύθυνος εἰς ἀνθρώπων τῆς ἐντεῦθεν προελεύσεως ζημίας.

Άρθρον 34.

Ὁ ἀγρολήπτης, ἐμφυτευτὴς ἢ ἐδαφονομέως ἀκινήτου, εἰς τὴν πρώην ἐγγωρίον Κυβέρνησιν ἀνήκοντος δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν πλὴρῃ ἐλευθερίαν τοῦ κτήματος, πληρύνων τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῆς συμπεριλαμβανόμενης ἢ τῆς δυνάμει τοῦ παρόντος ἢ τῶν προγενεστέρων Νόμων ὁρισθείσης ἢ ὁρισθησομένης ἐπιδόσεως ἢ κατὰ διατίαν δόσεως, λογιζομένης ὡς τόκου πρὸς 6 τοῖς 0|0.

Τὸ πρὸς ἐξαγορὰν κεφάλαιον πληρύνεται εἰς ἐτησίαις δόσεις κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθ. 12 ἀκριβέστερον ὁρισμένα.

Άρθρον 35.

Περὶ τῆς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἐξαγοραστοῦ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, τῶν προνομίων τῆς ἐγγωρίου Διοικήσεως, τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Πρωτοδικείου Κερκύρας, τῆς διαδικασίας, καὶ τοῦ χαρτοσήμου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ταῖς ἀρθ. 17—23 ὁρισμένα.

Άρθρον 36.

Τὸ λόγω ἐξαγορᾶς πληρυνόμενον ποσὸν κατατίθεται εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ ἐνεχυροδανειστήριον ἐπὶ τόκῳ 4 0|0. Εάν δὲ τοῦτο δὲν ἔχῃ ἀνάγκην χρημάτων, ἢ διεύθυνσις αὐτοῦ, συνεννοουμένη μετὰ τοῦ Νομάρχου, μεταβιβάζει αὐτὸ εἰς τινὰ τῶν ἐγγωρίων Τραπεζῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ τοῦλάχιστον τόκῳ.

IV. Κτήματα ἐκκλησιαστικά.

α. Ἑνοριακὰ καὶ μοναστηριακὰ.

Άρθρον 37.

Αἱ ἐπὶ ἐνοριακῶν ἢ Μοναστηριακῶν κτημάτων ἐνικκ ἀγροληψίας ἢ εἰς καρπὸς ἐνικκ ἐμφυτεύσεως ἢ ἐδαφονομῆς πρόσδοσις μετατρέπονται εἰς ἐτησίαις ἢ κατὰ διατίαν χρηματικὰς δόσεις, κατὰ τὰ ἐν ἀρθ. 25 καὶ 26 τοῦ παρόντος Νόμου ὁρισμένα, ἅπερ ὅμως τῆς ἐκπτώσεως τῶν 35 ἐπὶ τοῖς 0|0.

Άρθρον 38.

Ὡς πρὸς τὴν εἰς χρηματικὰς δόσεις ἀναγωγὴν τῶν εἰς εἶδη προσόδου, τὴν ἐξαγορὰν τῆς ἐλευθερίας τοῦ κτήματος, τὰ προεῖρηται πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀρελλομένων δόσεων καὶ τὴν εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον καταθέσιν αὐτῶν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἀρθ. 35 καὶ 36 ὁρισμένα· ὁ τόκος ὁ ὑπὸ τοῦ ἐνεχυροδανειστήριου ἢ τῆς Τραπεζῆς, πληροῦστος χρησιμεύει, ὡς μέχρι τοῦδε ἢ πρότερος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐνοριακῶν ναῶν ἢ τῶν Μονῶν.

β' Κτητορικά.

Άρθρον 39.

Τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 35—38 ὠρισμένα ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ κτητορικῶν κτημάτων, ὃ δὲ τόκος ὁ ὑπὸ τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου ἢ τῆς τραπέζης πληρωθησόμενος λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν κτήτορα, ὅστις χρεάζεται αὐτῷ, ὡς τρόπον μέγρι τοῦδε ἔχρατο τῇ προσόδῳ, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τυχόν δικαιοματίων τῶν κτητόρων ὡς καὶ παντός ἄλλου.

γ' Εἰσημεριακά.

Άρθρον 40.

Τὰ ἐν ἄρθρ. 35—38 ὠρισμένα ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ κτήματα τὰ ἐιδικωμένα δι' ἀγροληψίων, ἐμφυτεύσεων ἢ ἐδαφονομιῶν, καὶ τῶν ὁποίων τὸ μερίδιον ἢ ὁ κανὼν ἀνήκει διαδοχικῶς εἰς ἐφημερίους ὠρισμένων ἐκκλησιῶν. Ὁ τόκος ὅμως τοῦ τιμήματος τῆς ἐξαγορᾶς, ὅπερ μένει παρὰ τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου ἢ τῇ τραπέζῃ, πληρώνεται εἰς τὸν κατὰ καιροῦς ἐφημέριον τῆς ἐκκλησίας, εἰς ὃν καὶ ἀποκλειστικῶς ἀνήκει.

Άρθρον 41.

Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλει ὁ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 37, 39 καὶ 40 ἀναφερομένων κτημάτων ἀγροληψίας, ἐμφυτευτικῆς ἢ ἐδαφονομιᾶς νὰ ζητήσῃ δι' ἀγωγῆς τὴν εἰς χρήματα μετατροπὴν τῆς προόδου. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀνωφελοῦς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ εἰς τὸν ἀγοροδότην ἢ κτηματοδότην πληρωνόμενον μερίδιον ἢ ὁ κανὼν διπλασιάζεται μέχρι οὗ ὁ ἀγροληψίας ἢ ἐμφυτευτικῆς ἢ ἐδαφονομιᾶς ζητήσῃ τὴν ὡς εἴρηται μετατροπὴν.

Α) Ἀγροληψία, ἐμφυτεύσεις καὶ ἐδαφονομαὶ καταχρηστικά.

Άρθρον 42.

Καταχρηστικά ἀγροληψία, ἐμφυτεύσεις ἢ ἐδαφονομαὶ εἰσὶν αἱ ὑπὸ τοιοῦτον τύπον γενόμεναι εἰκονικαὶ συμβάσεις αἱ ὑποκρύπτουσαι ἢ ἐξόφλησιν ἢ ἐξασφάλισιν δανείου.

Άρθρον 43.

Αἱ τοιαῦται συμβάσεις, αἱ ἀπὸ τοῦ 1797 καὶ ἐφεξῆς γενομένης εἰσὶ ἀκυροὶ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Νόμου 33 τῆς 12 Μαρτίου 1825 τοῦ Β'. Κουνοβουλίου.

Άρθρον 44.

Ἰσοδύτως ἀκυροὶ εἰσὶν αἱ εἰκονικαὶ ἐπὶ ἐξωνήτει πωλῆσεις, αἱ σκοπούσαι τὴν ἐξασφάλισιν δοθέντι δανείου.

Άρθρον 45.

Ἢ εἰκονικῶς τῶν τοιούτων συμβάσεων ἀποδεικνύεται ἢ ἐξ αὐτοῦ τοῦ περιεχομένου τοῦ περὶ αὐτῶν συνταχθέντος συμβολαίου ἢ ἐκ τοῦ προσδιορισμοῦ κανόνος δυσαναλόγου πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἢ ἐκ τῆς μικροτάτης κτίσεως τοῦ δθέν πωληθέντος κτήματος, ἢ ἐξ ἄλλων νομίμων μέσων.

Άρθρον 46.

Ἢ ἀκυρότης τῶν συμβάσεων τούτων συνεπάγεται τὸ ἀποτέλεσμα ὅτι τὸ κτήμα μένει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ εἰκονικοῦ κτηματολήπτου ἢ πωλητοῦ, ὀφείλοντος εἰς τὸν εἰκονικὸν κτηματοδότην ἢ ἀγοραστήν τὸ ἀρχικῶς καταβληθέν κεφάλαιον.

Άρθρον 47.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀποδίδεται ἀτόκως εἰς δέκα ἐτησίαις δόσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάττω τῶν 20 δραχμῶν.

Άρθρον 48.

Ὁ εἰκονικὸς κτηματοδότης ἢ ἀγοραστής πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὀφειλομένου αὐτῷ κεφαλαίου ἔχει ἐπὶ τοῦ εἰκονικῶς ἀγορασθέντος, ἢ εἰς ἀγροληψίαν, ἐμφυτευτικῇ ἢ ἐδαφονομικῇ δοθέντος κτήματος προνόμιον κατασπασόμενον μετὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 940 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὠρισμένα.

Άρθρον 49.

Τρίτοι ἀποκτήσαντες δικαίωμα ἐπὶ τοῦ μεριδίου τοῦ εἰκονικοῦ κτηματοδότου ἢ τοῦ κτήματος τοῦ εἰκονικοῦ ἀγοραστοῦ εὐασκοῦσι τὸ δικαίωμα τῶν ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου τιμήματος κατατιθεμένου εἰς τὸ ἐν Κερκύρα ἐνεχυροδανειστήριον καὶ καταλειμμένων τῶν δικαιοῦχων πρὸς παραλαβὴν τῶν αὐτοῖς ὀφειλόμενων διὰ καταχωρίσεως τῆς καταθέσεως ταύτης εἰς τὴν ἐφημερίδα κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 16 ὠρισμένα.

Άρθρον 50.

Τὴν ἐπὶ ἀκυρότητι τῶν εἰρημένων συμβάσεων ἀγωγὴν δύναται νὰ ἐγείρῃ οὐ μόνον ὁ ἀληθὲς κύριος τοῦ κτήματος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγοροδότης, κτηματοδότης ἢ ἐμφυτευτικῆς ἢ τὸ κτήμα ὑπέκειτο εἰς ἀγροληψίαν, ἐμφυτεύσιν ἢ ἐδαφονομίαν.

Άρθρον 51.

Ἡ ἀγωγὴ αὕτη παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν τοιῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Άρθρον 52.

Εἰς τὴν καταγρῆξιν τῶν προσηγομένων ἄρθρων δὲν ὑπόκεινται ὅσα κτήματα ἐδόθησαν εἰς ἀγροληψίαν, ἐμφυτεύσιν ἢ ἐδαφονομίαν (Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α'.) 33

πρόνομήν, ἀπὸ περιλήθων εἰς τὴν ἀγοροδοσίαν, κτήματοδοσίαν ἢ ἐμφυτευτὴν δυνάμει δικαστικῶν αποφάσεων, ἢ κατεκυρώθησαν εἰς αὐτὸν δυνάμει δημοσίου πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 53.

Αἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τοιχῶται συμβάσεις εἰσὶν ἄκυροι· ὁ δὲ εἰκονικὸς κτήματοδοτὴς ἢ ἀγοραστὴς ἀποβάλλει καὶ τὸ κεφάλαιον πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὑπολοίπου συνήψε τοιχῶται συμβάσεις.

Ε'. Κοινὰ ἀγοραληψία ἐμφυτεύσεις, καὶ ἐδαφονομίαι.

α) Ἀγοραληψία.

Ἄρθρον 54.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἡ σύναψις διενεκῶν ἀγοραληψιών. Αἱ δὲ ὑπάρχουσαι διαλύονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἀγοροδότου ἢ τοῦ ἀγοραλήπτου.

Πᾶσα ἐναντίον τῆς παρούσης διατάξεως συναφθεμένη διενεκὴ ἀγοραληψία εἶναι ἄκυρος, ὁ δὲ εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ περὶ αὐτῆς συμβολαίου συμπράξας συμβολαιογράφος ἀπολύεται τῆς ὑπαρξίας.

Ἄρθρον 55.

Ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ἰονίου Κώδικος διενεκῶν ἀγοραληψιών, τὸ ἀγοραληπτικὸν κτῆμα κατὰ τὴν διαίτησιν τῆς ἀγοραληψίας περιέρχεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τοῦ κκτημένου τὴν μεῖζονα μερίδα τῆς συνιδιοκτησίας ἐπὶ ἀποζημιώσει τοῦ ἔχοντος τὴν ἐλάττωσαν μερίδα κατὰ τοὺς ὁρίσμούς τῶν ἐπομένων άρθρων. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ἰονίου Κώδικος συναφθεισῶν ἀγοραληψιών καθ' ὅτι ὑπάρχει ρητὴς συμπερικνημμένη ἢ συγκυριότης τοῦ ἀγοραλήπτου.

Ἄρθρον 56.

Ἐπὶ ἴσων μερίδων ὁ ἀγοροδότης ἔχει τὴν ἐκλειστικὴν δικαίωμα ἢ νὰ λάβῃ αὐταὺς τὸ ὅλον τοῦ κτῆματος, ἢ νὰ καταλίπῃ αὐτὸ εἰς τὸν ἀγοραλήπτην ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τοὺς ἐπομένους ὁρίσμούς.

Ἄρθρον 57.

Ἐάν ὁ αὐτὸς ἀγοροδότης ἔχῃ πλείονα κτῆματα παρὰ τῆς αὐτῆς ἀγοραληψίᾳ ἢ διαίτησιν τῆς ἀγοραληψίας δύναται νὰ γίνῃ καὶ οὕτως ὥστε τινὰ μὲν ἐξ αὐτῶν νὰ περιέλθωσιν ὁλόκληρα εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τοῦ ἀγοροδότου, ἕτερα δὲ εἰς τὴν

τοῦ ἀγοραλήπτου κατὰ τὴν ἐκάστου αὐτῶν ἐνοχλὴν εἰς τὴν συγκυριότητα.

Ἄρθρον 58.

Ἡ ὑπὸ τοῦ άρθρου 55 ὁριζομένη ἀποζημιώσις συνιστάται εἰς τὴν κατ' ἐκτίμησιν ἀξίαν τοῦ λαμβανομένου μεριδίου τοῦ κτῆματος τοῦ κατὰ τὰ ἐγγράφια ἔθιμα εἰς τὴν ἀποζημιωθησάμενον ἀνέχοντος. Πρὸς ἐκτίμησιν δὲ τοῦ κτῆματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκτιμήσεως ἀξία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 59.

Ὁ ἀγοραλήπτης δύναται νὰ παραιτηθῇ παντὸς ἐπὶ τοῦ κτῆματος δικαιώματος ὡς τοῦ ἀγοροδότου. Ἐν τούτῃ περιπτώσει οὕτως ἀποβάλλει πᾶν δικαίωμα κατὰ τοῦ ἀγοραλήπτου λόγῳ καθυστερούντων ἐπὶ τοῦ κτῆματος μεριδίων.

Ἄρθρον 60.

Ἐάν ὁ ἀγοραλήπτης δὲν ἔχῃ συγκυριότητος δικαίωμα, λαμβάνει κατὰ τὴν διαίτησιν τῆς ἀγοραληψίας τὴν ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἐπελθούσαν ἐκ τῆς καλλιεργείας αὐξήσιν τῆς ἀξίας τοῦ κτῆματος, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης βελτιώσεως, ἐάν τὴν διαίτησιν ζητήσῃ ὁ ἀγοροδότης, τὸ εἰκοστὸν τῆς ἐν τῷ καιρῷ τῆς διαλύσεως ἀξίας τοῦ κτῆματος, ἐκτὸς ἐάν ἡ κατάσταση τοῦ κτῆματος μετεβλήθῃ ἐπὶ τὸ χειρόν.

Ἄρθρον 61.

Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα 58 καὶ 60 ἄρθρα ὁριζομένης ἀποζημιώσεις δύναται νὰ πληρωθῶσιν εἰς ἐτησίαις δόσεις μετὰ τόκῳ πρὸς 6 τοῖς 0/0 κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 12 ὁριζούμενα.

Ἄρθρον 62.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζούμενα γίνεται καὶ ἐπὶ ὑπαγοραληψιών ἡ ἐκκαθάρισις τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου τῶν ἐνεχομένων.

Ἄρθρον 63.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν δυνάμει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὀφειλομένων ἔχει ὁ πιστωτὴς πρὸνόμιον ἐπὶ τῷ ἀκινήτῳ καὶ τῶν καρπῶν αὐτοῦ μετὰ τὸ ἐπ' ἀριθμὸν 8 τοῦ άρθρου 940 τῆς Πολ. Διοικητικῆς, τὰ δὲ δικαιώματα τῶν ἐνυποθήκων ἢ ἄλλων δανειστῶν τοῦ πιστωτοῦ ἐνασκούνται ἐπὶ τοῦ εἰς τούτον πληρωτέου ποσοῦ κατατεθειμένου εἰς τὸ ἐν Κερκίρα Ἐνεχυροδανειστήριον καὶ καλουμένων τῶν δικαιούχων πρὸς ἐνάσκησιν τῶν ἐπὶ τοῦ κατατεθέντος δικαιωμάτων αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16.

6. Εμφυτεύσεις και εδαφονομιαί.

Άρθρον 64.

Επιτρέπεται ή σύστασις εμφυτεύσεων και εδαφονομιών υποκειμένων όμως εις διάλυσιν των τε ήδη ύφισταμένων και των εν τώ μέλλοντι συστηθησομένων, αίτήσει του εμφυτευτού ή εδαφονομέως.

Άρθρον 65.

Ο αίτων την διάλυσιν εμφυτευτής ή εδαφονομέως, οφείλει προς απαλλαγάν του κτήματος από των εαρών τούτων να καταβάλη εις τον δικαιούχον τό κεφάλαιον του κανόνος, λογιζομένου τούτου ως τόκου του κεφαλαίου προς 6 τοις 0|0.

Άρθρον 66.

Εάν ο κανών συνίσταται εις καρπούς, ή εις χρήματα μετατροπή αυτών γίνεται εκτιμωμένου του κανόνος κατά την εν καιρώ της εκτιμήσεως αξίαν, τό δε ποσόν υπερ προκύπτει εκ της αξίας ταύτης, λογιζομενον ως τόκος, κατά λόγον του 6 επί τοις 0|0, αποτελεί τό κεφάλαιον τό εις τον κτηματοδότην ή εμφυτευτήν πληρωτέον.

Άρθρον 67.

Τό ένεκα διαλύσεως οφειλόμενον ποσόν δύναται να πληρωθῇ εις δόσεις κατά τά εν άρθρω 12 ώρισμένα.

Άρθρον 68.

Περί της εξασφαλίσεως της πληρωμής του οφειλομένου κεφαλαίου και των τόκων, περί των δικαιωμάτων τρίτων κατά του κτηματοδότου, των ένασκουμένων επί του οφειλομένου κεφαλαίου, της καταθέσεως αυτού εις τό Ένεχυροδανειστήριον, της διαδικασίας κτλ. ισχύουσιν οι όρισμοί των άρθρ. 16—23.

Άρθρον 69.

Οί πρό του παρόντος νόμου ύπάρχοντες εμφυτευταί ή εδαφονομίς δύναται, εντός έτους από της δημοσιεύσεως αυτού, να εγκαταλείψωσι τό κτήμα εις πόν κτηματοδότην και, εάν μόν ύπάρχωσι βελτιώσεις γινόμεναι υπό του εμφυτευτού ή του εδαφονομέως, μή συνιστάμεναι εις την άπλην καλλιέργειαν ή την συντήρησιν, δικαιούνται να ζητήσωσι την εν τώ καιρώ της εγκαταλείψεως αξίαν αυτών, αν δε τό κτήμα κατέστη χειρόν εκ πταίσματος του εδαφονομέως ή εμφυτευτού, ύποχρεούται ούτος εις άνόρθωσιν της βλάβης.

Γενικαί διατάξεις.

Άρθρον 70.

Καταργείται τό άρθρον 2 του από 20 Ιανουαρίου 1866 ΡΝ' νόμου περί άναστολής της ισχύος των περί επανελείσεως των κτημάτων όρισμών του Ιονίου κώδικος· άλλ' ή εις τον κτηματοδότην επανέλυσιν του κτήματος, λόγω υπερχμεσίας του αγρολήπτου, εμφυτευτού ή εδαφονομέως περί την καταβολήν των μεριδίων, ή του κανόνος, χωρεί, εάν ή καθυστέρησις αυτή παραταθῇ επί 3 συνεχῇ έτη, ή επί δύο συνεχείς συγκομιδάς, εάν πρόκειται περί κανόνος ή μεριδίου καταβάλλομένου κατά διετίαν.

Άρθρον 71.

Η εν τώ προηγουμένω άρθρω αναφερομένη προθεσμία των τριών έτών ή των δύο συγκομιδών άρχεται από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου.

Άρθρον 72.

Ο αγρολήπτης, εμφυτευτής ή εδαφονομέως δύναται, άνευ βλάβης του ίδιου δικαιώματος, να εκποιήσῃ εις άλλους τά επί του ύποτελους κτήματος δικαιώματά του.

Άρθρον 73.

Επί επανελείσεως ο κτηματοδότης άποδίδει εις τον εμφυτευτήν, αγρολήπτην ή εδαφονομέα την εκ της καλλιέργειας του κτήματος επελθοῦσαν αύξησιν της αξίας αυτού.

Άρθρον 74.

Η εκ της καλλιέργειας του κτήματος επελθοῦσα αύξησις της αξίας αυτού καταβάλλεται εις τον αγρολήπτην, εμφυτευτήν ή εδαφονομέα κτί επί των πρό του 1866 δικαστικώς διαταχθεισών επανελείσεων αγροληπτικών, εμφυτευτικών και εδαφονομικών κτημάτων.

Άρθρον 75.

Μέχρι του πέρατος της εκτελέσεως της περί επανελείσεως τελεσιδικίου δικαστικής αποφάσεως· ο εμφυτευτής, αγρολήπτης ή εδαφονομέως, δύναται να αποτρέψῃ την επανέλυσιν καταβάλλων τῷ αντιδίκῳ αυτού τά οφειλόμενα λόγω κανόνος ή μεριδίου μετά του τόκου και τά προσκηκόντως αποδεδειγμένα έξοδα.

Άρθρον 76.

Τά εν τοις άρθροις 19, 21—23 ώρισμένα ισχύουσι και εις τας περί διαλύσεως των αγροληπτικών των εμφυτεύσεων και εδαφονομιών και περί επανελείσεων δίκας.

Άρθρον 77.

Πᾶσα προγενεστέρη τοῦ παρόντος νόμου ἀπαίτησις, μὴ ἐπιδικασθεῖσα τελεσιδικίως, ἔνεκα κακογεωργησίας ἢ ἀγεωργησίας, καταργεῖται.

Άρθρον 78.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως κανονίσῃ διὰ Β. Διατάγματος πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐλαιοκάρπου ἐπὶ κτημάτων ὑπακειμένων εἰς ἀγροληψίαν, ἀφ' οὗ ζητηθῇ ἡ περὶ τούτου γνώμη τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων τῆς νήσου Κερκύρας.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ ὁ τρόπος καθ' ὃν καθίσταται ἐκτελεστή ἡ περὶ ἐκτιμήσεως ἐκθεσις τῶν ἐκτιμητῶν.

Άρθρον 79.

Πᾶσα εἰς ἀγροληψίας ἐμρυτεύσεως ἢ εὐδαφονομίας προγενεστέρη τοῦ παρόντος νόμου ὀφειλῇ, εἰς χρήματα ἢ καρπούς συνισταμένη, ὡς καὶ πᾶσα ὀφειλὴ πηγαζούσα ἐκ τῶν λεγομένων πᾶκτων καὶ προστυχίων, δικασθεῖσα ἢ μὴ, πληρόνεται εἰς δέκα ἰσας δόσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων ὅμως δὲν δύναται νὰ ᾔναι ἐλάσσων τῶν εἰκοσι δραχμῶν. Ἐὰν ἡ ἀρχικὴ ὀφειλὴ προκύπῃ ἐκ καρπῶν, ἀποδίδονται οὗτοι αὐτοῖσιν.

Ἡ πρώτη δόσις εἶναι πληρωτέα κατὰ Μάρτιον τοῦ 1868 ἔτους, αἱ δὲ λοιπαὶ κατὰ Μάρτιον ἐκάστου ἔτους.

Καθυστεροῦντος τοῦ ὀφειλέτου τρεῖς διαδοχικὰς δόσεις γίνεται αὐτοδικαίως ἀπαιτητὴ ἄπικα ἢ ὀφειλῇ.

Άρθρον 80.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει διὰ τὴν νήσον Κέρκυραν, ἐκτὸς τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 70—76 αἱτινὲς ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς λοιπὰς Νήσους τοῦ πρώην Ἰονίου Κράτους.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Οἱ Βουλευταὶ Κερκύρας.

Σωκράτης Κουρῆς,

Π. Β. Κωνσταντῆς μετ' ἐπιφυλάξεως νὰ φέρω τροπολογίας.

Νικόλαος Καρύδης,

Νικόλαος Σ. Παγκράτης,

Θ. Ζερβὸς Βουλευτής.

Ἐτέθη κατόπιν εἰς τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ δανείου 28,000,000 δραχμῶν, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὴν λόγον ἐκπύρην κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, πρῶτον διότι ὁ σκοπὸς τοῦ δανείου εἶναι ἀόριστος διότι τὸ 1/3 αὐτοῦ σημειοῦται ὡς δαπανηθὸς με-

νον εἰς στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας δὲν δύναται τις νὰ ὁρίσῃ ἀπὸ τοῦδε, ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις θὰ δαπανῇ αὐτὸ ὅπου θέλει· δεύτερον διότι εἶναι ἀπραγματοποιήσιον, ἐὰν δ' ὑποθεθῇ, ὅτι μέλλει νὰ πραγματοποιηθῇ μέρος αὐτοῦ, τοῦτο εἶναι πολὺ δαπανηρὴν καὶ τρίτον διότι τὸ 11 ἄρθρον ὅλα τὰ σχέδια τῆς Κυβερνήσεως καθίστανται γνωστὰ εἰς τὴν ἔθν. τραπεζάν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Νομοσχέδιον δὲν φαίνεται ἱκανοποιεῖν τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπειδὴ, ὡς πιστεύει, θέλει λάβει καὶ τὸ δάνειον τοῦτο τὴν τυχὴν καὶ ποσὴν τοῦ ἑτέρου τῶν 6 ἑκατομμυρίων, διὰ ταῦτα ἀποκρούει κατ' ἀρχὴν αὐτό.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι ὁ προαλλή· εἶναι εἰς ἀντίφασιν διότι ἐν ἡ ἀρ' ἐνός εἶπεν, ὅτι δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ δάνειον, περὶ οὗ πρόκειται, ἀρ' ἑτέρου ἰσχυρίσθη, ὅτι εἶναι ἀκριβὲς· ἀλλ' εἰπατῇ, ὅταν δὲν πραγματοποιηθῇ, πῶς θὰ εἶναι ἀκριβὲς; Ἐν καθ' ἑαυτὸν ἀδυνατεῖ νὰ δικαιωθείσῃ, ὅτι καθ' ἂν ἔχει π. κ. νομοθεσίαν θὰ πραγματοποιηθῇ, ἐπεὶ δὲ τούτου εἶναι καὶ λίαν εὐθὴ ἐν συγκρίσει πρὸς δάνεια ἄλλων ἔθνων, ὡς τῆς Ἰταλίας, ἥτις ἐδανείσθη πρὸς 15 ἐπὶ τοῖς 0/0. Ἡ Κυβέρνησις, προσέθεκεν, ἐπηρώσει φησὶ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τοῦ ἔχει νὰ δαπανήσῃ τὸ δάνειον, ἐπομένως δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ κρυφθῇ ἀπὸ τὴν ἔθν. τραπεζάν, οὕτω ἡ διάνοιξις τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἐξετάζεται, ἀλλ' αἱ πράξεις αὐτῆς.

Ἐπ' ἀνέγκην ἄλλος, ὅτι παραδεχόμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, διότι φησὶ ἀναγκάσιον ἐν δάνειον, παρατρεῖται ὅμως, ὅτι ἡδύνατο νὰ γείνη ὑπὸ συμφορητορέας ὅροι διὰ τὸ ἔθνος, ἀφ' οὗ οὐδὲν ἄλλο εἶναι, ἢ δάνειον ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀποκλειστικῆς οἰκογενείας· εἶναι δὲ τόσῃ μάλλον ἀκριβὲς, καθ' ὅσον δίδει πολλὰ κέρδη εἰς τὴν Τραπεζάν, περιττοῦ δὲ πολλὰς κερδοσκοπικὰς διατάξεις. Καὶ δὲν προτείνει μὲν τὴν τευποποίησιν αὐτῶν, διότι τοῦτο εἶναι ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἰσχυρίζεται, ὅτι, ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεκαλεῖται τὸν πατριωτισμὸν τῶν ὁμογενῶν, ἤθελεν εἶθι εἰς μάλλον εὐάρεστα ἀποτελέσματα.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεῖχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως.

Καὶ τοῦ 1 ἁρθρον ἀναγνωσθέντος, παρενέβη τις, ὅτι ὁ ὁπολογισμὸς εἰς χρήματα θέλει ἐπιφέρει ζημίαν 100 περίπου χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸ δημόσιον. Ἀντιπρόεδρος δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι αἱ συναλλαγαὶ εἰσονται ἀμοιβαῖαι, ἢ ἡ Κυβέρνησις παντοῦθα θὰ λαμβάνῃ τὴν ἀξίαν τῶν

ὁμολογιῶν κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τῶν νομισμάτων, ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει τὸ 1 ἄρθρον, ὁμοῦ δὲ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2 καὶ 3.

Ἀναγνωσθέντος διὰ τοῦ 4 ἄρθρου, παρατήρησέ τις, ὅτι ἡ ἀναφερομένη προμηθεῖα δὲν εἶναι μικρά, ἐπαμένως φρονεῖ, ὅτι δυνατόν νὰ λάβωσι χώραν καταχρήσεις, καὶ μάλιστα ὅταν πρόκηται προξενεῖν ἢ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ πέμψωσιν εἰς Ἀθήνας ἐγγραφὰς μετόχων, ὅτε εἶναι ὑποψία, ὅτι ἅπαν τὸ δάνειον θέλει ὑποβληθῇ εἰς προμηθεῖαν.

Ἀντίειπεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ ὑπόσχεσις αὕτη ἐτέθη διότι πιθανὸν νὰ λάβωσι μέρος καὶ ἄλλοι, ἀλλ' ὅπως ἀρθῶσιν αἱ ὑποψίαι τοῦ προλαλήσαντος δέχεται νὰ προστεθῇ, ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀποκλείονται πάσης προμηθείας.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ παραδέχθη καὶ τὸ 4 ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, μετὰ τὴν προσθήκην εἰδικοῦ ἐδαφίου τοῦ ἐξῆς:

«Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀναδεχθέντες τὴν ἐγγραφήν, δὲν λαμβάνουσι προμηθείας.»

Κατόπιν ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 5, ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον 6 ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, μεταβληθέντος μόνον τῇ προτάσει τινός καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 σημειουμένου τόκου ἀπὸ 3 εἰς 3—4 τοῖς 0|0. Ἀναγνωσθέντα ὕστερον καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 7 καὶ 8 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν.

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προσετέθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἄρθρον 9 τὸ ἐξῆς:

Ἄρθρον 9.

«Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ χορηγήσῃ ἐν ἀνάγκῃ πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἐγγυήσεων καὶ ἄλλας εἴτε δι' ὑποθήκης ἐθν. κτημάτων, εἴτε δι' ἐκχωρήσεως δημοσίων προσόδων ἢ πιστωμάτων.»

Ἀναγνωσθὲν κατόπιν τὸ ἄρθρον 9 ἥδη μεταβληθὲν εἰς 10 ἐγένετο δεκτὸν τροποποιηθὲν συναίνεσι τοῦ ὑπουργοῦ ὡς ἐξῆς.

«Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 κλήρωσις γίνεται δημοσίᾳ παρ' ἐπιτροπῆς συγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐθν. Τραπεζῆς, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τῶν προέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου καὶ τῶν ὁμολογιούχων, ὅσοι ᾔθελον παρισταθῇ.»

Κατόπιν ἀναγνωσθέντα καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 10 καὶ 11, μεταβληθέντα ἤδη εἰς 11 καὶ 12 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι, μεταβληθεισῶν μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἄρθρου τῶν λέξεων

«τὸ δάνειον τοῦτο» εἰς τὰς λέξεις «τὸ ἐκάστοτε πραγματοποιούμενον κατὰ λαίαν τοῦ δανείου τοῦτου.»

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ἀναβελὼν τὴν ἐπιψηφίσιν τοῦ συνόλου ἐπὶ τὴν αὔριον διέλυσε τὴν συνεδρίαν, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Γ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Ὁ προεδρεύτης ἀντιπρόεδρος

Π. ΚΥΡΙΑΚΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Παπαλουκάς,

Π. Κωνσταντῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΔ'.

Τῆς 6 Ἀπριλίου 1867.

Πλήρεις γινόμενης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 10 ὥραν Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ χθὲς ἐπιψηφισθέντος νομοσχεδίου περὶ δανείου τῶν 28,000,000 δραχμῶν, ἐφ' οὗ ἐγένοντο αἱ ἐξῆς λεκτικαὶ μεταβολαί.

Ἡ μὲν ἐπιγραφή τοῦ νομοσχεδίου ἐτροποποιήθη, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, οὕτως: «Περὶ δανείου 25,000,000 φράγκων.»

Ἐπίσης τῇ προτάσει τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ ἐγένοντο αἱ ἐξῆς μεταβολαί. Ἐπὶ μὲν τοῦ 1 ἄρθρου μετετέθη ἡ θέσις τῶν δραχμῶν καὶ φράγκων οὕτως: «νὰ δανεισθῇ φράγκα 25,000,000 (δραχμας 28,000,000.)»

Ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου ἀντὶ «δραχ. 280» ἐτέθη «φράγκα 250.»

Ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου ἀπηλείφθησαν αἱ λέξεις «εἴτε εἰς δραχ. ἀνὰ 280 εἴτε εἰς φράγκα ἀνὰ 250, εἴτε εἰς λίρας αγγλικὰς ἀνὰ δέκα ἐκάστη κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ.» Ἐπίσης ἀπηλείφθησαν αἱ λέξεις «καὶ μὲν πρῶται ἐκ δραχμῶν 11, 20, αἱ δὲ δεύτεραι.» Ἐπίσης καὶ αἱ λέξεις «καὶ αἱ τρίται ἐκ σελιῶν 8.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 ἐγένετο ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἂν τὰ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ συγκεντρούμενα χρήματα θὰ μένωσιν ἄτοκα καὶ ἐν περιπτώσει μάλιστα, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔθελε λάβει ἀνάγκην αὐτῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀμφισβήτησεως ταύτης ἔλαβον τινὲς τὸν λόγον προτείναντες ὅπως διὰ τοῦ νόμου ὑποχρεωθῇ ἡ ἔθν. Τράπεζα εἰς τόκον ἀνάλογον, ὃ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐσχυσήθη, ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ, τόκους διὰ καταθέσεις, παρὰ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ τῆς, ὥστε ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρέπει νὰ ᾔναι ὠρισμένη ἡ προθεσμία τῆς ἀπαιτήσεως τῶν χρημάτων, ὑπὲρ δὲν δύναται νὰ γείνη· δέχεται ὁμῶς νὰ τεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ « κατὰ τοὺς ὅρους τῆς καταστατικοῦ. »

Μετά τινος δὲ ἐξηγήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τινὲς ὑπέβαλον τὴν ἐξῆς προσηκόντων ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

« Ἡ τράπεζα πληρώνει τόκον διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παρακαταθήκας τῶν μετόχων τοῦ δανείου, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως μέχρι τῆς διαθέσεως αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἀνὰ 3 τοῖς 0|0. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ χρήματα ἀποδίδονται μετὰ ἐνὶ μῆνα ἀπὸ τῆς αἰτήσεως· πληρώνει δὲ τόκον ἀνώτερον κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ τῆς, εἰὰν ἡ Κυβέρνησις δηλώσῃ πρὸς αὐτήν, ὅτι τὰ χρήματα δὲν θέλουν ζητηθῇ εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν τῶν ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζομένων προθεσμιῶν. »

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέκρουσαν ὁ πρωθυπουργὸς ὡς καθιερούσαν δυσπιστίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐδέχθη ὁμῶς νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 προσηκόντων, ὅτι τὰ κεφάλαια κατατίθενται εἰς τὴν ἔθν. Τράπεζαν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ.

Μετά τὰ λεγθέντα, ἀποσυρθείσης ὑπὸ τῶν προτεινόντων τῆς εἰρημένης προσηκόντης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 τὸ ἐξῆς ἐδάφιον.

« Αἱ παρὰ τῇ ἔθν. Τράπεζῃ καταθέσεις ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ δανείου εἰσὶν ἔντοκοι ἢ ἀτοκοὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς. »

Μετά τὴν προσηκόντων ταύτην ἀπηλείφθησαν, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, αἱ λέξεις « δραχμ. 224 ἢ » ὡς καὶ αἱ λέξεις « ἢ λιγὸν 8 », προστεθῇ δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τὸ ἐξῆς.

« Ἡ τιμὴ τοῦ φράγκου διὰ τὰς ἐγγωρίους ἐγγραφὰς λογίζεται πρὸς λεπτὰ 112. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 ἀπηλείφθησαν αἱ λέξεις « καὶ εἰς τὰ ἐπ' αὐτῶν ἐμφαινόμενα νομίσματα. » Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 12 προ-

στέθησαν μετὰ τὴν λέξιν « Ναυτικῶν » αἱ λέξεις « ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου. »

Μετά τὰς τροποποιήσεις ταύτας ἐγένετο δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον ὡς ἔπεται

Περὶ δανείου 25,000,000 φράγκων.

Ἄρθρον 1.

« Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δανεισθῇ φράγκα 25,000,000 (δραχ. 28,000,000) ὀνοματικὸν κεφάλαιον ἐπὶ ἐτήσιῳ τόκῳ 8 τοῖς 0|0 πληρωτέῳ καθ' ἑξαμηνίαν τῇ 15 Ἀπριλίου καὶ 15 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τοῦ δανείου διαίρεται εἰς 100,000 ἀνωτάτους ὁμολογίας, ἀνὰ φράγ. 250 ἐκάστην, πληρωτέας ἐντὸς 28 ἔτων διὰ κληρώσεων, ἐνεργουμένων τῇ 15 Μαρτίου καὶ 15 Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Πρὸς τοῦτο διατίθεται ἀνάλογον ποσὸν χρεωλύτρου καθ' ἑξαμηνίαν κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλύσεως.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ὁμολογίαι ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ συνοδεύονται μὲ ἑξαμηνιαία παραρτήματα (coupons) ἐκ φράγκων 10 ἐκάστον.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ὁμολογίαι διατίθενται, ἐπὶ ἐγγραφῇ τῶν αἰτούντων εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ ἀνοιχθεσόμενα βιβλία, ἀντὶ 80 τοῖς 0|0 τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου, ἢτοι φράγκων 200 δι' ἐκάστην ὁμολογίαν.

Ἡ τιμὴ τοῦ φράγκου διὰ τὰς ἐγγωρίους ἐγγραφὰς λογίζεται πρὸς λεπτὰ 112.

Αἱ ἐγγραφαὶ, ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου τ. ε., γίνονται ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τράπεζῃ, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ παρὰ τοῖς ἀνταποκριταῖς αὐτῆς καὶ παρὰ τοῖς Προξένοις ἢ ἄλλοις, ὅσοι ἐπὶ τούτῳ ἐπιφορτισθῶσιν εἰδικῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς Τράπεζης. Τὰ χρήματα συγκεντρώνονται εἰς τὴν ἑθνικὴν τράπεζαν. Χορηγείται δὲ ἀπαξ δικαίωμα προμνησίας ὑπὲρ τῶν ἐνεργησάντων τὰς ἐγγραφὰς 1|2 τοῖς 0|0. Ἡ προμνησία αὕτη αὐξάνει διὰ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐγγραφὰς εἰς 1 τοῖς 0|0 ὑπὲρ τῶν προμνησάντων 500,000 φράγκων μέχρις 1,000,000, ὧς δὲ τοῖς 0|0 ὑπὲρ τῶν προμνησάντων ἐπέκεινα τοῦ 1,000,000.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀναδεχθέντες τὴν ἐγγραφὴν, δὲν λαμβάνουσι προμήθειαν.

Πλὴν τοῦ δικαιώματος τούτου, τὸ δημόσιον ἐπιβαρύνεται καὶ μὲ τὴν δαπάνην τῆς μεταφοράς τῶν χρημάτων.

Αἱ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ καταθέσεις ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ δανείου εἰσὶν ἔντοχοι ἢ ἄτοχοι συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς. Ἄρθρον 5.

Τὸ τίμημα ἐκάστης ὁμολογίας κατατίθεται κατὰ τὴν ἐγγραφὴν ἐπὶ προσωρινῇ ἀποδείξει, ἥτις ἀνταλλάσσεται διὰ τῶν ὁμολογιῶν.

Ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς, γενομένης ἀναλόγου ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῦ οἰκείου παραρτήματος. Δὲν ὑποβάλλονται ὅμως εἰς τὴν ἐκπτώσιν ταύτην αἱ ὁμολογίαι, αἵτινες ἤθελον διατεθῇ μέχρι τῆς 1/13 Ἰουνίου τ. ε.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς τακτικῆς πληρωμῆς τοῦ τόκου καὶ χρωλυσίου τοῦ δανείου παραχωρεῖται ὁλόκληρος ἡ πρόσδοδος τῶν τελωνείων Πατρῶν, Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν. Αἱ εἰσπράξεις αὐτῶν ἐν γένει παραδίδονται ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ἐβδομάδος εἰς τὴν ἔθνικὴν Τράπεζαν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἐξαμηνίαν ποσοῦ.

Ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τούτων, λογιζομένων ὡς παρακαταθήκη ὑπὲρ τῶν κατόχων τῶν ὁμολογιῶν, ἡ Τράπεζα καταλογίζει τόκον πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου 3 — 4 τοῖς 0/0 ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως μέχρι τοῦ τέλους ἐκάστης ἐξαμηνίης.

Ἀπαγορεύεται πᾶς συμψηφισμὸς καὶ οἰαδήποτε πληρωμὴ ἐπὶ τῶν εἰσπραττιμένων εἰς τὰ τελωνεῖα ταῦτα δικαιωμάτων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως, μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ἡ δι' ἐντόκων γραμματίων πληρωμὴ τῶν πρὸς τὰ τελωνεῖα ταῦτα ὀφειλομένων δικαιωμάτων.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξετάζει ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τοῦ τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τῶν εἰρημένων τελωνείων, δημοσιεύων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7.

Οἱ διαχειριζόμενοι τὰ εἰρημένα τελωνεῖα ὑπάλληλοι εἰσὶ προσωπικῶς ὑπόλογοι πρὸς τοὺς κατόχους τῶν ὁμολογιῶν διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθέντων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καταδικάζονται καὶ ποινικῶς ἐπὶ ὑπεξαίρεσι καὶ ἀτιμῇ.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἔθνικὴ Τράπεζα ἐκ τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα μεταβιβαζομένων αὐτῇ εἰσπράξεων τῶν τελωνείων πληρῶναι τὸν τόκον καὶ τὰς κληρωθείσας πρὸς ἀπόσβεσιν ὁμολογίας τοῦ δανείου κατὰ τὸ ὀνοματικὸν αὐτῶν κεφάλαιον ἐν ταῖς ὁρισθεῖσαις προθεσίμας. Ἡ εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δικαιοῦχος πληρωμὴ γίνεται διὰ τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς Τραπεζῆς. Ἔσται δὲ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου πᾶσα ἐκ τοῦ νομίσματος καὶ συναλλάγματος διαφορά. Διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην λαμβάνει ἡ Τράπεζα παρὰ τοῦ δημοσίου ἐν τρίτῳ τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ πληρωμένου εἰς τοὺς ὁμολογιούχους ποσοῦ.

Ἄρθρον 9.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ χρηρῆται ἐν ἀνάγκῃ, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἐγγυήσεων, καὶ ἄλλας εἴτε δι' ὑποθήκης ἔθνικων κτημάτων, εἴτε δι' ἐκχωρήσεως δημοσίων προσόδων ἢ πιστωμάτων.

Ἄρθρον 10.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 κληρωθὴς γίνεται δημοσίᾳ παρ' ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τῶν προέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ τῶν ὁμολογιούχων, ὅσοι ἤθελον παρευρεθῇ.

Ἄρθρον 11.

Οἱ τόκοι τοῦ δανείου εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλονται φορολογίαν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἐκάστοτε πραγματοποιούμενον κεφάλαιον τοῦ δανείου τούτου θέλει χρησιμεύει κατὰ μὲν τὰ 2/3 εἰς ἀγορὰν πλοίων καὶ εἰς προμήθειαν ὑλικῶν διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον 1/3 εἰς ἄλλας ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὑπηρεσίας. Ἐπὶ τούτῳ ἐκδίδονται χρηματικὰ ἐντάλματα παρὰ τῶν ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, εἰς τὰ ὁποῖα, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, προσαρτᾶται, πλὴν τῶν ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, καὶ ἀντίγραφον τῆς πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐν ᾗ ἐκτίθεται ὁ λόγος καὶ ὁ σκοπὸς τῆς δαπάνης.

Πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐνταλμάτων τούτων διαθέτει ἀποκλειστικῶς ἡ ἔθνικὴ Τράπεζα τὰ παρ' αὐτῇ κατατεθειμένα χρήματα τοῦ δανείου.»

Ἐνεκοινώθησαν εἴτα τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Π. Β. Κωσταντᾶ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἰδιοκτησίας Κερκύρας.

β) Ὁμοία διαφορῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημίωσης λιμένων.

γ) Ὁμοία διαφορῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἰδιοκτησίας Κερκύρας καὶ

γ) Ὁμοία τοῦ βουλευτοῦ Κ. Παταλά περὶ συστάσεως Πρωτοδικείου ἐν Ἰθάκῃ.

Παραπέμφθησαν δὲ εἰς τύπωσιν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Παρελθὼν εἴτα ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως δρχμῶν 180 χιλιάδων πρὸς πληρωμὴν τῆς πρώτης δόσεως εἰς ἀποζημίωσιν τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ χωρία Κρέππη, Μπάσσα, Μπρατζὶ καὶ Κιλτέτι τῶν κάτω Θηβῶν· ἐξητήσατο δὲ νὰ κληρυθῇ κατεπείγον καὶ νὰ τεθῇ ἀμέσως εἰς πρώτην συζήτησιν, ἐπιφυλαττομένης τῆς τυπώσεως διὰ τὰς ἐπομένους συζητήσεις.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τινος, ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἱκανῶς σπουδαῖον καὶ ἀπαιτεῖ μελετὴν καὶ συζήτησιν ὥριμον, ὅτι ἐπομένως, καθὼς τοιοῦτον, δὲν πρέπει νὰ διέλθῃ σχεδὸν ἀσυζητητῇ, καθόσον δὲν ὑπάρχει ὁ ἀνάλογος χρόνος, ἐπὶνεγκεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ληθῇ ἐξαιρετικὸν μέτρον διὰ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς ψηφισθέντα διήλθον ἀσυζητητῇ κατὰ τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν, ἀλλὰ δύναται, χωρὶς νὰ προδικασθῇ ἡ οὐσία του, νὰ ψηφισθῇ διὰ πρώτην φοράν, καὶ εἰς τὰς ἐπομένας συζητήσεις ἔχει ἕκαστος βουλευτὴς τὸ δικαίωμα καὶ τὸν καιρὸν ἀκόμη ὅπως φέρῃ τὰς παρατηρήσεις του.

Μετά τινος δὲ ἀντιρρήσεις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη αὐτὸ εἰς πρώτην συζήτησιν δι' ἀναστάσεως.

Ἐτέθη ἀκολούθως εἰς τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τῶν ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου ἐπιβαλλομένων φόρων διὰ τὴν ἐπισκευὴν ὑδραγωγείου εἰς τὴν πόλιν Χαλκίδος.

Μηδεμίας δὲ ἀντιρρήσεως ἀγενομένης, ἐγένοντο δεκτὰ ἢ τε ἀρχῇ, τὰ καθέκαστα ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχον ὡς ἔπεται.

Ἄρθρον 1.

«Οἱ δυνάμει τοῦ ΣΕ'. Νόμου τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ διωρύξεως τοῦ Εὐρίπου ἐπιβαλλόμενοι καὶ ἐν τῷ τελωνεῖο Χαλκίδος θεθαυόμενοι καὶ εἰσπραττόμενοι φόροι αὐξάνονται ὡς ἐφεξῆς.

α. Ὁ κατὰ τὰς §§ 1 καὶ 2 τοῦ άρθρου 1, ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐν γένει καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων καθ' ἐν τέταρτον τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.

β'. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἐπὶ τῶν πρὸς ἐμπορίαν εἰσαγομένων ζώων καθ' ἐν τέταρτον ὡσαύτως τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.

γ'. Τὰ κατὰ τὸ 5 ἄρθρον πορθητὰ καθ' ἐν τέταρτον ὡσαύτως τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 πληροῦμενα διόδια ἐπὶ τῆς γειφίας τοῦ πορθμοῦ προστίθενται.

α. Δι' ἐκάστην διέτρουον ἀμαζὶν ἄνι μὲν φορτίου λεπτὰ δέκα, μετὰ φορτίου δὲ λεπτὰ εἴκοσι.

β'. Δι' ἐκάστην τετράτροχον ἀμαζὶν ἄνι μὲν φορτίου λεπτὰ δεκαπέντε, μετὰ φορτίου δὲ λεπτὰ τριάκοντα.

γ'. Δι' ἅπαντα τὰ εἰσάγεσθαι ὀγκώματα μετὰ ἢ ἄνευ ὁδοιπόρων λεπτὰ εἴκοσι. Οἱ τὰς ἀμαζίας σφύροντες ἵπποι, κύνες, ὄνοι κλπ. ὑποβάλλονται ἰδίᾳ εἰς τὸν νενομισμένον φόρον τῶν 5 λεπτῶν κατὰ κεφαλὴν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐκ τῆς ἀνωτέρω αὐξήσεως τῶν διὰ τοῦ ΣΕ'. Νόμου ἐπιβαλλομένων φόρων προσδοκῶσα δαπανᾶται πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου, δι' οὗ μεταγωγέεσθαι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Χαλκιδέων πότιμον ὕδωρ.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς τὸν αὐτὸν τῆς ἐπισκευῆς τοῦ ὑδραγωγείου σκοπὸν ἐπιβάλλονται οἱ ἐξῆς φόροι.

α) Ἐν τοῖς ἐκτὸς ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ βουτύρου, τυροῦ, ἐρίου, κηροῦ, μέλιτος, δερμάτων, τερεβίνθου, ῥητίνης καὶ σανδαλοῦ, ἁπάντων τῶν εἰδῶν. τούτων παραγομένων ἐν τῷ δήμῳ Χαλκιδέων, ἢ εἰσαγομένων εἰς αὐτὸν ἄλλθεν καὶ ἐξαγομένων διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης.

β'.) Εἴκοσι λεπτὰ κατὰ Β. στρέμμα ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου Χαλκιδέων πεφυτευμένων ἀμπέλων.

γ'.) Δεκαπέντε καὶ εἴκοσι πέντε λεπτὰ κατὰ βαρέαν ἐπὶ τῶν ἐξ ἄλλων Ἀθῶν εἰσαγομένων πρὸς καταναλώσιν γλεύκου καὶ οἴνου.

δ'.) Πέντε λεπτὰ κατ' ὅκον ἐπὶ τῆς βακῆς, τοῦ ῥαμίου, τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ τοῦ ῥοσολίου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων φόρων ἰσχύει διὰ πέντε

Ετε, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένου διατάγματος.

Ἐκ τῆς προσόδου τῶν διὰ τοῦ ΣΣ'. Νόμου ἐπιβαλλομένων φόρων τὸ δημόσιον θέλει καταβάλλει ἐπὶ πέντε ἔτη ἀνὰ 5,000 δραχμὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται, ἔργου καὶ πρὸς κατασκευὴν καταλλήλων πρὸς ὑδροῦσιν τῶν πλοίων ἐρύσεων.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν Χαλκιδέων νὰ δανεισθῇ τὸ πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου ἀπαιτούμενον κεφάλαιον, παραχωροῦσα τῷ δανειστῇ τὴν πρόσδοτον τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων φόρων, εἰσπραττομένων καθ' ὅν τρόπον θέλει ὁρίσει τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησόμενον Β. διάταγμα.»

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ συναρμολογηθὲν σύνολον τοῦ περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νομοσχεδίου, καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἔχον, ὡς ἐτροποποιήθη, οὕτως.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Ἄπας τις, Ἕλλην ἢ ξένος, ἐξασκῶν ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ἐμπορίον, βιομηχανίαν, ἢ ἐν γένει ἐπάγγελμα μὴ περιλαμβανόμενον εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζουένας ἐξαιρέσεις, ὑπόκειται εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐπιτηδευματῖαι διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας. Εἰς τὴν πρώτην ὑπάγονται ὅσων ὁ φόρος κανονίζεται μόνον κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων ἢ χωριῶν, ἐνθα ἐξασκεῖται τὸ ἐπιτήδευμα. Εἰς τὴν δευτέραν ὅσων ὁ φόρος κανονίζεται κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ, ὡς ἀνωτέρω, καὶ τοῦ ἐνοικίου τῶν οἰκοδομῶν, ἐνθα ἢ ἐξασκεῖται τὸ ἐπιτήδευμα ἢ ἐνοικεῖται ὁ ἐπιτηδευματῖας. Εἰς δὲ τὴν τρίτην ὑπάγονται ὅσοι φορολογοῦνται ἀσχετῶς πρὸς τὸν πληθυσμὸν καὶ τὸ ἐνοίκιον.

Ἄρθρον 3.

Οἱ τῆς πρώτης κατηγορίας ἐπιτηδευματῖαι ὑποδιαιροῦνται εἰς ἑξὶ κλάσεις. Οἱ εἰς ἐκάστην τῶν κλάσεων τούτων ὑπαγόμενοι, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, ἐμφαίνονται εἰς τὸ ὑπὸ στοιχ. Α'. τιμολόγιον.

Ἄρθρον 4.

Οἱ τῆς δευτέρας κατηγορίας ἐπιτηδευματῖαι διαιροῦνται καὶ οὗτοι εἰς ἑξὶ κλάσεις. Ἐκάστη δὲ κλάσις περιέχει τάξεις, (ἢ φορολογικὰς βαθμίδας), ὧν ὁ ἀριθμὸς κανονίζεται κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ μέχρι τῶν ἑξὶ κατ' ἀνώτατον ὅρον. Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου κατὰ κλάσιν καὶ τάξιν, ὡς καὶ οἱ εἰς ἐκάστην κλάσιν ὑπαγόμενοι ἐπιτηδευματῖαι, μετὰ τῆς διακρίσεως, ἃν ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ ἐξέσει τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος τοῦ ἐπιτηδευματῖου ἢ τῆς κατοικίας του, ἐμφαίνονται εἰς τὸ ὑπὸ στοιχ. Β. Τιμολόγιον.

Ἡ εἰς τὴν οἰκίαν τάξιν ἐκάστης κλάσεως κατατάξεις τῶν ἐπιτηδευματῖων γίνεται, ὡς ἑξῆς.

Τὸ ἀνώτατον ποσὸν τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου ἐνός τῶν ἐπιτηδευματῖων ἐν ἐκάστῃ πόλει ἢ χωρίῳ ἐφ' ἐκάστου εἶδους ἐπιτηδεύματος, διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τάξεων (ἢ φορολογικῶν βαθμίδων), εἰς ἃς ὑποδιαιρεῖται ἐκάστη κλάσις, καὶ τὸ εὐρεθησόμενον ποσὸν, τοὔτεστι τὸ πηλίκον, χρησιμεῖται ὡς ὅρος διὰ τὴν κατωτάτην τάξιν, ἥτοι τὴν πρώτην, τὸ διπλάσιον αὐτοῦ διὰ τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν, ἥτοι τὴν δευτέραν, τὸ τριπλάσιον διὰ τὴν τρίτην, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς ἀνωτάτης τάξεως. Οἱ τοῦ αὐτοῦ εἶδους ἐπιτηδευματῖαι, ὅσων τὸ ἐνοίκιον ἀνέχεται μέχρι τοῦ πηλίκου, ἥτοι τοῦ διὰ τὴν κατωτάτην τάξιν, ὡς ἀνωτέρω ὥριθην, ὅρου, κατατάσσονται εἰς τὴν α'. τάξιν. Οἱ ἐπιτηδευματῖαι, ὧν τὸ ἐνοίκιον ὑπερβαίνει τὸ πηλίκον μέχρι τοῦ διπλασίου, ἥτοι τοῦ διὰ τὴν δευτέραν τάξιν ὅρου, κατατάσσονται εἰς τὴν β'. τάξιν. Οἱ ἐπιτηδευματῖαι, ὧν τὸ ἐνοίκιον ὑπερβαίνει τὸ διπλάσιον τοῦ πηλίκου μέχρι τοῦ τριπλασίου, ἥτοι τοῦ διὰ τὴν τρίτην τάξιν ὅρου, κατατάσσονται εἰς τὴν τρίτην τάξιν, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῆς ἀνωτάτης τάξεως.

Ὅπου ὁ πληθυσμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2,000 ψυχὰς, οἱ ἐπιτηδευματῖαι κατατάσσονται εἰς μίαν μόνην τάξιν, μὴ λαμβανόμενου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐνοικίου.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὸν φόρον τῶν ἐπιτηδεύματων, ὅσα κανονίζονται κατὰ λόγον τοῦ ἐνοικίου, λαμβάνεται ὡς ἄκτις τὸ διὰ τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν ἐξεβαιωθὲν ἐνοίκιον. Τὸ ἐνοίκιον τῶν οἰκοδομῶν, οἱ εἰς αὐτὸν τοῦ φόρου κατὰ τὸν ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1863 ΚΒ. Νόμον, ὁρίζεται δι' ἐκτιμῆσεως, ἐκτὸς ἂν δι' ἐπισημῶν ἐγγράφων ἢ καὶ ἀναμνηστικῶς ἐξεβαιωμένον.

Άρθρον 6.

Οἱ τῆς τρίτης κατηγορίας ἐπιτηδεύματις ἐμφαίνονται εἰς τὸ ὑπό στοιχ. Γ'. Τιμολόγιον εἰδικῶς κατὰ τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου ποσὸν φόρου.

Άρθρον 7.

Δὲν ὑποβάλλονται εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος:

- 1) Οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν, δένδρουσιάν καὶ πᾶσαν ἄλλαν γεωπονικὴν ἐργασίαν.
- 2) Οἱ ποιμένες καὶ βοσκαὶ κτηνῶν.
- 3) Οἱ δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ υπάλληλοι καὶ ὑπάρχει, καθ' ὅσον ἀπορᾷ τὴν ἐξασκῆσιν τῶν καθηκόντων τῆς θέσεώς των.
- 4) Οἱ συγγραφεῖς καὶ δημοσιογράφοι.
- 5) Οἱ ἱερεῖς, διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ σχολείων (πλὴν τῶν διευθυνόντων ιδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων).
- 6) Οἱ ζωγράφοι, ἀγαλματοποιοὶ καὶ γλύπται, θεωρούμενοι ὡς καλλιτέχναι.
- 7) Οἱ ἀγροφόροι, ὑδροφόροι, ἐπιδιορθωταὶ σανδάλων, καὶ οἱ βακοσυλλέκται.
- 8) Οἱ ναῦται, λιμνοῦχοι, καὶ κυβερνῆται πλοίων μέχρι τῶν δέκα καὶ
- 9) Οἱ ἐργαζόμενοι ἐπὶ μισθῷ ἢ ἡμερομισθίῳ εἰς ἐμπορικὰ ἢ βιομηχανικά καταστήματα, ὡς καὶ οἱ μαθητευόμενοι, καὶ τὰ τέσσαρ' τοῦ ἐπιτηδεύματιος, ὅταν οἱ προϊστάμενοί αὐτῶν ὑπαγοῦνται εἰς τὴν β'. καὶ τὴν γ'. κατηγορίαν.

Άρθρον 8.

Τὰ ἐπιτηδεύματα, ὅσα δὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ τιμολόγια καὶ δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καθ' ὁρισθῆναι ἐξαιρέσεις, ὑποβάλλονται ὡσπύτως εἰς φόρον κατατασσόμενα εἰς μίαν τῶν τριῶν κατηγοριῶν ὑπὸ φόρον ὀριζόμενον διὰ σχετικῆς εἰδὸς ἐπιτηδεύματος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης ἐπὶ γνωμοδότησει τῆς διοικ. ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου. Κατὰ τριτίαν πίναξ' τῶν οὕτω προστεθέντων ἐπιτηδεύματων ὑποβάλλεται εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐπιψήφισιν.

Άρθρον 9.

Διὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, ὧν ὁ φόρος ὀρίζεται κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ, λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ τελευταία ἀπογραφὴ.

Άρθρον 10.

Οἱ ἐξασκούντες ἐπιτηδεύματα εἰς προκείμενα ὑποβάλλονται εἰς φόρον κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων, εἰς δὲ ἀνὰ

κρουσιν. — Αἱ πόλεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς θεωροῦνται ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τῶν ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ πληθυσμοῦ φορολογουμένων ἐπιτηδεύματων ὡς ἡπαιτούσαι μίαν πόλιν.

Άρθρον 11.

Ὁ ἐξασκῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἢ χωρίῳ πλείω τοῦ ἐνὸς ἐπιτηδεύματα ὑποβάλλεται εἰς τὸν δι' ἐν ἐπιτήδευμα ὀριζόμενον ἑνώτερον φόρον. Ἐάν δὲ ὁ φόρος ἐπιβάλλεται κατὰ λόγον τοῦ ἐνοικίου, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἐνοίκια ὅλων τῶν καταστημάτων, ἐνθα ἐξασκούνται παρ' αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα.

Άρθρον 12.

Ὅσοι πωλοῦσι λιανικῶς περιφερομένοι εἰς τὰς ὁδοὺς, ὑποβάλλονται εἰς φόρον ἔάν μὲν τὸ ἐπιτήδευμα ἀνάγεται εἰς τὰ τῆς πρώτης κατηγορίας, ὁ φόρος εἴηαι ἴσος πρὸς τὸ ἡμισυ τοῦ ὠρισμένου διὰ τὸ σχετικὸν εἶδος τοῦ ἐπιτηδεύματος· ἂν δὲ τὸ ἐπιτήδευμα ἀνάγεται εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν, κατατάσσεται εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν.

Άρθρον 13.

Οἱ μέτοχοι ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ὑποβαλλομένων εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος, δὲν ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου διὰ τὸ ὅποιον τυχόν ἐξασκοῦσιν ἰδιαίτερον ἐπιτήδευμα.

Άρθρον 14.

Οἱ συνεταῖροι ὁμορρυθμῶν καὶ ἑτερορρυθμῶν ἐταιριῶν, ἐργαζόμενοι ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διὰ λογαριασμόν τῆς ἐταιρίας, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ φόρου τοῦ ὠρισμένου διὰ τὸν προϊστάμενον. ἂν ὁ φόρος ἐπιβάλλεται κατὰ λόγον τοῦ ἐνοικίου τῆς ἰδιαίτερας κατοικίας, λαμβάνεται ὡς βάσις τὸ ἐνοίκιον τῆς κατοικίας μόνου τοῦ προϊσταμένου· ἂν δὲ τὸ τῶν καταστημάτων, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἐνοίκια ὅλων τῶν καταστημάτων, ἐν οἷς ἐξασκεῖται τὸ ἐπιτήδευμα.

Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἐπιτηδεύματις ὑποβάλλονται καὶ εἰς τὸ ἕκτον τοῦ ὠρισμένου δι' αὐτοῖς φόρου δι' ἕκαστον τὴν παρ' αὐτοῖς ἐργαζομένων ἐσθῆθον.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ θεθαλώσεως τοῦ φόρου.

Άρθρον 15.

Ὁ οἰκονομ. ἔφορος ἐκάστης ἐπαρχίης συντάττει κατὰ τὸν μῆνα Δεκεμβρίου τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἔτους, συμπράττοντος τοῦ οἰκείου ἀρχάρχου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τὸν κατάλογον τῶν ἐπιτηδεύματων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προη-

γυμμένου κεφαλαίου. Ἄν ὁ Δήμαρχος εἰδοποιήθῃς περὶ τοῦ χρόνου τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου δὲν παρευρεθῇ οὔτε αὐτοπροσώπως οὔτε δι' ἀντιπροσώπου, ὁ ἐφόρος προβαίνει μόνος εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ καταλόγου. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ Δηάρχου, καταχωρίζεται ἐν ἰδιαιτέρῳ πρωτοκόλλῳ ἡ γνώμη τοῦ τελευταίου, ἥτις λαμβάνεται ὑπὸ τῆς δικαστ. Επιτροπῆς καὶ δικάζεται ὡς ἐνστάσις. Ὁ κατάλογος συντάσσεται κατὰ πόλιν ἢ χωρίον.

Ἄρθρον 16.

Ὁ κατάλογος οὗτος ἐκτίθεται εἰς τὸ ἀρμόδιον διμαρχ. κατὰστημα καὶ εἰς τὰ παρεδρεῖα ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας, προκηρυσσμένης ἐπὶ τούτῳ διακηρύξεως τοῦ Δηάρχου, ἥτις δημοσιεύεται διὰ τοιχοκολλήσεως καὶ δι' ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως πρὸ ὧκτῶ ἡμερῶν. Ἐν τῷ δικαστήματι τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ παραδίδονται, ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν ἀρμόδιον εἰδικὸν παρέδρον αἱ κατὰ τοῦ καταλόγου ἐνστάσεις. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται καὶ ὑπὸ τρίτων καὶ κοινοποιούνται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διὰ τοῦ Δηάρχου ἢ παρέδρου εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ ἐνστάσις, ἵνα φέρῃ τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ ἐντός ὧκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως.

Ἄρθρ. 17.

Παρελθούσης τῆς πρὸς παράδοσιν τῶν ἐνστάσεων προθεσμίας, ὁ κατάλογος μετὰ τῶν δοθείσων κατ' αὐτοῦ ἐνστάσεων ἀποστέλλεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον ὑπὸ τοῦ Δηάρχου ἐντός πέντε ἡμερῶν. Επιτροπὴ δὲ συγκειμένη ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ ἐρηνοδίκου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὅπου ἐξασκεῖται τὸ ἐπιτηδεύμα, διακρίνει ὀριστικῶς τὰς δοθείσας κατὰ τοῦ καταλόγου ἐνστάσεις· συνέρχεται δ' αὕτη ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐφορίας, τῇ προσκλήσει τοῦ ἐφόρου, ὅστις ὀρίζει τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς καὶ παρίσταται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν. Τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἀπόντα ἡ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ λατῶν τὰς πλείους ψήφους δημοτ. Σύμβουλος.

Προκειμένου περὶ ἐπιτηδευματιῶν, οἵτινες δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν δῆμον τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, ὁ τοῦ δήμου τῆς πρωτευούσης πρόεδρος τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἀναπληροῖ τὸν τοῦ οἰκείου δήμου, καθ' ἂν περιπτώσει οὗτος δὲν παρευρεθῇ κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τοῦ ὀριστικοῦ καταλόγου προσφυγὴ εἰς

τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἐκείνους μόνον τῶν ἐν αὐτῇ ἐγγεγραμμένων, οἵτινες αἰτοῦσι τὴν διαγραφὴν τῶν λόγων, ὅτι δὲν μετῆλθον ἐπιτηδεύμα τι ὑποκείμενον εἰς φόρον. — Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸν κατάλογον.

Ἄρθρον 18.

Ἡ διαληφθεῖσα ἐπιτροπὴ περαιώσασα τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων, κρύπτει τὸν κατάλογον ὀριστικὸν δια πράξεώς τῆς καταχωρίζουσας κάτωθι αὐτοῦ. — Ὁ κατάλογος οὗτος ἰσχύει δι' ἐνέτος.

Τοῦ καταλόγου τούτου ὁ οἶκον, ἐφόρος ὀφείλει νὰ διδῇ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 19.

Ὁ φορολογικὸς κατάλογος κατασταθεὶς ὀριστικῶς κατὰ τὸ προηγούμενον κεφάλαιον πρὸς ἀπέμπεται ὑπὸ τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου εἰς τὸν ταμίαν πρὸς εἰσπράξιν τῶν θεδαιωθέντων φόρων.

Ἄρθρον 20.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου γίνεται καθ' ἐξαμηνίαν, λογιζομένης ἀδιαίρετου ἐκάστης ἐξαμηνίας, κατὰ μὲν τὸν μῆνα Ἰανουάριον τοῦ τῆς α'. ἐξαμηνίας, κατὰ δὲ τὸν Ἰούλιον τοῦ τῆς β'.

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ ἀδειῶν ἐπιτηδευμάτων.

Ἄρθρον 21.

Εἰς οὐδένᾳ ἐπιτρέπεται νὰ ἐξασθῇ ἐπιτηδεύμα τι φορολογούμενον κατὰ τὸν παρόντα Νόμον, ἂν δὲν ἔχῃ εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν.

Ἡ ἀδεία αὕτη ἐκδίδεται ἐπὶ χαρτοσήμου 50 λεπτῶν τάξεως ὑπὸ τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου καθ' ἐξαμηνίαν· παραδίδεται δὲ εἰς τὸν ἐπιτηδευματίαν ὑπὸ τοῦ ταμίου κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀδεία εἶναι προσωπικὴ καὶ ἰσχύει δι' ὁ ἐξεδότη αὐτοῦ ἕκαστος σύντροφος ὑποβαλλόμενος εἰς ἴδιον φόρον λαμβάνει ἀδειαν.

Διὰ τοὺς βοηθοὺς δὲν ἐκδίδεται ἰδίᾳ ἀδεία· ἀναφέρεται δὲ μόνον ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἀδείᾳ τῶν προϊσταμένων.

Πᾶς ἐπιτηδευματίας ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἀδειάν του, ἅμα ἡγηθεῖσαν ὑπὸ οἰαςδήποτε ἀρχῆς.

Ἄρθρον 23.

Πᾶς ἐπιτηδευματίας, μὴ ἔχων τὴν διὰ τὸ ὅποιον ἐξασκεῖ ἐπιτήδευμα ἀπαιτούμενην κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀδειαν, παρεμποδίζεται διοικητικῶς εἰς τὴν περαιτέρω τοῦ ἐπιτηδεύματός του ἐξάσκησιν ὑπὸ πάσης δημοσίου ἀρχῆς, αἰτῆσαι τοῦ ταμίου ἢ τοῦ δημοσίου εἰσπρακτοῦ. — Ἡ παρεμποδισὶς αὕτη γίνεται μετὰ οὐκ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἐξαμηνίας. Καθόσον ὅμως ἀρροᾷ τοὺς μεταβιβάσιμους (κινήτους) ἐπιτηδευματίας, ἡ παρεμποδισὶς δύναται νὰ γίνῃ εὐθὺς ὡς ἤρξατο ἡ ἐξαμηνία. Οἱ παρεμποδισθέντες ἐπιτηδευματῖαι ἐπαναλαμβάνουσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματός των εὐθὺς ἀφ' οὗ, πληρώσαντες τὸν φόρον, λάβωσι τὴν ἀδειαν.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

Περὶ μεταβολῶν ἐπὶ τῶν ὀριστικῶν καταλόγων.

Ἄρθρον 24.

Ὁ θέλων α) νὰ διακόψῃ κατὰ τὴν δευτέραν ἐξαμηνίαν τοῦ ἔτους τὸ ἐπιτήδευμά του, β) νὰ μεταβῇ εἰς μέρος ἔχον μείζω ἢ ἐλάττω πληθυσμὸν, καὶ γ) νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξασκήσεως ἐπιτηδεύματος ὑποβαλλομένου εἰς ἀνώτερον τοῦ ἐν τῷ καταλόγῳ σημειωθέντος φόρου, ὀφείλει νὰ ἐδοκιμῇ δι' ἀναφοράς του, ἐπιβιδομένης καὶ διὰ δικαστ. κλητῆρος, τὸν ἀρμόδιον ἔφορον ἢ δήμαρχον 15 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς β'. ἐξαμηνίας.

Ἐπὶ ἀποφάσει δὲ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 ἐπιτροπῆς συγκαλουμένης ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, ἐπέρχεται εἰς τὸν ὀριστικὸν κατάλογον ἡ προσήκουσα μεταβολή. Ἐάν δὲ τυχὸν εἰσπραχθῇ ὁ φόρος, ἐπιστρέφεται κατὰ τὴν ἐπιβουσαν μεταβολήν.

Ἄρθρον 25.

Οἱ ἀποβιώσαντες ἐπιτηδευματῖαι ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὸ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν χρονικὸν διάστημα τῆς ἐξαμηνίας.

Ἄρθρον 26.

Οἱ μὴ περιληφθέντες τυχὸν εἰς τὸν κατάλογον ἐπιτηδευματῖαι, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔτους ἐπιληφθέντες τῆς ἐξασκήσεως ἐπιτηδεύματος ὑποβαλλομένου εἰς ἀνώτερον φόρον, καταγράφονται ὑπὸ τοῦ ἐφόρου εἰς ἰδιαίτερον κατάλογον, ὅστις ἀνευ προηγούμενης ἐκθέσεως κηρύττεται ἐκτελεστὸς κατ' ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ἐπιτροπῆς, ἐάν ἐπὶ δηλώσει

αὐτῶν τῶν ἐπιτηδευματῶν ἀντεπαχθῇ. Ἐάν δὲ οἰκοθεν ὁ οἶκον, ἔφορος ἀνεκάλυψε τοὺς ἐπιτηδευματῖας τούτους, ὁ συμπληρωτικὸς αὐτῆς κατάλογος ὑποβάλλεται εἰς τὴν ὀρισμένην διὰ τὸν ἀρχικὸν κατάλογον διαδικασίαν.

Προκείμεον δὲ περὶ ἀλλοδαπῶν ἐισπρακτῶν οἱτινὲς οὐκ σταθερὰν διαμονὴν ἔχουσιν, οὐδ' ἐγγύσειν προσφέρουσιν περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου, ὁ συμπληρωτικὸς κατάλογος ἔδωκεται νὰ κηρυχθῇ ἐκτελεστὸς ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀμέσως τῇ α-τῆσει τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου.

Ἄρθρον 27.

Πᾶσα αἰτήσις περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου λόγῳ ἐπαρμηνίου χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἢ λόγῳ μὴ ἐξασκήσεως αὐτοῦ διὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν, εἶναι ἀπαραδέχτοι μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρὸς ἐκθεσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 προθεσμίας. Πᾶσα δὲ αἰτήσις περὶ ἐπιστροφῆς ἢ διαγραφῆς φόρου κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 24, μὴ γινόμενη ἐφ' ὅν χρόνον διήρκει ἡ χρῆσις, εἰς ἣν ὁ φόρος ἀνήκει, παραγράφεται.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Ποινικοὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 28.

Ὁ Δήμαρχος τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 30—200 α) ἔάν ἀμελήσῃ τὴν ἐγκαιρὸν ἐκδοσὶν καὶ δημοσιεύσιν τῆς περὶ ἐκθέσεως τοῦ καταλόγου διακηρύξεως καὶ τὴν εἰς τὰς παριδίαι ἀποστάλῃ ἀποσπασμάτων τοῦ καταλόγου δι' ἕκαστον χωρίον κατὰ τὸ ἄρθρον 16 β) ἔάν δὲν ἀποστείλῃ εἰς τὸν οἰκονομ. ἔφορον τὰς κατὰ τοῦ καταλόγου εἰστάσεις συν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ ἐντός τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 περὶ τῆς προθεσμίας καὶ γ) ἔάν δὲν συντρίξῃ τὸν οἰκονομ. ἔφορον λαμβάνων μέρος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 15 ἄρθρου εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φορολογικῶν ἐπιτηδευματῶν.

Ἄρθρον 29.

Τὰ μέλη τῆς κατὰ τὸ 17 ἄρθρον ἐπιτροπῆς τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δραχ. 30—200, ἐάν τακτικῶς προσκληθέντες δὲν παρευρέθωσιν εἰς τὴν προσάκουσθῆσαν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου ἡμέραν ἀνευ ἀποχωρήσεως λόγου. Ὑπόκεινται δὲ καὶ εἰς πᾶσι τοῖς ποζημίωσιν, ἐάν ἐκ τῶν ἀποστάσεων αὐτῶν ἐπὶ τῇ ζημίᾳ εἰς τὸ δημόσιον ἔνεκα κακῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 30.

Πᾶς ὑπάλληλος προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ταμίου ἢ τοῦ δημοσίου

εισπράκτορας να παρεμποδίσῃ διοικητικῶς τὸν μὴ ἔχοντα ἀδειαν ἐπιτηδεύματιαν καὶ ἀρνήσει τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ, ὑποκαίται εἰς πρόστιμον δραχ. 30—200 καταδικάζεται δὲ καὶ ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 31.

Τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα πρόστιμα ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ προσηγείας τῆς ἀπολογίας τοῦ τιμωρουμένου ὑπαλλήλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Διατάξεις προσωριναί.

Ἄρθρον 32.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ 1867 ἔτος οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι τῶν ἐπιτηδευμάτων συντάσσονται μέχρι τῆς 15 Μαΐου ἢ δὲ εἰσπραξίς τοῦ φόρου τῆς ἀ. ἑξαμηνίας ἀρχεται εὐθὺς ὡς κατασταθῶσιν ὀριστικοί οἱ κατάλογοι ἢ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 παρεμπόδις διὰ τὴν πρώτην ἑξαμηνίαν τοῦ 1867 γίνεται κατὰ μόρον τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ἑξαμηνίας ταύτης.

Ἄρθρον 33.

Δέκα τοῖς 0/0 ἐκ τοῦ εἰσπραχθέντος φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀποδίδεται εἰς τὰ οἰκεία δημοτικά ταμεία, εἰς δύο ἑξαμηνιαίας δόσεις.

Ἄρθρον 34.

Ὁ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1837 Νόμος περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦνται.

Ἄρθρον 35.

Ὁ παρὼν Νόμος δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἰονίους νήσους διὰ τὸ ἔτος 1867.

Κατηγορία Α΄.

Τιμολόγιον ὑπὸ στοιχ. Α΄.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐπὶ τῇ ἑξέσει τοῦ πληθυσμοῦ φορολογουμένων ἐπιτηδευμάτων.

Αριθ. κλάσεως	Πληθυσμός 20,000 καὶ ἐπείκειν	Πληθυσμός 15,000 μέχρι 20,000	Πληθυσμός 10,000 μέχρι 15,000	Πληθυσμός 5,000 μέχρι 10,000	Πληθυσμός 2,000 μέχρι 5,000	Πληθυσμός 500 μέχρι 2,000	Πληθυσμός μέχρι 500
1	16	14	12	10	8	6	4
2	24	21	18	15	12	9	6
3	32	28	24	20	16	12	8
4	48	42	36	30	24	18	12
5	64	56	48	40	32	25	16
6	80	70	60	50	40	30	20

Εἰς τὰς κατὰ τὸ ἀνωτέρω τιμολόγιον διακρίσεις πληθυσμοῦ, κλάσεις, καὶ φόρον ὑπάγονται οἱ ἐπόμενοι ἐπιτηδευματαίαι.

Α΄ Κατηγορία

ΚΛΑΣΙΣ Α΄.

- 1) Ἀκονιστῆς μαχαιρῶν καὶ ψαλλίδων.
- 2) Ἀλιεύς ἢ ἰχθυοπωλῆς.
- 3) Γανωτής.
- 4) Γούναρης.
- 5) Διορθωτὴς ὥρολογίων.
- 6) Διδάσκαλος χοροῦ καὶ ξιφασκίας.
- 7) Ζυγιστής.
- 8) Καλαφάτης.
- 9) Κτίστης.
- 10) Κατασκευαστὴς σκαλίδων.

- 11) Κουρεὺς ἄνευ ἐπίπλων καὶ ὀρωμάτων.
- 12) Καθαριστὴς καπνοδόχων.
- 13) Κορφίνοποιος ἢ καλαθοποιός.
- 14) Καλαποδᾶς ἢ τσοκαρᾶς.
- 15) Καφεκόπτης.
- 16) Κήρυξ.
- 17) Καραζέρης δι' ἕκαστον ὀδροχον κάρρον (ἐκτός τῶν κάρρων τῶν γεωργῶν, κηπουρῶν καὶ κτηματιῶν τῶν χρησιμευόντων εἰς κηπουρικὰς καὶ γεωργικὰς ἐργασίας).
- 18) Μετρικὴς γεννημάτων ἢ κοιλατζής.
- 19) Μαχαιροποιός.
- 20) Μάγειρος (ἐκτός τῶν Ἀθηνῶν, Σύρον, Πατρῶν καὶ Πειραιῶς).
- 21) Πεταλᾶς ἢ καλλιγωτής.
- 22) Παίγνιδιατορας. (μουσικός)
- 23) Σαμαροποιός.
- 24) Σοδατζής.
- 25) Σχοινᾶς.
- 26) Σαρωματᾶς.
- 27) Τσιμπουκοποιός.
- 28) Χαλβατζής ἢ στραγαλοποιός.
- 29) Ψαθοποιός.

ΚΛΑΣΙΣ Β'.

- 1) Ἀρτοποιός.
- 2) Ἀλλαντοποιός καὶ ἀλλαντοπώλης (κατασκευαστὴς λουκανικῶν).
- 3) Ἀμπατζίδης (κατασκευασταὶ ἐνδυμάτων ἀπὸ σαγιάκι ἢ σιμπάν).
- 4) Βιβλιοδέτης.
- 5) Βαφεύς.
- 6) Βαγενᾶς ἢ βαρελλοποιός ἢ καθοποιός.
- 7) Διορθωτής ἢ κατασκευαστὴς ὅπλων.
- 8) Ἐπιδιορθωτής ἀμαξῶν καὶ κάρρων.
- 9) Κατασκευαστὴς πύλων/καπέλλων καὶ κασκῶν.
- 10) Κατασκευαστὴς μουσικῶν ὀργάνων.
- 11) Καρατσιέρης δι' ἕκαστον τετράτροχον κάρρον (ἐκτός τῶν κάρρων τῶν κτηματιῶν, γεωργῶν καὶ κηπουρῶν, τῶν χρησιμευόντων εἰς γεωργικὰς καὶ κηπουρικὰς ἐργασίας).
- 12) Μοδίστρας ἢ ἀπλὰι ῥάπτρια.

- 13) Μυλωνᾶς γύψου ἢ κουρατανίου.
- 14) Ξυλουργός ἢ μαραγκός ἐπὶ ἡμερομισθίᾳ.
- 15) Παπλωματᾶς ἢ στρωματᾶς.
- 16) Πωλητὴς πηλίνων ἀγγείων.
- 17) Ῥάπτης ἀπλοῦ.
- 18) Σκυτοῤῥάπτης (σαράτσας).
- 19) Σεισοστολιστὴς οἰκῶν (ταπιτσιέρης).
- 20) Σανδαλοποιός (παπουτοῤῥας σαχτιανίων).
- 21) Στατηροποιός.
- 22) Ταινιοπλέκτης ἢ καζάζης.
- 23) Τερνευτής.
- 24) Ὑφαντής.
- 25) Φούρναρης ἀπλοῦς.
- 26) Χρυσοκεντητής (συρμακῆζης).
- 27) Χρωματιστής.

ΚΛΑΣΙΣ Γ'.

- 1) Ἀλευροπώλης.
- 2) Γαλακτοπώλης μετὰ καταστήματος.
- 3) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς χειρίδων (χειροκτίων).
- 4) Κατασκευαστὴς πηλίνων ἀγγείων.
- 5) Κηροπώλης ἢ κηρογύτης.
- 6) Κρεοπώλης μετὰ κρεοπωλείου. (Οἱ πωλοῦντες ἐκτός τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς τῶν πόλεων πληροῦνσι κατὰ τὴν ἡμίσυ ὀλιγώτερον).
- 7) Πωλητὴς πτηνῶν καὶ λαχάνων.
- 8) Πωλητὴς ὀπορικῶν λιανικῶς.
- 9) Στοιχειογύτης.
- 10) Τενεκτζής ἢ ρανατζής.
- 11) Τιτανοπώλης (ἀσβεστοπώλης).
- 12) Χρυσόχοος.

ΚΛΑΣΙΣ Δ'.

- 1) Ἐργολάβος ἀκατεργάστων λίθων.
- 2) Ἐπιτηρητὴς οἰκοδομῶν, ὁδοποιίας καὶ γεφυροποιίας (δολεῖος ἀρχιτεκτόνων ἢ ἐργολάβων).
- 3) Κουρεὺς μετ' ἐπίπλων ἢ καὶ ὀρωμάτων.
- 4) Ὑποθηκοφύλακες.

ΚΛΑΣΙΣ Ε'.

- 1) Ἀργυραμοιβός (σαράτσας).
- 2) Βαλανεύς (λουτράρης).

- 3) Διδάσκαλος ή κορτιστής κλειδοκρυμμάτων.
- 4) Εργολάβος τοιχογραφημάτων (ζωγραφιών).
- 5) Έμπορος ανθράκων ή καυσόξυλων.
- 6) Κατασκευαστής ή πωλητής έπιπλων.
- 7) Κατασκευαστής άμαζών.
- 8) Λαδοπώλης μετ' εργαστηρίου.

ΚΛΑΣΙΣ Γ'.

- 1) Λιθοξόος μετά καταστήματος άσκεπούς ή μ.ή.
- 2) Οδοντοιατρός.
- 3) Πωλητής χάρτου ή και άλλων ειδών γραψίματος
- 4) Συμβολαιογράφος.
- 5) Φισσάς.

Κατηγορία Β'.

Τιμολόγιον υπό Στοιγ. Β'.

Πίναξ των επί τη βάση του πληθυσμού και του έν οικίω των καταστημάτων ή οικιών φορολογουμένων έπιτηδευματιών.

Αριθ. κλάσης	Πληθυσμός 20,000 και επεί- κειν· τάξεις 2'						Πληθυσμός 15,000 μέχρι 20,000 τάξεις πέντε						Πληθυσ. 10,000 μέχρι 15,000 τάξεις τρεις						Πληθυσμός 5,000 μέχρι 10,000· τρεις τάξεις						Πληθυσμός 0000 10,000 000		Πληθυσμός 0000 10,000 000		Πληθυσμός 0000 10,000 000		
	Σ	Ε	Δ	Γ	Β	Α	Ε	Δ	Γ	Β	Α	Δ	Γ	Β	Α	Δ	Γ	Β	Α	Β	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	
1	120	100	80	60	40	20	90	72	54	36	18	56	42	28	14	36	24	12	20	12	10	6	10	12	15	18	20	25	30	36	40
2	150	125	100	75	50	25	115	92	69	46	23	68	54	34	17	45	30	15	25	15	12	8	10	12	15	18	20	25	30	36	40
3	180	150	120	90	60	30	135	108	81	54	27	84	63	42	21	54	36	18	30	18	15	10	10	12	15	18	20	25	30	36	40
4	240	200	160	120	80	40	180	144	108	72	36	112	84	56	28	72	48	24	40	24	20	12	10	12	15	18	20	25	30	36	40
5	300	250	200	150	100	50	225	180	135	90	45	140	105	70	35	90	60	30	50	30	25	15	10	12	15	18	20	25	30	36	40
6	360	300	240	180	120	60	270	216	162	108	54	168	126	84	42	108	72	36	60	36	30	18	10	12	15	18	20	25	30	36	40

Εἰς τὰς κατὰ τὸ ἀνωτέρω τιμολόγιον διακρίσεις πληθυσμοῦ, κλάσεις, τάξεις καὶ φόρον ὑπάγονται οἱ ἀκόλουθοι ἐπιτηδεύματιαι.

Β'. Κατηγορίας.

ΚΛΑΣΙΣ Α'.

- 1) Ἀρτοποιὸς (ψωμάς).
- 2) Ἐμπορομεσιτικὴ ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας.
- 3) Κραββατοποιὸς ἢ κραββατοπωλητής.
- 4) Καφετζῆς ἀνευ μπιλιάρδου.
- 5) Μάγειρος μετὰ καταστήματος εἰς Ἀθήνας, Σύρον, Πάτρας καὶ Πειραιᾶ.
- 6) Πωλητὴς πετρελαίου καὶ λαμπτήρων.
- 7) Πωλητὴς διαφόρων βαφῶν ἢ χρωμάτων (διὰ τὰς οἰκίας καὶ διὰ τὰ πλοία).
- 8) Σαπωνάς.
- 9) Ταμβακοπώλης ἢ καπνοπώλης λιανικῶς.
- 10) Τυπογράφος.

ΚΛΑΣΙΣ Β'.

- 1) Ἐμπορος ἐτοίμων εὐρωπαϊκῶν ἐνδυμάτων.
- 2) Ἐμπορος δερμάτων καὶ πετσίων.
- 3) Ἐμπορος εὐρωπαϊκῶν πέλων.
- 4) Ἐμπορος σκευῶν ἐκ χρυστάλλου, ὑάλου, πορσελάνης ἢ πηλοῦ.
- 5) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς ζυμαρικῶν (μακαρονίων κτλ).
- 6) Ζυλουργὸς μετὰ καταστήματος.
- 7) Οἶνοπώλης (κρασοπώλης).
- 8) Πωλητὴς παιδικῶν παιχνιδίων.
- 9) Πωλητὴς εἰδῶν ἐκ σιδήρου ἢ ἄλλων μετάλλων μικρᾶς ἀξίας (κιγκληρίας).
- 10) Σιδηρουργοὶ γνωστοὶ ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν δεμερτζιδῆς.
- 11) Ὑποδηματοποιὸς καὶ ὑποδηματοπώλης μετὰ καταστήματος.

ΚΛΑΣΙΣ Γ'.

- 1) Ἀρχιτέκτων ἢ ἐργολάβος οἰκοδομῶν καὶ ὁδοποιίας (ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐνοικίου τῆς οἰκίας).
- 2) Βιβλιοπώλης.
- 3) Διευθυντὴς ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου.
- 4) Καφετζῆς μετὰ μπιλιάρδου.

5) Φωτογράφος.

6) Φαρμακοπώλης ἢ φαρμακοποιός.

ΚΛΑΣΙΣ Δ'.

- 1) Ἐμπορος ὁρολογίων μετὰ καταστήματος.
- 2) Ἐμπορος ἐπίπλων, ἥτοι οἰκικῶν σκευῶν.
- 3) Ἐμποροῤῥάπτης.
- 4) Ἐμπορος σιδηρικῶν εἰς μεγάλης ποσότητας.
- 5) Κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς ζύθου, τσιτσιμπύρας, καὶ λεμονάδας.
- 6) Ξενοδόχος (ἐνοικιάζων μόνον δωμάτια μετ' ἐπίπλων).
- 7) Πωλητὴς πνευματωδῶν ποτῶν.
- 8) Προμηθευτὴς ἐγγυρίων προϊόντων πρὸς μεταφορὰν ἐντὸς τοῦ Κράτους ἢ πρὸς ἀποταμίευσιν (ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐνοικίου τῆς ἰδιαίτης κατοικίας τοῦ ἐπιτηδεύματιου).
- 9) Χαλβατζῆς μὲ μύλον.

ΚΛΑΣΙΣ Ε'.

- 1) Δικηγόρος (ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐνοικίου τῆς οἰκίας).
- 2) Ζαχαροπλάστης ἢ ζαχαροπώλης.
- 3) Ἰατρός (ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐνοικίου τῆς οἰκίας).
Σημ. Οἱ δικηγόροι καὶ οἱ ἱατροὶ οἱ ἐξασκούντες τὸ ἐπιτηδεύμα των εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὑποβάλλονται περιπέσει εἰς φόρον ὄραχ. 10 διὰ τὴν τελευταίαν τάξιν, ἥτοι τὴν πρώτην, 20 εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν, ἥτοι τὴν δευτέραν, καὶ οὕτω καθέξῃ· εἰς τὴν αὐτὴν αὐξήσιν τοῦ φόρου υποβάλλονται καὶ οἱ ἐν Ναυπλίῳ δικηγόροι.
- 4) Ξενοδόχος (ἐνοικιάζων δωμάτια μετ' ἐπίπλων καὶ δίδων φαγητά).
- 5) Πωλητὴς κασμημάτων χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν, ἢ καὶ πωλητὴς πολυτίμων λίθων.
- 6) Τοκιστής.
Σημ. Τοκισταὶ χαρακτηρίζονται οἱ ἔχοντες τὸ ἔργον τοῦτο ὡς κυριώτερον.

ΚΛΑΣΙΣ Σ'.

- 1) Ἐδωδιμοπώλης (μπακάλης).
- 2) Ἐμπορος διαφόρων ὑφασμάτων, ἥτοι βαμβακῶν, μεταξωτῶν κτλ.
- 3) Ἐμπορος μεταλλίνων σκευῶν καὶ ποικίλων εἰδῶν πολυτελείας.
- 4) Ἐμπορος εἰς μεγάλας ποσότητας ἢ καὶ προμηθευτὴς (Commissionnaire) ὡς καὶ σιτηρῶν (ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ

ἐνοικίου τῆς ἰδιαίτης κατοικίας τοῦ ἐπιτηδευματίου).
5) Προμηθευτῆς ἐγγυρῶν προϊόντων πρὸς ἐξαγωγὴν δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ κατὰ παραγγελίαν (ἐπὶ τῇ ἐξοσῇ τοῦ ἐνοικίου τῆς ἰδιαίτης κατοικίας τοῦ ἐπιτηδευματίου).

Σημειώσις γενικὴ διὰ τοὺς τῆς Β'. κατηγορίας ἐπιτηδευματίας

Εἰς ὅσους ἐπιτηδευματίας δὲν ἐσημειώθη ῥητῶς τὸ ἐνοίκιον τῆς ἰδιαίτης κατοικίας των, λαμβάνεται ὡς ἐξῆς τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος ἢ τῆς οἰκοδομῆς, ἐνθα ἐξασκεῖται τὸ ἐπιτηδεύμα.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ὑπὸ Στοιχ. Γ'.

Πίναξ τῶν ἀσχέτως πρὸς τὸν πληθυσμὸν καὶ τὸ ἐνοίκιον φορολογουμένων ἐπιτηδευματιῶν.

Γ'. Κατηγορία.

1) Ἀγωγὸς ἵππων, ἡμιόνων, καμήλων, κτλ.	Δρ.	10
2) Ἀνθρακίς	»	15
3) Ασφαλιστικαὶ ἐταιρίαι μετὰ τῶν πρακτορείων των	»	1000
4) Ἀτμοπλοικὴ ἐταιρίαι μετὰ τῶν πρακτορείων τῆς	»	600
5) Ἀλευρομυλωνᾶς δι' ἐκάστην πέτραν	»	10
6) Λοβεστοποιὸς δι' ἕκαστον καμίνιον	»	5
7) Ἀμαξᾶς ἔχων ἄμαξαν μόνον δι' ἀγῶγιον δι' ἐκάστην ἄμαξαν	Δραχ.	20
Ἀμαξᾶς ἔχων ἄμαξαν δι' ἀγῶγιον καὶ δι' ἐπισκέψεις	»	30
Ἀμαξᾶς διοικῶν ἄμαξαν ἰδιωτικὴν (πληρόνυντος τοῦ κυρίου τῆς ἀμαξῆς)	»	30
8) Βυρσοδέψης	»	12
Βυρσοδέψαις ἔχοντα μέχρι 5 ἐργατῶν	»	30
» » » 10 »	»	60
» » » 20 »	»	120
» » » 30 »	»	250
» » » 50 »	»	400
» » ἐπέκεινα τῶν 50 ἐργατῶν	»	500
9) Ἐμπορος ῥητίνης καὶ κατράμης	»	50
10) Ἐργολάβος ναυπηγίας	»	300
» λέμβων καὶ τρεχαντηρίων ἔχων κατάστημα	»	50
» » » ἀντὶ καταστήματος	»	20

11) Ἑθνικὴ Τράπεζα μετὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς	»	10000
12) Πᾶσα ἄλλη Τράπεζα	»	5000
13) Ἐργοστάσιον Ἀτμημύλων δι' ἐκάστην πέτραν	»	80
14) » Ἀερίοφωτος εἰς Ἀθήνας	»	500
» » ἐν ἄλλῃ πόλει	»	400
15) » ἀνακαμινομενῶν σκυρῶν ἐν Ἀσυρίῳ	»	5000
16) » θείου ἐν Μήλῳ	»	500
17) » οἶνοποιίας	»	150
18) » νημάτων	»	150
19) » ζυθοποιίας	»	300
20) » ἐπίπλων, μηχανῶν, ἢ ἐργαλείων	»	200
21) » ἐκκοκιστικῶν δι' ἐκάστην μηχανήν	»	15
» πιστικῶν	»	20

Σημ. Δὲν ὑποβάλλονται εἰς φορολογίαν αἱ διαρκῶς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐν ἀργίᾳ μένουσαι μηχαναί.

22) Ἐμπορος ξυλῆς οἰκοδομητικῆς ἢ ναυπηγητικῆς εἰς πόλιν ἔχουσαν πληθυσμὸν ἐπέκεινα τῶν	20000	»	200
» » » 15000—20000	»	»	100
» » » 10000—15000	»	»	75
» » » ἐλάσσονα τῶν 10000	»	»	30
23) Ἐμπορος καπνοῦ μεγάλης ποσότητος εἰς πληθυσμὸν ἄνω τῶν	20000	δραχ.	100
» » » ἐλάσσονα »	20000	»	50
24) » ζώων	»	»	100
25) Ἐργολάβος λουτρῶν θαλασσίων καὶ μεταλλούχων	»	»	100
26) Ἐμπορος λίθων καὶ πλακῶν	»	»	100
27) Ἐλαιοτριβεῖον κατ' ἔτος	»	»	10
28) Κατραμποιοὺς	»	»	15
29) Κεραμιδοποιὸς (τουβλάρης) δι' ἕκαστον καμίνιον εἰς πληθυσμὸν μὲν ἄνω τῶν	10000	»	30
» » κάτω δὲ τῶν 10000	»	»	10
30) Κατασκευαστὴς ἑκρελίων διὰ σταρίδα καὶ ἐλαίου πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς πόλιν ἔχουσαν πληθυσμὸν ἄνω τῶν	20000	»	300
» » » 15—20000	»	»	200
» » » ἐλάσσονα τῶν 15000	»	»	50
31) Μανιναρτίοι, ἧτοι αἱ φορτάνοντες καὶ ἐκφορτάνοντες πλοῖα	»	»	15

ΣΗΜ. Ὁ ἔχων δύο μαρσίνες πληρᾷ περιπλέον δρ. 10.—ὁ ἔχων τρεῖς 20,—καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

(Πρακτ. Βουλῆς Π'. Συνόδου Α' Περιόδου, Τόμος Α'.) 35

32) Μεταξουργεῖον ἐν Ἀθήναις	Δρ.	400
» ἐν πάσῃ ἄλλῃ πόλει	»	200
33) Μεταξοκλώστης (διὰ καζάνου)	»	10
34) Ἀρχιναυπηγὸς	»	100
35) Ναυπηγὸς	»	30
36) Ξενοδόχος ἐκτὸς τῶν πόλεων καὶ χωρίων (Χατζῆς) ..	»	10
37) Πρακτορεῖον ξένων ἀσφαλιστικῶν καὶ ἀτμοπλοῦ-		
αῶν ἐταιριῶν, ἕκαστον	»	300
38) Πυριτιδομύλωνας	»	20
39) Πριονομύλωνας δι' ἕκαστον πριόνιον	»	20
40) Ταρβασκοποιὸς	»	30
41) Τραπεζίτης ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ	»	1000
42) » ἐν πάσῃ ἄλλῃ πόλει	»	750
(Τραπεζίτης εἶναι ὁ συνήθως πωλὼν καὶ ἀγορά- ζων συναλλάγματα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ).		
43) Ταρβασκομύλωνας	»	30
44) Ὑδροτριβεὺς	»	20
ΣΗΜ. Ὁ ἔχων ὑδρόμυλον καὶ ὑδροτριβὴν ὁμοῦ θέλει πληρῶναι ἓνα μόνον φόρον.		
45) Οἱ ἰδιοκτῆται ἐμπορικῶν πλοίων		
ἀπὸ 11 — 50 τόνων	»	10
ἀπὸ 51 — 100 »	»	25
ἀπὸ 101 — 200 »	»	40
ἀπὸ 201 — 300 »	»	50
ἀπὸ 301 καὶ ἐπέκεινα	»	60
46) Δικολῶσαι ἐνώπιον Εἰρηνοδικείων α'. τάξεως	»	20
» » » β'. τάξεως	»	15
» » » γ' καὶ δ'. τάξεως	»	10

ΣΗΜ. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀλευρομύλων, ἐλαιο-
τριβείων, Πριονομύλων, Πυριτιδομύλων, Ταρβασκο-
μύλων καὶ Ὑδροτριβῶν, εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν
πληρωμὴν τοῦ φόρου, ὅστις ἐπιβαρύνει τοὺς ἐντὸς
τῶν οἰκοδομῶν των ἐξασκούντας ἐπιτηδεύματα.»

Ἐπίσης ἀναγνωσθὲν εἰς τρίτην συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν
ἀνευ ἀντιρρήσεως νομοσχέδιον περὶ πολιτογραφήσεως τῆς Ἑλένης
Μασάλας, ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον μόνον.

«Ἡ κυρία Ἑλένη Μασάλας πολιτογραφεῖται Ἑλληνίς.»

Μετὰ ταῦτα προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋ-
πολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1867· ἀνε-
γνώσθη δὲ τὸ κεφάλαιον Α'. τοῦ πίνακος «ἄμεισαι φόροι»
καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ, προστεθεισῶν
μόνον εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἀγόρας ἐπὶ τῶν μελισσῶν» δραχμῶν
50,000, καὶ ἐλαττωθέντος κατ' ἴσον ποσόν τοῦ ἄρθρου 4
ἀγόρας ἐπὶ τῶν ζώων» συμφώνως πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα
κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου. Κατὰ τὰς μετα-
βολὰς ταύτας τὸ ἄρθρ. 2 ἀναβαίνει εἰς δραχ., 50,000, τὸ
δὲ 4 κλιτιώθη εἰς δραχ. 1,650,000.

Κατόπιν ἀναγνώσθη κατὰ σειρὰν τὰ ἐπόμενα κεφάλαια
τοῦ πίνακος ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν. Ἐπο-
μένως τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους ἀναβαίνει εἰς δρ.
32,292,335, κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Πίναξ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1867.

ΚΕΦ. Α'. Ἄμεισαι φόροι	δραχ.	12,205,000
» Β'. Ἐν μείσαι φόροι	»	13,285,000
» Γ'. Δημόσια καταστήματα	»	804,700
» Δ'. Δημόσια νομῆματα καὶ κτήματα	»	2,615,110
» Ε'. Ἐκποιήσεις ἐθν. κτημάτων	»	1,000,000
» Σ'. Διάφορα εἰσοδήματα	»	577,025
» Ζ'. Ἑκκλησιαστικὰ κτήματα	»	245,500
» Η'. Ἐσοδα κεκλησιμένων χρήσεων	»	1,500,000
» Θ'. Καθυστερούμενα	»	60,000

Τὸ ὅλον δραχ. 32,292,335.

Κατόπιν ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ
προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1867 ἐγένε-
το δεκτὸν κατὰ τὸ σχέδιον. ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρον 1.

«Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1867 ὑπολογίζονται
εἰς δρ. τριάκοντα δύο ἑκατομμύρια, διακοσίας ἑννεήκοντα δύο
χιλιάδας καὶ τριακοσίας τριάκοντα πέντε ἀριθ. 32,342,335,
κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ τῶν ἐσόδων
πίνακι.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰσπραξίς τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἐσόδων θέλει
ἐνεργεῖσθαι διὰ τὴν χρῆσιν 1867 ἐπὶ τῇ ἐξασί τῶν κειμένων
Νόμων, καὶ τῶν περὶ τινῶν ἐσόδων ἐκδοθησομένων.»

Γενικός πίναξ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1867.

— 548 —

Κεφάλ.	Ἄρθρον	Ἔσ ο δ α.	Προϋπολογισμένα ἔσοδα διὰ τὸ 1867	Παρατηρήσεις
			Πόθεν αἱ εἰσπράξεις	
			Κατ' ἄρθρον	Κατὰ κεφάλ.
Α.	1	ΑΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ. Ἑγγίσιος φόρος καὶ δικαιοσύνη ἐπαγγελίας φόρος ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος ἐπὶ τῶν βοσκῶν φόρος ἐπὶ τῶν ζώων » ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων » ἐπὶ τῶν εὐκασιμῶν	8765000	
	2		50000	
	3		40000	
	4		4650000	
	5		4200000	
	6		500000	12205000
Β.	1	Τελώνια	9670000	
	2	Χαρτοτίμων	3000000	
	3	Διόφισμα ἐλλειψίστα	615000	13285000
Γ.		ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ. Νομισματοκοπτεῖον Ταχυδρομείον Τηλεγράφεον Τοπογραφείον	 650000 450000	804700

— 549 —

Δ.	Ε.	ΣΤ.
1	1	1
2	2	2
3	3	3
4	4	4
5	5	5
6	6	6
7	7	7
8	8	8
9	9	9
10	10	10
11	11	11

4	Πονικά έργοι.....	150000	
5	Δικαστικά έργα εν γένει ..	40000	
6	Απόλ.φ. έξδων προκαταλόγων εις πολιτικά, θρησκ.	3000	
7	Απόλ.φ.ς έξδων απεριθωρίσως ζώων κλπ.	130000	
8	Μαρίματα μετοχών της Τραπεζής	73000	
9	Τοχρά	25	
10	Επιστοφά χρημάτων	30000	
11	Έσοδα έγκλησιμμένων προκαταρκτών	420000	
12	Μαρίμα, μετοχών του όργανίου εις διαφόρους έπαρχίας	85000	
	ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ.	6000	
1	Εκπορίσεις ακινήτων μοναχτηριακών κτημάτων.....	4000	
2	Παυσήεις ένοικιάσεις	3500	
3	Μοναχίς		
4	Εκκλησιαστικοί τόκοι, υπεργημίας		
5	Διάφορα έκκλησιαστικά έσοδα		
6	Κάθως, έξ έκκλησιαστικών κτημάτων κατά του Νόμ. ΣΝΗ.		
	ΕΣΟΔΑ ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ.	1480000	
1	Δημόσια	20000	
2	Εκκλησιαστικά	30000	
	ΚΛΕΙΣΤΕΡΟΥΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΚΗ' ΝΟΜΟΝ.	30000	
1	Καθυσταρόμενα έσοδα των χρήσεων 1854—1858		
2	όσα, .. της 1/17/2. 1853 καί των πρό πρότης		
	ΌΛΟΝ ΤΩΝΤΕ.....	60000	
		1500000	
		245500	
		577025	
		32592335	

Επί τέλους, εξαντληθείσας τῆς συζητήσεως, ἐτίθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀρχὴ τῆς προκειμένης προτάσεως. Εἰς ταύτης δὲ, γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Μαυρομιχάλην καὶ Α. Χατζόπουλον, ἐξήλθη, κατὰ τὸ ὡςδε προσα-
νον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρε-
δέχθη τὴν ἐσχάτην δ' αὖ ψήφον 58 κατὰ 48.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν δουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ὑπογράμματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ ὀφειλετῶν τοῦ δημο-
σίου πρότασιν, καὶ ἡ ὄχι ; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Νικ. Παπαμυχαλόπουλος	
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Γ. Ζαμπουλάκης	
Αἰακός Λογιωτατίδης	Ο	Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ο
Ἀναγ. Γενιουλιδῆς		Π. Γουζούσσης	
Μιχ. Δ. Καίρης	Χ	Δημ. Τσιτσάρας	
Ν. Π. Καίρης		Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ο
Δημ. Τσόκρης	Ο	Πάνος Μανωλίδης	Ν
Α. Δαμπρυνίδης	Ν	Δ. Ζώτος	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ν	Κ. Λομβάρδος	Ν
Ὄθων Μακρυγιάννης	Ν	Δ. Πατέλης	Ν
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ο	Σ. Λεονταράκης	
Δημ. Καλλιφρονάς	Ο	Ἰω. Πλίσσας	Ο
Παναγ. Κυριακός	Χ	Ἄνδρ. Φωσκάκης	Ν
Ἀριστ. Μπαλάνος	Ν	Λυκαργός Κρεστένιτης	Ν
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ο
Ανδρέας Στράτος	Ο	Χ. Στεριόπουλος	Ο
Δημήτριος Γρίδας	Ο	Ἀλ. Βιλαέτης	
Γ. Γεροθανάσης	Ο	Ἀλέκος Ἀγολαῖς	
Π. Πετιμεζής	Ο	Λουκάς Κατσίνης	Ο
Εὐθ. Δεληγιάννης		Ἀναγν. Δημητρίου	
Γ. Πλαπούτας	Ο	Πέτρος Ζάνος	
Α. Ἀντωνόπουλος	Θ	Ἰωάννης Βλαδιανός	Ν
Ἄθην. Γόνδικας	Ο	Σπυρ. Μαλασπίνης	Λ
Χ. Σακελλαριάδης	Ο	Κωνστ. Πεταλάς	Ο
Πλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ν	Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Πετροπουλάκης		Ἰωάννης Ζαΐτης	
Χρ. Μαντραπᾶς		Σωτ. Πετιμεζής	Ν
Ἰω. Σφακάς	Ο	Αἰών. Πετιμεζᾶς	

Ἀνδ. Οικονομόπουλος	Ἰω. Βαλασόπουλος
Ἰω. Παπαδόπουλος	Σπ. Σπηλιωτάκης
Ἰωάννης Φλέσσας	Σπ. Κοπανίτσας
Περ. Μαυρομιχάλης	Ἰω. Α. Κορριωτάκης
Γ. Πετρόπουλος	Αν. Κορριωτάκης
Κωνστ. Δημητριάδης	Γεώργιος Λάμπας
Ἀλ. Κοντοστάυλος	Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος ..
Ἰω. Μπαλάφας	Ἀλ. Σταματόπουλος
Τριαντ. Αζαρίτης	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης ..
Κωνστ. Κυπριάδης	Γεράσ. Σέρβος
Στ. Παδόβας	Δημήτριος Τσαμπόπουλος ..
Σωκράτης Κουρής	Δημήτριος Παπαλουκάς ..
Θεόδωρος Ζερβός	Γεώργιος Μπουκίδης
Νικόλαος Καρύδης	Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος ..
Νικ. Παγκράτης	Βασ. Δημητρακόπουλος ..
Πολ. Κωνσταντᾶς	Ἰω. Σταυρόπουλος
Θεόδωρος Ρωμάτος	Σπυρ. Οικονομίδης
Ν.κ. Λουῖδος	Ἀθανάσιος Σινανιώτης ..
Γερ. Μαυρογιάννης	Ἀσημ. Ζατουνίτης
Νικ. Γεωργακάτος	Ξενοφῶν Λογοθέτης
Α. Ἀννίνος	Ἰωάννης Ἀλεξίου
Α. Τσουγανάτος	Ἐπ. Δεληγεωργής
Γεράσ. Αντίπας	Χαρίλαος Τρικούπης
Ἀντώνιος Ζερβός	Ἀλέξ. Κουμουνοπούρος ..
Γεώργιος Φλωριάς	Περ. Μποῦτος
Γ. Ἰακωβάτος	Π. Καλαμαριώτης
Χ. Ἰακωβάτος	Ἰω. Προβελέγιος
Γ. Λειβαδάς	Π. Μοῦνιός
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ἀριστ. Ραυτοπούλος
Ἀνδρ. Νοταράς	Ἐμ. Ναυπλιώτης
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν. Κονταράτος
Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν. Φαρμάκης
Εὐστ. Οικονομόπουλος	Ἰω. Πρωτοπαπᾶς
Γεώργιος Ἀρώνης	Ν. Καναβός
Ἐμμανουὴλ Κοντολέων	Κωνστ. Βύθουμιόπουλος ..
Κοσμᾶς Πανάριτος	Τηλέμ. Ρούκας
Α. Βροντίσης	Κίμων Χριστοδούλου
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ἀντ. Α. Μαυρομιχάλης ..
Σπ. Παπαδόπουλος	Ἰω. Κετσάκος
Δημ. Παπανικολάου	Π. Λεωτσάκης

Ἀλ. Α. Κουμουνοπούρας ..	Ματθαῖος Γιαννούλης
Χ. Χριστόπουλος	Μιχ. Παρίσης
Χ. Κανελλόπουλος	Σωτ. Σωτηρόπουλος
Κ. Οικονομόπουλος	Ἀθ. Γρηγοριάδης
Δημ. Μακρής	Τάκης Μαυροειδής
Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς	Β. Σκαλτσόδημος
Λουκάς Καραλίδανος	Δ. Βότσαρης
Σπυρ. Κρεμιζής	Σπυρ. Καραμάνος
Α. Ῥηγόπουλος	Σταμ. Κοριζής
Μπενιζέλος Ῥούρος	Δημ. Βούλγαρης
Α. Μπουκαούρης	Ἀθανάσιος Μιαούλης
Θάνος Κανακάρης	Ἀνδρέας Κουντουριώτης ..
Ἀθαν. Μηγουρής	Τασ. Πλέτσας
Κωνστ. Δαρειώτης	Ἀθ. Χατζόπουλος
Ἰω. Δουλίδης	Δ. Τσιριμώκος
Κωνστ. Μελαχρινός	Δ. Χατζίσκος
Γεώργιος Μπούμπουλης ..	Δ. Κριζώτης
Δημ. Θεοχάρης	Ν. Βουδούρης
Κωνστ. Πιλάτης	Λύγ. Ἀβέρωφ
Ἀχιλλεύς Μεταξάς	Δημ. Βαλαβάνος
Μιλτιάδης Κανάρης	Γ. Σταματάρας
Ἰάκωβος Παζιμάδης	

Ἄρθρον 1.

«Οἱ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐφεξῆς ληξιπρόθεσμοι ὀφειλῆται τοῦ δημοσίου καὶ τῶν δήμων τοῦ Κράτους, εἴτε ἐκ νέων χρεῶν, εἴτε ἐκ παλαιῶν, μελλουσῶν ὁμως προθεσμιῶν, πρὸς ἀπότισιν αὐτῶν ἐκτὸς τῶν καταδιώξεων, εἰς ὧς ὑπὸκεινται κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους, στεροῦνται μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς νομίμου προθεσμίας καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ δημοτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, τοῦ ἐκλέγεσθαι δηλονότι καὶ τοῦ διορίζεσθαι ἢ προεξιδάχεσθαι εἰς αἰανδρήποτε πολιτικὴν, δικαστικὴν, στρατιωτικὴν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἀνακτῶσι δὲ τὰ δικαιώματα ταῦτα εὐθὺς ὡς ἀποδεδειγμένως ἐξοφλήσῃσι τὸ χρεὸς των.

Οἱ δὲ ταμίαι καὶ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουσιν ὑπὸ προσωπικὴν αὐτῶν εὐθύνην νὰ κοινοποιῶσιν εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐμπροθέσμως καὶ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τὴν λήξιν τῆς νομίμου προθεσμίας.

Ἐξαιροῦνται τῶν συνεπειῶν τοῦ παρόντος νόμου οἱ ὀφειλῆται (Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α' Περιόδου, Τόμος Α'.) 36

ἐκείνοι, οἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ ἀποτίσωσιν ἐμπροθέσμῳ τὴν ὀφειλὴν τῶν ἔνεκα θεομηνίας, πυρκαϊᾶς καὶ ἐν γένει ἔνεκα σπουδαίας βλάβης τῆς περιουσίας αὐτῶν προελθούσης ἐξ ἐκτάκτου καὶ πασιγνώστου περιστατικοῦ. Αἱ περιστάσεις αὗται θεβαιοῦνται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου ἀνεκλήτως καὶ κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορὰ διαδικασίαν. Τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τὰ τέλη τῆς σημανσεως ἐπιβαρύνουσι τὸν αἰτούντα.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐκλεγθὴς ὁρισθὴς ἢ προδιδασθὴς ὁφείλει νὰ προταγῇ ἀρμοδίως καὶ ἐν τῷ δέοντι ἀπόδειξιν περὶ τῆς μὴ ὀφειλῆς του εἰς τὸ δημόσιον ἢ εἰς τὸ ἀρμοδίον δημοτικὸν ταμεῖον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ταμῆα ἢ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος. Ἐν ἐναντία δὲ περιπτώσει πᾶσα ἐκλογὴ ἢ διορισμὸς ἢ προδιδασμὸς, αὐτοδικαίως εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἔχοντες δυνάμει τοῦ νόμου δικαίωμα τοῦ διορίσκειν ἢ προδιδάσκειν, παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ οἰουδῆποτε πολίτου, μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100—1000 δραχμῶν. »

Κατόπιν ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν παραπέμθησαν εἰς τύπωσιν αἱ ἐπὶ τῆς προκειμένης προτάσεως ὑποβληθεῖσαι τροπολογίαι, ἀναβληθείσης τῆς συζητήσεως τῶν καθέκαστα αὐτῆς.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολουθῶς καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως διὰ πρώτην μὲν συζήτησιν τὰ ἐξῆς Νομοσχέδια: 1) περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν καὶ 2) περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δικαίωματος τῆς συντάξεως καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου διὰ δευτέραν δὲ συζήτησιν τὸ περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη εἰς τρίτην συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ προδιδασμοῦ τῶν ἀνθυπασπιστῶν, ἐφ' οὗ λαθὼν τις τὸν λόγον ἐξητήσατο τὴν ἀπόρριψίν του, καθόσον ἡ δι' αὐτοῦ διδομένη τῇ Κυβερνήτει ἀπόλυτος ἐξουσία τοῦ προδιδάσκειν ἐν γένει κατ' ἐκλογὴν θέλει γινήσκει παράπονα εἰς τοὺς μὴ προδιδασθέντας καὶ προξενῆται ἀδικίας εἰς τοὺς ἔχοντας πολυετὴ ὑπηρεσίαν ἄλλως τε καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ, εἰς ὃν θέλοισι προδιδασθῇ, ἤτοι τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, δὲν εἶναι

τοσοῦτον σπουδαία, ὥστε ν' ἀποκλείσουν τὰ διὰ τοῦ καθεστῶτος νόμου δικαιοῦμενα δύο τρίτα τῶν προδιδασθῆσμένων, ἀφοῦ τοῦτ' αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ πολὺ ὑψηλότερα ἀξιώματα μὲ σπουδαία καθήκοντα περιβεβλημένα.

Ἀπῆλθην ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐπιφυλαχθεὶς ὁ καθεστὼς νόμος τὸν προδιδασμὸν τῶν 2/3 κατ' ἀρχαιότητα εἶχεν ὑπ' ὄψιν του τὰ ἐχέγγυα, τὰ ὅποια ὑπῆρχον περὶ τὸν προδιδασμὸν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, ἀπερδυστυχῶς δὲν ἐτηρήθησαν, ὡς προδιδασθέντων τῶν ὑπαρχόντων ἐν ἐποχῇ ἀνωμαλῶ, χωρὶς νὰ τεκμηρίωσι τὰ περὶ τούτου νενομοθετημένα. Μὴ τεκμηρίων δὲ τούτων, ἀνάγκη ὅπως ὁ προδιδασμὸς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ γίνῃ κατ' ἐκλογὴν, ἀφοῦ ἡ πηγὴ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐμολύνθη διὰ στοιχείων μὴ ἐπιδεκτικῶν προαγωγῆς.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ὡς καὶ τὸ σύνολον, ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον μόνον.

«Μέχρις οὗ ἐκλείψωσιν οἱ μὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ προδιδασμῶν Νόμου προδιδασθέντες καὶ καταταχθέντες ἀνθυπασπισται, ὁ προδιδασμὸς τῶν ἀνθυπασπιστῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ θέλει γίνεσθαι ἀποκλειστικῶς κατ' ἐκλογὴν, ἐξαίρεσις τῶν ἀνθυπασπιστῶν τοῦ πυροβολικοῦ, τοῦ μηχανικοῦ καὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ σώματος. »

Ἐνταῦθα κατετέθη ἡ ἐκθεσις τῆς συσταθείσης δικαστικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν ἐνεργηθειῶν ἀνακρίσεων ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Χ. Σακελλαριάδου ἀποδοθείσης μομφῆς.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ διὰ τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχμῶν 24,101 καὶ 150|0 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς χρήσεως 1867, ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον μόνον.

«Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1867 χορηγίται ἐκτακτοῖς πίστωσις δραχμῶν εἰκοσι τεσσάρων χιλιάδων ἑκατὸν μιᾶς καὶ λεπτῶν δεκαπέντε ἀριθ. 24101:15|00, καταλογιζομένη ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐξόδα διαγεγραμμένων χρήσεων» πρὸς ἀπόδοσιν διαφόρων ἐκτάκτων ἐξόδων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας κατὰ τὸ ἔτος 1862. »

ὡσαύτως ἀναγνωσθέν ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως διὰ τρίτην συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 40,000 τῆς χρήσεως 1866 τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συντάξεις τῶν πρῶν ἀστυνομικῶν χωροφυλάκων ἐν Ἑπτανήσῳ ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1866 χορηγείται ἐκτακτος πίστωσης δραχ. 40,000 τεσσαράκοντα χιλιάδων, καταλογισμένη ὑπὸ εἰδικῶν κεφάλαιον ὑπὸ τὸν τίτλον. «Συντάξεις τῆς πρῆν Ἀστυνομικῆς χωροφυλακῆς ἐν Ἑπτανήσῳ».

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια 1) περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 30,000 τῆς χρήσεως 1866 ὑπὸ τὸν τίτλον «προκαταβολαὶ καὶ δάνεια» καὶ 2) περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη εἰς τρίτην συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως ἡ τε ἀρχὴ, τὰ διάφορα ἄρθρα ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ μεταλλείων, ἔχοντος ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τ' ἄρθρα 6, 17, 23, 27, 29, 30, 32, 37 καὶ 39 τοῦ ὑποστ. χλ. νόμου περὶ μεταλλείων τῆς 22 Αὐγούστου 1861 τροποποιῶνται ὡς ἐξῆς.

«Ἄρθρον 6. Τὸ δικαίωμα τοῦτο παραχωρεῖται διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν συμβουλίου, ἰδίως ἐπὶ τούτῳ συγκεκριμένου, καὶ συγκεκριμένου ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τοῦ Κράτους, τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἢ μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον προεδρεύσαντος αὐτῆς, τοῦ προέδρου τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ παρ' αὐτῷ ἐπιτρόπου καὶ τῶν εἰσαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἑβρετῶν, συγκαλουμένων ἀπάντων ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ ἀποφασίζόντων κατὰ πλειοψηφίαν. Τὸ συμβούλιον τοῦτο λογίζεται πλῆρες, ἐάν, ἐκτὸς τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, παρευρίσκωνται καὶ δύο ἐκ τῶν λοιπῶν πέντε μελῶν.

«Ἄρθρον 17. Ἡ Κυβέρνησις κρίνει περὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν λόγων, δι' οὓς, ἐάν πλείονες ἐπιτιμῶνται τὴν παραχώρησιν με-

ταλλείου, παραχωρεῖται τοῦτο εἰς ἓν ἐξ αὐτῶν κατὰ προτίμῃσιν, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 6.

«Ἄρθρον 23. Οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις εἴτε εἰς μεταλλευσιν τοῦ μεταλλείου, εἴτε εἰς ἀποζημίωσιν, καθὼς εὑρεταὶ ἡ ἰδιοκτητὴς τῆς γῆς, ὡς καὶ οἱ χορηγήσαντες χρήματα κατὰ τὸ ἐδάφ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 21, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἐνστάσεις τῶν εἰς τὸν Νομάρχην μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὸ δημαρχεῖν τοιχοκολλήσεως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγράφων.

Ὁ Νομάρχης καταχωρεῖ αὐτὰς εἰς τὸ ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ ἀναφερόμενον βιβλίον.

Ἄρθρον 27. Μέχρις οὗ ἐκδοθῇ τὸ Β. διάταγμα, πᾶσα ἐνστάσις ἢ αἴτησις εἶναι δεκτὴ ἐνὶ ὄψει τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβουλίου.

«Ἄρθρον 29. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων ὀφείλουσι νὰ κάμωσιν ἐναρξιν τῆς μεταλλεύσεως ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς παραχώρησεως, νὰ ἐκπληρῶσι τὰς ἐν τῇ παραχωρητηρίῳ ἐγγράφῳ περιεχομένας ὑποχρεώσεις, νὰ διατελῶσι μεταλλεῖοντες τὸ παραχωρηθέν μεταλλεῖον, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς πρὸς ἀποφυγὴν δυστυχημάτων ἀναγομένας παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοῦ.

«Ἄρθρον 30. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων πληρόνουσιν εἰς τὸ δημόσιον

α.) Δεπτὰ τρία κατ' ἔτος δι' ἑαυστον στρέμμα τῆς πρὸς μεταλλευσιν παραχωρηθείσης ἐκτάσεως· ὁ φόρος αὗτος πληρόνεται ἐτησίως, καὶ ἀρχεται ἅμα τῇ παραχωρήσει τοῦ μεταλλείου.

β.) Φόρον εἰς χρήματα, ὅστις προσδιορίζεται ἐλάχιστῃ διὰ τοῦ ἐτησίου φορολογικοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ προϊόντος, ἀφοῦ ἐκτεσθῶσιν ἐκ τούτου μόνον τὰ ἐξόδα τοῦ ὕλικου καὶ τῆς ἐργασίας τῶν χρησιμευσάντων εἰς τὴν ἐξόρυξιν του, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 5 τοῖς 0/0 τοῦ, ὡς εἰρηται, καθαροῦ εἰσοδήματος.

«Ἄρθρον 32. Ἡ Κυβέρνησις δύναται δι' ἰδιαιτέρους λόγους, ἰδίως λόγῳ ἐμφυσιώσεως τῆς μεταλλεύσεως, ἢ ἐπιθείας, ἐν περιπτώσει δυστυχημάτων ἐξ ἀνωτέρας βίας, αἵτινα ἤθελον συμβῆναι κατὰ τὴν μεταλλευσιν, νὰ ἐλαττώσῃ ἢ καὶ ν' ἀναστρίψῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφ. 6. τοῦ ἀρθροῦ 30 πληρονομένου φόρου, ἐπὶ τινὰ ἔτη διὰ Β.σ. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθ. 6 συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

«Ἄρθρον 37. Εἰάν οἱ ἔχοντες τὴν τῆς ἐξόρυξεως ἀδειαν ὀρυχείου

ἀναβάλλωσι τὴν ἐξόρυξιν ἐπὶ πλέον τῶν ἑξ μηνῶν, ἄνευ νομίμου τινὸς κωλύματος, ἢ ἐκδοθεῖσα περὶ ἐξορύξεως ἐγκρίσις θεωρεῖται ἄκυρος, καὶ παραχωρεῖται εἰς ἄλλον κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Ἄρθρ. 39. Ὅσάκις ὁ λαβὼν τῆς ἐξορύξεως τὴν ἀδείαν δὲν εἶναι ἰδιοκτῆτης τῆς γῆς, καὶ δὲν συνεφώνησε μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου περὶ τοῦ εἰς τοῦτον δοτέου μερίσματος, ἢ ἰδιοκτῆτης εἶναι τὸ δημόσιον, θέλει ἀποφασίζει περὶ τούτου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβούλιον, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς διαφερομένους καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων ὑπαλλήλου, καὶ λάβῃ καὶ ἀλλοθεν, χρεῖας τυχούσης, τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.»

Ἄρθρον 2.

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ὁ αἰτῶν τὴν παραχώρησιν μεταλλείου θέλει ὀρίσει κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου, τὸ εἶδος, τὴν θέσιν καὶ τὴν περιοχὴν τοῦ μεταλλείου, κανονισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ μεταλλείου δὲν ἐπιχειρήσῃ τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ ἐντὸς ἑτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου, δύναται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ κατὰ τὸ 6 ἄρθρον συμβουλίου νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος τοῦ ἐπὶ τοῦ μεταλλείου δικαιώματος.»

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος

Π. ΚΥΡΙΑΚΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντάς,

Χ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ'.

τῆς 7 Ἀπριλίου 1867.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 10 ὥραν Π. Μ., ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἐπιούσαν.

Παρελθὼν τις ἐζήτησε τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς περ' αὐτοῦ γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολυθέντων καταδικῶν. Ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς κατέθετο διάφορα σχετικὰ ἐγγράφα καὶ ἐζήτησε νὰ λάβῃ ταῦτα ὑπ' ὄψιν τῆς ἡ Βουλῆς, διότι ἐν αὐτοῖς θίγει κυρίως τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως προσέθηκε δὲ, ὅτι τὸ γεγονός δὲν ἔχει ὅπως παρετάθη, ἀλλὰ συνέβη ὅ,τι ὡς ἐθιμον καθιερώθη παρὰ τοῖς Νομάρχαις τοῦ Κράτους, οἵτινες καὶ ἐπὶ τῶν παρελθουσῶν Κυβερνήσεων ἐχορήγουν ἀδείας εἰς τινὰς καταδικασμένους ἐπὶ πλημμελίᾳ τούτ' αὐτὴ συνέβη καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐχορηγήθη δηλ. ἐκ διαλειμμάτων ἀδεία ἐπὶ ἐγγυήσει εἰς τινὰς ὀλιγοποιήτας, οἱ ὅποιοι καὶ ἐπληθύνον ἤδη. Τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲν θεωρεῖ νόμιμον τὸ τοιοῦτον καὶ ἔλαβε τὰ ἀνήκοντα μέτρα ἵνα προληφθῇ εἰς τὸ μέλλον.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπερωτήσας βουλευτὴς Καλαβρύτων, ὅτι τὸ ζήτημα συνίσταται εἰς τοῦτο, ἂν ὑπάρχῃ εἰσυσία εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀπολύωσι τοὺς καταδικῶν. Τὸ καθ' ἑαυτὸν νομίζει, ὅτι τοῦτο ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν Νόμων καὶ εἶναι σκάνδαλον εἰς τὴν κοινωνίαν, οὐδὲ δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἀπὸ ἐν καλὸν προηγούμενον, ὅπερ εἶναι ἀποδοκιμασίον. Ἐπειδὴ δὲ παρόμοια γεγονότα, ὡς τὸ προκείμενον, τὸ ὅποιον οἱ ὑπουργοὶ ἀρνοῦνται, δύναται νὰ καταστρέφῃ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, νομίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει καθήκον νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην τῆς διὰ τὰ γεγονότα, ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ ὑποβάλλει προτάσιν.

Ἀπήντησεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι τοιαῦτα γεγονότα, ὡς τὸ προκείμενον, ἔλαβον χώραν καὶ ἐπὶ τῶν παρελθουσῶν Κυβερνήσεων, ἐν ἀγνοίᾳ θελήσεως τῶν ὑπουργῶν, πρὸς τὸ κακὸν μέχρι τοῦ νὰ ἀπολύωται καὶ καταδικῶν ἐκτρέφον ἐγκληματιῶν. Ὅσον τὸ καθ' ἑαυτὸν οὐδέποτε ἔλαβε γνῶσιν ἐκ προσημίων τῶν συνήθως γενομένων, σκοπὸν δὲ ἔχει νὰ θέσῃ προγμὸν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἔλαβεν ἤδη τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Ὅπως δὲ ποτε ὅμως δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ τὴν λύπην τῆς, ὅταν ἡ Κυβέρνησις διαβεβαίωσιν, ὅτι θέλει ἐπιβλέψῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων καὶ θέλει κωλύσει τοῦ λοιποῦ τὴν ἐπικρατήσαν ἀτοπον ταύτην συνήθειαν, εἰς ἣν πάντες οἱ ἀπ' ἀρχῆς Νομάρχαις ὑπέπεσαν, νομίζοντες, ὅτι δὲν παρانونοῦσι ποσῶς.

Μετὰ τινὰς δὲ ἀμφισβητήσεις ἐπὶ τοῦ ψηφοφορητοῦ θέματος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Καλα-

ερώτων, τοῦ νὰ ἐκφράσῃ δηλ. τὴν λύπην τῆς διὰ τὰ γεγονότα, δὲν παρεδέχθη αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα, ἀπεράνθη δὲ, ὅτι ἀρκουμένη εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ λεχθέντα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἀνεγνώσθισαν εἰτα εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀντιρρήσεις τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

α) Περί ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς πληρωμῆς φόρου τῶν ζώων τῶν ἐκ Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου μεταναστῶν

β) Περί ἀπογραφῆς.

γ) Περί ὁδοποιίας.

δ) Περί Ναυτικῆς ἀπογραφῆς.

ε) Περί ἀποξηράνσεως λιμνῶν καὶ

ς) Περί μισθοδοσίας τοῦ κατωτέρου κλήρου, ἔχον ὡς ἔπεται.

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περί χορηγίας πρὸς συντήρησιν τοῦ δευτερεύοντος Κλήρου

«1. Οἱ Πρεσβύτεροι, οἱ ἐν ταῖς ἐνοριακαῖς ἐκκλησίαις τοῦ Κράτους, κατὰ τὸ περὶ διαιρέσεως τῶν ἐνοριῶν Βασιλικὸν διάταγμα 8 Ἰουνίου 1856, ἤδη ἐφημερεύοντες, λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ 18 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου συνισταμένου Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, πρὸς συντήρησιν ἑαυτῶν, μηνιαίαν χορηγίαν κατὰ τὰ ἐξῆς.

Οἱ μὲν ἐν Πρωτευούσαις νομεῖ, ἕκαστος	δραχ.	80
Οἱ δὲ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσι	»	60
Οἱ δὲ ἐν κωμοπόλεσι	»	40
Καὶ οἱ ἐν χωρίοις	»	30.

Ἐξ αὐτῶν δὲ, οἱ φέροντες πτυχίον τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεολογικῆς Σχολῆς, ἢ τοκτικὸν ἀπολυτήριον τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς, ἢ Γυμνασίου, ἢ Ἱερατικοῦ σχολείου, ἢ Ἑλληνικοῦ σχολείου, ἢ πτυχίον δημοδιδασκάλου, λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου μηνιαίαν χορηγίαν

Οἱ μὲν τὸ πτυχίον τῆς Θεολογ. σχολῆς φέροντες	δρ.	160
Οἱ δὲ τὸ ἀπολυτήριον τῆς Ριζαρείου	»	120
Οἱ δὲ τὸ τοῦ Γυμνασίου	»	100
Οἱ δὲ τὸ τοῦ Ἱερατικοῦ Σχολείου	»	90
Οἱ δὲ τὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου (ἐν κωμο- πόλει ἢ χωρίῳ ἐφημερεύοντες)	»	60
Οἱ δὲ φέροντες πτυχίον δημοδιδασκάλου ἐφημέριοι, χορηγίαν		

ἔσιν τῷ ὑπὸ τοῦ νόμου ὠρισμένῳ μισθῷ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν. Ἐὰν δὲ ὦσιν οὗτοι καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ἐμισθοῖται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διωρισμένοι διδάσκαλοι, λαμβάνουσι τότε ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ὡς ἐφημέριοι, μόνον τὸ ἥμισυ τῆς ὀριζομένης αὐτοῖς χορηγίας.

2.

Οἱ ἐν ταῖς πόλεσι Διάκονοι ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἕκαστος: μηνιαίαν ἀμοιβὴν τὸ ἥμισυ τῆς χορηγίας, ἣν ἔθελε λαμβάνει, ἐὰν ᾗτον εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν Πρεσβύτερος ἐφημέριος. Τὴν χορηγίαν δὲ ταύτην λαμβάνουσι κατ' ἀρχάς, μέχρις οὗ αὐξηθῶσιν οἱ πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου μόνον οἱ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι πρωτευουσῶν ἢ Καθεδρικῶν λεγομένων ἐκκλησιῶν Διάκονοι.

3.

Ἐκτὸς τῆς ἐν ταῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς 1 καὶ 2 ὀριζομένης μηνιαίας χορηγίας, λαμβάνουσιν οἱ τε Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Διάκονοι, διὰ πᾶσαν εἰδικὴν ἐκπομπήν, καὶ τὰ προαιρετικῶς προσφερόμενα αὐτοῖς συνήθη τυχερά.

4.

Οἱ ἐκ γήρωος, ἢ ἐκ τινος ἄλλης σωματικῆς ἢ φυσικῆς αἰτίας, καταστάντες ἀνίκανοι πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκείων ἱερῶν καθηκόντων ἐφημέριοι, Πρεσβύτεροι τε καὶ Διάκονοι, λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου μηνιαίαν σύνταξιν, κατὰ τὰ ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γίνονται αἱ ἐξῆς κρατήσεις ἢ καταθέσεις εἰς αὐτὸ τὸ ταμεῖον.

α) Κατὰ μῆνα μὲν, τοῦ εἰκοστημορίου τῆς εἰς ἕκαστον Πρεσβύτερον ἢ Διάκονον διδομένης χορηγίας.

β) Ἐνάπαξ δὲ ὁλοκλήρου τῆς διὰ τὸν πρῶτον μῆνα χορηγίας ἑκατέρου αὐτῶν.

γ) Εἰς τὸ αὐτὸ ταμεῖον ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ἐπίσης καθάπαξ ἕκαστος ἄμα χειροτονούμενος:

ὁ μὲν δι' ἐκκλησίαν πρωτευούσης νομοῦ	δραχ.	60
ὁ δὲ δι' ἐκκλησίαν πόλεως	»	40
ὁ δὲ δι' ἐκκλησίαν κωμοπόλεως	»	30
ὁ δὲ δι' ἐκκλησίαν χωρίου	»	20

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐκβαλνῶνται ἡ ἀνικανότης ἐφημερίου Πρεσβυτέρου ἢ Διάκονου, κανονισθήσεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

5.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρθρα 1, καὶ 2 ὀριζόμενον ὑπὲρ τῶν

ἐφημερίων, Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων, χορηγίῃμα, ἀρχεται νά διδῶται, ἀμα συναχθῇ ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ ταμείῳ ποσὸν ἐπαρκές πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Μεταλαμβάνουσι δὲ τοῦ χορηγίματος τούτου ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τῶν πόρων τοῦ ταμείου·

α) Πρῶτοι μὲν οἱ ἐν τοῖς χωρίοις ἐφημερίοι·

β) Μετὰ δὲ τούτους οἱ ἐν ταῖς νημοπόλεσι, καὶ

γ) Τελευταῖον οἱ ἐν ταῖς πόλεσι.

Τὰ δὲ περὶ τούτου κανονισθῶσιν εἰδικῶς διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἡ εἰς τοὺς ἐφημερίους παροχὴ τῶν ἐν τῷ 7 ἄρθρῳ μνημονευμένων Κανονικῶν δικαιωμάτων, ἐκ μέρους τῶν οἰκείων ἐνοριῶν παύει, ἀμα τῇ ἐκ τοῦ ταμείου καταβολῇ τῆς χορηγίας εἰς ἕκαστον αὐτῶν.

Εἰς τοὺς κατὰ τὸ α. ἐδάφιον τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου προτιμωμένους τάσσονται καὶ οἱ φέροντες ἢ πτυχίον τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ θεολογικῆς σχολῆς, ἢ τακτικὸν τῆς Ρίζαρείου ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς ἢ Γυμνασίου ἢ ἱεραικού σχολείου ἀπολυτήριον.

6.

Τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ὠφελημάτων στεροῦνται·

α) Οἱ κατὰ παράβασιν τοῦ περὶ διαιρέσεως τῶν ἐνοριῶν Βασιλικῶν Διατάγματος 8 Ἰουνίου 1856, καὶ οἱ κατὰ παράβασιν ὡσαύτως τοῦ περὶ τῶν προσόντων καὶ τῶν γνώσεων τῶν μελλόντων ἱερωθῆναι ἐτέρου Διατάγματος 18 Οκτωβρίου 1856, προχειρισμένοι πού Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι· καὶ

β) Οἱ ἐφημερεύοντες εἰς ἐπαρχίας, ἐνθα δὲν προτὶωρίσθησαν εἰσέτι αἱ ἐνορίαι, κατὰ τὸ μνημονευθὲν περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν ἐνοριῶν Βασιλικὸν Διάταγμα.

Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον διὰ τοὺς ὅσοι παρὰ τὰς διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν εἰρημένων Διαταγμάτων ἦσαν ἤδη προχειρισμένοι ἐν ταῖς ἰονίσις νήσοις πρὸ τῆς α. Ἰανουαρίου 1867. Ὅπου δ' ἐν πόλει, ἢ κώμῃ, ἢ χωρίῳ, ἔτυχον εὐρεθῆναι ὑπεράριθμοι ἐφημερίοι, χειροτονημένοι ἐκεῖθι πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ διαιρέσεως τῶν ἐνοριῶν Βασιλικῶν Διατάγματος—ἐν δὲ ταῖς ἰονίσις νήσοις πρὶν τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τοῦ 1867 ἔτους—διανέμεται εἰς πάντας τούτους ἐξίσου ἡ χορηγία τῶν ἐφημερίων, ὅσους μόνον ἀπαιτεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν τῆς κοινότητος ἐκείνης κατὰ τὸ εἰρημένον διάταγμα. Δύναται δὲ ὁ ἀρμοδῖος ἐπίσκοπος, ἀν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον καὶ συμφέρον, νά μεταθέτῃ τοὺς τοιούτους ὑπεράριθμους ἀρμοζόντως ἀλλαχού,

εἰς ἐνορίας δηλονότι καταλλήλους καὶ στερούμενας ἐφημερίων.

7.

Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν παρεχόμενα τοῖς ἐφημερίοις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν κανονικὰ δικαιώματα εἰς χρήματα ἢ δημοπρατικοὺς καρποὺς ἢ ἄλλα προϊόντα, καταργοῦνται καθ' ὁλοκληρίαν, ἀμα τῇ ἐνεργείᾳ τῆς ἐφημεριακῆς χορηγίας κατὰ τὸ 5 ἄρθρον.

Εἰσὶν καταργεῖται καὶ ὅπου τυχόν ἐπικρατεῖ τὸ ἔθιμον τῆς ὑπὲρ τῶν ἐφημερίων, Πρεσβυτέρων τε καὶ Διακόνων, αἰτίσεως Χρημάτων διὰ δίσκου ἐν ἐκκλησίᾳ περιφερομένου.

Ἀπαγορεύεται δὲ καὶ ἡ κατὰ τὰς νομηνίας συνειθιζομένη πολλαχοῦ περιφορὰ τῶν ἐφημερίων εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἰδίων ἐνοριτῶν, λόγῳ ἁγιασμοῦ. Αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὴν 5 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, ὅτε ἕκαστος τῶν ἐφημερίων ὀφείλει νά ἁγιαζῇ εἰς μόνας τὰς οἰκίας τῶν ἰδίων ἐνοριτῶν, καὶ ὅσας οἱ ἐφημερίοι καλοῦνται εἰδικῶς παρὰ τινος τῶν οἰκείων ἐνοριτῶν, ἵνα τελέσωσι πού ἁγιασμὸν, ὅτε λαμβάνουσιν εἰς ἀμοιβὴν ὅτι προαιρετικῶς τοῖς προσφέρεται.

8.

Ἄν πού ἐφημερίας, παρ' ἐνορίτου ἰδίου καλούμενος ἵνα τελέσῃ αὐτῷ οἰανδήποτε ἱεροπραξίαν, ἀποποιηθῇ ἀνευ εὐλόγου αἰτίας, καταγγίλεται δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸν οἰκεῖον ἐπίσκοπον, ὅστις ἐνεργεῖ περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸν Νόμον. Εἰ δὲ ἡ ἀνάγκη τῆς θρησκευτικῆς παραμυθίας εἴν' ἐπείγουσα, ὁ Χριστιανὸς καλεῖ ἕτερον ἱερέα, μηδὲν εὐθυνόμενον διὰ τὴν παρ' ἐνορίαν ἱεροπραξίαν.

Βεβαιωθείσης τῆς παρεκτροπῆς τοῦ καλεσθέντος καὶ τὴν ἱερατικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀρνηθέντος ἐφημερίου, οὗτος πρὸς τῇ κανονικῇ ποινῇ, ἣτις συνεπάγεται καὶ τὴν ἐνεκεν ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας στέρησιν τῆς ἐφημεριακῆς χορηγίας, ἐπὶ χρόνῳ κατὰ λόγον τοῦ ἐγκλήματος ὁρισμένῳ, ὑποβάλλεται καὶ εἰς ἀπότισιν δραχμῶν 10—20 πρὸς ὄφελος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

9.

Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τὸ 4 ἄρθρον καθισταμένων ἀνικάνων ἐφημερίων Πρεσβυτέρων ἢ Διακόνων ὀρίζεται ὡς ἐφεξῆς.

α.) Ἐὰν ἐπέλθῃ εἰς αὐτοὺς ἀνικανότης ἐντὸς τῆς πρώτης μετὰ τὴν χειροτονίαν των δεκαετίας, λαμβάνουσι τὸ τρίτημόριον τῆς χορηγίας ἣν ἐλάμβανον ὄντες ἐν ἐνεργείᾳ.

β.) Ἐὰν ἐν τῇ δευτέρᾳ δεκαετίᾳ, τὸ ἡμίση καὶ

γ'). Εάν ἐν τῇ τρίτῃ δεκαετίᾳ, τὰ δύο τριτημόρια τῆς ἐν ἐνεργείᾳ χορηγίας αὐτῶν.

Πέραν δὲ τῆς τριακονταετίας ἡ σύνταξις τῶν κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τῶν πολιτικῶν συντάξεων νόμου.

Ὁ διὰ τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα χρόνος ἀρχεται ἀπὸ τῆς διαρκειᾶς ὑπηρεσίας ἐκάστου.

10.

Ὅστις τῶν ἐν ἐνοριακαῖς ἐκκλησίαις ἐφημερίων Πρεσβυτέρων ἢ Διακόνων, εἶναι συγγρόνως καὶ εἰς ἐμίσθου ὑπηρεσίαν διωρισμένος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, οὗτος, ἂν ποτε περιέλθῃ εἰς ἀνικανότητα, μήπω ἔχων συμπληρωμένον τὸν νενομισμένον πρὸς σύνταξιν χρόνον, δικαιούται εἰς σύνταξιν, ἂν, συναπτομένων τῶν ἐτῶν τῆς τε διδασκαλίας καὶ τῆς ἱερατικῆς αὐτοῦ, συμπληρῶται ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς σύνταξιν.

11.

Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, ὁ ἐν τε ἱερατικῇ καὶ ἐν ἐμίσθῳ διδασκαλικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελέσας καὶ δικαιούμενος εἰς σύνταξιν, λαμβάνει τὴν κατὰ τὰ νενομισμένα μείζονα τῆς ἐκ τῶν δύο ὑπηρεσιῶν, ἧτοι τῆς ἱερατικῆς ἢ τῆς ἐμίσθου διδασκαλικῆς. Τούτων δὲ ἡ μὲν πρώτη καταβάλλεται ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, ἡ δὲ διυτέρα ἐκ τοῦ τῶν πολιτικῶν συντάξεων Ταμείου.

12.

Δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ἔχουσι καὶ αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐφεξῆς κληταμένων τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα ἐφημερίων, Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων. Αὕτη δὲ ἡ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ σύνταξις κανονίζεται συμρώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τῆς συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ΧΝΒ' Νόμου τῆς 3 Ἀυγούστου 1861.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Περὶ τῶν προσόντων καὶ τῶν γνώσεων τῶν μελλόντων ἱερωθῆναι.

13.

Οὐδεὶς δύναται χειροτονηθῆναι Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος πόλεως ἢ κωμοπόλεως, ἢ χωρίου, εἰ μὴ ἔχῃ τὰ ἐξῆς προσόντα.

α) Νὰ ᾖναι πολίτης Ἑλλήν καὶ δεδωκώς τὸν νενομισμένον ὅρκον τοῦ πολίτου Ἑλλήνος.

β') Νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας

τὸ εἰκοστὸν μὲν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας ὁ μέλλων προχειριθῆναι Διάκονος, τὸ τριακιστὸν δὲ ὁ Πρεσβύτερος.

γ') Νὰ ᾖναι πίστει καὶ πολιτείᾳ δοκιμώτατος, καὶ τίμιος καὶ ἀμεμπτος τὴν διαγωγὴν.

δ'). Νὰ ᾖναι συγκεκριημένος κατὰ τε τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κατὰ τὴν κοσμικὴν παιδείαν, οὕτως, ὥστε, ὁ μὲν δι' ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν πόλεως χειροτονησόμενος Διάκονος ἢ Πρεσβύτερος νὰ φέρῃ, ἢ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεολογικῆς σχολῆς πτυχίον, ἢ τῆς Ριζαρείου ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς ἢ Γυμνασίου ἢ ἱερατικοῦ σχολείου τακτικὸν ἀπολυτήριον, ἢ Δημοδιδασκάλου Α' ἢ τοῦλάχιστον Β' τάξεως πτυχίον· ἐν ἀπολύτῳ δὲ μόνον ἀνάγκη, τακτικὸν ἀπολυτήριον ἐλληνικοῦ σχολείου. Ὁ δὲ δι' ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν κωμοπόλεως ἢ χωρίου, νὰ φέρῃ τακτικὸν ἀπολυτήριον ἐλληνικοῦ σχολείου, ἢ τοῦλάχιστον πτυχίον δημοδιδασκάλου Γ' τάξεως· ἐν ἀπολύτῳ δὲ μόνον ἀνάγκη—καὶ μόνον δι' ἐκκλησίαν χωρίου—τακτικὸν ἀπολυτήριον ἀλληλοδιδακτικοῦ σχολείου, καὶ τοῦτο κατὰ τὰ πρῶτα πέντε μόνον ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

ε.) Νὰ ἔχῃ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτις ἰκανὴν γνῶσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς· ἀπαραιτήτως δὲ μάλιστα ὁ δι' ἐκκλησίαν πόλεως χειροτονησόμενος.

ς'). Νὰ ᾖναι ἀπλλαγμένος τῆς ὑποχρέωσεως τοῦ κληροῦχοι εἰς τὸν στρατὸν καὶ

ζ'). Νὰ μὴν ᾖναι ὀφειλέτης ἢ ἐγγυητὴς ὑπὲρ ὀφειλέτου, εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἐπομένως ὑποκείμενος εἰς τὰς συνεπείας τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν νόμου.

14.

Χειροτονία τοῦ μὴ ἔχοντος τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ διαγεγραμμένα προσόντα ἀπαγορεύεται.

15.

Χειροτονία παρὰ τὰς ἀνωθι διατάξεις τυχὸν γινομένη, καθὼς ἀκόμη καὶ χειροτονία Πρεσβυτέρου ἢ Διακόνου ὑπεραριθμοῦ, συνεπάγεται τὴν ποινὴν τῆς στέρησεως τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 ὀφειλημάτων.

16.

Ὁ στειρημένος τῶν κατὰ τὸ 13 ἀρθρον προσόντων καὶ κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ χειροτονούμενος δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς ἐφημερίαν ἐπανελλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

17.

Εἰάν, ἢ ἐνεκα τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων, ἢ δι' ἄλλας εὐ-

λόγους αἰτίας γένηται ἀνάγκη νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τινὶ πόλει ἢ κομποπόλει ἐνοριῶν, τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται ἄλλως ἢ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνώμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος· μετὰ δὲ ταῦτα ἐνεργοῦνται τὰ περὶ χειροτονίας ἐφημερίου ἐκκλησιαστικῶς νενομισμένα.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ ταμείου.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ συστάσεως αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις.

18.

Συνιστάται ἐν Ἀθήναις ταμεῖον εἰδικὸν διὰ τὰ ἐκκλησιαστικά ἐν γένει, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἑκκλησιαστικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους, τελοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου.

Ἐξ αὐτοῦ τοῦ ταμείου καταβάλλονται πᾶσαι αἱ ἀπαιτούμεναι δαπάναι διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἀναγκαίου εἰς τὸ Κράτος Κλήρου· διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν τοῦ τε ἀνωτέρου κατὰ τὸ 15'. ἄρθρον τοῦ περὶ ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων Σ'. νόμου, 9 Ἰουλίου 1852, καὶ τοῦ δευτερεύοντος κατὰ τὰ ἄρθρα 1, 2, 4, 9 καὶ ἐπόμε. τοῦ παρόντος νόμου· διὰ τὴν ὑψηλὴν διακονίαν τοῦ κηρύγματος τοῦ θεοῦ λόγου ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· καὶ διὰ πάσας τὰς λοιπὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους.

19.

Πόροι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ὀρίζονται οἱ ἑξῆς.

α'.) Τὰ συναγόμενα ἐνοίκια καὶ οἱ νενομισμένοι ἐπικαρπίας φόροι ἐκ τῶν κτημάτων τῶν τε διακληλυμένων Μονηδρίων καὶ τῶν ἐπισκοπῶν καὶ μητροπόλεων, καὶ ἐκ κτημάτων, τὰ ὅποια ἔθελον κληροδοτηθῇ ἢ δωρηθῇ εἰς αὐτὸ τὸ ταμεῖον, ἢ ἄλλως ἔθελον ὑπ' αὐτοῦ προσκτηθῇ.

β'.) Ἐτήσια τῶν ἐνοριτῶν προαιρετικὴ συνεισφορά, πληρωτέα κατ' οἰκογένειαν.

γ'.) Ἐτήσια συνδρομαὶ τῶν μοναστηρίων τέσσαρα τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν ἐνιαυσίων εἰσδημάτων αὐτῶν, ἀπαλλασσομένων τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ 7 ἄρθρον § α' τοῦ ΤΕΝ'. νόμου, 27 Σεπτεμβρίου 1856, ἐτήσιας συνεισφορᾶς ὑπὲρ τῶν ἱερατικῶν σχολείων.

δ'.) Οἱ τόκοι τῶν ἥτοι κληροδοτουμένων ἢ προσφερομένων εἰς αὐτὸ τὸ ταμεῖον χρηματικῶν ποσοτήτων, καὶ οἱ ἐκπηγάζοντες ἐκ τῶν, εἴτε δι' ἐκποιήσεως κτήματός τινος τῶν ἐν τῷ § α' τοῦ παρόντος ἄρθρου σημειωμένων, εἴτε ὅπωςδήποτε ἄλλως ἀπαρτιζομένων κεφαλαίων αὐτοῦ.

ε'.) Αἱ κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου (§§ α' β' καὶ γ') κρατήσεις ἢ καταθέσεις.

ς'.) Αἱ χρηματικαὶ ἀποτίσεις κατὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ 8 ἄρθρου καὶ αἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον ε' τοῦ Θ'. ἄρθρου τοῦ περὶ ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων Σ'. νόμου, καὶ αἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ΙΔ'. ἄρθρου τοῦ ΣΑ'. καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νόμου.

ζ'.) Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος νόμου ὠρελήματα, ὧν ἀστεροῦνται οἱ ἐφημέριοι Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι, οἱ δὲ Ἐπισκοπικῆς ἢ Συνεδρικῆς ἀποφάσεως εἰς ποινὴν ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας ὑπαβαλλόμενοι κατὰ τὸ β'. ἐδάφιον τοῦ Θ'. ἄρθρου τοῦ περὶ ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων Σ'. νόμου, καὶ κατὰ τὸ α' ἐδάφιον τοῦ ΙΔ'. ἄρθρου τοῦ ΣΑ'. καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νόμου.

η'.) Τὰ μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως διαδόχου ἀρχιερέως συναγόμενα ὑπὸ ἐπισκοπικῆς ἐπιτροπῆς (ἥτις ἐν χρεῖα ἐπισκοπῆς διορίζεται κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ Σ'. νόμου) ἐπισκοπικὰ δικαιώματα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπισκοπικοῦ γραφείου.

θ'.) Ἡ σχολάζουσα περιουσία Διακόνου ἢ Πρεσβυτέρου, ἀπηρεμωμένου τῆς κατὰ κόσμον συγγενείας ἐξ αἵματος μέχρις ἐκτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ τοῦ μεγάλου ἀν' τοιοῦτος τύχῃ που.

ι'.) Ἐτήσια κατὰ τοῦ δημοσίου προσφορά συνισταμένη ἐκ δρ. πεντακοσίων γιλιῶδων, ἢ καὶ ἀνωτέρου ποσοῦ, ὅσας αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἀπαιτήσωσιν ἀνωτέραν προσφορὰν.

Ἡ χορηγία αὕτη παύει, ὅμα ὅτε τὸ ταμεῖον τοῦτο δύναται νὰ ἐπαρκῇ ἐκ τῶν ἐνόντων εἰς ὅας αὐτοῦ τὰς ἀνάγκας.

20.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῆς ἐν τῷ § β'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου μνημονευομένης συνεισφορᾶς τῶν ἐνοριτῶν, ἀντικαθιστῶνται τὰ ὑπὸ τούτων εἰς τοὺς ἐφημέριους πρότερον διδόμενα καὶ νῦν κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου καταργούμενα κατὰ τὰς δικαιοῦσιν ἀφίσταται εἰς τὴν προαίρεσιν

ἐκάστου χριστιανοῦ. Δὲν δύναται ὁμοίως νὰ ᾔηται τοῦτο ἔλασσον τῶν ἑξ. δραχμῶν διδομένων εἰς χρήματα.

Τῆς συνεισφορᾶς ταύτης ἐξαίρουται μόνον οἱ ἀποδεδειγμένως πένητες ἐορίται· ὁ δὲ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τῆς πενίας κανονισθῆσεται διὰ Β. Διατάγματος.

21.

ἵνα καταστῇ γνωστὴ ἡ ἐτήσια συνεισφορά, ἣν ἐκάστη οἰκογένεια ἐνορίας προτίθεται νὰ δίδῃ, ὀφείλει αὕτη νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον τὸ ποσὸν μετὰ τὴν ἐλθεσιν τοῦ ὀριστικοῦ καταλόγου τῶν οἰκογενειῶν τῆς ἐνορίας. Ἐὰν δὲ δὲν δηλώσῃ αὐτό, ἡ ἀρμοδίᾳ διοικητικὴ Ἀρχὴ συνεννοουμένη μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου, δι' ἀποφάσεω ἀπὸ κοινοῦ ἐκφερομένης, προσδιορίζει δια τὸν μὴ δηλώσαντα, καίτοι μὲν πόλεως ἢ κωμοπόλεως ἢ πρωτευούσης λήμῃ ὄντα, συνεισφορὰν διπλασίαν τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ τεθέντος ἐλαχίστου ὅρου, ἥτοι δραχμῶν δώδεκα· καίτοι μὲν δὲ χωρίου, ἀπλῶς τὰς δραχ. ἑξ.

Ὁ τρόπος τῆς τε συντάξεως τοῦ καταλόγου τῶν τῆς ἐνορίας οἰκογενειῶν ἐπὶ τρία ἔτη ἰσχύοντος, καὶ τῆς δηλώσεως τῶν συνεισφορῶν, ὡς καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐνάρξεως τῆς πρώτης εἰσπράξεως αὐτῶν κανονισθῆσονται διὰ Β. Διατάγματος.

22.

Ἡ εἰσπράξις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀφειλομένων συνεισφορῶν, καθὼς καὶ παντὸς ἄλλου δικαιώματος ἀνήκοντος εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἐνεργεῖται ἀπαρράλλακτως, ὡς καὶ ἡ τῶν δημοσίων· καὶ ἐν περιπτώσει δυσπραγίας ἐφαρμόζονται τὰ αὐτὰ ἐκδισοδικαῖα μέτρα, ἅπερ ἰσχύουσιν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

23.

Τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις διαπιστεύεται εἰς ἐπιτροπὴν τριμελῆ, συγκειμένην ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὃς καὶ προεδρεύει αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ ἐξ ἑνὸς τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀνωτέρων ὑπαλλήλων διοριζομένου διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος, καὶ ὀνομα-

ζομένην α 'Η ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου τοῦ Κράτους ἐπιτροπῇ.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει σφραγίδα ἰδίαν, ἐν τῇ μέσῳ τῆς ὁποίας εἶν' ἐγκεκαγαγμένον τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ τὰ γράμματα τῆς αὐτῆς προσωνομίας.

Ἐκάστον τῶν μελῶν λαμβάνει ἐκ τοῦ αὐτοῦ ταμείου μηνιαίαν ἀντιμισθίαν δραχ. 100.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἄλλῳ κωλύματι, ὁ μὲν πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος ἀναπληροῦνται διὰ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, τὸν δὲ τρίτον ἀναπληροῖ ἕτερος ἐκ τῶν ἐν τῷ εἰρημένῳ ὑπουργείῳ τμηματαρχῶν.

Οἱ ἀναπληρωταὶ οὗτοι καλοῦνται διὰ διαταγῆς μὲν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργοῦ, ὁσάκις ἡ ἀπουσία ἢ τὸ κώλυμα περιορίζεται εἰς χρόνον οὐχὶ μείζονα τῶν τριῶν μηνῶν, διὰ Βασιλ. δὲ διατάγματος, ὁσάκις ἡ τοῦ χρόνου διάρκεια παρατείνεται ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας.

24.

Τῆς ἐπιτροπῆς καθήκοντα εἰσὶ τὰ ἑξῆς·

α) Νὰ καταστρώσῃ γενικὸν κτηματολόγιον ὅλης τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

β) Νὰ εἰσπράττῃ καὶ ἀποταμιεύῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους πάντας τοὺς πόρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

γ) Νὰ διαθέτῃ κατὰ τὸν συμφερότερον τρόπον πάντα τὰ εἰς αὐτὸ τὸ ταμεῖον ἀνήκοντα κτήματα.

δ) Νὰ ἐπιμελῆται τῆς ἐντόκου καὶ ἀσφαλούς καταθέσεως τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων αὐτοῦ.

ε) Νὰ τηρῇ τὰ ἀνγκαῖα βιβλία πρὸς ἐγγραφὴν τῶν κεφαλαίων καὶ παντὸς ἄλλου ἐτήσιου ἐσόδου τε καὶ ἐξόδου τοῦ ταμείου.

ς) Νὰ γνωστοποιῇ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν πάντα τὰ χρηματικὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἐτήσια ἐσοδα καὶ ἐξόδα αὐτοῦ, ἵνα γίνηται ἐν τοῖς δημοσίοις βιβλίοις ἡ ἀνήκουσα ἐγγραφὴ, ἀπαιτουμένη πρὸς ἐλεγχον· ἡ ἐγγραφὴ δὲ γίνεται ἐν αὐτοῖς κατ' ἰδίαν μερίδα.

ζ) Νὰ συντάττῃ κατ' ἔτος τὸν προϋπολογισμόν τῶν κατὰ τοὺς καίμινους νόμους ἀπαιτουμένων εἰς τὰ ἀνάγκας ἐν γένει τοῦ Κλήρου χρηματικῶν κεφαλαίων, ἐν ᾧ συγχρόνως πρέπει νὰ ἐμφαίνωνται καὶ πάντα τὰ κεφάλαια καὶ οἱ πόροι τοῦ ταμείου

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α'.) 37

διακεκριμένως. Ἐπομένως δι' αὐτὸ κατ' ἔτος νὰ συντάττῃ τὸν ἀπολογισμόν.

Λιμνότεροι δὲ ὁ τε προϋπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμὸς ὑποβάλλονται κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐπιφύκειαν τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου, ὡς παράρτημα τοῦ τε προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ αὐτοῦ τοῦ ὑπουργείου.

η) Νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου τὰς ἀναγκαίας διανεμητικὰς μηνιαίας πιστώσεις πρὸς τὰς ἀρμοδίους διοικητικὰς Ἀρχάς, διὰ τὸ ἐπίδομα τῶν ἀρχιερέων, διὰ τὴν χορηγίαν τῶν ἐφορευόντων Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων, καὶ διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ἱεροκλήρων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἱερατικοῖς σχολείοις διδασκόντων καὶ ὑπηρετούντων· ὡσπύτως δὲ καὶ διὰ τὰ ἐπιμίσθια τῶν συνοδικῶν μελῶν καὶ τοὺς μισθοὺς πάντων τῶν παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ ἐργαζομένων, καὶ διὰ τὴν ἐπιχορήγησιν τοῦ συνοδικοῦ γραφείου.

θ) Νὰ πληροφορῇται περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ εὐαγγέλιων οἰκῶν καὶ μονῶν καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργεῖον τὰ πρὸς θελήσειν αὐτῶν.

25.

Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνεκούσεως αὐτῇ ὑπερεσίας ἔχει ἴδιον γραφεῖον, οὗ προϊστάται διευθυντὴς, ἔχων βαθμὴν καὶ μισθὸν τμηματάρχου Α'. τάξεως. Τοῦτου τὰ καθήκοντα θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος. Ὑπηρετοῦσι δὲ ἐν τῷ γραφείῳ καὶ δύο ὑπουργικοὶ γραμματεῖς, ὁ μὲν Α'. ὁ δὲ Β'. τάξεως, διοριζόμενοι διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ δύο (ἢ πλείονες κατὰ τὴν ἀνάγκην) γραφεῖς, Α'. καὶ Β'. τάξεως, καὶ δύο Κλητῆρες ἐπίσης Α'. καὶ Β'. τάξεως, διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργοῦ, προτάσει τῆς ἐπιτροπῆς. Πάντων δὲ τούτων ὁ μισθὸς καταβάλλομενος ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου εἶναι ἴσος τῷ μισθῷ τῶν ἐν τοῖς ὑπουργείοις ὑπηρετούντων ὁμοεσθάνων.

26.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν, κρατεῖται δὲ τακτικῶν πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς. Πάντα δὲ τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδόμενα ἔγγραφα φέρουσι τὰς υπογραφὰς καὶ τῶν τριῶν μελῶν, προσεπιτιθεμένης καὶ τῆς οἰκείας σφραγίδος.

27.

Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν, ἀμα συσταθῆσιν, ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα τῆς κατὰ τὸ 8 ἄρθρον

τοῦ περὶ τῶν ἱερατικῶν σχολείων Νόμου ὁρισταμένης ἐπιτροπῆς. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς δὲ ἐποχῆς θέλουσιν εἰσεργεσθαι εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον οἱ κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ μνημονευθέντος νόμου εἰδικοί πόροι τῶν ἱερατικῶν σχολείων, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξέλθουσι καταβάλλεσθαι τὰ διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν τῶν σχολείων ἀπαιτούμενα ἀναλώματα.

28.

Οἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω 25 ἄρθρον διοριζόμενοι ὑπάλληλοι τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς, ἐπίσης δὲ καὶ οἱ ἐν τοῖς ἱερατικοῖς σχολείοις διὰ Β. διατάγματος διορισμένοι καὶ ἐκ τοῦ ταμείου αὐτῶν τῶν σχολείων ἄχρι τοῦδε μισθοδοτούμενοι διδάσκαλοι, ὡς καὶ οἱ ἱεροκλήρες, ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἅτινα διὰ τοῦ περὶ συντάξεως ΧΝΒ'. Νόμου τῆς 3 Αὐγούστου 1861 χορηγοῦνται εἰς τοὺς πολιτικούς ὑπάλληλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

*Περὶ ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως κτημάτων
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.*

29.

Πᾶσα ἐκποίησις ἢ ἐνοικίασις κτημάτων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου γίνεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, μετὰ ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου, καὶ ἐνεργεῖται διὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, συμφωνῶν πρὸς τὰς ἐν γένει καίμανας διατάξεις καὶ διατιπώσεις, περὶ ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως τῶν τε ἐθνικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων. Ὡσαύτως μετὰ ἐγκρίσιν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου γίνεται καὶ πᾶσα ἐντοκος χρηματικοῦ κεφαλαίου καταθέσις ἢ μεταποίησις εἰς μεταξὺς τραπεζὰς ἢ ἐταιρίας.

30.

Τὰς εἰσπράξεις τῶν κατὰ τὸ 19 ἄρθρον πόρων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐνεργεῖ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῶν ἀρμοδίων οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, αἵτινες εἰσπραττοῦσιν αὐτὰς κατὰ τὰ ὁρισθέντα ἐν τῷ ἄρθρῳ 22, κρατοῦσιν ἐν τοῖς βιβλίοις αὐτῶν ἰδίαν μερίδα περὶ τῶν εἰσπραττομένων, καὶ δίδουσι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀκριβῆ περὶ τούτου λογαριασμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τελυταῖαι διατάξεις.

31.

Ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου θέλουσι καταβάλλεσθαι ἐν πρώτοις μὲν καὶ ἅμα τῇ συστάσει αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἱερατικῶν σχολείων κατὰ τὸ 27 ἄρθρον δαπάναι καὶ ὁ μισθὸς τῶν ἐν αὐτοῖς διδασκόντων τε καὶ ὑπηρετούντων· τὸ ἐπίδομα τῶν ἀρχιερέων κατὰ τὸ 15^{ον} ἄρθρ. τοῦ περὶ ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων Σ. νόμου, τὸ ἐπιτίμιθιον τῶν Συνοδικῶν μελῶν καὶ ὁ μισθὸς τοῦ τε παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ βασιλ. ἐπιτρόπου καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν λοιπῶν παρ' αὐτῇ ὑπαλλήλων καὶ ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ συνοδικοῦ γραφείου, καὶ ὁ μισθὸς τῶν ἱεροκηρύκων. Ἐἴτα δὲ ἐκθμηθὲν ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 καὶ 9—12 κεκανονισμένη μηνιαία χορηγία καὶ σύνταξις· ὅταν δὲ αὐξήσαντες, προϊόντος τοῦ χρόνου, οἱ πόροι αὐτοῦ κατασταθῶσιν ἱκανοί, ἵνα χρησιμεύσωσι καὶ εἰς ἄλλας τοῦ Κλήρου καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγκας, τότε ἐκ τοῦ ταμείου τούτου γίνονται καὶ αἱ ἐξῆς δαπάναι.

α) Συντεροῦνται τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ Κλήρου ἀναγκαῖα ἐν τῷ Κράτει ἐκπαιδευτήρια.

β) Γίνονται συνδρομαὶ εἰς οἰκοδομὰς ἱεροιακῶν ἐκκλησιῶν ἐνδεῶν δόμων.

γ) Βοηθεῖται ἡ ἐκδοσις βιβλίων τῶν τε ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀναγκαίων διὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας καὶ τῶν πρὸς γρῆσιν τῶν ἱερατικῶν σχολείων, καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων καὶ συγγραμμάτων τῶν θείων Πατέρων, εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

δ) Προμηθεύονται εἰς ἐκκλησίας ἐνδεῶν δόμων, ἱεραὶ εἰκόνες, ἱερὰ σκευὴ καὶ ἄμφια καὶ βιβλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.

Ἀλλ' οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται νὰ γένῃ ἀρχὴ εἰς τοιαύτας δαπάνας, ἢ ὅτε ἀσφαλῶς καὶ ἀναμφισβόλως οἱ πόροι τοῦ ταμείου κατασταθῶσι πρὸς ταῦτα ἐπαρκεῖς.

32.

Ἄμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου, τὰ ἐν τῷ § α. τοῦ 19 ἁρθροῦ ἀναφερόμενα κτήματα μεταβαίνουσιν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς, ἥτις ὀφείλει ἀμέσως νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν τε καὶ πάντων τῶν εἰς αὐτὰ ἀναγομένων δικαιογράφων (τίτλων) κατὰ λεπτο-

μερῇ καὶ ἀκριβῇ κατάλογον. Πρὸς δὲ αἰτήματα νὰ λάβῃ πληροφάνειαν περὶ τοῦ πῶς ἕκαστον αὐτῶν εἶναι διατεθειμένον καὶ τίς ἡ στάσις τῆς διοικητικῆς αὐτοῦ.

33.

Πᾶσα δίκη, περὶ ἀκινήτων κτημάτων ἢ ἄλλων δικαιωμάτων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ἐνάγοτος ἢ ἐναγομένου, διεξάγεται, ἐν τρόπῳ καὶ ἡ περὶ τῶν τοῦ δημοσίου, διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

34.

Ἡ ὑπηρεσία ἐν γένει τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐνεργεῖται κατὰ πάντα συμφώνως πρὸς τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις περὶ τῶν ταμείων τοῦ Κράτους καὶ πρὸς τὰς τοῦ ΣΠΒ. νόμου περὶ τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ. Αἱ δὲ ἀρχαί, ὅσαι κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσκαλοῦνται νὰ ὑπηρετῶσι τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, φροντίζουσι περὶ τῶν τούτου συμφερόντων ἀπαρριπτικῶς ὅπως καὶ περὶ τῶν τοῦ δημοσίου, καὶ πᾶσα ἐπιζημία παραλείψις συνεπάγεται κατ' αὐτῶν τὰς ἰδίας ποινὰς τὰς εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐπιβαλλομένας ἐνεκὸν ὁμοίων παραλείψεων περὶ τὰ δημοσία αὐτῶν καθήκοντα.

35.

Τὰ ἐξόδα τῆς πρώτης ἀποκαταστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς γενήσονται ἐκ τοῦ δημοσίου· ἀποδοθήσονται δὲ εἰς αὐτὸ ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ἅμα ὅτε τοῦτο φθάσῃ εἰς κατάστασιν, ὥστε νὰ ἐπαρκῇ διὰ τῶν οἰκείων πόρων εἰς τὰς ἐαυτοῦ ἀνάγκας.

Κατόπιν ἐτέθη εἰς τριετηρὴν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ἑξ. νέων Πρωτοδικείων· ἀνεγνώσθη δὲ συγχρόνως καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς προτεινούσης α) παμψηφεί μὲν τὴν παραδοχὴν Πρωτοδικείου εἰς Λευκάδα· β) κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν σύστασιν τούτου εἰς Ἄμφισσαν· γ) κατὰ μειονοψηφίαν τριῶν ψήφων εἰς Κόρινθον καὶ Πύργον, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸ τελευταῖον τούτο καὶ ἡ ἐπαρχία Ὀλυμπίας, δ) κατὰ μειονοψηφίαν ἐπίσης τριῶν ψήφων τὴν σύστασιν Πρωτοδικείου εἰς Εὐρυτανίαν, ἐδρεύοντος εἰς Καρπενήσιον καὶ περιλαμβάνοντος τοὺς ἐπὶ τὰς Δήμους αὐτῆς καὶ ε) κατὰ μειονοψηφίαν μιᾶς ψήφου τὴν σύστασιν τοιούτου εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ἔλαβον πολλοὶ τὸν λόγον, ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν ἰσχυρίσθησαν ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐρχεται νὰ ἀρῇ ἐκ πολλῶν ἐπαρχιῶν τὰ προσκόμματα εἰς

τὴν ἐν αὐταῖς ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ νὰ ικανοποιηθῇ ἀπ' ἐνὸς μὲν δίκαια παράπονα, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὰ δημόσια συμφέροντα, καὶ ἄλλοι ἀντεῖπον, ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῶν δικαστηρίων θέλει καταστρέφει τὴν ἐνότητα καὶ ἁρμονίαν, ἣτις ἐνυπάρχει σήμερον, ὅτι οἱ ὀργανικοὶ νόμοι δὲν πρέπει νὰ ἀνατραπῶσιν οὕτως ἀδικαιολογήτως· ἐπὶ τέλους, παρατηρήσαντος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς οὐδὲν πλεονάζει τὸν ἀριθμὸν τῶν συστηθησομένων Πρωτοδικείων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἰναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου, παρατήρησά τις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ διήρσε τὰ ζητήματα, καὶ τὴν μὲν σύστασιν τοῦ Πρωτοδικείου Λευκάδος παρεδέχθη ὡς ἀνάγκην ἀναπόδραστον, διερωτήσεν ὅμως ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ, ἐπομένως ἰσχυρίσθη, ὅτι πρέπει νὰ διαιρεθῶσι τὰ ζητήματα κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σύμφωνα μὲ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι κατακριτέα, διότι εἴτε ἐκ προκαταλήψεως, εἴτε ἐξ ἀντιπαθείας, δὲν ἔφερον ἀνεξάρτητον καὶ εἰλικρινῆ γνώμην ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου. Εἰς τὴν σύστασιν Πρωτοδικείου ἀπαιτεῖται ἑκτασίς συναλλαγῶν, συγκέντρωσις συμφερόντων καὶ πλῆθυσμός, καὶ τὰ προσόντα ταῦτα κέκτηται ἡ Πλαῖα, ὑπὲρ ἧς καὶ ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνθη ἄλλοτε· ἐπειδὴ δὲ ἡ Κυβέρνησις ὑπέβαλε τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον κατὰ ρητὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ψηφοφορηθῶσι καθ' ἑν χωριστὰ ἑκαστον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων Πρωτοδικείων, ἀλλ' ὅλα ὁμοῦ.

Ἡ πρότασις περὶ διαιρέσεως τῆς ψηφοφορίας ἔδωκε χώραν εἰς ἐκτεταμένην συζήτησιν, καθ' ἣν πολλοὶ ὑπεστήριξαν τὴν σύστασιν Πρωτοδικείων ἄλλος μὲν εἰς Γορτυνίαν, ἄλλος εἰς Εὐρυτανίαν, ἄλλος εἰς Καρυστίαν καὶ ἄλλος εἰς Τριφυλίαν. Πολλοὶ δὲ ὑπεστήριξαν τὸ πέρυσιν ὑποβληθὲν παρὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Α. Κροστέντου καὶ ἐκχερμῆς ᾗδὴ διατελοῦν νομοσχέδιον περὶ συστάσεως 24 Πρωτοδικείων καθ' ὅλον τὸ Κράτος, καὶ τινες ἄλλοι ἐπρότειναν νὰ συστηθῇ ἀνά ἑν Πρωτοδικεῖον εἰς ἑκάστην πρωτεύουσαν ἐπαρχίαν.

Ἀρῶν δὲ διὰ μακρῶν οἱ μὲν ἀπείδειξαν, ὅτι ἡ σύστασις 24 Πρωτοδικείων δὲν ἀπαιτεῖ αὐτῶν δαπάνης, ὡς ἀρκούσης τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πιστώσεως, οἱ δὲ ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ἡ σύστασις πρωτοδικείων εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν ἀπαιτεῖ αὐτῶν δαπάνης, κατὰ δὲ τὸ Σύνταγμα εἰς οὐδέναν τῶν βουλευτῶν

ἐπιτρέπεται νὰ προτείνῃ αὐξάνει τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, κατετίθη τροπολογία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς καὶ Σπεισίων, ἔχουσα οὕτως.

Ἄρθρον 1.

« Συνοστίζονται καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν εἰκοσι καὶ τέσσαρα Πρωτοδικεῖα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπαρχόντων. Ἡ Εἴλη, ἡ περιφέρεια καὶ ὁ γρῆνός τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν αὐτῶν θίλουν ὁρίσθαι διὰ Β. Διατάγματος. »

Τῆς τροπολογίας ταύτης ὑποστηρικθείσης καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐκνήρυχθη περαιωμένη ἡ συζήτησις. Ἐκτὸς συνέπειαν ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν ἐτίθη πρώτον εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὡς ἀπωτέρα ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Καρυστίας περὶ συστάσεως Πρωτοδικείων εἰς ἑκάστην πρωτεύουσαν ἐπαρχίαν, ἀλλ' ἐν τῷ μῶσφ τῆς ψηφοφορίας ἀνεκλήθη αὐτὴ ὑπὸ τοῦ προτείναντος.

Τούτου δὲ γινομένου, ἐτίθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀνω εἰρηυμένη τροπολογία τῶν βουλευτῶν Π. Κυριακοῦ καὶ Α. Θεοχάρη, ἣτις καὶ ἐργαζομένη δι' ἀναστάσεως πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, ἔχουσα ὡς ἀνωτέρω.

Εἰθὲν ὑστερον εἰς τρίτην συζήτησιν νομοσχεδίου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ γαστηρίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχμῶν 30,000 ὑπὸ τὴν τίτλιν « προκαταβολαὶ καὶ δάνεια. » Μελετητικῆς δὲ ἀντιφρόσεως γινομένης, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀρχὴν, τὰ καθέκαστα ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτῶν ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον 1.

« Χρησιζέται ἑκτακτος πιστώσεως δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων ἀριθ. 30,000, ὑπὸ τὴν τίτλιν « προκαταβολαὶ καὶ δάνεια. », διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀρτιολογούντων δι' ἐργασίας οδοποιίας ἐκτελεσθείσας κατὰ τὸ 1866 καὶ ἐπιβαρυνούσας τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν Θεσφῶν, Λεβαδείας καὶ Λακιδαιμόνος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀνωτέρω πρῶτον ἀποδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ἐκ τῶν ἀρτιολογούντων ὑπὸ τῶν δημοτῶν τῶν εἰρημένων δήμων ἡμερομηνίας, συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ε. ε. Π. Διατάγμα, δημοσιευθεὶς μετὰ τοῦ παρόντος νόμου. »

Κατόπιν ἐτίθη ὑπὸ τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αξιωματικῶν τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος, καὶ ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν

εγένοντο δεκτά άνευ αντίρρήσεως τὰ άρθρα 1 καὶ 2 αὐτοῦ ὡς ἔχουσιν ἐν σχεδίῳ.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος ἂν ἐπιψηφισθέντος ἤδη τοῦ νομοσχεδίου τούτου θέλει ζητηθῇ πίστωσης νέα, ἢ ἀρχῇ ὁ προϋπολογισμός, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Φάλαγγος δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ διατάξεις, ὅτι οὔτε ὁ προϋπολογισμός, αὐξάνει, οὔτε νέα πίστωσης θέλει ζητηθῇ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ ἄλλου τινος ἐπίσης ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἀπὸ ἄλλων σώματα δὲν θέλουν εἰσαγεσθαι εἰς τὴν φάλαγγα ταύτην.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον τροπολογία τῶν βουλευτῶν Σ. Πετιμεζᾶ καὶ Α. Μαυρομιχάλη ὡς πρόσθετον 3 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχουσα οὕτως.

Ἄρθρον 3.

«Τὸ ἡμῖς τῶν πληρωθησομένων θέσεων διὰ προβιβάσμου πληροῦται ἐξ ἡμισείας ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος καὶ ἐξ ἡμισείας ἐκ τῶν τῆς ἐνεργοῦ.»

Τὴν προσθήκην ταύτην ἀπέκρουσεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός εἰπὼν, ὅτι διὰ ταύτης ἡ φάλαγξ καθίσταται ὡς εἰπεῖν ἀθάνατος μέχρις οὗ ἀποβιώσῃ πάντες οἱ προικοδοτηθέντες, ὅπερ θεωρεῖ ἐπιζήμιον εἰς τὸ δημόσιον.

Ἰπέλαθεν εἰς τῶν προτεινάντων, ὅτι ἡ προσθήκη σκοπὸν ἔχει νὰ ικανοποιήσῃ ἀγωνιστὰς τινες, οἵτινες ἡδικήθησαν ἐναντίον ῥητῶν νόμων ὑπὸ τῆς ἀντιβασιλείας, πιστεύει δὲ, ὅτι ὁ ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν δὲν θέλει ἐπιμείνει νὰ παραταθῇ ἡ ἐπενεχθεῖσα ἀδιεία, διότι τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες ἡγωνίσθησαν ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους καὶ ἀπέκτησαν δικαιώματα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πρόνοιαν.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν ἡγωνίσθησαν οὗτοι μόνοι, οὔτε ἡδικήθησαν τοσοῦτον ὅσον ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅστις, ἐν ᾗ οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν ἔλαβεν, ἀντ' ὧν διεπράξατο, ἐξακολουθεῖ ἀκόμη καταβάλλων ὑπερόγκους φόρους πρὸς συντήρησιν ἐκείνων, οἵτινες ὅπωςδῆποτε ἔλαβον προικοδοτικὰ γραμμάτια, ἔλαβε γῶραν ἐκτεταμένη συζήτησις, καθ' ἣν οἱ μὲν ὑπεστήριξαν τὴν προσθήκην διὰ διαφορῶν ἐπιχειρημάτων ὡς δικαίαν, οἱ δὲ ἀπέκρουσαν αὐτὴν ὡς ἀδικὸν καὶ ὡς δυναμένην

νὰ γεννηθῇ παράπονα ἐκ μέρους τῶν μηκέτι ἀποζημιωθέντων διὰ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀγῶνας τῶν.

Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐφημέριον προσθήκην, τροπολογηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 3.

«Αἱ χρεώσασαι θέσεις πληροῦνται ἐξ ἡμισείας μὲν διὰ προβιβάσμου ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐνεργοῦ, ἐξ ἡμισείας δὲ δι' ἀνακλήσεως ἐκ τῆς προικοδοτημένης φάλαγγος. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἀποδίδεται τὸ ἀντίτιμον τοῦ γραμματίου διὰ κρατήσεως τοῦ τετάρτου τῶν ἀποδοχῶν.»

Ἐμβαῦθα ἐρωτήσαντός τινος, ἂν αἱ ἀποδοχαὶ τῶν φαλαγγιτῶν ὑπάγονται εἰς τὰς ἐξαιρετικὰς διατάξεις, εἰς αἷ ὑπάγονται καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ὁ μὲν ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν ἀπήντησεν, ὅτι αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν θεωροῦνται ὡς συντάξεις καὶ ἀπαλάσουσιν ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια παρομαρτοῦσιν εἰς τὰς συντάξεις τῶν ἀποστράτων, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεδέχθη τὴν ἐρμηνείαν ταύτην.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δ' ἀναστάσεως δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον ὡς ἔπεται.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος.

Ἄρθρον 1.

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος, τῇ δυνάμει τοῦ Νόμου ΤΟΖ', εἰς διαρκὴ ἀδείαν διατελούσας, προσδιρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἀντιστράτηγοι	2
Ἰπαστράτηγοι	11
Συνταγματάρχαι	12
Ἀντισυνταγματάρχαι	14
Ταγματάρχαι	31
Λοχαγοὶ	25
Ἱπολοχαγοὶ	31
Ἀνθυπολοχαγοὶ	27

Τὸ ὅλον 156

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος προβιβάζονται,

διά να καθέξωσι χηρευούσας θέσαι ἐκ τῶν διὰ τοῦ 1ου ἄρθρου ὀριζομένων, ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

Οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ.

Οἱ ὑπολοχαγοὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ταγματάρχου.

Οἱ λοχαγοὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου.

Οἱ ταγματάρχαι μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου.

Οἱ ἀντισυνταγματάρχαι καὶ οἱ συνταγματάρχαι μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποστρατήγου.

Οἱ ὑποστράτηγοι μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντιστρατήγου.

Οὐδεὶς προβιβάζεται, ἐὰν δὲν διετέλῃσι τοὐλάχιστον τρία ἔτη εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, οἱ δὲ προβιβασμοὶ γίνονται ἐξ ἡμισείας μὲν κατ' ἀρχαιότητα, ἐξ ἡμισείας δὲ κατ' ἐκλογὴν τοῦ Βασιλέως.

*Ἄρθρον 3.

Αἱ χηρευούσαι θέσεις πληροῦνται ἐξ ἡμισείας μὲν διὰ προβιβασμοῦ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐνεργοῦ, ἐξ ἡμισείας δὲ δι' ἀνακλήσεως ἐκ τῆς προκηδομένης ράλλας: εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἀποδίδεται τὸ ἀντίτιμον τοῦ γραμματίου διὰ κρατήσεως τοῦ τετάρτου τῶν ἀποδοχῶν.»

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος διεκίνησε, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

A. I. ΚΡΕΥΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

H. B. Κωστάντας,

X. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η΄.

τῆς 8 Ἀπριλίου 1867.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 10 ὥραν H. M. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας, ὡς καὶ τὰ τῆς προπαρελθούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Παρελθὼν τις ἐπρότεινε νὰ προτιμηθῇ τὸ περὶ τοῦ Κερκυραίου ζητήματος νομοσχέδιον ὡς λίαν κατεπεῖγον. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι καὶ αὐτὸς συμμερίζεται τὴν σπουδαιότητα αὐτῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐλπίζει, ὅτι

ἡ Βουλὴ θέλει περαιώσει αὐτὸ πρὶν ἢ ληξῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς, ἀλλ' ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ παρακαλέσῃ αὐτὴν νὰ προτάξῃ τὸ περὶ τῆς φορολογίας τῶν σκωριῶν καὶ τοῦ μολυβδίου τοῦ Λαυρίου νομοσχέδιον καὶ κατόπιν νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ Κερκυραίου ζητήματος, ἡ Βουλὴ συνένεσε.

Λαθὼν τις ὑπερὸν τὸν λόγον ἐφείλκεται τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ λυτῇ καταστάσει τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας, ἣν ἀντιπροσωπεύει. Ἡ κατάσταση αὕτη, εἰπὲν, ἔχει τὴν πηλὴν τῆς εἰς τὰ κατὰ τὴν μεσοδασίλειαν λαθόντα χώραν ἐν αὐτῇ ἐνεκα τῶν ἐπιτοπιῶν παθῶν καὶ τῆς ἀντιδράσεως, ἣν τότε κατὰ τῆς νέας τάξεως τῶν πραγμάτων ἀνέπτυξε πατρία τις προσκεκολλημένη εἰς τὸ πεπτωκὸς σύστημα, καὶ ἤδη διατελοῦσιν ὑπὸ κατηγορίαν διὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα, ὅμοια σχεδὸν τῶν ἐν Ἀθήναις τότε συμβάντων, πλέον ἢ ὀκτακόσιοι πολῖται, ἐξ ὧν οἱ πλείστοι εἰσὶν ὅλως ἀθῶοι, καὶ ὅμως, ἀντὶ τ' ἀφειθῶσιν ἀκαταδίωκτοί, εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην σήμερον νὰ κρύπτονται πρὸς ζημίαν τῶν ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων συμφερόντων. Ἡ κατάσταση αὕτη μιᾶς ἐπαρχίας, πολλὰ δικαιώματα ἔχουσας ἐνταῦθα τῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀγώνων τῆς, εἶναι δίκαιον νὰ θεραπευθῇ, καὶ ὡς μέσον θεραπείας προτείνει τὴν συζήτησιν τῆς ἐκκρεμοῦς προτάσεως περὶ ἀμνηστίας, ἣν παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑποστηρίξῃ, τὴν δὲ Βουλὴν νὰ ἐπιψηφίσῃ.

Ἐπὶ τὴν ἐκείνην ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἰσωτερικῶν, ὅτι σήμερον κατ' αὐδὲνα λόγον δὲν πρέπει νὰ γείνη λόγος περὶ ἀμνηστίας, διότι μία τοιαύτη ἀπόφασις τῆς Βουλῆς πιθανὸν νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβὴ ἐπίρροον εἰς τὰ μεγάλα τοῦ ἔθνους συμφέροντα, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὴν ὑπόληψιν αὐτῆς. Ἐν τούτοις διαβεβαιῶ τὸν προλαλήσαντα καὶ τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται νὰ ἐπιφέρῃ διόρθωσιν εἰς τὴν ἀληθῶς λυτῇ κατὰστασιν τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἤδη ἀσχολεῖται εἰς τὸ νὰ λάβῃ μέτρον τι κατάλληλον δι' αὐτὰ τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα, περὶ ὧν ὁ προλαλήσας ἐποίησατο λόγον, καὶ ἄλλα ὅμοια, ὥστε ἐλπίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀρκεσθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰς προπαθείας τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Βουλὴ ἤρκεσθη εἰς τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην τοῦ πρωθυπουργοῦ, συστήσασα αὐτῷ τὴν ταχείαν πραγματοποίησιν τῆς ὑποσχέσεώς του.

Ἀρξαμένης τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέθη κατὰ πρῶτον εἰς ῥήσιν συζήτησιν νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν

κῶν περί φορολογίας τοῦ μολύβδου καὶ τῶν σκυριῶν τοῦ Λαυρίου. Ἐπ' αὐτοῦ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, διότι τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον καὶ πρέπει νὰ ᾖται παρὼν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰπόντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἑτοιμὸς νὰ δώσῃ ὅσας θέλουσι πληροφορίας, καὶ ἀποκρούσαντος τὴν ἀναβολήν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν περί ἀναβολῆς πρότασιν, παρεδέχθη δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀντιγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου τῆς τροπολογίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ὑπῆρξε μέλος τῆς εἰς Λαύριον ἀποσταλείσης ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ ἐκθεσις, ἣν αὕτη ὑπέβαλεν, ἀποδεικνύει ὅτι εἰργάσθη μὲ πνεῦμα εὐθύτητος καὶ ἀμεροληψίας, καταδείξασα οὐχὶ μυθώδεις ὠφελείας, ὡς ἐκήρυττον οἱ μὲν, οὔτε μικρολογίας, ὡς διίσχυριζέτο ἡ ἐταιρία, ἀλλὰ τὰς πραγματικὰς ὠφελείας τῆς ἐταιρίας, αἱ ὁποῖαι ἀναβαίνουν εἰς 2 περίπου ἑκατομμύρια κατ' ἔτος καθαρὰ καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν του. Ὡς βουλευτὴς δὲ παρατηρεῖ, ὅτι αἱ σκυρίαι δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μεταλλεῖα, ἀλλ' ὡς νέον τι προϊόν κυρίως ὅμως ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ α) τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τοὺς ἐπερχομένους κινδύνους τῆς ἐταιρίας, β) τὰ κεφάλαια καὶ τὴν εὐφύαν αὐτῶν καὶ γ) τὴν κατανάλωσιν τοῦ προϊόντος.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον παρατηρεῖ, ὅτι οὐδελίαν ἀβεβαιότητα, οὐδὲ κινδύνους διέτρεξεν ἡ ἐταιρία, ὡς πρὸς τὸ δεῦτερον, ὅτι δὲν ὑπηρετοῦντο μεγάλα κεφάλαια, ὡς καὶ πρὸς τὸ τρίτον, ὅτι ἡ κατανάλωσις τοῦ προϊόντος ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει μεγίστη. Ὅσον δ' ἀφίρα τὴν εὐφύαν τῶν τεχνιτῶν, ἡ ἐταιρία πρέπει ν' ανταμειβθῇ διὰ τὴν εἰδικότητα, ἣν ἐπεδείξατο ὡς πρὸς τὴν ἐκκαμίνευσιν τῶν σκυριῶν, ἧτις εἰς ἄλλους παρείχε πολλὰς δυσκολίας, ἐὰν μὴ ἦτον ἀνέφικτος, ἐνῶ αὕτη ἔχει ἴδιον σύστημα κλιθῶνων. Ἐνώπιον λοιπὸν τοιούτων γεγονότων, τὸ νομοσχέδιον ἐπιβάλλει φόρον 10 τοῖς 0/0, καθ' ἣν ἐπαχὴν οἱ εἰς τοὺς λαοὺς ἐπιβληθέντες φόροι εἶναι πολὺ ὑπέρτεροι καὶ ἐπαχθεῖς. Ἐπειδὴ δὲ φρονεῖ, ὅτι ὁ φόρος αὗτος σχετικῶς πρὸς τὰ κέρδη τῆς ἐταιρίας καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς φόρους τοῦ τόπου εἶναι λίαν μικρὸς, ὡς ἐπὶ παραδείγματι πρὸς τὸν φόρον τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὅστις ὑπολογίζεται εἰς 20 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ καθαρῶ εἰσδήματος, ὑποβάλλει τροπολογίαν, καθ' ἣν ὁ φόρος ὀρίζεται εἰς 16 ἐπὶ τοῖς 0/0 ἀντὶ τῶν 10 τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ δὲ εἰς χρήματα ἐκτιμήσῃ αὐτοῦ διὰ τὸ 1867 ἀναβιβάζεται εἰς 3 μὲν

δραχμὰς κατὰ τὸν σκυριῶν καὶ εἰς 40 δραχμὰς κατὰ τὸν μολύβδου.

Περαιῶν δὲ τὸν λόγον ἐπιστὰ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διαφορὰν, ἧτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ σημειομένου εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐταιρίας ὡς ἐξαχθέντος μολύβδου καὶ τοῦ πραγματικῶς ἐξαχθέντος, καὶ συνιστᾷ τὸν διορισμὸν ἀνωτέρου τινὸς ὑπαλλήλου ἐπιτρονύου καὶ ἐμβαδύνοντος εἰς τὸ μέλλον τὴν ἐξαγωγήν τοῦ μολύβδου, ὅπως μὴ ἐπέρχεται ζημία εἰς τὸ δημόσιον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ Πρωθυπουργός, ὅτι τὸ αὐθαίρετον καὶ αἱ τυχαῖαι σκέψεις δὲν πρέπει νὰ ᾖται ὁ κανὼν τῆς φορολογίας, τοσούτω μᾶλλον, ὅσω ἡ ἀντικαμίνευσις δὲν εἶναι ἔργον τοῦ τυχόντος. Ἄλλως τε τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀδιάφορον καὶ ξένον τοῦ προκειμένου ζητήματος. Σήμερον πρόκειται περὶ τοῦ φόρου μόνον καὶ οὔτε οἱ κίνδυνοι, οὔτε τὰ ἐνδεχόμενα ἐξοδα ἐνδιαφέρουσι τὸ ἔθνος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ λάβῃ ἐν ποσοστὸν οἰονδήποτε ἐπὶ τοῦ προϊόντος, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀναλογίαν τούτου πρέπει νὰ προσέξῃ ἡ Βουλὴ, προσέχουσα νὰ μὴ προσβάλλῃ τὰς γενικὰς ἀρχάς, τὰς ἐπικρατούσας ἐν τῇ ἰσχυρῶς νομοθεσίᾳ σχετικῶς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῶν φόρων.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς ταύτας τὰ προϊόντα τῆς τέχνης καὶ βιομηχανίας δὲν φορολογοῦνται, εἰμὴ μόνον ἡ ἐργασία. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἐκ τῶν σκυριῶν διὰ τῆς τέχνης ἐξαγόμενος μολύβδος εἶναι προϊόν τέχνης καὶ ἐργασίας, εἶναι δίκαιον, ἐρωτᾷ, νὰ φορολογηθῇ, ἀφοῦ χθὲς ἡ Βουλὴ κατήργησεν ὁλοσχερῶς τὸν ἐπὶ τῆς μετάξης φόρον; Καὶ μολαταῦτα, ἐπειδὴ ἀπερασίασθη νὰ τεθῇ φόρος τις καὶ ἐπὶ τοῦ μολύβδου, πρέπει οὗτος τάχα νὰ συγκριθῇ μὲ τὰ προϊόντα τῆς γῆς; Ἀλλ' ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθές, τότε φορολογήσατε εἰς εἶδος τὰς σκυρίας καὶ ἄφετε τὸ ὑπόλοιπον νὰ ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτοῦ ὁ βουλούμενος τὴν τέχνην του, ἥ μᾶλλον ἐπιβάλλετε φόρον εἰς παντὸς εἶδους ἐργασίαν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθές, ἐπομένως αἱ σκέψεις τοῦ προλαλήσαντος δὲν ἔχει χωρᾶν.

Μόνος ὁ κανὼν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκείνος, ὅστις ἐπιβάλλει φόρον εἰς τὰ μεταλλεῖα καὶ ὄρυγεία, εἰς τὰ ὅποια κατὰ προσέγγισιν δύναται νὰ καταταχθῇ καὶ ὁ μολύβδος καὶ αἱ σκυρίαι, ὁ δὲ φόρος οὗτος δὲν εἶναι ἀνώτερος τῶν 5 τοῖς 0/0, καὶ ὅμοις τὸ νομοσχέδιον τὸν ἐδιπλασίασεν. Ἐκτός δὲ τούτου, προσέθηκεν ὁ πρωθυπουργός, πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τί γίνεται εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἐν Εὐρώπῃ, π. χ. ἐν

Ιταλία, ἔνθα πολὺ ὀλίγον φορολογούνται τοιαῦται ἐργασίαι. Δὲν πρέπει νὰ φορολογῶμεν ὑπερόγκως τὴν ἐργασίαν καὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι πρέπει νὰ ἐφελκύσωμεν τὰ ξένα κεφάλαια εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἰδέα αὕτη ἐπικράτῃσι κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου.

Συμπεραίνων ἀποκρούει τὴν τροπολογίαν τοῦ προλαλήσαντος καὶ συνιστᾷ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἀρθρου ὡς ἔχει, διότι ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος εἶναι λίαν ὠφέλιμος εἰς τὸ δῆμοςιον καὶ εἰς τὴν ἐταιρίαν ἐπιφυλάσσεται δὲ νὰ λάβῃ ἐξασφαλιστικὸν μέτρον πρὸς ἐξακριβώσιν τοῦ ἐξαχθησμένου εἰς τὸ μέλλον μολυβδίου.

Μετὰ τινὰς δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀγορεύσεις, ἐτέθη εἰς ψήφισιν ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Κορινθίας. Ἐκ ταύτης δὲ, γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοῖς ψηφοκτῆς Β. Καίρην καὶ Αἰθ. Χατζόπουλον, ἐξήχθη κατὰ τὸ ὡςδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 91 κατὰ 27, ἀρνηθέντος ψήφον ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Κορινθίας περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου εἰς 16 πντς 0/0, καὶ ἡ ὅχι ; »

Κωνσ. Θεοδώρου	Δημήτριος Γρίβας
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Γ. Γεροθανάτης
Λιάκος Λογιωτατίδης	Παν. Πετιμεζής
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Κύθ. Δεληγιάννης
Μιχ. Δ. Καίρης	Γ. Πλαπούτας
Ν. Π. Καίρης	Α. Ἀντωνόπουλος
Δημ. Τσόκρης	Αθαν. Γόνδικας
Α. Αζμπρινίδης	Χ. Σακελλαριάδης
Κωνστ. Μανουσάκης	Ηλίας Β. Μαυρομιχάλης
Ὁθων Μακρυγιάννης	Α. Πετροπούλακης
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Χρ. Μαστραπάς
Δημ. Καλλιόρρανς	Ἰω. Σαφάκης
Παναγ. Κυριακός	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος
Ἀριστ. Μπαλάνος	Γ. Ζουμπουλάκης
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ἀντ. Σ. Μήτσας
Ἀνδρέας Στράτος	Π. Γουζουάσης

Δημ. Τσιτσάρας	Θεόδωρος Ῥωμαῖος
Γεώργιος Αποστολίδης	Νικ. Λεβέρης
Πάνος Μανωλίδης	Γερ. Μαυρογιάννης
Δημ. Ζώτος	Νικ. Γεωργακάτος
Κ. Λομβάρδος	Α. Ἀννίνος
Δ. Πατέλλης	Α. Τσουγανάτος
Σ. Ασωνταράκης	Γεράσ. Αντοπας
Ἰω. Πλαίσσας	Ἀντώνιος Ζερβός
Ἀνδρ. Γ. Φωσκαρδῆς	Γεώργιος Φλωρίδης
Ἀναστάσιος Κρεσπενίτης	Γ. Ἰακωβάτος
Στέφ. Στεφανόπουλος	Χ. Ἰακωβάτος
Χ. Στεριόπουλος	Γ. Λεϊψιάδης
Ἀλ. Βιλαέτης	Ἀναστ. Δημητριάδης
Ἀλέκος Ἀχολός	Ἀνδρ. Νωταρᾶς
Λουκάς Κατσιώης	Εὐθ. Κωνσταντοπούλου
Ἀναγ. Δημητρίου	Ἰω. Γ. Ἰωάννου
Πέτρος Ζήνιος	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος
Ἰωάννης Βλαβιανός	Γεώργιος Ἀρώνης
Σπυρ. Μιλασπίνης	Εὐμανουὴλ Κοντολεῖων
Κωνστ. Πεταλῆς	Κοσμάς Πανάρετος
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Δημ. Βροντίσης
Ἰωάννης Ζαΐμης	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος
Σωτ. Πετιμεζής	Σπ. Παπαδόπουλος
Λεων. Πετιμεζής	Δ. Παπανικολάου
Ἀνδ. Οἰκονομόπουλος	Ἰω. Βαλασσοπούλου
Ἰω. Παπαδόπουλος	Σπ. Σπηλιωτάκης
Ἰωάννης Φλέσσας	Σπ. Κοπανίτσας
Περ. Μαυρομιχάλης	Ἰω. Α. Κορριωτάκης
Γ. Παρρωτίης	Ἀναστ. Κορριωτάκης
Κωνστ. Δημητριάδης	Γεώργιος Λαππας
Ἀλ. Κοντοστάλης	Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος
Ἰω. Μπαλάρας	Ἀλέξ. Σταματοπούλου
Τοῖαντ. Αζαρέτος	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης
Κωνσ. Κυπριάδης	Γεράσ. Σέρβος
Στ. Παδοῦς	Δημ. Τσιμόπουλος
Σωκράτης Κουρῆς	Δημ. Παπαλουκάς
Θεόδωρος Ζερβός	Γεώργιος Μπουκίδης
Νικόλαος Καραδῆς	Χρήστοι Α. Χρηστόπουλος
Νικ. Παγκράτης	Βασ. Δημητράκης
Πολ. Κωσταντάς	Ἀναγ. Σταυρόπουλος

Σπυρ. Οίκονομίδης	Ο	Μπενιζέλος 'Ρούφος	
'Αθανάσιος Σινανιώτης		Α. Μπουκαούρης	Ο
'Ασημ. Ζατουνίτης	Ο	Θάνος Κανακάρης	Ν
Ξενοφών Λογοθέτης	Ο	'Αθην. Μησυρλής	Ο
Ιωάννης 'Αλεξίου	Ο	Κωνστ. Δαρειώτης	Ο
Επ. Δελιγεωργής	Ν	Ιω. Δουλίδης	Ο
Χαρίλαος Τρικούπης	Ο	Κωνστ. Μελαχρινός	
'Αλέξανδρος Κουμουνδούρος	Ο	Γεώργιος Μπούμπουλης	
Περ. Μπούτος		Δημ. Θεοχάρης	Ο
Π. Καλαμαριώτης		Κωνστ. Πλατύς	
Ιω. Προβιάς	Ο	'Αχιλλεύς Μεταξάς	
Π. Μοδινός		Μιλτιάδης Κανάρης	Ο
'Αριστείδης 'Ραυτοπούλος		Ιάκωβος Παξιμάδης	Ο
Εμ. Ναυπλιώτης		Ματθαίος Γιαννούλης	Ο
Ν. Κονταράτος		Μιχ. Περίσης	Ο
Ν. Φαρμάκης	Ο	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο
Ι. Πρωτοπαπᾶς	Ν	'Αθ. Γρηγοριάδης	Ο
Ν. Καναβός	Ν	Τσίτος Μαυροειδής	Ο
Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος		Β. Σκαλτσοδήμος	
Τηλέμ. 'Ρούκης		Δ. Βότσαρης	Ο
Κίμων Χριστοδούλου	Ο	Σπυρ. Καραμάνος	Ο
'Αντών. Α. Μαυρομιχάλης	Ν	Σταμ. Κορίζης	Ν
Ιω. Κατσάκος		Δημήτριος Βούλγαρης	
Π. Λεωτσάκος	Ν	'Αθανάσιος Μισούλης	
Α. Κουμουνδουράκης	Ο	Τασ. Πλέσσας	Ο
Χ. Χριστόπουλος	Ο	'Αθ. Χατζόπουλος	Ο
Χ. Κανελλόπουλος	Ν	Α. Τσιριμώκος	
Κ. Οίκονομόπουλος	Ο	Δ. Χατζίσκος	
Δημ. Μακρής	Ο	Δημ. Κριεζώτης	Ο
Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς		Ν. Βουδούρης	
Δουκᾶς Καραλίδης	Ο	Αὐγ. 'Αβέρωφ	Ο
Σπυρ. Κρεμεζής	Ο	Δημ. Βαλαδάνης	
Α. 'Ρηγόπουλος	Ο	Γ. Σταματάρας	Ο

Κατὰ συνέπειαν ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον. Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ 2 ἄρθρου, παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ ἀπὸ τοῦδε προσδιορισμὸς τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν σκωριῶν, ἐν ᾧ εἰσέτι δὲν περιήλθον αὐταὶ δικαστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὸ δημοσίον, τὸ ὅποιον δεομεύεται νὰ ἐνεργήσῃ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἐλευθέρως.

τὸ κατ' αὐτὸν φρονεῖ, εἶπεν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι ἀπαλειπτόν, ἡ δὲ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀρκεσθῇ νὰ λάβῃ ἐξασφαλιστικά μέτρα δι' ἀναλόγου ἐγγυήσεως, ἢν ῥηταὶ ἀποφασεῖς τῶν δικαστηρίων ὤρισαν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦτῳ σημειούμενος φόρος εἰκοσι ἐπὶ τοῖς 0/0 εἶναι φόρος πάγιος, ὡς καὶ ὁ ἐν τῷ ἄρτι ἐπιψηφισθέντι ἄρθρῳ 1, ἐπίτηδες δὲ ἐτέθη ἀπὸ τοῦδε ὅπως διατελῇ ἐν γνώσει ἡ ἐταιρία τῶν υποχρεώσεων, εἰς ἃς θέλει υποκύβει, ἐάν τυχὴν ἡττηθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, ἐν ᾧ ἄλλως θὰ ἔτρεγεν εἰς τὴν ἀδιδικαιότητα, καὶ πάντες γνωρίζουσι πόσον ἐπιβλαβὴς εἶναι εἰς τοὺς κεφαλαιούχους ἡ ἀδεχαιότης ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις δὲν συναίνει εἰς τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου τούτου, διότι νομίζει, ὅτι ἡ παράλειψις αὐτοῦ εἶναι ἔργον κακῆς πίστεως.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι παραδεχόμενος τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν εἰπόντος, ὅτι ὁ φόρος 20 ἐπὶ τοῖς 0/0 εἶναι πάγιος, νομίζει, ὅτι μένει ἡ ἐπιρύλαξις εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ὀρίξῃ κατ' ἔτος εἰς χρήματα τὸν φόρον τοῦτον, καὶ νὰ τὸν αὐξάνῃ ἢ ἐλαττώσῃ κατὰ λόγον τῆς ἀξίας τοῦ προϊόντος καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ἐν ταῦτοις δὲν δύναται νὰ μὴ ἐκφράσῃ τὴν ἀπορίαν τοῦ διὰ τὴν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὑπαρξίν τοῦ 3 ἄρθρου, δι' οὗ ἀπὸ τοῦδε ὑπόσχεται τὸ δημοσίον νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν ἐταιρίαν 'Ρού τὰς σκωρίας, ἐάν ἴθελον ἀναγνωρισθῇ ἐθνικαί. Τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖ ἐπιβλαβὴ οὐ μόνον εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ τῶν τρίτων, διότι εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἐκτὸς τῆς ἐταιρίας 'Ρού ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἐταιρίαι ἀμερισθεύσαι δικαστικῶς τὴν κυριότητα τῶν σκωριῶν. Τοῦτου ἐνεκα προτείνει τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 3 ἄρθρου.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου δὲν παραβιάζονται τὰ δικαιώματα τῶν τρίτων, εἴτινες, ἐάν ποτε περιήρχοντο εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν σκωρία, δύνανται νὰ τὰς ἀνακαμινεύσωσιν ἐλευθέρως καὶ κατὰ βούλησιν ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι θεωρεῖ καὶ αὐτὸς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ δημοσίου, καὶ ἐλευθέραν διαθέσιν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, ἀναγκαίαν τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 3 ἄρθρου, τὴν προσθήκην δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ 2 ἄρθρου τῶν ἐξῆς λέξεων «μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡταὶ ἠβελον ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐθνικαὶ δικαστικῶς».

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Βουλὴ ἐρωτεύθη πρῶτον ἐπὶ τῆς γε-
(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α'.) 38

νομένης προσθήκης εις τὸ ἄρθρον 2, καὶ κατόπιν περὶ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ 3 ἄρθρου, δὲν παρεδέχθη οὐδετέραν, παρεδέχθη δὲ τὸ 2 ἄρθρον, ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον 3 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντα ὑστερον τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ νομοσχεδίου ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι, προστεθέντος εἰς τὸ τέλος τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ ἑξῆς ἐδαφίου.

«Τὸ δημόσιον δύναται εἰν δὲν κρίνῃ ἐπαρκῆ τὴν ἐγγύησιν ταύτην, νὰ λάβῃ καὶ πᾶσαν ἄλλην πρὸς ἐξασφάλισίν του.»

Ἐνταῦθα, ἐρωτήσαντός τινος εἰν αἱ ὑφιστάμεναι ἐκκρεμαῖς δίκαι θὰ ἐξακολουθήσωσιν, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καταφατικῶς.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον 1.

«Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τῶν σκωριῶν ἢ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ ἐξ αὐτῶν μολύβδου δέκα τοῖς ἑκατόν.

Ὁ φόρος οὗτος ὀρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1867 εἰς δραχμὰς δύο κατὰ τόνον σκωριῶν καὶ εἰς δραχμὰς (24 καὶ 38 0/0), εἰκοσιτέσσαρες καὶ λεπτὰ τριάκοντα ὅκτω κατὰ τόνον μολύβδου.

Ὁ αὐτὸς φόρος εἰσπραχθήσεται καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐξαχθέντος μολύβδου.»

Ἄρθρον 2.

«Ἐπιβάλλεται ὡσαύτως, πλὴν τοῦ εἰρημένου φόρου, ἐπὶ τῶν ἀναγνωρισθησομένων νομίμως ἐθνικῶν σκωριῶν ἢ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ ἐξ αὐτῶν μολύβδου δικαίωμα εἰκοσι τοῖς ἑκατόν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ὀρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1867 εἰς δραχμὰς τέσσαρες κατὰ τόνον σκωριῶν καὶ εἰς δραχμὰς τέσσαρα-κοντα ὅκτω καὶ λεπτὰ ἑβδομήκοντα 25 κατὰ τόνον μολύβδου.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα εἰσπραχθήσεται καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐξαχθέντος ἐκ τῶν ἀναγνωρισθησομένων νομίμως ἐθνικῶν σκωριῶν μολύβδου.»

Ἄρθρον 3.

«Ἡ ἀνακαμίνεσις τῶν ἐν Λαυρίῳ τῆς Ἀττικῆς σκωριῶν, ὅσαι ἰθὺλον ἀναγνωρισθῇ νομίμως ὡς ἐθνικαί, ἀφίσταται εἰς τὴν ἀναλαβοῦσαν τὸ ἔργον τοῦτο ἐταιρίαν Ἰλαρίωνος Ροῦ καὶ Συντροφίας.»

Ἄρθρον 4.

«Ὁ φόρος καὶ τὸ δικαίωμα, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου, βεβαιοῦνται καὶ εἰσπρατ-

τονται κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν, ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν τελωνιακῶν διατάξεων.»

Ἄρθρον 5.

«Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 δικαιώματος διὰ τε τὸν ἐξαχθέντα καὶ ἐξαχθόμενον μολύβδον τὸ δημόσιον θέλει ἐγγράφει δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων, οἰκοδομῶν, ἐργοστασιῶν ἢ μηχανῶν ἢ ἐτέρων αὐτῶν παραρτημάτων, τῶν εἰς τὴν ἐταιρίαν Ἰλαρίωνος Ροῦ καὶ Σας ἀνηκόντων, ἥτις θεωρεῖται ἀκούστα μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1867, καὶ θέλει ἰσχύει μέχρις οὐ ὀριστικῶς καὶ τελεσιδικίως ἀποπεραιωθῶσιν αἱ περὶ τῆς κοριότητος δικαστικαὶ ἀμφισβητήσεις καὶ πληρωθῇ τὸ ἐκκαθαρισθησόμενον δικαίωμα τοῦ δημοσίου.

Τὸ δημόσιον δύναται, εἰν δὲν κρίνῃ ἐπαρκῆ τὴν ἐγγύησιν ταύτην, νὰ λάβῃ καὶ πᾶσαν ἄλλην πρὸς ἐξασφάλισίν του.»

Ἀκαλούθως ἀναγνωσθεῖσα εἰς τρίτην συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ πρότασις νόμου περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ φοροῦ τῶν ζώων τῶν μεταναστῶν, ἔχουσα οὕτως.

Ἄρθρον μόνον.

«Τὰ ζῶα τῶν ἐξ Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας μεταναστῶν ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς φόρου.»

Κατόπιν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐτέθη εἰς τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ σχηματισμοῦ πόρων ὁδοποιίας. Ἀνεγνώσθη δὲ τὸ 1 ἄρθρον καὶ ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὸ νομοσχέδιον, προστεθεισῶν μόνον κατὰ πρότασιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, μετὰ τὸ τέλος τοῦ α. ἐδαφίου τῶν λέξεων «ἐξαίρεισι τὰν πτησίως διατιθεμένων εἰς τὴν ἐκπαιδείαν τοῦ πατρῴου τῶν 25, 000,000 γράγκων,» καὶ ἀντικατασταθεισῶν τῶν λέξεων τοῦ β'. ἐδαφίου «ἀμείνων φόρων» διὰ τῆς λέξεως «πόρων»

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει τὸ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, προστεθεισῶν μετὰ τὴν λέξιν «Κράτους» τῶν λέξεων «εἰστόκως ἢ αὐτόκως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς.» Κατόπιν ἀναγνωσθέν καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 3 ἐγένετο δεκτὸν, προστεθεισῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ, μετὰ τὴν λέξιν «συγκαιμένην» τῶν λέξεων «ἐκ τοῦ Λιουθεντοῦ τοῦ γερμανοῦ Λογιστηρίου καὶ τῶν» καὶ ἀπαλειφθεισῶν τῶν λέξεων «καὶ ἐνός ὑπουργικοῦ γραμματεῖος τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου.»

Ἀναγνωσθέν κατόπιν τὸ ἄρθρον 4, συνεδυσθῇ κατὰ πρότα-

σιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ μετὰ τοῦ ἐπομένου 5 καὶ ἐτροποποιήθη οὕτως.

Ἄρθρον 4.

«Δέκα τοῖς 0/0 ἐκ τῆς προσόδου τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας καὶ πέντε τοῖς 0/0 ἐκ τοῦ φόρου τῶν ζώων διατίθενται οὕτως· τὸ μὲν τρίτον εἰσέρχεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ταμεῖον, τὸ ἕτερον τρίτον προσδιορίζεται εἰς κατασκευὴν τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, καὶ τὸ τελευταῖον τρίτον, διανεμόμενον εἰς τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας ἀναλόγως τῆς εἰσφοράς ἐκάστου, προσδιορίζεται εἰς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἔργων τῶν δημοτικῶν.»

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἀπληρίφθησαν τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 ὡς περιττά.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 8 ἥδη γενόμενον 5 καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει, ἀπαλειφθεῖσάν τῶν λέξεων «τῶν κατ' ἐπαρχίας εἰσπραττομένων πόρων» καὶ προσέτι τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 εἰσπραττόμενα.» καὶ «κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 5». Ἐπίσης ἀναγινωθέντα ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 9, 10 καὶ 11 τοῦ νομοσχεδίου μεταβληθέντα εἰς 6, 7 καὶ 8.

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ πρωθυπουργοῦ, εἰπόντος, ὅτι τὸ νομοσχέδιον θελεῖ ἐφαρμοσθῇ καὶ κατὰ τὰς πρώην ἰονίους νήσους, προσετέθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς 9 ἄρθρον τὸ ἐξῆς.

Ἄρθρον 9.

«Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁδικὸν δικαίωμα» μέχρι τοῦδε εἰσπραττόμενον ἐν τοῖς τελωνείοις τῶν ἰονίων νήσων πρόσθετον τέλος· ἐξαγωγῆς 1 1/2 τοῖς 0/0 θελεῖ ἐξακολουθεῖ ἐπιβαλλόμενον ὑπὲρ τῶν δήμων τῆς οἰκίας νήσου διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδοθησομένου, ἀφ' οὗ ἀκουσθῶσι τὰ ἐπαρχιακὰ καὶ δημοτικὰ συμβούλια τῶν νήσων, ὁρισθῆσεται ἡ ἀναλογία τῆς εἰς ἕκαστον τῶν δήμων διανομῆς τοῦ εἰσπραττομένου ποσού.»

Ὁμοίως ἀναγινωθέν καὶ τὸ 12 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἥδη μεταβληθὲν εἰς 10 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἐτροποποιήθη ἔχον οὕτως.

Περὶ σχηματισμοῦ πόρων ὁδοποιίας.

Ἄρθρον 1.

«Συνίσταται ἰδιαίτερον ταμεῖον ἐθνικῆς ὁδοποιίας καὶ τῆς διὰ θαλάσσης ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας, οὗ οἱ πόροι εἰσὶν οἱ ἐξῆς.

1) Πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν τελωνιακῶν δασμῶν, ἐξαιρέσει τῶν ἐτησίως διατιθεμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου τῶν 25,000,000 φράγκων.

2) Τὸ ἐν τρίτον τῶν κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου πόρων.

3) Τὸ ποσόν, τὸ κατ' ἔτος εἰσπραττόμενον ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων διοδίων ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πόρων εἰσπραττόμενα ποσὰ κατατίθενται ἐν τραπεζῇ τινὶ τοῦ Κράτους ἐντόκις ἢ ἀτόκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς, καὶ δαπανῶνται δι' ἐπιταγῶν τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀποκλειστικῶς πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν ἐθνικῶν καὶ πρὸς συντήρησιν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν καὶ πρὸς συνδρομὴν τῆς διὰ θαλάσσης ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ τήρησις τῶν λογαριασμῶν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δαπανωμένων ποσῶν ἀνατίθεται ὑπὸ τὴν ἀμεσον διέθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ εἰς τριμελὴ ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τῶν Τμηματάρχων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν ἐπὶ τῶν Δημοσίων ἔργων καὶ τοῦ Λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 4.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῆς προσόδου τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας καὶ πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ φόρου τῶν ζώων διατίθενται οὕτως· τὸ μὲν τρίτον εἰσέρχεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1. ταμεῖον, τὸ ἕτερον τρίτον προσδιορίζεται εἰς κατασκευὴν τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, καὶ τὸ τελευταῖον τρίτον, διανεμόμενον εἰς τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας ἀναλόγως τῆς εἰσφοράς ἐκάστου, προσδιορίζεται εἰς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἔργων τῶν δημοτικῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 4. προσδιοριζόμενα ὑπὲρ τῆς ἐπαρχιακῆς καὶ δημοτικῆς ὁδοποιίας ποσὰ, διανεμόμενα ἐξ ἡμισείας μεταξὺ ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν ὁδῶν, ἀπαρτίζουσι τὸν ὁδικὸν ἐκάστης ἐπαρχίας πόρον, καὶ, κατατιθέμενα ἐν τινὶ Τραπεζῇ τοῦ Κράτους, δαπανῶνται ἀποκλειστικῶς δι' ἐνταλμάτων τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς πρὸς κατασκευὴν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν ὁδῶν ἐν αὐτῇ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ὁδοποιίας νόμου.

Άρθρον 6.

Τὰ πρὸς σύστασιν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ἐν ἐκάστῃ ἐπαρχίᾳ ἐκτελούμενα ἔργα ἐφορεύει τριμελὲς ἐπιτροπὴ, ἧς πρόεδρος μὲν εἶναι ὁ Ἐπαρχος, ἐν μέλῳς ἐκλέγει τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, καὶ τὸ ἐν τῷ δημοτικῷ τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ δήμου, ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν ὁποίων κεῖται ἡ κατασκευαζομένη ὁδὸς ἢ τὸ κατασκευαζόμενον αὐτῆς τμήμα.

Άρθρον 7.

Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐπιτροπὴν ἀνατίθεται καὶ ἡ συγκέντρωσις καὶ τακτοποίησις τῶν λογαριασμῶν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 4, 5 καὶ 6 εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν.

Άρθρον 8.

Καθ' ἑκάστον ἔτος θέλει συντάττεσθαι ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς, καὶ ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν βωυτερικῶν ὑπουργοῦ, θέλει υποβάλλεσθαι εἰς τὴν Βουλὴν καὶ δημοσιεύεσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἴδιος ἀπολογισμὸς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1, 2, 4, 6 καὶ § 8 ἐνιαυσίων εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν.

Άρθρον 9.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τὰ καθήκοντα τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα, 3 καὶ 7 ἐπιτροπῶν καὶ πᾶν ὅ,τι, ἀφορῶν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.»

Κατόπιν ἐτέθη εἰς τριτὴν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ ἐκτελέσεως τῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν τοῦ Βασιλείου καὶ ἀναγνωσθέντα κατὰ σειρὰν τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι, προστεθέντος τῇ προτάσει τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ ἐξῆς ἐιδικοῦ ἁρθρου.

Άρθρον 7.

«Εἰς τοὺς σχετικούς δήμους θέλουσι κοινοποιεῖσθαι τὰ σχέδια τῶν πόλεων καὶ κωμῶν.»

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον οὕτως.

Άρθρον 1.

«Οἱ ἐλάχιστοι ὅροι τοῦ ἐμβαδοῦ, τοῦ προσώπου καὶ τοῦ βάθους τῶν παρὰ τὰς ὁδοὺς ἢ πλατείας ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κώμαις οἰκοπέδων προσδιορίζονται ἐφ' ἅπαξ, εἰδικῶς δι' ἐκάστην πόλιν καὶ κώμην, διὰ Β. Διατάγματος, προηγούμενης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου.

Οἱ ἐλάχιστοι οὗτοι ὅροι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὦσιν οὔτε μείζονες τῶν ἐν Ἀθήναις, οὔτε ἐλάσσονες τῶν ἐν Ἑρμουπόλει μέχρι τοῦδε προσδιορισμένων.

Άρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1842 Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου Ἑρμουπόλεως, περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν τεμαχίων, ἐφαρμόζεται ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι καὶ κώμαις τοῦ Κράτους.

Άρθρον 3.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν παρὰ τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν καταλαμβανόμενων γηπέδων γίνεται ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς ἀξίας αὐτῶν πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς βυμοτομίας.

Άρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, περὶ τῶν εἰς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον ἐκάστης πόλεως ἢ κώμης ἀντιβαίνουσων οἰκοδομῶν, τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καὶ τὰ ἄρθρα 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26 καὶ 27 τοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου Διατάγματος τῆς 12 Νοεμβρίου 1836, ἐφαρμόζονται εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς πόλεις καὶ κώμας τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων ἁρθρῶν 7 καὶ 19 ἐν ἐκάστῃ τῶν λοιπῶν πόλεων καὶ κωμῶν, πλὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἑρμουπόλεως, θέλει κατασταθῇ ὑποχρεωτικῇ διὰ Β. Διατάγματος, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν καὶ ἄλλων περιστάσεων αὐτῶν.

Άρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1856 νόμου περὶ κατασκευῆς πεζοδρομίων καὶ ὑπονόμων ἐφαρμόζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ εἰς πόλεις καὶ κώμας, αἵτινες δὲν εἶναι πρωτεύουσαι Νομῶν ἢ Ἐπαρχιῶν.

Άρθρον 6.

Τὰ ἄρθρα 16 καὶ 23 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, αἱ λοιπαὶ διατάξεις αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως τῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν, αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργοῦνται.

Άρθρον 7.

Εἰς τοὺς σχετικούς Ἀγμούς θέλουν κοινοποιεῖσθαι τὰ σχέδια τῶν πόλεων καὶ κωμῶν. »

Ἀνεγνωσθῆ ὕστερον εἰς τρίτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ διάφορα αὐτοῦ ἄρθρα ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, μεταβληθέντας μόνον εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀριθμοῦ 2 εἰς 3 κατὰ πρότασιν τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἔχον ὡς ἔπειτα.

Άρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραχωρῇ εἰς ἐταιρίας τὸ δικαίωμα τῆς ἀποξηράνσεως λιμνῶν· εἰς τὴν παραχώρησιν ταύτην περιλαμβάνεται τὸ συνήθως κατακλυζόμενον ἔδαφος τῆς λίμνης, τὸ κείμενον ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν.

Διὰ τὴν τοιαύτην παραχώρησιν ἐκδίδεται Β. Διατάγμα, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρον 2.

Ὑπὲρ τῆς ἀναλαβούσης τὴν ἀποξηράνσιν ἐταιρίας δύνανται νὰ γίνωσιν αἱ ἑξῆς παραχωρήσεις·

α. Μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῶν ἀποξηρανθησομένων γαιῶν εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν τῆς ἐταιρίας.

β. Ἡ ἐπικαρπία τοῦ παραχωρουμένου ὑπολοίπου ἔδαφους μέχρις 99 ἐτῶν.

γ. Ἡ ἀπαλλαγὴ παντὸς φόρου ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως.

δ. Ἡ ἀτέλεια ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων γαιῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν, ὡς καὶ τοῦ εἰσαγομένου ὕλικου, τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς τὴν ἀποξηράνσιν, τὴν καλλιέργειαν ἢ τὰς οἰκοδομὰς μέχρι δέκα ἐτῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, καὶ

ε. Ἀνάλογος ἔκτασις γῆς, ἀντικυύσης εἰς τὸ δημόσιον, περὶ τῆς λίμνης πρὸς οὐστάσιν ἀποθηκῶν ἢ ἐργαστασίων διὰ τὴν ὑπερσίαν τῆς ἐταιρίας.

Άρθρον 3.

Ἐντὸς 10 ἐτῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως πρέπει νὰ ὦσιν ἀποπερατωμένα τ' ἀφ' ὧν τὴν ἀποξηράνσιν ἔργα· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ἐταιρία πληροῦναι πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου πρόστιμον, ὁριζόμενον διὰ τῆς

συμβάσεως, καὶ οὐχὶ κατώτερον τῶν 5,000 δραχμῶν, κηρύσσεται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἐκπίπτουσα τῆς παραχωρήσεως.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ μὲν ἐκτελεσθέντα ἔργα μένουσιν πρὸς ὄφελος τῆς ἐκπίπτου ἐταιρίας, ἡ δὲ Κυβέρνησις θέλει παραχωρεῖ τὴν ἐπιχείρησιν εἰς ἄλλην ἐταιρίαν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

Άρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1867 ΡΟΓ'. νόμου καὶ τῆς δι' αὐτοῦ ἐπικυρωθείσης συμβάσεως περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος λίμνης, καθόσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν δύο περιμέτρων τῶν συνήθων πλημμυρῶν, τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀξιώσεων, ὅσαι ἤθελον παρουσιασθῇ ὑπὸ ἰδιωτῶν διὰ γαίας, κειμένους μεταξὺ τῶν περιμέτρων, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀποξημίωσης αὐτῶν, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γενησομένης παραχωρήσεις.

Ἡ ἐταιρία δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν μεταξὺ τῶν δύο περιμέτρων κειμένων γαιῶν τὴν ἐν τρίτον τῆς μείζονος ἀξίης τῆς εἰς αὐτοὺς ἀποδηλοσμένης ἐκ τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως.

Άρθρον 5.

Τὸ ποσὸν τῆς καταβλητέας εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἐγγυήσεως ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 ὁριζομένων ὁρῶν, ἡ προθεσμία τῆς καταβολῆς αὐτῆς καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς παραχωρήσεως, διευκρίνυνται διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐκδοθησομένου διὰ τὴν παραχώρησιν Β. Διατάγματος.

Άρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐταιρίαν, τὴν ἀναδεχθεῖσαν τὴν ἀποξηράνσιν ἐκτίσεως τινος, νὰ χρησιμοποίησιν τὰ ὕδατα, τὰ ὅποια κατέκλυζον αὐτήν, εἰς σύστημα βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ ὁρδευσιν ἐν γένει γαιῶν, λαμβάνουσαν ἀπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ κατόχου τῶν γαιῶν ταύτων δικαίωμα, διὰ Β. Διατάγματος ὁριζησόμενον, καὶ οὐχὶ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν τριῶν κατὰ στρέμμα.»

Ἐνταῦθα ἀνεγνωσθῆ ἔκθεσις τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, συνοδύουσα τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς τριετίας συνόδου, ὅστις ἀναγνωσθεὶς ἐνεκρίθη, μετὰ τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχει δὲ οὕτως.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

ἂν υποβάλλεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς ἐνεστῆσης Συνόδου. Ἐξ αὐτοῦ θέλετε παρατηρήσει, ὅτι ἐκ τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ τῶν δρ. 332,000 διὰ βουλευτικὰς ἀποζημιώσεις διετέθησαν εἰς βουλευτὰς παρόντας καὶ ἐκπληρώσαντας τὰ ἔργα των δρ. 328,967, ἔμεινε δὲ διαθέσιμος ὁ ποσότης δρ. 3,033.

Ἐκ τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου καὶ τῶν Στενογράφων δρ. 27,620, διετέθησαν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς δαπάνης διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐννέα ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου δρ. 22,800 καὶ ἔμειναν διαθέσιμοι διὰ τοὺς ὑπολειπομένους μῆνας εἰς μισθοδοσίαν τῶν δι-
αρκῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητῶν δρ. 4,820 καὶ τέλος ἐκ τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ ἐκ δρ. 3400 διὰ τὰ ἐξόδα ἐν γένει τοῦ γραφείου διετέθησαν ἄχρι τοῦδε δραχμὰ 2,760 καὶ ἔμειναν διὰ τὰς προσεχεῖς ἀνάγκας δρ. 640.

Ἐνταῦθα κρίναι ἐπ' ἀνάγκης ἡ ἐπιτροπὴ νὰ παρατηρήτῃ, ὅτι κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ἡ ἀποζημιώσις τῶν ὁπωσδήποτε μισθοδοτουμένων ἄλλοτε βουλευτῶν ἐκανονίσθη ἐπὶ τῇ δάσει τῆς ἐξαμῆνου διαρκείας τῆς Συνόδου, καὶ ἀργήθη ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως των ἐξαμηνιας μισθοδοσία εἴτε σύνταξις αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ φρονούσα, ὅτι ἡ ἐκπτώσις αὕτη πρέπει ν' ἀναλογισθῇ ἐπὶ τέσσαρας μῆνας, συμπεριέλαβε τὸ ἀνάλογον ποσὸν εἰς τὸν ἀπολογισμὸν.

Ἐπὶ τέλους ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἐπὶ πάσης τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως ἐπεκράτησε πνεῦμα οικονομίας, καὶ ὅτι ἐφ' οὐδενὸς κονδυλίου δὲν ἐγένετο ὑπέρβασις. »

Ἀπολογισμός τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Β'. Σύνοδον τῆς Α'. Περιόδου 1867.

Προϋπολ.	Κεφ. Ἀρθ.	Διαφόραις κουνυλίων	Προϋπολογισθέντα ποσά		Ποσά δι' ἐκτελέσεως
			Κατ' ἀριθμὸν	Κατὰ κεφάλ.	
Α'.	1	Ἀποζημιώσεις τῶν Κυρίων Βουλευτῶν	332000		328967
	2	Δι' ἐτετάτους διατάξεις τοῦ Προέδρου	600	332600	600
Β'.	1	Μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ἀνά δρχ. 300	3600		1500
	2	» Ἑνὸς Συντάκτου καὶ τοῦ βοηθοῦ	2400		2000
	3	» Δύο βοηθῶν ἀνά δρ. 200 ἕκαστος	2400		2000
	4	» Τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ	2000		1600
	5	» Τῶν κλητῶν	7260	17660	5800
Στενογραμμικὴ Γραφεῖον.					
Γ'.	1	» Τεσσάρων στενογράφων	6000		5000
	2	» Ἑνὸς διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων καὶ ἐνὸς βοηθοῦ	2040		1700
	3	» Τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ στενογραφίου	1920	9960	1580

Ἰ. Λογὸν κ.λπ.

Δ'.	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	600		450
	2	Δαπάναι τῶν πρακτικῶν, ἐφημερίδων κλπ.	650		450
	3	Διὰ χάρτιν πρὶς ἐκτύπων τῶν νομοσχεδίων ἐκθέσεων, κλπ.	750		560
	4	Δι' ἀγορὰν καὶ ἐπισκευὴν θρημαστίων	400		400
	5	Φωτισμός καὶ ἀγορὰ καυσόξυλων	450		350
	6	Φωτισμός τοῦ φυλακείου καὶ θερμαινσις αὐτοῦ	180		180
	7	Δι' ἀγορὰν καθεκλῶν καὶ ἐπένδυσιν τῶν ἀνακλιντρίων	250		250
	8	Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ κτηνοτρόφου τῆς Βουλῆς	120	3400	120
Ε'.	1	Μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Βιβλιοθήκης	2760		2300
	2	Δι' ἐνοίκιον τῆς Βιβλιοθήκης	1260		1260
	3	Ἐξόδα καθαριότητος τοῦ Βουλευτηρίου	260	4280	260
				367900	358227

Προσωντικὸν Βιβλιοθηκῆς.

ἔρωτησαντος δέ τινος ἂν συμπεριελήφθη καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἀπόντος βιβλιοφύλακος τῆς Βουλῆς, ἀπάντησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι δὲν ἐσημειώθη διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μὲν δὲν ἦτον γνωστὸν ἂν οὗτος ἀπουσίαζεν ἐν ἀδείᾳ, ἐσχάτως δὲ ἔμαθεν ὅτι εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς ἰδιαιτέραν ἀποστολὴν. Κατὰ συνέπειαν τῆς ἐξηγήσεως ταύτης ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς ἀπεφάνθη νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ μισθοδοσία αὐτοῦ, γενομένης χρήσεως τῆς ὀρίσθεως ἥδη ὑπὲρ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, κατέχοντος τὴν θέσιν ταύτην.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ πολλῶν, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ κατὰ τὴν συνεδρίαν PB' τῆς 5 Ἰανουαρίου 1866 ἀπόφασίς της περὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἰσχύει καὶ διὰ τὸ μέλλον, μετὰ τὴν προσθήκην τοῦ βοηθοῦ τοῦ συντάκτου ὡς καὶ τοῦ εὐταξίου, ἐπὶ τούτῳ δὲ χορηγεῖ τὴν ἀνήκουσαν πίστιν.

Κατόπιν ἐτέθησαν εἰς τριεὴν συζήτησιν καὶ ἀναγνωσθέντα τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἐιδικῆς ἑκάστου ἀναστάσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

α) Περί συστάσεως τελωνιακοῦ σταθμαρχείου ἐν Μύλοις τοῦ Ἀργους, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον μόνον.

«Συσταίνεται σταθμαρχεῖον ἐν Μύλοις τοῦ Ἀργους.»

β) Περί συστάσεως οικονομικῶν ἄρχων ἐν Βάλτῳ, ἔχον οὕτως.

α) Καθίσταται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βάλτου Οἰκονομικὴ Ἐφορὰ καὶ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον γ' τάξεως.»

γ) Περί κυρώσεως θαλασσοπολικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Φρασινέτ, ἔχονσα οὕτως.

* Ἄρθρον μόνον.

α) Ἡ μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοῦ ἐν Πειραιεὶ Πράκτορος τῆς ἀτμοπολικῆς ἐταιρείας «Μ. Φρασινέτ, πατὴρ καὶ υἱός» ἀφ' ἑτέρου, συνομολογηθεῖσα ἐνταῦθα τὴν 28 Φεβρουαρίου ε. ε. θαλασσοπολικὴ σύμβασις ἐξ ἁρθρῶν 10, καὶ ἥς τὸ κεῖμενον ἔπεται, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.»

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων
τῆς ἑλλ. Βασιλείας καὶ τῆς Ἀτμοπολικῆς ἐταιρείας «Μ.
Φρασινέτ πατὴρ καὶ υἱός.»

Ὁ Κ. Θεόδωρος Λεονάρδος Γ. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς ἑλλάδος, καὶ ὁ Κ. Θεοφ. Φεράλδης, ἐν ὀνόματι τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἀτμοπολικῆς ἐταιρείας, Μάρκ Φρασινέτ, πατὴρ καὶ υἱός, λαβόντες ἐντολὴν νὰ προτιθοῦσι τὰς μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς μνησθείσης ἐταιρείας σχέσεις καὶ ἀνταλλάξαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μάρκ Φρασινέτ, πατὴρ καὶ υἱός,» ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρῇ διὰ τῶν ἀτμοπολιῶν τας, πλὴν περιστάσεων ἀνωτέρας δυνάμεως, γραμμὴν συγκοινωνίας μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Πειραιῶς, Πειραιῶς καὶ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ προτεγγίσεως εἰς Γενόβαν, Μεσσηνίαν, Σύρον, Σμύρνην, Καλλιπόλιν, Δαρδανέλιον καὶ Ρόδον, κατὰ τὰς τὴν ἀνάδον καὶ ἐπάνοδον.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς μνησθείσης ἐταιρείας θέλουν ὑπηρετεῖν τοὺς λιμένας τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Σύρου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀντιτρεφῆς ὑποδείχσεως γραμμῆς συγκοινωνίας ἀνόδου καὶ ἐπανόδου κατὰ πᾶν εἰκοσήμερον.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μνησθεῖσα ἐταιρεία κέκτηται μόνη τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ τροποποιῇ καὶ ἐνεργῇ πᾶσαν δύναμι ἐπὶ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐκτελουμένου διὰ τῶν ἀτμοπολιῶν τῆς δρομολογίου, ἢν ἤθελε νομίσει κατὰλληλον μεταβολὴν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπιχειρήσεώς της, εἰδοποιῶσα περὶ τούτου τὸ ταχύτερον τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

Αἱ ἡμέραι τῆς ἀρτίσεως καὶ τῆς ἀνχωρήσεως τῶν ἀτμοπολιῶν τῆς ἐν τοῖς λιμέσι, τοὺς ὁποίους θέλει ὑπηρετεῖν κατὰ τὸ μνησθέν δρομολόγιον, θέλουν κανονισθῇ ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς ἐταιρείας, κοινοποιουμένου τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἐπισήμως εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς μνησθείσης ἐταιρείας, ἐνάσω θέλουν εἰ-

σθαι προσδιωρισμένα εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπηρεσίαν, θέλουσιν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἐνθα ἔχουσι δικαίωμα νὰ καταπλέωσι κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, πλήρως ἀτελείας παντὸς ναυτιλιακοῦ καὶ λιμενικοῦ δικαιώματος, ὡς καὶ διαμετακομιστικοῦ καὶ τελωνιακοῦ ἐπὶ τῶν γαϊανθράκων, τῶν προσδιωρισμένων εἰς κατανάλωσιν αὐτῶν, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀποτραπῶσι τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, μήτε τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἣν καὶ προσδιωρίσθησαν, ἥτις εἶναι ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων, χρηματοδεμάτων καὶ ἐπιστολῶν, μήτε τέλος νὰ υποβληθῶσιν εἰς κατάσχισιν, κωλυσιπλῆϊαν, παρεμπόδισιν ἕνεκα γρεῶν ἢ αὐθεντικῶν κρατήσεων.

Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ παραχωρηθεῖσαι διὰ τοῦ παρόντος αὐθροῦ ἀτέλειαί θέλουσιν ἐπίσης ἐφαρμοσθῆ καὶ εἰς τὴν γενομένην ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς μνησθείσης ἐταιρίας ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς παρούσης συμβάσεως παρ' ἀμφοτέρων τῶν ἀμοιβαίων πληρεξουσίων.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς εἰρημένης ἐταιρίας ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἰς τοὺς λιμένας Πειραιῶς καὶ Σύρου χρήματα καὶ εἶδη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἐμπορεύματα πάσης φύσεως, ὡς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, καθ' ὅσον ἡ τε εἰσαγωγὴ ἢ ἡ ἐξοδος καὶ ἡ ἐξιγὼγὴ ἢ ἡ ἐξοδος εἶναι συγκεχωρημένη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν θέλουσιν υποβάλλεσθαι ἐν πάσῃ περιστάσει εἰς τὰς ὑγειονομικάς, τὰς τελωνειακάς καὶ τὰς ἀστυνομικάς τῶν λιμένων τούτων διατάξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν εἰσοδὸν καὶ ἐξοδὸν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἐννοεῖται, ὅτι τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θέλουσιν ἔχει ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰς αὐτὰς ευκολίας, τὰς παρεχομένας εἰς ἄλλα ξένα ἀτμόπλοια τῆς αὐτῆς φύσεως ἐν ταῖς μετὰ τῶν τελωνείων, τῶν λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐργασίαις αὐτῶν, ὅπως γίνηται ἡ μεταφορὰ μετὰ ταχύτητος καὶ ἀνευ διακοπῆς.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὑπὸ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εἰρημένης ἐταιρίας δὲν συγχωροῦνται, εἰμὴ καθόσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο οἱ ἐγχώριοι νόμοι.

Ἄρθρον 7.

Ἐάν ἡ εἰρημένη ἐταιρία ᾔθελε συνομολογήσει μεταγενεστέρως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας, ἢ μετ' ἄλλης ξένης ἐταιρίας, ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, σύμβασιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνεργῶνται μετὰ αὐτῶν ἀνταλλαγαὶ μεταφορᾶς χρηματοδεμάτων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν, ἀδιαφόρως τῆς προελεύσεως αὐτῶν, ἐσωτερικῆς τε καὶ ἐξωτερικῆς, συμφωνεῖται ἀπὸ τοῦδε, ὅτι πᾶσα μεταβίβασις ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ἀτμόπλοιον θέλει γίνεσθαι ἐντὸς τῶν λιμένων Πειραιῶς καὶ Σύρου ἐλευθέρᾳ παντὸς διαμετακομιστικοῦ δικαιώματος, τῶν ἀτμοπλοίων δυναμένων νὰ συμπληρώζωσιν, ἵνα ἐνεργῶσι τὰς ἀνταλλαγὰς αὐτῶν. Εἰς ἐναντίαν περίστασιν τὰ χρηματοδέματα καὶ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ προσδιωρισμένα πρὸς μεταβίβασιν ἐπὶ ἑτέρου ἀτμοπλοίου θέλουσι μὲν φυλάττεσθαι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς δι' ἐξόδων τῆς ἐταιρίας ἀνευ πληρωμῆς τινος διαμετακομιστικοῦ τέλους, ἀλλὰ θέλουσιν υποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς κανονισμοὺς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐταιρία α Μάρκ Φρασσινέτ πατὴρ καὶ υἱὸς ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν·

α) Νὰ μετακομίζῃ ὑπὲρ αὐτῆς δωρεάν ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον ὑπηρετούμενον διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς λιμένας, κατὰ τὸ ὡς ἀνωτέρω μνημονευθέν δρομολόγιον, τοὺς περιέχοντας τὴν Ἑλληνικὴν ἀλληλογραφίαν φακέλλους, τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα, οἵτινες θέλουσι διδιδεσθαι εἰς τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια εἴτε ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξένων ταχυδρομικῶν γραφείων, εἴτε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων προξένων, τῶν ἐδρευόντων εἰς τοὺς λιμένας, ἐνθα θέλουσι προσεγγίζει τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα, καὶ ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἑλλήν. ταχυδρομικά γραφεῖα, καὶ τοὺς ὁποίους θέλουσι παραδίδει αὐτῇ τῇ εἰσόδῃ ἢ τῇ προσεγγίσει αὐτῶν.

β.) Νὰ μετακομίζῃ δωρεάν χρήματα καὶ ἀντικείμενα, ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, προσερχόμενα ἢ διευθυνόμενα εἰς ἐξωτερικοὺς λιμένας, ὅπου προσεγγίζουσιν τὰ ἀτμόπλοια. Τὸ εἶδος τῶν δωρεάν μετακομιζομένων τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ποτε τὸν ἓνα τόνον ἐκ χιλίων χιλιογράμμων καθ' ἕκαστον ταξείδιον.

γ.) Νὰ τῇ παραχωρῇ ἐτησίως 15 δωρεάν θέσεις ἐπιβατῶν 1ης τάξεως ἀνόδου καὶ ἐπανόδου, μὴ συμπεριλαμβανομένων

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμος Α'.) 39

ὅμως τῶν ἐξόδων τῆς διατροφῆς, ἅτινα θέλουσιν εἶσθαι καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις εἰς ἕαρος τῶν ἐπιβατῶν. Αἱ θέσεις αὗται θέλουν χορηγεῖσθαι τῇ προτάσει καὶ αἰτήσεις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων.

Ἄρθρον 9.

Ἀπαγορεύεται ῥητῶς εἰς τοὺς πλοίαρχους τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εἰρημένης ἐταιρίας, ὅσας τις προσορμίζονται εἰς Πειραιᾶ καὶ Σύρον, ὡς καὶ εἰς τοὺς πράκτορας αὐτῆς, νὰ δέχωνται ἐπιστολὰς ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλων, ἐξαιρέσει, ἐννοεῖται, τῶν ἐπιστολῶν τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν πρακτόρων, τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκείνων τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῆς ἐταιρίας.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ παρούσα σύμβασις, ἐπιφυλατισμένης τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Βασιλεῖ, θέλει ἐπικυρωθῇ ἀφ' ἐνός μὲν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἑλληνικοῦ ὑπουργείου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῆς εἰρημένης ἐταιρίας, καὶ θέλει τεθεῖ εἰς ἐνέργειαν ἐν διαστήματι δύο μηνῶν ἢ ταχύτερον, ἀφ' ἧς ἀντάλλαχθῶσιν αἱ ἀμοιβαῖαι ἐπικυρώσεις ἐν Ἀθήναις, καὶ θέλει ἰσχύει ἐπὶ ἓν ἔτος· τοῦτου παρελθόντος, θέλει ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἔτος, μέχρις οὗ τὸ ἐν τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀναγγεῖλαι πρὸς τὸ ἕτερον, ἐξ μηνῶν πρὶν, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ τοῦ νὰ παύσῃ ἡ ἰσχύς τῆς συμβάσεως.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ πληρεξούσιοι τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν σύμβασιν καὶ ἔθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο τὴν 28 Φεβρουαρίου (12 Μαρτίου) 1867.

Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ,

Θ. ΦΕΡΑΛΛΗΣ.

δ) Περὶ κυρώσεως ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, ἔχον ὡς ἑπεται.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Αὐστρίας

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐπιθυμοῦντες εἰςῆσαι νὰ συσφίξωσι τοὺς

ἐνδυνάμους τὰς δύο ἑπικρατείας φιλικούς δεσμούς, καὶ νὰ κινήσωσι διὰ νέας συμβάσεως τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ἐπὶ θάσεων ἐπωφελεστέρων εἰς τοὺς κατοίκους τῶν δύο ἑπικρατειῶν, διώρισαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πληρεξούσιους, ἦτοι.

Ἡ μὲν Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων τὸν Κ. Θεόδωρον Λεονάρδον, Ἰππότην τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ταξιάρχην τοῦ τάγματος τῆς Ἀγίας Ἀννης, τοῦ ἁγίου Στανισλάου δευτέρου τάξεως τῆς Ρωσίας, τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τῶν ἁγίων Ναυρικίου καὶ Λοζάρου τῆς Ἰταλίας, Γ. Διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος.

Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας τὸν κύριον Ἑρρίκον Τέστα, Παρόνον, Ἰππότην τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ τάγματος τοῦ Λεοπόλδου καὶ τῶν Ὀθωμανικῶν ταγμάτων Νιζάν Ἰφτιχάρ καὶ Μεδζίτι 1. τάξεως, ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τοῦ Περσικοῦ τάγματος τοῦ Λέοντος καὶ τοῦ Πίλου, Ταξιάρχην τῶν Ταγμάτων τοῦ ἁγίου Στανισλάου τῆς Ρωσίας καὶ τοῦ ἁγίου Σωτῆρος τῆς Ἑλλάδος, Ἰππότην τοῦ Παπικοῦ Τάγματος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ τῆς Τοσκάνης, ἐκτακτὸν ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν τοῦ παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων.

Οἱ τινες διακοινώσαντες πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, ἐβρεθέντα ἐν καλῇ τάξει, συνεφώνησαν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἑλλάδος συνίστανται ταχυδρ. περιδικαί συγκοινωνίαι διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν παντὸς εἶδους ἀνταποκρίσεων ἐκ τῆς Αὐστρίας καὶ ἄλλων ξένων χωρῶν εἰς Ἑλλάδα καὶ τ' ἀνάπαλιν ἀποστελλομένων.

Αἱ συγκοινωνίαι αὗται διατηροῦνται διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ ἢ ἄλλων πλοίων ὑπὸ σημαίαν Αὐστριακῆς, ναυλουμένων, ἢ χρησιγίαν λαμβανόντων ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, διαπλεόντων κατὰ τὸ ἐν ἐνεργείᾳ δρομολόγιον, ἦτοι μεταξὺ τῶν λιμένων τοῦ Πειραιῶς, Σύρου, τῶν Ἰονίων νήσων καὶ τῆς Τερρστίνης, ὡς καὶ μεταξὺ τῶν αὐτῶν λιμένων καὶ τῶν τῆς Μαύρης θαλάσσης, ἐκείθεν δὲ κατὰ τὸν Δούναβιν καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Ἡ Γ. Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων τῆς Αὐστρίας ἐπιφυλάσσει ἐν αὐτῇ τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιῇ τὰ δρομολόγια ὡς καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως τῶν

ατμοπλοίων, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν δύο ἐπικρατειῶν ὑποχρεῖται ὁμοῦς νὰ προειδοποιῇ περὶ τούτου ἐν ἀρμοδίῳ χρόνῳ τὴν Γ. Διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπιφυλάσσει ἐαυτῷ τὸ δικαίωμα ν' αὐξάνῃ εἰς τὸ μέλλον τὰς διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τῆς παρούσης συμβάσεως ὀριζομένης συγκοινωνίας διὰ τῶν ατμοπλοίων τῆς Ἑλληνικῆς ἐταιρίας, ἢ ἄλλων πλοίων ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, ναυλουμένων ἢ χορηγίαν λαμβανόντων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ προβλεπομένῃ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ περιπτώσει, ἡ Γ. Διεύθυνσις τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων κανονίζει τὸ δρομολόγιον ὡς καὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς ἀφίξεως τῶν μνησθέντων ατμοπλοίων κατὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ὑποχρεωμένη ὅμως νὰ προειδοποιῇ περὶ τούτου ἐν ἀρμοδίῳ χρόνῳ τὴν Γ. Διεύθυνσιν τῶν Αὐστριακῶν ατμοπλοίων.

Ἄρθρον 3.

Τὰ εἰς τὴν ταχ. ὑπηρεσίαν χρησιμεύοντα αὐστριακὰ ατμόπλοια ἀπολαύουσιν ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων ἐνθα καταπλέουσι, κατὰ τὰ ἄρθρ. 1 καὶ 24 τῆς παρούσης συμβάσεως, καὶ τὰ Ἑλληνικὰ ατμόπλοια τὰ ὀρισθησόμενα διὰ τὴν ταχ. ὑπηρεσίαν, ἀπολαύουσιν ἐντὸς τῶν Αὐστριακῶν λιμένων ἐνθα καταπλέουσι, κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τῆς παρούσης συμβάσεως, κατὰ τε τὴν εἰσὸδον καὶ ἐξόδον αὐτῶν, ὅλων τῶν εὐκολιῶν, περὶ τὰ ναυτιλιακὰ καὶ λιμενικὰ τέλη καὶ τὸ τέλος τοῦ ὀρισμένου διὰ τὴν καταναλώσιν αὐτῶν ἀνθρακὸς καθὼς καὶ ὅλων τῶν τιμῶν, προνομίων καὶ πάσης εὐκολίας εἰς τὰς τελωνιακὰς, ἀστυνομικὰς, λιμενικὰς καὶ ὑγειονομικὰς ἐργασίας, χορηγουμένης εἰς τὰ ἐθνικὰ πλοία, ἢ εἰς τὰ πλοία οἰασδήποτε ξένης ναυτιλιακῆς ἐταιρίας, τὰ χρησιμεύοντα εἰς τὴν ταχ. ὑπηρεσίαν.

Ἐπ' οὐδεμιᾷ προφασί δὲν κωλύονται ἀπὸ τοῦ ὀρισμένου αὐτοῖς εἰδικοῦ διαπλοῦ, ἥτοι τὸν τῆς μεταφορᾶς ἀνταποκρίσεως, ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων, χρηματοδομάτων κτλ. οὗτε ὑποβάλλονται εἰς κατάσχες, παρεμπόδιον, κωλυσιπλοίαν ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ὀρισμένα διὰ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ατμό-

πλοια τῶν δύο Γεν. Διευθύνσεων, δύνανται νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν, ἐν τοῖς λιμένσιν ἐνθα προσορμίζονται, κατὰ τὰ περιοδικὰ αὐτῶν ταξίδια, συμφώνως πρὸς τὰ τιμολόγια τῶν, εἰδῆ καὶ ὕλας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἐμπορεύματα παντὸς εἶδους καθὼς καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μετὰ τῶν ἀνηκόντων αὐτοῖς ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ τερῶσιν οἱ πλοιαρχοὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰς ὑγειονομικὰς, τελωνιακὰς, καὶ ἀστυνομικὰς διατάξεις τῶν λιμένων τούτων, τὰς ἀφωρῶσας τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων.

Αἱ διατάξεις ὅμως τῶν ἄρθρων τούτων δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἐσωτερικὰς συγκοινωνίας ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἕτερον τῆς Αὐστρίας λιμένα διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ατμοπλοίων, οὐτε ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἕτερον τῆς Ἑλλάδος λιμένα διὰ τῶν Αὐστριακῶν ατμοπλοίων, εἰμὴ καθόσον ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν νόμων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἢ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συμβάσεων.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ συγκοινωνίαι μετὰ τῶν Ἰονίων νήσων ἥτοι Κερκύρας, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Λευκάδος, Κυθήρων καὶ Παξῶν καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα τὰ ατμόπλοια τοῦ Αὐστριακοῦ Λόγῳ δύνανται νὰ προσορμίζωνται, ἐξακαλουθούσι μέχρι τοῦ 1870 ἔτους.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀνταποκρίσεων γίνεται ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις, τὰ δὲ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τὰ ἐπιφορτισθησόμενα τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν φακέλλων τούτων προσδιορίζονται κοινῇ συναινέσει τῶν δύο Γενικῶν Διευθύνσεων.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ πέμψωσι συνθήκη γράμματα, ἥτοι μὴ συστημένα ἐκ τῆς Αὐστρίας καὶ τῶν χωρῶν τῆς Αὐстро-Γερμανικῆς ταχυδρ. ἐνώσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τ' ἀνάπαλιν, δύνανται, κατ' ἐκλογὴν, ν' ἀφήσωσι τὸ τέλος αὐτῶν εἰς ἕνα τῶν ἐπιγραφομένων, ἢ νὰ προπληρώσωσιν αὐτὸ μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρου.

Ἄρθρον 7.

Τὰ πληρωτέα τέλη διὰ τὰς εἰς Αὐστρίαν εἰς Ἑλλάδα ἀποστελλομένης ἀνταποκρίσεως καὶ τ' ἀνάπαλιν εἰσὶ·

α.) Τὸ θαλάσσιον κόμιστρον καὶ τὸ τῆς διεκκομίσσεως ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου μετὰ τῆς Βάρνης καὶ Ρουσσουκίου καὶ ἐπὶ τοῦ Δοῦναδεως.

β'.) Τὸ Αὐστριακὸν ταχυδρ. τέλος ἡ τῆς Αὐστρο-γερμανικῆς ταχ. ἐνώσεως.

γ'.) Τὸ Ἑλληνικὸν ταχ. τέλος. Τὸ θαλάσσιον κόμιστρον διὰ τὴν διεκκομιζομένην διὰ τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, διὰ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ Δουναβίου ἀτμοπλοίων ἀλληλογραφίαν εἰσπράττεται ὑπὲρ τῆς Αὐστριακῆς Γ. Διευθύνσεως, τὸ δὲ θαλάσσιον κόμιστρον διὰ τὴν διεκκομιζομένην διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων ἀλληλογραφίαν εἰσπράττεται ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Γ. Διευθύνσεως.

Τὰ διὰ τὴν διεκκομίσιν μεταξὺ τῶν δύο συνόρων ἐξοδα τῶν ἀνταποκρίσεων θέλει ἀναδεχεται ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν Αὐστριακῶν ἢ Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων, καθόσον ἡ διεκκομίσιν γίνεται διὰ τῶν Αὐστριακῶν ἢ Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων.

Ἄρθρον 8.

Τὸ εἰσπρακτέον τέλος ἐν Αὐστρίᾳ καὶ εἰς τὰς ἀποτελοῦσας μέρος τῆς Αὐστρο-Γερμανικῆς ταχ. ἐνώσεως χώρας ὀρίζεται ὡς ἑπεται.

1) Δι' ἑκάστον ἀπλοῦν γράμμα προπληρωμένον διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς 25 αὐστριακὰ σολδία.

2. Δι' ἑκάστον ἀπλοῦν γράμμα ἀπροπλήρωτον ἐξ Ἑλλάδος καταγόμενον εἰς 30 σολδία.

Ἀμοιβαίως τὸ εἰσπρακτέον ἐν Ἑλλάδι τέλος ὀρίζεται ὡς ἀκολουθῶς:

1 Δι' ἑκάστον ἀπλοῦν γράμμα προπληρωμένον διὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ διὰ τὰς ἀποτελοῦσας μέρος τῆς Αὐστρογερμανικῆς ἐνώσεως χώρας εἰς 70 λεπτά.

2. Δι' ἑκάστον ἀπλοῦν γράμμα ἀπροπλήρωτον, καταγόμενον ἐξ Αὐστρίας καὶ ἐκ τῶν ἀποτελουσῶν μέρος τῆς Αὐστρογερμανικῆς ἐνώσεως χωρῶν εἰς 85 λεπτά.

Εἰς τὰ τέλη ταῦτα συμπεριλαμβάνεται τὸ θαλάσσιον κόμιστρον καὶ τὸ τῆς διεκκομίσιν ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου μεταξὺ Βάρνης καὶ Ρουτσουκίου καὶ ἐπὶ τοῦ Δουναβίου, ὅπου ὀρίζεται εἰς 8 σολδία διὰ τε τὰ προπληρωμένα ὡς καὶ διὰ τὰ ἀπλήρωτα γράμματα.

Ἄρθρ. 9.

Κατ' ἐξαιρέσιν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ τὸ ἀπλοῦν τέλος τῶν ἐξ Ἑλλάδος γραμμάτων διὰ τοὺς Αὐστριακοὺς λιμένας ἐνθα προσεγγίζουσι τὰ διαπλέοντα μεταξὺ Τεργέστης καὶ Ἑλλάδος ἀτμόπλοια, ὡς καὶ τὸ ἀπλοῦν τέλος τῶν ἐκ τῶν Αὐστριακῶν τούτων λιμένων διὰ τὴν Ἑλλάδα γραμμάτων ἐλαττοῦνται ὡς ἑξῆς:

α) Ἐν Αὐστρίᾳ εἰς 20 σολδία καὶ ἐν Ἑλλάδι εἰς 55 λεπτά, ἐν περιπτώσει προπληρωμῆς.

β) Ἐν Αὐστρίᾳ εἰς 25 σολδία καὶ ἐν Ἑλλάδι εἰς 70 λεπτά ἐν περιπτώσει μὴ προπληρωμῆς.

Ἄρθρ. 10.

Τὰ γράμματα ὅσων τὸ βάρος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 15 γραμμάρια (ἐν λόγιον) θεωροῦνται ὡς ἀπλά. Ἀπὸ 15 δὲ εἰς 15 γραμμάρια (ἐκ λόγιον εἰς λόγιον) προστίθεται ἐν περιπτώσει τέλος.

Ἄρθρ. 11.

Τὸ προῖον τῶν εἰσπρακτέων δυνάμει τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν τελῶν διανέμεται κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα:

Προσδιορισμός των γραμμμάτων	Τιμή πληρωτέων τελών δι' ἕκαστον θάρος ἑνὸς λοτίου (15 γραμμάρια) ἢ κλάσματος ἑνὸς λοτίου (15 γραμμάρια)	
	ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Αὐτρίας καὶ τῶν χωρῶν τῆς Αὐστρο-γερμανικῆς ταχυδρομικ. ἐνώσεως	ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος
	Σόλδια	Λεπτά
Ἐκ τῆς Αὐτρίας καὶ τῆς Αὐστρογερμανικῆς ἐνώσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα.		
α) Προπληρωμένα	25	
β') Ἀπλήρωτα		85
Ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ διὰ τὰς χώρας τῆς Αὐστρογερμανικῆς ταχ. ἐνώσεως.		
α) Προπληρωμένα		70
β') Ἀπλήρωτα	30	
Ἐξαίρετικὸν τέλος		
Ἐκ τῶν Αὐστριακῶν λιμένων διὰ τὴν Ἑλλάδα.		
α) Προπληρωμένα	20	
β') Ἀπλήρωτα		70
Ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τοὺς Αὐστριακοὺς λιμένας.		
α) Προπληρωμένα		55
β') Ἀπλήρωτα	25	

Πληρωτέα ποσότης δι' ἕκαστον θάρος ἑνὸς λοτίου (15 γραμμάρια), ἢ κλάσματος ἑνὸς λοτίου (15 γραμμάρια)			
ὑπὸ τῆς Γ. Διευθύν. τῶν ταχυδρ. τῆς Αὐτρίας πρὸς τὴν Γ. Διευθύνσιν τῶν ταχ. τῆς Ἑλλάδος		ὑπὸ τῆς Γ. Διευθύν. τῶν ταχυδρ. τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Γ. Διευθύνσιν τῶν ταχ. τῆς Αὐτρίας	
Γράμμ. διεκκομιζόμενα μεταξὺ τοῦ Αὐστριακοῦ καὶ Ἑλλήν. συνόρου δι' ἐξόδον τῆς Αὐτρίας	Γράμμ. διεκκομιζόμενα μεταξὺ τοῦ Αὐστριακοῦ καὶ Ἑλλήνικοῦ συνόρου δι' ἐξόδον τῆς Ἑλλάδος	Γράμμ. διεκκομιζόμενα μεταξὺ τοῦ Αὐστριακοῦ καὶ Ἑλλήνικοῦ συνόρου δι' ἐξόδον τῆς Αὐτρίας	Γράμμ. διεκκομιζόμενα μεταξὺ τοῦ Αὐστριακοῦ καὶ Ἑλλήνικοῦ συνόρου δι' ἐξόδον τῆς Ἑλλάδος
Σόλδια	Σόλδια	Σόλδια	Σόλδια
7	15		
.. ..		21	13
.. ..			
.. ..		18	10
9	17		
.. ..			
7	15		
.. ..		16	8
.. ..			
.. ..		13	5
9	17		

Άρθρον 12.

Τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ τὰ τυπογραφικὰ ἐκτυπώματα τὰ ἔχοντα τυπογραφικὰς διορθώσεις, ὡς καὶ τὰ προσκολλώμενα εἰς τὰ ἐκτυπώματα ταῦτα χειρόγραφα, ἅτινα σχετίζονται πρὸς ταῦτα, προπληρώνονται μέχρι τοῦ πρὸς ὃν δρου, πρὸς ὃ σολδία ἀνὰ 40 γραμμάρια ἢ τοῦ κλάσματος 40 γραμμαρίων, ὅταν ταῦτα ἀποστέλλωνται ἐξ Αὐστρίας ἢ τῆς Αὐстроγερμανικῆς ταχυδρομ. ἐνώσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα· πρὸς 14 δὲ λεπτά ἀνὰ 40 γραμμάρια ἢ τοῦ κλάσματος 40 γραμμαρίων, ὅταν ἀποστέλλωνται ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὴν Αὐστρίαν ἢ εἰς τὴν Αὐτρογερμανικὴν ταχυδρομ. ἐνωσιν. Τὰ δείγματα δὲν ἀποστέλλονται εἰμὴ ὑπὸ τοῦς διαγραφομένους διὰ τῶν τελωνιακῶν νόμων ἐκάστης ἑπικρατείας ὅρους.

Δὲν πρέπει νὰ ἔχῃσι οὐδεμίαν ἀγοραίαν ἀξίαν· νὰ τίθενται ὑπὸ ταινίαν ἢ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀφίνωσιν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ εἶδους τῶν, νὰ μὴ φέρωσιν οὐδεμίαν διὰ τῆς χειρὸς γραφῆς εἰμὴ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιγραφομένου, ἢ σημείον τι τοῦ τεχνουργείου ἢ τοῦ ἐμπόρου.

Τὰ τυπογραφικὰ ἐκτυπώματα καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς προσκολλώμενα χειρόγραφα, τίθενται ὡσαύτως ὑπὸ ταινίαν, χωρὶς νὰ περιέχωσιν οὐδὲν γράμμα ἢ σημείωσιν φέρουσαν τὸν χαρακτήρα ἀλληλογραφίας, ἢ ἀντισταθμισάν πρὸς ταύτην.

Τὰ δείγματα καὶ τὰ ἐκτυπώματα τὰ μὴ ἐκπληροῦντα τοῦς μνημονευθέντας ὅρους, ἢ τῶν ὁποίων τὸ τέλος ἤθελεν ἀφῆθῃ εἰς ἔαρος τῶν ἐπιγραφομένων, ὑποβάλλονται εἰς τὸ τιμολόγιον τῶν γραμμάτων.

Ἡ Γ. διεύθυνσις τῶν ταχυδρομειῶν τῆς Αὐστρίας πληροῖν εἰς τὴν Γ. Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομειῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ δείγματα καὶ διὰ τὰ τυπογραφικὰ ἐκτυπώματα τὰ ἐξ Αὐστρίας ἢ τὰ ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Αὐτρογερμανικῆς ταχ. ἐνώσεως καταγόμενα, καὶ προπληρωμένα δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐν σολδίων ἀνὰ 40 γραμμάρια, ἢ τοῦ κλάσματος 40 γραμμαρίων, ἐὰν διεκκομίζωνται μεταξὺ τοῦ Αὐστριακοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ συνόρου δι' ἐξόδων τῆς Αὐστρίας, καὶ τὴν ποσότητα 3 σολδίων, ἐὰν ἡ διεκκόμισις γίνῃ δι' ἐξόδων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλληνικὴ γεν. διεύθυνσις, πληροῖν εἰς τὴν Γ. διεύθυνσιν τῶν Αὐστριακῶν ταχυδρομειῶν διὰ τὰ δείγματα καὶ διὰ τὰ τυπογραφικὰ ἐκτυπώματα ἐξ Ἑλλάδος καταγόμενα καὶ προπληρωμένα δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὴν ποσότητα δύο σολδίων ἀνὰ 40 γραμμάρια ἢ τοῦ κλάσματος 40 γραμ-

μαρίων, ἐὰν διεκκομίζωνται μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ συνόρου δι' ἐξόδων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ποσότητα 1 σολδίων, ἐὰν ἡ διεκκόμισις γίνῃ δι' ἐξόδων τῆς Αὐστρίας.

Άρθρον 13.

Ἡ Γεν. διεύθυνσις τῶν ταχυδρ. τῆς Αὐστρίας παραδίδει εἰς τὴν Γεν. διεύθυνσιν τῶν ταχυδρ. τῆς Ἑλλάδος γράμματα συστημένα διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὡσαύτως καὶ ἡ γεν. διεύθυνσις τῶν ταχυδρ. τῆς Ἑλλάδος παραδίδει εἰς τὴν γεν. διεύθυνσιν τῶν ταχ. τῆς Αὐστρίας γράμματα συστημένα διὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ τὰς χώρας τῆς Αὐτρογερμανικῆς ταχυδρ. ἐνώσεως, καὶ καθόσον εἶναι ἐφικτὸν διὰ τὰς χώρας, εἰς ἃς ἡ Αὐστρία χρησιμεύει ὡς μέσον.

Τὸ τέλος τῶν συστημένων γραμμάτων προαποτίεται πάντοτε μέχρι τοῦ πρὸς ὃν δρου.

Πᾶν συστημένον γράμμα καταγόμενον ἐξ Αὐστρίας ἢ ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Αὐτρογερμανικῆς Ταχ. ἐνώσεως, καὶ πᾶν συστημένον γράμμα διευθυνόμενον ἐξ Ἑλλάδος εἰς Αὐστρίαν ἢ τὰς χώρας τῆς Αὐτρογερμανικῆς ἐνώσεως, θέλει ὑποβάλλεται, κατὰ τὴν ἀναχωρήσιν, πλὴν τοῦ ἀνήκοντος δικαίωματος εἰς σύνθεσις προπληρωμένον γράμμα τοῦ αὐτοῦ βάρους, καὶ εἰς εἴπρον ὁρισμένον τέλος 10 σολδίων ἢ λεπτῶν 30, κατὰ τὰς περιστάσεις.

Τὸ ὁρισμένον τοῦτο τέλος μένει εἰς ὄφελος τῆς ἀποστελλούσης ὑπηρεσίας.

Ὁ ἀποστολεὺς παντὸς συστημένου γραμματος δύναται νὰ ζητήσῃ, κατὰ τὴν κατάθεσιν αὐτοῦ, νὰ τῇ δοθῇ εἰδοποίησις τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπιγραφομένου παραλαβῆς του.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προπληρώνει, διὰ τὸ τέλος τῆς εἰδοποιήσεως, ὅμοιον δικαίωμα 10 σολδίων ἢ λεπτῶν 30, κατὰ τὰς περιστάσεις.

Τὸ ὁμοιόμορφον τοῦτο δικαίωμα μένει εἰς ὄφελος τῆς ἀποστελλούσης, ὑπηρεσίας.

Τὰ συστημένα δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ τὰ ἐντυπα παντὸς εἶδους, καταγόμενα ἐξ Αὐστρίας καὶ ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Αὐτρογερμανικῆς ἐνώσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἢ τὰ ἐξ Ἑλλάδος εἰς Αὐστρίαν καὶ εἰς τὰς χώρας τῆς Αὐτρογερμανικῆς ταχ. ἐνώσεως διευθυνόμενα, ὑποβάλλονται ἐκτὸς τοῦ διὰ τὸν ἄρθρον 14 καὶ 15 χορηγομένου μετρίου δικαίωματος καὶ εἰς τὸ μνησθέν ὁρισμένον τέλος, καὶ θεωροῦνται ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ὡς συστημένα γράμματα.

Άρθρον 14.

Εν περιπτώσει, καθ' ἣν συστημένον γράμμα ἀποστελλόμενον ἐξ Αὐστρίας ἢ ἐξ ἄλλης ἐπικρατείας τῆς Αὐстроγερμανικῆς ταχυδρ. ἐνώσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ ἐξ Ἑλλάδος εἰς Αὐστρίαν ἢ εἰς ἑτέραν τῆς ἐνώσεως ἐπικρατείαν, ἤθελεν ἀπολεσθῇ ἐκ σφάλματος ταχ. ὑπαλλήλου, ἐκείνη τῶν δυο διευθύνσεων ἐπὶ τῆς χώρας τῆς ὁποίας ἤθελε συμβῇ ἡ ἀπώλεια, ἀποζητιοὶ τὸν ἀποστολέα μὲ ψιφονία 21 (αὐστρ. νόμισμα) ἐντὸς δυο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτήσεως.

Τὸ δικαίωμα τῆς αἰτήσεως λήγει μετὰ 6 μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τοῦ γράμματος· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, οὐδεμία ἀποζημίωσις δίδεται.

Εἰς συστημένον γράμμα ἀπολεσθῇ ἐκ σφάλματος ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, ἡ ἀποζημίωσις πληρύνεται ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς ἢ Ἑλληνικῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, καθόσον τὸ γράμμα ἤθελε παραδοθῇ εἰς τὰ Αὐστριακὰ ἢ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια.

Άρθρον 15.

Πᾶν δέμα περιέχον ἐφημερίδας, περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία χαρτοδετμένα ἢ δεδεμένα, φυλλάδια, μουσικὴν, καταλόγους, προγράμματα, ἀγγελίας, τρεχούσας τιμὰς, καὶ λοιπὰ τυπωμένα, λιθογραφημένα ἢ μεταλλογραφημένα ἐξ Αὐστρίας καὶ ἐκ τῆς Αὐстроγερμανικῆς ταχυδρομικῆς ἐνώσεως εἰς Ἑλλάδα ἀποστελλόμενον θέλει προπληρώνεσθαι μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρου, πρὸς 5 σολδία ἀνὰ 40 γραμμάρια, ἢ τοῦ κλάσματος 40 γραμμάριων καὶ τ' ἀνάπαλιν, πᾶν δέμα περιέχον τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα ἀποστελλόμενον ἐξ Ἑλλάδος εἰς Αὐστρίαν καὶ εἰς τὰς χώρας τῆς Αὐстроγερμανικῆς ἐνώσεως προπληρώνεται μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρου πρὸς 11 λεπτά ἀνὰ 40 γραμμάρια ἢ τοῦ κλάσματος 40 γραμμάρων.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Αὐστρίας πληρώνει εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος δι' ἕκαστον δέμα καταγόμενον ἐξ Αὐστρίας ἢ ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Αὐстроγερμανικῆς ταχυδρομικῆς ἐνώσεως καὶ προπληρωμένον δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, τὴν ποσότητα 1 σολδίου ἀνὰ 40 γραμμάρια (2 1/2 λότια) ἢ τοῦ κλάσματος 40 γραμμάρων, εἰς τὸ δέμα διεκκομίζεται μετὰ τοῦ Αὐστριακοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ συνόρου δι' ἐξόδων τῆς Αὐστρίας, καὶ τὴν ποσότητα 3 σολδίων ὡσαύτως ἀνὰ 40 γραμμάρια (2 1/2 λότια) ἢ τοῦ κλάσματος

40 γραμμάρων, εἰς τὴν διεκκομίσιν γίνεται δι' ἐξόδων τῆς Ἑλλάδος.

Ὁσαύτως καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Γενικὴ Διεύθυνσις πληρώνει εἰς τὴν τῆς Αὐστρίας δι' ἕκαστον δέμα καταγόμενον ἐξ Ἑλλάδος καὶ προπληρωμένον δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, τὴν ποσότητα δύο σολδίων ἀνὰ 40 γραμμάρια (2 1/2 λότια) ἢ τοῦ κλάσματος 40 γραμμάρων, εἰς τὸ δέμα διεκκομίζεται μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ συνόρου δι' ἐξόδων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ποσότητα τῶν 1 σολδίων ὡσαύτως ἀνὰ 40 γραμμάρια ἢ τοῦ κλάσματος 40 γραμμάρων, εἰς τὴν διεκκομίσιν γίνεται δι' ἐξόδων τῆς Αὐστρίας.

ἵνα ἀπολαύσῃ τὰ ἔντυπα τῆς χρησιμοποιήτης ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐλαττώσεως τῶν τελῶν, προπληρώνονται μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὅρου, ἡ μέχρι τῶν ὁρισμένων ἐν ταῖς σχετικαῖς συμβάσεσιν ὁρίων, τίθενται ὑπὸ ταινίαν καὶ δὲν φέρουσιν οὐδὲν χειρόγραφον, ἀριθμὸν ἢ οἰονδήποτε διὰ τῆς χειρὸς σημεῖον, εἰμὴ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιγραφομένου, τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀποστολέως καὶ τὴν ἡμερομηνίαν.

Τὰ μὴ ἐκπληρώσαντα τοὺς ὅρους αὐτοὺς ἔντυπα θεωροῦνται ὡς γράμματα, καὶ λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν συνεπῶς.

Άρθρον 16.

Τὸ τέλος τῶν γραμμάτων, τῶν δειγμάτων, τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐντύπων παντὸς εἶδους τῶν ἐκ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν εἰς τὸ Ἑλλ. Βασίλειον ἀποστελλομένων ἀκαλύπτως καὶ τ' ἀνάπαλιν συνίσταται.

α.) Ἐκ τοῦ ξένου τέλους.

β.) Ἐκ τοῦ Αὐστριακοῦ τέλους ἢ ἐκ τοῦ τέλους τῆς Αὐстроγερμανικῆς ἐνώσεως, κατὰ τὰς συνομολογηθείσας ἢ συνομολογηθησόμενας μὲ τὰς ξένας διευθύνσεις συμβάσεις.

γ.) Ἐκ τοῦ θαλασσίου κομιστροῦ, καὶ

δ.) Ἐκ τοῦ Ἑλλ. τέλους, τοῦ ἐν τῷ ἀρθρῷ 11 τῆς παρούσης συμβάσεως συμφωνηθέντος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Διεύθυνσις πληρώνει εἰς τὴν Αὐστριακὴν τὸ ξῖνον καὶ τὸ Αὐστριακὸν ἢ Γερμανικὸν τέλος διὰ τῆς προπληρωτέας ἀνταποκρίσεως τὰς ἐξ Ἑλλάδος καταγομένας διὰ τὰς ξένας ἐπικρατείας καθὼς καὶ διὰ τὰς ἀπληρώτους, τὰς ἐκ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν καταγομένας διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ θαλασσίου κομιστροῦ ἀνήκει εἰς τὴν Αὐστριακὴν ἢ τὴν Ἑλληνικὴν Διεύθυνσιν, καθόσον ἡ μετακόμισις γίνεται διὰ τῶν Αὐστριακῶν ἢ Ἑλληνικῶν ἀτμόπλοιων.

Τὸ ἑλλ. τέλος ἀποδίδεται ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς διευθύνσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διὰ τὰς ἀπληρώτους ἀνταποκρίσεις τὰς ἐξ Ἑλλάδος καταγομένης καθὼς καὶ διὰ τὰς ἐκ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν καταγομένης, καὶ προπληρωμένης μέχρι τοῦ πρὸς ὄν ὄρου.

Ἡ ἐκουσία ἢ ὑποχρεωτικὴ προπληρωμὴ μέχρι τοῦ πρὸς ὄν ὄρου ἢ μέχρι συνόρου τινὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ μνημονευομένων ἀνταποκρίσεων, οἱ ὅροι οὓς ὀφείλουν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ δείγματα καὶ τὰ ἐντυπα, ἵνα ἀπολαύσῃ τοῦ μετρίου τέλους, οἱ ὅροι τῆς συστάσεως τῶν γραμμάτων κτλ. ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν ἐν ταῖς συνομολογηθείσαις ἢ συνομολογηθησομέναις ταχ. συμβάσεσι μεταξὺ Αὐτρίας καὶ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν περιεχομένων.

Οἱ ὅροι καθ' οὓς ἀνταλλάσσονται μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Αὐτρίας καὶ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος τὰ γράμματα, τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ τὰ ἐντυπα, τὰ ἐκ τῶν χωρῶν εἰς ἃς ἡ Αὐστρία χρησιμεύει ὡς μέσον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασιλεῖον καὶ τ' ἀνάπαλιν ὑποστελλόμενα σημειοῦνται ἐπὶ δύο πινακῶν προσηρτημένων ἐν τῷ Κανονισμῷ τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 17.

Ἡ προπληρωμὴ παντὸς εἶδους ἀνταποκρίσεων δύναται νὰ γίνῃ εἰς ἀμοτέρας τὰς συμβαλλομένης ἐπικρατείας διὰ τῶν ἀρμοδίων γραμματοσήμων.

Ἄρθρον 18.

Ὅσας τὰ ἐπιτιθέμενα ἐπὶ ἐνὸς γράμματος γραμματόσημα παριστῶσι ποσότητα κατωτέραν τῆς ὀφειλομένης διὰ τὴν μέχρι τοῦ πρὸς ὄν ὄρου προπληρωμῆς, τὸ γράμμα θεωρεῖται ὡς ἀπλήρωτον καὶ διατιμᾶται ὡς τοιοῦτον, ἐκπιπτομένης τῆς ἀξίας τῶν ἐπ' αὐτοῦ γραμματοσήμων.

Ὅσας τὰ ἐπιτιθέμενα ἐπὶ τῶν ἐντύπων καὶ τῶν δειγμάτων ἐμπορευμάτων γραμματόσημα παριστῶσι ποσότητα κατωτέραν τῆς ὀφειλομένης διὰ τὴν μέχρι τοῦ πρὸς ὄν ὄρου προπληρωμῆς, τὰ ἐντυπα καὶ τὰ δείγματα διατιμῶνται ὡς ἀπλήρωτα γράμματα, ἀφαιρουμένης τῆς ἀξίας τῶν ἐπιτιθέντων γραμματοσήμων.

Τὰ ἐπιφορτισμένα τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν κεκλισμένων φακέλων Αὐστριακὰ καὶ Ἑλληνικὰ Ταχ. Γραφεῖα, κρατοῦσι λογαριασμὸν τῶν γραμματοσήμων τούτων, κατὰ τὴν δια-

τίμησιν τῶν ἀνεπαρκῶς διὰ γραμματοσήμων προπληρωθεισῶν ἀνταποκρίσεων.

Ἄρθρον 19.

Τὰ γράμματα, τὰ παντὸς εἶδους ἐντυπα καὶ τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων, τὰ κακῶς ἐπιγεγραμμένα ἢ διευθυνθέντα ἀντεπιστρέφονται ἀμοιβαίως ἀνευ ἀναβολῆς, κατὰ τὰς τιμὰς τὰς ὁποίας παρεδόθησαν ταῦτα εἰς λογαριασμὸν τῆς ἀποστελλούσης ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἑτέραν.

Τὰ γράμματα, τὰ παντὸς εἶδους ἐντυπα καὶ τὰ δείγματα ἐμπορείας, τὰ ὅποια δι' οἰανδήποτε αἰτίαν δὲ δύνανται νὰ ἐπιστρεφῶσιν εἰς τοὺς ἐπιγεγραμμένους ἀντεπιστρέφονται ἐκατέρωθεν.

Ὅσα δὲ τῶν ἀντικειμένων τούτων παρεδόθησαν προπληρωμένα ἀντεπιστρέφονται ἀνευ τέλους καὶ ἀνευ ἀφαιρέσεως. Ὅσα δὲ παρεδόθησαν εἰς λογαριασμὸν ἀποδίδονται ἐπὶ τῇ τιμῇ, ἐφ' ἣς ἀρχικῶς ὑπελογίσθησαν ὑπὸ τῆς ἀποστελλούσης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 20.

Τὰ γράμματα, τὰ παντὸς εἶδους ἐντυπα καὶ τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων τὰ ἀντεπισταλθέντα ἕνεκα ἀλλαγῆς διαμονῆς τῶν ἐπιγεγραμμένων, δὲν υποβάλλονται ὡς ἐκ τῆς ἀνταποστολῆς ταύτης εἰς συμπληρωματικὸν τέλος.

Αἱ συστημένοι ἀνταποκρίσεις, ἐν περιπτώσει ἀνταποστολῆς, θεωροῦνται ὡς γράμματα, χωρὶς νὰ υποβάλλωνται εἰς ἰένον δικαίωμα συστάσεως.

Ἄρθρον 21.

Αἱ δύο Γεν. Διευθύνσεις τῆς Αὐτρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν δέχονται οὐδὲν γράμμα διευθυνόμενον εἰς μίαν τῶν δύο ἐπικρατειῶν ἢ τὰς χώρας αἵτινες θαναρίζονται τὸ μέτρον αὐτῶν, περιέχον χρυσόν, ἢ κατεργασμένον ἀργυρὸν, ἢ ἀδάμαντας, ἢ πολυτίμα πράγματα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ὑποκείμενα εἰς τελωνικὸν δικαίωμα.

Ἄρθρον 22.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς λιμέσι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων ἐν τοῖς Αὐστριακοῖς λιμέσι δέχονται παρὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων μόνον τὰς μετακομιθεσομένης ἀνταποκρίσεις, ὑποχρεούμενοι μάλιστα νὰ δέχωνται καὶ νὰ παραδίδωσι τοὺς ταχυδρομικοὺς φακέλους εἰς τὰ ἀρμόδια ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

Ἐξαιροῦνται αἱ ἀνταποκρίσεις τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρακτόρων τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων μεταξὺ τῶν καὶ μετὰ τῶν Γεν. κεντρικῶν Διευθύνσεων τῶν ἐν Αὐστρίᾳ, ὡς καὶ αἱ ἀνταποκρί-

σεις τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὀργάνων τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς λιμέσι μεταξύ αὐτῶν καὶ μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς των.

Ἡ αὐτὴ ἐξαίρεσις ὑφίσταται καὶ διὰ τὰς ἀνταποκρίσεις τῆς ὑπηρεσίας τῶν πρεκτόρων τῶν ἑλλ. ἀτμοπλοίων μεταξύ αὐτῶν καὶ μετὰ τῶν Γεν. κεντρικῶν Διευθύνσεων των, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὀργάνων τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν τοῖς αὐστριακοῖς λιμέσι μεταξύ αὐτῶν καὶ μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς των.

Οἱ διευθύνται τῶν ἀτμοπλοίων τῶν ὀρισμένων εἰς τὴν ἀμοιβαίαν μεταφορὰν τῶν ἀνταποκρίσεων ἁμροτέρων τῶν Γεν. Διευθύνσεων ἐπαγρυπνοῦσιν ἵνα μὴ μεταφέρωνται γράμματα ὁλλῶς ὑπὸ τοῦ πληρώματός των ἢ ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν καὶ καταγγέλλουσιν ὅπου ἀνήκει τὰς παραβάσεις.

Ἄρθρον 23.

Ἡ Αὐστριακὴ καὶ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως νὰ μεταφέρωσι διὰ τῆς χώρας αὐτῶν ὡς καὶ διὰ τῶν διαπλεόντων μεταξύ Αὐστρίας καὶ Ἑλλάδος ἀτμοπλοίων τοὺς κεκλεισμένους φακέλλους, τοὺς ὁποίους τὰ ἀμοιβαία ταχυδρομεῖα ἤθελον ἀνταλλάσσει μεταξύ τῶν ξένων γραφείων.

Ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος πληρῶνει εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Αὐστρίας διὰ τὴν ἀξίαν τῆς διὰ θαλάσσης μεταφορᾶς τῶν γραμμάτων, δειγμάτων ἐμπορίας, ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων περιεχομένων ἐντὸς τῶν κεκλεισμένων φακέλλων, τοὺς ὁποίους τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα ἤθελον ἀποστέλλει ἢ δεχέσθαι διὰ τῶν αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων τὴν ποσότητα 16 σολδίων ἀνὰ 2 λῶτια, καθαροῦ βάρους, διὰ τὰ γράμματα, καὶ τὴν ποσότητα 60 σολδίων κατὰ χιλιόγραμμον, ὡσαύτως καθαροῦ βάρους διὰ τὰ δειγμάτων ἐμπορευμάτων καὶ διὰ τὰ παντὸς εἶδους ἐντυπα.

Ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Αὐστρίας πληρῶνει εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀξίαν τῆς διὰ θαλάσσης μεταφορᾶς τῶν γραμμάτων, δειγμάτων ἐμπορίας, ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων περιεχομένων ἐντὸς τῶν κεκλεισμένων φακέλλων τοὺς ὁποίους τὰ αὐστριακὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα θέλουν ἀποστέλλει ἢ δεχέσθαι διὰ τῶν ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων τὴν ποσότητα 16 σολδίων ἀνὰ 2 λῶτια καθαροῦ βάρους, διὰ τὰ γράμματα, καὶ τὴν ποσότητα 60 σολδίων, κατὰ χιλιόγραμμον, ὡσαύτως καθαροῦ βάρους διὰ τὰ δειγμάτων ἐμπορευμάτων καὶ διὰ τὰ παντὸς εἶδους ἐντυπα.

Αἱ τιμαὶ τῆς διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ καὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους μεταφορᾶς τῶν κεκλεισμένων φακέλλων προσδιορίζονται τογούσης περιστάσεως κοινῇ συναινέσει τῶν δύο Γενικῶν Διευθύνσεων. Ἄρθρον 24.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἑλληνικῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, τὰ διαπλέοντα μεταξύ τῶν λιμένων Σύρου, Πειραιῶς καὶ τῶν ἰονίων νήσων καὶ μεταξύ τῶν ἑλληνικῶν τούτων λιμένων καὶ τῶν ξένων λιμένων ἐνθα θέλουν προσορμίζεσθαι τὰ αὐστριακὰ ἀτμοπλοία, κατὰ τὸ δ. ομολόγιόν των, θέλουν ἐξακολουθεῖν νὰ δέχωνται καὶ νὰ μεταφέρωσι τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν ὁποίαν τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα θέλουν ἀνταλλάσσει ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις, εἴτε μετὰ τῶν, εἴτε μεταξύ τῶν ἐν τοῖς ῥηθείσι λιμέσι καθιδρυμένων ἑλληνικῶν, αὐστριακῶν ἢ ξένων ταχυδρομικῶν γραφείων.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος πληρῶνει εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων τῆς Αὐστρίας.

α) διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνταλλασσόμενων μεταξύ τῶν ἑλληνικῶν γραφείων Σύρου, Πειραιῶς, καὶ τῶν ἰονίων νήσων κεκλεισμένων φακέλλων τὴν ποσότητα 8 σολδίων, ἀνὰ 2 λῶτια καθαροῦ βάρους διὰ τὰ γράμματα, καὶ τὴν ποσότητα 12 σολδίων, κατὰ χιλιόγραμμον, ὡσαύτως καθαροῦ βάρους, διὰ τὰ δειγμάτων ἐμπορίας καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἐντυπα.

β) διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰς τοὺς διαφόρους ξένους λιμένας ἀποστελλομένων καὶ τ' ἀνάπαλιν κεκλεισμένων φακέλλων, τὴν ποσότητα 16 σολδίων ἀνὰ δύο λῶτια καθαροῦ βάρους διὰ τὰ γράμματα, καὶ τὴν ποσότητα 60 σολδίων κατὰ χιλιόγραμμον, ὡσαύτως καθαροῦ βάρους, διὰ τὰ δειγμάτων ἐμπορίας καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἐντυπα.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ εἰς Ἑλλάδα ἀποστελλόμενοι παρ' ἄλλων καὶ οὐχὶ παρὰ τῶν ἐν τοῖς ῥηθείσι ξένοις λιμέσι καθιδρυμένων ταχυδρομικῶν γραφείων κεκλεισμένοι φακέλλοι, παραδίδονται εἰς τὰ ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἐλευθερί παντὸς θαλασσίον κομίστρου, ἐκτὸς μόνον ἐὰν ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων ἤθελον ἀναδεχθῆ νὰ προαποτῇ τὸ θαλάσσιον τοῦτο δικαίωμα ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ἐπίσημος τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀλληλογραφία μετακομίζεται δωρεάν μεταξύ τῶν ἑλληνικῶν λιμένων ἐνθα προσορμίζονται τὰ αὐστριακὰ ἀτμοπλοία.

(Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου, Τόμ. Α'.) 40

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἔλεος τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀλλήλογραφίας ὡς καὶ τῶν φύλλων εἰδοποιήσεως καὶ ἄλλων λογιστικῶν ἐγγράφων προερχομένων ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις μεταφερομένων ἀνταποκρίσεων κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 24 τὰς παρούσας συμβάσεως δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸ ζήτημα τῶν γραμμάτων, ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων παντὸς εἶδους ἅτινα διατίθενται κατὰ τὰς ὀριζομένης ἐν τοῖς μνημονεύει ἀρθροῖς τιμὰς τῆς μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 27.

Τὰ πληρωτέα δικαιώματα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 23 καὶ 24 μνημονευθέντων κεκλεισμένων φακέλλων καταχωροῦνται ἐντὸς τριμήνου λ|μοῦ.

Ἄρθρον 28.

Τὸ διὰ τὰς ἀνταλλαγὰς μεταξὺ τῶν δύο Γ. Διευθύνσεων ἀνταποκρίσεις δικαιώμα ἐκκαθαρίζεται διὰ λ|μοῦ συντασσόμενου καθ' ἑκάστην τριμηνίαν.

Τὸ πληρωτέον ὑπόλοιπον πληρώνεται ἐν τῷ διαστήματι τοῦ μὴν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ τριμήνου λ|μοῦ, τοῖς μετρητοῖς (νόμισμα Αὐστρικόν) ἢ εἰς συναλλαγματικὰς δι' ὁλόκληρον τὴν ποσότητα, κατὰ τὸ αὐτὸ νόμισμα, καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων ἐν Τεργέστη, ἢ εἰς τὴν Γ. Διεύθυνσιν τῶν Ἑλλ. ταχυδρομείων, ἐὰν αὕτη ἢ ἐκεῖνη ἔχῃ νὰ λαμβάνῃ.

Ἄρθρον 29.

Αἱ δύο Γεν. Διευθύνσεις καθορίζουν τὸν τύπον τῶν λ|μῶν, καὶ πᾶν ἄλλο μέτρον λεπτομερείας καὶ τάξεως ἀναγκαῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐνδεικνύμενα μέτρα δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι παρ' ἀμφοτέρων τῶν διευθύνσεων, ὡς αἰετὶ ἀναγνωρίσῃ, κοινῇ συναινέσει, τὴν τοιαύτην ἀνάγκην.

Ἄρθρον 30.

Ἡ παρούσα σύμβασις τίθεται εἰς ἐνέργειαν τὸ ταχύτερον, καὶ ἰσχύει μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1870· τοῦτου δὲ παρελθόντος, διαρκεῖ ἰσχύουσα, ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος μέχρι οὗ ἡ μία τῶν δύο Κυβερνήσεων ἀναγγεῖλῃ πρὸς τὴν ἑτέραν ἐν ἔτος προτοῦ τὴν πρόθεσιν αὐτῆς τοῦ νὰ παύσῃ ἡ ἰσχὺς τῆς συμβάσεως, ἢ ἄλλως τε ἐν περιπτώσει καθ' ἣν νέα συνθήκη ἀναπληρώσῃ αὐτήν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, καὶ ἂν ἡ Ἑλ-

ληνικὴ κυβέρνησις τὸ ζήτημα, αἱ μνημονευθεῖσαι ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1 καὶ 4 τῆς παρούσης συμβάσεως συγκοινωνίαι ἐξακολουθοῦσι πάντοτε.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ παρούσα σύμβασις καταργοῦνται ἢ τε συνολογῶνται μεταξὺ τῆς αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τὴν 27|9 Δεκεμβρίου 1850 ταχυδρ. σύμβασις, ἢ συνολογῶνται μεταξὺ τῆς Γ. Διευθύνσεως τῶν Ἑλλ. ταχυδρομείων καὶ τῆς Γ. Διευθύνσεως τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Αὐστρ. Λόγδ τὴν 26|8 Δεκεμβρίου 1850 ναυτιλιακὴ σύμβασις, καὶ ἡ συνολογῶνται μεταξὺ τῆς αὐτῆς Γ. Διευθύνσεως τοῦ Λόγδ καὶ τῆς πρώτης Κυβερνήσεως τῶν Ἰονίων Νήσων τὴν 1|13 Δεκεμβρίου 1853 ταχυδρ. καὶ ναυτιλιακὴ σύμβασις.

Ἄρθρον 31.

Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς ἀνταλλαχθῶσονται εἰς Ἀθήνας ὅσον οἷον τε τάχιον.

Εἰς πίστωσιν τοῦτου οἱ ἀμφοτέρωι πληρεξούσιοι ὑπεγράψαν τὴν παρούσαν σύμβασιν ἐπιθέντες καὶ τὰς ἰδίας σφραγίδας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 5|17 Ἀπριλίου τοῦ χιλιεστοῦ ὀκταστοῦ ἐξηκοστοῦ ἐξέδρου ἔτους.»

ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ (Τ. Σ.)

ΤΕΣΤΑΣ (Τ. Σ.)

ε) Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, ἔχον οὕτως.

«Ὁ διὰ τοῦ ΧΟΓ'. Νόμου τῆς 8 Αὐγούστου 1861 ὁρισθεὶς ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐνέργειᾳ καὶ διαθέσιμότητι ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ ἀναβιβάζεται εἰς ἐξακοσίους εἴκοσι.»

ς) Περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Κατ' ἔτος διὰ Β. Διατάγματος θέλουν ὀρίζεσθαι αἱ νῆσοι καὶ οἱ παράλιοι δῆμοι τοῦ Κράτους, τῶν ὁποίων οἱ στρατεύσιμοι ἀπαλλάσσονται τῆς κατὰ ξηρὰν, καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν κατὰ θάλασσαν στρατεύσειν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ναυτολογία αὕτη ἐνεργεῖται διὰ κληρώσεως, ὡς καὶ ἡ στρατολογία· κληρόνονται δὲ οἱ δυνάται τῶν νήσων καὶ παραλίων δῆμων, τῶν κατὰ τὸ 1 ἄρθρον ὁρισθησομένων, ἀπὸ τοῦ δεκάτου ὀγδόου, ἀρχομένου, μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου, συμπληρωμένου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Άρθρον 3.

Η κλήρωσις τῶν διὰ τὸ Β. Ναυτικὸν προωρισμένων ἐνεργεῖται ἀπαρἀλλάκτως, ὡς καὶ, τῶν, διὰ τὸν στρατὸν.

Άρθρον 4.

Συνιστῶνται ναυτολογικαὶ ἐπιτροπαὶ εἰς Σύρον, Πειραιᾶ, Πάτρας καὶ Πόρον.

Άρθρον 5.

Ἐκάστη ναυτολογικὴ ἐπιτροπὴ θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ τὸν λιμενάρχην ἢ ὑπολιμενάρχην, ὡς πρέσβρον, ἓνα ἀξιωματικὸν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι διατελοῦντα, καὶ προσδιοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, καὶ ἓνα ἱατρὸν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ὃν δύναται ὁ ἀναπληροῦν, ἐν ἐλλείψει, ὁ ἱατρός τῆς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο σταθμευούσης φρουρᾶς, προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ λιμενάρχου.

Άρθρον 6.

Ἡ θητεία τῶν εἰς τὸ Β. Ναυτικὸν κατατασσομένων ἔσται ἑξαετής· ἤτοι τριετὴς διαρκείας ὑπηρεσίας καὶ τριετὴς ἐφεδρίας, ὡς καὶ ἡ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

Άρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀντικατάστασις· εἰσὶ δὲ δεκτοὶ ὡς ἀντικαταστάται οἱ διανύσαντες ὁλόκληρον θητείαν ἐν τῷ Β. Στόλῳ, καὶ οἱ φέροντες δίπλωμα ἐμποροναύτου, ἀποδεδειγμένως δὲ ὑπηρέτησαντες τρία τοῦλάχιστον ἔτη ὡς τοιοῦτοι.

Άρθρον 8.

Εἰσὶ δεκτοὶ ἐν τοῖς Β. πληρώμασιν ὡς ἐθελονταὶ καὶ ὡς ἀντικαταστάται, οἱ ἔχοντες ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ εικοστοῦ δευτέρου, ἀρχομένου, μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ, συμπληρωμένου, ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἀφοῦ παρουσιάσωσιν ἢ ἄρῃσιν ἐκ τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἢ δίπλωμα ἐμποροναύτου.

Άρθρον 9.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατάταξις παιδῶν ἀπὸ τοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους μέχρι τοῦ δεκάτου ἐβδόμου συμπληρωμένου, πλὴν οὗτοι δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς μετὰ ταῦτα κληρώσεως.

Άρθρον 10.

Οἱ κληρωθῆσόμενοι, ὅταν θεωρηθῶσι παρὰ τῶν ναυτολογικῶν ἐπιτροπῶν ὡς ἱκανοί, ἀποτέλλονται ἐν τοῖς Β. πλοίοις κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Άρθρον 11.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐνστάσεις κτλ. ἰσχύουσι τὰ περὶ ἀπογραφῆς τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νόμου κανονίζόμενα.

Άρθρον 12.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

ζ) Περί λειπομαρτύρων, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Άρθρον 1.

«Κλητευθέντος μάρτυρός τινος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν καὶ μὴ ἐμφανισθέντος, τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων δύναται, προτείναντος τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ κατηγορουμένου, ἐνώσω δὲν ἐξετασθῇ εἰσέτι ὁ πρῶτος μάρτυς ὁ ἀναβάλλῃ τὴν συζήτησιν τῆς κατηγορίας εἰς ἑτέραν τινὰ συνεδρίαν.

Άρθρον 2.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναβολῆς, τὸ δικαστήριον καταδικάζει τὸν μὴ ἐμφανισθέντα μάρτυρα εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ εἰς φυλάκισιν ἐνὸς ἔτους καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐκ τῆς μὴ ἐμφανιστέως του προσηνεθέντων ἐξόδων, καὶ διατάσσει τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν αὐτοῦ. Μὴ ἐγκριθείσης ὁμῶς τῆς ἀναβολῆς, ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 381 καὶ ἐπόμενα τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Άρθρον 3.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ὀφείλει, καὶ τοι διαταχθείσης τῆς διὰ βίας προσαγωγῆς τοῦ μάρτυρος, νὰ κλητεύσῃ ἐκ νέου αὐτὸν, ἂν δὲ καὶ πάλιν δὲν ἐμφανισθῇ αὐτός ἢ δὲν προσαχθῇ βίβαιως καταδικάζεται, εἴτε ἀναβληθῇ πάλιν ἡ δίκη εἴτε μὴ, κατὰ τὸ πρὸν γούμενον ἄρθρον εἰς τὴν ποινὴν τῆς ὑποτροπῆς.

Άρθρον 4.

Ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς δύναται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 338 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὁρισμένα. Ἡ ἀνακοπὴ αὕτη εἰσάγεται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τὴν ἡμέραν ἐκείνην καθ' ἣν πρόκειται νὰ δικασθῇ ἡ κυρία ὑπόθεσις καὶ γίνεται ἡ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις, μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 339, 341 καὶ 382 τῆς ποιν. δικονομίας ὁρισμένα. Ἄν ὁμῶς ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς δὲν ἔλαβε ἀνακοπὴν ἢ ἀπόφασιν ἐκτελεῖται.

Άρθρον 5.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ὅστις ᾔθελε παραβῇ τὰς διατάξεις τῶν ἀνω-

τέρω ἄρθρων τιμωρεῖται πιθαρχικῶς παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων καταργεῖται. »

Ἐνταῦθα ἐπρότεινέ τις ἵνα ἡ Κυβέρνησις παραχωρήσῃ τὰ μέσα εἰς τὸν βουλευτὴν Σ. Σωτηρόπουλον ὅπως μεταβῇ εἰς τὴν Εὐρώπην νὰ μελετήσῃ τὰ διάφορα φορολογικὰ συστήματα διότι ἀσχολεῖται ἤδη εἰς τὴν σύνταξιν νομοσχεδίου τοιοῦτου. Παρατηρησάντων δὲ τινων, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται μὲν νὰ ἀποφασίσῃ ἡ ἰδίᾳ αὐξάνειν δαπάνης τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ συστήσῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τὸ σπουδαῖον τῆς ὑποθέσεως, ἐπήνεγκαν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἀρ' αὐτὴ ἡ Βουλὴ συνιστᾷ τὸ ἀναγκαῖον τῆς δαπάνης ταύτης, ἀποδέχεται τὴν σύστασιν τῆς. Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ συνήνεσε.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος, ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τινων, ὅτι παρήλθεν ἡ ὥρα διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

A. I. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. Κωσταντᾶς,

X. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'.

Τῆς 9 Ἀπριλίου 1867.

Περὶ τὴν 10 ὥραν Π. Μ. ἐγένετο ἡ Βουλὴ πλήρης, τὰ δὲ πρακτικὰ τῆς προτεραίας ἀναγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγγελλάντος τοῦ προέδρου, ὅτι κατὰ τὸ ἐκδοθὲν πρόγραμμα ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ὁρκωδυσία τοῦ πρίγκιπος Ἰωάννου ὡς ἀντιβασιλέως, ἐγένετο κλήρωσις εἰκοσαμελούς ἐπιτροπῆς ἵνα μετὰ τῶν μελῶν τοῦ προεδρείου δεχθῇ καὶ προϋπαντήσῃ τὸν βασιλέα μετὰ τοῦ ἀντιβασιλέως, καὶ ἔλαχον οἱ ἐξῆς: Γ. Πλέσσας, Κ. Πεταλᾶς, Α. Γ. Φωσκάδης, Κ. Θεοδώρου, Κ. Χαιστοδούλου, Ι. Βαλασόπουλος, Ι. Μπαλάφας, Σ. Χ. Στεφανόπουλος, Αἰακ. Λογιοτατίδης, Κ. Δαρειώτης, Κ. Πλατὺς, Α. Παιμεζᾶς, Α. Καραλίδης, Δ. Τσόκρης, Γ. Περωνίης, Α.

Γρηγοριάδης, Ἀρώνης, Κοπανίτσας, Καραμάνος, Χ. Κανιλλόπουλος καὶ Κ. Κυπριάδης.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναστὰς εἶλετο τάδε·

Κύριοι Βουλευταί,

«Ὅταν εὐφραστήθητε νὰ με τιμήσητε με τὰς ψήφους σας, σὰς εὐχαρίστησα καὶ οἷς ὑπεσέσθην, ὅτι ἐφ' ὅσον δύνηθαι θέλω διεξαγάγει τὴν ἀνατεθείαν μοι ἐξουσίαν τοῦ προέδρου καὶ τὰς συζητήσεις, ὅσον εἶναι δυνατόν μετὰ τὴν μεγαλειτέραν εἰλικρινεῖαν, τιμιότητα καὶ ἀμεροληψίαν. Νομίζω, ὅτι τὸ ἐξετέλεσα. Ἐάν δὲ τινα ἐλύπησα, ἀφορῶν ὅμως πάντοτε εἰς τὸ ἀληθές συμφέρον καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς Βουλῆς, ἐλπίζω, ὅτι θέλω τύχει τῆς συγγνώμης σας, καθόσον ἐξ εἰλικρινείας καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ κανονισμοῦ τοῦτο ἐξετέλεσα.

Εἶμαι, κύριοι, πολὺ εὐχάριστος ἀπὸ ὑμῶν, καὶ καυχῶμαι, ὅτι αὕτῃ ἡ Σύνοδος ἐδείξεν ὁμοφωνίαν μετὰ ἐρονήσεως καὶ πατριωτισμοῦ, ἐδείξεν, ὅτι γνωρίζει νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ σύνταγμα καὶ νὰ διευθύνῃ τὰς συζητήσεις μετὰ ὅλην τὴν σπουδαιότητα, ἥτις ἐμπρέπει εἰς τὸ μέγα τοῦ ἔθνους νομοθετικὸν σῶμα. Ἐλπίζω, ὅτι θὰ παύσουν πλέον οἱ συκοφαντοῦντες τὸ ἔθνος, ὅτι δὲν δύναται νὰ διοικηθῇ συνταγματικῶς.

Εἶμαι, κύριοι, πολὺ εὐχάριστος ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ προεδρείου, τοὺς ἀντιπροέδρους καὶ γραμματεῖς, διότι συνειργάσθησαν μετ' ἐμοῦ ἐν τιμῇ καὶ εἰλικρινείᾳ· εἶμαι εὐχάριστος ἀπὸ τὸν ταμίαν διότι ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον του ἀκριβῶς· εἶμαι τέλος εὐχάριστος ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ Γραφείου καὶ ἐκφράζω αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας μου, καὶ ἀπὸ ὅλων τὸ προσωπικόν.

Κύριοι, δὲν ἔχω περισσότερα νὰ εἰπῶ. Εὐχομαι νὰ ἐπανέλθῃτε σὺν θεῷ ἐν ὑγείᾳ καὶ πλήρει ὁμοφωνίᾳ, ἵνα διεξαγάγωμεν τὰ ἔργα ἡμῶν πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν τοῦ τε ἔθνους καὶ τοῦ θρόνου.»

Ἀκολουθῶς ἐπὶ τῇ προτάσει τινος ἡ Βουλὴ ἐξέφρασεν ὁμοφώνως τὰς εὐχαριστίας τῆς εἰς τὸν πρόεδρον διὰ τὴν ἀκριβῆ τῶν χρεῶν τοῦ ἐκπλήρωσιν.

Περὶ δὲ τὴν 12 ὥραν ἀναγγέλλθη διὰ κανονοβολισμῶν ἡ ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων ἀναχώρησις τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἀντιβασιλέως, αἰέσεως δὲ ἐξῆλθε τῆς κήθουσης ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς μετὰ τῆς κληρωθείσης εἰκοσαμελούς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς εἰς τὴν μεγάλην πόλιν καὶ τοὺς ὠδήγησαν εἰς τὸν προητοιμασμένον θρόνον, ὅθεν ὁ βασιλεὺς, ἔχων εἰς τὰ δεξιὰ

τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, τὴν ὑπασπιστὴν καὶ τὴν λοιπὴν ἀκλουθίαν αὐτοῦ, ἀριστερὰ δὲ τὴν Α. Υ. τὸν πρίγκιπα Ἰωάννην καὶ τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐχαιρέτησε τοὺς ΚΚ. Βουλευτὰς καὶ τὸ περιστάμενον πλῆθος.

Μετὰ ταῦτα εἰς μὲν τῶν γραμματέων ἀνέγνω τότε τὸν περὶ πολιτογραφίσεως τῆς Α. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως Νόμον, ὁ δὲ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου, παρσάμενος, ἐξεργώνησε τὰς καταλλήλους εὐχάς. Τότε ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκιψ Ἰωάννης, θείς τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ἔδωκεν ἀκριπὲς τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ ἀντιβασιλείας ὀριζόμενον ὅρκον, κατὰ τὸ περὶ τούτου πρωτόκολλον, ὡς καταχωρίζομενον.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

τῆς ὁρκωμοσίας τῆς Α. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως.

Τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ ἐξῆκτῳ ἔτει, τῇ ἐνάτῃ Ἀπριλίου, Κυριακῇ, ὥρα 12 τῆς μεσημέριος, ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου Α', τῶν ὑπουργῶν, τῶν Βουλευτῶν καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκιψ Ἰωάννης, ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸν ἀπὸ 31 Δεσίου 1866 Νόμον περὶ ἀντιβασιλείας ὅρκον ἔχοντα οὕτως.

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νά τηρῶ πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, νά προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νά φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νά διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Πρὸς βεβαίωσιν τούτων συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, εἰς διπλοῦν, ὅπερ ὑπεγράφη ἰδίᾳ χεὶρὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως, τῶν ὑπουργῶν, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Προέδρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

ΙΩΑΝΝΗΣ,

+ Ἀθηνῶν ΘΕΟΦΙΛΟΣ,

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς,

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ Πρόεδρος, Ε. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΒΟΥΣΑΡΗΣ, Χ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ,
Δ. ΓΡΙΒΑΣ, Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Παρατεταμέναι ἀνευρημαὶ καὶ ζητωκραυγαὶ παρηκολούθησαν τὴν τε ὁρκωμοσίαν καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ περὶ τούτου πρωτοκόλλου.

Ἀκολούθως ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Α. Υ. ὁ Ἀντιβασιλεὺς ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Βουλῆς, συνοδευθέντες μέχρι τῆς ἐξῆς πύλης ὑπὸ τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν τοῦ προεδρείου καὶ τῆς μεγάλης πρεσβείας.

Μετὰ ταῦτα ἐπαναλαβόντος τοῦ προέδρου τὴν ἐδραν του, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργὸς καὶ εὐχαριστήσας τὴν Βουλὴν διὰ τὴν συνδρομήν, ἣν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐχορήγησε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Συνόδου, ἐκήρυξε τὴν λήξιν τῆς Β'. Συνόδου διὰ τοῦ ἐξῆς Β. Διατάγματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

«Ἐγὼντες ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Συντάγματος κηρύττομεν τὴν λήξιν τῆς Β'. Συνόδου τῆς Α. Βουλευτικῆς Περιόδου.

Ὁ ἡμέτερος πρόεδρος [τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἀπριλίου 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὁ δὲ πρόεδρος ἐβεβαίωσεν, ὅτι θέλει καταχωρίσει αὐτὸ εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁ Πρόεδρος

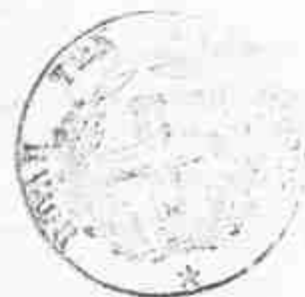
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Β. ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,

Χρ. Μαστραπᾶς.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΚ. ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Αίγιαλείας.	Βάλτου.
— Κωνστ. Θεοδώρου,	Σπυρίδων Καραϊσκάκης, —
— Άνδρ. Μιχαλόπουλος.	Άνδρέας Στράτος.
Αιγίνης.	Βονίτσας και Ξηρομέρου.
— Αϊακός Λογιωτατίδης.	Δημήτριος Γρίβας, —
— Άνδρου.	Γ. Γεροθανάσης, —
— Άναγν. Γιαννουλίδης.	Παν. Πετιμεζής.
— Μιχ. Α. Καίρης.	Γορτυνίας.
— Νικόλαος Π. Καίρης.	Ευθ. Δεληγιάννης, —
— Άργους.	Γ. Πλαπούτας, —
— Δημήτριος Τσόκρης,	Α. Αντωνόπουλος, —
— Α. Λαμπρινίδης,	Άθαν. Γόνδικας, —
— Κωνστ. Μανουσάκης.	Χ. Σακελλαριάδης.
— Άττικής.	Γουδαίου.
— Όθων Μακρυγιάννης,	Είλιος Β. Μαυρομιχάλης, —
— Περ. Άναρ. Πετράκης,	Α. Πετροπουλάκης.
— Δημ. Καλλιφρονάς,	Λωρίδος.
— Παναγ. Κυριακός,	Χρ. Μαστραπᾶς, —
— Άριστ. Μπαλάνος.	Ιω. Σαφάκας.

Επίδ. Λιμηρᾶς.
— Νικόλ. Παπαμιχαλόπουλος,
— Γεώργιος Ζουμπουλάκης.

Ερμιονίδας.
— Αντ. Σ. Μήτσας,
— Π. Γουζούτσας.

Εύροτανίας.
— Δημ. Τσιτσάρας,
— Γεώργ. Αποστολίδης,
— Πάνος Μανωλίδης,
— Δημήτριος Ζώτος.

Ζακύνθου.
— Κωνστ. Λομβάρδος,
— Δ. Πατέλλης,
— Σ. Λεονταράκης,
— Ίω. Πλαίσσας,
— Ανδρ. Γ. Φωσκάκης.

Ήλείας
— Λυκούργος Κρεστενίτης,
— Στέφανος Στεφανόπουλος,
— Χ. Στεριόπουλος,
— Άλ. Βιλαέτης,
— Άλέκος Άχολος.

Θηβών.
— Λουκάς Κατσίνης,
— Αναγνώστης Δημητρίου.

Θήρας.
— Πέτρος Ζάνος,
— Ιωάννης Βλαδιανός,
— Σπυρίδων Μαλισπίνης.
Ιθάκης.

— Κωνστ. Πεταλάς,
— Αναστ. Μιχαλόπουλος.
Καλαβρύτων.
— Ιωάννης Ζαίμης,

Σωτ. Πετιμεζᾶς,
— Λεων. Πετιμεζᾶς,
— Ανδρ. Οἰκονομόπουλος,
— Ίω. Παπαδόπουλος.

Καλαμών.
— Ιωάννης Φλέσσας,
— Περ. Μαυρομιχάλης,
— Γεώργιος Πετρότης.

Καρυστίας.
— Κωνστ. Δημητριάδης,
— Άλ. Κοντόσταυλος,
— Ίω. Μπαλάφας.

Κέας.
— Τριαντ. Αζαρέτος,
— Κω-στ. Κυπριάδης.

Κερκύρας.
— Σπ. Παδοβάς,
— Σωκ. Κουρής,
— Θεόδωρος Ζερβός,
— Νικόλαος Καρύδης,
— Νικόλ. Παγκράτης,
— Πολ. Κωσταντάς,
— Θεόδωρος Ρωμαιοῦς,
— Νικόλαος Λούβρος.

Κεφαλληνίας.
— Γερ. Μαυρογιάννης,
— Νικ. Γεωργακάτος,
— Αναστ. Άννινος,
— Α. Τσουγανάτος,
— Γεράσ. Αντύπας,
— Αντώνιος Ζερβός,
— Γεώργιος Φλωριάς,
— Γεώρ. Ίακωβάτος,
— Χαρ. Ίακωβάτος,
— Γερ. Λειψιδᾶς.

Κορινθίας.
— Αναστ. Δημητριάδης,

— Άνδρ. Νοταρᾶς,
— Εὐθ. Κανελλόπουλος,
— Ίω. Γ. Ιωάννου,
— Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.

Κυθήρων.
— Γεώργιος Ἀρώνης,
— Ἑρμανουὴλ Κοντολέων,
— Κοσμάς Πανάρετος.

Κυνουρίας.
— Δημ. Βροντίσης,
— Χαρ. Α. Χρηστόπουλος,
— Σπ. Παπαδόπουλος,
— Δημ. Παπανικολάου.

Λακεδαιμόνος.
— Ίω. Βαλασόπουλος,
— Σπ. Σπηλιωτάκης,
— Σπ. Κοπανίτσας,
— Ίω. Α. Κορριωτάκης,
— Αναστ. Κορριωτάκης.

Λεβαδείας.
— Γεώργιος Λάμπας,
— Βασίλειος Σπυρόπουλος.

Λευκάδος.
— Άλέξ. Σταματόπουλος,
— Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης,
— Γερ. Σέρβος.

Λοκρίδος.
— Δημήτριος Τσαμόπουλος,
— Δημήτριος Παπαλουκάς.

Μαντινείας.
— Γεώργιος Μπουκίδης,
— Χρήστος Α. Χρηστόπουλος,
— Βασ. Δημητρακόπουλος,
— Αναγν. Σταυρόπουλος,
— Σπυρ. Οἰκονομίδης.

Μεγαλοπόλεως.
— Ἀθανάσιος Σινανιώτης,
— Ασημ. Ζατούνιτης.

Μεγαρίδος.
— Ξενοφών Λογοθέτης,
— Ιωάννης Ἀλεξίου.

Μεσολογγίου.
— Ἑπαμ. Δεληγεώργης,
— Χαρίλαος Τρικούπης.

Μισσίνης.
— Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος,
— Περ. Μπούτος,
— Π. Καλαμπαριώτης.

Μήλου.
— Ίω. Προβελέγιος,
— Π. Μοδινός.

Νάξου.
— Ἀριστείδης Ραυτόπουλος,
— Ἑμ. Ναυπλιώτης,
— Ν. Κονταράτος.

Ναυπακτίας.
— Ν. Φαρμάνης,
— Ίω. Πρωτοπαπᾶς,
— Ν. Καναβός.

Ναυπλίας.
— Κωνστ. Εὐθυμιόπουλος.
Ξηροχωρίου.

Τηλέμαχος Ρούκης,
— Κίμων Χριστοδούλου.

Οίτυλου.
— Ἀτών. Α. Μαυρομιχάλης,
— Ίω. Κατσάκος,
— Π. Λεωτσάκος,
— Ἀλ. Α. Κουμουνδουράκης.

Όλυμπίας.

- Χαρ. Χριστόπουλος,
- Χ. Κανελλόπουλος,
- Κ. Οικονομόπουλος.

Παξῶν.

- Δημ. Μακρής.
- Παρνασίδος.

- Εὐθύμιος Κεχαγιάς,
- Λουκάς Καραλίβανος,
- Σπυρ. Κρεμεζής.

Πατρῶν.

- Α. Ρηγόπουλος,
- Μπ. Ρούφος,
- Α. Μπουκαούρης,
- Θάνος Κανακάρης.

Πυλίας.

- Άθανάσιος Μησυρλής,
- Κωνστ. Δαρειώτης.

Σκοπέλου.

- Ίω. Δουλίδης,
- Κωνστ. Μελαχρινός.

Σπετσῶν.

- Γεώργιος Μπούμπουλης,
- Δημήτριος Θεοχάρης.

Σύρου.

- Κωνσταντίνος Πλατός,
- Αχιλλεύς Μεταξάς,
- Μιλτιάδης Κανάρης.

Τήνου.

- Ιάκωβος Παξιμαδής,
- Ματθαῖος Γιαννούλης,
- Μιχαήλ Παρίσης.

Τριφυλίας.

- Σωτ. Σωτηρόπουλος,
- Αθ. Γρηγοριάδης,
- Τσίκος Μαυροειδής.

Τριγωνίας.

- Βασ. Σκαλτσοδήμος,
- Δημ. Βότσαρης.

Τροιζηνίας.

- Σπυρ. Καραμάνος,
- Σταμ. Κοριζής.

Υδρας.

- Δημ. Βούλγαρης,
- Άθαν. Μιαούλης, (έτελεύτησε) —

- Α. Κουντουριώτης,
- Φθιώτιδος.

- Τασ. Πλέσσας,

- Αθ. Χατζόπουλος,

- Δημ. Τσιριμώκος,

- Δημ. Χατζίσκος.

Χαλκίδος.

- Δ. Κριεζιώτης,

- Ν. Βουδούρης,

- Αύγ. Αβέρωφ.

Νέων Ψαρών.

- Δημ. Βαλαμζάνος,

- Γ. Σιαματάρας.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Π Ι Ν Α Κ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Σελ.

10 Δεκεμβρίου 1866.

Έναρξις τῆς 6^{ης} Συνόδου — Πρακτικὸν περὶ ἀνα-
γορεύσεως τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου καὶ τῶν νεω-
τέρων Γραμματέων καὶ ἀνάγνωσις Βασιλικοῦ Δια-
τάγματος

2 — 4

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'. τῆς 14 Δεκεμβρίου

Ἀναγγελία περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὀριστικοῦ Προέ-
δρου — Συζητήσεις περὶ τῆς ἀπουσίας τῶν Βουλευτῶν
— Ἀπόρριψις τῆς ἀναβολῆς τῆς περὶ ἐκλογῆς τοῦ
Προέδρου προτάσεως — Ἐκλογὴ ὡς Προέδρου τοῦ Κ.
Α. Κρεστένιτου καὶ προσφωνήσις αὐτοῦ πρὸς τὴν
Βουλὴν

5 — 8

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'. τῆς 15 Δεκεμβρίου.

Ἐκλογὴ τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ Γραμματέων τοῦ
Προεδρείου καὶ παραπομπὴ τῶν βουλευτικῶν ἐκλο-
γῶν Νέων Ψαρῶν καὶ Τήνου εἰς τὰ 1 καὶ 2 τμήμα.

9 — 10

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'. τῆς 16 Δεκεμβρίου.

Ἀνακοίνωσις τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα προσφωνήσεως
τοῦ Προεδρείου ὡς καὶ τῆς ἀπαντήσεως τῆς Α. Μ.

11

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'. τῆς 19 Δεκεμβρίου.

Ανακοίνωσις ἐγγράφου τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ παραίτησεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βουλγαρίας καὶ διορισμοῦ νέου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Κυρίου Α. Κουμουνδούρου. Λόγος τοῦ νέου Πρωθυπουργοῦ περὶ τῆς πολιτικῆς πορείας τοῦ Ὑπουργείου 12— 14

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'. τῆς 20 Δεκεμβρίου.

Ἐκλογὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτροπῶν—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ Ἀντιθαισιλαίας—Παραπομπὴ εἰς τύπωσιν προτάσεως περὶ ἐράνου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σκελλαριάδου—Ἐκλογὴ ὡς ταμίου τοῦ βουλευτοῦ Α. Βροντίση 15— 17

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ'. τῆς 21 Δεκεμβρίου.

Παραδοχὴ εἰς πρώτην συζήτησιν τοῦ περὶ Ἀντιθαισιλαίας νομοσχεδίου—Παρατηρήσεις περὶ τῆς προτιμήσεως τῶν ὑπολειφθεῖσων ἐκκρεμῶν προτάσεων—Ἀποφάνσεις τῆς Βουλῆς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δραχ. 235,162 τῆς χρήσεως 1865, 432,891 80/00 τῆς χρήσεως 1866, 50,000 διὰ βοηθίαν προσφύγων, καὶ παραδοχὴ τῆς τελευταίας εἰς πρώτην συζήτησιν . . 18— 19

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'. τῆς 22 Δεκεμβρίου.

Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Νέων Ψαρῶν—Παραδοχὴ εἰς δευτέραν φασὶν τῶν νομοσχεδίων περὶ Ἀντιθαισιλαίας καὶ τῆς πιστώσεως τῶν 50,000 δραχ. — Ἀποφάνσεις τῆς Βουλῆς περὶ ἐκτυπώσεως καὶ διανομῆς δύο νομοσχεδίων 20

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'. τῆς 23 Δεκεμβρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τοῦ βουλευτοῦ Μακεδονίας παραιτουμένου ἕνεκ τῆς γερωντικῆς ηλικίας του καὶ ἀποδοχὴ αὐτῆς—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τίνου—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ φυγοδικίων—Ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς Νέων Ψαρῶν καὶ ἀναγόμεναις ὡς βουλευτοῦ τοῦ Γ. Σταμα-

τάρα.—Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις νομοσχεδίου περὶ Ἀντιθαισιλαίας καὶ πιστώσεως τῶν δραχ. 10,000—Ἀνάγνωσις εἰς δευτέραν φασὶν τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν Σκωριῶν Λαυρίου καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ—Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας . . 21— 24

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'. τῆς 27 Δεκεμβρίου.

Ἀνάγνωσις διαφόρων ἀναφορῶν.—Εἰσαγωγὴ δύο νομοσχεδίων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, α) περὶ χορηγίας πιστώσεως δραχμῶν 1,000,000 διὰ προμήθειαν ὑλικῶν καὶ β) περὶ ὁμοίας πιστώσεως δρ. 250,000 δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ πρώτη ἐπιψήφισις αὐτῶν.—Ἐπερώτησις περὶ τῆς ἀνευ ἀδείας ἐξαγωγῆς τοῦ λαυριωτικοῦ μολύβδου, ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς—Συζήτησις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τίνου καὶ ἐπικύρωσις αὐτῆς.—Ἵποβολὴ τροπολογιῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ περὶ Κωπαίδος νομοσχεδίου καὶ ἀνατύπωσις αὐτοῦ.—Δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φυγοδικίων.—Πρώτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων: α) περὶ κυρώσεως ἐκτάκτου καὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 432,891: 80/00 τῆς χρήσεως τοῦ 1866· β) περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 265,162 τῆς χρήσεως τοῦ 1865.—Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας . . 24— 30

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ι'. τῆς 28 Δεκεμβρίου.

Ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ πρωθυπουργοῦ περὶ διορισμοῦ τοῦ Α. Γρίβα ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Νεωτέρων, καὶ Κ. Λομβάρδου τῆς Δικαιοσύνης.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς εἰς τὸν πρῶτον τῆς Ἰταλίας δοθείσης δηλώσεως, περὶ ἀμοιβαιότητος τῶν ὑπηκόων ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος καὶ πρώτη παραδοχὴ αὐτοῦ.—Πρώτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῆς Κωπαίδος νομοσχεδίου—Δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ περὶ φυγοδικίων νομοσχεδίου—ὁμοίως δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων: α) περὶ κυρώσεως πιστώσεως δραχ. 432,891

και 80|00, 6') περί ὁμοίας ἐκ δραχ. 235,162
και 2|00 γ') ὁμοίως ἐκ δραχ. 1,000,000 και
δ') ὁμοίως ἐκ δραχ. 250,000 30— 32

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'. τῆς 29 Δεκεμβρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Βαρβα-
κειῦ διαθήκης και ἀποφασίς τῆς Βουλῆς ἐπ' αὐτῆς.
— Τρίτη συζήτησις πιστώσεως ἐκ δραχ. 250,000
δι' ἐκτάκτους ἀποστολάς και παραδοχὴ αὐτῆς.
Ὁμοίως τρίτη συζήτησις και παραδοχὴ πιστώσεως
ἐνός ἑκατομμυρίου δραχμῶν διὰ προμήθειαν ὑλικοῦ.
— Δεύτερα συζήτησις και παραδοχὴ τῶν ἐξῆς νομο-
σχεδίων· α) περί ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος λί-
μνης, 6') περί ἀπαλλαγῆς τῶν ὑπάρχοντων Ἑλλήνων
και Ἰταλῶν κατ' ἀμοιβαιότητα ἀπὸ τοῦ συνεισφέ-
ρειν εἰς καταναγκαστικά δάνεια. — Τρίτη συζήτησις
τοῦ περὶ φυροδίων νομοσχεδίου 33— 40

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'. τῆς 30 Δεκεμβρίου.

Ἐξακολουθήσις τῆς τρίτης συζητήσεως τοῦ περὶ φυ-
ροδίων νομοσχεδίου και παραδοχὴ τοῦ συνόλου αὐτοῦ.
— Τρίτη συζήτησις και παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου
περί ἀμοιβαιότητας τῶν Ἑλλήνων και Ἰταλῶν ἀπαλα-
γῆς ἐκ τῆς εἰς πᾶν ἀναγκαστικὸν δάνειον ὑποβολῆς.
— Ἐναρξίς τῆς τρίτης συζητήσεως τοῦ περὶ Κω-
παίδος νομοσχεδίου και ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς και
τοῦ 1 και 2 άρθρου αὐτοῦ. — Κλήρωσις μεγάλης
πρεσβεύσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους. 41— 48

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'. τῆς 2 Ἰανουαρίου 1867.

Γνωστοποιήσις τοῦ προέδρου περί τῆς ἐμφανί-
σεως τοῦ προεδρείου και τῆς πρεσβείας εἰς τὸν Βα-
σιλέα. — Εἰσαγωγὴ προτάσεων και ἀναφορῶν παρὰ
τῆς τοῦ βουλευτοῦ Κεραλαίης Φωκὰ Γεωργακό-
του και ἀναδοχὴ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἀποφά-
σεως τῆς Βουλῆς. — Συζήτησις ἐπὶ τινος ἀναφορᾶς
τῶν κατοίκων Παρνασσίδος ἀφορώσης τὰς μεταξὺ
αὐτῶν και τοῦ δήμου διενέχουσας και παραπομπὴ
αὐτῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν. — Ἐξακο-

λούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Κωπαίδος νομο-
σχεδίου και ἐπιψήφισις τῶν άρθρων 3—11 .. 49— 57

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'. τῆς 3 Ἰανουαρίου 1867.

Ἀνάγνωσις ἀναφορῶν και παραπομπὴ αὐτῶν ἐ-
περωτήσις περί τοῦ κληροδοτήματος Ζάπα και περί
Λαυρίου και συζήτησις ἐπ' αὐτῆς. — Πρώτη συζή-
τησις και παραδοχὴ προτάσεως περί παρατάσεως
τῆς προθεσμίας πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ
ἑπτατησῷ ἐγγράφων ἢ γενικῶν ὑποθηκῶν 58— 59

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'. τῆς 4 Ἰανουαρίου.

Εἰσαγωγὴ προτάσεως περί ἐκκαθαρίσεως τῶν πα-
ροχῶν Κερκύρας. — Δεύτερα συζήτησις και παραδοχὴ
τῆς προτάσεως περί παρατάσεως τῆς προθεσμίας
τῶν ἀγράφων και γενικῶν ὑποθηκῶν. — Παραπομπὴ
τῶν ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων τῶν χρήσεων 1865
και 1866 εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτρο-
πὴν. — Ἀνάγνωσις και ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ
περὶ Κωπαίδος νομοσχεδίου. — Εἰσαγωγὴ και πρώτη
ἐπιψήφισις τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων· α) περί τῆς ἐλατ-
τώσεως τῶν μισθῶν και ἐπιμισθίων τῶν ὑπαλλή-
λων και 6') περί διμήνου πιστώσεως ἰσῆς πρὸς τὰ
2|12 τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους 60— 68

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΣ'. τῆς 9 Ἰανουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορῶν. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων
α) περί τροποποιήσεως τοῦ περὶ προξενίων νόμου,
6') περί τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς νό-
μου, γ') περί καταδιώξεως τῆς ληστείας, δ') περί
συντηρήσεως τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν και παρα-
πομπὴ αὐτῶν. — Ἐπερωτήσις περί τῶν ἐμπειροτεχνῶν
— Δεύτερα συζήτησις τοῦ περὶ διμήνου πιστώσεως
νομοσχεδίου, ὡς και τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῶν μι-
σθῶν τῶν ὑπαλλήλων. — Συζήτησις ἐπὶ τῆς περὶ ἐμ-
πειροτεχνῶν ἐπερωτήσεως. — Τρίτη συζήτησις και
παραδοχὴ τῆς περὶ γενικῶν ὑποθηκῶν ἐν ἑπτατησῷ
προτάσεως. — Σύστασις ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς πα-
ρασκευὴν τῆς περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν παροχῶν Κερ-
κύρας προτάσεως 69— 72

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'. τῆς 10 ἰανουαρίου.

Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις α) τοῦ νομοσχεδίου περὶ διμηνίου πιστώσεως καὶ β) περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. — Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς. — Εἰσαγωγή τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ δασμολογίου νομοσχεδίου. — Δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ πρεσβειῶν νόμου νομοσχεδίου. — Πρώτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ α) τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας νομοσχεδίου καὶ β) τοῦ περὶ συντηρήσεως τηλεγραφικῶν γραμμῶν νομοσχεδίου . . . 73— 76

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'. τῆς 11 ἰανουαρίου.

Ὑποβολὴ προτάσεων καὶ ἀναφορῶν. — Πρόταξις τοῦ ὑπουργοῦ περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ληστείας νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ αὐτῆς. — Εἰσαγωγή διαφόρων πιστώσεων τῆς χρήσεως τοῦ 1866. — Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου τῶν πρεσβειῶν. — Δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ περὶ συντηρήσεως τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν νομοσχεδίου. — Πρώτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τῶν νομοσχεδίων α) περὶ τροποποιήσεως τοῦ δασμολογίου καὶ β) περὶ συστάσεως οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἐν Βάλτῳ . . . 77— 81

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'. τῆς 12 ἰανουαρίου.

Εἰσαγωγή ἀναφορῶν καὶ προτάσεων. — Ἐπερώτησις περὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν. — Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ συντηρήσεως τηλεγραφικῶν γραμμῶν νομοσχεδίου. — Δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῆς προτάσεως περὶ συστάσεως οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἐν Βάλτῳ . . . 81— 86

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'. τῆς 13 ἰανουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς ἀποστράτων τινῶν ἀξιωματικῶν καὶ παραπομπὴ αὐτῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. — Βραχεῖα συζήτησις περὶ ἀναβολῆς

τῆς συζητήσεως τῶν νομοσχεδίων περὶ ἐθνοφυλακῆς καὶ δασμολογίου καὶ παραδοχὴ τῆς ἀναβολῆς . . . 86— 88

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'. τῆς 16 ἰανουαρίου.

Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν περὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐπερώτησιν. — Ὑποβολὴ νομοσχεδίου περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ διὰ τὸ 1867, προφορικῆς ἀνάπτυξις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ πρώτη παραδοχὴ αὐτοῦ. — Τρίτη ἐπιψήφισις τοῦ τελωνιακοῦ δασμοῦ τῆς ζαχαρέως καὶ τοῦ καφέ . . . 89— 92

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'. τῆς 17 ἰανουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορῶν καὶ προτάσεων. — Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ναυτολογίας διὰ τὸ 1867 καὶ πρώτη παραδοχὴ αὐτοῦ. — Δευτέρα συζήτησις τοῦ περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ . . . 92— 94

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'. τῆς 18 ἰανουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ἀμυλιάδος τῆς Ἠλείας καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς. — Τρίτη συζήτησις τοῦ περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐπιψήφισις αὐτοῦ. — Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας . . . 95— 101

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'. τῆς 19 ἰανουαρίου.

Εἰσαγωγή προτάσεως περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημωφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ. — Δευτέρα συζήτησις τοῦ περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ. — Ἐπερώτησις περὶ παρατάσεως τῆς διαρκείας τοῦ ἐν Ἀθήναις ὀφισταμένου κακούργουδικείου καὶ ἀπάντησις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ. — Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τῶν εἰς Λαύριον ἀποσταλέντων ἐμπειροτεχνῶν καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς . . . 102— 105

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'. τῆς 20 ἰανουαρίου.

Ἀνάγνωσις διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἀποφασίς τῆς Βουλῆς ἐπ' αὐτῶν. — Ἐπερώτησις περὶ τῶν ἀπολυ-

θέντων δύο ἀνθυπασπιστῶν καὶ ἀπάντησις τοῦ βουλευτοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως.—*Τρίτη* συζήτησις τοῦ περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐπιψήφισις αὐτοῦ.—*Πρώτη* συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ρημάτων κτημάτων νόμου.—Ὁμοίως τῆς προτάσεως περὶ ἐκτελέσεως δημοφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ 106—109

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΣ'. τῆς 21 Ἰανουαρίου.

Ἀνάγνωσις τροπολογιῶν καὶ προτάσεων.—*Δευτέρα* συζήτησις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ τοῦ 1 ἄρθρου αὐτοῦ . . 109—114

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'. τῆς 23 Ἰανουαρίου.

Ἀνάγνωσις προτάσεων καὶ τροπολογιῶν.—Ἐξακολουθεῖ τῆς *δευτέρας* συζητήσεως τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας νομοσχεδίου καὶ ἐπιψήφισις τῶν ἁρθρῶν 2—13.—*Δευτέρα* συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου τῆς ἐκποιήσεως τῶν ρημάτων κτημάτων . . 115—121

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'. τῆς 16 Ἰανουαρίου.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου καὶ προτάσεων.—*Τρίτη* συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ρημάτων κτημάτων νόμου.—Ὁμοίως *τρίτη* συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας καὶ ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἁρθρῶν 1—4 122—128

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'. τῆς 25 Ἰανουαρίου.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας εἰς τινὰς βουλευτάς.—Ἐξακολουθεῖ τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ περὶ ληστείας νομοσχεδίου καὶ ἐπιψήφισις τῶν ἁρθρῶν 5—15 129—135

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'. τῆς 26 Ἰανουαρίου.

Εἰσαγωγὴ προτάσεων καὶ νομοσχεδίων καὶ παραπομπὴ αὐτῶν κατὰ τὸν κανονισμόν.—Ἐξακολουθεῖ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ληστείας νομοσχε-

δίου.—Συζήτησις τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων ὡς καὶ τῆς περὶ ἀμνηστίας 135—139

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'. τῆς 27 Ἰανουαρίου.

Ἐξακολουθεῖ τῆς συζητήσεως τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ἀπὸρρίψις αὐτῆς καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας.—Παραδοχὴ τῶν ἁρθρῶν 16 καὶ 17 τοῦ περὶ ληστείας νομοσχεδίου 139—145

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'. τῆς 28 Ἰανουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορῶν καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου πιστώσεως δραχμῶν 100.000 διὰ ἐξόφτην τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ *πρώτη* παραδοχὴ αὐτοῦ.—Ἐπερώτησις περὶ τῆς διαθέσεως τῶν συνδρομῶν διὰ τοὺς παθόντας ἐκ τῶν κατὰ τὸ 1858 συμβάντων σεισμῶν.—Ἀνάγνωσις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ληστείας.—*Δευτέρα* συζήτησις καὶ ἀναβολὴ τῆς προτάσεως περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ δημοφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ.—*Τρίτη* συζήτησις τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου καὶ παραδοχὴ τῶν ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Α—Η ἐν τῷ πίνακι τῆς εἰσαγωγῆς σημειομένων ἐμπορευμάτων 145—152

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'. τῆς 31 Ἰανουαρίου.

Ἀνάγνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφορῶν καὶ παραπομπὴ αὐτῶν.—*Δευτέρα* συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως δραχμῶν 100,000 ἐξόφτην τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἐν Ἑπτανήσῳ.—Ἐξακολουθεῖ τῆς συζητήσεως τοῦ πίνακος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου καὶ παραδοχὴ τῶν ὑπὸ στοιχ. Θ—Ι ἐμπορευμάτων 153—159

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'. τῆς 1 Φεβρουαρίου.

Ἀπόφασις περὶ ἐκτυπώσεως τῆς παραφράσεως τῆς ἱλιάδος τοῦ Ὀμήρου πρότασις Σακελλαριάδου περὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ Βαλδῆ καὶ τῶν συνυπουργῶν του καὶ παραπομπή

αὐτῆς κατὰ τὸν κανονισμόν. — *Πρώτη* συζήτησις καὶ παραδοχὴ α) νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως β) προτάσεως περὶ ἐγγυοδοσίας τοῦ δημοσίου εἰς τὸν δῆμον Χαλκιδέων πρὸς συνολογῆσιν δανείου, γ) ὁμοίως περὶ χορηγίας 15 χιλιάδων δραχμῶν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐν Δερβιτσελεπῇ ἱεροῦ ναοῦ καὶ δ) ὁμοίως περὶ διαθέσεως τῶν εἰσπραχθέντων καὶ εἰσπραχθησόμενων χρημάτων ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Σπάρτης. — *Τρίτη* συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως δραχμῶν 100 χιλιάδων εἰς ὠφελὴν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἐν Ἑπτανήσῳ. — Ἐξακολούθησις τῆς συζήτησεως τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου, ἐπιψήφισις τοῦ πίνακος τῆς εἰσαγωγῆς, τῶν ἀρθρ. 1—10 τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ 160—166

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΕ'. τῆς 2 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορῶν καὶ τροπολογιῶν, συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν ἐμπειροτεχνῶν Τασόγλου καὶ λοιπῶν περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ Σκωριῶν. — *Δευτέρα* συζήτησις τῆς περὶ δημοφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ προτάσεως καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς. — *Δευτέρα* συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων καὶ προτάσεων α) περὶ κυρώσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως, β) περὶ ἐγγυοδοσίας εἰς τὸν δῆμον Χαλκιδέων, γ) περὶ συνδρομῆς εἰς τὴν κοινότητα Δερβιτσελεπῇ καὶ δ) περὶ διαθέσεως τῶν εἰσπραττομένων χρημάτων ἐκ τῶν οἰκοπέδων Σπάρτης. — *Πρώτη* συζήτησις τῶν νομοσχεδίων α) περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχμῶν 10 χιλιάδων δι' ἐκτάκτους ἀποστολάς, β) περὶ κυρώσεως συμβάσεως πρὸς σύστασιν ὑποβρυχίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν 166—169

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΣΤ'. τῆς 3 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορῶν ἐγγράφων, ἐπερώτησις περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ πρώην ἐπάρχου Δημητράκοπούλου σχετικῶς πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σωτηροπούλου καὶ ἀπάντησις τοῦ πρωθυπουργοῦ. — *Τρίτη* συζήτησις

καὶ ἐπιψήφισις τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων α) περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συνολογῆσεως ταχυδρομικῆς συμβάσεως β) περὶ χορηγίας συνδρομῆς 15 χιλιάδων δραχμῶν εἰς Ἀμαλιάδα τῆς Ἠλίδος γ) περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τῆς ἐκπονήσεως τῶν ἐν Σπάρτῃ οἰκοπέδων εἰσπραττομένων χρημάτων. — *Δευτέρα* συζήτησις καὶ παραδοχὴ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως 10 χιλιάδων δραχμῶν δι' ἐκτάκτους ἀποστολάς. — *Πρώτη* συζήτησις νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου τῆς ἐθνοφυλακῆς. — Ὁμοίως *τρίτη* συζήτησις προτάσεως περὶ συστάσεως ἐν Ἀθήναις ταμείου τῆς ἐθνοφυλακῆς παραπομπὴ τῶν φερολογικῶν νομοσχεδίων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴν 170—196

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΖ'. τῆς 4 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορῶν ἀναφορῶν καὶ προτάσεων. — Συζήτησις ἐπὶ ἀναφορῶν ἀναφορῶν. — *Τρίτη* συζήτησις νομοσχεδίου πιστώσεως 10 χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἐπιψήφισις αὐτοῦ. — *Δευτέρα* συζήτησις καὶ παραδοχὴ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου τῆς ἐθνοφυλακῆς. — *Πρώτη* συζήτησις τῆς προτάσεως περὶ συστάσεως κεντρικοῦ ταμείου τῆς ἐθνοφυλακῆς. ... 197—199

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΗ'. τῆς 5 Φεβρουαρίου.

Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας. — Ἀνάγνωσις προτάσεων καὶ ἀναφορῶν. — Ἐπερώτησις καὶ συζήτησις περὶ τῆς συμβάσεως ὁχλαγωγίας κατὰ τῶν φόρων καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπ' αὐτῆς. — *Δευτέρα* συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τηλεγραφικῆς συμβάσεως. — *Τρίτη* συζήτησις τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ. ... 200—204

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΘ'. τῆς 7 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορῶν καὶ προτάσεων. — *Τρίτη* συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τηλεγραφικῆς συμβάσεως. — Ἐξακολούθησις τῆς *τρίτης* συζήτησεως τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ τῶν ἀρθρῶν 1—3. ... 205—220

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'. τῆς 8 Φεβρουαρίου.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων· πρότασις περὶ ἀνατυπώσεως τοῦ καταλόγου τῶν διαρπαγέντων δημοσίων καρπῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 86ρίου. — *Τρίτη* συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ διακοπῆς τῶν δικαστικῶν προθεσμιῶν καὶ παραγραφῶν κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν καὶ Λευκάδα καὶ ἐπιψηφίσις αὐτοῦ. . . . 221—223

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'. τῆς 9 Φεβρουαρίου.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας· ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς νομοσχεδίου, ἐπιψηφίσις τῶν ἀρθρῶν 4—21 ὡς καὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ. — Εἰσαγωγή τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1867 καὶ διαφόρων πιστώσεων τῆς χρήσεως τοῦ 1866. . . 223—233

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'. τῆς 10 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἀναφορῶν καὶ εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ τελωνιακοῦ νόμου αναφερομένων εἰδῶν. — Ἐπαναλήψις τῆς ἐπερωτήσεως περὶ ἀνατυπώσεως τοῦ καταλόγου τῶν διαρπαγέντων δημοσίων καρπῶν καὶ παραδοχῇ τῆς ἀνατυπώσεως. — Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περίστρατολογίας ἢ ἀπογραφῆς. — Συζήτησις ἐπὶ τινος ἐπερωτήσεως περὶ ἀγωνιστῶν. — *Τρίτη* συζήτησις τῆς προτάσεως Δ. Χατζίσκου περὶ συστάσεως ταμείου ἐθνοφυλακῆς 233—237

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'. τῆς 11 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις προτάσεως περὶ συστάσεως ταμείου ἐθνοφυλακῆς· ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Χατζίσκου, ἀπόρριψις τῆς ἀρχῆς καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας. — Πρότασις περὶ ἐξομαδιαίας διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ μὴ παραδοχῇ αὐτῆς. — Συζήτησις τῶν ἀναφορῶν. — *Πρώτη* συζήτησις καὶ ἀναβολὴ τῆς προτάσεως περὶ ὑποχρεωτικοῦ καὶ ἐκούσιου ἐθνικοῦ δανείου . . . 237—244

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΔ'. τῆς 13 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφορῶν. — *Πρώτη* συζήτησις καὶ παραδοχῇ νομοσχεδίων,

α) περὶ τῶν προϊόντων τῆς ἐγγωρίου βιομηχανίας, ἐφ' ὧν ἐπιστρέφονται τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη, β') περὶ ἀκυρώσεως τοῦ Διατάγματος περὶ παροχῆς προθεσμιῶν εἰς τοὺς ὀφειλῆτας τοῦ δημοσίου 244—247

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΕ'. τῆς 14 Φεβρουαρίου.

Δευτέρα συζήτησις τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων α.) περὶ τῶν προϊόντων τῆς ἐγγωρίου βιομηχανίας, ἐφ' ὧν ἐπιστρέφονται τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη, β') περὶ ἀκυρώσεως τοῦ περὶ παροχῆς προθεσμιῶν εἰς τοὺς ὀφειλῆτας Β. Διατάγματος. — Σύστασις ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συγχώνευσιν τῶν διαφόρων περὶ ζωοκλοπῆς προτάσεων 247—248

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΣΤ'. τῆς 15 Φεβρουαρίου.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων καὶ ἀναφορῶν. — *Τρίτη* συζήτησις νομοσχεδίου περὶ τῶν προϊόντων τῆς ἐγγωρίου βιομηχανίας, ἐφ' ὧν ἐπιστρέφονται τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ ἐπιψηφίσις αὐτοῦ. — Ὁμοίως *τρίτη* συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ἀκυρώσεως τοῦ περὶ παροχῆς προθεσμιῶν εἰς τοὺς ὀφειλῆτας Διατάγματος καὶ παραδοχῇ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ μοναδικοῦ ἀρθροῦ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προσθήκης τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας 248—255

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ'. τῆς 16 Φεβρουαρίου.

Σύστασις περὶ τῆς χάρας τοῦ ἀποδιδώσαντος Συναγματοῦ Γεροθανάτη. — Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τῆς προσθήκης τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας, ψηφοφορία ἐπ' αὐτῆς καὶ παραδοχῇ, πρωτόκολλον ψηφοφορίας καὶ ἐπιψηφίσις τοῦ συνόλου τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου. — *Πρώτη* συζήτησις, α) τῆς περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας προτάσεως, β) τῆς περὶ συστάσεως ὑποτελωνείου ἐν Μύλοις τοῦ Ἀργονεῖ, γ) τῆς περὶ συστάσεως ταμείων τῶν ταγμάτων τῆς ἐθνοφυλακῆς 256—261

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'. τῆς 20 Φεβρουαρίου.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων καὶ ἀναφορῶν. — *Πρώτη* συζήτησις καὶ παραδοχῇ νομοσχεδίου ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 235,162 : 02/00 τῆς

χρήσεως τοῦ 1865.—*Δευτέρα* συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῆς περὶ ζωοκλοπῆς προτάσεως.—*Εἰσαγωγή* προτάσεως νόμου περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν.—*Δευτέρα* συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν προτάσεων, α) περὶ συστάσεως ὑποτελωνίου ἐν Μύλοις τοῦ Ἀργαίου, β) περὶ συστάσεως ταμείων τῶν ταγματῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς.—*Πρώτη* συζήτησις νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως δραχμῶν 1,902,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1866.—Ὁμοία συζήτησις προτάσεως νόμου περὶ συστάσεως δικαστικοῦ γραφείου παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. 261—263

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'. τῆς 21 Φεβρουαρίου.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων καὶ τροπολογιῶν.—*Δευτέρα* συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων· α) περὶ κυρώσεως πιστώσεως δραχμῶν 235,162:02 τῆς χρήσεως τοῦ 1865. β) περὶ κυρώσεως ὁμοίας δραχμῶν 1,002,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1866 καὶ γ) περὶ συστάσεως δικαστικοῦ γραφείου.—*Πρώτη* συζήτησις καὶ παραδοχὴ· α) τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων διὰ τὸ 1867, β) τῆς προτάσεως περὶ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, γ) ὁμοίας περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ ΡΚ'. Νόμου, δ) ὁμοίας περὶ ἐγκεντρίσεως ἀγρίων ἐλαίων τοῦ δημοσίου. 263—264

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'. τῆς 22 Φεβρουαρίου.

Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ θείου τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου καὶ πρώτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ.—Εἰσαγωγή τροπολογίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς Νόμου.—Ἐπερώτησις περὶ τινος συγκρούσεως συμβάσεως εἰς Ἄργος μεταξὺ ἀποσπασμάτων στρατιωτικῶν καὶ τῶν κατοίκων.—*Πρώτη* συζήτησις καὶ παραδοχὴ πιστώσεως δραχμῶν 250 χιλιάδων τῆς χρήσεως τοῦ 1866.—*Τρίτη* συζήτησις πιστώσεως δραχμῶν 235,165,02 τῆς χρήσεως τοῦ 1865 καὶ ἐπιψήφισις αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐν τῇ καταχωρουμένῃ ἐκθέ-

σε τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεων.—*Τρίτη* συζήτησις τῆς περὶ συστάσεως δικαστικοῦ γραφείου προτάσεως καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς.—*Δευτέρα* συζήτησις καὶ παραδοχὴ νομοσχεδίου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων.—*Δευτέρα* συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς προτάσεων α) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ ΡΚ'. Νόμου, β) περὶ ἐγκεντρίσεως ἐθνικῶν ἀγριελαιῶν.—Ἐπερώτησις περὶ τῆς μὴ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ μεταλλίων Νόμου καὶ ἀπάντησις τοῦ πρωθυπουργοῦ. 265—276

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'. τῆς 23 Φεβρουαρίου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν καὶ προτάσεων.—*Δευτέρα* συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων· α) περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ θείου τοῦ Βασιλέως, β) περὶ κυρώσεως πιστώσεως δραχμῶν 250 χιλιάδων τῆς χρήσεως τοῦ 1866.—*Τρίτη* συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων. 276—281

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'. τῆς 24 Φεβρουαρίου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς.—*Τρίτη* συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ θείου τοῦ Βασιλέως.—Ἐξακολουθήσις τῆς τρίτης συζήτησεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ψηφοφορία ἐπὶ τῶν εἰς τὸ πρῶτον ἀρθρον ὑποβληθεῖσάν τροπολογιῶν, πρωτόκολλον ψηφοφορίας καὶ παραδοχὴ τῶν ἀρθρῶν 1—4 τοῦ νομοσχεδίου ὡς καὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ. 282—290

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'. τῆς 28 Φεβρουαρίου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν.—*Τρίτη* συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις· α) Νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως δραχμῶν 250 χιλιάδων τῆς χρήσεως τοῦ 1866, β) τῆς προτάσεως περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, γ) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ ΡΚ'. Νόμου.—Ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς Νόμου. 290—297

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'. τῆς 1 Μαρτίου.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας.—*Πρώτη* συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχμῶν 125 χιλιάδων τῆς χρήσεως τοῦ 1866, ἀνάγνωσις τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ

ἐπιτροπῆς, παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου ὡς καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς. Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως διαφόρων πιστώσεων τοῦ 1866 καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς. 297—301

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ'. τῆς 2 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων.—Συζήτησις περὶ τῶν ὑπολόγων Προξένων καὶ Πρεσβείων.—Ἐπερωτήσεις καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τινῶν γεωργῶν, καταδικωμένων ὡς ἐπιτηδευματιῶν.—Δεύτερα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῆς πιστώσεως τῶν δραχμῶν 125,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1866.—Πρώτη συζήτησις ἐτέρας πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 432,891, 80|00 τῆς αὐτῆς χρήσεως, καὶ τροποποιήσις καὶ παραδοχὴ αὐτῆς.—Πρώτη ἐπιψήφισις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νομοσχεδίου.—Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τῆς περὶ συστάσεως ταμείων τῶν ταγμάτων τῆς ἐθνολογικῆς προτάσεως. 301—306

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΣ'. τῆς 3 Μαρτίου.

Ἀπόφασις περὶ καταθέσεως ἐγγράφων ἀφορώντων τὴν ἐξέλεγχιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ 6 πεζικοῦ ταγματός μετὰ τὴν 10 Ὀβρίου 1862.—Τρίτη συζήτησις τῆς ἐκ δραχμῶν 125,000 πιστώσεως τῆς χρήσεως τοῦ 1866.—Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς περὶ ἀπορρίψεως τῆς πιστώσεως γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, πρωτόκολλον ψηφοφορίας, καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἐπαρχαίρειων.—Δεύτερα συζήτησις καὶ παραδοχὴ νομοσχεδίων: α) περὶ χορηγίας πιστώσεως δραχ. 432,891, 80|00 τοῦ 1866 καὶ β) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου. 306—313

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΖ'. τῆς 4 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις τηλεγραφήματος τῶν ἐν Γαλαξίῳ ὁμογενῶν καὶ ἀποφάσις τῆς Βουλῆς ἐπ' αὐτοῦ.—Ὁμοίᾳ διαφόρων ἀναφορῶν.—Τρίτη συζήτησις ἐπὶ τῆς πιστώσεως τῶν δραχμῶν 432,891, 80|00 τῆς χρήσεως τοῦ 1866, ἀνάγνωσις τῆς ἐπ' αὐτῆς γνωμο-

δοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, παραδοχὴ αὐτῆς, τροποποιήσις τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐπιψήφισις αὐτοῦ.—Πρότασις περὶ συστάσεως τριμελοῦς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεγχιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑπουργείου ῤούφου καὶ ἐπιψήφισις τοῦ προτείναντος νὰ καταθέσῃ ἐγγράφον πρότασιν.—Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν.—Πρώτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ πιστώσεως δραχμῶν 73,000 τοῦ 1866.—Συζήτησις καὶ ἀναβολὴ ἐπὶ ἐτέρας πιστώσεως δραχμῶν 466,328 τῆς αὐτῆς χρήσεως. 313—324

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'. τῆς 6 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις πένθους τῆς αὐλῆς διὰ τὸν θάνατον τῆς Μᾶμης τοῦ Βασιλέως Λουΐζης ἀνάγνωσις διαφόρων ἐγγράφων καὶ ἀναφορῶν.—Κατάθεσις ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διαφόρων ἐγγράφων, ἀφορώντων τὴν διαχείρισιν τοῦ 1865 καὶ 1866 καὶ νὰ καθυστερούμενα ἀπὸ τοῦ 1833—1866.—Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου, ἐπιψήφισις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νέου περὶ ἀπογραφῆς νομοσχεδίου, ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 324—332

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'. τῆς 7 Μαρτίου. (α)

Ἐπερωτήσεις περὶ τοῦ εἰς ἑῶρος τῶν Χ. Ζυμβρακάκη ἐπιβληθέντων ἐκ μέρους τῆς Συνελεύσεως δραχ. καὶ ἀνακοίνωσις τῆς ἐπερωτήσεως εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.—Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ νομισματικοῦ συστήματος.—Ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 46 ἄρθρου τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νομοσχεδίου, παραδοχὴ αὐτοῦ τροποποιηθέντος ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου.—Δεύτερα συζήτησις τῆς πιστώσεως δραχ. 73,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1866. 333—338

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'. τῆς 8 Μαρτίου.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἐγγυήσεως δανείου

(α) Κατὰ λάθος ἐτυπώθη εἰς πρακτικὸν 24.

ὑπὲρ τῶν Κεφαλλήνων. — Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς πιστώσεως τῶν δρ. 73,000, πρωτόκολλον ψηφοφορίας, παραδοχὴ τῆς πιστώσεως. — *Πρώτη* συζήτησις νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως δρ. 466,328 τῆς χρήσεως τοῦ 1866 καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ 338—346

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΑ'. τῆς 9 Μαρτίου.

Ἐπερώτησις περὶ τινων παρανομιῶν συμβασῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καὶ ἀνακοίνωσις αὐτῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν. — *Δευτέρα* συζήτησις ἐπὶ τῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ δρ. 466,328 τῆς χρήσεως τοῦ 1866, ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τινων γινωμῶν τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς καὶ πρωτόκολλα ψηφοφορίας 346—356

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΒ'. τῆς 10 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν καὶ προτάσεων· εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου πιστώσεως δρ. 12,000 διὰ βοήθειαν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἐν Μιτυλήνῃ καὶ *πρώτη* ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ. — Ἐξακολουθήσις τῆς *δευτέρας* συζήτησεως ἐπὶ τῆς χθεσινῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ψηφοφορία ἐπὶ διαφόρων κεφαλαίων, πρωτόκολλον ψηφορίας καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου. — *Πρώτη* συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων· α) περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ χαρτοσήμου Νόμων, β') περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων, γ') περὶ τοῦ δανείου τῶν Κεφαλλήνων, δ') περὶ ἐπαρχαιεσιῶν καὶ ε.) περὶ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν 356—361

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΓ'. τῆς 11 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν καὶ νομοσχεδίων. — *Δευτέρα* ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ πιστώσεως δραχμῶν 12,000 ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Μιτυληναίων. — *Δευτέρα* συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ παραδοχὴ τῶν διαφόρων ἀρθρῶν αὐτοῦ 361—363

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΔ'. τῆς 13 Μαρτίου.

Πρότασις περὶ διορισμοῦ ναυτοδιδασκάλων. —

Τρίτη ἀνάγνωσις καὶ ἐπιψήφισις πιστώσεως δραχμ. 12,000 ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων. — Ἐναρξίς τῆς *τρίτης* συζήτησεως τοῦ περὶ ἐπιτηδευμάτων νομοσχεδίου, παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ τῶν ἀρθρῶν 1—3, ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς ἐπιτηδευματιῶν τινων τῆς πρωτεύουσας, παραπομπὴ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως τοῦ νομοσχεδίου. — Ἐναρξίς τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1867 καὶ ἐπιψήφισις τῶν Κεφ. Α'. Β'. καὶ Γ'. τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν 364—369

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΕ'. τῆς 14 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων ἐγγράφων· ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τοῦ Κερκυραϊκοῦ ζητήματος ἐπιτροπῆς. — *Δευτέρα* συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ ὑπὲρ τῶν Κεφαλλήνων νομοσχεδίου. — Ἐξακολουθήσις τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπιψήφισις τῶν Κεφαλαίων Δ' Ε' καὶ Γ'. τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν 369—376

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΣ'. τῆς 15 Μαρτίου.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἐνώσεως τῶν εὐεργετικῶν ταμείων τοῦ κράτους. — Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν εἰς τὴν πρὸ τινος ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ἐπερώτησιν καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς. — Ἐξακολουθήσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπιψήφισις τῶν Κεφαλ. Ζ'—ΙΣ' ἀρθρῶν 1 376—385

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΖ'. τῆς 16 Μαρτίου.

Σύστασις περὶ χορηγήσεως σιτηρῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Γυθείου καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ. — Ἀνακοίνωσις ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν καὶ νομοσχεδίων. — Ἐπερώτησις περὶ Μποναῖρ καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. — Ἐξακολουθήσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. — Συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ δικαστικοῦ γραφείου, ἀναβολὴ αὐτῆς καὶ παραδοχὴ τῶν κεφαλ. ΙΣ'. ΙΖ' καὶ ΙΗ' τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

— Συζήτησις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπιψηφίσις αὐτοῦ. . . 385—391

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΗ'. τῆς 17 Μαρτίου.

Πρότασις περὶ τροποποιήσεως τῆς Παλ. Δικονομίας καὶ παραπομπὴ αὐτῆς. — Δευτέρα συζήτησις α) νομοσχεδίου περὶ ἐπαρχιαρεσιῶν καὶ β') ὁμοίου περὶ χαρτοσήμου. — Πρώτη συζήτησις προτάσεως περὶ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἐξ ἐνοικιάσεων τοῦ 1862 καὶ 1863. — Συζήτησις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπιψηφίσις αὐτοῦ. . . 392—400

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΘ'. τῆς 18 Μαρτίου.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ δωρήσεως οἰκοπέδου εἰς τοὺς ἐν Πάτραις διαμαρτυρομένους καὶ ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν καὶ προτάσεων. — Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑκκλησιᾶν, κτλ. καὶ ἐπιψηφίσις τοῦ Κεφαλ. 1—3 . . . 400—404

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'. τῆς 20 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν καὶ προτάσεων.—Ἰπόμνησις ἐπερωτήσεως περὶ τῶν γνηρῶν Λεονάρδου καὶ Κολοκοτρώνη. — Εἰσαγωγὴ τροπολογίας ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ συστάσεως δικαστ. γραφείου καὶ παραπομπή. — Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ Κεφ. 4 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑκκλησιαστικῶν καὶ ἐπιψηφίσις αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ Κεφαλ. 5. — Ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῇ Δικαιοσύνῃ ὑπουργείου, ἐπιψηφίσις τῶν ἀρθρῶν 1—3 τοῦ κεφαλ. Α' καὶ συζήτησις περὶ πρωτοδικείων 405—410

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'. τῆς 21 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις ἐκθέσεων καὶ προτάσεων. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ μεταρρύθμισεως τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. — Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ πρωτοδικείων καὶ ἐπιψηφίσις τοῦ 4 ἀρθροῦ τοῦ κεφαλ. Α' τοῦ ἐπὶ τῇ Δικαιοσύνῃ ὑπουργείου. . . 411—414

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'. τῆς 22 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν καὶ προτάσεων. — Συζήτη-

σις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς Βαγιανέλλη. — Ἀνακοίνωσις ὁμοίας ἀναφορᾶς τοῦ πρώην λοχαγοῦ Χρυσοβέργη καὶ ἀπόρασις ἐπ' αὐτῇ. — Ἐπερωτήσις περὶ παυδέντων δικαστῶν καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ μισθοδοσίας τοῦ κλήρου. — Δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. — Τρίτη συζήτησις τῆς τροπολογίας τοῦ ὑπουργοῦ περὶ διορισμοῦ συμβούλου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπιψηφίσις αὐτῆς. — Πρώτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ προτάσεως περὶ ὑπαγωγῆς τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν εἰς τὰς διατάξεις τῆς Παλ. Δικονομίας. — Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπιψηφίσις αὐτοῦ. — Ἐναρξίς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπιψηφίσις τῶν Κεφ. 1—7 . . . 415—423

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'. τῆς 23 Μαρτίου.

Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Χρυσοβέργη. — Ἀναφορὰ Ν. Βοϊδῇ Μαυρομυγᾶλη καὶ παραπομπὴ αὐτῆς. — Ἀνακοίνωσις διαφορῶν ἀναφορῶν. — Ἐπερωτήσις περὶ τῆς τιμωρίας τῶν δολοφόνων τοῦ δεσφάρχου Ἀγρᾶων καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ. — Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος καὶ περὶ προβιβάσμου ἀνθυπασπιστῶν. — Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψηφίσις νομοσχεδίου περὶ μεταρρύθμισεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. — Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπιψηφίσις τῶν λοιπῶν κεφαλαίων 8—24 . . . 423—429

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΔ'. τῆς 24 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις ἐγγράφων καὶ εἰσαγωγὴ διαφορῶν νομοσχεδίων. — Ἐπερωτήσις περὶ τοῦ κληροδοτήματος Στουρνάρη καὶ περὶ τοῦ δάσους Σκυλλοῦντος. — Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν

Ναυτικῶν καὶ ἐπιψήφισις αὐτοῦ.—Κλήρωσις ἐπι-
τροπῆς διὰ τὴν 25 Μαρτίου. 430—434

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ'. τῆς 27 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων ἐγγράφων καὶ νομοσχεδίων.
—Ἐπερωτήται ἐπὶ τινος ἀναφορᾶς Κ. Πιζάνου Κυ-
θηρίου.—Ὁμοία περὶ τοῦ Γ. Φεσᾶ.—*Πρώτη* συζή-
τησις καὶ παραδοχὴ περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδου
ἐν Πάτραις εἰς τοὺς διαμαρτυρομένους.—*Τρίτη* συ-
ζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ χαρτοσήμου, παρα-
δοχὴ τῆς ἀρχῆς, τῶν καθέκαστα καὶ τοῦ συνόλου.
—Ἐπιψήφισις τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων
διὰ τὸ 1867.—*Τρίτη* συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου
περὶ δανείου ὑπὲρ τῶν Κεφαλληνῶν καὶ ἐπιψήφισις
αὐτοῦ.—*Πρώτη* συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν νομο-
σχεδίων α) περὶ ἐκτελέσεως τῶν σχεδίων τῶν πό-
λεων καὶ χωμῶν τοῦ Βασιλείου, καὶ β') περὶ συνενώ-
σεως τῶν εὐεργετικῶν ταμείων τοῦ στρατοῦ. . . . 434—446

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΣ'. τῆς 28 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων καὶ εἰσαγωγῇ διαφόρων
νομοσχεδίων.—Σύστασις ἀναφορᾶς ὅτι καὶ παυθέντων
ἀνθυπασιστικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτι-
κῶν.—Σύστασις ἐπιτροπῆς εἰδικῆς πρὸς ἐξέτασιν
τῶν κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Σκελλαριάδου μορφῶν.—
Πρώτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς νομοσχε-
δίων α) περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς,
β') περὶ τῶν ἀξιοματικῶν τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγ-
γος, γ') περὶ προβιδιασμοῦ ἀνθυπασιστικῶν, δ') περὶ
νομισματικῶν συστημάτων, ε) περὶ καταναγκαστι-
κῆς κατασχέσεως ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ ς') περὶ προξε-
νικῶν δικαιοτηρίων.—*Δευτέρα* συζήτησις α) νομο-
σχεδίου περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδου ἐν Πάτραις
καὶ β') ὁμοίου περὶ ἐνώσεως τῶν εὐεργετικῶν τα-
μείων τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ.—*Τρίτη* συζήτησις
καὶ ἐπιψήφισις τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων α) περὶ ἐπαρ-
χαιρεισίων καὶ β') περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας 446—457

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'. τῆς 29 Μαρτίου.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων.—*Τρίτη* συζήτησις καὶ

ἐπιψήφισις νομοσχεδίου περὶ ἐνώσεως τῶν εὐεργετι-
κῶν ταμείων τοῦ στρατοῦ.—Ὁμοίως τοῦ περὶ παρα-
χωρήσεως οἰκοπέδου ἐν Πάτραις.—*Πρώτη* συζήτη-
σις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων α) περὶ
σχηματισμοῦ πόρων ὁδοποιίας, β') περὶ κυρώσεως
συμβάσεως μεταξὺ θαλασσοπολικῆς ἐταιρίας φρα-
σινέτ καὶ γ') περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδου εἰς τὸν
δῆμον Ἑρμουπόλεως.—*Δευτέρα* συζήτησις καὶ πα-
ραδοχὴ α) νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόν-
των τῆς γῆς, β') ὁμοίου περὶ ἐκτελέσεως τῶν σχε-
δίων τῶν πόλεων καὶ χωμῶν, γ') περὶ νομισματι-
κοῦ συστήματος καὶ δ') περὶ τῶν ἀξιοματικῶν τῆς
φάλαγγος.—Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ κα-
τασχέσεως ἀκινήτων ἐν Ἑπτανήσῳ νομοσχεδίου . . 458—465

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'. τῆς 30 Μαρτίου.

Ἀνακοίνωσις ἐγγράφων καὶ εἰσαγωγῇ νομοσχε-
δίων.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ δημα-
συνόμου Παμίου Γ. Φεσᾶ καὶ ἀπόφασις τῆς Βου-
λῆς.—*Πρώτη* συζήτησις καὶ παραδοχὴ νομοσχε-
δίων α) περὶ σχηματισμοῦ Ναυτικῆς φάλαγγος καὶ
β') περὶ ἐπιβολῆς φόρων εἰς τὸν δῆμον Χαλκιδέων.
—Ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἐπιτη-
δευμάτων νομοσχεδίου καὶ ἐπιψήφισις τοῦ ὑπὸ σοιχ.
Α. τιμολογίου μέχρι τῆς Ε'. κλάσεως τῆς α. κα-
τηγορίας 465—470

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ'. τῆς 31 Μαρτίου.

Ἀντικατάστασις ἐνὸς παραιτηθέντος μέλους τῆς
ἐπὶ τῶν μορφῶν τοῦ Σκελλαριάδου πενταμελοῦς
ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς.—Ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν
ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς περὶ τοῦ Προξένου
Σμύρνης ὁμοίως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ
ἐπὶ τῆς περὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Στουρνάρη
ἐπερωτήσεως.—Ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως τοῦ
περὶ ἐπιτηδευμάτων νομοσχεδίου.—Ἐπιψήφισις τῆς
ς'. κλάσεως τῆς α. κατηγορίας τοῦ τιμολογίου, ὡς
καὶ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου.—Συζήτησις ἐπὶ
τοῦ 4 ἄρθρου καὶ τῆς Β. κατηγορίας 471—475

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'. τῆς 1 Ἀπριλίου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς διαφόρων ἀγωνιστῶν.—Ἐξακολουθήσεις τῆς συζήτησεως τοῦ περὶ ἐπιτηδευσμάτων νομοσχεδίου.—Επιψήφισις τοῦ Β'. τιμολογίου ἐπὶ τῆς Β'. κατηγορίας καὶ τῶν 4 καὶ 5 ἀρθρῶν τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καὶ τοῦ ὑπὸ στοιχ. Γ'. Τιμολογίου μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 21 475—480

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΛ'. τῆς 3 Ἀπριλίου.

Μεταβολὴ τῆς ὥρας τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων.—Εἰσαγωγὴ διαφόρων νομοσχεδίων καὶ ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν καὶ ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς προτάσεως περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ἐν Τροϊζίνι τὸ 1866 ἀγορασθέντων κτημάτων.—Πρώτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων· α') περὶ συναμολογήσεως δανείου ἐκ δρ. 28,000,000, β') περὶ καταργήσεως τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἐθνοφυλακῆς, γ') περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ Μεταλλείων νόμου, δ') περὶ συστάσεως νέων πρωτοδικείων, ε') περὶ πιστώσεως δρ. 40,000 διὰ συντάξεις, ς') περὶ ὁμοίας δρ. 24,001:05 δι' ἀποζημιώσεις καὶ ζ') περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν.—Δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς· α') περὶ ἐπιβουλῆς φόρου ὑπὲρ τοῦ ὑδραγωγείου Χαλκίδος, β') περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδου εἰς τὸν δῆμον Ἑρμοπολείας, γ') περὶ σχηματισμοῦ ναυτικῆς φάλαγγος, δ') περὶ σχηματισμοῦ πόρων ὁδοποιίας, ε') περὶ τῆς ἀτμοπλοικῆς εταιρίας Φρασινέτ, ς') περὶ ῥυμοτομίας τῶν πόλεων καὶ κωμῶν καὶ ζ') περὶ προδικασμοῦ ἀνθυπασπιστῶν.—Ἐξακολουθήσεις τοῦ περὶ ἐπιτηδευσμάτων νομοσχεδίου.—Επιψήφισις τοῦ Γ'. τιμολογίου, ὡς καὶ τῶν ἀρθρῶν 7—35 τοῦ νομοσχεδίου 480—486

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'. τῆς 4 Ἀπριλίου.

Ἐπερώτησις περὶ ἀπολυθέντων καταδικῶν καὶ περὶ πολίτου τινὸς Ἑλλήνος συλληφθέντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.—Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τῆς προτάσεως περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν κατὰ τὸ 1826

πωληθέντων κτημάτων ἐν Τροϊζινίᾳ καὶ Ἀργολίδι.—Πρώτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων· α') περὶ τῶν ἐν Κερκύρα τιμαρίων· β') περὶ στρατολογίας καὶ ἀπογραφῆς, γ') περὶ λειπομαρτυρῶν, δ') περὶ ἐπιδόματος εἰς τὸν δευτερεύοντα κλήρον καὶ ε') περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς.—Δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς· α') περὶ πολιτογραφήσεως τῆς Ἑλένης Μασάλακη, β') περὶ καταργήσεως τοῦ ἀρχηγείου τῆς ἐθνοφυλακῆς, γ') περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ μεταλλείων, δ') περὶ πιστώσεως δρ. 24,001:05· ε') περὶ πιστώσεως δρ. 40,000 διὰ συντάξεις καὶ ς') περὶ συστάσεως νέων πρωτοδικείων.—Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδου εἰς τὸν δῆμον Ἑρμοπολείας.—Ὁμοίως τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ ἔτος 1867 καὶ ἐπιψήφισις τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἀρθρῶν 1—4 486—492

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'. τῆς 5 Ἀπριλίου.

Ἐπερώτησις περὶ τοῦ προσβληθέντος βουλευτοῦ Κυθήρων ὑπὸ τινος ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ.—Ἰποβολὴ προτάσεως περὶ συστάσεως διοικητικῆς ἀστυνομίας ἐν Πάτραις καὶ παραπομπὴ αὐτῆς.—Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν καὶ προτάσεων.—Πρότασις περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν μετεναστῶν ἐκ τοῦ ποιμενικοῦ φόρου, πρώτη ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ.—Ἐξακολουθήσεις τῆς συζήτησεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ φόρου τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ ἐπιψήφισις τῶν διαφόρων ἀρθρῶν αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ συνόλου.—Δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἰδιοκτησίας Κερκύρας.—Τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείου ἐκ δραχμῶν 28,000,000 καὶ ἐπιψήφισις τῶν διαφόρων ἀρθρῶν αὐτοῦ 493—521

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΔ'. τῆς 6 Ἀπριλίου.

Ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ περὶ δανείου νομο-

σχεδίου.—'Ανακοίνωσις διαφόρων τροπολογιῶν.—Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περί πιστώσεως δρ. 180 χιλ. πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως διὰ τινὰ χωρία τῶν κάτω Θηβῶν καὶ πρώτη ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ.—Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τῆς περὶ τοῦ ὑδραγωγείου Χαλκίδος προτάσεως.—'Επιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ περὶ ἐπιτηδευμάτων νομοσχεδίου.—Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ 1867, ὡς καὶ τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου.—Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ νόμισματικῆς συστήματος νομοσχεδίου.—Τρίτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τῆς περὶ ὀφειλετῶν προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Χατζίσκου καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας.—Πρώτη συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξῆς: α) περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν καὶ β) περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δικαίωματος τῆς συντάξεως καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ ἔθνικοῦ τυπογραφείου.—Δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ τοῦ περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιοματικῶν.—Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις α) περὶ προδικασμοῦ τῶν ἀνθυπασπιστῶν, β) πιστώσεως δρ. 24,101:15 τῆς χρήσεως 1867, γ) ὁμοίας δρ. 40,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1866 καὶ δ) περὶ μεταλλείων.—Δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ: α) περὶ πιστώσεως δρ. 30,000 τῆς χρήσεως τοῦ 1866 καὶ β) περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιοματικῶν..... 521—566

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ'. τῆς 7 Ἀπριλίου.

Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ἀπολυθέντων καταδίκων καὶ συζήτησις καὶ ἀπόφαισις τῆς Βουλῆς.—Δευτέρα συζήτησις τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων: α) περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐκ Θεσσαλίας μεταναστῶν ἐκ τοῦ ποιμενικοῦ φόρου· β) περὶ ἀπογραφῆς· γ) περὶ ὁδοποιίας· δ) περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς· ε) περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν καὶ ς) περὶ ἐπιδόματος τοῦ κατωτέρου κλήρου.—Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις α) τοῦ περὶ συστάσεως νέων πρωτοδικείων νομοσχε-

δίου, β) περὶ χορηγίας πιστώσεως δρ. 30,000 διὰ προκηραχολῆς καὶ δάνεια καὶ γ) περὶ τῶν ἀξιοματικῶν τῆς ἐν ἐνεργείᾳ φάλαγγος..... 567—586

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΤ'. τῆς 8 Ἀπριλίου.

Πρότασις περὶ συζήτησεως τῆς περὶ ἀμνηστίας προτάσεως καὶ ἀπάντησις τοῦ πρωθυπουργοῦ.—Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ Λαυρίου Νομοσχεδίου.—Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις: α) τοῦ περὶ σχηματισμοῦ πόρων ὁδοποιίας νομοσχεδίου, β) τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν τοῦ Βασιλείου καὶ γ) τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως λιμνῶν.—Ἐγκρισις τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς.—Τρίτη συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων: α) περὶ συστάσεως τελωνιακοῦ σταθμάρχου ἐν Μύλοις τοῦ Ἀργαυ, β) περὶ συστάσεως οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἐν Βελτίῳ, γ) περὶ κυρώσεως θαλασσοπολιτικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Φρασινέτ, δ) περὶ κυρώσεως ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, ε) περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ, ς) περὶ ναυτικῆς ἀπογραφῆς καὶ ζ) περὶ λειπομαρτύρων..... 586—630

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'. τῆς 9 Ἀπριλίου.

Ὁμιλία τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.—Τελετὴ περὶ τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως—Ἀἵξις τῆς Συνόδου καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Β. Διατάγματος..... 630—633

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ.

